

Samenvoeging van wetsteksten met betrekking tot de invoering van het Europees Maritiem en Visserijfonds

Deel 1

Samenvoeging van wetsteksten met betrekking tot
de invoering van het
Europees Maritiem en Visserijfonds

Deel 1

Inhoudsopgave

Voorwoord door Karmenu Vella.	7
VERORDENING (EU) Nr. 508/2014 VAN HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD van 15 mei 2014 inzake het Europees Fonds voor maritieme zaken en visserij en tot intrekking van de Verordeningen (EG) nr. 2328/2003, (EG) nr. 861/2006, (EG) nr. 1198/2006 en (EG) nr. 791/2007 van de Raad en Verordening (EU) nr. 1255/2011 van het Europees Parlement en de Raad	9
VERORDENING (EU) Nr. 1303/2013 VAN HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD van 17 december 2013 houdende gemeenschappelijke bepalingen inzake het Europees Fonds voor regionale ontwikkeling, het Europees Sociaal Fonds, het Cohesiefonds, het Europees Landbouwfonds voor plattelandsontwikkeling en het Europees Fonds voor maritieme zaken en visserij en algemene bepalingen inzake het Europees Fonds voor regionale ontwikkeling, het Europees Sociaal Fonds, het Cohesiefonds en het Europees Fonds voor maritieme zaken en visserij, en tot intrekking van Verordening (EG) nr. 1083/2006 van de Raad	75

Voorwoord door Karmenu Vella

Commissaris voor Milieu, Maritieme
Zaken en Visserij

Kusteconomieën behoeven en verdienen financiële ondersteuning. Deze ondersteuning moet het steeds belangrijkere verband tussen het milieu en de economie versterken.

Het belangrijkste instrument om dat tussen nu en 2020 te bereiken is het nieuwe Europees Maritiem en Visserijfonds. Dit fonds onderschrijft de economische, milieu- en maatschappelijke doelstellingen van het gemeenschappelijk visserijbeleid: voor de sector vergemakkelijkt dit fonds de overgang naar duurzame visserij en verbetert het de marketing en verwerking voor zowel visserij- als aquacultuurproducten; voor onze kennis van de toestand van de visbestanden zal het fonds gegevensverzameling en -beheer ondersteunen; voor een betere naleving en een gelijk speelveld biedt het nieuwe middelen voor controle en rechtshandhaving; en voor een allesomvattend en samenhangend beheer van onze zeeën en oceanen financiert het de verschillende gebieden van ons maritieme beleid.

Er moet ook naar samenhang gestreefd worden met de overige Europese Structuur- en Investeringsfondsen. Het Europees Maritiem en Visserijfonds is slechts één onderdeel in een pakket van vijf fondsen, elk met een andere focus maar allen gericht op elkaar aanvullende doelstellingen die te maken hebben met werkgelegenheid, economisch herstel en duurzame ontwikkeling. Naast samenhang alleen tussen deze vijf fondsen willen we een echte synergie voor een maximaal effect creëren en willen we vanzelfsprekend overlappingen voorkomen.

Daarom heeft het Europees Maritiem en Visserijfonds natuurlijk zijn eigen voorschriften, maar is het ook onderworpen aan bepaalde gemeenschappelijke regels die van toepassing zijn op het gehele pakket. Nationale overheidsinstanties en belanghebbenden moeten beide regelgevingen naleven om voor financiering in aanmerking te komen.

Daarom hebben wij alle wetsteksten die van toepassing zijn op het Europees Maritiem en Visserijfonds samengevoegd in deze eenvoudige elektronische publicatie (die beschikbaar is in 24 talen). Ik hoop dat dit het leven gemakkelijker zal maken voor onze eindgebruikers zodat we uiteindelijk de juiste bedragen naar de juiste plaats op de juiste tijd kunnen doorsluizen.

Brussel, december 2014.

I

(Wetgevingshandelingen)

VERORDENINGEN

VERORDENING (EU) Nr. 508/2014 VAN HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD

van 15 mei 2014

inzake het Europees Fonds voor maritieme zaken en visserij en tot intrekking van de Verordeningen (EG) nr. 2328/2003, (EG) nr. 861/2006, (EG) nr. 1198/2006 en (EG) nr. 791/2007 van de Raad en Verordening (EU) nr. 1255/2011 van het Europees Parlement en de Raad

HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gezien het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie, en met name artikel 42, artikel 43, lid 2, artikel 91, lid 1, artikel 100, lid 2, artikel 173, lid 3, artikelen 175 en 188, artikel 192, lid 1, artikel 194, lid 2, artikel 195, lid 2, en artikel 349,

Gezien het voorstel van de Europese Commissie,

Na toezending van het ontwerp van wetgevingshandeling aan de nationale parlementen,

Gezien het advies van het Europees Economisch en Sociaal Comité ⁽¹⁾,

Gezien het advies van het Comité van de Regio's ⁽²⁾,

Handelend volgens de gewone wetgevingsprocedure ⁽³⁾,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) De Commissie heeft in haar mededeling aan het Europees Parlement, de Raad, het Europees Economisch en Sociaal Comité en het Comité van de Regio's van 13 juli 2011, getiteld „Hervorming van het gemeenschappelijk visserijbeleid”, de mogelijke uitdagingen en doelstellingen voor het gemeenschappelijk visserijbeleid („GVB”) in de periode na 2013 uiteengezet en daarbij aangegeven welke richting het GVB in die periode mogelijk zal uitgaan. Tegen de achtergrond van het debat dat volgde op de bekendmaking van die mededeling werd het GVB hervormd door middel van Verordening (EU) nr. 1380/2013 van het Europees Parlement en de Raad ⁽⁴⁾. De hervorming van het GVB heeft betrekking op alle belangrijke elementen van het GVB, inclusief de financiële aspecten ervan. Om de doelstellingen van die hervorming te kunnen verwezenlijken, is het aangewezen om Verordening (EG) nr. 2328/2003 van de Raad ⁽⁵⁾, Verordening (EG) nr. 861/2006 van de Raad ⁽⁶⁾, Verordening (EG) nr. 1198/2006 van de Raad ⁽⁷⁾ en Verordening (EG) nr. 791/2007 van de Raad ⁽⁸⁾ in te trekken, en om deze verordeningen te vervangen door deze verordening.

⁽¹⁾ PB C 229 van 4.10.2012, blz. 133 en PB C 271 van 19.9.2013, blz. 154.

⁽²⁾ PB C 391 van 18.12.2012, blz. 84.

⁽³⁾ Standpunt van het Europees Parlement van 16 april 2014 (nog niet bekendgemaakt in het Publicatieblad) en besluit van de Raad van 6 mei 2014.

⁽⁴⁾ Verordening (EU) nr. 1380/2013 van het Europees Parlement en de Raad van 11 december 2013 inzake het gemeenschappelijk visserijbeleid, tot wijziging van Verordeningen (EG) nr. 1954/2003 en (EG) nr. 1224/2009 van de Raad en tot intrekking van Verordeningen (EG) nr. 2371/2002 en (EG) nr. 639/2004 van de Raad en Besluit 2004/585/EG van de Raad (PB L 354 van 28.12.2013, blz. 22).

⁽⁵⁾ Verordening (EG) nr. 2328/2003 van de Raad van 22 december 2003 tot instelling van een regeling ter compensatie van de door de ultraperifere ligging veroorzaakte extra kosten voor de afzet van bepaalde visserijproducten van de Azoren, Madeira, de Canarische Eilanden en de Franse departementen Guyana en Réunion (PB L 345 van 31.12.2003, blz. 34).

⁽⁶⁾ Verordening (EG) nr. 861/2006 van de Raad van 22 mei 2006 houdende communautaire financieringsmaatregelen voor de tenuitvoerlegging van het gemeenschappelijk visserijbeleid en op het gebied van het zeerecht (PB L 160 van 14.6.2006, blz. 1).

⁽⁷⁾ Verordening (EG) nr. 1198/2006 van de Raad van 27 juli 2006 inzake het Europees Visserijfonds (PB L 223 van 15.8.2006, blz. 1).

⁽⁸⁾ Verordening (EG) nr. 791/2007 van de Raad van 21 mei 2007 tot instelling van een regeling ter compensatie van de extra kosten voor de afzet van bepaalde visserijproducten van de ultraperifere gebieden van de Azoren, Madeira, de Canarische Eilanden, Frans Guyana en Réunion (PB L 176 van 6.7.2007, blz. 1).

Aangezien alles wat met de Europese zeeën en oceanen te maken heeft, met elkaar verbonden is, moet op grond van onderhavige verordening steun worden verleend voor de verdere ontwikkeling van het geïntegreerd maritiem beleid (GMB), als bedoeld in Verordening (EU) nr. 1255/2011 van het Europees Parlement en de Raad ⁽¹⁾.

- (2) Het toepassingsgebied van het Europees Fonds voor maritieme zaken en visserij (EFMZV) moet GVB-steun omvatten voor de instandhouding van de biologische rijkdommen van de zee, het beheer van de visserijtakken en de vloten die dergelijke rijkdommen exploiteren, de biologische zoetwaterrijdommen en de aquacultuur, alsmede voor de verwerking en de afzet van visserij- en aquacultuurproducten voor zover deze activiteiten worden uitgeoefend op het grondgebied van de lidstaten, door Unievisserijvaartuigen of door onderdanen van de lidstaten, onverminderd de primaire verantwoordelijkheid van de vlaggenstaat en de bepalingen indachtig van artikel 117 van het Verdrag van de Verenigde Naties inzake het recht van de zee van 10 december 1982 ⁽²⁾ (UNCLOS).
- (3) Het GVB kan slechts slagen indien een doeltreffend controle-, inspectie- en handhavingssysteem wordt toegepast, en indien zowel voor wetenschappelijk advies als voor uitvoerings- en controledoeleinden betrouwbare en volledige gegevens beschikbaar zijn. Het EFMZV moet dan ook ter ondersteuning van die maatregelen worden ingezet.
- (4) Het toepassingsgebied van het EFMZV moet de steun omvatten die in het kader van het GMB wordt toegewezen voor de ontwikkeling en uitvoering van gecoördineerde besluitvorming en gecoördineerde concrete acties inzake zeeën, oceanen, kustgebieden en maritieme sectoren welke een aanvulling vormen op de verschillende beleidsgebieden van de Unie die zijdelings gevolgen hebben voor deze gebieden en deze sectoren, zoals het GVB en het EU-beleid inzake vervoer, industrie, territoriale cohesie, milieu, energie en toerisme. Coherentie en integratie moeten verzekerd zijn bij het beheer van de verschillende sectorale beleidslijnen in zeegebieden zoals de Oostzee, de Noordzee, de Keltische zeeën, de Golf van Biskaje en de Iberische kust, de Middellandse Zee en de Zwarte Zee.
- (5) Begunstigden van het EFMZV, in de zin van artikel 2, punt 10), van Verordening (EU) nr. 1303/2013 van het Europees Parlement en de Raad ⁽³⁾, kunnen, wat het EFMZV betreft, marktdeelnemers in de zin van artikel 4, punt 30), van Verordening (EU) nr. 1380/2013, vissers of organisaties van vissers zijn, tenzij in onderhavige verordening anders wordt bepaald.
- (6) Overeenkomstig de conclusies van de Europese Raad van 17 juni 2010, waarbij de nieuwe strategie van de Unie voor banen en slimme, duurzame en inclusieve groei, gebaseerd op de mededeling van de Commissie van 3 maart 2010 met als titel „Europa 2020 — Een strategie voor slimme, duurzame en inclusieve groei” („Europa 2020-strategie”) is vastgesteld, moeten de Unie en de lidstaten werken aan slimme, duurzame en inclusieve groei en tegelijkertijd de harmonieuze ontwikkeling in de Unie bevorderen. Middelen moeten gericht worden ingezet voor de verwezenlijking van de doelstellingen en streefdoelen van de Europa 2020-strategie, in het bijzonder die welke verband houden met werkgelegenheid, klimaatverandering en duurzaamheid van energie, de armoedebestrijding en sociale insluiting, en voor de verbetering van de doeltreffendheid door resultaatgericht te werk te gaan. De opname van het GMB in het nieuwe EFMZV draagt eveneens bij tot de voornaamste beleidsdoelstellingen in de Europa 2020-strategie, en is in overeenstemming met de algemene doelstellingen die in het Verdrag betreffende de Europese Unie (VEU) en het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie (VWEU) zijn verankerd, namelijk vergroting van de economische, sociale en territoriale cohesie.
- (7) Om te garanderen dat het EFMZV bijdraagt tot de verwezenlijking van de doelstellingen van het GVB, het GMB en de Europa 2020-strategie, moet worden ingezet op een beperkt aantal prioriteiten, zoals bevordering van een uit milieuoogpunt duurzame en hulpbronefficiënte, innovatieve, concurrerende en op kennis gebaseerde visserij en aquacultuur, bevordering van de uitvoering van het GVB, verbetering van de werkgelegenheid en de territoriale cohesie, bevordering van afzet en verwerking, alsmede bevordering van de uitvoering van het GMB.
- (8) De Unie moet, in alle fasen van de uitvoering van het EFMZV, ernaar streven de ongelijkheden tussen mannen en vrouwen op te heffen en de gelijkheid van mannen en vrouwen te bevorderen, alsmede discriminatie op basis van geslacht, ras of etnische afkomst, godsdienst of overtuiging, handicap, leeftijd of seksuele gerichtheid te voorkomen.
- (9) De overkoepelende doelstelling van het GVB bestaat erin ervoor zorgen dat de visserij- en de aquacultuuractiviteiten bijdragen tot de totstandkoming van een ecologische omgeving die duurzaam op lange termijn is en de noodzakelijke premisse vormt voor economische en sociale ontwikkeling. Andere doelstellingen van het GVB zijn een hogere productiviteit, een billijke levensstandaard in de visserijsector en stabiele markten, en het moet de beschikbaarheid waarborgen van rijkdommen en voorraden die tegen een redelijke prijs beschikbaar zijn voor consumenten.

⁽¹⁾ Verordening (EU) nr. 1255/2011 van het Europees Parlement en de Raad van 30 november 2011 tot vaststelling van een programma ter ondersteuning van de verdere ontwikkeling van een geïntegreerd maritiem beleid (PB L 321 van 5.12.2011, blz. 1).

⁽²⁾ Verdrag van de Verenigde Naties inzake het recht van de zee en de overeenkomst inzake de toepassing van deel XI van dat verdrag (PB L 179 van 23.6.1998, blz. 3).

⁽³⁾ Verordening (EU) nr. 1303/2013 van het Europees Parlement en de Raad van 17 december 2013 houdende gemeenschappelijke bepalingen inzake het Europees Fonds voor regionale ontwikkeling, het Europees Sociaal Fonds, het Cohesiefonds, het Europees Landbouwfonds voor plattelandsontwikkeling en het Europees Fonds voor maritieme zaken en visserij en algemene bepalingen inzake het Europees Fonds voor regionale ontwikkeling, het Europees Sociaal Fonds, het Cohesiefonds en het Europees Fonds voor maritieme zaken en visserij, en tot intrekking van Verordening (EG) nr. 1083/2006 van de Raad (PB L 347 van 20.12.2013, blz. 320).

- (10) Het is van het grootste belang dat milieuoverwegingen beter in aanmerking worden genomen in het GVB, dat moet bijdragen tot de verwezenlijking van de doelstellingen en streefdoelen van het milieubeleid en de Europa 2020-strategie van de Unie. Het GVB heeft ten doel om waar mogelijk in 2015 en uiterlijk in 2020 de levende biologische rijkdommen van de zee zo te exploiteren dat de visbestanden boven een niveau worden gebracht of behouden die de maximale duurzame opbrengst kunnen opleveren. In het kader van het GVB moeten bij de tenuitvoerlegging van het visserijbeheer de voorzorgsbenadering en de ecosysteemgerichte benadering worden gevolgd. Bijgevolg moet het EFMZV bijdragen tot de bescherming van het mariene milieu zoals bedoeld in Richtlijn 2008/56/EG van het Europees Parlement en de Raad ⁽¹⁾.
- (11) Met de financiering van de GVB- en de GMB-uitgaven uit één fonds, het EFMZV, wordt tegemoetgekomen aan de noodzaak een en ander te vereenvoudigen en de integratie van deze twee beleidsgebieden te intensiveren. De uitbreiding van het systeem van gedeeld beheer naar verwerking en afzet — met inbegrip van compensatie voor de ultraperifere gebieden en activiteiten op het gebied van controle, gegevensverzameling en -beheer, en naar het GMB — moet bijdragen tot het vereenvoudigen en verminderen van de administratieve belasting voor de Commissie en de lidstaten, alsook tot een coherenter en doeltreffender steunverlening.
- (12) De GVB- en de GMB-uitgaven moeten met Uniebegrotingsmiddelen worden gefinancierd uit één fonds, het EFMZV, dat hetzij direct, hetzij gedeeld met de lidstaten wordt beheerd. Met de lidstaten gedeeld beheer moet niet alleen op maatregelen ter ondersteuning van de visserij, de aquacultuur en door de eigen gemeenschap aangestuurde plaatselijke ontwikkeling worden toegepast, maar ook op verwerking en afzet, de compensatie voor de ultraperifere gebieden, activiteiten op het gebied van controle en gegevensverzameling en het GMB. Het directe beheer moet worden toegepast op wetenschappelijk advies, specifieke controle- en handhavingsmaatregelen, vrijwillige bijdragen aan de regionale organisaties voor visserijbeheer, adviesraden, marktonderzoek, concrete acties voor de uitvoering van het GMB en communicatieactiviteiten. Er moet worden gespecificeerd welke concrete acties uit het EFMZV kunnen worden gefinancierd.
- (13) Wat de controle- en handhavingsmaatregelen betreft, moet een onderscheid worden gemaakt tussen de categorie maatregelen die wordt gefinancierd onder gedeeld beheer, en de categorie maatregelen die wordt gefinancierd onder direct beheer. Het is van cruciaal belang dat de financiële middelen voor controle en gegevensverzameling onder gedeeld beheer strikt worden afgebakend, en dat tegelijkertijd flexibiliteit tussen die twee categorieën maatregelen mogelijk is.
- (14) Overeenkomstig Verordening (EU) nr. 1380/2013 mag de Unie slechts financiële steun in het kader van het EFMZV verlenen indien de lidstaten en de marktdeelnemers de GVB-voorschriften nakomen. Met deze voorwaarde wordt aangegeven dat de Unie overeenkomstig artikel 3 VWEU de taak heeft om in het algemeen belang in het kader van het gemeenschappelijk visserijbeleid te zorgen voor de instandhouding van de biologische rijkdommen van de zee.
- (15) De verwezenlijking van de GVB-doelstellingen zou op de helling komen te staan indien uit het EFMZV financiële steun van de Unie zou worden betaald aan marktdeelnemers die vooraf niet voldeden aan vereisten betreffende het algemeen belang van de instandhouding van de biologische rijkdommen van de zee. Daarom mogen door marktdeelnemers ingediende aanvragen slechts voor financiering in het kader van het EFMZV in aanmerking komen op voorwaarde dat de betrokken marktdeelnemers gedurende een bepaalde periode vóór de indiening van hun steunaanvraag geen ernstige inbreuk hebben gemaakt of een strafbaar feit of fraude hebben gepleegd en niet betrokken zijn geweest bij de exploitatie, het beheer of de eigendom van vissersvaartuigen die zijn opgenomen in de Unielijst van vaartuigen die onwettige, ongereguleerde en niet-aangegeven visserijactiviteiten verrichten (IOO-vaartuigen) of van vaartuigen die de vlag voerden van landen die als niet-meewerkende derde landen zijn aangemerkt zoals vastgelegd in deze verordening.
- (16) Bovendien moeten de begunstigden, na indiening van de steunaanvraag, aan de subsidiabiliteitsvoorwaarden blijven voldoen gedurende de volledige periode van uitvoering van de concrete actie en gedurende een periode van vijf jaar nadat de laatste betaling aan de betrokken begunstigde is verricht.
- (17) Indien de begunstigde de voorwaarden in verband met subsidiabiliteit en duur niet naleeft, moeten er financiële gevolgen en correcties aan vasthangen. Bij het bepalen van het bedrag van een dergelijke financiële correctie, moet rekening worden gehouden met de aard, de ernst, de duur en de eventuele herhaling van de inbreuk, het strafbaar feit of de fraude door de begunstigde en met het belang van de EFMZV-bijdrage voor de economische activiteit van de begunstigde.
- (18) De verwezenlijking van de GVB-doelstellingen zou tevens worden ondermijnd indien in het kader van het EFMZV financiële steun van de Unie wordt betaald aan lidstaten die niet voldoen aan hun uit de GVB-voorschriften voortvloeiende verplichtingen met betrekking tot het algemeen belang van de instandhouding van de biologische rijkdommen van de zee, zoals gegevensverzameling en uitvoering van de controlevereisten. Niet-naleving van deze verplichtingen door de lidstaten brengt bovendien het gevaar met zich mee dat niet in aanmerking komende aanvragen of niet-subsidiabele concrete acties niet door de lidstaten zouden worden gedetecteerd.

⁽¹⁾ Richtlijn 2008/56/EG van het Europees Parlement en de Raad van 17 juni 2008 tot vaststelling van een kader voor communautaire maatregelen betreffende het beleid ten aanzien van het mariene milieu (Kaderrichtlijn mariene strategie) (PB L 164 van 25.6.2008, blz. 19).

- (19) Om te voorkomen dat niet-subsidiabele betalingen worden verricht en om lidstaten ertoe te stimuleren de GVB-voorschriften na te leven, moet het mogelijk zijn om bij wijze van voorzorgsmaatregel telkens voor een beperkte periode en voor een beperkt toepassingsgebied betalingen te onderbreken of te schorsen. Financiële correcties met specifieke en onherroepelijke consequenties moeten slechts worden toegepast op uitgaven die verband houden met de gevallen waarin de voorschriften niet zijn nageleefd.
- (20) Om ervoor te zorgen dat de tenuitvoerlegging van de fondsen voor steunverlening in het kader van het cohesiebeleid, namelijk het Europees Fonds voor regionale ontwikkeling (EFRO), het Europees Sociaal Fonds (ESF) en het Cohesiefonds (CF), beter wordt gecoördineerd en geharmoniseerd met de fondsen voor plattelandsontwikkeling en voor de maritieme en visserijsector, namelijk respectievelijk het Europees Landbouwfonds voor plattelandsontwikkeling (Elfpo) en het EFMZV, zijn gemeenschappelijke bepalingen voor al die fondsen (de „ESI-fondsen”) vastgesteld bij Verordening (EU) nr. 1303/2013. Naast de in Verordening (EU) nr. 1303/2013 vastgestelde bepalingen, bevat de onderhavige verordening, vanwege de bijzondere kenmerken van de sectoren GVB en GMB, specifieke, aanvullende bepalingen.
- (21) Rekening houdend met de omvang van de respectieve administraties van de lidstaten en het totaalbedrag van de aan het operationele programma toegewezen overheidsuitgaven, moet het evenredigheidsbeginsel gedurende de gehele programmeringsperiode op het operationele programma worden toegepast.
- (22) De Commissie moet op basis van objectieve en transparante criteria de jaarlijks beschikbare vastleggingskredieten voor elke lidstaat vaststellen. Onder die criteria moeten onder meer worden verstaan: indicatoren aan de hand waarvan de omvang van de visserijtakken en de aquacultuursector wordt gemeten, de reikwijdte van de verantwoordelijkheden inzake controle en gegevensverzameling, de historische toewijzingen overeenkomstig Verordening (EG) nr. 1198/2006 en de historische besteding overeenkomstig Verordening (EG) nr. 861/2006.
- (23) In het kader van het GVB is het van het grootste belang dat vooraf aan bepaalde specifieke voorwaarden wordt voldaan, in het bijzonder wat betreft de indiening van een verslag over vangstcapaciteit en van een meerjarig nationaal strategisch aquacultuurplan en het bewijs dat de nodige administratieve capaciteit voorhanden is om enerzijds te voldoen aan de vereisten inzake de verstrekking van gegevens voor het visserijbeheer en om anderzijds de tenuitvoerlegging van een controle-, inspectie- en handhavingssysteem van de Unie af te dwingen.
- (24) Overeenkomstig de nagestreefde vereenvoudiging moeten alle activiteiten in het kader van het EFMZV die onder het gedeelde beheer vallen, met inbegrip van controles en gegevensverzameling, in één operationeel programma per lidstaat worden opgenomen overeenkomstig de nationale structuur van de betrokken lidstaat. De programmeringsperiode moet de periode van 1 januari 2014 tot en met 31 december 2020 bestrijken. Bij de voorbereiding van het ene operationeel programma, moeten lidstaten ervoor zorgen dat de inhoud en de omvang van hun operationeel programma de nagestreefde vereenvoudiging weergeven. In elk programma moet een strategie worden vastgesteld aan de hand waarvan de streefdoelen ten aanzien van de Unieprioriteiten in het kader van het EFMZV moeten worden bereikt, en moet een samenstel van maatregelen worden voorzien. De programmering moet in overeenstemming zijn met die Unieprioriteiten en moet tegelijkertijd afgestemd zijn op de nationale context, en moet een aanvulling vormen op andere Uniebeleidsgebieden, in het bijzonder de plattelandsontwikkeling en de cohesie.
- (25) Om de kleinschalige kustvisserij te bevorderen moeten lidstaten met een aanzienlijk segment kleinschalige kustvisserij bij hun operationele programma's een actieplan voor de ontwikkeling, het concurrentievermogen en de duurzaamheid van de kleinschalige kustvisserij voegen.
- (26) Om tijdens de tenuitvoerlegging van het EFMZV bij te dragen tot de nagestreefde vereenvoudiging en om de controlekosten en het foutenpercentage te reduceren, moeten de lidstaten zo veel mogelijk gebruikmaken van de mogelijkheid om gebruik te maken van vereenvoudigde vormen van subsidies zoals voorzien in Verordening (EU) nr. 1303/2013.
- (27) Met het oog op de handhaving van de controleverplichtingen in het kader van het GVB moeten de lidstaten het gedeelte van het operationele programma dat betrekking heeft op controle, opstellen overeenkomstig de Unieprioriteiten die de Commissie voor dat beleidsgebied heeft vastgesteld. Om het operationele programma te kunnen aanpassen aan de evoluerende behoeften op het gebied van controle en handhaving, dient het controlegerelateerde gedeelte van het operationele programma regelmatig te worden herzien in het licht van veranderingen in de prioriteiten van de Unie op het gebied van het controle- en handavingsbeleid in het kader van het GVB. Die wijzigingen moeten door de Commissie worden goedgekeurd. Om flexibiliteit in de programmering van activiteiten op het gebied van controle te behouden, moet het controlegerelateerde gedeelte van het operationele programma kunnen worden herzien aan de hand van een vereenvoudigde procedure.

- (28) De lidstaten moeten het gedeelte van het operationele programma dat betrekking heeft op gegevensverzameling, opstellen overeenkomstig het meerjarenprogramma van de Unie als bedoeld in Verordening (EG) nr. 199/2008 van de Raad ⁽¹⁾. Om zich aan te passen aan de specifieke behoeften op het gebied van gegevensverzameling moeten de lidstaten een werkprogramma overeenkomstig die verordening opstellen, dat door de Commissie moet worden goedgekeurd.
- (29) Met uitzondering van technische bijstand door de Commissie, moeten de middelen onder direct beheer vooraf per doelstelling met een flexibiliteitsmarge van 5 % worden bepaald en onder jaarlijkse werkprogramma's vallen.
- (30) Om het concurrentievermogen en de economische prestaties van de visserijsector te verbeteren, is het van essentieel belang investeringen in innovatie te bevorderen en daaraan steun te verlenen. Teneinde een grotere deelname te bevorderen, moet de procedure voor het aanvragen van steun voor innovatie worden vereenvoudigd.
- (31) Ook investeringen in menselijk kapitaal zijn onmisbaar om het concurrentievermogen en de economische prestaties van de visserij- en de maritieme sector te verbeteren. Hiertoe moet uit het EFMZV steun worden verleend voor adviesdiensten, samenwerking tussen wetenschappers en vissers, beroepsopleiding, een leven lang leren, met als doel kennisverspreiding te verbeteren, de prestaties en het concurrentievermogen van de marktdeelnemers globaal te verbeteren en de sociale dialoog te bevorderen. Bij wijze van erkenning van hun rol in de vissersgemeenschappen moet, onder bepaalde voorwaarden, ook aan echtgenotes en levenspartners van zelfstandige vissers steun worden verleend voor beroepsopleiding, een leven lang leren, kennisverspreiding en netwerkactiviteiten die aan hun ontwikkeling op professioneel gebied bijdragen.
- (32) Teneinde hulp te kunnen bieden aan jongeren die gedurende een periode van aanhoudende financiële crisis problemen ondervinden bij de toegang tot de arbeidsmarkt in de visserijsector, moet uit het EFMZV steun worden verleend voor stageprogramma's en cursussen betreffende duurzame visserijpraktijken en de instandhouding van de biologische rijkdommen van de zee.
- (33) Gezien de cruciale rol van kleinschalige kustvissers in de kustgemeenschappen en gezien de mogelijkheden die diversifiëring voor deze vissers meebrengt, moet het EFMZV steun verlenen voor investeringen die bijdragen tot de diversifiëring van het inkomen van vissers door middel van de ontwikkeling van aanvullende activiteiten, waaronder investeringen aan boord, hengeltoerisme, restaurants, visserijgebonden milieudiensten en educatieve activiteiten in verband met visserij.
- (34) Het is voor jonge vissers een financiële uitdaging om nieuwe economische activiteiten in de visserijsector te creëren en te ontwikkelen en daaraan zou aandacht moeten worden geschonken bij het toekennen en bestemmen van middelen in het kader van het EFMZV. Dergelijke ontwikkeling is van wezenlijk belang voor het concurrentievermogen van de visserijsector in de Unie. Er moet derhalve steun komen om jonge vissers die aan hun visserijactiviteiten beginnen, te helpen zich te vestigen. Om de levensvatbaarheid van nieuwe economische activiteiten die in het kader van het EFMZV worden gesteund, te garanderen moet voor het krijgen van steun de voorwaarde worden gesteld dat de nodige vaardigheden en kennis worden opgedaan. Steun voor het beginnen van een bedrijf moet niet verder gaan dan een bijdrage aan de aanschaf van het eerste vissersvaartuig.
- (35) Met het oog op de behoeften op het gebied van gezondheid en veiligheid aan boord moet uit het EFMZV-steun worden verleend voor investeringen in veiligheid, arbeidsomstandigheden, gezondheid en hygiëne aan boord, mits de investeringen waarvoor steun wordt verleend verder gaan dan de vereisten op grond van Unierecht of nationaal recht.
- (36) Er moeten regels worden vastgesteld voor het toekennen van toelagen en financiële compensatie aan vissers en eigenaren van vissersvaartuigen in geval van tijdelijke stopzetting van de visserijactiviteiten, indien een dergelijke stopzetting het rechtstreekse gevolg is van bepaalde instandhoudingsmaatregelen, de vaststelling en toewijzing van vangstmogelijkheden niet inbegrepen, voorzien is in bepaalde uniale of nationale visserijbeheerplannen, of voortvloeit uit de niet-verlenging van partnerschapsovereenkomsten inzake duurzame visserij of protocollen daarbij. Dergelijke regels moeten ook worden vastgesteld in gevallen van definitieve stopzetting van visserijactiviteiten.
- (37) Het moet onder bepaalde voorwaarden voor het EFMZV mogelijk zijn om bij te dragen tot onderlinge fondsen die financiële compensatie verlenen aan vissers voor economische verliezen ten gevolge van ongunstige weersomstandigheden, een milieuongeval of bergingskosten.
- (38) Teneinde visserijactiviteiten aan vangstmogelijkheden aan te passen, moet het voor het EFMZV mogelijk zijn steun te verlenen voor het ontwerp, de uitwerking, de monitoring, de evaluatie en het beheer van systemen voor het toewijzen van vangstmogelijkheden.

⁽¹⁾ Verordening (EG) nr. 199/2008 van de Raad van 25 februari 2008 betreffende de instelling van een communautair kader voor de verzameling, het beheer en het gebruik van gegevens in de visserijsector en voor de ondersteuning van wetenschappelijk advies over het gemeenschappelijk visserijbeleid (PB L 60 van 5.3.2008, blz. 1).

- (39) Het is van het grootste belang milieuoverwegingen in het EFMZV te integreren en de uitvoering van instandhoudingsmaatregelen in het kader van het GVB te steunen, met dien verstande dat hierbij rekening wordt gehouden met de uiteenlopende kenmerken van Uniewateren. Daartoe dient absoluut een geregionaliseerde benadering van instandhoudingsmaatregelen te worden ontwikkeld.
- (40) Uit het EFMZV moet evenzo steun kunnen worden verleend om de impact van de visserij op het mariene milieu te reduceren, in het bijzonder door eco-innovatie en selectievere vistuig en selectievere apparatuur te bevorderen en door maatregelen te nemen om de mariene biodiversiteit en de mariene ecosystemen, samen met de diensten die deze verlenen, te beschermen en in stand te houden overeenkomstig de „EU-biodiversiteitsstrategie tot 2020”.
- (41) Overeenkomstig het kerndoel van de Europa 2020-strategie in verband met de mitigatie van klimaatverandering en energie-efficiëntie, moet het voor het EFMZV mogelijk zijn steun te verlenen voor investeringen aan boord en energieaudits.
- (42) Om de gevolgen van de klimaatverandering te matigen en de energie-efficiëntie van vissersvaartuigen te verbeteren, moet het mogelijk zijn steun te verlenen voor de modernisering en vervanging van hoofd- of hulpmotoren, mits marktdeelnemers die in de kleinschalige kustvisserij actief zijn, in de selectieprocedure voorrang krijgen teneinde hun toegang tot financiering te bevorderen, en mits grotere vaartuigen aan de vermindering van het motorvermogen bijdragen.
- (43) Om de duurzaamheidsdoelstelling van de hervorming van het GVB niet in het gedrang te brengen, moet het bedrag aan financiële steun dat aan vlootmaatregelen zoals tijdelijke en definitieve stopzetting van activiteiten of vervanging van motoren kan worden besteed, worden geplafonneerd, en moet de tijdsperiode gedurende welke dergelijke financiële steun voor definitieve stopzetting kan worden verleend, worden beperkt.
- (44) Overeenkomstig het teruggooiverbod dat in het kader van het GVB is ingevoerd, moet uit het EFMZV steun worden verleend voor investeringen aan boord die ten doel hebben ongewenst vangsten optimaal te gebruiken en de onvoldoende gebruikte delen van de gevangen vis te benutten. Aangezien de rijkdommen schaars zijn en de waarde van de gevangen vis moet worden gemaximaliseerd, moet uit het EFMZV ook steun worden verleend voor investeringen aan boord die tot doel hebben commerciële waarde toe te voegen aan de gevangen vis.
- (45) Het belang van vissershavens, aanlandingsplaatsen en beschuttingsplaatsen indachtig, moet uit het EFMZV steun worden verleend voor ter zake relevante investeringen die in het bijzonder de verbetering van de energie-efficiëntie, de milieubescherming, de kwaliteit van de aangelande producten, de veiligheid en de arbeidsomstandigheden tot doel hebben.
- (46) Het is van essentieel belang voor de Unie dat een duurzaam evenwicht tussen de beschikbare zoetwaterrijkdommen en de exploitatie daarvan wordt bereikt. Daarom moeten, met inachtneming van de gevolgen voor het milieu en de noodzaak de economische rendabiliteit van die sectoren op peil te houden, adequate bepalingen ter ondersteuning van de binnenvisserij worden vastgesteld.
- (47) Overeenkomstig de mededeling van de Commissie van 19 september 2002 aan de Raad en het Europees Parlement, getiteld „Een strategie voor de duurzame ontwikkeling van de Europese aquacultuur” en de mededeling van de Commissie van 29 april 2013 aan het Europees Parlement, de Raad, het Europees Economisch en Sociaal Comité en het Comité van de Regio's, getiteld „Strategische richtsnoeren voor duurzame ontwikkeling van de Europese aquacultuur”, de GVB-doelstellingen en de Europa 2020-strategie, moet uit het EFMZV steun worden verleend voor de ecologisch, economisch en sociaal duurzame ontwikkeling van de aquacultuursector.
- (48) Gezien de impact die gekweekte dieren die uit aquacultuurlocaties ontsnappen, op wilde mariene populaties kunnen hebben, mag het EFMZV het kweken van genetisch gewijzigde organismen niet stimuleren.
- (49) De aquacultuur draagt bij tot de groei en de werkgelegenheid in kust- en plattelandsgebieden. Daarom is het van essentieel belang dat het EFMZV toegankelijk is voor aquacultuurondernemingen, in het bijzonder middelgrote en kleine bedrijven, en nieuwe aquacultuurexploitanten helpt aantrekken. Om het concurrentievermogen en de economische prestaties van de aquacultuursector te verbeteren, is het van essentieel belang innovatie en ondernemerschap te bevorderen. Daarom moet uit het EFMZV steun kunnen worden verleend voor innovatieve concrete acties, de bedrijfsontwikkeling van aquacultuurondernemingen in het algemeen, waaronder de non-food en de offshore aquacultuur, en aanvullende activiteiten zoals hengeltourisme, aquacultuurgebonden milieudiensten of educatieve activiteiten.
- (50) Ook investeringen in menselijk kapitaal zijn onmisbaar om het concurrentievermogen en de economische prestaties van de aquacultuursector te verbeteren. Hiertoe moet uit het EFMZV steun kunnen worden verleend voor een leven lang leren en netwerkvorming, ter bevordering van kennisverspreiding, en voor adviesdiensten die de prestaties en het concurrentievermogen van de marktdeelnemers globaal moeten helpen verbeteren.
- (51) Om bij te dragen tot de ontwikkeling van de aquacultuurlocaties en de aquacultuurinfrastructuur, moet het voor het EFMZV mogelijk zijn steun te verlenen aan nationale en regionale autoriteiten bij hun strategische keuzes, in het bijzonder betreffende het afbakenen en in kaart brengen van gebieden die het meest geschikt zijn voor de ontwikkeling van aquacultuur.

- (52) Om ecologisch, sociaal en economisch duurzame aquacultuur te bevorderen, moet uit het EFMZV steun kunnen worden verleend voor zeer milieuvriendelijke aquacultuuractiviteiten, voor de invoering van ecobeheer in aquacultuurbedrijven, voor het gebruik van auditregelingen en voor de omschakeling naar biologische aquacultuur. Evenzo moet uit het EFMZV steun worden toegekend voor aquacultuur die bijzondere milieudiensten verleent.
- (53) Het belang van de consumentenbescherming indachtig, moet het EFMZV aan de aquacultuurexploitanten adequate steun kunnen verlenen om door de aquacultuurteelt veroorzaakte risico's voor de gezondheid van mens en dier te voorkomen of te reduceren.
- (54) Gezien het risico dat aan investeringen in aquacultuuractiviteiten verbonden is, moet het EFMZV de positie van de bedrijven kunnen bevorderen door bij te dragen aan een aquacultuurbestandsverzekering, en zo het inkomen van de producenten te beschermen tegen abnormale productie verliezen die in het bijzonder terug te voeren zijn op natuurrampen, ongunstige weersomstandigheden, plotse veranderingen in de waterkwaliteit, ziekten of plagen en de vernieling van productievoorzieningen.
- (55) Aangezien de vanuit de gemeenschap geleide benadering van plaatselijke ontwikkeling al een aantal jaar nuttig is gebleken om, met inachtneming van de multisectorale behoeften voor endogene ontwikkeling, de ontwikkeling van visserij- en aquacultuurgebieden en plattelandsgebieden te bevorderen, moet de ter zake relevante steunverlening worden voortgezet en geïntensiveerd.
- (56) In de visserij- en aquacultuursector moeten in het kader van de vanuit de gemeenschap geleide plaatselijke ontwikkeling innovatieve benaderingen voor het creëren van groei en banen worden gestimuleerd, in het bijzonder door waarde aan visserijproducten toe te voegen en de plaatselijke economie te diversifiëren naar nieuwe economische activiteiten, met inbegrip van de bedrijvigheid die samenhangt met „blauwe groei” en met maritieme sectoren die zich niet met de visserij zelf bezighouden.
- (57) De duurzame ontwikkeling van de visserij- en aquacultuursector moet bijdragen tot de doelstellingen van de Europa 2020-strategie inzake sociale inclusie en armoedebestrijding, het scheppen van banen, en innovatie op plaatselijk niveau. Het dient tevens bij te dragen tot de verwezenlijking van de doelstelling van territoriale cohesie, de belangrijkste in het VWEU verankerde prioriteit.
- (58) De vanuit de gemeenschap geleide ontwikkeling moet ten uitvoer worden gelegd middels een van onderop gestuurde benadering, meer bepaald in de vorm van plaatselijke partnerschappen die zijn samengesteld uit vertegenwoordigers van de publieke sector, de particuliere sector en het maatschappelijk middenveld, en die de lokale samenleving correct weerspiegelen. Die lokale actoren zijn het best geplaatst om multisectorale vanuit de gemeenschap geleide plaatselijke ontwikkelingsstrategieën die tegemoet komen aan de behoeften van het plaatselijke visserijgebied, op te stellen en ten uitvoer te leggen. Er moet op worden toegezien dat geen enkele belangengroep meer dan 49 % van de stemrechten in de besluitvormingsorganen van plaatselijke actiegroepen visserij (Fisheries local action groups, FLAG's) in handen heeft.
- (59) Netwerkvorming tussen de plaatselijke partnerschappen is een wezenlijk kenmerk van die benadering. Samenwerking tussen plaatselijke partnerschappen is derhalve een belangrijk ontwikkelingsinstrument dat in het kader van het EFMZV gesteund moet worden.
- (60) De steunverlening aan visserijgebieden in het kader van het EFMZV moet worden gecoördineerd met de steun voor plaatselijke ontwikkeling in het kader van andere Uniefondsen, en moet betrekking hebben op alle aspecten van de voorbereiding en uitvoering van vanuit de gemeenschap geleide plaatselijke ontwikkelingsstrategieën en concrete acties van FLAG's, en op de kosten die gepaard gaan met de stimulering van de plaatselijke gebieden en met de werking van de plaatselijke partnerschappen.
- (61) Om de rendabiliteit van de visserij en de aquacultuur in een zeer concurrerende markt te garanderen, moeten bepalingen worden vastgesteld voor de verlening van steun voor de tenuitvoerlegging van Verordening (EU) nr. 1379/2013 van het Europees Parlement en de Raad ⁽¹⁾ inzake de gemeenschappelijke marktordening voor visserij- en aquacultuurproducten en voor de afzet- en verwerkingsactiviteiten die de marktdeelnemers verrichten om de waarde van de visserij- en de aquacultuurproducten te maximaliseren. Bijzondere aandacht moet uitgaan naar de bevordering van concrete acties die de integratie van productie-, verwerkings- en afzetactiviteiten in de bevoorradingsketen ten doel hebben, of die bestaan uit innovatieve procedures of methoden. Producentenorganisaties en unies van producentenorganisaties moeten prioritair steun ontvangen. In het geval van productie- en afzetprogramma's moeten enkel dergelijke organisaties en unies in aanmerking komen voor steun. Met het oog op de aanpassing aan het teruggooiverbod moet uit het EFMZV ook steun worden verleend voor de verwerking van ongewenste vangsten.
- (62) Verordening (EU) nr. 1379/2013 voorziet in een mechanisme voor de opslag van visserijproducten voor menselijke consumptie teneinde de marktstabiliteit te bevorderen. Met het oog op een overgang van marktinterventie-mechanismen naar een nieuwe nadruk op de programmering en het beheer van productie- en afzetactiviteiten, moet enige uit het EFMZV verleende steun uiterlijk 31 december 2018 verstrijken.

⁽¹⁾ Verordening (EU) nr. 1379/2013 van het Europees Parlement en de Raad van 11 december 2013 houdende een gemeenschappelijke marktordening voor visserijproducten en aquacultuurproducten, tot wijziging van Verordeningen (EG) nr. 1184/2006 en (EG) nr. 1224/2009 van de Raad en tot intrekking van Verordening (EG) nr. 104/2000 van de Raad (PB L 354 van 28.12.2013, blz. 1).

- (63) Aangezien kleinschalige kustvisserij steeds meer concurrentie ondervinden, moet het EFMZV steun kunnen verlenen voor ondernemingsinitiatieven die dergelijke vissers ontplooiën om waarde aan de door hen gevangen vis toe te voegen, in het bijzonder door dergelijke vis zelf te verwerken of rechtstreeks af te zetten.
- (64) Aangezien de visserijactiviteiten in de ultraperifere gebieden van de Europese Unie onder druk staan, in het bijzonder als gevolg van het afgelegen karakter van die gebieden en de specifieke weersomstandigheden, moet het voor het EFMZV mogelijk zijn de in artikel 349 VWEU bedoelde bijzondere beperkingen van dergelijke gebieden mee te nemen.
- (65) Met het oog op handhaving van de concurrentiepositie van bepaalde visserij- en aquacultuurproducten uit de ultraperifere gebieden van de Unie ten opzichte van die van soortgelijke producten uit andere gebieden van de Unie, heeft de Unie in 1992 maatregelen ingevoerd om de extra kosten die de visserijsector in dit verband maakt, te vergoeden. De maatregelen voor de periode 2007-2013 zijn vastgesteld bij Verordening (EG) nr. 791/2007. Ter compensatie van de extra kosten voor de afzet van voor het vissen, het kweken, de verwerking en de afzet van bepaalde visserij- en aquacultuurproducten uit de ultraperifere gebieden van de Unie, dient deze steunverlening met ingang van 1 januari 2014 te worden voortgezet, zodat de compensatie bijdraagt tot de instandhouding van de economische levensvatbaarheid van marktdeelnemers uit die gebieden.
- (66) Gezien de uiteenlopende afzetomstandigheden in de ultraperifere gebieden en de schommelingen in de vangsten en de visbestanden en in de vraag op de markten, dient het aan de betrokken lidstaten te worden overgelaten om, binnen de grenzen van de totale toewijzing per lidstaat, de voor compensatie in aanmerking komende visserijproducten, de respectieve maximumhoeveelheden en de compensatiebedragen vast te stellen.
- (67) De lidstaten dient te worden toegestaan om, binnen de totale toewijzing per lidstaat, de lijst en de hoeveelheden van de betrokken visserijproducten en het compensatiebedrag te differentiëren. Ook dient de lidstaten te worden toegestaan hun compensatieplannen aan te passen als veranderende omstandigheden dat rechtvaardigen.
- (68) De lidstaten moeten het compensatiebedrag vaststellen op een niveau dat een passende compensatie mogelijk maakt van de extra kosten die het gevolg zijn van de bijzondere beperkingen van de ultraperifere gebieden. Om overcompensatie te voorkomen, dient dat bedrag in verhouding te staan tot de extra kosten die middels steun worden gecompenseerd. Daartoe moet ook rekening worden gehouden met andere soorten van overheidsmaatregelen die van invloed zijn op de hoogte van de extra kosten.
- (69) Het is van het grootste belang dat de lidstaten en de marktdeelnemers over de nodige middelen beschikken om een hoog controleniveau te garanderen en de controles bijgevolg niet alleen garant staan voor de naleving van het GVB, maar ook zorgen voor de duurzame exploitatie van de levende aquatische rijkdommen. Daarom moet het voor het EFMZV mogelijk zijn lidstaten en marktdeelnemers te ondersteunen overeenkomstig Verordening (EG) nr. 1224/2009 van de Raad⁽¹⁾. Deze steun moet een nalevingscultuur creëren en bijdragen tot duurzame groei.
- (70) De steun die op basis van Verordening (EG) nr. 861/2006 aan de lidstaten wordt verleend voor uitgaven die gepaard gaan met de tenuitvoerlegging van het controlesysteem van de Unie, moet worden verhoogd in het kader van het EFMZV overeenkomstig de keuze voor de toepassing van het beleid via één fonds.
- (71) Overeenkomstig de doelstellingen van het controle- en handhavingsbeleid van de Unie is het passend om vast te stellen hoeveel tijd patrouillevaartuigen, -vliegtuigen en -helikopters minimaal aan visserijcontrole moeten besteden en dit minimum als grondslag voor steunverlening in het kader van het EFMZV te gebruiken.
- (72) Gezien het belang van samenwerking tussen de lidstaten op het gebied van controle moet hiervoor steun uit het EFMZV kunnen worden verleend.
- (73) Er moeten bepalingen worden vastgesteld inzake steunverlening voor de verzameling, het beheer en het gebruik van visserijgegevens conform het meerjarenprogramma van de Unie, in het bijzonder ter ondersteuning van nationale programma's en het beheer en gebruik van gegevens voor wetenschappelijke analyse en de tenuitvoerlegging van het GVB. De steun die op basis van Verordening (EG) nr. 861/2006 aan de lidstaten wordt verleend voor uitgaven die gepaard gaan met de verzameling, het beheer en het gebruik van visserijgegevens, moet worden voortgezet in het kader van het EFMZV overeenkomstig de keuze voor de toepassing van het beleid via één fonds.
- (74) Goede en doeltreffende besluitvorming op het gebied van visserijbeheer in het kader van het GVB moet worden ondersteund met onderzoeks- en samenwerkingsactiviteiten, met de verstrekking van wetenschappelijke en sociaal-economische adviezen en met adviezen die nodig zijn voor de tenuitvoerlegging en de ontwikkeling van het GVB, ook in biogeografisch gevoelige gebieden.
- (75) Het is tevens noodzakelijk steun te verlenen voor samenwerking tussen de lidstaten en, in voorkomend geval, met derde landen wanneer gegevens worden verzameld over hetzelfde zeegebied, en voor samenwerking met de relevante internationale wetenschappelijke organisaties.

⁽¹⁾ Verordening (EG) nr. 1224/2009 van de Raad van 20 november 2009 tot vaststelling van een communautaire controleregeling die de naleving van de regels van het gemeenschappelijk visserijbeleid moet garanderen, tot wijziging van Verordeningen (EG) nr. 847/96, (EG) nr. 2371/2002, (EG) nr. 811/2004, (EG) nr. 768/2005, (EG) nr. 2115/2005, (EG) nr. 2166/2005, (EG) nr. 388/2006, (EG) nr. 509/2007, (EG) nr. 676/2007, (EG) nr. 1098/2007, (EG) nr. 1300/2008, (EG) nr. 1342/2008 en tot intrekking van Verordeningen (EEG) nr. 2847/93, (EG) nr. 1627/94 en (EG) nr. 1966/2006 (PB L 343 van 22.12.2009, blz. 1).

- (76) Het GMB heeft tot doel om, overeenkomstig de mededeling van de Commissie van 10 oktober 2007 aan het Europees Parlement, de Raad, het Europees Sociaal en Economisch Comité en het Comité van de Regio's, getiteld „Een geïntegreerd maritiem beleid voor de Europese Unie”, het duurzame gebruik van zeeën en oceanen te ondersteunen en te komen tot een gecoördineerde, coherente en transparante besluitvorming over de beleidsgebieden die gevolgen hebben voor zeeën, oceanen, eilanden, kustgebieden, ultraperifere gebieden en maritieme sectoren.
- (77) Aanhoudende financiële ondersteuning is nodig om het GMB van de Unie uit te voeren en verder te ontwikkelen, zoals weergegeven in Verordening (EU) nr. 1255/2011, in de conclusies van de Raad, in de resoluties van het Europees Parlement en in de adviezen van het Comité van de Regio's. De ontwikkeling van maritieme mogelijkheden door middel van financiële ondersteuning voor de maatregelen onder het GMB zal naar verwachting een aanzienlijk effect hebben op de economische, sociale en territoriale cohesie.
- (78) Uit het EFMZV moet steun worden verleend voor de bevordering van geïntegreerd maritiem bestuur op alle niveaus, in het bijzonder via de uitwisseling van beste praktijken en de verdere ontwikkeling en tenuitvoerlegging van zeegebiedstrategieën. Beoogd wordt om met die strategieën een geïntegreerd kader op te zetten om problemen die de Europese zeegebieden gemeenschappelijk hebben, aan te pakken en de samenwerking tussen belanghebbende partijen te versterken met als doel het gebruik van de financiële instrumenten en fondsen van de Unie te optimaliseren en bij te dragen tot de economische, sociale en territoriale cohesie van de Unie. In dat verband kunnen de maatregelen en mechanismen ter verbetering van de samenwerking tussen de lidstaten grensoverschrijdende en sectoroverschrijdende samenwerking tussen maritieme sectoren omvatten, bijvoorbeeld activiteiten in het kader van het European Coastguard Functions Forum, ter bevordering van de uitwisseling van ervaringen en beste praktijken teneinde in het kader van het bestaande toepasselijke Unierecht doeltreffendheid en samenhang te verwezenlijken.
- (79) Het EFMZV moet steun verlenen voor de verdere ontwikkeling van instrumenten om synergieën te creëren tussen initiatieven die in verschillende sectoren worden genomen en betrekking hebben op zeeën, oceanen en kusten. Dit geldt voor de geïntegreerde maritieme bewaking (Integrated Maritime Surveillance, IMS), die erop gericht is het maritieme situationele bewustzijn te verbeteren dankzij een intensievere en beveiligde uitwisseling van gegevens tussen de sectoren. Concrete acties op het gebied van maritieme bewaking die onder titel V van het derde deel van het VWEU vallen, mogen echter niet uit het EFMZV worden gefinancierd.
- (80) Om de informatiesystemen die door die sectoren worden gebruikt, met elkaar te verbinden, zal waarschijnlijk gebruik moeten worden gemaakt van de financieringsmechanismen van deze sectoren, en dit op een manier die coherent is en in overeenstemming met het VWEU. Maritieme ruimtelijke ordening en geïntegreerd beheer van kustgebieden zijn onmisbare instrumenten om de mariene gebieden en de kustgebieden duurzaam te ontwikkelen en dragen beide bij tot de verwezenlijking van de doelstellingen van ecosysteemgericht beheer en tot de ontwikkeling van verbindingen tussen land en zee. Die instrumenten zijn tevens belangrijk om de verschillende manieren waarop onze kusten, zeeën en oceanen worden gebruikt, zo te beheren dat duurzame economische ontwikkeling mogelijk wordt en grensoverschrijdende investeringen worden gestimuleerd; in het kader van de tenuitvoerlegging van de Richtlijn 2008/56/EG mariene strategie zullen de grenzen van de duurzaamheid van menselijke activiteiten die een impact hebben op het mariene milieu nader worden omschreven. Voorts moet de kennis over de mariene wereld worden verbeterd en moet innovatie worden gestimuleerd door het verzamelen, het gratis delen, het hergebruiken en het verspreiden van gegevens over de toestand van zeeën en oceanen te vergemakkelijken.
- (81) Het EFMZV moet steun verlenen voor duurzame economische groei, werkgelegenheid, innovatie en concurrentievermogen in de maritieme sectoren en kustgebieden. Het is van bijzonder belang dat wordt nagegaan welke regelgevingsvoorschriften en lacunes op het gebied van vaardigheden de groei in opkomende en toekomstgerichte maritieme sectoren belemmeren en welke concrete acties ter bevordering van investeringen in technologische innovatie nodig zijn om het economische potentieel van mariene en maritieme applicaties te versterken.
- (82) Het EFMZV moet complementair zijn aan, en coherent zijn met, de bestaande en toekomstige financiële instrumenten die door de Unie en, op nationaal en subnationaal niveau, door de lidstaten ter beschikking worden gesteld om, met inachtneming van de prioritering en de voortgang van nationale en plaatselijke projecten, de duurzame economische, sociale en territoriale ontwikkeling, de bescherming en het duurzame gebruik van zeeën, oceanen en kusten te bevorderen en bij te dragen tot een doeltreffender samenwerking tussen de lidstaten en hun kust-, eiland- en ultraperifere gebieden. Het EFMZV moet afgestemd worden op andere Uniebeleidsinstrumenten met een maritieme dimensie, in het bijzonder het EFRO, het CF en het ESF, alsmede het bij Verordening (EU) nr. 1291/2013 van het Europees Parlement en de Raad ⁽¹⁾ vastgestelde Horizon 2020-programma.

⁽¹⁾ Verordening (EU) nr. 1291/2013 van het Europees Parlement en de Raad van 11 december 2013 tot vaststelling van Horizon 2020 — Het kaderprogramma voor onderzoek en innovatie (2014-2020) en tot intrekking van Besluit nr. 1982/2006/EG (PB L 347 van 20.12.2013, blz. 104).

- (83) Om de doelstellingen van het GVB op mondiaal niveau te bereiken, speelt de Unie een actieve rol in de werkzaamheden van internationale organisaties. Het is daarom van wezenlijk belang dat de Unie bijdraagt tot de activiteiten van dergelijke organisaties, die helpen ervoor te zorgen dat de visbestanden zowel op volle zee als in wateren van derde landen in stand worden gehouden en duurzaam worden geëxploiteerd. De steun die op grond van Verordening (EG) nr. 861/2006 aan internationale organisaties wordt verleend, moet worden voortgezet in het kader van het EFMZV overeenkomstig de keuze voor de toepassing van het beleid via één fonds.
- (84) Om het bestuur in het kader van het GVB te verbeteren en te zorgen voor een doeltreffende werking van de adviesraden, is het van essentieel belang dat de adviesraden voldoende en aanhoudende financiering krijgen om hun adviesrol in het kader van het GVB efficiënt te kunnen vervullen. Overeenkomstig de keuze voor de toepassing van het beleid via één fonds moet de steun die in het kader van het EFMZV aan de adviesraden wordt verleend, in de plaats komen van de steun aan de regionale adviesraden op grond van Verordening (EG) nr. 861/2006.
- (85) Door middel van technische bijstand moet het EFMZV de uitvoering van operationele programma's vergemakkelijken, onder andere door innovatieve benaderingen en methoden die eenvoudig en doorzichtig kunnen worden uitgevoerd, te bevorderen. Er moet ook technische bijstand worden verleend voor het opzetten van een Europees netwerk van FLAG's die gericht zijn op capaciteitsopbouw, informatieverspreiding, ervaringsuitwisseling en ondersteuning van de samenwerking tussen plaatselijke partnerschappen.
- (86) Voor een goede werking van het partnerschap en om de steunverlening door de Unie te bevorderen, moet voorzien worden in de ruimst mogelijke voorlichting en publiciteit over steun van de Unie. De voor het beheer van de steun bevoegde autoriteiten zijn ook verantwoordelijk voor dergelijke voorlichtings- en publiciteitsaspecten, en voor het op de hoogte brengen van de Commissie van de ter zake genomen maatregelen.
- (87) Ten aanzien van alle concrete acties die op grond van deze verordening onder zowel gedeeld als direct beheer worden gefinancierd, moeten de financiële belangen van de Unie door middel van een deugdelijke toepassing van de desbetreffende regelgeving worden beschermd en moeten de lidstaten en de Commissie passende controles verrichten.
- (88) Om tegemoet te komen aan de in Verordening (EU) nr. 1380/2013 bedoelde specifieke voorwaarden van het GVB en om de naleving van GVB-voorschriften te bevorderen, moeten voorschriften worden vastgesteld, ter aanvulling van de regels inzake onderbreking van betaling zoals bedoeld in Verordening (EU) nr. 1303/2013. Wanneer een lidstaat of een marktdeelnemer zijn uit het GVB voortvloeiende verplichtingen niet is nagekomen of wanneer de Commissie beschikt over bewijs ter staving van een dergelijke niet-naleving, moet de Commissie de gelegenheid krijgen om bij wijze van voorzorgsmaatregel de betrokken betalingstermijnen te onderbreken.
- (89) Naast de mogelijkheid om de betalingstermijn te onderbreken, moet de Commissie de mogelijkheid krijgen om betalingen die in verband staan met een geval van ernstige niet-naleving door een lidstaat van de GVB-voorschriften, te schorsen teneinde te voorkomen dat betalingen worden verricht voor niet-subsidiabele uitgaven.
- (90) De operationele programma's moeten gemonitord en geëvalueerd worden met als doel hun kwaliteit te verbeteren en hun resultaten aan te tonen. De Commissie moet een kader voor een systeem inzake gemeenschappelijke monitoring en evaluatie opzetten dat er onder meer voor moeten zorgen dat de relevante gegevens tijdig beschikbaar zijn. In dat verband moet een lijst indicatoren worden opgesteld en moet de impact van het EFMZV-beleid door de Commissie worden beoordeeld aan de hand van specifieke doelstellingen.
- (91) De verantwoordelijkheid voor het monitoren van de tenuitvoerlegging van een operationeel programma moet worden gedeeld tussen de managementautoriteit en een daartoe ingesteld monitoringcomité. Daartoe moeten de respectieve bevoegdheden van de managementautoriteit en van het monitorcomité worden gespecificeerd. Voor het monitoren van een operationeel programma moet onder meer een jaarlijks uitvoeringsverslag worden opgesteld, dat aan de Commissie moet worden toegezonden.
- (92) Om de toegankelijkheid en transparantie van de informatie over financieringsmogelijkheden en begunstigden van projecten te verbeteren, moet elke lidstaat beschikken over een speciale website of een speciaal webportaal met informatie over het operationeel programma, waaronder lijsten van in het kader van het operationele programma ondersteunde concrete acties. De desbetreffende websites van alle lidstaten moeten ook toegankelijk zijn via één officiële website van de Unie om de burgers van verschillende lidstaten gemakkelijker toegang te geven tot informatie die door de lidstaten gepubliceerd werd. Deze informatie moet redelijk, duidelijk en concreet zijn om het publiek in het algemeen en de belastingbetaler in de Unie in het bijzonder een idee te geven van de manier waarop de Uniefinanciering in het kader van het EFMZV wordt besteed. Een ander doel van de bekendmaking van ter zake relevante gegevens bestaat erin meer ruchtbaarheid te geven aan het feit dat EU-financiering kan worden aangevraagd. Onverminderd de toepassing van Richtlijn 95/46/EG van het Europees Parlement en de Raad ⁽¹⁾, kan een dergelijke bekendmaking de namen van natuurlijke personen bevatten, overeenkomstig het nationaal recht.

⁽¹⁾ Richtlijn 95/46/EG van het Europees Parlement en de Raad van 24 oktober 1995 betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens (PB L 281 van 23.11.1995, blz. 31).

- (93) Teneinde bepaalde niet-essentiële onderdelen van deze verordening aan te vullen en te wijzigen, moet aan de Commissie de bevoegdheid worden overgedragen om overeenkomstig artikel 290 VWEU handelingen vast te stellen ten aanzien van de vaststelling van de periode en de desbetreffende begin- en einddata van de periode in verband met de ontvankelijkheidscriteria voor aanvragen, ten aanzien van de aanpassing van de percentages voor de indicatieve verdeling van middelen over de doelstellingen onder direct beheer, ten aanzien van de bepaling van subsidiabele concrete acties en kosten voor investeringen in verband met hygiëne, gezondheid en veiligheid en investeringen met betrekking tot werkomstandigheden aan boord of in afzonderlijke voorzieningen, ten aanzien van de bepaling van de subsidiabele kosten op grond van concrete acties voor de bescherming en het herstel van de mariene biodiversiteit en ecosystemen in het kader van duurzame visserijactiviteiten, ten aanzien van de vaststelling van subsidiabele kosten voor steun met betrekking tot investeringen in voorzieningen of aan boord om de uitstoot van verontreinigende stoffen of broeikasgassen te reduceren en de energie-efficiëntie van de vissersvaartuigen te verhogen, ten aanzien van de bepaling van de criteria voor de berekening van de bijkomende kosten ten gevolge van de specifieke handicaps van ultraperifere gebieden, ten aanzien van de bepaling van gevallen van niet-naleving door de lidstaten die tot onderbreking van de betalingstermijn of schorsing van betalingen kunnen leiden, ten aanzien van de bepaling van criteria voor het bepalen van de hoogte van de toe te passen financiële correctie en de criteria voor het toepassen van forfaitaire of geëxtrapoleerde financiële correcties, en ten aanzien van de vaststelling van de inhoud en de vorm van het gemeenschappelijk monitoring- en evaluatiesysteem.
- (94) Met het oog op een vlotte overgang van het bij Verordening (EG) nr. 1198/2006 ingestelde systeem naar het bij de onderhavige verordening ingestelde systeem, moet aan de Commissie de bevoegdheid worden gedelegeerd om overeenkomstig artikel 290 VWEU handelingen aan te nemen tot vaststelling van overgangsbepalingen.
- (95) Bij het vaststellen van gedelegeerde handelingen krachtens deze verordening is het van bijzonder belang dat de Commissie bij haar voorbereidende werkzaamheden tot passende raadpleging overgaat, onder meer op deskundigenniveau. De Commissie moet bij de voorbereiding en opstelling van de gedelegeerde handelingen ervoor zorgen dat de desbetreffende documenten tijdig en op gepaste wijze gelijktijdig worden toegezonden aan het Europees Parlement en de Raad.
- (96) Om eenvormige voorwaarden te waarborgen voor de uitvoering van deze verordening, moeten aan de Commissie uitvoeringsbevoegdheden worden toegekend met betrekking tot de jaarlijkse verdeling, per lidstaat, van de totale voor toezeggingen in het kader van het gedeelde beheer beschikbare middelen, met betrekking tot de goedkeuring van de operationele programma's en de wijzigingen daarvan, met betrekking tot de goedkeuring van de werkprogramma's voor gegevensverzameling, met betrekking tot de goedkeuring van het jaarlijkse werkprogramma met betrekking tot technische bijstand op initiatief van de Commissie, met betrekking tot de erkenning dat er aanwijzingen zijn van een ernstig geval van niet-naleving van verplichtingen op grond van het GVB, met betrekking tot de erkenning dat een lidstaat zijn verplichtingen in het kader van het GVB niet is nagekomen, met betrekking tot gehele of gedeeltelijke schorsing van de tussentijdse betalingen op grond van het operationele programma en met betrekking tot het verrichten van financiële correcties door de Uniesteun voor een operationeel programma geheel of gedeeltelijk in te trekken. De Commissie dient deze uitvoeringshandelingen vast te stellen zonder toepassing van Verordening (EU) nr. 182/2011 van het Europees Parlement en de Raad ⁽¹⁾.
- (97) Om eenvormige voorwaarden te waarborgen voor de uitvoering van deze verordening, moeten aan de Commissie bovendien uitvoeringsbevoegdheden worden toegekend met betrekking tot de presentatie van de elementen van het operationele programma, met betrekking tot voorschriften betreffende procedures, met betrekking tot format en tijdschema's betreffende de goedkeuring van, en de indiening en goedkeuring van wijzigingen aan operationele programma's, met betrekking tot het jaarlijkse werkprogramma op grond van de hoofdstukken I en II van titel VI, met betrekking tot de structuur van het compensatieplan voor ultraperifere gebieden, met betrekking tot de toepassing van de verschillende procentpunten van intensiteit van specifieke steun, met betrekking tot het model dat door de lidstaten moet worden gebruikt bij het indienen van financiële gegevens bij de Commissie, met betrekking tot het bepalen van de indicatoren die specifiek zijn voor de prioriteiten van de Unie, met betrekking tot voorschriften inzake de door de lidstaten te versturen informatie en inzake de gegevensvereisten en de synergieën tussen mogelijke gegevensbronnen, met betrekking tot het format en de voorstelling van de jaarlijkse uitvoeringsverslagen, en met betrekking tot de elementen die moeten worden opgenomen in de verslagen met betrekking tot evaluaties vooraf. Die bevoegdheden moeten worden uitgeoefend overeenkomstig Verordening (EU) nr. 182/2011 en de onderzoeksprocedure moet worden toegepast.
- (98) Om eenvormige voorwaarden te waarborgen voor de uitvoering van deze verordening, moeten aan de Commissie daarenboven uitvoeringsbevoegdheden worden toegekend met betrekking tot de aanneming en omschrijving van wijzigingen van de Unieprioriteiten op het gebied van handhaving en controle, tot vaststelling van voorschriften voor de presentatie van de door de managementautoriteiten verstrekte gegevens, met betrekking tot de technische kenmerken van voorlichtings- en publiciteitsmaatregelen voor concrete acties alsmede de instructies over de vormgeving van het embleem en een beschrijving van de genormaliseerde kleuren. Die bevoegdheden moeten worden uitgeoefend overeenkomstig Verordening (EU) nr. 182/2011. Met het oog op een eenvoudiger en snellere procedure moet de raadplegingsprocedure worden toegepast.

⁽¹⁾ Verordening (EU) nr. 182/2011 van het Europees Parlement en de Raad van 16 februari 2011 tot vaststelling van de algemene voorschriften en beginselen die van toepassing zijn op de wijze waarop de lidstaten de uitoefening van de uitvoeringsbevoegdheden door de Commissie controleren (PB L 55 van 28.2.2011, blz. 13).

- (99) Daar de doelstellingen van deze verordening wegens de structurele problemen met de ontwikkeling van de visserijsector, de aquacultuur en de maritieme sectoren en wegens de beperkte financiële middelen van de lidstaten niet voldoende door de lidstaten kunnen worden verwezenlijkt en derhalve wegens de omvang en de gevolgen van de krachtens de operationele programma's te financieren concrete acties beter door de Unie kunnen worden verwezenlijkt via meerjarige, op relevante prioriteiten toegespitste steunverlening, kan de Unie overeenkomstig het in artikel 5 VEU neergelegde subsidiariteitsbeginsel, maatregelen nemen. Overeenkomstig het in hetzelfde artikel neergelegde evenredigheidsbeginsel, gaat deze verordening niet verder dan nodig is om deze doelstellingen te verwezenlijken.
- (100) De in de onderhavige verordening ingestelde steunregeling komt in de plaats van de steunregelingen die zijn ingevoerd bij Verordening (EG) nr. 2328/2003, Verordening (EG) nr. 861/2006, Verordening (EG) nr. 1198/2006, Verordening (EG) nr. 791/2007, Verordening (EU) nr. 1255/2011, en artikel 103 van Verordening (EG) nr. 1224/2009. Die verordeningen en die bepaling dienen derhalve met ingang van 1 januari 2014 te worden ingetrokken. Onderhavige verordening mag niettemin geen afbreuk doen aan de voortzetting of wijziging van bijstandsverlening die door de Commissie is goedgekeurd op grond van Verordening (EG) nr. 1198/2006 of aan andere wetgeving die op 31 december 2013 op die bijstandsverlening van toepassing is.
- (101) Het is aangewezen de periode waarin onderhavige verordening van toepassing is, in overeenstemming te brengen met die van Verordening (EU) nr. 1303/2013. Derhalve dient onderhavige verordening van toepassing te zijn met ingang van 1 januari 2014,

HEBLEN DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

TITEL I

ONDERWERP, TOEPASSINGSGEBIED EN DEFINITIES

Artikel 1

Onderwerp

In deze verordening worden financiële maatregelen van de Unie vastgesteld voor de uitvoering van:

- a) het gemeenschappelijk visserijbeleid (GVB);
- b) relevante maatregelen betreffende het zeerecht;
- c) de duurzame ontwikkeling van de visserij- en de aquacultuurgebieden en de binnenvisserij; en
- d) het geïntegreerd maritiem beleid (GMB).

Artikel 2

Geografisch toepassingsgebied

Deze verordening is van toepassing op concrete acties die worden uitgevoerd op het grondgebied van de Unie, tenzij in deze verordening anders is bepaald.

Artikel 3

Definities

1. Voor de toepassing van deze verordening en onverminderd lid 2 van dit artikel gelden de definities van artikel 4 van Verordening (EU) nr. 1380/2013, artikel 5 van Verordening (EU) nr. 1379/2013, artikel 4 van Verordening (EG) nr. 1224/2009 en artikel 2 van Verordening (EU) nr. 1303/2013.
2. Voor de toepassing van deze verordening wordt verstaan onder:
 1. „gemeenschappelijke gegevensuitwisselingsstructuur” (CISE — Common information sharing environment): een gedecentraliseerd opgezet netwerk van systemen voor de uitwisseling van informatie tussen gebruikers met als doel hun situationele bewustzijn inzake activiteiten op zee te verbeteren;
 2. „sectoroverschrijdende concrete acties”: initiatieven die verschillende sectoren en/of sectorale beleidsgebieden als bedoeld in het VWEU ten goede komen, en die niet hun volledige rendement halen indien ze worden uitgevoerd door middel van maatregelen binnen de grenzen van één bepaald beleidsgebied;
 3. „elektronisch registratie- en meldsysteem” (ERS — Electronic recording and reporting system): een systeem voor de elektronische registratie en melding van gegevens als bedoeld in Verordening (EG) nr. 1224/2009;
 4. „Europees marien observatie- en datanetwerk”: een netwerk waarin relevante nationale programma's voor mariene observatie en data worden geïntegreerd tot een gemeenschappelijk en toegankelijk Europees instrument;
 5. „visserij- en aquacultuurgebied”: een door de lidstaat als zodanig aangemerkt gebied aan de kust, langs de oevers van een rivier of een meer, of met vijvers of een stroomgebied, met een belangrijke werkgelegenheid in de visserij- of de aquacultuursector, dat uit geografisch, economisch en sociaal oogpunt coherent is;

6. „visser”: een door de lidstaat als zodanig erkend persoon die commerciële visserijactiviteiten uitoefent;
7. „binnenvisserij”: visserijactiviteiten voor commerciële doeleinden in de binnenwateren door vaartuigen of met behulp van andere apparatuur, waaronder die welke voor het vissen op het ijs worden gebruikt;
8. „geïntegreerd beheer van kustgebieden”: strategieën en maatregelen als omschreven in Aanbeveling 2002/413/EG van het Europees Parlement en de Raad ⁽¹⁾;
9. „geïntegreerd maritiem bestuur”: het gecoördineerde beheer op Unieniveau van alle sectorale beleidsgebieden die gevolgen hebben voor de zeeën, oceanen en kustgebieden;
10. „geïntegreerd maritiem beleid” (GMB): een beleid van de Unie dat erop gericht is een gecoördineerde en coherente besluitvorming tot stand te brengen teneinde, door middel van een coherent beleid op het gebied van maritieme zaken en door middel van relevante internationale samenwerking, te komen tot een optimale duurzame ontwikkeling, economische groei en sociale cohesie in de lidstaten, in het bijzonder in de kust-, eiland- en ultraperifere gebieden van de Unie en in de maritieme sectoren;
11. „geïntegreerde maritieme bewaking” (IMS — Integrated maritime surveillance): een initiatief van de Unie om de bewaking van de Europese zeeën efficiënter en doeltreffender te maken door middel van sector- en grensoverschrijdende informatie-uitwisseling en samenwerking;
12. „maritieme ruimtelijke ordening”: een proces in het kader waarvan de autoriteiten van de betrokken lidstaat menselijke activiteiten in mariene gebieden analyseren en organiseren om ecologische, economische en sociale doelstellingen te verwezenlijken;
13. „maatregel”: een reeks concrete acties;
14. „kleinschalige kustvisserij”: de visserij door vissersvaartuigen met een lengte over alles van minder dan 12 m die geen gebruikmaken van gesleept vistuig als bedoeld in tabel 3 van bijlage I bij Verordening (EG) nr. 26/2004 ⁽²⁾;
15. „vaartuigen die uitsluitend in de binnenwateren actief zijn”: vaartuigen voor de commerciële visserij in de binnenwateren die niet in het gegevensbestand van de Unie over de vissersvloot zijn opgenomen.

TITEL II

ALGEMEEN KADER

HOOFDSTUK I

Instelling en doelstellingen van het Europees Fonds voor maritieme zaken en visserij

Artikel 4

Instelling

Het Europees Fonds voor maritieme zaken en visserij (EFMZV) wordt ingesteld.

Artikel 5

Doelstellingen

Het EFMZV draagt bij tot de verwezenlijking van de volgende doelstellingen:

- a) bevordering van een concurrerende, ecologisch duurzame, economisch levensvatbare en maatschappelijk verantwoorde visserij en aquacultuur;
- b) bevordering van de uitvoering van het GVB;
- c) bevordering van een evenwichtige en inclusieve territoriale ontwikkeling van de visserij- en de aquacultuurgebieden;
- d) bevordering van de ontwikkeling en de uitvoering van het GMB van de Unie op een manier die complementair is aan het cohesiebeleid en aan het GVB.

Het nastreven van die doelstellingen mag geen vergroting van de vangstcapaciteit tot gevolg hebben.

Artikel 6

Unieprioriteiten

Het EFMZV draagt bij tot de Europa 2020-strategie en tot de uitvoering van het GVB. Het geeft uitvoering aan de onderstaande Unieprioriteiten voor de duurzame ontwikkeling van de visserij en de aquacultuur en daaraan gerelateerde activiteiten, die de toepasselijke thematische doelstellingen, bedoeld in Verordening (EU) nr. 1303/2013, weerspiegelen:

⁽¹⁾ Aanbeveling 2002/413/EG van het Europees Parlement en de Raad van 30 mei 2002 betreffende de uitvoering van een geïntegreerd beheer van kustgebieden in Europa (PB L 148 van 6.6.2002, blz. 24).

⁽²⁾ Verordening (EG) nr. 26/2004 van de Commissie van 30 december 2003 betreffende het communautaire gegevensbestand over de vissersvloot (PB L 5 van 9.1.2004, blz. 25).

1. bevordering van een ecologisch duurzame, hulpbronnefficiënte, innovatieve, concurrerende en op kennis gebaseerde visserij, door de volgende specifieke doelstellingen na te streven:
 - a) de beperking van de impact van de visserij op het mariene milieu, met inbegrip van, voor zover mogelijk, het voorkomen en beperken van ongewenste bijvangsten;
 - b) de bescherming en herstel van de aquatische biodiversiteit en ecosystemen;
 - c) het waarborgen van een evenwicht tussen vangstcapaciteit en beschikbare vangstmogelijkheden;
 - d) de bevordering van het concurrentievermogen en de levensvatbaarheid van ondernemingen in de visserijsector, ook in de kleinschalige kustvisserij, en de verbetering van de veiligheid en de arbeidsomstandigheden;
 - e) het bieden van ondersteuning voor de intensivering van technologische ontwikkeling, innovatie, met inbegrip van het vergroten van de energie-efficiëntie, en kennisoverdracht;
 - f) de ontwikkeling van beroepsopleidingen, nieuwe beroepsvaardigheden en een leven lang leren;
2. bevordering van een ecologisch duurzame, hulpbronnefficiënte, innovatieve, concurrerende en op kennis gebaseerde aquacultuur, door de volgende specifieke doelstellingen na te streven:
 - a) het bieden van ondersteuning voor de intensivering van technologische ontwikkeling, innovatie en kennisoverdracht;
 - b) de bevordering van het concurrentievermogen en de levensvatbaarheid van ondernemingen in de aquacultuursector, en de verbetering van de veiligheid en de arbeidsomstandigheden, in het bijzonder in kleine en middelgrote ondernemingen;
 - c) de bescherming en herstel van de aquatische biodiversiteit, de versterking van de ecosystemen die verbonden zijn met de aquacultuur en de bevordering van een hulpbronefficiënte aquacultuur;
 - d) de bevordering van een aquacultuur die wordt gekenmerkt door een hoog niveau van milieubescherming, en de bevordering van diergezondheid, dierenwelzijn, volksgezondheid en veiligheid;
 - e) de ontwikkeling van beroepsopleidingen, nieuwe beroepsvaardigheden en een leven lang leren;
3. stimulering van de uitvoering van het GVB door de volgende specifieke doelstellingen na te streven:
 - a) de verbetering en beschikbaarstelling van wetenschappelijke kennis en de verbetering van de verzameling en het beheer van gegevens;
 - b) het bieden van ondersteuning voor monitoring, controle en handhaving, en daardoor de institutionele capaciteit en de efficiëntie van overheidsdiensten versterken, zonder de administratieve lasten te vergroten;
4. bevordering van de werkgelegenheid en de territoriale cohesie door de volgende specifieke doelstellingen na te streven: de bevordering van economische groei, sociale integratie en het scheppen van banen, en het bieden van ondersteuning voor de inzetbaarheid en de arbeidsmobiliteit in kustgemeenschappen en landinwaarts gelegen gemeenschappen die aangewezen zijn op de visserij en de aquacultuur, met inbegrip van de diversifiëring van de activiteiten binnen de visserij en naar andere sectoren van de maritieme economie;
5. bevordering van afzet en verwerking door de volgende specifieke doelstellingen na te streven:
 - a) de verbetering van de organisatie van de markt voor visserij- en aquacultuurproducten;
 - b) de aanmoediging van investeringen in de sector verwerking en afzet;
6. bevordering van de uitvoering van het GMB.

HOOFDSTUK II

Gedeeld en direct beheer

Artikel 7

Gedeeld en direct beheer

1. Maatregelen als bedoeld in titel V worden uit het EFMZV gefinancierd overeenkomstig het beginsel van tussen de Unie en de lidstaten gedeeld beheer en de gemeenschappelijke voorschriften die zijn vastgesteld in Verordening (EU) nr. 1303/2013
2. De onder titel VI vallende maatregelen worden uit het EFMZV gefinancierd volgens het beginsel van direct beheer.

HOOFDSTUK III

Algemene beginselen van de steunverlening in het kader van gedeeld beheer

Artikel 8

Staatssteun

1. Onverminderd lid 2 van het onderhavige artikel zijn de artikelen 107, 108 en 109 VWEU van toepassing op steun die lidstaten verlenen aan ondernemingen in de visserij- en de aquacultuursector.
2. De artikelen 107, 108 en 109 VWEU zijn evenwel niet van toepassing op betalingen die de lidstaten doen op grond van en in overeenstemming met deze verordening en die binnen de werkingssfeer van artikel 42 VWEU vallen.
3. Nationale bepalingen voor overheidsfinanciering die verder reiken dan de bepalingen van deze verordening voor de in lid 2 bedoelde betalingen, worden op basis van lid 1 als één geheel beoordeeld.
4. Met betrekking tot visserij- en aquacultuurproducten die op de lijst in bijlage I bij het VWEU zijn geplaatst en waarop de artikelen 107, 108 en 109 daarvan van toepassing zijn, kan de Commissie overeenkomstig artikel 108 VWEU toestaan dat in de ultraperifere gebieden als bedoeld in artikel 349 VWEU binnen de sectoren productie, verwerking en afzet van die producten bedrijfssteun wordt verleend ter verlichting van de beperkingen die specifiek zijn voor die gebieden en die het gevolg zijn van het isolement, het insulaire karakter of de ultraperifere ligging van die gebieden.

Artikel 9

Specifieke ex-antevoorwaarden

De in bijlage IV opgenomen specifieke ex-antevoorwaarden zijn van toepassing op het EFMZV.

HOOFDSTUK IV

Ontvankelijkheid van aanvragen en niet-subsidiabele concrete acties

Artikel 10

Ontvankelijkheid van aanvragen

1. Een door een marktdeelnemer ingediende aanvraag voor steun uit het EFMZV is gedurende een op grond van lid 4 van dit artikel vastgestelde, nader bepaalde periode niet ontvankelijk, indien de bevoegde autoriteit heeft vastgesteld dat de betrokken marktdeelnemer:
 - a) een ernstige inbreuk heeft gemaakt als bedoeld in artikel 42 van Verordening (EG) nr. 1005/2008 van de Raad ⁽¹⁾ of in artikel 90, lid 1, van Verordening (EG) nr. 1224/2009;
 - b) betrokken is geweest bij de exploitatie, het beheer of de eigendom van vissersvaartuigen die zijn opgenomen in de lijst van de Unie van IOO-vaartuigen als bedoeld in artikel 40, lid 3, van Verordening (EG) nr. 1005/2008, of van vaartuigen die de vlag voerden van landen die overeenkomstig artikel 33 van die verordening als niet-meewerkende derde landen zijn aangemerkt;
 - c) een ernstige inbreuk op de voorschriften van het GVB heeft gemaakt, die in andere door het Europees Parlement en de Raad vastgestelde wetgeving als zodanig worden aangemerkt; of
 - d) enig strafbaar feit als bedoeld in de artikelen 3 en 4 van Richtlijn 2008/99/EG van het Europees Parlement en de Raad ⁽²⁾ heeft gepleegd, indien de aanvraag gericht is op steun op grond van hoofdstuk II van titel V van deze verordening.
2. De begunstigde blijft, na de indiening van zijn aanvraag, gedurende de hele periode van uitvoering van de concrete actie en gedurende een periode van vijf jaar na de laatste betaling aan die begunstigde, aan de in lid 1, onder a) tot en met d), bedoelde voorwaarden voldoen.

⁽¹⁾ Verordening (EG) nr. 1005/2008 van de Raad van 29 september 2008 houdende de totstandbrenging van een communautair systeem om illegale, ongemelde en ongereguleerde visserij te voorkomen, tegen te gaan en te beëindigen, tot wijziging van Verordeningen (EEG) nr. 2847/93, (EG) nr. 1936/2001 en (EG) nr. 601/2004 en tot intrekking van Verordeningen (EG) nr. 1093/94 en (EG) nr. 1447/1999 (PB L 286 van 29.10.2008, blz. 1).

⁽²⁾ Richtlijn 2008/99/EG van het Europees Parlement en de Raad van 19 november 2008 inzake de bescherming van het milieu door middel van het strafrecht (PB L 328 van 6.12.2008, blz. 28).

3. Een aanvraag die wordt ingediend door een marktdeelnemer is niet ontvankelijk voor een op grond van lid 4 van dit artikel vastgestelde, nader bepaalde periode, indien door de bevoegde autoriteit werd vastgesteld dat de marktdeelnemer in het kader van het Europees Visserijfonds (EVF) of het EFMZV fraude heeft gepleegd als omschreven in artikel 1 van de Overeenkomst aangaande de bescherming van de financiële belangen van de Europese Gemeenschappen ⁽¹⁾.

4. De Commissie is bevoegd om overeenkomstig artikel 126 gedelegeerde handelingen vast te stellen met betrekking tot:

- a) de nadere bepaling van de in de leden 1 en 3 van dit artikel bedoelde periode die evenredig moet zijn aan de aard, de ernst, de duur en de herhaling van de ernstige inbreuk, het strafbaar feit of de fraude, en die ten minste één jaar moet bedragen,
- b) de vaststelling van de begin- of einddatum van de in de leden 1 en 3 van dit artikel bedoelde periode.

5. De lidstaten verplichten de marktdeelnemers die een aanvraag in het kader van het EFMZV indienen, ertoe ten aanzien van de managementautoriteit schriftelijk te verklaren dat zij voldoen aan de in lid 1 van dit artikel vermelde criteria en dat zij in het kader van het EVF of het EFMZV geen fraude als bedoeld in lid 3 van dit artikel hebben gepleegd. Alvorens de concrete actie goed te keuren, gaan de lidstaten na of die schriftelijke verklaring waarheidsgetrouw is in het licht van de beschikbare informatie uit hun nationaal register van inbreuken als bedoeld in artikel 93 van Verordening (EG) nr. 1224/2009 of in het licht van andere beschikbare gegevens.

Voor de toepassing van de eerste alinea verstrekt een lidstaat op verzoek van een andere lidstaat de informatie uit zijn nationaal register van inbreuken als bedoeld in artikel 93 van Verordening (EG) nr. 1224/2009.

Artikel 11

Niet-subsidiabele concrete acties

De volgende concrete acties komen niet in aanmerking voor steun in het kader van het EFMZV:

- a) concrete acties die de vangstcapaciteit van een vaartuig vergroten of uitrusting waarmee het vermogen van het vaartuig om vis op te sporen, wordt vergroot;
- b) de bouw van nieuwe vissersvaartuigen of de invoer van vissersvaartuigen;
- c) de tijdelijke of definitieve stopzetting van visserijactiviteiten, tenzij in deze verordening anders is bepaald;
- d) experimentele visserij;
- e) de overdracht van de eigendom van een bedrijf;
- f) het rechtstreeks uitzetten van vis, behalve als instandhoudingsmaatregel waarin uitdrukkelijk bij een rechtshandeling van de Unie is voorzien, of in geval van het experimenteel uitzetten van vis.

TITEL III

FINANCIEEL KADER

Artikel 12

Uitvoering van de begroting

1. De begrotingsmiddelen van de Unie die op grond van titel V van deze verordening aan het EFMZV worden toegewezen, worden onder gedeeld beheer uitgevoerd overeenkomstig artikel 4 van Verordening (EU) nr. 1303/2013.

2. De begrotingsmiddelen van de Unie die op grond van titel VI van deze verordening aan het EFMZV worden toegewezen, worden rechtstreeks door de Commissie uitgevoerd overeenkomstig artikel 58, lid 1, onder a), van Verordening (EU, Euratom) nr. 966/2012 van het Europees Parlement en de Raad ⁽²⁾.

3. Elke gehele of gedeeltelijke annulering door de Commissie van onder direct beheer vallende vastleggingen, voldoen aan Verordening (EU, Euratom) nr. 966/2012 en, in voorkomend geval, aan artikel 123 van deze verordening.

⁽¹⁾ Overeenkomst opgesteld op grond van artikel K.3 van het Verdrag betreffende de Europese Unie, aangaande de bescherming van de financiële belangen van de Europese Gemeenschappen (PB C 316 van 27.11.1995, blz. 49).

⁽²⁾ Verordening (EU, Euratom) nr. 966/2012 van het Europees Parlement en de Raad van 25 oktober 2012 tot vaststelling van de financiële regels van toepassing op de algemene begroting van de Unie en tot intrekking van Verordening (EG, Euratom) nr. 1605/2002 (PB L 298 van 26.10.2012, blz. 1).

4. Het beginsel van goed financieel beheer wordt toegepast overeenkomstig de artikelen 30 en 53 van Verordening (EU, Euratom) nr. 966/2012.

Artikel 13

Gedeeld beheerde begrotingsmiddelen

1. De voor de periode van 2014 tot en met 2020 voor vastleggingen onder gedeeld beheer beschikbare EFMZV-middelen bedragen 5 749 331 600 EUR, in lopende prijzen, overeenkomstig de in bijlage II vastgestelde jaarlijkse verdeling.
2. Van de in lid 1 vermelde begrotingsmiddelen wordt 4 340 800 000 EUR toegewezen voor de duurzame ontwikkeling van de visserij, de aquacultuur en de visserijgebieden, voor maatregelen inzake afzet en verwerking en voor technische bijstand op initiatief van de lidstaten krachtens de hoofdstukken I, II, III, IV en VII van titel V, met uitzondering van artikel 67.
3. Van de in lid 1 vermelde begrotingsmiddelen wordt 580 000 000 EUR toegewezen voor in artikel 76 bedoelde controle- en handhavingsmaatregelen.
4. Van de in lid 1 vermelde begrotingsmiddelen wordt 520 000 000 EUR toegewezen voor in artikel 77 bedoelde maatregelen inzake gegevensverzameling.
5. Van de in lid 1 vermelde begrotingsmiddelen wordt 192 500 000 EUR toegewezen voor de in titel V, hoofdstuk V, bedoelde compensatie ten bate van de ultraperifere gebieden. Die compensatie bedraagt jaarlijks niet meer dan:
 - a) 6 450 000 EUR voor de Azoren en Madeira;
 - b) 8 700 000 EUR voor de Canarische Eilanden;
 - c) 12 350 000 EUR voor de Franse ultraperifere gebieden bedoeld in artikel 349 VWEU.
6. Van de in lid 1 vermelde begrotingsmiddelen wordt 44 976 000 EUR toegewezen voor de in artikel 67 bedoelde opslagsteun.
7. Van de in lid 1 vermelde begrotingsmiddelen wordt 71 055 600 EUR toegewezen voor maatregelen inzake GMB bedoeld in hoofdstuk VIII van titel V.
8. De lidstaten kunnen de op grond van de leden 3 en 4 beschikbare middelen door elkaar gebruiken.

Artikel 14

Direct beheerde begrotingsmiddelen

1. De voor de periode van 2014 tot en met 2020 voor vastleggingen onder direct beheer beschikbare EFMZV-middelen zoals nader bepaald in de hoofdstukken I tot en met III van titel VI bedragen 647 275 400 EUR in lopende prijzen.
2. Voor de toepassing van de hoofdstukken I en II van titel VI staat de indicatieve verdeling van de middelen over de in de artikelen 82 en 85 bepaalde doelstellingen in bijlage III.
3. De Commissie kan in elk afzonderlijk geval van de in lid 2 bedoelde indicatieve percentages afwijken met ten hoogste 5 % van de waarde van de financiële middelen.
4. De Commissie is bevoegd om overeenkomstig artikel 126 gedelegeerde handelingen vast te stellen waarbij de in bijlage III vastgelegde percentages worden aangepast.

Artikel 15

Tussentijdse evaluatie

De Commissie evalueert de uitvoering van de hoofdstukken I en II van titel VI, met inbegrip van de noodzaak van bijstellingen voor de indicatieve verdeling van de middelen als bedoeld in bijlage III, en legt het Europees Parlement en de Raad uiterlijk op 30 juni 2017 een tussentijds evaluatieverslag voor over de behaalde resultaten en de kwalitatieve en kwantitatieve aspecten van het EFMZV.

Artikel 16

Financiële verdeling voor de onder gedeeld beheer vallende maatregelen

1. De in artikel 13, leden 2 tot en met 7, genoemde en in de tabel in bijlage II opgenomen bedragen die beschikbaar zijn voor vastleggingen door de lidstaten voor de periode van 2014 tot en met 2020, worden vastgesteld op basis van onderstaande objectieve criteria:

- a) wat titel V, uitgezonderd de artikelen 76 en 77, betreft:
- i) het werkgelegenheidsniveau in de visserij- en de zee- en zoetwateraquacultuursector, met inbegrip van werkgelegenheid in de bijbehorende verwerking;
 - ii) het productieniveau in de visserij- en de zee- en zoetwateraquacultuursector, met inbegrip van de bijbehorende verwerking; en
 - iii) het aandeel van de kleinschalige kustvisserijvloot in de totale vissersvloot;
- b) wat de artikelen 76 en 77 betreft:
- i) de reikwijdte van de controletaken van de betrokken lidstaat, rekening houdend met de omvang van de nationale vissersvloot en de omvang van het te controleren zeegebied, het volume van de aanlandingen en de waarde van de invoer uit derde landen;
 - ii) de beschikbare controlemiddelen, afgezet tegen de reikwijdte van de controletaken van de lidstaat, waarbij de beschikbare middelen worden bepaald rekening houdend met het aantal controles op zee en het aantal inspecties van aanlandingen;
 - iii) de reikwijdte van de gegevensverzamelingstaken van de betrokken lidstaat, rekening houdend met de omvang van de nationale vissersvloot, het volume van de aanlandingen en van de aquacultuurproductie, het aantal wetenschappelijke monitoringtaken op zee en het aantal onderzoeken waaraan de lidstaat deelneemt, en
 - iv) de voor de gegevensverzameling beschikbare middelen, afgezet tegen de reikwijdte van de gegevensverzamelingstaken van de lidstaat, waarbij de beschikbare middelen worden bepaald rekening houdend met de personele en technische middelen die nodig zijn voor de uitvoering van het nationale steekproefprogramma voor gegevensverzameling;
- c) wat alle maatregelen betreft: de historische toewijzingen van middelen overeenkomstig Verordening (EG) nr. 1198/2006 en de historische benutting overeenkomstig Verordening (EG) nr. 861/2006.
2. De Commissie stelt uitvoeringshandelingen vast inzake de jaarlijkse verdeling van de totale middelen per lidstaat.

TITEL IV

PROGRAMMERING

HOOFDSTUK I

Programmering van onder gedeeld beheer gefinancierde maatregelen

Artikel 17

Opstelling van operationele programma's

1. Elke lidstaat stelt één operationeel programma op waarmee uitvoering wordt gegeven aan de in artikel 6 gestelde Unieprioriteiten die uit het EFMZV worden medegefinancierd.
2. De lidstaat stelt het operationele programma op na nauwe samenwerking met de partners bedoeld in artikel 5 van Verordening (EU) nr. 1303/2013.
3. Wat het in artikel 18, lid 1, onder o), bedoelde gedeelte van het operationele programma betreft, stelt de Commissie uiterlijk op 31 mei 2014 uitvoeringshandelingen vast met daarin de actuele Unieprioriteiten voor het handhavings- en controlebeleid. Die uitvoeringshandelingen worden vastgesteld volgens de in artikel 127, lid 2, bedoelde raadplegingsprocedure.

Artikel 18

Inhoud van het operationele programma

1. Naast de in artikel 24 van Verordening (EU) nr. 1303/2013 bedoelde elementen bevat het operationele programma:
 - a) een analyse van de situatie in termen van sterke punten, zwakke punten, kansen en bedreigingen en een omschrijving van de behoeften in het geografische gebied, met inbegrip van, waar relevant, de door het programma bestreken zeegebieden.

De analyse wordt opgezet rond de toepasselijke in artikel 6 van deze verordening gestelde Unieprioriteiten, en strookt in voorkomend geval met het nationaal strategisch meerjarenplan voor de aquacultuur als bedoeld in artikel 34 van Verordening (EU) nr. 1380/2013 en met de gemaakte vooruitgang in het bereiken van een goede milieutoestand door

de ontwikkeling en uitvoering van een mariene strategie als bedoeld in artikel 5 van Richtlijn 2008/56/EG. Specifieke behoeften op het gebied van werkgelegenheid, het milieu, de matiging van en de aanpassing aan de klimaatverandering en de bevordering van innovatie worden voor elke Unieprioriteit beoordeeld, om na te gaan hoe op de betrokken gebieden het best aan de behoeften voor elke prioriteit kan worden voldaan;

- b) een beschrijving van de strategie als bedoeld in artikel 27 van Verordening (EU) nr. 1303/2013 waaruit het volgende blijkt:
- i) voor elke Unieprioriteit in het programma zijn passende streefcijfers vastgesteld op basis van de in artikel 109 van deze verordening bedoelde gemeenschappelijke indicatoren;
 - ii) de selectie van relevante maatregelen vloeit logisch voort uit elke Unieprioriteit in het programma, rekening houdend met de conclusies van de ex-ante-evaluatie en de onder a) van dit lid bedoelde analyse. Wat betreft de maatregelen voor definitieve beëindiging van de visserijactiviteiten in het kader van artikel 34 van deze verordening omvat de beschrijving van de strategie de streefcijfers en de te nemen maatregelen voor de vermindering van de vangstcapaciteit overeenkomstig artikel 22 van Verordening (EU) nr. 1380/2013. Er wordt tevens een beschrijving opgenomen van de berekeningsmethode voor de op grond van de artikelen 33 en 34 van deze verordening te verlenen compensatie;
 - iii) de toewijzing van financiële middelen aan de Unieprioriteiten in het programma is verantwoord en adequaat om de gestelde doelen te verwezenlijken;
- c) in voorkomend geval, de specifieke behoeften van de Natura 2000-gebieden, zoals vastgesteld bij Richtlijn 92/43/EEG ⁽¹⁾ en de bijdrage van het programma aan de totstandkoming van een coherent netwerk van gebieden voor herstel van de bestanden als voorzien in artikel 8 van Verordening (EU) nr. 1380/2013;
- d) de beoordeling van de specifieke ex-antevoorwaarden voor de toepassing van artikel 9 van en bijlage IV bij deze verordening en, in voorkomend geval, de in artikel 19, lid 2, van Verordening (EU) nr. 1303/2013 bedoelde acties;
- e) een beschrijving van het prestatiekader als bedoeld in artikel 22 van en bijlage II bij Verordening (EU) nr. 1303/2013;
- f) een lijst van naar Unieprioriteit uitgesplitste maatregelen;
- g) een lijst van de criteria die worden toegepast voor de selectie van de visserij- en aquacultuurgebieden in het kader van titel V, hoofdstuk III;
- h) een lijst van de criteria voor de selectie van vanuit de gemeenschap geleide plaatselijke ontwikkelingsstrategieën in het kader van titel V, hoofdstuk III;
- i) in lidstaten waar meer dan 1 000 vaartuigen kunnen worden aangemerkt als vaartuigen die actief zijn in de kleinschalige kustvisserij, een actieplan voor de ontwikkeling, het concurrentievermogen en de duurzaamheid van de kleinschalige kustvisserij;
- j) de evaluatievoorschriften, het in artikel 56 van Verordening (EU) nr. 1303/2013 bedoelde evaluatieplan en de te ondernemen acties om aan de vastgestelde behoeften tegemoet te komen;
- k) een financieringsplan dat met inachtneming van artikel 20 van Verordening (EU) nr. 1303/2013 en overeenkomstig de in artikel 16, lid 2, van deze verordening bedoelde uitvoeringshandeling van de Commissie is opgesteld en de volgende elementen bevat:
- i) een tabel met de voor elk jaar geplande totale EFMZV-bijdrage;
 - ii) een tabel met de financiële EFMZV-middelen die beschikbaar zijn voor en het EFMZV-cofinancieringspercentage dat van toepassing is op enerzijds de in artikel 6 van deze verordening gestelde prioriteiten en anderzijds de technische bijstand. In afwijking van de in artikel 94, lid 1, van deze verordening neergelegde algemene regel, maakt die tabel, in voorkomend geval, afzonderlijk melding van de financiële EFMZV-middelen en de medefinancieringspercentages die van toepassing zijn op de steun als bedoeld in de artikelen 33 en 34, artikel 41, lid 2, artikelen 67 en 70, artikel 76, lid 2, onder a) tot en met d) en f) tot en met l), artikel 76, lid 2, onder e), en artikel 77 van deze verordening;
- l) informatie over de complementariteit en coördinatie met ESI-fondsen en andere relevante Uniale en nationale financieringsinstrumenten;
- m) regelingen voor de tenuitvoerlegging van het operationeel programma, met inbegrip van:

⁽¹⁾ Richtlijn 92/43/EEG van de Raad van 21 mei 1992 inzake de instandhouding van de natuurlijke habitats en de wilde flora en fauna (PB L 206 van 22.7.1992, blz. 7).

- i) de aanwijzing van de in artikel 123 van de Verordening (EU) nr. 1303/2013 bedoelde autoriteiten, en, ter informatie, een beknopte beschrijving van het beheer- en controlesysteem;
- ii) een beschrijving van de taken van, respectievelijk, de plaatselijke actiegroep visserij (FLAG), de managementautoriteit of de aangewezen instantie bij de uitvoering van de vanuit de gemeenschap geleide lokale ontwikkelingsstrategie;
- iii) een beschrijving van de monitoring- en evaluatieprocedures en de algemene samenstelling van het in artikel 48 van Verordening (EU) nr. 1303/2013 bedoelde monitoringcomité;
- iv) de bepalingen om ervoor te zorgen dat overeenkomstig artikel 119 van deze verordening bekendheid aan het programma wordt gegeven;
- n) een lijst van de in artikel 5 van Verordening (EU) nr. 1303/2013 bedoelde partners en de resultaten van het overleg met die partners;
- o) voor de in artikel 6, lid 3, onder b), bedoelde doelstelling inzake bevordering van de naleving via controle, en overeenkomstig de krachtens artikel 17, lid 3, door de Commissie vastgestelde prioriteiten:
 - i) een lijst van de organisaties die het controle-, inspectie- en handhavingssysteem uitvoeren, en een beknopt overzicht van zowel de personele en financiële middelen als de belangrijkste voorzieningen, in het bijzonder het aantal vaartuigen, vliegtuigen en helikopters, die deze organisaties ter beschikking staan voor controle-, inspectie- en handhavingstaken op visserijgebied;
 - ii) de overkoepelende doelstellingen van de controlemaatregelen die moeten worden uitgevoerd aan de hand van overeenkomstig artikel 109 vast te stellen gemeenschappelijke indicatoren;
 - iii) de specifieke doelstellingen die overeenkomstig de in artikel 6 gestelde Unieprioriteiten moeten worden verwezenlijkt en een gedetailleerde indicatie per categorie voor de hele programmeringsperiode;
- p) voor de in artikel 6, lid 3, onder a), bedoelde doelstelling inzake gegevensverzameling voor duurzaam visserijbeheer, en overeenkomstig het in artikel 3 van Verordening (EG) nr. 199/2008 bedoelde meerjarenprogramma van de Unie:
 - i) een beschrijving van de activiteiten op het gebied van gegevensverzameling, overeenkomstig artikel 25, lid 1, van de Verordening (EU) nr. 1380/2013;
 - ii) een beschrijving van de methoden voor de opslag, het beheer en het gebruik van gegevens;
 - iii) een beschrijving van de capaciteit voor een gezond financieel en administratief beheer van de verzamelde gegevens.

Het onder p) bedoelde gedeelte van het operationele programma wordt aangevuld overeenkomstig artikel 21 van deze verordening.

2. Het operationele programma omvat de methoden voor de berekening van vereenvoudigde kosten als bedoeld in artikel 67, lid 1, onder b), c), en d), van Verordening (EU) nr. 1303/2013, extra kosten of gedeerde inkomsten overeenkomstig artikel 96 van deze verordening, en de methode voor de berekening van de compensatie overeenkomstig relevante criteria voor elk van de in artikel 40, lid 1, en de artikelen 53, 54 en 55, artikel 56, lid 1, onder f), en artikel 67 van deze verordening bedoelde activiteiten. In voorkomend geval wordt ook informatie over voorschotten aan plaatselijke actiegroepen visserij op grond van artikel 62 van deze verordening opgenomen.

3. De Commissie stelt uitvoeringshandelingen vast houdende voorschriften voor de wijze waarop de in de leden 1 en 2 van dit artikel beschreven elementen moeten worden weergegeven. Die uitvoeringshandelingen worden vastgesteld volgens de in artikel 127, lid 3, bedoelde onderzoeksprocedure.

Artikel 19

Goedkeuring van het operationele programma

1. Behoudens artikel 29 van Verordening (EU) nr. 1303/2013 stelt de Commissie uitvoeringshandelingen vast houdende goedkeuring van het operationele programma.
2. Met het oog op de vaststelling van de in lid 1 van dit artikel bedoelde uitvoeringshandelingen gaat de Commissie na of de in artikel 18, lid 1, onder b), ii), bedoelde maatregelen inderdaad de gesignaleerde overcapaciteit zullen kunnen wegnemen.

Artikel 20

Wijziging van het operationele programma

1. De Commissie stelt uitvoeringshandelingen vast houdende goedkeuring van de wijzigingen van het operationele programma.

2. Met het oog op de aanpassing aan de evoluerende controlebehoeften kan de Commissie om de twee jaar uitvoeringshandelingen vaststellen met daarin wijzigingen van de Unieprioriteiten op het gebied van het handhavings- en controlebeleid als bedoeld in artikel 17, lid 3, en de overeenkomstige subsidiabele concrete acties die prioriteit moeten krijgen. Die uitvoeringshandelingen worden vastgesteld volgens de in artikel 127, lid 2, bedoelde raadplegingsprocedure.

3. De lidstaten kunnen, met inachtneming van nieuwe prioriteiten die in de in lid 2 van dit artikel bedoelde uitvoeringshandeling zijn vastgesteld, een wijziging van hun operationele programma indienen. Overeenkomstig het evenredigheidsbeginsel worden de wijzigingen aan de operationele programma's onderworpen aan een overeenkomstig artikel 22, lid 2, vastgestelde vereenvoudigde procedure.

Artikel 21

Werkprogramma's voor gegevensverzameling

1. Met het oog op de toepassing van artikel 18, lid 1, onder p), van deze verordening, dienen de lidstaten uiterlijk op 31 oktober van het jaar voorafgaand aan het jaar vanaf wanneer het werkprogramma van toepassing wordt, overeenkomstig artikel 4, lid 4, van Verordening (EG) nr. 199/2008 langs elektronische weg werkprogramma's voor gegevensverzameling in bij de Commissie, tenzij een bestaand programma van toepassing blijft; in dat geval stellen zij de Commissie daarvan in kennis. De inhoud van die programma's moet sporen met artikel 4, lid 2, van die verordening.

2. De Commissie stelt uiterlijk op 31 december van het jaar voorafgaand aan het jaar waarin het werkprogramma van toepassing wordt uitvoeringshandelingen vast houdende goedkeuring van het in lid 1 bedoelde werkprogramma.

Artikel 22

Voorschriften inzake procedures en tijdschema's

1. De Commissie kan uitvoeringshandelingen vaststellen met voorschriften inzake de procedures, de vorm en de tijdschema's met betrekking tot:

- a) de goedkeuring van operationele programma's;
- b) de indiening en de goedkeuring van wijzigingen van operationele programma's, onder meer inzake de inwerking-treding en de frequentie van indiening ervan tijdens de programmeringsperiode;
- c) de indiening en de goedkeuring van wijzigingen als bedoeld in artikel 20, lid 3;
- d) de indiening van werkprogramma's voor gegevensverzameling.

Die uitvoeringshandelingen worden vastgesteld volgens de in artikel 127, lid 3, bedoelde onderzoeksprocedure.

2. De procedures en de tijdschema's worden vereenvoudigd in geval van:

- a) wijzigingen van operationele programma's die betrekking hebben op een overdracht van financiële middelen tussen Unieprioriteiten, op voorwaarde dat de overgedragen financiële middelen niet hoger zijn dan 10 % van het aan de Unieprioriteit toegewezen bedrag;
- b) wijzigingen van operationele programma's die betrekking hebben op de invoering of de intrekking van maatregelen of soorten relevante concrete acties en de bijbehorende informatie en indicatoren;
- c) wijzigingen van operationele programma's die betrekking hebben op veranderingen in de beschrijving van maatregelen, met inbegrip van verandering van de subsidiabiliteitsvoorwaarden;
- d) in artikel 20, lid 3, bedoelde wijzigingen en in geval van andere wijzigingen van het in artikel 18, lid 1, onder n), bedoelde gedeelte van het operationele programma.

3. Lid 2 is niet van toepassing op in artikel 33, artikel 34 en artikel 41, lid 2, bedoelde maatregelen.

HOOFDSTUK II

Programmering van onder direct beheer gefinancierde maatregelen

Artikel 23

Jaarlijks werkprogramma

1. Met het oog op de uitvoering van titel VI stelt de Commissie uitvoeringshandelingen vast met daarin jaarlijkse werkprogramma's overeenkomstig de in die hoofdstukken bepaalde doelstellingen. Voor titel VI, hoofdstukken I en II, worden de uitvoeringshandelingen volgens de in artikel 127, lid 3, bedoelde onderzoeksprocedure vastgesteld.

2. Het jaarlijkse werkprogramma omvat:

- a) een beschrijving van de te financieren activiteiten en van de doelstellingen die voor elke activiteit overeenkomstig de doelstellingen van de artikelen 82 en 85 moeten worden nagestreefd. Het bevat tevens een indicatie van het voor elke activiteit toegewezen bedrag, een indicatief tijdschema voor de uitvoering en informatie over de uitvoering van de activiteiten;
- b) voor subsidies en daarmee samenhangende maatregelen, de essentiële evaluatiecriteria die op een zodanige manier worden vastgesteld dat de in het operationele programma nagestreefde doelstellingen optimaal worden bereikt, en het maximale medefinancieringspercentage.

TITEL V

ONDER GEDEELD BEHEER GEFINANCIERDE MAATREGELEN

HOOFDSTUK I

Duurzame ontwikkeling van de visserij

Artikel 24

Specifieke doelstellingen

De in dit hoofdstuk bedoelde steun draagt bij tot de verwezenlijking van de specifieke doelstellingen in het kader van de in artikel 6, lid 1, gestelde Unieprioriteit.

Artikel 25

Algemene voorwaarden

1. De eigenaar van een vissersvaartuig die op grond van dit hoofdstuk steun heeft ontvangen, mag dat vaartuig gedurende ten minste vijf jaar na de datum waarop die steun daadwerkelijk aan de begunstigde is betaald, niet buiten de Unie overdragen. Indien een vaartuig toch binnen dat tijdsbestek wordt overgedragen, worden de onverschuldigd voor de concrete actie betaalde bedragen door de lidstaat teruggevorderd naar rato van de periode waarin niet aan de in de eerste zin van dit lid neergelegde voorwaarde is voldaan.
2. Operationele kosten zijn niet subsidiabel tenzij in dit hoofdstuk uitdrukkelijk anders is bepaald.
3. De totale financiële bijdrage van het EFMZV aan de in artikelen 33 en 34 bedoelde maatregelen en aan de vervanging of modernisering van in artikel 41 bedoelde hoofd- of hulpmotoren mag niet hoger zijn dan de hoogste van de volgende twee drempels:
 - a) 6 000 000 EUR; of
 - b) 15 % van de financiële steun van de Unie die in de betrokken lidstaat aan de in artikel 6, leden 1, 2 en 5, gestelde Unieprioriteiten is toegekend.
4. De totale financiële bijdrage van het EFMZV aan de in artikel 29, lid 4, bedoelde maatregelen mag niet hoger zijn dan 5 % van de per lidstaat toegewezen financiële steun van de Unie.
5. Steun aan eigenaren van vaartuigen, verleend op grond van artikel 33, wordt afgetrokken van de steun aan eigenaren van vaartuigen op grond van artikel 34 voor hetzelfde vaartuig.

Artikel 26

Innovatie

1. Om innovatie in de visserij te stimuleren, kan uit het EFMZV steun worden verleend voor projecten die gericht zijn op de ontwikkeling of de invoering van nieuwe of substantieel verbeterde producten en voorzieningen, en nieuwe of verbeterde processen en technieken en nieuwe of verbeterde beheer- en organisatiesystemen, mede wat verwerking en afzet betreft.
2. Op grond van dit artikel gefinancierde concrete acties worden uitgevoerd door, of in samenwerking met, een door de betrokken lidstaat of de Unie erkende wetenschappelijke of technische organisatie. Die wetenschappelijke of technische organisatie valideert de resultaten van dergelijke concrete acties.
3. De lidstaten geven overeenkomstig artikel 119 voldoende ruchtbaarheid aan de resultaten van op grond van dit artikel gefinancierde concrete acties.

*Artikel 27***Adviesdiensten**

1. Om de globale prestatie en het concurrentievermogen van de marktdeelnemers te verbeteren en duurzame visserij te bevorderen, kan uit het EFMZV steun worden verleend voor:
 - a) haalbaarheidsstudies en adviesdiensten die de levensvatbaarheid van projecten die in aanmerking kunnen komen voor steun op grond van dit hoofdstuk, beoordelen;
 - b) de verstrekking van professioneel advies over ecologische duurzaamheid, met de klemtoon op het beperken en, waar mogelijk, wegnemen van de negatieve impact van de visserij op de mariene, terrestrische en zoetwaterecosystemen;
 - c) de verstrekking van professioneel advies over bedrijfs- en afzetstrategieën.
2. De haalbaarheidsstudies, de adviesdiensten en het advies als bedoeld in lid 1, worden verstrekt door wetenschappelijke, academische, professionele en technische organisaties of instanties die economisch advies verstrekken die de vereiste bevoegdheden hebben.
3. De in lid 1 bedoelde steun wordt verleend aan marktdeelnemers of vissersorganisaties, met inbegrip van producentenorganisaties, of publiekrechtelijke instanties.
4. Indien de in lid 1 bedoelde steun niet meer bedraagt dan 4 000 EUR, kan de begunstigde worden geselecteerd aan de hand van een versnelde procedure.

*Artikel 28***Partnerschappen tussen wetenschappers en vissers**

1. Om de overdracht van kennis tussen wetenschappers en vissers te bevorderen, kan uit het EFMZV steun worden verleend voor:
 - a) het opzetten van netwerken, partnerschapsovereenkomsten of verenigingen tussen enerzijds één of meer onafhankelijke wetenschappelijke organisaties en anderzijds vissers of één of meer vissersorganisaties, waaraan technische organisaties kunnen deelnemen;
 - b) de activiteiten die worden verricht in het kader van de onder a) bedoelde netwerken, partnerschapsovereenkomsten of verenigingen.
2. Onder de in lid 1, onder b), bedoelde activiteiten wordt verstaan: gegevensverzameling en -beheer, studies, proefprojecten, verspreiding van kennis en onderzoeksresultaten, seminars en beste praktijken.
3. De in lid 1 bedoelde steun kan worden verleend aan publiekrechtelijke instanties, vissers, vissersorganisaties, FLAG's en niet-gouvernementele organisaties.

*Artikel 29***Verbetering van het menselijk kapitaal, het scheppen van banen en de sociale dialoog**

1. Om het menselijk kapitaal, het scheppen van banen en de sociale dialoog te verbeteren, kan uit het EFMZV steun worden verleend voor:
 - a) beroepsopleidingen, een leven lang leren, gezamenlijke projecten, de verspreiding van economische, technische, regelgevende of wetenschappelijke kennis en van innoverende praktijken, en de verwerving van nieuwe beroepsvaardigheden, in het bijzonder in verband met duurzaam beheer van mariene ecosystemen, hygiëne, gezondheid, veiligheid, activiteiten in de maritieme sector, innovatie en ondernemerschap;
 - b) netwerkvorming en uitwisseling van ervaringen en beste praktijken tussen belanghebbende partijen, onder meer organisaties ter bevordering van gelijke kansen voor mannen en vrouwen, ter bevordering van de rol van vrouwen in visserijgemeenschappen en ter bevordering van ondervertegenwoordigde groepen die werkzaam zijn in de kleinschalige kustvisserij of die te voet vissen;
 - c) sociale dialoog op uniaal, nationaal, regionaal of plaatselijk niveau tussen vissers, sociale partners en andere relevante belanghebbende partijen.
2. De in lid 1 bedoelde steun mag ook worden verleend aan de echtgenoten of, mits en voor zover erkend in het nationale recht, levenspartners van zelfstandige vissers, onder de voorwaarden bepaald in artikel 2, onder b), van Richtlijn 2010/41/EU van het Europees Parlement en de Raad ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Richtlijn 2010/41/EU van het Europees Parlement en de Raad van 7 juli 2010 betreffende de toepassing van het beginsel van gelijke behandeling van zelfstandig werkzame mannen en vrouwen en tot intrekking van Richtlijn 86/613/EEG van de Raad (PB L 180 van 15.7.2010, blz. 1).

3. De in lid 1, onder a), bedoelde steun kan gedurende ten hoogste twee jaar worden verleend voor de opleiding van personen die nog geen 30 jaar oud zijn en die door de lidstaat als werkloze zijn erkend. Dergelijke steun is beperkt tot de opleiding aan boord van een vaartuig dat actief is in de kleinschalige kustvisserij en dat eigendom is van een beroepsvisser die minstens 50 jaar oud is, welke opleiding geformaliseerd is door een door de betrokken lidstaat erkend contract tussen de leerling en de eigenaar van het vaartuig, en met inbegrip van cursussen betreffende duurzame visserijpraktijken en de instandhouding van biologische rijkdommen van de zee als omschreven in Verordening (EU) nr. 1380/2013. De leerling wordt aan boord vergezeld door een beroepsvisser die minstens 50 jaar oud is.

4. De in lid 3 bedoelde steun wordt aan beroeps vissers verleend ter dekking van het salaris van de leerling en de bijbehorende kosten, en wordt berekend overeenkomstig artikel 67, lid 5, van Verordening (EU) nr. 1303/2013, rekening houdend met de economische situatie en de levensstandaard van de betrokken lidstaat. Die steun bedraagt niet meer dan 40 000 EUR voor elke begunstigde in de programmeringsperiode.

Artikel 30

Diversifiëring en nieuwe bronnen van inkomsten

1. Uit het EFMZV kan steun worden verleend voor investeringen die bijdragen tot de diversifiëring van de inkomsten van vissers via het ontplooiën van aanvullende activiteiten, waaronder investeringen aan boord, hengeltourisme, restaurants, milieudiensten met betrekking tot visserij en educatieve activiteiten met betrekking tot visserij.

2. De in lid 1 bedoelde steun wordt verleend aan vissers die:

- a) een bedrijfsplan voor de ontwikkeling van hun nieuwe activiteiten indienen; en
- b) beschikken over voldoende beroepsvaardigheden die zij kunnen verwerven in het kader van concrete acties die op grond van artikel 29, lid 1, onder a), worden gefinancierd.

3. De steun op grond van lid 1 wordt slechts verleend indien de aanvullende activiteiten die de vissers ontplooiën, in verband staan met de kernactiviteit van het visserijbedrijf.

4. De op grond van lid 1 verleende steun bedraagt ten hoogste 50 % van de begroting die in het bedrijfsplan voor elke concrete actie is geoormerkt, met dien verstande dat dit bedrag per begunstigde niet hoger mag zijn dan 75 000 EUR.

Artikel 31

Starterssteun voor jonge vissers

1. Het EFMZV kan jonge vissers starterssteun geven.

2. Steun op grond van dit artikel kan alleen worden toegekend met betrekking tot de eerste aanschaf van een vissersvaartuig:

- a) met een lengte over alles van minder dan 24 m;
- b) dat is uitgerust voor visserij op zee;
- c) dat 5 tot 30 jaar oud is; en
- d) dat behoort tot een vlootsegment waarvoor in het in artikel 22, lid 2, van Verordening (EU) nr. 1380/2013 bedoelde verslag over de vangstcapaciteit een evenwicht met de voor dat segment beschikbare vangstmogelijkheden wordt aangetoond.

3. Voor de toepassing van dit artikel worden onder de term „jonge visser” verstaan een natuurlijke persoon bedoeld die voor de eerste keer een vissersvaartuig wil aanschaffen en die bij indiening van de aanvraag nog geen 40 jaar is en ten minste vijf jaar als visser heeft gewerkt of een daaraan gelijkwaardige beroepsopleiding heeft gevolgd. De lidstaten mogen voor jonge vissers verdere te vervullen objectieve criteria bepalen voor het in aanmerking komen voor steun op grond van dit artikel.

4. De in dit artikel bedoelde steun bedraagt niet meer dan 25 % van de aanschafkosten voor het vissersvaartuig en in geen geval meer dan 75 000 EUR per jonge visser.

Artikel 32

Gezondheid en veiligheid

1. Om de hygiëne-, gezondheids-, veiligheids- en arbeidsomstandigheden van de vissers aan boord te verbeteren, mag uit het EFMZV steun worden verleend voor investeringen aan boord of in afzonderlijke voorzieningen, op voorwaarde dat deze investeringen verder gaan dan de vereisten op grond van het Unierecht of het nationale recht.

2. De steun op grond van dit artikel wordt verleend aan vissers of aan eigenaren van vissersvaartuigen.
3. Wanneer de concrete actie een investering aan boord behelst, wordt niet meer dan één keer per programmeringsperiode steun verleend voor dezelfde soort investering voor een bepaald vaartuig. Wanneer de concrete actie een investering in afzonderlijke voorzieningen behelst, wordt niet meer dan één keer per programmeringsperiode voor dezelfde soort voorziening steun aan dezelfde begunstigde verleend.
4. De Commissie is bevoegd overeenkomstig artikel 126 gedelegeerde handelingen vast te stellen met betrekking tot de omschrijving van de soorten concrete acties die subsidiabel zijn krachtens lid 1 van dit artikel.

Artikel 33

Tijdelijke stopzetting van visserijactiviteiten

1. Uit het EFMZV kan steun worden verleend voor maatregelen voor de tijdelijke stopzetting van visserijactiviteiten in de volgende gevallen:
 - a) de uitvoering van maatregelen van de Commissie of noodmaatregelen van de lidstaten als bedoeld in respectievelijk de artikelen 12 en 13 van Verordening (EU) nr. 1380/2013 of van instandhoudingsmaatregelen als bedoeld in artikel 7 van die verordening, met inbegrip van biologische herstelperioden;
 - b) een niet-verlenging van partnerschapsovereenkomsten inzake duurzame visserij of van protocollen daarbij;
 - c) in het geval dat de tijdelijke stopzetting is voorzien in een beheerplan vastgesteld overeenkomstig Verordening (EG) nr. 1967/2006 van de Raad⁽¹⁾ of in een meerjarenplan vastgesteld op grond van de artikelen 9 en 10 van Verordening (EU) nr. 1380/2013, wanneer, op basis van wetenschappelijk advies, een vermindering van de visserijinspanning noodzakelijk is voor het verwezenlijken van de doelstellingen bedoeld in artikel 2, lid 2 en artikel 2, lid 5, onder a), van Verordening (EU) nr. 1380/2013.
2. De in lid 1 bedoelde steun mag gedurende ten hoogste zes maanden per vaartuig, in de periode van 2014 tot en met 2020, worden verleend.
3. De in lid 1 bedoelde steun wordt alleen verleend aan:
 - a) eigenaren van Unievissersvaartuigen die als actief zijn geregistreerd en die in de twee kalenderjaren voorafgaand aan de datum van indiening van de steunaanvraag gedurende ten minste 120 dagen visserijactiviteiten op zee hebben verricht; of
 - b) vissers die in de twee kalenderjaren voorafgaand aan de datum van indiening van de steunaanvraag gedurende ten minste 120 dagen op zee hebben gewerkt aan boord van een Unievissersvaartuig dat onder de tijdelijke stopzetting valt.
4. Alle visserijactiviteiten van het vissersvaartuig of de betrokken vissers worden daadwerkelijk opgeschort. De bevoegde autoriteit vergewist zich ervan dat het betrokken vissersvaartuig tijdens de periode van de tijdelijke stopzetting alle visserijactiviteiten heeft stopgezet.

Artikel 34

Definitieve beëindiging van visserijactiviteiten

1. Uit het EFMZV kan steun worden verleend voor maatregelen voor de definitieve beëindiging van visserijactiviteiten mits die de sloop van vissersvaartuigen behelzen en op voorwaarde dat:
 - a) het in artikel 18 bedoelde operationele programma in dergelijke sloop voorziet; en
 - b) de definitieve beëindiging een instrument is van een in artikel 35 van Verordening (EU) nr. 1380/2013 genoemde actieplan waaruit blijkt dat er geen effectief evenwicht tussen het vlootsegment en de voor dat segment beschikbare vangstmogelijkheden bestaat.
2. De steun volgens lid 1 wordt verleend aan:
 - a) eigenaren van Unievissersvaartuigen die als actief zijn geregistreerd en die in de twee kalenderjaren voorafgaand aan de datum van indiening van de steunaanvraag gedurende ten minste 90 dagen per jaar visserijactiviteiten op zee hebben verricht; of
 - b) vissers die in de twee kalenderjaren voorafgaand aan de datum van indiening van de steunaanvraag gedurende ten minste 90 dagen per jaar op zee hebben gewerkt aan boord van een Unievissersvaartuig dat onder de definitieve beëindiging valt.

⁽¹⁾ Verordening (EG) nr. 1967/2006 van de Raad van 21 december 2006 inzake beheersmaatregelen voor de duurzame exploitatie van visbestanden in de Middellandse Zee, tot wijziging van Verordening (EEG) nr. 2847/93 en tot intrekking van Verordening (EG) nr. 1626/94 (PB L 409 van 30.12.2006, blz. 11).

3. De betrokken vissers beëindigen daadwerkelijk alle visserijactiviteiten. De begunstigten leveren de bevoegde nationale autoriteit het bewijs dat de visserijactiviteiten daadwerkelijk zijn beëindigd. Als de visser binnen twee jaar na de indiening van de steunaanvraag opnieuw visserijactiviteiten verricht, wordt de compensatie op pro-rata-temporisbasis terugbetaald.

4. Steun op grond van dit artikel mag tot en met 31 december 2017 worden verleend.

5. Steun op grond van dit artikel wordt pas uitbetaald nadat de overeenkomstige capaciteit definitief uit het register over de vissersvloot van de Unie is geschrapt en ook de visvergunningen en vismachtigingen definitief zijn ingetrokken. Het is de ontvanger gedurende vijf jaar na de ontvangst van die steun verboden een nieuw vissersvaartuig in het bestand te doen opnemen. De capaciteitsvermindering ten gevolge van definitieve beëindiging van de visserijactiviteit met overheidssteun zal leiden tot een permanente gelijkwaardige verlaging van de in bijlage II bij Verordening (EU) nr. 1380/2013 vermelde vangstcapaciteitsmaxima.

6. In afwijking van lid 1 kan steun worden verleend voor de definitieve beëindiging van de visserijactiviteit zonder sloop, op voorwaarde dat de vaartuigen worden aangepast voor andere activiteiten dan commerciële visserij.

Daarnaast kan in het geval van traditionele houten vaartuigen, met het oog op instandhouding van maritiem erfgoed, steun worden verleend voor de definitieve beëindiging van de visserijactiviteit zonder sloop, op voorwaarde dat dergelijke vaartuigen een erfgoedfunctie aan wal behouden.

Artikel 35

Onderlinge fondsen voor ongunstige weersomstandigheden en milieuongevallen

1. Het EMZV kan bijdragen aan onderlinge fondsen waaruit vissers financieel worden vergoed voor economische verliezen als gevolg van ongunstige weersomstandigheden, milieuongevallen en de kosten voor het redden van vissers of het bergen van vissersvaartuigen in geval van ongevallen op zee tijdens hun visserijactiviteiten.

2. Voor de toepassing van lid 1 wordt onder de term „onderling fonds” verstaan een door de lidstaat overeenkomstig zijn nationale recht geaccrediteerde verzekeringsregeling voor de aangesloten vissers op grond waarvan zij worden vergoed voor economische verliezen ten gevolge van de in lid 1 omschreven voorvallen.

3. De lidstaten voorkomen overcompensatie door erop toe te zien dat de begunstigten naast de in het kader van dit artikel verleende steun geen steun op grond van andere Unie-instrumenten of nationale instrumenten dan wel private verzekeringsregelingen ontvangen.

4. Teneinde in aanmerking te komen voor steun op grond van dit artikel, dient het betrokken onderlinge fonds:

- a) door de bevoegde autoriteit van de lidstaat overeenkomstig de nationale wetgeving zijn geaccrediteerd;
- b) betalingen aan en afboekingen van het betrokken fonds transparant behandelen; en
- c) beschikken over duidelijke voorschriften inzake de toewijzing van verantwoordelijkheid voor schulden.

5. De lidstaten stellen de voorschriften vast voor de oprichting en het beheer van de onderlinge fondsen, in het bijzonder met betrekking tot de verlening van compensatiebetalingen aan en de subsidiabiliteit van vissers in geval van de in lid 1 bedoelde ongunstige weersomstandigheden, milieuongevallen of ongevallen op zee, alsmede met betrekking tot het beheer en de monitoring van de naleving van die voorschriften. De lidstaten zien erop toe dat in de regelingen van de fondsen is voorzien in sancties in geval van nalatigheid van de visser.

6. Ongunstige weersomstandigheden, milieuongevallen of ongevallen op zee, als bedoeld in lid 1 zijn dewelke waarvan het plaatsvinden officieel door de bevoegde autoriteit van de betrokken lidstaat wordt erkend.

7. De in lid 1 bedoelde bijdragen hebben slechts betrekking op de bedragen die de onderlinge fondsen als vergoeding aan vissers betalen. De administratieve kosten van de oprichting van de onderlinge fondsen komen niet voor steun in aanmerking. De lidstaten mogen de voor steun in aanmerking komende kosten beperken door voor elk onderling fonds een maximum toe te passen.

8. De in lid 1 bedoelde bijdragen worden slechts verleend ter dekking van verliezen als gevolg van ongunstige weersomstandigheden, milieuongevallen of ongevallen op zee die meer dan 30 % van de jaarlijkse omzet van het betrokken bedrijf bedragen, berekend op basis van de gemiddelde omzet van dat bedrijf in de voorgaande drie kalenderjaren.

9. Aanvangskapitaal wordt niet gefinancierd uit het EFMZV.
10. Indien de lidstaten besluiten om de subsidiabele kosten te beperken door plafonds per onderling fonds in te stellen, verstrekken zij in hun operationele programma's nadere gegevens over en een motivering voor die plafonds.

Artikel 36

Steun voor de systemen voor het toewijzen van vangstmogelijkheden

1. Teneinde de visserijactiviteiten aan de vangstmogelijkheden aan te passen kan het EFMZV steun verlenen voor het ontwerp, de uitwerking, de controle, de evaluatie en het beheer van de systemen voor het toewijzen van vangstmogelijkheden.
2. De steun op grond van dit artikel wordt verleend aan overheidsinstanties, natuurlijke of rechtspersonen of vissersorganisaties die door de lidstaat zijn erkend, met inbegrip van erkende producentenorganisaties die betrokken zijn bij het collectieve beheer van de in lid 1 bedoelde systemen.

Artikel 37

Steun voor het ontwerpen en uitvoeren van instandhoudingsmaatregelen en regionale samenwerking

1. Met het oog op het efficiënt ontwerpen en uitvoeren van de instandhoudingsmaatregelen bedoeld in de artikelen 7, 8 en 11 van Verordening (EU) nr. 1380/2013 en van de regionale samenwerking op grond van artikel 18 van die verordening, kan uit het EFMZV steun worden verleend voor:
 - a) het ontwerpen, ontwikkelen en monitoren van de technische en administratieve instrumenten die nodig zijn voor het ontwikkelen en uitvoeren van instandhoudingsmaatregelen en voor regionalisatie;
 - b) de participatie van de belanghebbende partijen en de samenwerking tussen de lidstaten bij het ontwerpen en ontwikkelen van instandhoudingsmaatregelen en regionalisatie.
2. Uit het EFMZV kan op grond van lid 1 slechts steun worden verleend voor rechtstreekse uitzetting indien dat als een instandhoudingsmaatregel is voorzien door een rechtshandeling van de Unie.

Artikel 38

Beperking van de impact van de visserij op het mariene milieu en aanpassing van de visserij aan de bescherming van soorten

1. Om de impact van de visserij op het mariene milieu te beperken, om het geleidelijk uitbannen van teruggooi te bevorderen en om de overgang te vergemakkelijken naar een duurzame exploitatie van de levende biologische rijkdommen van de zee overeenkomstig artikel 2, lid 2, van Verordening (EU) nr. 1380/2013, kan uit het EFMZV steun worden verleend voor investeringen:
 - a) in uitrusting om de selectiviteit van het vistuig op grootte en soort te verfijnen;
 - b) aan boord of in uitrusting voor het uitbannen van teruggooi door voorkoming en vermindering van ongewenste vangsten van commerciële bestanden of voor de behandeling van ongewenste vangsten die moeten worden aangeland overeenkomstig artikel 15 van Verordening (EU) nr. 1380/2013;
 - c) in uitrusting om de fysieke en biologische impact van de visserij op het ecosysteem of de zeebodem te beperken en zo mogelijk tot nul te reduceren;
 - d) in uitrusting ter bescherming van het vistuig en de vangst tegen zoogdieren en vogels die beschermd zijn krachtens Richtlijn 92/43/EEG van de Raad of Richtlijn 2009/147/EG van het Europees Parlement en de Raad ⁽¹⁾, op voorwaarde dat dit de selectiviteit van het vistuig niet ondermijnt en dat alle passende maatregelen zijn genomen om te voorkomen dat de predatoren fysiek letsel wordt toegebracht.
2. In afwijking van artikel 11, onder a), kan de in lid 1 bedoelde steun in de ultraperifere gebieden alleen aan verankerde vis aantrekkende apparatuur worden verleend indien dergelijke instrumenten tot duurzame en selectieve visserij bijdragen.
3. Er wordt niet meer dan één keer per programmeringsperiode steun verleend voor hetzelfde type uitrusting aan boord van hetzelfde Unievisserysvaartuig.
4. Er mag slechts steun worden verleend wanneer het vistuig of de overige in lid 1 bedoelde uitrusting aantoonbaar beter selecteert op grootte of een aantoonbaar geringere impact op het ecosysteem en op de niet-doelsoorten heeft dan de standaard-vistuigen of andere voorzieningen die zijn toegestaan op grond van Unierecht, of op grond van toepasselijk nationaal recht in het kader van de regionalisering zoals voorzien in Verordening (EU) nr. 1380/2013.

⁽¹⁾ Richtlijn 2009/147/EG van het Europees Parlement en de Raad van 30 november 2009 inzake het behoud van de vogelstand (PB L 20 van 26.1.2010, blz. 7).

5. De steun wordt verleend aan:

- a) eigenaren van Unievisserstvaartuigen die als actief zijn geregistreerd en die in de twee kalenderjaren voorafgaand aan de datum van indiening van de steunaanvraag gedurende ten minste 60 dagen visserijactiviteiten op zee hebben verricht;
- b) vissers die eigenaar zijn van het te vervangen vistuig en die in de twee kalenderjaren voorafgaand aan de datum van indiening van de steunaanvraag gedurende ten minste 60 dagen aan boord van een Unievisserstvaartuig hebben gewerkt;
- c) door de lidstaten erkende vissersorganisaties.

Artikel 39

Innovatie in verband met de instandhouding van biologische rijkdommen van de zee

1. Om bij te dragen aan het geleidelijk uitbannen van teruggooi en bijvangst, om de overgang naar een exploitatie van de levende biologische rijkdommen van de zee overeenkomstig artikel 2, lid 2, van Verordening (EU) nr. 1380/2013 te vergemakkelijken en om de impact van de visserij op het mariene milieu alsmede de impact van beschermde predatoren te beperken, kan uit het EFMZV steun worden verleend aan concrete acties die tot doel hebben nieuwe technische of organisatorische kennis te ontwikkelen of in te voeren die de impact van visserijactiviteiten op het milieu beperkt, ook op het gebied van verbeterde vangstechnieken en selectiviteit van het vistuig, of waarmee een duurzamer gebruik van de biologische rijkdommen van de zee en co-existentie met beschermde predatoren worden verwezenlijkt.
2. Op grond van dit artikel gefinancierde concrete acties worden uitgevoerd door of in samenwerking met een door de lidstaat erkende wetenschappelijke of technische organisatie die de resultaten van dergelijke concrete acties valideert.
3. De lidstaten geven overeenkomstig artikel 119 voldoende ruchtbaarheid aan de resultaten van op grond van dit artikel gefinancierde concrete acties.
4. Het aandeel van de vissersvaartuigen dat betrokken is bij op grond van dit artikel gefinancierde projecten mag niet groter zijn dan 5 % van de vissersvaartuigen van de nationale vloot of niet meer dan 5 % van de brutotonnage van de nationale vissersvloot, zoals berekend bij de indiening van de aanvraag. Op verzoek van een lidstaat kan de Commissie op aanbeveling van het door Besluit 2005/629/EG van de Commissie⁽¹⁾ ingestelde Wetenschappelijk, Technisch en Economisch Comité voor de visserij (WTECV) en mits het terdege wordt gemotiveerd, projecten goedkeuren die de in dit lid vastgestelde maxima overschrijden.
5. Concrete acties die niet in aanmerking komen als visserij voor wetenschappelijke doeleinden in de zin van artikel 33 van Verordening (EG) nr. 1244/2009 en die bestaan in het testen van nieuwe vistuigen of vistechnieken, worden uitgevoerd binnen de grenzen van de aan de betrokken lidstaat toegewezen vangstmogelijkheden.
6. De netto-inkomsten die voortvloeien uit de deelname van het vissersvaartuig aan de concrete actie, worden in mindering gebracht op de subsidiabele uitgaven van de concrete actie overeenkomstig artikel 65, lid 8, van Verordening (EU) nr. 1303/2013
7. Voor de toepassing van lid 6 worden onder netto-inkomsten de inkomsten voor de vissers verstaan uit de eerste verkoop van vis of schaal- en schelpdieren die zij bij de invoering of het testen van de nieuwe technische of organisatorische kennis hebben gevangen, minus de verkoopkosten zoals visafslagtarieven.

Artikel 40

Bescherming en herstel van de mariene biodiversiteit en de mariene ecosystemen en compensatieregelingen in het kader van duurzame visserijactiviteiten

1. Om in het kader van duurzame visserijactiviteiten en met deelname, waar passend, van vissers de mariene biodiversiteit en de mariene ecosystemen te beschermen en te herstellen, kan uit het EFMZV steun worden verleend voor de volgende concrete acties:
 - a) het door vissers verzamelen van afval op zee, zoals verloren vistuig en zwerfvuil;
 - b) het bouwen, installeren of moderniseren van vaste of verplaatsbare voorzieningen om de mariene flora en fauna te beschermen en te ontwikkelen, met inbegrip van de wetenschappelijke voorbereiding, en beoordeling daarvan;
 - c) het bijdragen tot een beter beheer of een betere instandhouding van de biologische rijkdommen van de zee;
 - d) het voorbereiden, met inbegrip van het verrichten van studies, het opstellen, monitoren en updaten van beschermings- en beheerplannen voor visserijgerelateerde activiteiten in verband met Natura 2000-sites en bijzondere beschermingszones als bedoeld in Richtlijn 2008/56/EG, alsmede andere bijzondere habitats;

⁽¹⁾ Besluit 2005/629/EG van de Commissie van 26 augustus 2005 tot instelling van een Wetenschappelijk, Technisch en Economisch Comité voor de visserij (PB L 225 van 31.8.2005, blz. 18).

- e) het beheren, herstellen en monitoren van Natura 2000-sites overeenkomstig Richtlijnen 92/43/EEG, en 2009/147/EG, en overeenkomstig de prioritaire actiekaders die zijn vastgesteld op grond van Richtlijn 92/43/EEG;
 - f) het beheren, herstellen en monitoren van beschermde mariene gebieden met het oog op de tenuitvoerlegging van de in artikel 13, lid 4, van Richtlijn 2008/56/EG bedoelde ruimtelijke beschermingsmaatregelen;
 - g) het wekken van milieubewustzijn door vissers te betrekken bij de bescherming en het herstel van de mariene biodiversiteit;
 - h) het tot stand brengen van regelingen voor de vergoeding van schade aan vangsten die wordt veroorzaakt door zoogdieren en vogels die worden beschermd op grond van Richtlijnen 92/43/EEG en 2009/147/EG;
 - i) het deelnemen aan andere acties met het oog op de instandhouding en de ontwikkeling van de biodiversiteit en ecosysteemdiensten, zoals het herstel van specifieke mariene en kusthabitats ter ondersteuning van de duurzaamheid van de visbestanden, met inbegrip van de wetenschappelijke voorbereiding, en beoordeling daarvan.
2. Voor steun op grond van lid 1, onder h), moeten dergelijke regelingen door de bevoegde autoriteiten van de lidstaten officieel worden erkend. De lidstaten zorgen er tevens voor dat de kosten van de schade niet worden overgecompenseerd doordat Uniale, nationale en private schadevergoedingsregelingen worden gecombineerd.
3. In dit artikel bedoelde concrete acties kunnen worden uitgevoerd door wetenschappelijk of technische publiekrechtelijke instanties, adviesraden, vissers, of door de lidstaten erkende vissersorganisaties of niet-gouvernementele organisaties, in partnerschap met vissersorganisaties of in partnerschap met plaatselijke actiegroepen visserij.
4. De Commissie is bevoegd overeenkomstig artikel 126 gedelegeerde handelingen vast te stellen met betrekking tot de omschrijving van de kosten die subsidiabel zijn krachtens lid 1 van dit artikel.

Artikel 41

Energie-efficiëntie en mitigatie van de klimaatverandering

1. Om de gevolgen van de klimaatverandering te matigen en de vissersvaartuigen energie-efficiënter te maken, kan uit het EFMZV steun worden verleend voor:
- a) investeringen in uitrusting of aan boord om de uitstoot van verontreinigende stoffen of broeikasgassen te reduceren en de energie-efficiëntie van de vissersvaartuigen te verhogen. Investerings in vistuig komen ook in aanmerking voor steun op voorwaarde dat zij de selectiviteit van dat vistuig niet ondermijnen;
 - b) audits en regelingen op het gebied van energie-efficiëntie;
 - c) studies ter beoordeling van de bijdrage van alternatieve aandrijfsystemen en rompontwerpen aan de energie-efficiëntie van vissersvaartuigen.
2. Er kan alleen steun worden verleend voor de vervanging of de modernisering van hoofd- of hulpmotoren in de volgende gevallen:
- a) voor vaartuigen met een lengte over alles van ten hoogste 12 m, mits de nieuwe of gemoderniseerde motor niet over meer vermogen in kW beschikt dan de huidige motor;
 - b) voor vaartuigen met een lengte over alles tussen 12 en 18 m, mits het vermogen in kW van de nieuwe of gemoderniseerde motor ten minste 20 % lager ligt dan dat van de huidige motor;
 - c) voor vaartuigen met een lengte over alles tussen 18 en 24 m, mits het vermogen in kW van de nieuwe of gemoderniseerde motor ten minste 30 % lager ligt dan dat van de huidige motor.
3. Steun op grond van lid 2 voor de vervanging of de modernisering van hoofd- of hulpmotoren kan slechts worden verleend voor vaartuigen die behoren tot een vlootsegment waarvoor uit het in artikel 22, lid 2, van Verordening (EU) nr. 1380/2013 bedoelde verslag over de vangstcapaciteit blijkt dat er een evenwicht bestaat tussen het vlootsegment en de voor dat segment beschikbare vangstmogelijkheden.
4. Steun op grond van lid 2 van dit artikel wordt slechts verleend voor de vervanging of modernisering van hoofd- of hulpmotoren die officieel zijn gecertificeerd overeenkomstig artikel 40, lid 2, van Verordening (EG) nr. 1224/2009. De steun wordt pas uitbetaald nadat de conform de vereiste capaciteitsverlaging afgestoten capaciteit in kW definitief uit het register over de vissersvloot van de Unie is geschrapt.

5. Voor vissersvaartuigen waarvan het motorvermogen niet hoeft te worden gecertificeerd, wordt steun op grond van de leden 1 en 2 van dit artikel slechts toegekend voor de vervanging of modernisering van hoofd- of hulpmotoren waarvan het juiste motorvermogen is geverifieerd overeenkomstig artikel 41 van Verordening (EG) nr. 1224/2009, en die fysiek zijn gecontroleerd om vast te stellen dat het motorvermogen niet hoger is dan het motorvermogen dat in de visvergunningen staat.
6. De vermindering van het motorvermogen bedoeld in lid 2, punten b) en c), kan worden bereikt door een groep vaartuigen voor elk van de categorieën vaartuigen, bedoeld in die punten.
7. Onverminderd artikel 25, lid 3, is steun uit het EFMZV krachtens lid 2 van dit artikel niet hoger dan de hoogste van de volgende twee drempels:
 - a) 1 500 000 EUR; of
 - b) 3 % van de financiële steun van de Unie die in de betrokken lidstaat aan de in artikel 6, leden 1, 2 en 5, gestelde Unieprioriteiten is toegekend.
8. Aanvragen van marktdeelnemers uit de kleinschalige kustvisserij worden als prioriteit behandeld tot 60 % van de totale steun die wordt verleend voor vervanging of modernisering van motoren als bedoeld in lid 2 voor de gehele programmeringsperiode.
9. Steun op grond van de leden 1 en 2 wordt slechts verleend aan eigenaren van vissersvaartuigen en wordt niet meer dan één keer verleend voor dezelfde soort investering voor hetzelfde vissersvaartuig gedurende de programmeringsperiode.
10. De Commissie is bevoegd om overeenkomstig artikel 126 gedelegeerde handelingen vast te stellen waarbij de op grond van lid 1, onder a), van dit artikel subsidiabele kosten nader omschreven worden.

Artikel 42

Toegevoegde waarde, productkwaliteit en gebruik van ongewenste vangsten

1. Om de toegevoegde waarde of de kwaliteit van de gevangen vis te verbeteren, kan uit het EFMZV steun worden verleend voor:
 - a) investeringen die waarde toevoegen aan visserijproducten, in het bijzonder door de vissers toe te staan hun eigen vangst te verwerken, af te zetten en rechtstreeks te verkopen;
 - b) innoverende investeringen aan boord ter verbetering van de kwaliteit van de visserijproducten.
2. De in lid 1, onder b), bedoelde steun wordt slechts verleend op voorwaarde dat selectieve vistuigen worden gebruikt om ongewenste vangsten zoveel mogelijk te beperken, en uitsluitend aan eigenaren van Unievissersvaartuigen die in de twee kalenderjaren voorafgaand aan de datum van indiening van de steunaanvraag gedurende ten minste 60 dagen visserijactiviteiten op zee hebben verricht.

Artikel 43

Vissershavens, aanlandingsplaatsen, afslagen en beschuttingsplaatsen

1. Om de kwaliteit, de controle en de traceerbaarheid van aangelande producten, de energie-efficiëntie, de milieubescherming en de veiligheids- en arbeidsomstandigheden te verbeteren, kan uit het EFMZV steun worden verleend voor investeringen ter verbetering van de infrastructuur van vissershavens, afslagen, aanlandings- en beschuttingsplaatsen, met inbegrip van investeringen in voorzieningen voor het verzamelen van afval en zwerfvuil op zee.
2. Ter bevordering van de naleving van de verplichting tot het aanlanden van alle vangsten overeenkomstig artikel 15 van Verordening (EU) nr. 1380/2013 en artikel 8, lid 2, onder b), van Verordening (EU) nr. 1379/2013, alsook om waarde toe te voegen aan onvoldoende gebruikte delen van de gevangen vis, kan uit het EFMZV steun worden verleend voor investeringen in vissershavens, afslagen, aanlandingsplaatsen en beschuttingsplaatsen.
3. Ter verhoging van de veiligheid van de vissers kan uit het EFMZV steun worden verleend voor investeringen voor de bouw of de modernisering van beschuttingsplaatsen.
4. Er mag geen steun worden verleend voor de aanleg van nieuwe havens, nieuwe aanlandingsplaatsen of nieuwe afslagen.

Artikel 44

Binnenvisserij en aquatische fauna en flora in de binnenwateren

1. Om de impact van de binnenvisserij op het milieu te verminderen en de energie-efficiëntie, de waarde en de kwaliteit van de aangelande vis, de gezondheids-, veiligheids- en arbeidsomstandigheden en menselijk kapitaal en opleiding te verbeteren, kan uit het EFMZV steun worden verleend voor investeringen:

- a) in de verbetering van het menselijk kapitaal, jobcreatie en de sociale dialoog als bedoeld in artikel 29, en onder de in dat artikel gestelde voorwaarden;
 - b) aan boord of in afzonderlijke uitrusting als bedoeld in artikel 32 en onder de in dat artikel gestelde voorwaarden;
 - c) in uitrusting en soorten concrete acties als bedoeld in de artikelen 38 en 39 en onder de in die artikelen gestelde voorwaarden;
 - d) in de verbetering van de energie-efficiëntie en de matiging van de effecten van de klimaatverandering, als bedoeld in artikel 41 en onder de in dat artikel gestelde voorwaarden;
 - e) in de verbetering van de waarde of de kwaliteit van de gevangen vis, als bedoeld in artikel 42 en onder de in dat artikel gestelde voorwaarden;
 - f) in vissershavens, beschuttingsplaatsen en aanlandingsplaatsen als bedoeld in artikel 43, overeenkomstig de in dat artikel vastgestelde voorwaarden.
2. Uit het EFMZV kan steun worden verleend voor investeringen met betrekking tot starterssteun voor jonge vissers als bedoeld in artikel 31 en onder dezelfde voorwaarden als in dat artikel, behoudens voor de vereiste in van het tweede lid, onder b), van dat artikel.
3. Uit het EFMZV kan steun worden verleend voor het ontwikkelen en bevorderen van innovatie overeenkomstig artikel 26, voor adviesdiensten overeenkomstig artikel 27 en voor partnerschappen tussen wetenschappers en vissers overeenkomstig artikel 28.
4. Om de diversifiëring door binnenvissers te ondersteunen, kan uit het EFMZV steun worden verleend voor de diversifiëring van binnenvisserijactiviteiten naar andere activiteiten buiten de visserij, onder de in artikel 30 gestelde voorwaarden.
5. Voor de toepassing van lid 1:
- a) gelden verwijzingen die in de artikelen 30, 32, 38, 39, 41 en 42 naar vissersvaartuigen worden gemaakt, als verwijzingen naar vaartuigen die uitsluitend in binnenwateren actief zijn;
 - b) gelden verwijzingen die in artikel 38 naar het mariene milieu worden gemaakt, als verwijzingen naar het milieu waarin het binnenvissersvaartuig actief is.
6. Om de aquatische flora en fauna te beschermen en te ontwikkelen, kan uit het EFMZV steun worden verleend voor:
- a) het beheren, herstellen en monitoren van de Natura 2000-sites die de gevolgen ondervinden van visserijactiviteiten, en het rehabiliteren van binnenwateren overeenkomstig Richtlijn 2000/60/EU van het Europees Parlement en de Raad ⁽¹⁾, met inbegrip van paaigronden en migratieroutes voor migrerende soorten, onverminderd artikel 40, lid 1, onder e), van deze verordening en, waar passend, met deelname van binnenvissers;
 - b) het bouwen, moderniseren of installeren van vaste of verplaatsbare voorzieningen om de aquatische flora en fauna te beschermen en te versterken, met inbegrip van de wetenschappelijke voorbereiding, monitoring en beoordeling daarvan.
7. De lidstaten zorgen ervoor dat vaartuigen die krachtens dit artikel steun ontvangen, hun activiteiten uitsluitend in binnenwateren blijven ontplooiën.

HOOFDSTUK II

Duurzame ontwikkeling van de aquacultuur

Artikel 45

Specifieke doelstellingen

De op grond van dit hoofdstuk verleende steun draagt bij tot de verwezenlijking van de specifieke doelstellingen in het kader van de in artikel 6, lid 2, gestelde Unieprioriteit.

Artikel 46

Algemene voorwaarden

1. De in dit hoofdstuk bedoelde steun wordt beperkt tot aquacultuurbedrijven, tenzij in deze verordening uitdrukkelijk anders wordt bepaald.

⁽¹⁾ Richtlijn 2000/60/EG van het Europees Parlement en de Raad van 23 oktober 2000 tot vaststelling van een kader voor communautaire maatregelen betreffende het waterbeleid (PB L 327 van 22.12.2000, blz. 1).

2. Voor de toepassing van dit artikel dienen beginnende aquacultuurexploitanten een bedrijfsplan in en, voor investeringen van meer dan 50 000 EUR, tevens een haalbaarheidsstudie, met inbegrip van een milieubeoordeling van de concrete acties. De in dit hoofdstuk bedoelde steun wordt slechts verleend indien in een onafhankelijk marketingverslag duidelijk wordt aangetoond dat er goede en duurzame marktvooruitzichten voor het product zijn.
3. Indien de concrete acties betrekking hebben op investeringen in uitrusting of infrastructuur die borg moet staan voor de inachtneming van de in het Unierecht vastgestelde voorschriften op het gebied van milieu, gezondheid van mens en dier, hygiëne en dierenwelzijn, kan steun worden verleend tot de datum waarop dergelijke voorschriften voor de bedrijven bindend worden.
4. Voor de kweek van genetisch gemodificeerde organismen wordt geen steun verleend.
5. Voor concrete aquacultuuracties in mariene beschermde gebieden wordt geen steun verleend indien de bevoegde autoriteit van de lidstaat op grond van een milieueffectbeoordeling vaststelt dat de concrete actie significante, niet naar behoren te matigen milieuschade zou veroorzaken.

Artikel 47

Innovatie

1. Om innovatie in de aquacultuur te stimuleren, kan uit het EFMZV steun worden verleend voor concrete acties met het oog op:
 - a) het ontwikkelen van technische, wetenschappelijke of organisatorische kennis in aquacultuurbedrijven die in het bijzonder de impact op het milieu reduceert, de afhankelijkheid van vismeel en -olie vermindert, een duurzaam gebruik van de rijkdommen in de aquacultuur bevordert, het dierenwelzijn verbetert of nieuwe, duurzame productie technieken faciliteert;
 - b) het ontwikkelen of op de markt brengen van nieuwe aquacultuursoorten met een grote marktpotentie, nieuwe of substantieel verbeterde producten, nieuwe of verbeterde processen of nieuwe of verbeterde beheer- en organisatie-systemen;
 - c) onderzoek naar de technische en economische haalbaarheid van innovatieve producten of processen.
2. In dit artikel bedoelde concrete acties worden uitgevoerd door of in samenwerking met door de lidstaat erkende publieke of private wetenschappelijke of technische organisaties, die de resultaten van deze concrete acties moeten valideren.
3. De lidstaten geven overeenkomstig artikel 119 voldoende ruchtbaarheid aan de resultaten van op grond van dit artikel gefinancierde concrete acties.

Artikel 48

Productieve investeringen in aquacultuur

1. Uit het EFMZV kan steun worden verleend voor:
 - a) productieve investeringen in aquacultuur;
 - b) de diversificatie van de aquacultuurproductie en de gekweekte soorten;
 - c) de modernisering van de aquacultuureenheden, met inbegrip van het verbeteren van de arbeidsomstandigheden en -veiligheid van de werknemers in de aquacultuursector;
 - d) verbeteringen en modernisering in verband met diergezondheid en dierenwelzijn, met inbegrip van de aankoop van apparatuur om viskwekerijen te beschermen tegen wilde predatoren;
 - e) investeringen in de beperking van de negatieve gevolgen of de vergroting van de positieve gevolgen voor het milieu en het efficiënter gebruik van de rijkdommen;
 - f) investeringen ter verbetering van de kwaliteit van, of ter verhoging van de waarde van, aquacultuurproducten;
 - g) het herstel van bestaande aquacultuurvijvers door middel van de verwijdering van slib, of maatregelen voor de preventie van slibafzetting;
 - h) het diversifiëren van de inkomsten van aquacultuurbedrijven door middel van de ontwikkeling van aanvullende activiteiten;

- i) investeringen die een substantiële reductie in de impact van de aquacultuurbedrijven op waterverbruik en kwaliteit tot gevolg hebben, in het bijzonder door de gebruikte hoeveelheid water of chemicaliën, antibiotica en andere geneesmiddelen te verminderen of de kwaliteit van de reststromen te verbeteren, onder meer door de invoering van multitrofe aquacultuursystemen;
 - j) de bevordering van aquacultuur in gesloten systemen, waarin aquacultuurproductie in een gesloten circuit plaatsvindt zodat het waterverbruik minimaal blijft;
 - k) investeringen die de energie-efficiëntie verhogen en de omschakeling van aquacultuurbedrijven op hernieuwbare energiebronnen bevorderen.
2. Steun op grond van lid 1, onder h), wordt slechts verleend aan aquacultuurbedrijven indien de aanvullende activiteiten die zij ontplooiën, in verband staan met de kernactiviteit van het bedrijf (d.w.z. aquacultuur), met inbegrip van hengeltourisme, aquacultuurgebonden milieudiensten of educatieve activiteiten in verband met aquacultuur.
3. Steun op grond van lid 1 kan worden verleend voor het vergroten van de productie en het moderniseren van bestaande aquacultuurbedrijven, of de bouw van nieuwe bedrijven, op voorwaarde dat dit strookt met het in artikel 34 van Verordening (EU) nr. 1380/2013 bedoelde nationaal meerjarig strategisch plan voor de ontwikkeling van de aquacultuur.

Artikel 49

Beheer-, verzorgings- en adviesdiensten voor aquacultuurbedrijven

1. Om de algehele prestatie en het concurrentievermogen van de aquacultuurbedrijven te verbeteren, en om de schadelijke milieueffecten van hun concrete acties terug te dringen, kan uit het EFMZV steun worden verleend voor:
- a) het opzetten van beheer-, verzorgings- en adviesdiensten voor aquacultuurbedrijven;
 - b) het verwerven van technisch, wetenschappelijk, juridisch, ecologisch of economisch advies.
2. De in lid 1, onder b), bedoelde adviesdiensten hebben betrekking op:
- a) de behoeften van de aquacultuurbedrijven op het gebied van het beheer dat vereist is om aan de Unie- en nationale milieuwetgeving en aan de voorschriften inzake maritieme ruimtelijke ordening te voldoen;
 - b) de milieueffectbeoordeling bedoeld in Richtlijn 2001/42/EG van het Europees Parlement en de Raad ⁽¹⁾ en Richtlijn 92/43/EEG;
 - c) de behoeften van de aquacultuurbedrijven op het gebied van het beheer dat vereist is om te voldoen aan de nationale en de Uniewetgeving inzake de gezondheid en het welzijn van waterdieren en de volksgezondheid;
 - d) gezondheids- en veiligheidsnormen die gebaseerd zijn op nationale en Uniewetgeving;
 - e) afzet- en bedrijfsstrategieën.
3. De in lid 1, onder b), bedoelde adviesdiensten worden verstrekt door wetenschappelijke of technische organisaties en door instanties die juridisch of economisch advies verstrekken, over de vereiste competenties beschikken en door de betrokken lidstaat zijn erkend.
4. Steun op grond van lid 1, onder a), wordt slechts verleend aan publiekrechtelijke instanties of andere instanties die door de lidstaat zijn geselecteerd om bedrijfsadviesdiensten op te zetten. Steun op grond van lid 1, onder b), wordt slechts verleend aan kleine en middelgrote aquacultuurondernemingen, met inbegrip van aquacultuurproducentenorganisaties en verenigingen van aquacultuurproducentenorganisaties.
5. Indien de steun niet meer bedraagt dan 4 000 EUR kan de begunstigde worden geselecteerd aan de hand van een versnelde procedure.
6. Begunstigden mogen voor elk van de in lid 2 bedoelde categorie adviesdiensten slechts één keer per jaar steun ontvangen.

Artikel 50

Bevordering van het menselijk kapitaal en de sociale dialoog

1. Om het menselijk kapitaal en de netwerkvorming in de aquacultuur te bevorderen, kan uit het EFMZV steun worden verleend voor:

⁽¹⁾ Richtlijn 2001/42/EG van het Europees Parlement en de Raad van 27 juni 2001 betreffende de beoordeling van de gevolgen voor het milieu van bepaalde plannen en programma's (PB L 197 van 21.7.2001, blz. 30).

- a) beroepsopleiding, een leven lang leren, de verspreiding van wetenschappelijke en technische kennis en innovatieve praktijken, de verwerving van nieuwe beroepsvaardigheden in de aquacultuur en de terugdringing van het milieueffect van concrete aquacultuuracties;
 - b) de verbetering van de arbeidsomstandigheden en de bevordering van de veiligheid op het werk;
 - c) netwerkvorming en uitwisseling van ervaringen en beste praktijken tussen aquacultuurbedrijven of beroepsorganisaties en andere belanghebbende partijen, waaronder wetenschappelijke en technische organisaties of organisaties die gelijke kansen van mannen en vrouwen bevorderen.
2. De in lid 1, onder a), bedoelde steun wordt niet verleend aan grote aquacultuurbedrijven, tenzij zij hun kennis delen met kleine en middelgrote ondernemingen.
3. In afwijking van artikel 46 wordt tevens steun op grond van dit artikel verleend aan overheids- of semi-overheidsinstanties en andere door de lidstaten erkende organisaties.
4. Steun op grond van dit artikel wordt ook verleend aan de echtgenoten of, mits en voor zover erkend in het nationale recht, levenspartners van zelfstandige aquacultuurexploitanten, onder de in artikel 2, onder b), van Richtlijn 2010/41/EU, neergelegde voorwaarden.

Artikel 51

Vergroting van het potentieel van aquacultuurlocaties

1. Om bij te dragen aan de ontwikkeling van de aquacultuurlocaties en -infrastructuur, en de schadelijke milieueffecten van de concrete aquacultuuracties terug te dringen, kan uit het EFMZV steun worden verleend voor:
- a) het afbakenen en in kaart brengen van de gebieden die het meest geschikt zijn voor de ontwikkeling van aquacultuur, met inachtneming van, in voorkomend geval, processen voor ruimtelijke ordening, alsmede het afbakenen en in kaart brengen van gebieden waar aquacultuur moet worden uitgesloten om ervoor te zorgen dat die gebieden hun rol in de werking van het ecosysteem kunnen behouden;
 - b) het verbeteren en ontwikkelen van de nodige ondersteuningsvoorzieningen en -infrastructuur om het potentieel van aquacultuurlocaties te vergroten en om de schadelijke milieueffecten van aquacultuur terug te dringen, onder meer door middel van investeringen in landinrichting, energiebevoorrading of waterbeheer;
 - c) maatregelen die de bevoegde autoriteiten in het kader van artikel 9, lid 1, van Richtlijn 2009/147/EG of van artikel 16, lid 1, van Richtlijn 92/43/EEG vaststellen en uitvoeren om ernstige schade aan de aquacultuur te voorkomen;
 - d) maatregelen die de bevoegde autoriteiten vaststellen en uitvoeren naar aanleiding van de opsporing van toegenomen sterfte of ziekten als voorzien in artikel 10 van Richtlijn 2006/88/EG van de Raad ⁽¹⁾. Die maatregelen kunnen onder meer bestaan in het uitvoeren van actieplannen voor schaal- en schelpdieren ten behoeve van bescherming, herstel en beheer, waaronder steun aan producenten van schaal- en schelpdieren voor de instandhouding van natuurlijke schaal- en schelpdierbanken en -stroomgebieden.
2. Steun op grond van dit artikel wordt slechts verleend aan publiekrechtelijke instanties of particuliere organisaties die door de lidstaten zijn belast met de in lid 1 bedoelde taken.

Artikel 52

Aantrekken van nieuwe aquacultuurexploitanten die aan duurzame aquacultuur doen

1. Om het ondernemerschap in de aquacultuur te stimuleren, kan uit het EFMZV steun worden verleend voor het opzetten van duurzame aquacultuurbedrijven door nieuwe aquacultuurexploitanten.
2. De in lid 1 bedoelde steun wordt aan beginnende aquacultuurexploitanten verleend op voorwaarde dat zij:
- a) over voldoende beroepsvaardigheden en deskundigheid beschikken;
 - b) voor het eerst een micro- of kleine aquacultuuronderneming opzetten als bedrijfsleider van een dergelijke onderneming; en
 - c) een bedrijfsplan voor de ontwikkeling van hun aquacultuuractiviteiten indienen.

⁽¹⁾ Richtlijn 2006/88/EG van de Raad van 24 oktober 2006 betreffende veterinairerechtelijke voorschriften voor aquacultuurdieren en de producten daarvan en betreffende de preventie en bestrijding van bepaalde ziekten bij waterdieren (PB L 328 van 21.11.2006, blz. 14).

3. Beginnende aquacultuurexploitanten komen in aanmerking voor in artikel 50, lid 1, onder a), bedoelde steun voor de verwerving van de nodige beroepsvaardigheden.

Artikel 53

Omschakeling naar milieubeheer- en milieu-auditregelingen en naar biologische aquacultuur

1. Om de ontwikkeling van een biologische of energie-efficiënte aquacultuur te bevorderen, kan uit het EFMZV steun worden verleend voor:

- a) de omschakeling van conventionele productiemethoden naar de biologische aquacultuur in de zin van Verordening (EG) nr. 834/2007 van de Raad ⁽¹⁾ en overeenkomstig Verordening (EG) nr. 710/2009 van de Commissie ⁽²⁾;
- b) deelname aan de milieubeheer- en milieu-auditsystemen (EMAS) van de Unie die zijn ingesteld bij Verordening (EG) nr. 761/2001 van het Europees Parlement en de Raad ⁽³⁾.

2. De hier bedoelde steun wordt slechts verleend aan begunstigden die zichzelf ertoe verbinden ten minste drie jaar aan het EMAS deel te nemen of ten minste vijf jaar aan de voorschriften inzake biologische productie te voldoen.

3. De hier bedoelde steun wordt verleend in de vorm van een compensatie die maximaal drie jaar wordt uitbetaald gedurende de periode van omschakeling naar de biologische productie, of gedurende de voorbereiding van de deelname aan het EMAS. De lidstaten berekenen de compensaties op basis van:

- a) de gedeelde inkomsten of de extra kosten gedurende de periode van omschakeling van de conventionele naar de biologische productie, wat concrete acties op grond van lid 1, onder a), betreft; of
- b) de extra kosten die voortvloeien uit het aanvragen en het voorbereiden van de deelname aan het EMAS, wat concrete acties op grond van lid 1, onder b), betreft.

Artikel 54

Aquacultuur die milieudiensten verricht

1. Ter bevordering van de ontwikkeling van een aquacultuur die milieudiensten verricht, kan uit het EFMZV steun worden verleend voor:

- a) aquacultuurmethoden die compatibel zijn met specifieke milieubehoeften en die onderworpen zijn aan specifieke beheersvoorschriften die voortvloeien uit de aanwijzing van NATURA 2000-gebieden overeenkomstig Richtlijnen 92/43/EEG en 2009/147/EG;
- b) de kosten die rechtstreeks verband houden met deelname aan maatregelen voor instandhouding en reproductie ex situ van waterdieren in het kader van door overheidsinstanties of onder toezicht van overheidsinstanties ontwikkelde instandhoudingsprogramma's en programma's voor het herstel van de biodiversiteit;
- c) concrete aquacultuuracties, onder meer op het gebied van milieu-instandhouding en -verbetering, biodiversiteit en beheer van het landschap en de traditionele kenmerken van aquacultuurgebieden.

2. Steun op grond van lid 1, onder a), kan worden verleend in de vorm van een jaarlijkse compensatie voor de extra kosten en/of de gedeelde inkomsten die terug te voeren zijn op de in de betrokken gebieden geldende beheersvoorschriften in verband met de tenuitvoerlegging van de Richtlijnen 92/43/EEG of 2009/147/EG.

3. Steun op grond van lid 1, onder c), wordt slechts verleend op voorwaarde dat de begunstigden zich ertoe verbinden ten minste vijf jaar aquamilieuvoorschriften in acht te nemen die verder gaan dan op grond van het Unierecht en het nationale recht vereist is. De milieubaten van de concrete actie worden aangetoond aan de hand van een voorafgaande beoordeling door een bevoegde instantie die door de lidstaat wordt aangewezen, tenzij de milieubaten van een bepaalde concrete actie al zijn aangetoond.

⁽¹⁾ Verordening (EG) nr. 834/2007 van de Raad van 28 juni 2007 inzake de biologische productie en de etikettering van biologische producten en tot intrekking van Verordening (EEG) nr. 2092/91 (PB L 189 van 20.7.2007, blz. 1).

⁽²⁾ Verordening (EG) nr. 710/2009 van de Commissie van 5 augustus 2009 houdende wijziging van Verordening (EG) nr. 889/2008 tot vaststelling van de bepalingen ter uitvoering van Verordening (EG) nr. 834/2007 van de Raad, betreffende de vaststelling van uitvoeringsbepalingen voor de biologische dierlijke aquacultuurproductie en de biologische productie van zeewier (PB L 204 van 6.8.2009, blz. 15).

⁽³⁾ Verordening (EG) nr. 761/2001 van het Europees Parlement en de Raad van 19 maart 2001 inzake de vrijwillige deelneming van organisaties aan een communautair milieubeheer- en milieu-auditsysteem (EMAS) (PB L 114 van 24.4.2001, blz. 1).

4. Steun op grond van lid 1, onder c), wordt verleend in de vorm van een jaarlijkse compensatie voor de extra gemaakte kosten en/of voor de gederfde inkomsten.

5. De lidstaten geven overeenkomstig artikel 119 voldoende ruchtbaarheid aan de resultaten van op grond van het onderhavige artikel gefinancierde concrete acties.

Artikel 55

Maatregelen op het gebied van de volksgezondheid

1. Weekdierkwekers die de oogst van kweekweekdieren uitsluitend omwille van de volksgezondheid tijdelijk moeten stilleggen, kunnen hiervoor steun uit het EFMZV krijgen.

2. De hier bedoelde steun mag slechts worden verleend indien de oogst tijdelijk wordt stilgelegd omdat de weekdieren verontreinigd zijn als gevolg van de groei van toxineproducerend plankton of als gevolg van de aanwezigheid van biotoxinehoudend plankton, en op voorwaarde dat:

- a) de verontreiniging langer duurt dan vier opeenvolgende maanden; of
- b) het verlies als gevolg van de stillegging van de oogst meer bedraagt dan 25 % van de jaarlijkse omzet van het betrokken bedrijf, berekend op basis van de gemiddelde omzet van dat bedrijf in de drie kalenderjaren voorafgaand aan het jaar waarin de oogst is stilgelegd.

Voor de toepassing van punt b), van de eerste alinea, kunnen de lidstaten speciale berekeningsregels vaststellen met betrekking tot bedrijven die minder dan drie jaar actief zijn.

3. De hier bedoelde compensatie kan in de programmeringsperiode gedurende maximaal twaalf maanden worden verleend. Deze periode kan in terdege gemotiveerde gevallen eenmalig met twaalf maanden worden verlengd, tot een gecombineerd maximum van 24 maanden.

Artikel 56

Maatregelen op het gebied van diergezondheid en dierenwelzijn

1. Om de diergezondheid en het dierenwelzijn in aquacultuurbedrijven te bevorderen, onder meer op het gebied van preventie en biobeveiliging, kan uit het EFMZV steun worden verleend voor:

- a) de kosten van de bestrijding en de uitroeiing van ziekten in de aquacultuur overeenkomstig Richtlijn 2009/470/EG van de Raad ⁽¹⁾, met inbegrip van de operationele kosten voor het nakomen van de verplichtingen op grond van een uitroeiprogramma;
- b) de ontwikkeling van algemene en soortenspecifieke beste praktijken of gedragscodes inzake de behoeften van de aquacultuursector op het gebied van biobeveiliging of op het gebied van diergezondheid of dierenwelzijn;
- c) initiatieven om de aquacultuur minder afhankelijk te maken van diergeneesmiddelen;
- d) veterinaire of farmaceutische studies alsmede verspreiding en uitwisseling van informatie en beste praktijken inzake dierziekten in de aquacultuur, met als doel een adequaat gebruik van diergeneesmiddelen te propageren;
- e) het oprichten en functioneren van door de lidstaten erkende groeperingen voor gezondheidsbescherming in de aquacultuursector;
- f) compensatie voor weekdierkwekers voor de tijdelijke stillegging van hun activiteiten wegens uitzonderlijke massasterfte, indien de weekdiersterfte 20 % overschrijdt of indien het verlies als gevolg van de stillegging van de activiteit meer bedraagt dan 35 % van de jaarlijkse omzet van het betrokken bedrijf, berekend op basis van de gemiddelde omzet van dat bedrijf in de drie kalenderjaren voorafgaand aan het jaar waarin de activiteiten zijn stilgelegd.

2. Steun op grond van lid 1, onder d), mag niet worden verleend voor de aankoop van diergeneesmiddelen.

3. De lidstaten geven overeenkomstig artikel 119 voldoende ruchtbaarheid aan de resultaten van op grond van lid 1, onder d), gefinancierde studies en zien toe op adequate rapportage over deze resultaten.

4. De hier bedoelde steun mag tevens worden verleend aan publiekrechtelijke instanties.

⁽¹⁾ Richtlijn 2009/470/EG van de Raad betreffende bepaalde uitgaven op veterinair gebied (PB L 155 van 18.6.2009, blz. 30).

*Artikel 57***Aquacultuurbestandsverzekering**

1. Om het inkomen van de aquacultuurexploitanten te vrijwaren, kan uit het EFMZV steun worden verleend in de vorm van een bijdrage aan een aquacultuurbestandsverzekering tegen economische verliezen die het gevolg zijn van ten minste een van de volgende oorzaken:

- a) natuurrampen;
- b) ongunstige weersomstandigheden;
- c) plotselinge veranderingen van de waterkwaliteit en -kwantiteit waarvoor de exploitant niet verantwoordelijk is;
- d) ziekten in de aquacultuur, defecten of vernieling van productievoorzieningen waarvoor de exploitant niet verantwoordelijk is.

2. Het zich voordoen van de in lid 1 bedoelde omstandigheden in de aquacultuur wordt officieel als zodanig erkend door de betrokken lidstaat.

3. De lidstaten stellen in voorkomend geval vooraf criteria vast op grond waarvan deze in lid 2 bedoelde officiële erkenning wordt verleend.

4. De hier bedoelde steun wordt slechts verleend voor contracten ter verzekering van aquacultuurbestanden die in lid 1 bedoelde verliezen dekken die overeenstemmen met meer dan 30 % van de gemiddelde jaaromzet van de betrokken aquacultuurexploitant, berekend op basis van de gemiddelde omzet van de aquacultuurexploitant in de drie kalenderjaren voorafgaand aan het jaar waarin de economische verliezen zich hebben voorgedaan.

*HOOFDSTUK III***Duurzame ontwikkeling van visserij- en aquacultuurgebieden***Afdeling 1***Toepassingsgebied en doelstellingen***Artikel 58***Toepassingsgebied**

Uit het EFMZV wordt steun verleend om de visserij- en aquacultuurgebieden duurzaam te ontwikkelen aan de hand van een vanuit de gemeenschap geleide benadering van lokale ontwikkeling als bedoeld in artikel 32 van Verordening (EU) nr. 1303/2013.

*Artikel 59***Specifieke doelstellingen**

De in dit hoofdstuk bedoelde steun draagt bij tot de verwezenlijking van de specifieke doelstellingen in het kader van de in artikel 6, lid 4, gestelde Unieprioriteit.

*Afdeling 2***Vanuit de gemeenschap geleide lokale ontwikkelingsstrategieën en plaatselijke actiegroepen visserij***Artikel 60***Vanuit de gemeenschap geleide lokale ontwikkelingsstrategieën en plaatselijke actiegroepen visserij**

1. Om bij te dragen tot de verwezenlijking van de in artikel 59 bedoelde doelstellingen, moeten vanuit de gemeenschap geleide lokale ontwikkelingsstrategieën ervoor zorgen dat:

- a) de visserij- en de aquacultuursector optimaal worden betrokken bij de duurzame ontwikkeling van de kustvisserij- en -aquacultuurgebieden en de binnenvisserij- en -aquacultuurgebieden;
- b) de lokale gemeenschappen optimaal gebruikmaken en profiteren van de kansen waarmee de maritieme ontwikkeling, de ontwikkeling van de binnenwateren en de kustontwikkeling gepaard gaan, waarbij in het bijzonder ertoe moet worden bijgedragen dat kleine en noodlijdende vissershavens ten volle hun mariene potentieel benutten door een gediversifieerde infrastructuur te ontwikkelen.

2. De strategieën zijn afgestemd op de kansen en behoeften die in het betrokken gebied zijn geconstateerd, alsmede op de in artikel 6 gestelde Unieprioriteiten voor het EFMZV. De strategieën zijn toegespitst op uiteenlopende gebieden, gaande van de visserij op zich tot bredere onderwerpen, zoals diversifiëring van visserijgebieden. De strategie behelst meer dan een verzameling van concrete acties of een aaneenschakeling van sectorale maatregelen.

*Artikel 61***Plaatselijke actiegroepen visserij**

1. Met het oog op de toepassing van het EFMZV worden de in artikel 32, lid 2, onder b), van Verordening (EU) nr. 1303/2013 bedoelde plaatselijke groepen aangewezen als plaatselijke actiegroepen visserij (FLAG's).
2. De plaatselijke actiegroepen visserij stellen op basis van ten minste de in artikel 60 van deze verordening genoemde elementen een vanuit de gemeenschap geleide lokale ontwikkelingsstrategie voor, en zijn verantwoordelijk voor de uitvoering daarvan.
3. De plaatselijke actiegroepen visserij:
 - a) geven het voornaamste aandachtspunt van hun strategie en de sociaaleconomische samenstelling van het betrokken gebied weer door te zorgen voor een evenwichtige vertegenwoordiging van de voornaamste belanghebbende partijen, onder meer uit de particuliere en de openbare sector en uit het maatschappelijk middenveld;
 - b) zien toe op een significante vertegenwoordiging van de visserij- en/of de aquacultuursector.
4. Indien voor de vanuit de gemeenschap geleide lokale ontwikkelingsstrategie naast EFMZV-steun nog steun uit andere fondsen wordt verleend, wordt voor de uit het EFMZV gefinancierde projecten door het selectieorgaan van de plaatselijke actiegroep visserij aan de in lid 3 vermelde verplichtingen voldaan.
5. De plaatselijke actiegroepen visserij kunnen, naast de taken die zij overeenkomstig artikel 34, lid 3, van Verordening (EU) nr. 1303/2013 ten minste moeten uitvoeren, extra taken uitvoeren, wanneer dergelijke taken door de managementautoriteit aan hen zijn gedelegeerd.

*Afdeling 3***Subsidiabele concrete acties***Artikel 62***Steun uit de EFMZV voor vanuit de gemeenschap geleide lokale ontwikkeling**

1. De onderstaande concrete acties komen op grond van dit deel voor steun in aanmerking overeenkomstig artikel 35 van Verordening (EU) nr. 1303/2013:
 - a) voorbereidende steun;
 - b) uitvoering van vanuit de gemeenschap geleide lokale ontwikkelingsstrategieën;
 - c) samenwerkingsactiviteiten;
 - d) operationele kosten en stimulering.
2. De plaatselijke actiegroepen visserij kunnen de managementautoriteit verzoeken om betaling van een voorschot wanneer het operationele programma in deze mogelijkheid voorziet. Het bedrag van de voorschotten mag niet meer bedragen dan 50 % van de overheidssteun voor de operationele kosten en stimulering.

*Artikel 63***Uitvoering van vanuit de gemeenschap geleide lokale ontwikkelingsstrategieën**

1. Er kan steun voor de uitvoering van vanuit de gemeenschap geleide lokale ontwikkelingsstrategieën worden verleend die gericht is op:
 - a) het toevoegen van waarde, het creëren van werkgelegenheid, het aantrekken van jongeren en het bevorderen van innovatie in alle stadia van de bevoorradingsketen van visserij- en de aquacultuurproducten;
 - b) het ondersteunen van de diversifiëring in en buiten de commerciële visserij, een leven lang leren en van de werkgelegenheidscreatie in visserij- en aquacultuurgebieden;
 - c) het versterken en optimaal benutten van de milieubaten van de visserij- en aquacultuurgebieden, onder meer via concrete acties ter matiging van de klimaatverandering;
 - d) het bevorderen van het maatschappelijk welzijn en het culturele erfgoed, inclusief het culturele erfgoed op visserij-, aquacultuur- en maritiem gebied, in visserij- en aquacultuurgebieden;
 - e) het versterken van de rol van visserijgemeenschappen in de lokale ontwikkeling en in het bestuur op het gebied van lokale visserijhulpbronnen en maritieme activiteiten.

2. De in lid 1 bedoelde steun kan tevens maatregelen omvatten als bedoeld in de hoofdstukken I, II en IV van deze titel, met uitzondering van de artikelen 66 en 67, op voorwaarde dat er een duidelijke reden bestaat om die maatregelen op lokaal niveau te beheren. Wanneer steun wordt verleend voor concrete acties die met deze maatregelen stroken, gelden de toepasselijke voorwaarden en de percentages van de bijdragen per concrete actie die zijn vastgelegd in de hoofdstukken I, II en IV van deze titel.

Artikel 64

Samenwerkingsactiviteiten

1. De in artikel 35, lid 1, onder c), van Verordening (EU) nr. 1303/2013 bedoelde steun kan worden verleend voor:

- a) interterritoriale of transnationale samenwerkingsprojecten;
- b) voorbereidende technische ondersteuning voor interterritoriale en transnationale samenwerkingsprojecten, op voorwaarde dat de plaatselijke actiegroepen visserij kunnen aantonen bezig te zijn met de uitvoering van een project.

Voor de toepassing van dit artikel wordt onder de term „interterritoriale samenwerking” verstaan samenwerking binnen een lidstaat, en wordt onder de term „transnationale samenwerking” verstaan samenwerking tussen gebieden in verschillende lidstaten dan wel samenwerking tussen minstens een gebied in een lidstaat met een of meer gebieden in derde landen.

2. Voor de toepassing van dit artikel kunnen plaatselijke actiegroepen visserij in het kader van het EFMZV naast andere plaatselijke actiegroepen visserij ook plaatselijke publiek-private partnerschappen als partner hebben die vanuit de gemeenschap geleide lokale ontwikkelingsstrategieën in of buiten de Unie uitvoeren.

3. Wanneer de samenwerkingsprojecten niet door de plaatselijke actiegroepen visserij worden geselecteerd, stellen de lidstaten een passende regeling ter facilitering van samenwerkingsprojecten vast. Zij maken uiterlijk twee jaar na de datum van de goedkeuring van hun operationele programma de nationale of regionale administratieve procedures voor de selectie van transnationale samenwerkingsprojecten bekend, alsmede een lijst van subsidiabele kosten.

4. De bestuurlijke besluitvorming betreffende de samenwerkingsprojecten vindt uiterlijk vier maanden na de datum van indiening van de projecten plaats.

5. De lidstaten delen de goedgekeurde transnationale samenwerkingsprojecten overeenkomstig artikel 110 mee aan de Commissie.

HOOFDSTUK IV

Maatregelen in verband met afzet en verwerking

Artikel 65

Specifieke doelstellingen

De op grond van dit hoofdstuk verleende steun draagt bij tot de verwezenlijking van specifieke doelstellingen in het kader van de in artikel 6, lid 5, gestelde Unieprioriteit.

Artikel 66

Productie- en afzetprogramma's

1. Uit het EFMZV wordt steun verleend voor de voorbereiding en de uitvoering van productie- en afzetprogramma's als bedoeld in artikel 28 van Verordening (EU) nr. 1379/2013.

2. Uitgaven die verband houden met productie- en afzetprogramma's komen slechts in aanmerking voor steun uit het EFMZV nadat het in artikel 28, lid 5, van Verordening (EU) nr. 1379/2013 bedoelde jaarverslag is goedgekeurd door de bevoegde autoriteiten van de lidstaten.

3. De op grond van dit artikel aan een producentenorganisatie verleende steun bedraagt jaarlijks niet meer dan 3 % van de gemiddelde jaarwaarde van de productie die de betrokken producentenorganisatie de voorgaande drie kalenderjaren heeft afgezet. De aan een recentelijk erkende producentenorganisatie verleende steun bedraagt niet meer dan 3 % van de gemiddelde jaarwaarde van de productie die de leden van die producentenorganisatie de voorgaande drie kalenderjaren hebben afgezet.

4. De lidstaten kunnen 50 % van de steun voorschieten nadat het productie- en afzetprogramma is goedgekeurd overeenkomstig artikel 28, lid 3, van Verordening (EU) nr. 1379/2013.

5. De in lid 1 bedoelde steun wordt alleen verleend aan producentenorganisaties en verenigingen van producentenorganisaties.

Artikel 67

Opslagsteun

1. Uit het EFMZV kan steun worden verleend voor erkende producentenorganisaties en verenigingen van producentenorganisaties die in bijlage II bij Verordening (EU) nr. 1379/2013 vermelde producten opslaan, mits die producten worden opgeslagen overeenkomstig de artikelen 30 en 31 van die verordening, en onder de volgende voorwaarden:

- a) de opslagsteun mag niet meer bedragen dan de technische en financiële kosten van de maatregelen die vereist zijn voor de stabilisatie en de opslag van de betrokken producten;
- b) de hoeveelheden waarvoor opslagsteun kan worden verleend, mogen niet meer bedragen dan 15 % van de hoeveelheden van de betrokken producten die jaarlijks door de producentenorganisatie te koop worden aangeboden;
- c) de jaarlijks verleende steun bedraagt niet meer dan 2 % van de gemiddelde jaarwaarde van de productie die door de leden van de producentenorganisatie zijn afgezet in de periode 2009-2011.

Voor de toepassing van punt c), van de eerste alinea wordt, indien een lid van de producentenorganisatie in de periode van 2009 tot en met 2011 geen productie heeft afgezet, de gemiddelde jaarwaarde van de productie die dat lid in de eerste drie productie jaren heeft afgezet, in aanmerking genomen.

2. De in lid 1 bedoelde steun eindigt uiterlijk op 31 december 2018.

3. De in lid 1 bedoelde steun mag slechts worden verleend nadat de betrokken producten voor menselijke consumptie op de markt zijn gebracht.

4. De lidstaten bepalen het bedrag van de binnen hun grondgebied toepasselijke technische en financiële kosten als volgt:

- a) de technische kosten worden jaarlijks berekend op basis van de rechtstreekse kosten in verband met de voor stabilisatie en opslag van de betrokken producten vereiste maatregelen;
- b) de financiële kosten worden jaarlijks berekend aan de hand van de rentevoet die jaarlijks in elke lidstaat wordt vastgesteld;

Die technische en financiële kosten worden openbaar gemaakt.

5. De lidstaten voeren controles uit om na te gaan of de producten waarvoor opslagsteun wordt verleend, voldoen aan de in dit artikel vastgestelde voorwaarden. Met het oog op dergelijke controles houden de begunstigden van de opslagsteun een register bij van elke categorie producten die worden ingeslagen en later weer voor menselijke consumptie op de markt worden gebracht.

Artikel 68

Afzetmaatregelen

1. Uit het EFMZV kan steun worden verleend voor afzetmaatregelen ten bate van visserij- en aquacultuurproducten die gericht zijn op:

- a) het opzetten van producentenorganisaties, verenigingen van producentenorganisaties en brancheorganisaties, te erkennen overeenkomstig afdeling II van hoofdstuk II van Verordening (EU) nr. 1379/2013;
- b) het vinden van nieuwe markten en het verbeteren van de voorwaarden voor het op de markt brengen van visserij- en aquacultuurproducten, waaronder:
 - i) soorten met afzetpotentieel;
 - ii) ongewenste vangsten van commerciële bestanden die worden aangeland overeenkomstig technische maatregelen, artikel 15 van Verordening (EU) nr. 1380/2013 en artikel 8, lid 2, onder b), van Verordening (EU) nr. 1379/2013;
 - iii) visserij- en aquacultuurproducten die worden verkregen aan de hand van methoden met een lage milieu-impact, of biologische aquacultuurproducten in de zin van Verordening (EG) nr. 834/2007;

- c) het verbeteren van de kwaliteit en de toegevoegde waarde, door het stimuleren van:
- i) de indiening van aanvragen tot registratie van producten en de aanpassing van de betrokken marktdeelnemers aan de desbetreffende nalevings- en certificeringsvoorschriften overeenkomstig Verordening (EU) nr. 1151/2012 van het Europees Parlement en de Raad ⁽¹⁾;
 - ii) de certificering en de afzetbevordering voor onder meer duurzame visserij- en aquacultuurproducten, met inbegrip van producten van de kleinschalige kustvisserij, en milieuvriendelijke verwerkingsmethoden;
 - iii) de rechtstreekse afzet van visserijproducten door kleinschalige kustvisseren of door vissers die te voet vissen;
 - iv) de aanbiedingsvorm en verpakking van producten;
- d) het bevorderen van de transparantie van de productie en de markten, en het verrichten van marktonderzoek en studies betreffende de afhankelijkheid van de Unie van invoer;
- e) het bijdragen tot de traceerbaarheid van visserij- en aquacultuurproducten en, waar passend, de ontwikkeling van een voor de gehele Unie geldend milieukeurmerk voor visserij- en aquacultuurproducten, als bedoeld in Verordening (EU) nr. 1379/2013;
- f) het opstellen, voor kleine en middelgrote ondernemingen van standaardcontracten die verenigbaar zijn met het Unierecht;
- g) het houden van regionale, nationale of transnationale communicatie- en afzetbevorderingscampagnes die de bekendheid van het publiek met duurzame visserij- en aquacultuurproducten moeten vergroten.
2. De in lid 1 bedoelde concrete acties kunnen onder meer betrekking hebben op de productie-, verwerkings- en afzetactiviteiten die in de bevoorradingsketen plaatsvinden.

De in lid 1, onder g), bedoelde concrete acties zijn niet gericht op handelsmerken.

Artikel 69

Verwerking van visserij- en aquacultuurproducten

1. Uit het EFMZV kan steun worden verleend voor de volgende investeringen in de verwerking van visserij- en aquacultuurproducten:
- a) investeringen die energie helpen besparen of de milieu-impact helpen reduceren, met inbegrip van afvalbehandeling;
 - b) investeringen die gericht zijn op het verbeteren van de veiligheid, de hygiëne, de gezondheid en de arbeidsomstandigheden;
 - c) investeringen ter ondersteuning van de verwerking van vangsten van commerciële vis die niet voor menselijke consumptie kan worden bestemd;
 - d) investeringen met betrekking tot de verwerking van bijproducten van de voornaamste verwerkingsactiviteiten;
 - e) investeringen met betrekking tot de verwerking van biologische aquacultuurproducten op grond van de artikelen 6 en 7 van Verordening (EG) nr. 834/2007;
 - f) investeringen die leiden tot nieuwe of verbeterde producten, nieuwe of verbeterde processen of nieuwe of verbeterde beheer- en organisatiesystemen.
2. Met betrekking tot andere dan kleine en middelgrote ondernemingen wordt de in lid 1 bedoelde steun slechts verleend via de financiële instrumenten zoals bedoeld in titel IV van Verordening (EU) nr. 1303/2013.

HOOFDSTUK V

Compensatie van in de ultraperifere gebieden gemaakte extra kosten in verband met visserij- en aquacultuurproducten

Artikel 70

Compensatieregeling

1. Uit het EFMZV kan steun worden verleend ter compensatie van de extra kosten van de marktdeelnemers voor het vissen, het kweken, de verwerking en de afzet van bepaalde visserij- en aquacultuurproducten van de ultraperifere gebieden bedoeld in artikel 349 VWEU.

⁽¹⁾ Verordening (EU) nr. 1151/2012 van het Europees Parlement en de Raad van 21 november 2012 inzake kwaliteitsregelingen voor landbouwproducten en levensmiddelen (PB L 343 van 14.12.2012, blz. 1).

2. Elke betrokken lidstaat bepaalt voor zijn in artikel 1 bedoelde gebieden de lijst van de voor compensatie in aanmerking komende visserij- en aquacultuurproducten en de hoeveelheid van die producten.
3. Bij het opstellen van de in lid 2 bedoelde lijst en hoeveelheid nemen de lidstaten alle ter zake relevante factoren in aanmerking, in het bijzonder de noodzaak ervoor te zorgen dat de compensatie volledig verenigbaar is met de GVB-voorschriften.
4. De compensatie wordt niet verleend voor visserij- en aquacultuurproducten die:
 - a) zijn gevangen door vaartuigen van derde landen, met uitzondering van vissersvaartuigen die de vlag van Venezuela voeren en in Uniewateren actief zijn;
 - b) zijn gevangen door Unievisserisvaartuigen die niet in een haven van een van de in lid 1 bedoelde gebieden zijn geregistreerd;
 - c) zijn ingevoerd uit derde landen.
5. Lid 4, onder b), is niet van toepassing indien de bestaande capaciteit van de verwerkingssector in het betrokken ultraperifere gebied de hoeveelheid grondstoffen die overeenkomstig het compensatieplan van het betrokken gebied wordt geleverd, overschrijdt.
6. De volgende marktdeelnemers komen in aanmerking voor compensatie:
 - a) natuurlijke of rechtspersonen die op het verkrijgen van visserij- of aquacultuurproducten gerichte productiemiddelen exploiteren met het doel deze producten op de markt te brengen;
 - b) de eigenaren of reders van vaartuigen die in de havens van de in lid 1 bedoelde gebieden zijn geregistreerd en in die gebieden vissen, of verenigingen van dergelijke eigenaren of reders;
 - c) de marktdeelnemers in de sector verwerking en afzet, of verenigingen van dergelijke marktdeelnemers.

Artikel 71

Berekening van de compensatie

De compensatie wordt betaald aan de in artikel 70, lid 6, bedoelde marktdeelnemers die in de in artikel 70, lid 1, bedoelde regio's actief zijn, en wordt berekend met inachtneming van:

- a) voor elk visserijproduct of voor elk aquacultuurproduct of voor elke categorie producten, de extra kosten waarmee de specifieke beperkingen van het betrokken gebied gepaard gaan; en
- b) met enige andere soort van overheidsmaatregelen die van invloed zijn op de hoogte van de extra kosten.

Artikel 72

Compensatieplan

1. De betrokken lidstaten dienen bij de Commissie, voor elk in artikel 70, lid 1, bedoelde gebied een compensatieplan in. Dat plan omvat de lijst en de aantallen visserij- en aquacultuurproducten, en het in artikel 70 bedoelde soort marktdeelnemer, het in artikel 71 bedoelde compensatieniveau en de in artikel 97 bedoelde managementautoriteit. De Commissie stelt uitvoeringshandelingen vast houdende haar besluit met betrekking tot de eventuele goedkeuring van dergelijke compensatieplannen.
2. De lidstaten kunnen de inhoud van het in lid 1 bedoelde compensatieplan wijzigen. De lidstaten leggen dergelijke wijzigingen aan de Commissie voor. De Commissie stelt uitvoeringshandelingen vast houdende haar besluit met betrekking tot de goedkeuring van dergelijke wijzigingen.
3. De Commissie stelt uitvoeringshandelingen vast waarbij de structuur van het compensatieplan omschreven wordt. Die uitvoeringshandelingen worden vastgesteld volgens de in artikel 127, lid 3, bedoelde onderzoeksprocedure.
4. De Commissie is bevoegd om overeenkomstig artikel 126 gedelegeerde handelingen vast te stellen houdende bepaling van de criteria voor de berekening van de extra kosten waarmee de specifieke beperkingen van de betrokken gebieden gepaard gaan.

Artikel 73

Staatssteun voor de uitvoering van compensatieplannen

2. De lidstaten kunnen aanvullende financiering voor de uitvoering van de in artikel 72 bedoelde compensatieplannen verlenen. In dat geval melden de lidstaten de staatssteun aan de Commissie, die deze steun overeenkomstig deze verordening als onderdeel van die programma's kan goedkeuren. De gemelde staatssteun wordt beschouwd als zijnde gemeld in de zin van artikel 108, lid 3, eerste volzin, VWEU.

HOOFDSTUK VI

Begeleidende maatregelen voor het GVB onder gedeeld beheer*Artikel 74***Geografisch toepassingsgebied**

In afwijking van artikel 2 is dit hoofdstuk tevens van toepassing op concrete acties die buiten het grondgebied van de Europese Unie worden uitgevoerd.

*Artikel 75***Specifieke doelstellingen**

De op grond van dit hoofdstuk verleende steun draagt bij tot de verwezenlijking van de specifieke doelstellingen in het kader van de in artikel 6, lid 3, gestelde Unieprioriteit.

*Artikel 76***Controle en handhaving**

1. Uit het EFMZV kan steun worden verleend voor de tenuitvoerlegging van een uniaal systeem voor controle, inspectie en handhaving zoals vastgesteld in artikel 36 van Verordening (EU) nr. 1380/2013 en nader omschreven in Verordening (EG) nr. 1224/2009.
2. In het bijzonder komen de volgende soorten concrete acties in aanmerking voor steun:
 - a) de aankoop, de installatie en/of de ontwikkeling van technologieën, met inbegrip van computerhardware en -software, vaartuigdetectiesystemen (VDS), een gesloten camerasysteem (CCTV) en IT-netwerken voor het verzamelen, het beheren, het valideren, het analyseren, de risicobeheersing, het presenteren (door middel van de websites in verband met controle) en uitwisselen van gegevens met betrekking tot de visserij, voor het ontwikkelen van steekproefmethoden voor deze gegevens, en voor het tot stand brengen van een verbinding met sectoroverschrijdende gegevensuitwisselingssystemen;
 - b) de ontwikkeling, de aankoop en de installatie van de componenten, met inbegrip van hardware en -software, die nodig zijn voor de transmissie van gegevens door bij de visserij en de afzet van visserijproducten betrokken actoren aan de betrokken autoriteiten van de lidstaat en van de Unie, met inbegrip van de voor controledoeleinden vereiste componenten voor elektronische registratie- en rapportagesystemen (ERS), volgsystemen voor vaartuigen (VMS) en automatische identificatiesystemen (AIS);
 - c) de ontwikkeling, de aankoop en de installatie van de componenten, met inbegrip van hardware en -software, die nodig zijn ter waarborging van de traceerbaarheid van visserij- en aquacultuurproducten als bedoeld in artikel 58 van Verordening (EG) nr. 1224/2009;
 - d) de uitvoering van programma's voor het uitwisselen van gegevens tussen de lidstaten en de gezamenlijke analyse daarvan;
 - e) de modernisering en de aankoop van patrouillevaartuigen, -vliegtuigen en -helikopters, op voorwaarde dat deze jaarlijks gedurende ten minste 60 % van hun totale gebruikstijd voor visserijcontroledoeleinden worden gebruikt;
 - f) de aankoop van andere controlemiddelen, waaronder instrumenten om het motorvermogen te meten en weegapparatuur;
 - g) de ontwikkeling van innovatieve controle- en monitoringssystemen en de uitvoering van proefprojecten inzake visserijcontrole, met inbegrip van de analyse van vis-DNA en de ontwikkeling van websites in verband met controle;
 - h) programma's voor de opleiding en uitwisseling van personeelsleden die zijn belast met monitoring-, controle- en bewakingstaken op visserijgebied, ook op het niveau van meerdere lidstaten;
 - i) de kosten-batenanalyses, de evaluatie en het aan audits onderwerpen van de door de bevoegde autoriteiten verrichte uitgaven voor toezicht, controle en bewaking;
 - j) initiatieven, met inbegrip van seminars en het gebruik van media-instrumenten, om enerzijds de vissers en andere actoren zoals inspecteurs, openbare aanklagers en rechters, en anderzijds het grote publiek bewuster te maken van de noodzaak om illegale, ongemelde of ongereguleerde visserij te bestrijden en om de GVB-regels toe te passen;
 - k) operationele kosten in verband met het verscherpte toezicht op visbestanden waarvoor specifieke controle- en inspectieprogramma's overeenkomstig artikel 95 van Verordening (EG) nr. 1224/2009 gelden en die aan controledoördinatie onderworpen zijn overeenkomstig artikel 15 van Verordening (EG) nr. 768/2005 van de Raad ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Verordening (EG) nr. 768/2005 van de Raad van 26 april 2005 tot oprichting van een Communautair Bureau voor visserijcontrole en houdende wijziging van Verordening (EEG) nr. 2847/93 tot invoering van een controleregeling voor het gemeenschappelijk visserijbeleid (PB L 128 van 21.5.2005, blz. 1).

- l) programma's in verband met de uitvoering van een actieplan dat is opgesteld overeenkomstig artikel 102, lid 4, van Verordening (EG) nr. 1224/2009, met inbegrip van de gemaakte operationele kosten.
3. De in lid 2, onder h) tot en met l), vermelde maatregelen komen slechts voor steun in aanmerking indien zij betrekking hebben op door een overheidsinstantie verrichte controleactiviteiten.
4. Met betrekking tot in lid 2, onder d) en h), opgenomen maatregelen wijzen de betrokken lidstaten de voor het project verantwoordelijke managementautoriteiten aan.

Artikel 77

Verzameling van gegevens

1. Uit het EFMZV wordt steun verleend voor de verzameling, het beheer en het gebruik van gegevens, als voorzien in artikel 25, leden 1 en 2, van Verordening (EU) nr. 1380/2013, en nader omschreven in Verordening (EG) nr. 199/2008.
2. In het bijzonder komen de volgende soorten concrete acties in aanmerking voor steun:
 - a) de verzameling, het beheer en het gebruik van gegevens voor wetenschappelijke analyse en voor de uitvoering van het GVB;
 - b) nationale, transnationale en subnationale meerjarige steekproefprogramma's, mits deze betrekking hebben op bestanden die onder het GVB vallen;
 - c) op zee verrichte monitoring van de commerciële en de recreatievisserij, met inbegrip van de monitoring van de bijvangst van mariene organismen zoals zeezoogdieren en vogels;
 - d) onderzoeken op zee;
 - e) deelname van vertegenwoordigers van de lidstaten en van regionale autoriteiten aan regionale coördinatievergaderingen, aan vergaderingen van regionale organisaties voor visserijbeheer waarbij de Unie overeenkomstsluitende partij of waarnemer is, en/of aan vergaderingen van internationale organisaties die belast zijn met het verstrekken van wetenschappelijk advies;
 - f) verbetering van de systemen voor gegevensverzameling en gegevensbeheer en uitvoering van proefonderzoeken om de bestaande systemen voor gegevensverzameling en -beheer te verbeteren.

HOOFDSTUK VII

Technische bijstand op initiatief van de lidstaten

Artikel 78

Technische bijstand op initiatief van de lidstaten

1. Uit het EFMZV kan, op initiatief van een lidstaat, en ten bedrage van maximaal 6 % van het totale bedrag voor het operationele programma steun worden verleend voor:
 - a) de maatregelen inzake technische bijstand bedoeld in artikel 52, lid 1, van Verordening (EU) nr. 1303/2013;
 - b) het opzetten van nationale netwerken voor de verspreiding van informatie, de opbouw van capaciteit, de uitwisseling van beste praktijken en de ondersteuning van de samenwerking tussen de plaatselijke actiegroepen visserij in het grondgebied van de lidstaat.
2. In naar behoren gemotiveerde omstandigheden kan het in lid 1 opgenomen maximum bij wijze van uitzondering worden overschreden.

HOOFDSTUK VIII

Onder gedeeld beheer gefinancierde maatregelen inzake GMB

Artikel 79

Specifieke doelstellingen

1. Maatregelen in het kader van dit hoofdstuk dragen bij tot de verwezenlijking van de specifieke doelstellingen in het kader van de in artikel 6, lid 6, gestelde Unieprioriteit, waaronder:
 - a) de geïntegreerde maritieme bewaking (IMS — Integrated maritime surveillance) en, in het bijzonder, de gemeenschappelijke gegevensuitwisselingsstructuur (CISE — Common information sharing environment) voor de bewaking van het maritiem gebied van de Unie;
 - b) de bevordering van de bescherming van het mariene milieu, in het bijzonder de biodiversiteit ervan en beschermde mariene gebieden zoals de Natura 2000-gebieden, onverminderd artikel 37 van deze verordening, alsmede het duurzame gebruik van de rijkdommen van de zee en van de kust en de nadere omschrijving van de grenzen van de duurzaamheid van menselijke activiteiten met een impact op het mariene milieu, in het bijzonder in de context van Richtlijn 2008/56/EG.

2. Wijzigingen in het operationele programma met betrekking tot de in lid 1 bedoelde maatregelen leiden niet tot een toename van de in artikel 13, lid 7, bedoelde totale financiële toewijzing.

Artikel 80

Subsidiabele concrete acties

1. Uit het EFMZV kan steun worden verleend voor concrete acties die overeenstemmen met de in artikel 79 vastgestelde doelstellingen, zoals de concrete acties die:
 - a) bijgedragen tot het verwezenlijken van de doelstellingen van het IMS en, in het bijzonder, aan het CISE;
 - b) het mariene milieu beschermen, in het bijzonder de biodiversiteit ervan en beschermde mariene gebieden zoals de Natura 2000-gebieden, overeenkomstig de in Richtlijnen 92/43/EEG en 2009/147/EG vastgestelde verplichtingen;
 - c) de kennis over de staat van het mariene milieu verbeteren, met het oog op de opstelling van de monitoringprogramma's en de maatregelenprogramma's voorzien in Richtlijn 2008/56/EG, overeenkomstig de in die richtlijn vastgestelde verplichtingen.
2. De salariskosten van het personeel van nationale diensten worden niet beschouwd als subsidiabele operationele kosten.

TITEL VI

ONDER DIRECT BEHEER GEFINANCIERDE MAATREGELEN

HOOFDSTUK I

Geïntegreerd maritiem beleid

Artikel 81

Geografisch toepassingsgebied

In afwijking van artikel 2 is dit hoofdstuk tevens van toepassing op concrete acties die buiten het grondgebied van de Unie worden uitgevoerd.

Artikel 82

Toepassingsgebied en doelstellingen

De op grond van dit hoofdstuk verleende steun draagt bij tot de versterking van de ontwikkeling en uitvoering van het GMB van de Unie. De steun heeft ten doel:

- a) de ontwikkeling en de tenuitvoerlegging van een geïntegreerd bestuur inzake maritieme en kustgerelateerde zaken te bevorderen, in het bijzonder door:
 - i) maatregelen te stimuleren om de lidstaten en hun regio's aan te moedigen tot de ontwikkeling, invoering of uitvoering van een geïntegreerd maritiem bestuur;
 - ii) de dialoog en de samenwerking met en tussen de bevoegde autoriteiten van de lidstaten en de belanghebbende partijen op het gebied van mariene en maritieme zaken te bevorderen, onder meer via de ontwikkeling en uitvoering van geïntegreerde zeegebiedstrategieën, daarbij rekening houdend met een evenwichtige aanpak in alle zeegebieden en met de kenmerken van de verschillende zeegebieden en onderzeegebieden, alsmede, in voorkomend geval, de toepasselijke macroregionale strategieën;
 - iii) sectoroverschrijdende samenwerkingsplatforms en -netwerken te stimuleren, waaraan wordt deelgenomen door onder meer vertegenwoordigers van overheidsinstanties op nationaal, regionaal en plaatselijk niveau, de industrie, waaronder het toerisme, bij onderzoek betrokken partijen, burgers, organisaties van het maatschappelijk middenveld en de sociale partners;
 - iv) de samenwerking tussen de lidstaten te verbeteren door uitwisseling van informatie en beste praktijken tussen hun bevoegde autoriteiten;
 - v) de uitwisseling van beste praktijken en de dialoog op internationaal niveau, onder meer in de vorm van een bilaterale dialoog met derde landen, te stimuleren, waarbij rekening wordt gehouden met UNCLOS en de desbetreffende internationale verdragen die gebaseerd zijn op het UNCLOS, onverminderd andere overeenkomsten of regelingen tussen de Unie en de betrokken derde landen. Deze dialoog omvat in voorkomend geval een doeltreffende discussie over de ratificatie en uitvoering van UNCLOS;
 - vi) de zichtbaarheid van de geïntegreerde benadering van maritieme zaken te vergroten en zowel de overheid en de particuliere sector als het grote publiek bewuster te maken van deze aanpak;

- b) bij te dragen tot de ontwikkeling van sectoroverschrijdende initiatieven ten bate van de maritieme sectoren en/of het sectorale beleid die rekening houden met en voortbouwen op bestaande instrumenten en initiatieven, in het bijzonder op het gebied van:
 - i) het IMS, met als doel het veilige, beveiligde en duurzame gebruik van de maritieme ruimte te versterken, in het bijzonder door de efficiëntie en de doeltreffendheid via de sector- en grensoverschrijdende uitwisseling van informatie te verbeteren met inachtneming van bestaande en toekomstige samenwerkingsmechanismen en -systemen;
 - ii) processen van maritieme ruimtelijke ordening en geïntegreerd beheer van kustgebieden;
 - iii) de geleidelijke ontwikkeling van een alomvattende, openbaar toegankelijke en degelijke mariene gegevens- en kennisbasis om het delen, hergebruiken en verspreiden van die gegevens en deze kennis tussen verschillende gebruikersgroepen te vergemakkelijken, en zo overlappingen te voorkomen; daartoe dient zo goed mogelijk gebruik te worden gemaakt van bestaande programma's van de Unie en van de lidstaten;
- c) duurzame economische groei, werkgelegenheid, innovatie en nieuwe technologieën in opkomende en toekomstgerichte maritieme sectoren en in kust- en eilandgebieden en ultraperifere regio's van de Unie te ondersteunen op een manier die complementair is aan de bestaande sectorale en nationale activiteiten;
- d) de bescherming van het mariene milieu, in het bijzonder de biodiversiteit ervan alsmede beschermde mariene gebieden zoals de Natura 2000-gebieden, te bevorderen, het duurzame gebruik van de mariene en kusthulpbronnen te stimuleren en de grenzen van de duurzaamheid van menselijke activiteiten met een impact op het mariene milieu nader te omschrijven, overeenkomstig de doelstellingen inzake het bereiken of behouden van een goede milieutoestand, zoals vereist bij Richtlijn 2008/56/EG.

Artikel 83

Subsidiabele concrete acties

1. Uit het EFMZV kan steun worden verleend voor concrete acties die overeenstemmen met de in artikel 82 vastgestelde doelstellingen, zoals:
 - a) studies;
 - b) projecten, waaronder testprojecten en samenwerkingsprojecten;
 - c) publieksvoorlichting, uitwisseling van beste praktijken, bewustmakingscampagnes en de bijbehorende communicatie- en verspreidingsactiviteiten zoals publiciteitscampagnes, evenementen, ontwikkeling en onderhoud van websites en platforms van belanghebbende partijen;
 - d) conferenties, seminars, fora en workshops;
 - e) coördinatieactiviteiten, met inbegrip van informatie-uitwisselingsnetwerken en ondersteuning van het ontwerpen van zeegebiedstrategieën;
 - f) de ontwikkeling, de exploitatie en het onderhoud van IT-systemen en -netwerken voor het verzamelen, beheren, valideren, analyseren en uitwisselen van gegevens, voor het ontwikkelen van steekproefmethoden voor deze gegevens, en voor het tot stand brengen van een verbinding met sectoroverschrijdende gegevensuitwisselingsystemen;
 - g) opleidingsprojecten voor de ontwikkeling van kennis, beroepskwalificaties en maatregelen gericht op de bevordering van de ontwikkeling op professioneel gebied in de maritieme sector.
2. Ter verwezenlijking van de in artikel 82, onder b), vastgestelde specifieke doelstellingen, namelijk de ontwikkeling van grens- en sectoroverschrijdende concrete acties, kan uit het EFMZV steun worden verleend voor:
 - a) de ontwikkeling en de tenuitvoerlegging van technische instrumenten voor het IMS die in het bijzonder tot doel hebben het CISE te ontwikkelen, te exploiteren en te onderhouden, teneinde de uitwisseling van sectoroverschrijdende en grensoverschrijdende bewakingsinformatie die alle gebruikersgemeenschappen met elkaar verbindt te bevorderen, rekening houdend met de relevante ontwikkelingen van het sectorale beleid inzake bewaking en, in voorkomend geval, bijdragend tot de noodzakelijke ontwikkeling daarvan;
 - b) activiteiten op het gebied van coördinatie en samenwerking tussen de lidstaten of regio's, met als doel een maritieme ruimtelijk ordening en een geïntegreerd beheer van kustgebieden te ontwikkelen, met inbegrip van systemen en praktijken voor de uitwisseling en monitoring van gegevens, evaluatieactiviteiten, het opzetten en exploiteren van deskundigennetwerken en het opzetten van een programma om de capaciteit op te bouwen die de lidstaten met het oog op maritieme ruimtelijke ordening nodig hebben;
 - c) initiatieven voor de medefinanciering, de aankoop en het onderhoud van mariene observatiesystemen en technische instrumenten voor het ontwerpen, opzetten en exploiteren van een operationeel Europees marien observatie- en datanetwerksysteem dat het via samenwerking tussen de lidstaten en/of betrokken internationale instellingen, gemakkelijker maakt mariene gegevens en kennis te verzamelen, te verwerven, samen te voegen, te verwerken, op kwaliteit te controleren, te hergebruiken en te verspreiden.

HOOFDSTUK II

Begeleidende maatregelen voor het GVB en het GMB onder direct beheer*Artikel 84***Geografisch toepassingsgebied**

In afwijking van artikel 2 is dit hoofdstuk tevens van toepassing op concrete acties die buiten het grondgebied van de Unie worden uitgevoerd.

*Artikel 85***Specifieke doelstellingen**

De in dit hoofdstuk bedoelde maatregelen dragen bij tot de tenuitvoerlegging van het GVB en het GMB, in het bijzonder op het gebied van:

- a) het verzamelen, beheren en verspreiden van wetenschappelijk advies in het kader van het GVB;
- b) specifieke controle- en handhavingsmaatregelen in het kader van het GVB;
- c) vrijwillige bijdragen aan internationale organisaties;
- d) adviesraden;
- e) informatie over de markt;
- f) communicatieactiviteiten in het kader van het GVB en het GMB.

*Artikel 86***Wetenschappelijk advies en wetenschappelijke kennis**

1. Uit het EFMZV kan steun worden verleend voor de aanlevering van de wetenschappelijke informatie die nodig is voor een goede en doeltreffende besluitvorming op het gebied van het beheer van het GVB, in het bijzonder via projecten op het gebied van toegepast onderzoek die rechtstreeks verband houden met het beschikbaar stellen van wetenschappelijke en sociaaleconomische standpunten en adviezen.
2. In het bijzonder de volgende soorten concrete acties komen in aanmerking voor steun:
 - a) studies en proefprojecten die nodig zijn voor de tenuitvoerlegging en de ontwikkeling van het GVB, onder meer op het gebied van alternatieve technieken voor een duurzaam beheer van visserij en aquacultuur, met inbegrip van adviesraden;
 - b) de voorbereiding en verstrekking van wetenschappelijke standpunten en adviezen door wetenschappelijke instellingen, waaronder internationale adviesorganisaties die belast zijn met de beoordeling van de bestanden, door onafhankelijke deskundigen en door onderzoeksinstellingen;
 - c) deelname van deskundigen aan vergaderingen van werkgroepen over wetenschappelijke en technische visserijaangelegenheden, zoals het WTECV, alsook aan internationale adviesorganisaties en aan vergaderingen waar een bijdrage van deskundigen op het gebied van visserij en aquacultuur vereist is;
 - d) onderzoeksinspecties op zee, als bedoeld in artikel 12, lid 2, van Verordening (EG) nr. 199/2008, in gebieden waar vaartuigen uit de Unie hun activiteiten ontplooiën in het kader van partnerschapsovereenkomsten inzake duurzame visserij, als bedoeld in artikel 31 van Verordening (EU) nr. 1380/2013;
 - e) uitgaven die de Commissie doet voor diensten in verband met het verzamelen, beheren en gebruiken van gegevens, in verband met de organisatie en het beheer van deskundigenvergaderingen over visserij en het beheer van jaarlijkse werkprogramma's betreffende visserijgerelateerde wetenschappelijke en technische expertise, in verband met de verwerking van dataoproepen en datareeksen, en in verband met de voorbereidingsfase die voorafgaat aan het verstrekken van wetenschappelijke standpunten en adviezen;
 - f) samenwerking tussen de lidstaten op het gebied van gegevensverzameling, ook met de verschillende regionale belanghebbenden, inclusief het opzetten en exploiteren van geregionaliseerde databanken voor de opslag, het beheer en het gebruik van gegevens die bevorderlijk zijn voor de regionale samenwerking, de gegevensverzameling en het gegevensbeheer en de wetenschappelijke expertise ter ondersteuning van het visserijbeheer.

*Artikel 87***Controle en handhaving**

1. Uit het EFMZV kan steun worden verleend voor de tenuitvoerlegging van een Uniesysteem voor controle, inspectie en handhaving als bedoeld in artikel 36 van Verordening (EU) nr. 1380/2013 en nader omschreven in Verordening (EG) nr. 1224/2009.

2. In het bijzonder komen de volgende soorten concrete acties in aanmerking voor steun:
 - a) gezamenlijke aankopen en/of huur van patrouillevaartuigen, -vliegtuigen en -helikopters door verschillende lidstaten uit hetzelfde geografische gebied, op voorwaarde dat deze ten minste 60 % van de totale gebruikstijd per jaar voor visserijcontroledoelstellingen worden gebruikt;
 - b) uitgaven in verband met de beoordeling en de ontwikkeling van nieuwe controletechnologieën, alsmede processen voor de uitwisseling van gegevens;
 - c) alle operationele uitgaven in verband met de controle en evaluatie die de Commissie verricht op de uitvoering van het GVB, in het bijzonder de uitgaven voor de verificatie-, inspectie- en auditbezoeken, uitrusting en opleiding van functionarissen van de Commissie, de organisatie van of de deelname aan vergaderingen, met inbegrip van de uitwisseling tussen lidstaten van informatie en beste praktijken, studies, IT-diensten en -leveranciers en de huur of aanschaf door de Commissie van inspectiemiddelen zoals bedoeld in titels IX en X van Verordening (EG) nr. 1224/2009.
3. Teneinde de controles te versterken en te standaardiseren, kan uit het EFMZV steun worden verleend voor de uitvoering van transnationale projecten die gericht zijn op het ontwikkelen en testen van de interstatelijke controle-, inspectie- en handhavingsregelingen waarin is voorzien in artikel 36 van Verordening (EU) nr. 1380/2013 en die verder zijn vastgesteld in Verordening (EG) nr. 1224/2009.
4. Subsidiabele concrete acties kunnen, in het bijzonder, de volgende zijn:
 - a) internationale opleidingsprogramma's voor personeel dat verantwoordelijk is voor de monitoring, controle en bewaking van activiteiten op visserijgebied;
 - b) initiatieven, met inbegrip van seminars en het gebruik van media-instrumenten, voor het standaardiseren van de interpretatie van verordeningen en daarmee gepaard gaande controles in de Unie.
5. Met betrekking tot de in lid 2, onder a), vermelde concrete acties wordt slechts één van de betrokken lidstaten als een begunstigde aangewezen.

Artikel 88

Vrijwillige financiële bijdragen aan internationale organisaties

Uit het EFMZV kan steun worden verleend voor de volgende soorten concrete acties op het gebied van internationale betrekkingen:

- a) financiële bijdragen aan de organisaties van de Verenigde Naties en vrijwillige financiële bijdragen aan andere organisaties die actief zijn op het gebied van het zeerecht;
- b) financiële bijdragen voor de voorbereiding van nieuwe internationale organisaties of internationale verdragen die van belang zijn voor de Unie;
- c) financiële bijdragen voor door internationale organisaties uitgevoerde werkzaamheden of programma's die van bijzonder belang zijn voor de Unie;
- d) financiële bijdragen voor activiteiten (werk-, informele of buitengewone vergaderingen van de overeenkomstsluitende partijen) die de belangen van de Unie in internationale organisaties dienen en de samenwerking met haar partners in die organisaties versterken. Wanneer het in dat verband in het belang van de Unie is dat vertegenwoordigers van derde landen aanwezig zijn tijdens onderhandelingen en vergaderingen in internationale fora en organisaties, kunnen de kosten van de deelname van deze vertegenwoordigers uit het EFMZV worden betaald.

Artikel 89

Adviesraden

1. Uit het EFMZV wordt steun verleend voor de operationele kosten van de adviesraden die overeenkomstig artikel 43 van Verordening (EU) nr. 1380/2013 zijn opgericht.
2. Een adviesraad met rechtspersoonlijkheid kan in zijn hoedanigheid van organisatie die een doelstelling van algemeen Europees belang nastreeft, Uniesteun aanvragen.

Artikel 90

Informatie over de markt

Uit het EFMZV kan steun worden verleend voor activiteiten die de Commissie overeenkomstig artikel 42 van Verordening (EU) nr. 1379/2013 verricht op het gebied van de ontwikkeling en de verspreiding van informatie over de markt met betrekking tot visserij- en aquacultuurproducten.

*Artikel 91***Communicatieactiviteiten in verband met het GVB en GMB**

Uit het EFMZV kan steun worden verleend voor:

- a) de kosten van voorlichtings- en communicatieactiviteiten in verband met het GVB en het GMB, met inbegrip van:
 - i) kosten in verband met het maken, vertalen en verspreiden van schriftelijk, audiovisueel en elektronisch materiaal dat is toegesneden op de specifieke behoeften van de verschillende doelgroepen;
 - ii) kosten in verband met de voorbereiding en de organisatie van evenementen en vergaderingen waar informatie wordt verstrekt en de standpunten van de verschillende partijen die betrokken zijn bij het GVB en het GMB, worden ingewonnen;
- b) de reis- en verblijfskosten van deskundigen en vertegenwoordigers van belanghebbende partijen die door de Commissie voor haar vergaderingen worden uitgenodigd;
- c) de kosten in verband met de communicatie betreffende politieke prioriteiten van de Unie die betrekking hebben op de algemene doelstellingen van deze verordening.

*HOOFDSTUK III***Technische bijstand***Artikel 92***Technische bijstand op initiatief van de Commissie**

Uit het EFMZV kan op initiatief van de Commissie en ten bedrage van maximaal 1,1 % van het EFMZV steun worden verleend voor de volgende maatregelen:

- a) de voor de uitvoering van de onderhavige verordening vereiste maatregelen inzake technische bijstand als bedoeld in artikel 58 van Verordening (EU) nr. 1303/2013;
- b) de voorbereiding, de monitoring en de evaluatie van overeenkomsten inzake duurzame visserij en de deelname van de Unie in regionale organisaties voor visserijbeheer. De betrokken maatregelen omvatten studies, vergaderingen, bijdragen van deskundigen, de kosten van tijdelijk personeel, voorlichtingsactiviteiten en andere administratieve kosten of kosten die het gevolg zijn van door de Commissie verleende wetenschappelijke of technische bijstand;
- c) het opzetten van een Europees netwerk van plaatselijke actiegroepen visserij met het oog op capaciteitsopbouw, informatieverbreiding, uitwisseling van ervaring en van beste praktijken, en samenwerking tussen de FLAG's. Dat netwerk werkt samen met in het kader van het EFRO, het ESF en het Elfpo opgezette organisaties voor plaatselijke ontwikkeling die actief zijn op het gebied van netwerkvorming en technische ondersteuning, in het bijzonder op het gebied van de activiteiten van deze organisaties met betrekking tot plaatselijke ontwikkeling en transnationale samenwerking.

*TITEL VII***TENUITVOERLEGGING ONDER GEDEELD BEHEER***HOOFDSTUK I***Algemene bepalingen***Artikel 93***Toepassingsgebied**

Deze titel is van toepassing op onder gedeeld beheer gefinancierde maatregelen als bedoeld in titel V.

*HOOFDSTUK II***Uitvoeringsmechanisme***Afdeling 1***Steun uit het EFMZV***Artikel 94***Bepaling van de medefinancieringspercentages**

1. Bij de vaststelling krachtens artikel 19 van uitvoeringshandelingen houdende goedkeuring van een operationeel programma bepaalt de Commissie de maximumbijdrage van het EFMZV aan dat programma.

2. De EFMZV-bijdrage wordt berekend op basis van het bedrag aan subsidiabele overheidsuitgaven.

In het operationele programma wordt vastgesteld welke procentuele bijdrage uit het EFMZV van toepassing is op de in artikel 6 gestelde Unieprioriteiten. De maximumbijdrage uit het EFMZV in procenten bedraagt 75 % en de minimumbijdrage in procenten uit het EFMZV bedraagt 20 % van de subsidiabele overheidsuitgaven.

3. In afwijking van lid 2 bedraagt de bijdrage uit het EFMZV:

- a) 100 % van de subsidiabele overheidsuitgaven, wanneer het de opslagsteun betreft als bedoeld in artikel 67;
- b) 100 % van de subsidiabele overheidsuitgaven, wanneer het de compensatieregeling betreft als bedoeld in artikel 70;
- c) 50 % van de subsidiabele overheidsuitgaven, wanneer het steun betreft zoals bedoeld in artikel 33, artikel 34 en artikel 41, lid 2;
- d) 70 % van de subsidiabele overheidsuitgaven, wanneer het steun betreft zoals bedoeld in artikel 76, lid 2 onder e);
- e) 90 % van de subsidiabele overheidsuitgaven, wanneer het de steun betreft bedoeld in artikel 76, lid 2, onder a) tot en met d), en onder f) tot en met l);
- f) 80 % van de subsidiabele uitgaven, wanneer het de in artikel 77 bedoelde steun betreft.

4. In afwijking van lid 2 wordt het maximumniveau van de EFMZV-bijdrage voor de specifieke doelstellingen in het kader van een Unieprioriteit met tien procentpunten verhoogd indien het in artikel 6, lid 4, gestelde geheel van Unieprioriteiten wordt bereikt aan de hand van een vanuit de gemeenschap geleide lokale ontwikkeling.

Artikel 95

Intensiteit van de overheidssteun

1. De lidstaten passen op de totale subsidiabele uitgaven voor de concrete actie een maximumintensiteit van overheidssteun van 50 % toe.

2. In afwijking van lid 1 kunnen de lidstaten een intensiteit van overheidssteun van 100 % van de subsidiabele overheidsuitgaven voor de concrete actie toepassen wanneer:

- a) de begunstigde een publiekrechtelijke instantie is of een onderneming die belast is met het beheer van diensten van algemeen economisch belang als bedoeld in artikel 106, lid 2, VWEU, wanneer de steun voor het beheer van dergelijke diensten wordt verleend;
- b) de concrete actie betrekking heeft op de opslagsteun bedoeld in artikel 67;
- c) de concrete actie betrekking heeft op de compensatieregeling bedoeld in artikel 70;
- d) de concrete actie betrekking heeft op de gegevensverzameling bedoeld in artikel 77.
- e) de concrete actie betrekking heeft op steun overeenkomstig de artikelen 33 of 34 en compensaties overeenkomstig de artikelen 54, 55 of 56.
- f) de concrete actie betrekking heeft op de in artikel 80 bedoelde maatregelen inzake het GMB.

3. In afwijking van lid 1 kunnen de lidstaten een intensiteit van overheidssteun tussen 50 % en 100 % van de totale subsidiabele uitgaven toepassen wanneer:

- a) de concrete actie wordt uitgevoerd in het kader van titel V, hoofdstukken I, II, of IV, en deze concrete actie voldoet aan elk van de volgende criteria.

i) zij is van collectief belang;

ii) zij heeft een collectieve begunstigde;

iii) zij heeft innovatieve kenmerken, in voorkomend geval, op plaatselijk niveau;

- b) de concrete actie wordt uitgevoerd in het kader van titel V, hoofdstuk III, en deze concrete actie voldoet aan een van de in punten i), ii) en iii) van dit lid, onder a), bedoelde criteria en openbare toegang geeft tot de resultaten ervan.

4. In afwijking van lid 1 gelden aanvullende percentages voor de intensiteit van overheidssteun voor specifieke categorieën van acties als bedoeld in bijlage I.

5. De Commissie bepaalt, door middel van uitvoeringshandelingen, hoe de verschillende percentages voor de intensiteit van overheidssteun worden toegepast wanneer aan verschillende, in bijlage I vastgestelde voorwaarden is voldaan. Die uitvoeringshandelingen worden volgens de in artikel 127, lid 3, bedoelde onderzoeksprocedure vastgesteld.

Artikel 96

Berekening van extra kosten en gedeelde inkomsten

Wanneer steun wordt verleend op basis van extra kosten of gedeelde inkomsten, zorgen de lidstaten ervoor dat de betrokken berekeningen deugdelijk en nauwkeurig zijn en op voorhand zijn vastgesteld op basis van een eerlijke, evenwichtige en verifieerbare berekening.

HOOFDSTUK III

Beheer- en controlesystemen

Artikel 97

Managementautoriteit

1. Onverminderd de algemene voorschriften van artikel 125 van Verordening (EU) nr. 1303/2013 zorgt de managementautoriteit ervoor dat:

- a) de Commissie jaarlijks uiterlijk op 31 maart relevante cumulatieve gegevens ontvangt over de voor financiering geselecteerde concrete acties tot het einde van het vorige kalenderjaar, met inbegrip van de belangrijke kenmerken van de begunstigde en de concrete actie.
- b) bekendheid wordt gegeven aan het operationele programma door potentiële begunstigten, beroepsorganisaties, de economische en sociale partners, organisaties voor de bevordering van gelijke kansen voor mannen en vrouwen en de betrokken niet-gouvernementele organisaties, met inbegrip van milieuorganisaties, te informeren over de door het programma geboden mogelijkheden en over de wijze waarop gebruik kan worden gemaakt van de financiering in het kader van het programma;
- c) bekendheid wordt gegeven aan het operationele programma door de begunstigten van de bijdrage van de Unie en het brede publiek te informeren over de rol van de Unie in het programma.

2. De Commissie stelt uitvoeringshandelingen vast houdende voorschriften voor de indiening van de in lid 1, onder a), bedoelde gegevens. Die uitvoeringshandelingen worden volgens de in artikel 127, lid 2, bedoelde raadplegingsprocedure vastgesteld.

Artikel 98

Indiening van financiële gegevens

1. De lidstaten zenden, uiterlijk op 31 januari en 31 juli, aan de Commissie, langs elektronische weg, een raming van het bedrag waarvoor zij verwachten betalingsaanvragen te zullen indienen voor het lopende en voor het volgende begrotingsjaar.
2. De Commissie stelt, een uitvoeringshandeling vast houdende het model dat voor de indiening van de financiële gegevens bij de Commissie moet worden gebruikt. Die uitvoeringshandeling wordt vastgesteld volgens de in artikel 127, lid 3, bedoelde onderzoeksprocedure.

HOOFDSTUK IV

Controle door de lidstaten

Artikel 99

Financiële correcties door de lidstaten

1. Naast de financiële correcties bedoeld in artikel 143 van Verordening (EU) nr. 1303/2013, passen de lidstaten financiële correcties toe indien de begunstigde de in artikel 10, lid 2, van deze verordening bedoelde verplichtingen niet nakomt.
2. In geval van financiële correcties als bedoeld in lid 1, bepalen de lidstaten het bedrag van de correctie, dat evenredig moet zijn, gezien de aard, de ernst en de duur van de inbreuk of het strafbaar feit en de eventuele herhaling ervan door de begunstigde, en het belang van de EFMZV-bijdrage voor de economische activiteit van de begunstigde.

HOOFDSTUK V

Controle door de Commissie

Afdeling 1

Onderbreking en schorsing van betalingen

Artikel 100

Onderbreking van de betalingstermijn

1. De gedelegeerde ordonnateur in de zin van het Verordening (EU, Euratom) nr. 966/2012 kan de termijn voor een aanvraag betreffende een tussentijdse betaling uitstellen in de in punten a), b) en c) van artikel 74, lid 1, van Verordening (EU) nr. 1303/2013 bedoelde gevallen en bovendien ook in geval van niet-naleving door een lidstaat van zijn verplichtingen in het kader van het GVB en deze niet-naleving van invloed kan zijn op de in een gecertificeerde uitgavenstaat opgenomen uitgaven waarvoor om een tussentijdse betaling is verzocht.
2. Voorafgaand aan de onderbreking van een betalingstermijn van een aanvraag tot tussentijdse betaling als bedoeld in lid 1 stelt de Commissie een uitvoeringshandeling vast waarin ter bevestiging dat er aanwijzingen zijn van niet-naleving van de verplichtingen in het kader van het GVB. Alvorens de Commissie een dergelijk uitvoeringshandeling vaststelt, stelt zij de betrokken lidstaat onverwijld in kennis van deze aanwijzingen of van de betrouwbare informatie en krijgt de lidstaat de gelegenheid om binnen een redelijke termijn zijn opmerkingen te presenteren.
3. De onderbreking van de tussentijdse betaling van alle in lid 1 bedoelde uitgaven die onder de betalingsaanvraag vallen of van een deel daarvan, is evenredig gezien de aard, de ernst, de duur en het zich al dan niet herhalen van de niet-naleving.

Artikel 101

Schorsing van betalingen

1. Naast het bepaalde in artikel 134 van Verordening (EU) nr. 1303/2013 kan de Commissie uitvoeringshandelingen vaststellen tot gehele of gedeeltelijk schorsing van de tussentijdse betalingen in verband met het operationele programma in geval van ernstige niet-naleving door een lidstaat van zijn verplichtingen op grond van het GVB indien dit van invloed kan zijn op de in een gecertificeerde uitgavenstaat opgenomen uitgaven waarvoor een aanvraag tot tussentijdse betaling is ingediend.
2. Voorafgaand aan de schorsing van een tussentijdse betaling als bedoeld in lid 1, stelt de Commissie een uitvoeringshandeling vast ter bevestiging dat een lidstaat zijn verplichtingen in het kader van het GVB niet is nagekomen. Alvorens de Commissie een dergelijk uitvoeringshandeling vaststelt, stelt zij de betrokken lidstaat onverwijld in kennis van deze vaststelling of van de betrouwbare informatie en krijgt de lidstaat de gelegenheid om zijn opmerkingen ter zake te presenteren.
3. De schorsing van betaling van alle of van een deel van de in lid 1 bedoelde uitgaven die onder de betalingsaanvraag vallen, is evenredig gezien de aard, de ernst, de duur en het zich al dan niet herhalen van de niet-naleving.

Artikel 102

Bevoegdheden van de Commissie

De Commissie is bevoegd om overeenkomstig artikel 126 gedelegeerde handelingen vast te stellen waarbij de in artikel 100 bedoelde gevallen van niet-naleving omschreven worden, evenals de in artikel 101, lid 1, bedoelde gevallen van ernstige niet-naleving die voortvloeien uit de relevante GVB-voorschriften die van essentieel belang zijn voor de instandhouding van de biologische rijkdommen van de zee.

Afdeling 2

Informatie-uitwisseling en financiële correcties

Artikel 103

Toegang tot informatie

Op verzoek van de Commissie delen de lidstaten haar de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen mee die zij voor de tenuitvoerlegging van Uniehandelingen inzake het GVB hebben vastgesteld, voor zover deze handelingen financiële gevolgen hebben voor het EFMZV.

Artikel 104

Vertrouwelijkheid

1. De lidstaten en de Commissie zetten alle nodige stappen om de vertrouwelijkheid te waarborgen van de informatie die wordt verstrekt of verkregen in het kader van de controles ter plaatse of de goedkeuring van de rekeningen overeenkomstig deze verordening.

2. De beginselen bedoeld in artikel 8 van Verordening (Euratom, EG) nr. 2185/96 van de Raad ⁽¹⁾ zijn van toepassing op de in lid 1 van dit artikel bedoelde gegevens.

Artikel 105

Financiële correctie door de Commissie

1. Naast de gevallen bedoeld in artikel 20, lid 7, artikel 77 en artikel 144, lid 1, van Verordening (EU) nr. 1303/2013, stelt de Commissie uitvoeringshandelingen vast houdende financiële correcties door de bijdrage van de Unie aan een operationeel programma geheel of gedeeltelijk in te trekken als zij, na het nodige onderzoek, tot de conclusie komt dat:

- a) de in een gecertificeerde uitgavenstaat opgenomen uitgaven worden beïnvloed door gevallen waarin de begunstigde wegens niet-nakoming van de in artikel 10, lid 2, van deze verordening bedoelde verplichtingen niet door de lidstaat is gecorrigeerd voordat de in dit lid bedoelde correctieprocedure werd ingeleid;
- b) de uitgaven in een gecertificeerde uitgavenstaat beïnvloed zijn door ernstige gevallen van niet-naleving van de GVB-voorschriften door de lidstaat, die hebben geleid tot schorsing van betaling op grond van artikel 101 van deze verordening en de betrokken lidstaat nog steeds niet aantoonbaar dat de nodige corrigerende maatregelen zijn genomen om te garanderen dat de geldende regels in de toekomst zullen worden nageleefd en gehandhaafd.

2. Bij het bepalen van het bedrag van een correctie houdt de Commissie rekening met de aard, de ernst, de duur en het zich al dan niet herhalen van de ernstige vorm van niet-naleving van de GVB-voorschriften door de lidstaat of de begunstigde en met het belang van de EFMZV-bijdrage voor de economische activiteit van de betrokken begunstigde.

3. Wanneer het bedrag van de uitgaven die in verband staan met de niet-naleving van de GVB-voorschriften door de lidstaat, niet precies kan worden bepaald, past de Commissie een forfaitaire of een geëxtrapoleerde financiële correctie toe overeenkomstig lid 4.

4. De Commissie is bevoegd overeenkomstig artikel 126 bij gedelegeerde handeling de criteria vast te stellen om het niveau te bepalen van de toe te passen financiële correctie, alsmede om forfaitaire tarieven of geëxtrapoleerde financiële correcties toe te passen.

Artikel 106

Procedure

Als de Commissie een in artikel 105 bedoelde financiële correctie voorstelt, is artikel 145 van Verordening (EU) nr. 1303/2013 van overeenkomstige toepassing.

HOOFDSTUK VI

Monitoring, evaluatie, informatie en communicatie

Afdeling 1

Vaststelling van een gemeenschappelijk monitoring- en evaluatiesysteem en de doelstellingen van dat systeem

Artikel 107

Monitoring- en evaluatiesysteem

1. Om de prestatie van het EFMZV te kunnen meten, wordt een gemeenschappelijk monitoring- en evaluatiesysteem voor gedeeld beheerde concrete acties in het kader van het EFMZV opgezet. Met het oog op een effectieve meting van de prestatie, is de Commissie bevoegd om overeenkomstig artikel 126 gedelegeerde handelingen vast te stellen waarbij de inhoud en de opzet van dit systeem omschreven worden.

2. Het algemene effect van het EFMZV wordt getoetst aan de in artikel 6 gestelde Unieprioriteiten.

De Commissie kan uitvoeringshandelingen vaststellen tot bepaling van, de reeks indicatoren voor die Unieprioriteiten. Die uitvoeringshandelingen worden vastgesteld volgens de in artikel 127, lid 3, bedoelde onderzoeksprocedure.

3. De lidstaten verstrekken de Commissie alle informatie die nodig is voor de monitoring en de evaluatie van de betrokken maatregelen. De Commissie houdt rekening met de gegevensbehoeften en de synergie tussen potentiële gegevensbronnen, en in het bijzonder met het eventuele gebruik ervan voor statistische doeleinden. De Commissie stelt uitvoeringshandelingen vast houdende de voorschriften met betrekking tot de door de lidstaten te melden informatie en met betrekking tot de gegevensbehoeften en de synergie tussen potentiële gegevensbronnen. Die uitvoeringshandelingen worden vastgesteld volgens de in artikel 127, lid 3, bedoelde onderzoeksprocedure.

⁽¹⁾ Verordening (Euratom, EG) nr. 2185/96 van de Raad van 11 november 1996 betreffende de controles en verificaties ter plaatse die door de Commissie worden uitgevoerd ter bescherming van de financiële belangen van de Europese Gemeenschappen tegen fraudes en andere onregelmatigheden (PB L 292 van 15.11.1996, blz. 2).

4. De Commissie brengt om de vier jaar verslag over de tenuitvoerlegging van dit artikel uit aan het Europees Parlement en aan de Raad. Het eerste verslag wordt uiterlijk op 31 december 2017 ingediend.

Artikel 108

Doelstellingen

Het gemeenschappelijk monitoring- en evaluatiesysteem heeft tot doel:

- a) de voortgang en de verwezenlijkingen van het GVB en het GMB aan te tonen, het algemene effect te belichten en de doeltreffendheid, efficiëntie en relevantie van de concrete acties in het kader van het EFMZV te evalueren;
- b) bij te dragen tot specifiekere gerichte steun voor het GVB en het GMB;
- c) een gemeenschappelijk leerproces met betrekking tot monitoring en evaluatie te ondersteunen;
- d) met het oog op het besluitvormingsproces degelijke, empirisch onderbouwde evaluaties van de concrete acties in het kader van het EFMZV te verstrekken.

Afdeling 2

Technische bepalingen

Artikel 109

Gemeenschappelijke indicatoren

1. Om aggregatie van gegevens op Unieniveau mogelijk te maken, wordt in het in artikel 107 bedoelde monitoring- en evaluatiesysteem een lijst van gemeenschappelijke indicatoren vastgesteld die op elk operationeel programma toepasbaar zijn en betrekking hebben op zowel de uitgangssituatie als de financiële uitvoering, de outputs en de resultaten van het operationele programma.
2. De gemeenschappelijke indicatoren staan in verband met de mijlpalen en streefdoelen die overeenkomstig de in artikel 6 gestelde Unieprioriteiten in de operationele programma's zijn vastgesteld. Die gemeenschappelijke indicatoren worden gebruikt voor de in artikel 21, lid 1, van Verordening (EU) nr. 1303/2013 bedoelde prestatiebeoordeling en maken het mogelijk de voortgang, de doelmatigheid en de doeltreffendheid van de beleidsuitvoering te toetsen aan de doelstellingen en streefcijfers op Unie- en programmaniveau.

Artikel 110

Elektronisch informatiesysteem

1. Belangrijke informatie over de uitvoering van het operationele programma, over elke voor financiering geselecteerde concrete actie alsmede over voltooide concrete acties, die nodig is voor monitoring en evaluatie, met inbegrip van belangrijke kenmerken van de begunstigde en het project, wordt elektronisch geregistreerd en bijgehouden.
2. De Commissie zorgt ervoor dat er een geschikt beveiligd elektronisch systeem voor het registreren, bijhouden en beheren van belangrijke informatie is en brengt verslag uit over monitoring en evaluatie.

Artikel 111

Informatieverstrekking

Begunstigden van EFMZV-steun, met inbegrip van plaatselijke actiegroepen visserij, verbinden zich ertoe de managementautoriteit en/of de aangewezen evaluatoren of andere instanties die zijn aangewezen om namens haar functies uit te oefenen, alle nodige informatie te verstrekken om monitoring en evaluatie van het operationele programma mogelijk te maken, in het bijzonder met betrekking tot het halen van specifieke doelstellingen en prioriteiten.

Afdeling 3

Monitoring

Artikel 112

Monitoringprocedures

1. De in artikel 97 bedoelde managementautoriteit en het in artikel 47 van Verordening (EU) nr. 1303/2013 bedoelde monitoringcomité monitoren de kwaliteit van uitvoering van de programma's.
2. De managementautoriteit en het monitoringcomité monitoren de operationele programma's aan de hand van financiële, output- en resultaatsindicatoren.

*Artikel 113***Functies van het monitoringcomité**

Het monitoringcomité vervult de in artikel 49 van Verordening (EU) nr. 1303/2013 bedoelde functies en controleert bovendien de prestatie van het operationele programma en de doeltreffendheid van de uitvoering ervan. Daartoe vervult het monitoringcomité de volgende functies:

- a) binnen zes maanden na het besluit tot goedkeuring van het programma wordt het geraadpleegd over en hecht het zijn goedkeuring aan de criteria voor de selectie van de gefinancierde concrete acties; de selectiecriteria worden herzien naargelang van de behoeften inzake programmering;
- b) het onderzoekt de activiteiten en outputs met betrekking tot het evaluatieplan van het programma;
- c) het onderzoekt acties in het programma met betrekking tot de naleving van specifieke ex-antevoorwaarden;
- d) het onderzoekt de jaarlijkse uitvoeringsverslagen en keurt deze goed voordat ze aan de Commissie worden toegezonden;
- e) het onderzoekt acties om gelijkheid van mannen en vrouwen, gelijke kansen en non-discriminatie, met inbegrip van toegankelijkheid voor mensen met een handicap, te bevorderen.

Het monitoringcomité wordt niet geraadpleegd over de in artikel 21 bedoelde werkprogramma's voor gegevensverzameling.

*Artikel 114***Jaarlijks uitvoeringsverslag**

1. Uiterlijk op 31 mei 2016, en uiterlijk op 31 mei van elk daaropvolgend jaar tot en met 2023, dienen de lidstaten bij de Commissie een jaarlijks uitvoeringsverslag in over de uitvoering van het operationele programma in het vorige kalenderjaar. Het in 2016 ingediende verslag heeft betrekking op de kalenderjaren 2014 en 2015.
2. Naast de bepalingen in artikel 50 van Verordening (EU) nr. 1303/2013 bedoelde elementen, bevat het uitvoeringsverslag:
 - a) informatie over vastleggingen en uitgaven, uitgesplitst naar maatregel;
 - b) een samenvatting van de activiteiten die verricht zijn in verband met het evaluatieplan;
 - c) informatie over de genomen maatregelen in gevallen van ernstige inbreuken als bedoeld in artikel 10, lid 1, van deze verordening, en van niet-naleving van de in artikel 10, lid 2, van deze verordening neergelegde voorwaarden, alsook over corrigerende maatregelen;
 - d) informatie over de genomen maatregelen ter naleving van artikel 41, lid 10, van deze verordening;
 - e) informatie over de maatregelen die zijn genomen om de bekendmaking van begunstigden overeenkomstig bijlage V bij deze verordening te waarborgen, waar het natuurlijke personen betreft overeenkomstig het nationaal recht, met inbegrip van eventueel toepasselijke drempels.
3. De Commissie stelt uitvoeringshandelingen vast houdende voorschriften met betrekking tot de vormen de presentatie van de jaarlijkse uitvoeringsverslagen. Die uitvoeringshandelingen worden vastgesteld volgens de in artikel 127, lid 3, bedoelde onderzoeksprocedure.

*Afdeling 4***Evaluatie***Artikel 115***Algemene bepalingen**

1. De Commissie stelt uitvoeringshandelingen vast tot bepaling van de elementen die moeten worden opgenomen in de verslagen van de in artikel 55 van Verordening (EU) nr. 1303/2013 bedoelde ex-ante-evaluaties en tot vaststelling van de minimumeisen voor het in artikel 56 van die verordening bedoelde evaluatieplan. Die uitvoeringshandelingen worden vastgesteld volgens de in artikel 127, lid 3, van deze verordening bedoelde onderzoeksprocedure.
2. De lidstaten zorgen ervoor dat de evaluaties in overeenstemming zijn met het overeenkomstig artikel 107 overeengekomen gemeenschappelijke monitoring- en evaluatiesysteem, organiseren de productie en verzameling van de nodige gegevens en verstrekken de verschillende door het monitoringsysteem geproduceerde gegevens aan de evaluatoren.

3. De evaluatieverslagen worden door de lidstaten ter beschikking gesteld op internet en door de Commissie op de website van de Unie.

Artikel 116

Ex-ante-evaluatie

De lidstaten zorgen ervoor dat de evaluator die de ex-ante-evaluatie uitvoert, reeds in een vroeg stadium wordt betrokken bij het ontwikkelingsproces van het operationele programma, onder meer bij het ontwikkelen van de in artikel 18, lid 1, onder a), bedoelde analyse, het ontwerpen van de steunformule van het programma en het vaststellen van de streefcijfers van het programma.

Artikel 117

Ex-postevaluatie

Overeenkomstig artikel 57 van Verordening (EU) nr. 1303/2013 stelt de Commissie in nauw overleg met de lidstaten een verslag van de ex-postevaluatie op.

Artikel 118

Samenvatting van evaluaties

Onder de verantwoordelijkheid van de Commissie worden op het niveau van de Unie een samenvatting van de ex-ante-evaluaties opgesteld. De samenvatting van de evaluatieverslagen wordt uiterlijk op 31 december van het jaar na de indiening van de desbetreffende evaluaties voltooid.

Afdeling 5

Informatie en communicatie

Artikel 119

Informatie en publiciteit

1. Overeenkomstig artikel 97, lid 1, onder b), zorgt de managementautoriteit voor:
 - a) het opzetten van één website of portaalsite die informatie over en toegang tot het operationele programma in die lidstaat geeft;
 - b) de verstrekking van informatie aan potentiële begunstigten over de financieringsmogelijkheden in het kader van het operationele programma;
 - c) het bij de burgers van de Unie onder de aandacht brengen van de rol en de verwezenlijkingen van het EFMZV door middel van voorlichtings- en communicatieacties betreffende de resultaten en het effect van partnerschapsovereenkomsten, operationele programma's en concrete acties;
 - d) het openbaar maken van een samenvatting van de maatregelen die gericht zijn op het waarborgen van de naleving van de GVB-regels, met inbegrip van gevallen van niet-naleving door lidstaten of begunstigten, alsmede van corrigerende maatregelen zoals financiële correcties.
2. Om transparantie met betrekking tot de steun uit het EFMZV te waarborgen, houden de lidstaten een lijst in CSV- of XML-formaat van de concrete acties bij, die via de website of portaalsite toegankelijk is en een lijst van acties en een samenvatting van het operationele programma bevat.

De lijst van concrete acties wordt ten minste elke zes maanden geactualiseerd.

In bijlage V wordt vastgesteld welke gegevens de lijst van concrete acties ten minste moet bevatten, met inbegrip van specifieke informatie betreffende concrete acties in het kader van de artikelen 26, 39, 47, 54 en 56.

3. In bijlage V zijn voorschriften vastgesteld betreffende de op het publiek gerichte voorlichtings- en publiciteitsmaatregelen en de op aanvragers en begunstigten gerichte voorlichtingsmaatregelen.

4. De Commissie stelt uitvoeringshandelingen vast houdende de technische kenmerken van voorlichtings- en publiciteitsmaatregelen voor concrete acties, instructies over de vormgeving van het embleem en een beschrijving van de genormaliseerde kleuren. Die uitvoeringshandelingen worden vastgesteld volgens de in artikel 127, lid 2, bedoelde adviesprocedure.

TITEL VIII

TENUITVOERLEGGING ONDER DIRECT BEHEER

HOOFDSTUK I

Algemene bepalingen

Artikel 120

Toepassingsgebied

Deze titel is van toepassing op onder direct beheer gefinancierde maatregelen zoals bedoeld in titel VI.

HOOFDSTUK II

Controle

Artikel 121

Bescherming van de financiële belangen van de Unie

1. De Commissie neemt de nodige maatregelen om ervoor te zorgen dat bij de uitvoering van op grond van deze verordening gefinancierde concrete acties, de financiële belangen van de Unie worden beschermd door het toepassen van preventieve maatregelen tegen fraude, corruptie en andere illegale activiteiten, door het verrichten van doeltreffende controles en, wanneer onregelmatigheden worden ontdekt, door het terugvorderen van onverschuldigd betaalde bedragen en, in voorkomend geval, door het opleggen van doeltreffende, evenredige en ontradende sancties.

2. De Commissie of haar vertegenwoordigers en de Rekenkamer zijn bevoegd om, zowel op basis van documenten als controles ter plaatse, audits van alle begunstigten, contractanten en subcontractanten die middelen van de Unie hebben ontvangen, te verrichten.

Het Europees Bureau voor fraudebestrijding (OLAF) kan, overeenkomstig de in Verordening (EU, Euratom) nr. 883/2013 van het Europees Parlement en de Raad⁽¹⁾ en in Verordening (Euratom, EG) nr. 2185/96 neergelegde procedures, controles en verificaties ter plaatse van direct of indirect bij de financiering betrokken marktdeelnemers uitvoeren, teneinde vast te stellen of er met betrekking tot een subsidieovereenkomst, een subsidiebesluit of een overeenkomst met betrekking tot Uniefinanciering fraude, corruptie of enige andere illegale activiteit heeft plaatsgevonden die de financiële belangen van de Unie hebben geschaad.

3. Onverminderd leden 1 en 2, worden de Commissie, de Rekenkamer en OLAF in samenwerkingsovereenkomsten met derde landen en internationale organisaties, in subsidieovereenkomsten en subsidiebesluiten en in overeenkomsten die voortvloeien uit de uitvoering van deze verordening, uitdrukkelijk gemachtigd tot het verrichten van in die leden bedoelde audits en controles en verificaties ter plaatse, overeenkomstig hun respectieve bevoegdheden.

Artikel 122

Audits

1. Ambtenaren van de Commissie en van de Rekenkamer of hun vertegenwoordigers mogen tot drie jaar na de eindbetaling door de Commissie audits ter plaatse van overeenkomstig deze verordening gefinancierde concrete acties verrichten op voorwaarde dat een dergelijke audit, behoudens dringende gevallen, ten minste tien werkdagen vooraf is aangekondigd.

2. Ambtenaren van de Commissie en van de Rekenkamer of hun vertegenwoordigers die naar behoren gemachtigd zijn tot het verrichten van audits ter plaatse, krijgen inzage in de boeken en alle andere documenten, inclusief in elektronische vorm opgetekende of ontvangen en vastgelegde documenten en metagegevens die betrekking hebben op uitgaven die gefinancierd zijn overeenkomstig deze verordening.

3. De in lid 2 bedoelde auditbevoegdheden doen niet af aan de toepassing van nationale bepalingen die bepaalde handelingen voorbehouden aan bij de nationale wetgeving specifiek aangewezen ambtenaren. In het bijzonder nemen ambtenaren van de Commissie en van de Rekenkamer of hun vertegenwoordigers niet deel aan huiszoeken of aan de formele ondervraging van personen overeenkomstig de nationale wetgeving van de betrokken lidstaat. Wel hebben zij toegang tot de aldus verkregen informatie.

4. Indien op grond van deze verordening toegekende financiële steun van de Unie vervolgens wordt toegewezen aan een derde als eindbegunstigde, verstrekt de oorspronkelijke begunstigde, aangezien hij de ontvanger van de financiële steun van de Unie is, de Commissie alle relevante informatie over de identiteit van die eindbegunstigde.

⁽¹⁾ Verordening (EU, Euratom) nr. 883/2013 van het Europees Parlement en de Raad van 11 september 2013 betreffende onderzoeken door het Europees Bureau voor fraudebestrijding (OLAF) en tot intrekking van Verordening (EG) nr. 1073/1999 van het Europees Parlement en de Raad en Verordening (Euratom) nr. 1074/1999 van de Raad (PB L 248 van 18.9.2013, blz. 1).

*Artikel 123***Schorsing van betalingen en verlaging en intrekking van de financiële bijdrage**

1. Indien de Commissie van mening is dat financiële middelen van de Unie niet overeenkomstig de bij deze verordening of bij enige andere toepasselijke rechtshandeling van de Unie vastgestelde voorwaarden zijn gebruikt, meldt zij dit aan de begunstigten die vervolgens een maand vanaf de datum van die kennisgeving de tijd krijgen om hun opmerkingen aan de Commissie toe te zenden.
2. Indien de begunstigten niet binnen de in lid 1 van dit artikel bedoelde termijn antwoorden of de Commissie niet tevreden is met de door hen gemaakte opmerkingen, verlaagt de Commissie de toegekende financiële bijdrage, trekt zij deze in of schorst zij de betalingen. Elk onverschuldigd betaald bedrag moet aan de algemene begroting van de Unie worden terugbetaald. Op niet tijdig terugbetaalde bedragen wordt rente aangerekend onder de in Verordening (EU, Euratom) nr. 966/2012 neergelegde voorwaarden.

*HOOFDSTUK III***Evaluatie en verslaglegging***Artikel 124***Evaluatie**

1. De op grond van deze verordening gefinancierde concrete acties worden regelmatig gemonitord om de uitvoering ervan te kunnen volgen.
2. De Commissie draagt zorg voor een regelmatige onafhankelijke externe evaluatie van de gefinancierde concrete acties.

*Artikel 125***Verslaglegging**

De Commissie dient bij het Europees Parlement en de Raad de volgende documenten in:

- a) uiterlijk op 31 maart 2017, een verslag over de tussentijdse evaluatie dat betrekking heeft op de behaalde resultaten en de kwalitatieve en kwantitatieve aspecten van de uitvoering van de op grond van deze verordening gefinancierde concrete acties;
- b) uiterlijk op 31 augustus 2018, een mededeling over de voortzetting van de op grond van deze verordening gefinancierde concrete acties.

*TITEL IX***PROCEDURELE BEPALINGEN***Artikel 126***Uitoefening van de bevoegdheidsdelegatie**

1. De bevoegdheid om gedelegeerde handelingen vast te stellen, wordt aan de Commissie toegekend onder de in dit artikel neergelegde voorwaarden.
2. De in de artikelen 10, 14, 32, 40, 41, 72, 102, 105, 107 en 129 bedoelde bevoegdheid om gedelegeerde handelingen vast te stellen, wordt toegekend tot en met 31 december 2020.
3. De in de artikelen 10, 14, 32, 40, 41, 72, 102, 105, 107 en 129 bedoelde bevoegdheidsdelegatie kan door het Europees Parlement of de Raad te allen tijde worden ingetrokken. Het besluit tot intrekking beëindigt de delegatie van de in dat besluit genoemde bevoegdheid. Het wordt van kracht op de dag na die van de bekendmaking ervan in het *Publicatieblad van de Europese Unie* of op een daarin genoemde latere datum. Het laat de geldigheid van de reeds van kracht zijnde gedelegeerde handelingen onverlet.
4. Zodra de Commissie een gedelegeerde handeling heeft vastgesteld, doet zij daarvan gelijktijdig kennisgeving aan het Europees Parlement en de Raad.
5. Een overeenkomstig de artikelen 10, 14, 32, 40, 41, 72, 102, 105, 107 en 129 vastgestelde gedelegeerde handeling treedt alleen in werking indien het Europees Parlement noch de Raad daartegen binnen een termijn van twee maanden na de kennisgeving van de handeling aan het Europees Parlement en de Raad bezwaar heeft gemaakt, of indien zowel het Europees Parlement als de Raad voor het verstrijken van die termijn de Commissie heeft medegedeeld dat zij daartegen geen bezwaar zullen maken. Die termijn wordt op initiatief van het Europees Parlement of de Raad met twee maanden verlengd.

*Artikel 127***Comitéprocedure**

1. De Commissie wordt bijgestaan door een Comité voor het Europees Fonds voor maritieme zaken en visserij. Dit comité is een comité in de zin van Verordening (EU) nr. 182/2011.
2. Wanneer naar dit lid wordt verwezen, is artikel 4 van Verordening (EU) nr. 182/2011 van toepassing.
3. Wanneer naar dit lid wordt verwezen, is artikel 5 van Verordening (EU) nr. 182/2011 van toepassing.

Indien het comité geen advies uitbrengt over een overeenkomstig artikel 95, lid 5, van deze verordening vast te stellen ontwerpuitvoeringshandeling, stelt de Commissie de ontwerpuitvoeringshandeling niet vast en is artikel 5, lid 4, derde alinea, van Verordening (EU) nr. 182/2011 van toepassing.

TITEL X

SLOTBEPALINGEN*Artikel 128***Intrekking**

1. Onverminderd de bepalingen van artikel 129, lid 2, worden de Verordeningen (EG) nr. 2328/2003, (EG) nr. 861/2006, (EG) nr. 1198/2006, (EG) nr. 791/2007, (EU) nr. 1255/2011 en artikel 103 van Verordening (EG) nr. 1224/2009 met ingang van 1 januari 2014 ingetrokken.
2. Verwijzingen naar de ingetrokken verordeningen gelden als verwijzingen naar de onderhavige verordening.

*Artikel 129***Overgangsregelingen**

1. Om de overgang van de steunregelingen die zijn vastgesteld bij de Verordeningen (EG) nr. 861/2006, (EG) nr. 1198/2006, (EG) nr. 791/2007 en (EU) nr. 1255/2011, naar de bij de onderhavige verordening vastgestelde regeling te vergemakkelijken, is de Commissie bevoegd om overeenkomstig artikel 126, gedelegeerde handeling vast te stellen met daarin de voorwaarden voor het integreren van de steun die de Commissie op grond van die verordeningen goedkeurt, in de op grond van de onderhavige verordening verleende steun, onder meer op het gebied van technische bijstand en ex-postevaluaties.
2. Deze verordening doet geen afbreuk aan de voortzetting of de wijziging, met inbegrip van de gehele of gedeeltelijke annulering, van de betrokken projecten tot de afsluiting ervan of van de bijstand die de Commissie heeft goedgekeurd op grond van de Verordeningen (EG) nr. 2328/2003, (EG) nr. 861/2006, (EG) nr. 1198/2006, (EG) nr. 791/2007 en (EU) nr. 1255/2011 en artikel 103 van Verordening (EG) nr. 1224/2009 of van enige andere op 31 december 2013 op die bijstand toepasselijke regelgeving, die van toepassing zal blijven op dergelijke projecten of bijstand.
3. Aanvragen die op grond van Verordening (EG) nr. 1198/2006 zijn ingediend, blijven geldig.

*Artikel 130***Inwerkingtreding en datum van toepassing**

Deze verordening treedt in werking op de dag na die van de bekendmaking ervan in het *Publicatieblad van de Europese Unie*.

Zij is van toepassing met ingang van 1 januari 2014.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 15 mei 2014.

Voor het Europees Parlement

De voorzitter

M. SCHULZ

Voor de Raad

De voorzitter

D. KOURKOULAS

BIJLAGE I

INTENSITEIT VAN SPECIFIEKE STEUN

Concrete acties	Procentpunten
Concrete acties met betrekking tot de kleinschalige kustvisserij komen in aanmerking voor een verhoging van het steunpercentage met	30
Concrete acties op de afgelegen Griekse eilanden en op de Kroatische eilanden Dugi Otok, Vis, Mljet en Lastovo komen in aanmerking voor een verhoging van het steunpercentage met	35
Concrete acties in de ultraperifere gebieden komen in aanmerking voor een verhoging van het steunpercentage met	35
Concrete acties uitgevoerd door vissersorganisaties of andere collectieve begunstigden buiten titel V, hoofdstuk III, komen in aanmerking voor een verhoging van het steunpercentage met	10
Concrete acties uitgevoerd door producentenorganisaties, verenigingen van producentenorganisaties of brancheorganisaties komen in aanmerking voor een verhoging van het steunpercentage met	25
Concrete acties inzake controle en handhaving in het kader van artikel 76 komen in aanmerking voor een verhoging van het steunpercentage met	30
Concrete acties inzake controle en handhaving met betrekking tot de kleinschalige kustvisserij in het kader van artikel 76 komen in aanmerking voor een verhoging van het steunpercentage met	40
Concrete acties inzake vervanging of de modernisering van hoofd- of hulpmotoren in het kader van artikel 41, lid 2, worden gefinancierd met een steunpercentage dat wordt verlaagd met	20
Concrete acties uitgevoerd door andere dan onder de definitie van kleine en middelgrote ondernemingen vallende ondernemingen worden gefinancierd met een steunpercentage dat wordt verlaagd met	20

JAARLIJKSE VERDELING VAN DE VASTLEGGINGSKREDIETEN VOOR DE PERIODE 2014-2020

Omschrijving	Periode	2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020	Totaal
EFMZV gedeeld beheer	(2014-2020)	788 060 689	798 128 031	805 423 852	818 478 098	837 523 233	843 250 018	858 467 679	5 749 331 600

BIJLAGE III

**INDICATIEVE VERDELING VAN DE MIDDELEN IN HET KADER VAN HOOFDSTUKKEN I EN II VAN TITEL VI OVER DE
IN ARTIKEL 82 EN 85 VASTGELEGDE DOELSTELLINGEN ⁽¹⁾**

Doelstellingen zoals vastgelegd in artikel 82:

1. Ontwikkeling en tenuitvoerlegging van een geïntegreerd bestuur inzake maritieme en kustgerelateerde zaken – 5 %
2. Ontwikkeling van sectoroverschrijdende initiatieven – 33 %
3. Ondersteuning van duurzame economische groei, werkgelegenheid, innovatie en nieuwe technologieën – 2 %
4. Bevordering van de bescherming van het mariene milieu – 5 %

Doelstellingen zoals vastgelegd in artikel 85:

1. Het verzamelen, beheren en verspreiden van wetenschappelijk advies in het kader van het GVB – 11 %
 2. Specifieke controle- en handhavingsmaatregelen in het kader van het GVB – 19 %
 3. Vrijwillige bijdragen aan internationale organisaties – 10 %
 4. Adviesraden en communicatieactiviteiten in het kader van het GVB en het GMB – 9 %
 5. Marktonderzoek, met inbegrip van het opzetten van elektronische markten – 6 %
-

⁽¹⁾ De percentages zijn van toepassing op het in artikel 14 vastgelegde bedrag, met uitsluiting van de toewijzing krachtens artikel 91

SPECIFIEKE EX-ANTEVOORWAARDEN

Specifieke doelstelling in het kader van de Unieprioriteit voor EFMZV/ Thematische doelstelling (TD)	Ex-antevoorwaarden	Criteria waaraan moet worden voldaan
EFMZV-prioriteit: 1. Bevordering van een ecologisch duurzame, hulpbronnenefficiënte, innovatieve, concurrerende en op kennis gebaseerde visserij. Specifieke doelstelling: a)-f) TD 3: Vergroting van de concurrentiekracht van mkb-bedrijven, van de landbouwsector (voor het Elfpo) en van de visserij- en aquacultuursector (voor het EFMZV); TD 6: Behoud en bescherming van het milieu en bevordering van een efficiënt gebruik van hulpbronnen; TD 8: Bevordering van duurzame en kwalitatief hoogstaande werkgelegenheid en ondersteuning van arbeidsmobiliteit.	Het verslag over de vangstcapaciteit is ingediend overeenkomstig artikel 22, lid 2, van Verordening (EU) nr. 1380/2013.	Het verslag is opgesteld volgens de gemeenschappelijke richtsnoeren van de Commissie De vangstcapaciteit overschrijdt het in bijlage II bij Verordening (EU) nr. 1380/2013 vastgelegde plafond voor de vangstcapaciteit niet
EFMZV-prioriteit: 2. Bevordering van een ecologisch duurzame, hulpbronnenefficiënte, innovatieve, concurrerende en op kennis gebaseerde aquacultuur. Specifieke doelstellingen: a), b) en c). TD3: Vergroting van de concurrentiekracht van mkb-bedrijven, van de landbouwsector (voor het Elfpo) en van de visserij- en aquacultuursector (voor het EFMZV); TD 6: Behoud en bescherming van het milieu en bevordering van een efficiënt gebruik van hulpbronnen; TD 8: Bevordering van duurzame en kwalitatief hoogstaande werkgelegenheid en ondersteuning van arbeidsmobiliteit.	Het opstellen, tegen 2014, van een nationaal strategisch meerjarenplan inzake aquacultuur als bedoeld in artikel 34 van Verordening (EU) nr. 1380/2013;	Uiterlijk op de datum van indiening van het operationeel programma wordt het nationaal strategisch meerjarenplan inzake aquacultuur bij de Commissie ingediend Het operationeel programma bevat informatie over de complementariteit met het nationaal strategisch meerjarenplan inzake aquacultuur

Specifieke doelstelling in het kader van de Unieprioriteit voor EFMZV/ Thematische doelstelling (TD)	Ex-antevoorwaarden	Criteria waaraan moet worden voldaan
EFMZV-prioriteit: 3. Bevordering van de tenuitvoerlegging van het GVB; Specifieke doelstelling (a), TD 6: Behoud en bescherming van het milieu en bevordering van een efficiënt gebruik van hulpbronnen;	Administratieve capaciteit: er is administratieve capaciteit beschikbaar om te voldoen aan de in artikel 25 van Verordening (EU) nr. 1380/2013 en artikel 4 van Verordening (EG) nr. 199/2008 vastgestelde gegevens-eisen voor het visserijbeheer.	Een beschrijving van de administratieve capaciteit om een meerjarenprogramma voor gegevensverzameling — dat door het WTECV moet worden beoordeeld en door de Commissie moet worden goedgekeurd — voor te bereiden en toe te passen Een beschrijving van de administratieve capaciteit om werkprogramma's voor gegevensverzameling, die door het WTECV moeten worden beoordeeld en door de Commissie moeten worden goedgekeurd, voor te bereiden en uit te voeren Een beschrijving van de capaciteit aan personele middelen om bilaterale of multilaterale overeenkomsten met andere lidstaten aan te gaan indien de werkzaamheden voor de tenuitvoerlegging van de gegevensverzamelingsvereisten worden gedeeld
EFMZV-prioriteit: 3. Bevordering van de tenuitvoerlegging van het GVB; Specifieke doelstelling b), TD 6: Behoud en bescherming van het milieu en bevordering van een efficiënt gebruik van hulpbronnen	Administratieve capaciteit: er is administratieve capaciteit beschikbaar voor de tenuitvoerlegging van een controle-, inspectie- en handhavingsregeling van de Unie als voorzien in artikel 36 van Verordening (EU) nr. 1380/2013 en nader geregeld in Verordening (EG) nr. 1224/2009.	De specifieke acties omvatten onder andere: Een beschrijving van de administratieve capaciteit om het onderdeel van het operationeel programma betreffende het in artikel 18, lid 1, onder o), bedoelde nationale controlefinancieringsprogramma 2014-2020 voor te bereiden en uit te voeren Een beschrijving van de administratieve capaciteit om het nationale controleactieprogramma voor meerjarenprogramma's voor te bereiden en uit te voeren, als voorzien in artikel 36 van Verordening (EG) nr. 1224/2009 Een beschrijving van de administratieve capaciteit om een gemeenschappelijk controleprogramma dat samen met andere lidstaten kan worden ontwikkeld, voor te bereiden en uit te voeren, als voorzien in artikel 94 van Verordening (EG) nr. 1224/2009
		Een beschrijving van de administratieve capaciteit om een specifiek controle- en inspectieprogramma voor te bereiden en uit te voeren, als voorzien in artikel 95 van Verordening (EG) nr. 1224/2009 Een beschrijving van de administratieve capaciteit om een systeem van doeltreffende, evenredige en afschrikkende sancties voor ernstige inbreuken toe te passen, als voorzien in artikel 90 van Verordening (EG) nr. 1224/2009 Een beschrijving van de administratieve capaciteit om het puntensysteem voor ernstige inbreuken toe te passen, als voorzien in artikel 92 van Verordening (EG) nr. 1224/2009

BIJLAGE V

VOORLICHTING EN COMMUNICATIE OVER STEUN UIT HET EFMZV

1. Lijst van concrete acties

De in artikel 119 bedoelde lijst van concrete acties bevat de volgende gegevensvelden in ten minste een van de officiële talen van de lidstaat:

- naam van de begunstigde (alleen voor rechtspersonen, en voor natuurlijke personen voor zover in overeenstemming met het nationaal recht)
- CFR-identificatienummer (Community Fleet Register) zoals bedoeld in artikel 10 van Verordening (EG) nr. 26/2004 (alleen invullen als de concrete actie in verband staat met een vissersvaartuig);
- naam van de concrete actie;
- samenvatting van de concrete actie;
- begindatum van de concrete actie;
- einddatum van de concrete actie (verwachte datum van de materiële voltooiing of volledige uitvoering van de concrete actie);
- totale subsidiabele uitgaven;
- bedrag van de bijdrage van de Unie;
- postcode van de concrete actie;
- land;
- vermelding van de betrokken Unieprioriteit;
- datum van de laatste bijwerking van de lijst van concrete acties.

2. Op het publiek gerichte voorlichtings- en publiciteitsmaatregelen

1. De lidstaat ziet erop toe dat met de voorlichtings- en publiciteitsmaatregelen gestreefd wordt naar een zo ruim mogelijke aandacht in de media, en dat daartoe op het passende niveau verschillende communicatievormen en -methoden worden gebruikt.
2. De lidstaat is verantwoordelijk voor de organisatie van ten minste de volgende voorlichtings- en publiciteitsmaatregelen:
 - a) een omvangrijke voorlichtingsactiviteit waarbij bekendheid wordt gegeven aan de start van het operationele programma;
 - b) ten minste twee keer tijdens de programmeringsperiode: een omvangrijke voorlichtingsactiviteit om bekendheid te geven aan de financieringsmogelijkheden en de gevolgde strategie en om de resultaten van het operationele programma te presenteren;
 - c) het uithangen van de vlag of het aanbrengen van het embleem, in voorkomend geval, van de Unie voor het gebouw van elke managementautoriteit of op een andere voor het publiek zichtbare plaats bij dat gebouw;
 - d) het langs elektronische weg bekendmaken van de lijst van concrete acties overeenkomstig punt 1;
 - e) het geven van voorbeelden van concrete acties per operationeel programma op de algemene website of op de site van het operationele programma die via de portaalsite toegankelijk is; de voorbeelden moeten worden gegeven in een door velen gesproken officiële taal van de Unie die niet de officiële taal of een van de officiële talen van de betrokken lidstaat mag zijn;

- f) ervoor zorgen dat een specifiek deel van de algemene website gewijd is aan het geven van een korte samenvatting van concrete acties betreffende innovatie en eco-innovatie;
 - g) het actualiseren van informatie over de uitvoering van de operationele programma's, met inbegrip van de belangrijkste resultaten ervan, op de algemene website of op de site van het operationele programma die via de portaalsite toegankelijk is;
 - h) het aan het publiek ter beschikking stellen van een samenvatting van de maatregelen die gericht zijn op het waarborgen van de naleving van de GVB-regels, met inbegrip van gevallen van niet-naleving door lidstaten of begunstigden, alsmede van corrigerende maatregelen zoals financiële correcties.
3. Overeenkomstig de nationale wetgeving en praktijken worden de volgende instanties door de managementautoriteit bij de voorlichtings- en publiciteitsmaatregelen betrokken:
- a) de in artikel 5 van Verordening (EU) nr. 1380/2013 bedoelde partners;
 - b) de centra voor voorlichting over Europa en de vertegenwoordigingen van de Commissie in de lidstaten;
 - c) onderwijs- en onderzoeksinstituten.

Die instanties zorgen voor een grootschalige verspreiding van de in artikel 119, lid 1, onder a) en b), bedoelde informatie.

3. Maatregelen tot voorlichting van potentiële begunstigden en van begunstigden

3.1. Maatregelen tot voorlichting van potentiële begunstigden

1. De managementautoriteit ziet erop toe dat aan potentiële begunstigden en aan alle belanghebbenden op ruime schaal informatie wordt verstrekt over de doelstellingen van het operationele programma en de in het kader van het EFMZV geboden financieringsmogelijkheden.
2. De managementautoriteit ziet erop toe dat de potentiële begunstigden ten minste de volgende informatie ontvangen:
 - a) de subsidiabiliteitsvoorwaarden waaronder uitgaven in aanmerking komen voor steun uit een operationeel programma;
 - b) een beschrijving van de voorwaarden inzake de ontvankelijkheid van aanvragen, de procedures voor het onderzoek van de financieringsaanvragen en de termijnen;
 - c) de criteria aan de hand waarvan concrete acties voor steun worden geselecteerd;
 - d) de contacten op nationaal, regionaal of lokaal niveau waar informatie over de operationele programma's kan worden verkregen;
 - e) de vereiste dat in de aanvragen, in evenredigheid met de omvang van de concrete actie, communicatie-activiteiten worden voorgesteld om het publiek in te lichten over het doel van de concrete actie en over de Uniesteun ervoor.

3.2. Maatregelen tot voorlichting van de begunstigden

De managementautoriteit deelt de begunstigden mee dat zij door financiering te aanvaarden ermee instemmen op de overeenkomstig artikel 119, lid 2, gepubliceerde lijst van concrete acties te worden opgenomen.

VERORDENING (EU) Nr. 1303/2013 VAN HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD

van 17 december 2013

houdende gemeenschappelijke bepalingen inzake het Europees Fonds voor regionale ontwikkeling, het Europees Sociaal Fonds, het Cohesiefonds, het Europees Landbouwfonds voor plattelandsontwikkeling en het Europees Fonds voor maritieme zaken en visserij en algemene bepalingen inzake het Europees Fonds voor regionale ontwikkeling, het Europees Sociaal Fonds, het Cohesiefonds en het Europees Fonds voor maritieme zaken en visserij, en tot intrekking van Verordening (EG) nr. 1083/2006 van de Raad

HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gezien het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie, en met name artikel 177,

Gezien het voorstel van de Europese Commissie,

Na toezending van het ontwerp van wetgevingshandeling aan de nationale parlementen,

Gezien de adviezen van het Europees Economisch en Sociaal Comité ⁽¹⁾,Gezien de adviezen van het Comité van de Regio's ⁽²⁾,Gezien de adviezen van de Rekenkamer ⁽³⁾,

Handelend volgens de gewone wetgevingsprocedure,

Overwegende hetgeen volgt:

(1) In artikel 174 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie (VWEU) is bepaald dat de Unie zich met het oog op de versterking van de economische, sociale en territoriale samenhang ten doel stelt de verschillen tussen de ontwikkelingsniveaus van de onderscheiden regio's en de achterstand van de minst begunstigde regio's of eilanden te verkleinen, met bijzondere aandacht voor plattelandsgebieden, regio's die een industriële overgang doormaken en regio's die kampen met ernstige en permanente natuurlijke of demografische belemmeringen. Ingevolge artikel 175 VWEU moet de Unie de verwezenlijking van deze doelstellingen ondersteunen door haar optreden via het Europees Oriëntatie- en Garantiefonds voor de landbouw, afdeling Oriëntatie, het Europees Sociaal Fonds, het Europees Fonds voor regionale ontwikkeling, de Europese Investeringsbank en andere instrumenten.

(2) Met het oog op verbetering van de coördinatie en harmonisatie van de uitvoering van de fondsen die steun verlenen in het kader van het cohesiebeleid, namelijk het Europees Fonds voor regionale ontwikkeling (EFRO),

het Europees Sociaal Fonds (ESF) en het Cohesiefonds, met het fonds voor plattelandsontwikkeling, namelijk maatregelen gefinancierd in gedeeld beheer in titel V van het Europees Landbouwfonds voor plattelandsontwikkeling (ELFPO), en het fonds voor de maritieme en visserijsector, namelijk het Europees Fonds voor maritieme zaken en visserij (EFMZV), moeten gemeenschappelijke bepalingen voor al deze fondsen (de "Europese structuur- en investeringsfondsen" – "ESI-fondsen") worden vastgesteld. Bovendien bevat deze verordening algemene bepalingen voor het EFRO, het ESF en het Cohesiefonds, die niet van toepassing zijn op het ELFPO en het EFMZV, alsmede algemene bepalingen voor het EFRO, het ESF, het Cohesiefonds en het EFMZV, die niet van toepassing zijn op het ELFPO. Wegens de bijzondere kenmerken van de onderscheiden ESI-fondsen moeten voor elk ESI-fonds en, in het kader van het EFRO, voor de doelstelling "Europese territoriale samenwerking" in afzonderlijke verordeningen specifieke regels worden neergelegd.

(3) Overeenkomstig de conclusies van de Europese Raad van 17 juni 2010, waarbij de strategie van de Unie voor slimme, duurzame en inclusieve groei werd goedgekeurd, moeten de Unie en de lidstaten zorg dragen voor slimme, duurzame en inclusieve groei, en tegelijkertijd een harmonieuze ontwikkeling van de Unie bevorderen en regionale verschillen verkleinen. De ESI-fondsen moeten een prominente rol spelen in het halen van de doelstellingen van de strategie van de Unie voor slimme, duurzame en inclusieve groei.

(4) Wat het gemeenschappelijk landbouwbeleid (GLB) betreft, zijn er al aanmerkelijke synergieën bereikt door de harmonisatie en het op elkaar afstemmen van de beheers- en controleregels voor de eerste pijler (Europees Landbouwgarantiefonds - ELGF) en de tweede pijler (ELFPO) van het GLB. De sterke band tussen het ELGF en het ELFPO moet daarom worden gehandhaafd en de structuren die al in de lidstaten bestaan, moeten worden behouden.

(5) De ultraperifere regio's moeten in aanmerking komen voor specifieke maatregelen alsook voor extra financiering ter compensatie van hun structurele sociale en economische situatie en van de belemmeringen die voortvloeien uit de in artikel 349 VWEU vermelde factoren.

(6) De noordelijke dunbevolkte regio's moeten in aanmerking komen voor specifieke maatregelen en extra financiering ter compensatie van de in artikel 2 van Protocol nr. 6 bij de Toetredingsakte van 1994 bedoelde ernstige natuurlijke of demografische belemmeringen.

⁽¹⁾ PB C 191 van 29.6.2012, blz. 30, PB C 44 van 15.2.2013, blz. 76, en PB C 271 van 19.9.2013, blz. 101.

⁽²⁾ PB C 225 van 27.7.2012, blz. 58 en PB C 17 van 19.1.2013, blz. 56.

⁽³⁾ PB C 47 van 17.2.2011, blz. 1, PB C 13 van 16.1.2013, blz. 1, en PB C 267 van 17.9.2013, blz. 1.

- (7) Om een correcte en uniforme interpretatie van de bepalingen te waarborgen en bij te dragen aan de rechtszekerheid voor de lidstaten en begunstigden, moeten bepaalde uitdrukkingen die in deze verordening worden gebruikt gedefinieerd worden.
- (8) Wanneer een termijn wordt gesteld waarbinnen de Commissie een besluit moet vaststellen of wijzigen overeenkomstig deze verordening, mag de periode vanaf de datum waarop de Commissie haar opmerkingen aan een lidstaat heeft gezonden tot de datum waarop de lidstaat op die opmerkingen heeft gereageerd, daarin niet worden meegerekend.
- (9) Deze verordening bestaat uit vijf delen: het eerste bevat het onderwerp en definities, het tweede de regels voor alle ESI-fondsen, het derde bepalingen die alleen van toepassing zijn op het EFRO, het ESF en het Cohesiefonds (de "Fondsen"), het vierde bepalingen die alleen van toepassing zijn op de Fondsen en op het EFMVZ en het vijfde de slotbepalingen. Om te zorgen voor een consistente interpretatie van de verschillende delen van deze verordening, alsmede van deze verordening en de fondsspecifieke verordeningen is het belangrijk duidelijk te bepalen hoe de verschillende teksten en tekstdelen zich tot elkaar verhouden. Bovendien kunnen de specifieke regels die worden vastgesteld in de fondsspecifieke voorschriften, een aanvullend karakter hebben, maar mogen zij alleen van de overeenkomstige voorschriften in deze verordening afwijken, als in deze verordening specifiek in die afwijking is voorzien.
- (10) Ingevolge artikel 317 VWEU moeten, in het kader van gedeeld beheer, de voorwaarden worden vastgesteld die de Commissie in staat stellen haar verantwoordelijkheid voor de uitvoering van de begroting van de Unie op te nemen, en moet de verantwoordelijkheid voor de samenwerking met de lidstaten worden verduidelijkt. Dankzij deze voorwaarden moet de Commissie de zekerheid kunnen krijgen dat de lidstaten de ESI-fondsen aanwenden op legale en regelmatige wijze en in overeenstemming met het beginsel van goed financieel beheer in de zin van Verordening (EU, Euratom) nr. 966/2012 van het Europees Parlement en de Raad ⁽¹⁾ (het "Financieel Reglement"). De lidstaten, in overeenstemming met hun institutionele, juridische en financiële kader, en de daartoe door hen aangewezen instanties dienen verantwoordelijk te zijn voor de voorbereiding en uitvoering van de programma's op het passende territoriale niveau. Deze voorwaarden moeten tevens de aandacht vestigen op de noodzaak de complementariteit en samenhang van het relevante optreden van de Unie te waarborgen, het evenredigheidsbeginsel na te leven en de algemene doelstelling van de vermindering van de administratieve lasten in acht te nemen.
- (11) Elke lidstaat moet voor de partnerschapsovereenkomst en voor elk programma een partnerschap tot stand brengen met vertegenwoordigers van de bevoegde regionale,

plaatselijke, stedelijke en andere overheden, economische en sociale partners en andere relevante instanties die het maatschappelijk middenveld vertegenwoordigen, waaronder milieupartners, niet-gouvernementele organisaties en instanties die tot taak hebben sociale insluiting, gendergelijkheid en non-discriminatie te bevorderen inclusief, in voorkomend geval, de overkoepelende organisaties van die overheden en instanties. Met een dergelijk partnerschap wordt beoogd te zorgen voor de inachtneming van de beginselen van meerlagig bestuur, en ook van subsidiariteit en evenredigheid, en de specifieke aspecten van de verschillende institutionele en juridische kaders van de lidstaten, alsmede te waarborgen dat de belanghebbenden zich verantwoordelijk voelen voor de geplande steunmaatregelen en voort te bouwen op de ervaring en de knowhow van de betrokken actoren. De lidstaten dienen de meest representatieve relevante partners aan te wijzen. Tot deze partners dienen instellingen, organisaties en groepen te behoren die in staat zijn de voorbereiding te beïnvloeden of gevolgen zouden kunnen ondervinden van de voorbereiding en de uitvoering van de programma's. In deze context moeten de lidstaten ook de mogelijkheid hebben in voorkomend geval als relevante partners overkoepelende organisaties aan te wijzen, dit zijn de verenigingen, federaties of confederaties van relevante regionale, plaatselijke en stedelijke overheden of andere instanties, zulks overeenkomstig het toepasselijke nationale recht en de toepasselijke nationale praktijk.

De Commissie moet bevoegd zijn in een gedelegeerde handeling een Europese gedragscode inzake het partnerschap vast te stellen, teneinde de organisatie van partnerschappen door de lidstaten te steunen en te faciliteren om ervoor te zorgen dat de relevante partners op coherente wijze betrokken worden bij de voorbereiding, uitvoering, monitoring en evaluatie van de partnerschaps-overeenkomsten en programma's. Die vastgestelde gedelegeerde handeling mag onder geen voorwaarde en in geen enkele interpretatie met terugwerkende kracht werken of als basis dienen voor de vaststelling van onregelmatigheden die leiden tot financiële correcties. De vastgestelde gedelegeerde handeling mag geen toepassingsdatum bepalen die eerder valt dan de datum waarop ze wordt vastgesteld. De vastgestelde gedelegeerde handeling moet de lidstaten in staat stellen de meest geschikte nadere regelingen voor de uitvoering van het partnerschap te bepalen overeenkomstig hun institutioneel en juridisch kader alsmede hun nationale en regionale bevoegdheden, mits de doelstellingen ervan, zoals neergelegd in deze verordening, worden verwezenlijkt.

- (12) De activiteiten van de ESI-fondsen en de concrete acties die zij ondersteunen moeten in overeenstemming zijn met het toepasselijke recht van de Unie en het daarmee verbonden nationale recht dat deze verordening en de fondsspecifieke voorschriften direct of indirect ten uitvoer legt.
- (13) In de context van haar inspanningen ter verbetering van de economische, territoriale en sociale cohesie moet de Unie er in alle fasen van de implementatie van de ESI-fondsen naar streven ongelijkheden op te heffen, de gelijkheid van mannen en vrouwen te bevorderen en het genderperspectief te integreren, alsmede discriminatie op grond van geslacht, ras of etnische oorsprong, godsdienst

⁽¹⁾ Verordening (EU, Euratom) nr. 966/2012 van het Europees Parlement en de Raad van 25 oktober 2012 tot vaststelling van de financiële regels van toepassing op de algemene begroting van de Unie en tot intrekking van Verordening (EG, Euratom) nr. 1605/2002 (PB L 298 van 26.10.2012, blz. 1)

of overtuiging, handicap, leeftijd of seksuele geaardheid te bestrijden, zoals vastgelegd in artikel 2 van het Verdrag betreffende de Europese Unie (VEU), artikel 10 VWEU en artikel 21 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie, in het bijzonder rekening houdend met de toegankelijkheid voor personen met een handicap, alsook in artikel 5, lid 2 van het Handvest van de grondrechten dat stelt dat niemand gedwongen kan worden dwangarbeid of verplichte arbeid te verrichten.

- (14) De doelstellingen van de ESI-fondsen moeten worden nagestreefd in het kader van duurzame ontwikkeling en van de bevordering door de Unie van de in de artikelen 11 en 191, lid 1, VWEU verankerde doelstelling inzake behoud, bescherming en verbetering van de kwaliteit van het milieu, waarbij het beginsel "de vervuiler betaalt" wordt toegepast. Daartoe moeten de lidstaten in overeenstemming met het streven ten minste 20 % van de begroting van de Unie te besteden aan doelstellingen op het gebied van klimaatverandering, informatie over de steun voor deze doelstellingen verstrekken aan de hand van methoden op basis van de categorieën acties, aandachtsgebieden of maatregelen die door de Commissie zijn vastgesteld door middel van een uitvoeringshandeling waarbij het evenredigheidsbeginsel wordt gerespecteerd.
- (15) Om bij te dragen aan de strategie van de Unie voor slimme, duurzame en inclusieve groei en aan de fondsspecifieke opdrachten overeenkomstig de in het Verdrag vastgelegde doelstellingen, met inbegrip van economische, sociale en territoriale cohesie, moeten de ESI-fondsen hun steun richten op een beperkt aantal gemeenschappelijke thematische doelstellingen. De precieze werkingssfeer van elk van de ESI-fondsen moet worden uitgezet in de fondsspecifieke voorschriften voor elk fonds. Deze werkingssfeer moet kunnen worden beperkt tot slechts enkele van de in deze verordening gedefiniëerde thematische doelstellingen.
- (16) Teneinde de bijdrage van de ESI-fondsen zo groot mogelijk te maken en strategische richtsnoeren vast te stellen om het programmeringsproces van de lidstaten en de regio's te vergemakkelijken, dient een gemeenschappelijk strategisch kader (GSK) te worden vastgesteld. Het GSK moet de sectorale en territoriale coördinatie van steunmaatregelen van de Unie in het kader van de ESI-fondsen en de coördinatie met ander beleid en andere instrumenten van de Unie op dit gebied vergemakkelijken overeenkomstig de streefdoelen en de doelstellingen van de strategie van de Unie voor slimme, duurzame en inclusieve groei, rekening houdend met de voornaamste territoriale uitdagingen in de diverse soorten gebieden.
- (17) Het GSK moet mechanismen vastleggen over hoe de ESI-fondsen zullen bijdragen tot de strategie van de Unie voor slimme, duurzame en inclusieve groei, de regelingen om een geïntegreerd gebruik van de ESI-fondsen te bevorderen, de regelingen voor de coördinatie tussen de ESI-fondsen en andere relevante beleidsmaatregelen en instrumenten van de Unie, de horizontale beginselen en transversale beleidsdoelstellingen voor de uitvoering van de ESI-fondsen, de regelingen voor het aanpakken van de voornaamste territoriale vraagstukken en prioritaire gebieden voor samenwerkingsactiviteiten in het kader van de ESI-fondsen.
- (18) Lidstaten en regio's krijgen in toenemende mate te maken met uitdagingen die verband houden met de gevolgen van de globalisering, de milieu- en energieproblemen, de vergrijzing en de demografische verandering, de vraag naar technologische verandering en innovatie, en sociale ongelijkheid. Omdat deze vraagstukken complex van aard zijn en met elkaar zijn verbonden, moet de door de ESI-fondsen gesteunde oplossingen geïntegreerd van aard, multisectoraal en multidimensionaal zijn. In deze context en om de doeltreffendheid en de effectiviteit van het beleid te vergroten, moeten de ESI-fondsen gecombineerd kunnen worden tot geïntegreerde, op maat gemaakte pakketten die voorzien in de specifieke territoriale behoeften.
- (19) De combinatie van een afnemende beroepsbevolking en een steeds groter wordende groep gepensioneerden in de algemene bevolking zullen samen met de problemen in verband met de spreiding van de bevolking naar verwachting een zware belasting blijven voor onder meer de structuren voor onderwijs en sociale ondersteuning van lidstaten, en dus voor het economische concurrentievermogen van de Unie. De aanpassing aan dergelijke demografische veranderingen is één van de grootste uitdagingen waartegenover lidstaten en regio's zich de komende jaren geplaatst zien, en moet als zodanig dan ook de nodige aandacht verdienen voor de regio's die het hardst getroffen worden door de demografische veranderingen.
- (20) Op basis van het gemeenschappelijk strategisch kader moet elke lidstaat, in samenwerking met zijn partners, en in overleg met de Commissie, een partnerschapsovereenkomst opstellen. De partnerschapsovereenkomst moet de in het gemeenschappelijk strategisch kader opgenomen elementen vertalen naar de nationale context en vaste verbintenissen bevatten om de doelstellingen van de Unie te bereiken door middel van de programmering van de ESI-fondsen. De partnerschapsovereenkomst moet voorzien in regelingen om afstemming op de strategie van de Unie voor slimme, duurzame en inclusieve groei alsmede op de fondsspecifieke taken in het licht van de op het Verdrag stoelende doelstellingen te waarborgen, regelingen om een effectieve en efficiënte uitvoering van de ESI-fondsen te waarborgen, alsmede regelingen voor het partnerschapsbeginsel en een geïntegreerde aanpak van territoriale ontwikkeling. Er moet een onderscheid worden gemaakt tussen de essentiële elementen van de partnerschapsovereenkomst, waarover de Commissie een besluit moet nemen, en andere elementen, waarop het Commissiebesluit geen betrekking heeft en die gewijzigd kunnen worden door de lidstaat. Er moet worden voorzien in specifieke regelingen voor de indiening en vaststelling van de partnerschapsovereenkomst en de programma's, ingeval de inwerkingtreding van een of meer fondsspecifieke verordeningen vertraging oploopt of naar verwachting oplopen zal. Daarom moeten bepalingen worden vastgesteld om mogelijk te maken dat de partnerschapsovereenkomst wordt ingediend en vastgesteld, zelfs als bepaalde elementen in verband met het (de) door vertraging getroffen ESI-fonds(en) ontbreken, en dat later, na de inwerkingtreding van de verlate fondsspecifieke verordening(en), een herziene partnerschapsovereenkomst wordt ingediend. Aangezien de programma's die worden medegefinancierd door het ESI-fonds

(de ES6-fondsen) dat (die) door de vertraging is (zijn) getroffen, in dit geval pas mogen worden ingediend en vastgesteld na de inwerkingtreding van de fondsspecifieke verordening(en) in kwestie, moeten ook passende tijds-limieten voor de indiening van de getroffen programma's worden vastgesteld.

- (21) De lidstaten moeten de steun concentreren om te zorgen voor een belangrijke bijdrage aan het bereiken van de doelstellingen van de Unie in overeenstemming met hun specifieke nationale en regionale ontwikkelings-behoefte. Er moeten ex-antevoorwaarden, alsmede een beknopte en volledige reeks objectieve criteria voor de beoordeling hiervan, worden vastgesteld om de noodzakelijke precondities voor een doeltreffend en efficiënt gebruik van de door de Unie verleende steun te waarborgen. Met het oog hierop mogen ex-antevoorwaarden alleen op een prioriteit van een gegeven programma van toepassing zijn, wanneer er sprake is van een direct en reëel verband met, en een directe impact op, de doeltreffende en efficiënte realisatie van een specifieke doelstelling voor een investeringsprioriteit of een prioriteit van de Unie, aangezien niet elke specifieke doelstelling noodzakelijk verband houdt met ex-antevoorwaarden die zijn vastgesteld in de fondsspecifieke voorschriften. Bij de beoordeling van de toepasselijkheid van de ex-antevoorwaarden moet het evenredigheidsbeginsel worden geëerbiedigd, door indien nodig rekening te houden met de hoogte van de toegewezen steun. De lidstaat moet in het kader van zijn voorbereiding van de programma's en, indien van toepassing, de partnerschapsovereenkomst, beoordelen of aan de toepasselijke ex-antevoorwaarden wordt voldaan. De Commissie moet de samenhang en de geschiktheid van de door de lidstaat verstrekte informatie beoordelen. Wanneer niet binnen de vastgelegde termijn aan een toepasselijke ex-antevoorwaarde wordt voldaan, moet de Commissie onder precies omschreven voorwaarden de tussentijdse betalingen aan de overeenkomstige prioriteiten van het programma kunnen schorsen.
- (22) De Commissie moet in 2019 in samenwerking met de lidstaten de prestaties evalueren aan de hand van een prestatiekader. Het prestatiekader moet voor elk programma worden vastgesteld teneinde toezicht te kunnen uitoefenen op de vorderingen die in de loop van de programmeringsperiode 2014 - 2020 ("de programmeringsperiode") met betrekking tot de doelstellingen en streefdoelen van elke prioriteit worden gemaakt. Om te voorkomen dat de begroting van de Unie wordt verspild of inefficiënt wordt gebruikt, wanneer blijkt dat er, ten gevolge van vooraf door de Commissie gemelde duidelijk geconstateerde zwakke punten bij de uitvoering, voor een bepaalde prioriteit ernstig tekortgeschoten is bij het bereiken van de in het prestatiekader vastgestelde mijlpalen die alleen verband houden met financiële indicatoren, outputindicatoren en belangrijkste uitvoeringsfasen, en dat de lidstaat niet de nodige corrigerende maatregelen heeft genomen, moet de Commissie betalingen aan het programma kunnen schorsen of, aan het eind van de programmeringsperiode, financiële correcties kunnen toepassen. Bij de toepassing van financiële correcties moet - met inachtneming van het evenredigheidsbeginsel - rekening worden gehouden met het opnemingsniveau en met externe factoren die tot de mislukking hebben bijgedragen. Financiële correcties mogen niet worden toegepast als de streefdoelen niet gehaald zijn als gevolg van

sociaaleconomische of milieufactoren, ingrijpende veranderingen in de economische of milieumomstandigheden in een lidstaat, of als gevolg van redenen van overmacht die ernstige gevolgen hebben voor de uitvoering van de prioriteiten in kwestie. Voor schorsingen of financiële correcties mag geen rekening worden gehouden met resultaatindicatoren.

- (23) Om de focus op prestaties en het realiseren van de doelstellingen van de strategie van de Unie voor slimme, duurzame en inclusieve groei te faciliteren moet voor elke lidstaat een prestatiereserve van 6 % van de totale toewijzing voor de doelstelling "investeren in groei en werkgelegenheid", alsmede voor het ELFPO en voor de maatregelen die worden gefinancierd in gedeeld beheer overeenkomstig een toekomstig rechtshandeling van de Unie die de voorwaarden vaststelt voor de financiële ondersteuning voor het maritieme en visserijbeleid voor de programmeringsperiode 2014-2020 ("de EFMZV-verordening"), worden gecreëerd. Omdat de programma's in het kader van de doelstelling "Europese territoriale samenwerking" sterk uiteenlopen en meer dan een land bestrijken, moet er voor deze programma's geen prestatiereserve komen. De middelen die worden toegekend aan het Jeugdwerkgelegenheidsinitiatief (Youth Employment Initiative - YEI) zoals omschreven in het operationele programma overeenkomstig Verordening (EU) nr. 1304/2013 van het Europees Parlement en de Raad ⁽¹⁾ (de "ESF-verordening"); aan technische bijstand op initiatief van de Commissie; overdrachten uit de eerste pijler van het GBL naar het ELFPO overeenkomstig Verordening (EU) nr. 1307/2013 van het Europees Parlement en de Raad ⁽²⁾; overdrachten naar het ELFPO op grond van bepalingen inzake de vrijwillige aanpassing van directe betalingen in 2013 en inzake overdrachten naar het ELFPO, als neergelegd in Verordening (EG) nr. 73/2009 van de Raad ⁽³⁾ voor de kalenderjaren 2013 en 2014; overdrachten uit het Cohesiefonds naar de Connecting Europe Facility (Connecting Europe Facility) overeenkomstig artikel 92, lid 6; overdrachten naar het Fonds voor Europese hulp aan de meest behoeftigen, als omschreven in een toekomstige rechtshandeling van de Unie; en innovatieve acties voor duurzame stedelijke ontwikkeling, moeten worden uitgesloten voor de berekening van de prestatiereserve.
- (24) Er moet een nauwere band tussen het cohesiebeleid en het economisch bestuur van de Unie tot stand worden gebracht, om te waarborgen dat de doeltreffendheid van

⁽¹⁾ Verordening (EU) Nr. 1304/2013 van het Europees Parlement en de Raad van 17 december 2013 betreffende het Europees Sociaal Fonds en tot intrekking van Verordening (EG) nr. 1081/2006 van de Raad (Zie bladzijde 470 van dit Publicatieblad).

⁽²⁾ Verordening (EU) Nr. 1307/2013 van het Europees Parlement en de Raad van 17 december 2013 tot vaststelling van voorschriften voor rechtstreekse betalingen aan landbouwers in het kader van de steunregelingen van het gemeenschappelijk landbouwbeleid en tot intrekking van Verordening (EG) nr. 637/2008 van de Raad en Verordening (EG) nr. 73/2009 van de Raad (Zie bladzijde 608 van dit Publicatieblad).

⁽³⁾ Verordening (EG) nr. 73/2009 van de Raad van 19 januari 2009 tot vaststelling van gemeenschappelijke voorschriften voor regelingen inzake rechtstreekse steunverlening aan landbouwers in het kader van het gemeenschappelijk landbouwbeleid en tot vaststelling van bepaalde steunregelingen voor landbouwers, tot wijziging van Verordeningen (EG) nr. 1290/2005, (EG) nr. 247/2006, (EG) nr. 378/2007 en tot intrekking van Verordening (EG) nr. 1782/2003 (PB L 30 van 31.1.2009, blz. 16).

de uitgaven in het kader van de ESI-fondsen gebaseerd is op gezond economisch beleid en dat de ESI-fondsen zo nodig kunnen worden omgebogen naar de aanpak van economische problemen waarmee een land te kampen heeft. Voor het eerste onderdeel van maatregelen die doeltreffendheid van de ESI-fondsen koppelen aan gezond economisch bestuur moet de Commissie kunnen verzoeken om wijzigingen in de partnerschapsovereenkomst en de programma's, teneinde de uitvoering te ondersteunen van relevante aanbevelingen van de Raad of het effect van de beschikbare ESI-fondsen op de groei en het concurrentievermogen zo groot mogelijk te maken, als lidstaten relevante financiële bijstand ontvangen. Van herprogrammering mag alleen gebruik worden gemaakt in gevallen waar deze werkelijk rechtstreekse gevolgen kan hebben voor de correctie van de uitdagingen die zijn geïdentificeerd in de relevante aanbevelingen van de Raad, in het kader van de mechanismen voor economisch bestuur, om frequente herprogrammering te voorkomen, aangezien deze de voorspelbaarheid van het fondsenbeheer zou verstoren. Voor het tweede onderdeel van maatregelen die doeltreffendheid van de ESI-fondsen koppelen aan gezond economisch bestuur, wanneer een lidstaat geen doeltreffende actie in het kader van het economisch bestuur onderneemt, moet de Commissie een voorstel indienen bij de Raad om alle of een deel van de vastleggingen of de betalingen voor de programma's van de lidstaat in kwestie te schorsen. Er moet worden voorzien in verschillende procedures voor de schorsing van vastleggingen en betalingen. In beide gevallen moet de Commissie bij de indiening van een schorsingsvoorstel evenwel rekening houden met alle relevante informatie en de nodige aandacht schenken aan alle elementen die naar voren komen in het kader van, en aan alle standpunten die zijn geformuleerd via, de gestructureerde dialoog met het Europees Parlement.

De omvang en het niveau van een schorsing moet proportioneel en effectief zijn en de gelijke behandeling van de lidstaten moet erbij worden geëerbiedigd. Voorts moet bij een schorsing rekening worden gehouden met de economische en sociale omstandigheden van de lidstaat in kwestie, alsmede met de mogelijke algemene economische impact op een lidstaat als gevolg van de verschillende fasen van de procedure bij buitensporige tekorten en de procedure bij buitensporige onevenwichtigheden.

- (25) Krachtens Protocol nr. 15 betreffende enkele bepalingen met betrekking tot het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland, gehecht aan het VEU en het VWEU, dienen enkele bepalingen inzake de procedures bij buitensporige tekorten en aanverwante procedures niet van toepassing te zijn op het Verenigd Koninkrijk. Bepalingen inzake de schorsing van alle of een deel van betalingen en vastleggingen mogen derhalve niet van toepassing zijn op het Verenigd Koninkrijk.
- (26) Gelet op het opperste belang dat het principe van medefinanciering voor de tenuitvoerlegging van de ESI-fondsen heeft om te zorgen voor controle over de beleidsmaatregelen op het terrein, moet, overeenkomstig de proportionele toepassing van schorsingen, bij alle besluiten over schorsingen die worden genomen in het kader van het tweede onderdeel van maatregelen die doeltreffendheid van de ESI-fondsen koppelen aan gezond economisch bestuur, rekening worden gehouden met de specifieke vereisten die van toepassing zijn op de lidstaat

in kwestie om medefinanciering voor de uit de ESI-fondsen gefinancierde programma's te verstrekken. De schorsing moet worden beëindigd en de fondsen moeten voor de betrokken lidstaat weer beschikbaar zijn zodra deze de noodzakelijke actie onderneemt.

- (27) De ESI-fondsen moeten worden uitgevoerd door middel van programma's die de programmeringsperiode overeenkomstig de partnerschapsovereenkomst bestrijken. De programma's moeten door de lidstaten worden opgesteld gebaseerd op procedures die transparant zijn, overeenkomstig hun institutionele en juridische kader. De lidstaten en de Commissie moeten samenwerken om de coördinatie en de samenhang van de programmeringsregelingen voor de ESI-fondsen te waarborgen. Aangezien de inhoud van de programma's nauw samenhangt met die van de partnerschapsovereenkomst, moeten de programma's binnen drie maanden na de indiening van de partnerschapsovereenkomst worden ingediend. Er moet in een termijn van negen maanden vanaf de datum van inwerkingtreding van deze verordening worden voorzien voor de indiening van programma's uit hoofde van de doelstelling "Europese territoriale samenwerking" teneinde rekening te houden met het feit dat die programma's meer dan één land bestrijken. Er dient met name onderscheid te worden gemaakt tussen de kernelementen van de partnerschapsovereenkomst en programma's waarover de Commissie een besluit moet nemen en andere elementen waarop het besluit van de Commissie niet van toepassing is en die gewijzigd kunnen worden onder de verantwoordelijkheid van de lidstaat. Bij de programmering moet worden gezorgd voor samenhang met het GSK en de partnerschapsovereenkomst, voor coördinatie tussen de ESI-fondsen en met de andere bestaande financieringsinstrumenten en de input van de Europese Investeringsbank, indien relevant.
- (28) Om te zorgen voor consistentie tussen de programma's die in het kader van verschillende ESI-fondsen worden ondersteund, met name in de context van het garanderen dat een bijdrage wordt geleverd aan de strategie van de Unie voor slimme, duurzame en inclusieve groei, moeten gemeenschappelijke minimumeisen worden vastgesteld wat de inhoud van de programma's betreft, eventueel aangevuld met fondsspecifieke voorschriften om rekening te houden met het specifieke karakter van elk ESI-fonds.
- (29) Er moet in duidelijke procedures voor de beoordeling, aanneming en wijziging van programma's door de Commissie worden voorzien. Om te zorgen voor samenhang tussen de partnerschapsovereenkomst en de programma's, moet worden gespecificeerd dat de programma's, met uitzondering van de programma's in het kader van de doelstelling "Europese territoriale samenwerking", niet kunnen worden goedgekeurd voordat de Commissie haar besluit tot goedkeuring van de partnerschapsovereenkomst heeft vastgesteld. Om de administratieve lasten voor de lidstaten te beperken, moet de goedkeuring van een wijziging van bepaalde delen van een programma door de Commissie automatisch tot wijziging van de desbetreffende delen van de partnerschapsovereenkomst leiden. Voorts moet er ook gezorgd worden voor de onmiddellijke beschikbaarstelling van middelen die zijn toegewezen aan het YEI door bijzondere regels in te stellen voor de indienings- en goedkeuringsprocedure voor de specifieke operationele programma's voor het YEI als bedoeld in de ESF-verordening.

- (30) Teneinde de toegevoegde waarde van gedeeltelijk of geheel via de begroting van de Unie gefinancierde investeringen op het gebied van onderzoek en innovatie te optimaliseren, moet met name naar synergie worden gestreefd tussen de werking van de ESI-fondsen en Horizon 2020, zoals ingericht bij Verordening (EU) Nr. 1291/2013 van het Europees Parlement en de Raad⁽¹⁾, daarbij de afzonderlijke doelstellingen in acht nemend. Belangrijke mechanismen voor het verwezenlijken van deze synergieën moeten zijn: de erkenning van vaste tarieven voor subsidiabele kosten van Horizon 2020 voor een soortgelijke actie en begunstigde en de mogelijkheid financiering uit verschillende Unie-instrumenten, waaronder de ESI-fondsen en Horizon 2020, in dezelfde actie te combineren en daarbij dubbele financiering te vermijden. Teneinde de capaciteiten op het gebied van onderzoek en innovatie van nationale en regionale actoren te versterken en de doelstelling van een "weg naar topkwaliteit" in minder ontwikkelde regio's en lidstaten en regio's die zwak presteren op het gebied van onderzoek, ontwikkeling en innovatie (OOI) te verwezenlijken, moeten bij alle relevante programmaprioriteiten nauwe synergieën tot stand worden gebracht tussen de ESI-fondsen en Horizon 2020.
- (31) Het VWEU heeft territoriale samenhang als doel toegevoegd aan economische en sociale samenhang en het is noodzakelijk in te gaan op de rol van steden, functionele geografische gebieden en subregionale gebieden die te kampen hebben met specifieke geografische of demografische problemen. Daarom en om het potentieel op lokaal niveau beter te mobiliseren is het noodzakelijk de vanuit de gemeenschap geleide lokale ontwikkeling te versterken en te vergemakkelijken door gemeenschappelijke regels en nauwe samenwerking voor alle relevante ESI-fondsen voor te schrijven. Voor vanuit de gemeenschap geleide lokale ontwikkeling moet rekening worden gehouden met lokale behoeften en mogelijkheden, alsook relevante sociaal-culturele kenmerken. Het is van wezenlijk belang dat lokale actiegroepen die de belangen van de gemeenschap vertegenwoordigen verantwoordelijkheid voor het ontwerp en de implementatie van vanuit de gemeenschap geleide lokale ontwikkelingsstrategieën krijgen. De gedetailleerde regelingen voor het aanwijzen van het gebied en de bevolking waarop de vanuit de gemeenschap geleide lokale ontwikkelingsstrategieën van toepassing zijn, dienen in de betreffende programma's uiteen te worden gezet overeenkomstig de fondsspecifieke voorschriften.
- (32) Vanuit de gemeenschap geleide lokale ontwikkeling kan gemakshalve in het programmeringsproces worden geïntegreerd door uit te gaan van één thematische doelstelling, ofwel ter bevordering van sociale insluiting en ter bestrijding van armoede, ofwel ter bevordering van werkgelegenheid en arbeidsmobiliteit, ook al kunnen acties die als onderdeel van vanuit de gemeenschap geleide lokale ontwikkeling worden gefinancierd, aan alle andere thematische doelstellingen bijdragen.
- (33) Wanneer een stedelijke of territoriale ontwikkelingsstrategie een geïntegreerde aanpak verlangt omdat er investeringen in het kader van meer dan een prioritaire as van een of meer operationele programma's nodig zijn, moet het mogelijk zijn dat door de Fondsen ondersteunde actie, die kan worden aangevuld met financiële steun uit het ELFPO of het EFMZV, in het kader van een operationeel programma of operationele programma's als geïntegreerde territoriale investering wordt uitgevoerd.
- (34) Financieringsinstrumenten worden steeds belangrijker wegens hun hefboomeffect op de ESI-fondsen en hun vermogen uiteenlopende vormen van publieke en private middelen te combineren ter ondersteuning van beleidsdoelstellingen van de overheid en omdat roterende vormen van financiering zulke ondersteuning duurzamer maken op langere termijn.
- (35) Door de ESI-fondsen ondersteunde financieringsinstrumenten moeten worden gebruikt om op kosteneffectieve wijze en in overeenstemming met de doelstellingen van de programma's tegemoet te komen aan specifieke behoeften van de markt, maar mogen niet in de plaats komen van private financiering. Daarom moet het besluit steunmaatregelen door middel van financieringsinstrumenten te financieren, worden genomen op basis van een ex-antebeoordeling waarbij tekortkomingen van de markt of suboptimale investeringssituaties aan het licht zijn gebracht, en van het geschatte niveau en de geschatte omvang van de behoefte aan overheidsinvesteringen. De essentiële elementen van de ex-antebeoordelingen moeten duidelijk worden omschreven in deze verordening. Gezien het gedetailleerde karakter van de ex-antebeoordeling, moet ervoor worden gezorgd dat de ex-antebeoordeling kan worden uitgevoerd in fasen en dat de ex-antebeoordeling tijdens de tenuitvoerlegging kan worden geëvalueerd en geactualiseerd.
- (36) Financieringsinstrumenten moeten zodanig worden ontworpen en uitgevoerd dat een substantiële participatie van private investeerders en financiële instellingen op basis van deugdelijke risicodeling wordt bevorderd. Om voldoende attractief voor de private sector te zijn, is het essentieel dat financieringsinstrumenten flexibel worden ontworpen en geïmplementeerd. De managementautoriteiten moeten derhalve een beslissing nemen over de meest geschikte vormen om, in overeenstemming met de doelstellingen van het desbetreffende programma, de resultaten van de ex-antebeoordeling en de toepasselijke regels inzake staatssteun, financieringsinstrumenten in te zetten voor de aanpak van de specifieke behoeften van de doelregio's. In voorkomend geval moet deze flexibiliteit ook de mogelijkheid omvatten om een deel van de tijdens de subsidiabiliteitsperiode terugbetaalde middelen te hergebruiken voor een preferentiële beloning van private investeerders of publieke investeerders die werken overeenkomstig het beginsel van de investeerder in een markteconomie. Bij deze preferentiële beloning moet rekening worden gehouden met de marktnormen en moet ervoor worden gezorgd dat eventuele overheidssteun voldoet aan het toepasselijke Unie- en nationale recht en beperkt is tot het minimumbedrag dat nodig is om als compensatie van het gebrek aan beschikbaar privékapitaal, rekening houdend met gebrekkige marktwerking of suboptimale investeringssituaties.

⁽¹⁾ Verordening (EU) Nr. 1291/2013 van het Europees Parlement en de Raad van 11 december 2013 tot vaststelling van Horizon 2020 - het kaderprogramma voor onderzoek en innovatie (2014 - 2020) en tot intrekking van Besluit nr. 1982/2006/EG (Zie bladzijde 104 van dit Publicatieblad).

- (37) Om rekening te houden met het terugbetaalbare karakter van de steun die is verleend via financieringsinstrumenten en om overeenkomstig de gebruikelijke marktpraktijk te handelen, moet de steun uit de ESI-fondsen die aan eindontvangers is verleend in de vorm van investeringen in de vorm van aandelenkapitaal of hybride kapitaalinvesteringen, leningen of garanties, of andere risicodelingsinstrumenten het totale aantal investeringen kunnen beslaan die zijn gedaan door eindontvangers, ongeacht kosten betreffende de btw. Dienovereenkomstig moet de manier waarop de btw in aanmerking wordt genomen op het niveau van de eindontvanger, uitsluitend in gevallen waarin financieringsinstrumenten gecombineerd worden met subsidies van belang zijn voor het vaststellen van de subsidiabiliteit van de uitgaven voor de subsidie.
- (38) Het zou verantwoord kunnen zijn, als bepaalde delen van een investering geen direct financieel rendement opleveren, om financieringsinstrumenten te combineren met subsidies, in de mate waarin dit overeenkomstig de toepasselijke regels inzake overheidssteun is toegestaan, om ervoor te zorgen dat de projecten economisch haalbaar zijn. In dit geval moeten specifieke voorwaarden worden vastgesteld om dubbele financiering te voorkomen.
- (39) Om ervoor te zorgen dat met de aan financiële instrumenten ten gunste van mkb-bedrijven toegewezen middelen een effectieve en efficiënte kritische massa aan nieuwe schuldfinanciering voor mkb-bedrijven wordt gerealiseerd, moeten deze middelen gebruikt kunnen worden op het hele grondgebied van de lidstaat in kwestie, ongeacht de categorieën van regio's in deze lidstaat. In het kader van de onderhandelingen over de financieringsovereenkomst tussen de lidstaat en de EIB moet het evenwel ook mogelijk zijn te voorzien in een betaling naar verhouding ten gunste van een regio of groep van regio's binnen dezelfde lidstaat, als deel van één specifiek nationaal programma per financiële bijdrage van het EFRO en het ELFPO.
- (40) De bijdragen van de lidstaten aan gezamenlijke financieringsinstrumenten voor onbeperkte garanties en securitisatie voor mkb-bedrijven moeten worden gespreid over de jaren 2014, 2015 en 2016 en de bedragen die de lidstaten moeten betalen aan de EIB, moeten dienovereenkomstig in de financieringsovereenkomst worden ingeroosterd, in overeenstemming met de standaardpraktijk in het bankwezen en met als doel de effecten op de betalingskredieten in elk afzonderlijk jaar te spreiden.
- (41) In het geval van securitisatietransacties moet ervoor worden gezorgd dat bij afsluiting van het programma op zijn minst het bedrag dat overeenkomt met de bijdrage van de Unie, is gebruikt voor de doelstelling van het ondersteunen van mkb-bedrijven, overeenkomstig de principes betreffende financieringsinstrumenten waarin is voorzien in het Financieel Reglement.
- (42) De managementautoriteiten moeten de flexibiliteit hebben om met middelen uit de programma's bij te dragen aan financieringsinstrumenten die op het niveau van de Unie in het leven zijn geroepen en direct of indirect door de Commissie worden beheerd, of op instrumenten die op nationaal, regionaal, transnationaal of grensoverschrijdend niveau in het leven zijn geroepen en door of onder de verantwoordelijkheid van de managementautoriteit worden beheerd. Voorts moeten managementautoriteiten de mogelijkheid hebben financieringsinstrumenten direct te implementeren, hetzij via bestaande of nieuw ingestelde fondsen of via fondsen van fondsen.
- (43) Om in proportionele controleregelingen te voorzien en de meerwaarde van financieringsinstrumenten te handhaven, mogen de beoogde eindontvangers niet worden afgeschrikt door de aanwezigheid van buitensporige administratieve lasten. De instanties die voor de audits van programma's verantwoordelijk zijn, moeten in eerste instantie audits verrichten op het niveau van de managementautoriteiten en de instanties die de financieringsinstrumenten, inclusief fondsen van fondsen, uitvoeren. Er kunnen evenwel specifieke omstandigheden zijn waar de documenten die nodig zijn om deze audits te voltooien, niet beschikbaar zijn op het niveau van de managementautoriteiten of op het niveau van de instanties die de financieringsinstrumenten uitvoeren of waar deze documenten geen waarheidsgetrouw en nauwkeurig beeld van de verleende steun geven. Het is nodig om in deze specifieke gevallen sommige bepalingen vast te leggen om ook audits op het niveau van de eindontvangers mogelijk te maken.
- (44) Het bedrag van de op enig tijdstip uit de ESI-fondsen aan financieringsinstrumenten verstrekte middelen moet in overeenstemming zijn met het bedrag dat nodig is voor de uitvoering van de geplande investeringen en voor betalingen aan eindontvangers, met inbegrip van beheerskosten en -vergoedingen. Bijgevolg moeten aanvragen voor tussentijdse betalingen worden gefaseerd. Op het als tussentijdse betaling uit te keren bedrag moet een maximum worden gesteld van 25 % van het totale bedrag van de programmbijdragen die in het kader van de desbetreffende financieringsovereenkomst voor het financieringsinstrument zijn uitgetrokken, waarbij verdere tussentijdse betalingen afhankelijk zijn van de besteding van een minimumpercentage van de in eerdere aanvragen opgenomen feitelijke bedragen als subsidiabele uitgaven.
- (45) Er moeten specifieke regels worden vastgesteld met betrekking tot de bedragen die bij de afsluiting van een programma als subsidiabele uitgaven kunnen worden aanvaard, teneinde ervoor te zorgen dat de bedragen, met inbegrip van beheerskosten en -vergoedingen, die uit de ESI-fondsen aan de financieringsinstrumenten worden betaald, daadwerkelijk zijn gebruikt voor investeringen in eindontvangers. De regels moeten voldoende flexibel zijn om de ondersteuning mogelijk te maken van voor doelondernemingen bedoelde instrumenten op basis van effecten en daarom moet in de regels rekening met bepaalde specifieke kenmerken van voor ondernemingen bedoelde instrumenten op basis van effecten worden gehouden, bijvoorbeeld de marktpraktijken in verband met de verstrekking van vervolffinanciering op het gebied van durfkapitaalfondsen, onder de in deze verordening vastgestelde voorwaarden moeten de doelondernemingen na het einde van de subsidiabiliteitsperiode verdere steun van de ESI-fondsen voor de bedoelde instrumenten kunnen blijven genieten.

- (46) Ook zijn er specifieke regels nodig met betrekking tot het hergebruik van middelen die kunnen worden toegeschreven aan de steun uit de ESI-fondsen tot het einde van de subsidiabiliteitsperiode, alsmede verdere regels met betrekking tot het gebruik van middelen na het einde van de subsidiabiliteitsperiode.
- (47) Als algemene regel mag de steun uit de ESI-fondsen niet worden gebruikt voor de financiering van investeringen die op het moment van het investeringsbesluit al fysiek voltooid zijn of volledig ten uitvoer zijn gelegd. Voor infrastructuurinvesteringen ter ondersteuning van stadsontwikkeling of -herstel of soortgelijke infrastructuurinvesteringen voor de diversifiëring van niet-landbouwactiviteiten in plattelandsgebieden, zou evenwel een bepaalde hoeveelheid steun nodig kunnen zijn voor de reorganisatie van een schuldportefeuille voor infrastructuur die onder een nieuwe investering valt. In deze gevallen moet het mogelijk zijn de steun uit de ESI-fondsen te gebruiken om een schuldportefeuille te reorganiseren tot een maximum van 20 % van het totale bedrag van de programmasteun voor de investering die in het kader van het financieringsinstrument wordt verleend.
- (48) De lidstaten moeten toezicht op de programma's uitoefenen om zich een oordeel te vormen over de tenuitvoerlegging en de met het bereiken van de doelstellingen gemaakte vorderingen. Te dien einde moeten door de lidstaten, overeenkomstig hun institutionele, wettelijke en financiële kader, toezichtcomités worden opgericht, waarvan de samenstelling en taken met betrekking tot de ESI-fondsen moeten worden vastgesteld. Gezien het speciale karakter van de programma's in het kader van de doelstelling "Europese territoriale samenwerking", moeten voor de toezichtcomités voor deze programma's specifieke regels worden vastgesteld. Er moeten gezamenlijke toezichtcomités worden opgericht om de coördinatie tussen de ESI-fondsen te vergemakkelijken. Om de doeltreffendheid te waarborgen, moet een toezichtcomité opmerkingen aan de managementautoriteiten kunnen toezenden over de tenuitvoerlegging en de evaluatie van het programma, inclusief maatregelen in verband met een verlichting van de administratieve last voor begunstigden, en toezicht kunnen uitoefenen op de maatregelen die naar aanleiding van zijn opmerkingen worden genomen.
- (49) De regelingen van de ESI-fondsen inzake toezicht en verslaglegging moeten op elkaar worden afgestemd om de beheersregelingen op alle niveaus te vereenvoudigen. Het is van belang te zorgen voor evenredige verslagleggingsvereisten, maar daarnaast ook voor de beschikbaarheid van uitgebreide informatie over de vorderingen die op de belangrijkste geëvalueerde punten zijn gemaakt. Daarom moeten de verslagleggingsvereisten aangepast zijn aan de informatiebehoeften in bepaalde jaren en afgestemd zijn op het tijdschema voor de prestatie-evaluaties.
- (50) Om toezicht uit te oefenen op de voortgang van programma's moet een jaarlijkse evaluatievergadering tussen elke lidstaat en de Commissie plaatsvinden. De lidstaat en de Commissie moeten evenwel kunnen besluiten alleen een vergadering te beleggen in 2017 en 2019 om een onnodige administratieve belasting te vermijden.
- (51) Om de Commissie in staat te stellen toezicht uit te oefenen op de gemaakte vorderingen bij het bereiken van de doelstellingen van de Unie, alsmede de fondsspecifieke opdrachten op grond van de in het Verdrag neergelegde doelstellingen, moeten de lidstaten voortgangsrapporten over de uitvoering van de partnerschapsovereenkomsten indienen. Op basis van die verslagen moet de Commissie in 2017 en 2019 een strategisch verslag over de gemaakte vorderingen opstellen. Om te zorgen voor een regelmatig debat over het strategisch beleid met betrekking tot de bijdrage van de ESI-fondsen aan de realisatie van de strategie van de Unie voor slimme, duurzame en inclusieve groei en met het oog op een verbetering van de kwaliteit van de uitgaven en de doeltreffendheid van het beleid overeenkomstig het Europees semester, moet over de strategische rapporten worden gedebatteerd in de Raad. De Raad moet op basis van dat debat in staat zijn input te verstrekken voor de beoordeling die op de voorjaarsstop van de Europese Raad wordt gemaakt van de rol van alle beleidsmaatregelen en -instrumenten van de Unie met betrekking tot de totstandbrenging van duurzame, banenscheppende groei in de hele Unie.
- (52) De doeltreffendheid, de doelmatigheid en het effect van de hulp uit de ESI-fondsen moeten worden geëvalueerd teneinde de kwaliteit van de opzet en de tenuitvoerlegging van programma's te verbeteren en om te bepalen welk effect de programma's hebben op de streefdoelen van de strategie van de Unie voor slimme, duurzame en inclusieve groei en, waar dit passend is, rekening houdend met de omvang van het programma, op het bruto binnenlands product (bbp) en streefdoelen in verband met de werkloosheid in het gebied dat door het programma wordt bestreken. De verantwoordelijkheden van de lidstaten en de Commissie in dit verband moeten worden gespecificeerd.
- (53) Om de kwaliteit van de opzet van elk programma te verbeteren en om te verifiëren of de doelstellingen en streefdoelen ervan kunnen worden gehaald, moet van elk programma een ex-ante-evaluatie worden uitgevoerd.
- (54) De managementautoriteit of de lidstaat moet een evaluatieplan opstellen. Dat evaluatieplan moet meer dan één programma kunnen bestrijken. Gedurende de programmeringsperiode moeten de managementautoriteiten ervoor zorgen dat er evaluaties worden uitgevoerd om de doeltreffendheid, de efficiëntie en het effect van een programma te beoordelen. Het toezichtcomité en de Commissie moeten van de resultaten van de evaluaties in kennis worden gesteld om besluiten ten aanzien van het beheer te vergemakkelijken.
- (55) Er moeten ex-postevaluaties worden uitgevoerd teneinde de doeltreffendheid en efficiëntie van de ESI-fondsen en het effect ervan op de algemene doelen van de ESI-fondsen en de strategie van de Unie voor slimme, duurzame en inclusieve groei te beoordelen, rekening houdend met de voor die strategie van de Unie vastgestelde streefdoelen. Voor elk van de ESI-fondsen moet de Commissie een syntheseverslag opstellen met de voornaamste conclusies van de ex-postevaluaties.

- (56) De soorten acties op initiatief van de Commissie en van de lidstaten kunnen worden ondernomen als technische bijstand met steun uit de ESI-fondsen moeten worden gespecificeerd.
- (57) Om zorg te dragen voor een doeltreffend gebruik van de middelen van de Unie en om overfinanciering van concrete acties die na voltooiing netto-inkomsten genereren, te voorkomen, moeten verschillende methoden worden gevolgd om de door deze concrete acties gegenereerde netto-inkomsten te bepalen, met inbegrip van een vereenvoudigde aanpak op basis van vaste percentages voor sectoren of subsectoren. De vaste percentages moeten worden gebaseerd op historische gegevens waarover de Commissie beschikt, het potentieel voor kostendekking en het beginsel "de vervuiler betaalt", waar van toepassing. Er moet bij gedelegeerde handeling ook worden voorzien in toepassing van de vaste percentages op nieuwe sectoren, invoering van subsectoren of herziening van de percentages voor toekomstige concrete acties wanneer er nieuwe gegevens beschikbaar komen. Het gebruik van vaste percentages kan bijzonder adequaat zijn voor concrete acties op het gebied van informatie- en communicatietechnologie (ICT), OOI, en energie-efficiëntie. Om voorts de toepassing te garanderen van het proportionaliteitsbeginsel en rekening te houden met andere wetgeving en contractbepalingen die eventueel van toepassing zijn, is het nodig daarnaast de uitzonderingen op deze regels vast te stellen.
- (58) Het is belangrijk om te zorgen voor een proportionele aanpak en om een dubbele controle van financieringsbehoeften te voorkomen in het geval van na voltooiing netto-inkomsten genererende concrete acties die vallen onder de regels inzake overheidssteun, aangezien met deze regels ook beperkingen worden vastgesteld van de steun die mag worden verleend. In geval van de-minimissteun, geoorloofde staatssteun voor mkb-bedrijven met toepassing van een steunintensiteit of een begrenzing van het steunbedrag of geoorloofde staatssteun voor grote ondernemingen na uitvoering van een individuele controle van de financieringsbehoeften overeenkomstig de toepasselijke regels inzake staatssteun, hoeven de regels op grond waarvan een berekening vereist is van de netto-inkomsten, bijgevolg niet te worden toegepast. Niettemin moet een lidstaat de mogelijkheid hebben de methoden voor de berekening van de netto-inkomsten toe te passen, als de nationale regels hierin voorzien.
- (59) Publiek-private partnerschappen ("PPP's") kunnen een doeltreffend instrument zijn voor de uitvoering van concrete acties ter verwezenlijking van beleidsdoelstellingen van de overheid, doordat hierin verschillende vormen van publieke en private middelen worden samengebracht. Om ervoor te zorgen dat ESI-fondsen gemakkelijker kunnen worden aangewend voor de ondersteuning van concrete acties in het kader van een PPP-structuur, moeten sommige gemeenschappelijke bepalingen inzake de ESI-fondsen in deze verordening worden aangepast teneinde rekening te houden met bepaalde specifieke kenmerken van PPP's.
- (60) De begindatum en einddatum voor de subsidiabiliteit van de uitgaven moeten worden bepaald, zodat de ESI-fondsen in de gehele Unie op eenvormige, billijke wijze worden geïmplementeerd. Om de uitvoering van de programma's te vergemakkelijken, is het dienstig vast te stellen dat de begindatum voor de subsidiabiliteit van de uitgaven vóór 1 januari 2014 kan vallen als de betrokken lidstaat vóór die datum een programma indient. Rekening houdend met de dringende noodzaak de middelen beschikbaar te stellen die zijn toegewezen aan het YEI om de onmiddellijke tenuitvoerlegging ervan te ondersteunen, moet de startdatum voor de subsidiabiliteit van uitgaven uitzonderlijk 1 september 2013 zijn. Om een doeltreffend gebruik van de ESI-fondsen te waarborgen en het risico voor de begroting van de Unie te verkleinen, moeten beperkingen worden vastgesteld voor concrete acties die al zijn voltooid.
- (61) In overeenstemming met het subsidiariteitsbeginsel en behoudens de in Verordening (EU) nr. 1301/2013 van het Europees Parlement en de Raad ⁽¹⁾, de ESF-verordening, Verordening (EU) nr. 1300/2013 van het Europees Parlement en de Raad ⁽²⁾, Verordening (EU) nr. 1299/2013 van het Europees Parlement en de Raad ⁽³⁾, Verordening (EU) nr. 1305/2013 van het Europees Parlement en de Raad ⁽⁴⁾, en in de EMVF-verordening genoemde uitzonderingen, moeten de lidstaten nationale regels voor de subsidiabiliteit van de uitgaven vaststellen.
- (62) Om het gebruik van de ESI-fondsen te vereenvoudigen en het risico van fouten te verkleinen, en tegelijkertijd waar nodig voor differentiatie te zorgen om rekening te houden met specifieke beleidskenmerken, moeten de steunvormen, geharmoniseerde voorwaarden voor de terugbetaling van subsidies en terugvorderbare bijstand, forfaitaire financiering, specifieke subsidiabiliteitsregels voor subsidies en terugvorderbare bijstand en specifieke voorwaarden voor de subsidiabiliteit van concrete acties afhankelijk van de locatie worden vastgesteld.
- (63) Het moet mogelijk zijn steun uit de ESI-fondsen te verlenen in de vorm van subsidies, prijzen, terugvorderbare bijstand en financieringsinstrumenten, of een combinatie daarvan, om ervoor te zorgen dat de bevoegde instanties de geschiktste vorm van steun kunnen kiezen om in de vastgestelde behoeften te voorzien.
- ⁽¹⁾ Verordening (EU) Nr. 1301/2013 van het Europees Parlement en de Raad van 17 december 2013 betreffende het Europees Fonds voor Regionale Ontwikkeling en specifieke bepalingen met betrekking tot de doelstelling "Investeren in groei en werkgelegenheid", en tot intrekking van Verordening (EG) nr. 1080/2006 (Zie bladzijde 289 van dit Publicatieblad).
- ⁽²⁾ Verordening (EU) Nr. 1300/2013 van het Europees Parlement en de Raad van 17 december 2013 inzake het Cohesiefonds en tot intrekking van Verordening (EG) nr. 1084/2006 van de Raad (Zie bladzijde 281 van dit Publicatieblad).
- ⁽³⁾ Verordening (EU) Nr. 1299/2013 van het Europees Parlement en de Raad van 17 december 2013 betreffende specifieke bepalingen voor steun uit het Europees Fonds voor regionale ontwikkeling ter verwezenlijking van de doelstelling "Europese territoriale samenwerking" (Zie bladzijde 259 van dit Publicatieblad).
- ⁽⁴⁾ Verordening (EU) Nr. 1305/2013 van het Europees Parlement en de Raad van 17 december 2013 inzake steun voor plattelandsontwikkeling uit het Europees Landbouwfonds voor Plattelandsontwikkeling en tot intrekking van Verordening (EG) nr. 1698/2005 (Zie bladzijde 487 van dit Publicatieblad).

- (64) Om ervoor te zorgen dat de steunmaatregelen van de ESI-fondsen doeltreffend en billijk zijn en een duurzaam effect sorteren, moeten er bepalingen gelden die het duurzame karakter van investeringen in ondernemingen en in infrastructuur garanderen, en voorkomen dat de ESI-fondsen worden gebruikt om een onrechtmatig voordeel te behalen. Ervaring heeft aangetoond dat een periode van vijf jaar een geschikte minimumperiode is, tenzij regels inzake staatssteun een andere periode voorschrijven. Niettemin en overeenkomstig het proportionaliteitsbeginsel, is het mogelijk dat een beperktere periode van drie jaar verantwoord zou zijn, als de investering betrekking heeft op het behoud van investeringen door of banen in het mkb. In het geval van een concrete actie die een investering in infrastructuur of een productieve investering omvat, met een begunstigde die geen mkb-bedrijf is, moet zulke concrete actie de bijdrage uit de ESI-fondsen terugbetalen wanneer de productieactiviteit, binnen tien jaar na de eindbetaling aan de begunstigde, wordt verplaatst naar een locatie buiten de Unie. Acties die worden ondersteund uit het ESF of die niet leiden tot productieve investeringen of investeringen in infrastructuur moeten van het algemene duurzaamheidsvereiste worden uitgesloten, tenzij dit vereiste voortvloeit uit toepasselijke regels inzake staatssteun; dit geldt ook voor bijdragen aan of uit financieringsinstrumenten. Onverschuldigd betaalde bedragen moeten worden teruggevorderd en worden onderworpen aan de procedures die van toepassing zijn op onregelmatigheden.
- (65) De lidstaten moeten passende maatregelen nemen om een goede opzet en werking van hun beheers- en controlesystemen te waarborgen en zo te garanderen dat er een legaal en regelmatig gebruik van de ESI-fondsen wordt gemaakt. De verplichtingen van de lidstaten met betrekking tot de beheers- en controlesystemen van de programma's en in verband met het voorkomen, opsporen en corrigeren van onregelmatigheden en van inbreuken op het recht van de Unie moeten daarom worden gespecificeerd.
- (66) In overeenstemming met het beginsel van gedeeld beheer dienen de lidstaten en de Commissie verantwoordelijk te zijn voor het beheer van en het toezicht op de programma's. De lidstaten dienen, via hun beheers- en controlesystemen, in eerste instantie verantwoordelijk te zijn voor de uitvoering van en het toezicht op de concrete acties in de programma's. Om de doeltreffendheid van het toezicht op de selectie en uitvoering van concrete acties en de werking van het beheers- en controlesysteem te versterken, moeten de functies van de managementautoriteit worden gespecificeerd.
- (67) De lidstaten dienen de verplichtingen in verband met beheer, controle en audit te vervullen en de daaruit voortvloeiende verantwoordelijkheden op zich te nemen die zijn neergelegd in de voorschriften voor gedeeld beheer, zoals opgenomen in deze verordening, het Financieel Reglement en de fondsspecifieke voorschriften. De lidstaten moeten ervoor zorgen dat er doeltreffende regelingen voor het onderzoek van klachten in verband met de ESI-fondsen gelden, in overeenstemming met de in deze verordening vastgestelde voorwaarden. Overeenkomstig het subsidiariteitsbeginsel moeten de lidstaten op verzoek van de Commissie een onderzoek uitvoeren van de bij de Commissie ingediende klachten die in het toepassingsgebied van hun regelingen vallen, waarbij zij de Commissie op verzoek over de resultaten van de onderzoeken moeten informeren.
- (68) De bevoegdheden en verantwoordelijkheden van de Commissie om de doeltreffende werking van de beheers- en controlesystemen te controleren en van de lidstaten te verlangen dat zij actie ondernemen, moeten worden vastgesteld. Ook moet de Commissie de bevoegdheid krijgen audits en controles ter plaatse uit te voeren aangaande onderwerpen in verband met een goed financieel beheer, zodat zij conclusies kan trekken over de prestaties van de ESI-fondsen.
- (69) De vastlegging van bijdragen uit de begroting door de Unie moet jaarlijks geschieden. Om een doeltreffend beheer van de programma's te waarborgen, moeten gemeenschappelijke regels voor voorfinanciering, verzoeken om tussentijdse betalingen en de betaling van het eindsaldo worden vastgesteld, onverminderd specifieke regels die voorgeschreven zijn voor van elk van de ESI-fondsen.
- (70) Een voorfinancieringsbetaling bij de start van een programma waarborgt dat een lidstaat de middelen heeft om begunstigden al vanaf het begin van de implementatie van het programma steun te verlenen, zodat deze begunstigden indien nodig voorschotten ontvangen om de geplande investeringen te doen en snel na de indiening van betalingsverzoeken worden terugbetaald. Daarom zijn bepalingen over initiële voorfinanciering uit de ESI-fondsen nodig. Initiële voorfinanciering moet bij de afsluiting van het programma volledig zijn goedgekeurd.
- (71) Ter vrijwaring van de financiële belangen van de Unie moet er worden voorzien in bepaalde maatregelen die in tijd worden beperkt en het mogelijk maken dat de gedelegeerd ordonnateur betalingen kan onderbreken wanneer er duidelijke aanwijzingen zijn dat er grote tekortkomingen zijn in de werking van het beheers- en controlesysteem of dat er onregelmatigheden bij een betalingsaanvraag hebben plaatsgevonden, of wanneer de voor het onderzoek en de goedkeuring van de rekeningen bestemde documenten niet zijn ingediend. De duur van de schorsingstermijn mag maximaal zes maanden bedragen, met de mogelijkheid van een verlenging van die termijn tot maximaal negen maanden, als de lidstaat hiermee instemt, om te zorgen voor voldoende tijd om de redenen voor de schorsing te verhelpen, zodat de toepassing van stopzettingen kan worden voorkomen.
- (72) Ter vrijwaring van de begroting van de Unie kan het mogelijk noodzakelijk zijn dat de Commissie financiële correcties aanbrengt. Met het oog op de rechtszekerheid voor de lidstaten is het van belang te bepalen onder welke omstandigheden inbreuken op het toepasselijke Unie- of nationale recht betreffende de toepassing hiervan aanleiding kunnen zijn voor financiële correcties door de Commissie. Om te waarborgen dat er een verband is tussen door de Commissie aan de lidstaten opgelegde financiële correcties en de bescherming van de financiële belangen van de Unie, moeten zulke correcties beperkt blijven tot gevallen waarin de inbreuk op het

toepasselijke Unie- of nationale recht dat betrekking heeft op de toepassing van het relevante recht van de Unie, betrekking heeft op de subsidiabiliteit, de regelmatigheid, het beheer of de controle van concrete acties en de uitgaven daarvoor die bij de Commissie zijn gedeclareerd. Met het oog op de evenredigheid is het belangrijk dat de Commissie de aard en de ernst van de inbreuk en de gerelateerde financiële gevolgen voor de begroting van de Unie in aanmerking neemt bij haar beslissing over een financiële correctie.

- (73) Om financiële discipline aan te moedigen, moeten regelingen voor de vrijmaking van delen van vastleggingen voor een programma worden vastgesteld, met name wanneer een bedrag van de vrijmaking kan worden uitgezonderd, met name wanneer een vertraging bij de uitvoering voortvloeit uit omstandigheden waarop de betrokken partij geen invloed had, die abnormaal en onvoorzien waren, en waarvan de gevolgen ondanks de geleverde inspanningen niet kunnen worden vermeden, alsmede in een situatie waar een betalingsverzoek is ingediend maar waarvan de betalingstermijn is onderbroken of de betaling is opgeschort.
- (74) De vrijmakingsprocedure is ook een noodzakelijk onderdeel van het mechanisme voor de toewijzing van de prestatiereserve en in deze gevallen moet het mogelijk zijn de kredieten opnieuw op te voeren om ze vervolgens vast te leggen voor andere programma's en prioriteiten. Bovendien moet er bij de tenuitvoerlegging van bepaalde specifieke financieringsinstrumenten ten gunste van mkb-bedrijven, waar de vrijmakingen het gevolg zijn van het feit dat een lidstaat zijn deelname aan de financieringsinstrumenten in kwestie stopzet, in worden voorzien dat de kredieten vervolgens opnieuw worden opgevoerd voor vastlegging in andere programma's. Gezien het feit dat in het Financieel Reglement bijkomende bepalingen moeten worden ingevoerd om deze wederopvoering van kredieten mogelijk te maken, mogen zulke procedures alleen van toepassing zijn met ingang van de datum van inwerkingtreding van de desbetreffende wijziging van het Financieel Reglement.
- (75) In verband met de specifieke functionering van de Fondsen zijn aanvullende algemene bepalingen nodig. Om de Fondsen een grotere toegevoegde waarde te verlenen en hun bijdrage aan de prioriteiten van de strategie van de Unie voor slimme, duurzame en inclusieve groei en de fondsspecifieke opdrachten op grond van hun op het Verdrag gebaseerde doelstellingen te vergroten, moet met name de werkwijze van de Fondsen worden vereenvoudigd en worden geconcentreerd op de doelstellingen "investeren in groei en werkgelegenheid" en "Europese territoriale samenwerking".
- (76) Aanvullende bepalingen in verband met de specifieke functionering van het ELFPO en het EFMZV zijn opgenomen in de wetgeving voor de desbetreffende sectoren.
- (77) Ter bevordering van de Verdragsdoelstellingen inzake economische, sociale en territoriale cohesie moeten in het kader van het doelstelling "investeren in groei en werkgelegenheid" alle regio's worden ondersteund. Om

evenwichtige, geleidelijke steun te verlenen op basis van het niveau van economische en sociale ontwikkeling moeten de middelen voor dat doel worden toegewezen uit het EFRO en het ESF aan minder ontwikkelde regio's, overgangsregio's en de meer ontwikkelde regio's op basis van hun bruto binnenlandse product (bbp) per inwoner in verhouding tot het gemiddelde voor de EU-27. Om de duurzaamheid van investeringen uit de Structuurfondsen op lange termijn te waarborgen, de verwezenlijkte ontwikkeling te consolideren en de economische groei en sociale samenhang van de regio's van de Unie te stimuleren, moeten regio's met een bbp per inwoner dat in de programmeringsperiode 2007-2013 minder dan 75 % van het gemiddelde voor EU-25 voor de referentieperiode bedroeg, maar waarvan het bbp per inwoner tot meer dan 75 % van het gemiddelde voor EU-27 is gestegen, ten minste 60 % van hun indicatieve gemiddelde jaarlijkse toewijzing voor 2007-2013 ontvangen. De totale toewijzing aan een lidstaat uit het EFRO, het ESF en het Cohesiefonds moet op zijn minst 55 % van zijn individuele totale toewijzing voor 2007-2013 bedragen. Lidstaten waarvan het bruto nationaal inkomen (bni) per inwoner minder dan 90 % van het gemiddelde voor de Unie bedraagt, moeten steun krijgen in het kader van de doelstelling "investeren in groei en werkgelegenheid" van het Cohesiefonds.

- (78) Er moeten objectieve criteria worden vastgesteld om te bepalen welke regio's en gebieden voor steun uit de Fondsen in aanmerking komen. Daartoe moet de identificatie van de regio's en gebieden op Unieniveau worden gebaseerd op het gemeenschappelijke classificatiesysteem voor de regio's in Verordening (EG) nr. 1059/2003 van het Europees Parlement en de Raad ⁽¹⁾, gewijzigd door Verordening (EG) nr. 105/2007 van de Commissie ⁽²⁾
- (79) Om een passend financieel kader voor de Fondsen vast te stellen, moet de Commissie elk jaar door middel van uitvoeringshandelingen aan de hand van een objectieve, transparante methode een verdeling van de beschikbare vastleggingskredieten maken, om ervoor te zorgen dat deze kredieten vooral terechtkomen in regio's met een ontwikkelingsachterstand, inclusief die welke overgangssteun krijgen. Om rekening te houden met de bijzonder moeilijke situatie van de lidstaten die te lijden hebben onder de crisis, moet de Commissie, overeenkomstig Verordening (EU, Euratom) nr. 1311/2013 van de Raad ⁽³⁾, de totale toewijzingen van alle lidstaten in 2016 herzien op basis van de recentste statistieken die op dat moment beschikbaar zijn en deze toewijzingen indien nodig aanpassen. De vereiste aanpassingen moeten in gelijke delen over de jaren 2017-2020 worden gespreid.

⁽¹⁾ Verordening (EG) nr. 1059/2003 van het Europees Parlement en de Raad van 26 mei 2003 betreffende de opstelling van een gemeenschappelijke nomenclatuur van territoriale eenheden voor de statistiek (NUTS) (PB L 154 van 21.6.2003, blz. 1).

⁽²⁾ Verordening (EG) nr. 105/2007 van de Commissie van 1 februari 2007 tot wijziging van de bijlagen bij Verordening (EG) nr. 1059/2003 van het Europees Parlement en de Raad betreffende de opstelling van een gemeenschappelijke nomenclatuur van territoriale eenheden voor de statistiek (NUTS) (PB L 39 van 10.2.2007, blz. 1).

⁽³⁾ Verordening (EU, Euratom) nr. 1311/2013 van de Raad van 2 december 2013 tot vaststelling van het meerjarig financieel kader voor de jaren 2014-2020 (Zie bladzijde 884 van dit Publicatieblad).

- (80) Ter stimulering van de noodzakelijke versnelde ontwikkeling van vervoers- en energie-infrastructuur en ICT in de gehele Unie moet een Connecting Europe Facility worden gecreëerd overeenkomstig Verordening (EU) nr. 1316/2013 van het Europees Parlement en de Raad ⁽¹⁾. Er moet steun worden verleend uit het Cohesiefonds voor projecten voor de tenuitvoerlegging van de basisnetwerken of voor de projecten en horizontale activiteiten die worden genoemd in deel I van de bijlage bij die verordening.
- (81) De jaarlijkse kredieten uit de Fondsen die aan een lidstaat worden toegewezen, moeten worden geplafonneerd met inachtneming van het bnp van die lidstaat.
- (82) Het is noodzakelijk de plafonds voor de middelen voor de doelstelling "investeren in groei en werkgelegenheid" en objectieve criteria voor de toewijzing ervan aan regio's en lidstaten vast te stellen. De lidstaten moeten de steun concentreren om ervoor te zorgen dat voldoende investeringen gaan naar werkgelegenheid voor jongeren, arbeidsmobiliteit, kennis, sociale inclusie en armoedebestrijding, teneinde te waarborgen dat het aandeel van het ESF als percentage van de totale gecombineerde middelen voor de structuurfondsen en het Cohesiefonds op Unieniveau minimaal 23,1 % bedraagt, met uitzondering van de steun van het Cohesiefonds voor transportinfrastructuur in het kader van de Connecting Europe Facility en de hulp uit de structuurfondsen voor de minstbedeelden.
- (83) Gelet op de dringende noodzaak de jeugdwerkloosheid in de meest getroffen regio's van de Unie alsook in de Unie als geheel aan te pakken, dient een YEI te worden gecreëerd, te financieren uit een specifieke toewijzing en uit doelgerichte investeringen van het ESF om de aanzienlijk steun die reeds via de ESI-fondsen wordt verstrekt aan te vullen en te versterken. Het YEI moet erop gericht zijn jongeren te helpen, met name deze die in de in aanmerking komende regio's werkloos zijn of geen onderwijs of opleiding volgen. Het YEI moet ten uitvoer worden gelegd als onderdeel van de doelstelling "investeren in groei en werkgelegenheid".
- (84) In overeenstemming met het kerndoel inzake armoedebestrijding is het noodzakelijk het fonds voor Europese steun aan de meest hulpbehoevenden te heroriënteren teneinde sociale insluiting te bevorderen. Er moet worden voorzien in een mechanisme om middelen naar dit instrument over te hevelen van de toewijzingen van elke lidstaat in het kader van de structuurfondsen.
- (85) Rekening houdend met de huidige economische omstandigheden mag het plafond voor overdrachten (plafonnering) uit de Fondsen aan elke afzonderlijke lidstaat er niet toe leiden dat de toewijzingen per lidstaat hoger zijn dan 110 % van hun niveau in reële termen voor de programmeringsperiode 2007-2013.
- (86) Om een passende toewijzing aan elke regiocategorie te waarborgen, mag geen overdracht van middelen uit de Fondsen plaatsvinden tussen minder ontwikkelde, overgangs- en meer ontwikkelde regio's, tenzij er sprake is van naar behoren gemotiveerde omstandigheden in verband met de verwezenlijking van een of meer thematische doelstellingen. De omvang van deze overdrachten mag niet meer dan 3 % van het totale krediet voor die regiocategorie bedragen.
- (87) Om een reëel economisch effect te sorteren, mag de steun uit de Fondsen niet in de plaats komen van structurele overheidsuitgaven of daarmee gelijk te stellen structuuruitgaven die de lidstaten in het kader van deze verordening moeten doen. Om ervoor te zorgen dat bij de steun uit de Fondsen rekening wordt gehouden met een ruimere economische context, moet de hoogte van de overheidsuitgaven worden bepaald met inachtneming van de algemene macro-economische omstandigheden waarin de financiering plaatsvindt, en wel op basis van de indicatoren die zijn vervat in de jaarlijks door de lidstaten in overeenstemming met Verordening (EG) nr. 1446/1997 van de Raad ⁽²⁾. De verificatie door de Commissie van het additionaliteitsbeginsel moet met name zijn gericht op de lidstaten waar ten minste 15 % van de bevolking in minder ontwikkelde en overgangsregio's woont, daar de financiële middelen voor een groot deel voor deze regio's bestemd zijn.
- (88) Er moeten aanvullende bepalingen worden vastgesteld over de programmering en het beheer van en het toezicht en de controle op de operationele programma's die steun uit de Fondsen ontvangen om de resultaatgerichtheid te vergroten. Met name moeten gedetailleerde eisen worden vastgesteld voor de inhoud van de operationele programma's. Dat moet de presentatie vergemakkelijken van een samenhangende interventielogica voor de aanpak van de vastgestelde ontwikkelingsbehoeften, voor de bepaling van het kader voor de beoordeling van de prestaties en voor de ondersteuning van een doeltreffende, efficiënte implementatie van de Fondsen. Een prioritaire as moet als een algemeen beginsel één thematische doelstelling, één Fonds en één regiocategorie beslaan. Waar passend en om de doeltreffendheid en de effectiviteit in een thematisch samenhangende geïntegreerde aanpak te vergroten, moet het mogelijk zijn dat een prioritaire as betrekking heeft op meer dan een regiocategorie en een of meerdere aanvullende investeringsprioriteiten van het EFRO, het ESF en het Cohesiefonds onder een of meerdere thematische doelstellingen combineren.
- (89) Ingeval een lidstaat maximaal één operationeel programma voor elk Fonds opstelt, zodat zowel de programma's als de partnerschapsovereenkomst op nationaal niveau worden opgesteld, moet in specifieke regelingen worden voorzien om de complementariteit van deze documenten te waarborgen.

⁽¹⁾ Verordening (EU) Nr. 1316/2013 van het Europees Parlement en de Raad van 11 december 2013 tot vaststelling van de financieringsfaciliteit voor Europese verbindingen, tot wijziging van Verordening (EU) nr. 913/2010 en tot intrekking van Verordeningen (EG) nr. 680/2007 en (EG) nr. 67/2010 (PB L 348 van 20.12.2013, blz. 129).

⁽²⁾ Verordening (EG) nr. 1466/97 van de Raad van 7 juli 1997 over versterking van het toezicht op begrotingssituaties en het toezicht op en de coördinatie van het economisch beleid (PB L 209 van 2.8.1997, blz. 1).

- (90) Om de noodzaak van beknopte operationele programma's met duidelijke verplichtingen voor de lidstaten te verzoenen met de noodzaak van flexibiliteit met het oog op aanpassing aan veranderende omstandigheden, moet een onderscheid worden gemaakt tussen de essentiële elementen van het operationele programma, waarover de Commissie een besluit moet nemen, en andere elementen, waarover geen Commissiebesluit hoeft te worden genomen en die gewijzigd kunnen worden door de lidstaat. Bijgevolg moet worden voorzien in procedures om ervoor te zorgen dat die niet-essentiële onderdelen op nationaal niveau kunnen worden gewijzigd zonder dat hiervoor een besluit van de Commissie nodig is.
- (91) Ter verbetering van de complementariteit en ter vereenvoudiging van de implementatie moet het mogelijk zijn de steun uit het Cohesiefonds en het EFRO met steun uit het ESF te combineren in gemeenschappelijke operationele programma's in het kader van de doelstelling "investeren in groei en werkgelegenheid".
- (92) Een aanzienlijk deel van de uitgaven van de Unie gaat naar grote projecten die vaak van strategisch belang zijn voor het welslagen van de strategie van de Unie voor slimme, duurzame en inclusieve groei. Daarom is het gerechtvaardigd dat in het kader van deze verordening concrete acties boven bepaalde drempels nog steeds onder specifieke goedkeuringsprocedures vallen. De drempel moet worden vastgesteld in verhouding tot de totale subsidiabele kosten, rekening houdend met verwachte netto-inkomsten, waarbij de drempel voor vervoersprojecten hoger is, aangezien de investeringen in deze sector in de regel groter zijn. Met het oog op duidelijkheid moet in verband hiermee worden gedefinieerd wat een aanvraag voor een groot project inhoudt. De aanvraag moet de nodige informatie bevatten om zekerheid te verkrijgen over het feit dat de financiële bijdrage uit de Fondsen niet leidt tot aanzienlijk banenverlies op bestaande locaties in de Unie.
- (93) Ter bevordering van de voorbereiding en uitvoering van grote projecten op een degelijke economische en technische basis en ter stimulering van het gebruik expertenadvies in een vroeg stadium, waarbij onafhankelijke deskundigen die technische bijstand krijgen van de Commissie of, in overleg met de Commissie, van andere onafhankelijke deskundigen, duidelijke verklaringen kunnen verstrekken over de haalbaarheid en de economische levensvatbaarheid van een groot project, moet de goedkeuringsprocedure van de Commissie worden gestroomlijnd. De Commissie mag de goedkeuring van de financiële bijdrage alleen kunnen weigeren, als zij een uitgesproken zwak punt in de onafhankelijke evaluatie van de kwaliteit vaststelt.
- (94) In gevallen waar geen onafhankelijke evaluatie van de kwaliteit van een groot project is uitgevoerd, moet de lidstaat alle vereiste informatie verstrekken en moet de Commissie het grote project beoordelen om te bepalen of de gevraagde financiële bijdrage gerechtvaardigd is.
- (95) Ter wille van de continuïteit van de uitvoering worden, omodeloze administratieve lasten te vermijden en met het oog op de aanpassing aan het besluit van de Commissie betreffende richtsnoeren voor de programmeringsperiode 2007-2013, faseringsbepalingen vastgesteld voor uit hoofde van Verordening (EG) nr. 1083/2006 ⁽¹⁾ goedgekeurde grote projecten waarvan de uitvoeringsperiode zich naar verwachting ook over de onder deze verordening vallende programmeringsperiode zal uitstrekken. Onder bepaalde voorwaarden moet een snelle procedure worden gevolgd voor de kennisgeving en goedkeuring van een tweede of een volgende fase van een groot project waarvoor de voorgaande fase of fasen door de Commissie waren goedgekeurd in het kader van de programmeringsperiode 2007-2013. Elke afzonderlijke fase van de gefaseerde concrete actie, die hetzelfde algemene doel dient, moet overeenkomstig de regels van de relevante programmeringsperiode worden uitgevoerd.
- (96) Om lidstaten de keuze te geven een deel van een operationeel programma met behulp van een resultaatgerichte aanpak te implementeren, is het nuttig te voorzien in een gezamenlijk actieplan bestaande uit een project of een groep projecten die door een begunstigde moeten worden uitgevoerd om aan de doelstellingen van het operationele programma bij te dragen. Om de resultaatgerichtheid van de Fondsen te vereenvoudigen en te versterken, moet het beheer van het gezamenlijke actieplan uitsluitend worden gebaseerd op gezamenlijk overeengekomen mijlpalen, output en resultaten, zoals gedefinieerd in het besluit van de Commissie betreffende de goedkeuring van het gezamenlijke actieplan. De controle en de audit van een gezamenlijk actieplan moeten ook beperkt blijven tot de vraag of het de mijlpalen, de output en de resultaten bereikt. Bijgevolg moeten regels worden vastgesteld betreffende de opstelling, de inhoud, de goedkeuring, het financieel beheer en de controle van gezamenlijke actieplannen.
- (97) Er moeten specifieke regels voor de taken van het toezichtcomité en voor de jaarverslagen over de uitvoering van de door de Fondsen ondersteunde operationele programma's worden goedgekeurd. Aanvullende bepalingen voor de specifieke werking van het ELFPO moeten worden opgenomen in de wetgeving voor die sector.
- (98) Om de beschikbaarheid van essentiële, actuele informatie over de uitvoering van een programma te garanderen, moeten de lidstaten de Commissie regelmatig kerngegevens verstrekken. Om een extra belasting voor de lidstaten te vermijden, moet dit beperkt blijven tot continu verzamelde gegevens die elektronisch worden ingediend.
- ⁽¹⁾ Verordening (EG) nr. 1083/2006 van de Raad van 11 juli 2006 houdende algemene bepalingen inzake het Europees Fonds voor Regionale Ontwikkeling, het Europees Sociaal Fonds en het Cohesiefonds en tot intrekking van Verordening (EG) nr. 1260/1999 (PB L 210 van 31.7.2006, blz. 25).

- (99) Met het oog op een scherper toezicht op de vorderingen met de implementatie van de Fondsen en een gemakkelijker financieel beheer, is het nodig ervoor te zorgen dat er tijdig financiële basisgegevens over die vorderingen beschikbaar zijn.
- (100) In overeenstemming met artikel 175 VWEU moet de Commissie het Europees Parlement, de Raad, het Europees Economisch en Sociaal Comité en het Comité van de Regio's om de drie jaar een Cohesieverslag voorleggen over de vorderingen die bij het bereiken van economische, sociale en territoriale cohesie in de Unie zijn gemaakt. Er moeten bepalingen worden vastgesteld inzake de inhoud van dit verslag.
- (101) Het is belangrijk de prestaties van de Fondsen van de Unie onder de aandacht van het grote publiek te brengen en het bewust te maken van de doelstellingen van het cohesiebeleid. Burgers hebben er recht op te weten hoe de financiële middelen van de Unie worden geïnvesteerd. Zowel de managementautoriteiten als de begunstigden, alsook de instellingen van de Unie en de raadgevende instanties, moeten er verantwoordelijk voor zijn het publiek op passende wijze voor te lichten. Om doelmatiger met het grote publiek te communiceren en de synergieën tussen de op initiatief van de Commissie genomen communicatieactiviteiten te vergroten, moeten de middelen die krachtens deze verordening aan communicatieacties worden toegewezen, ook bijdragen tot aan het dekken van de kosten van depubliec-relationscommunicatie van de beleidsprioriteiten van de Europese Unie, voor zover deze verband houden met de algemene doelstellingen van deze verordening.
- (102) Om de toegankelijkheid en transparantie van de informatie over financieringsmogelijkheden en begunstigden van projecten te vergroten, moet de informatie over alle operationele programma's, waaronder lijsten van in het kader van elk operationeel programma ondersteunde concrete acties, in elke lidstaat worden vermeld op een enkele website of een enkel webportaal.
- (103) Om te zorgen voor een ruime verspreiding van informatie over de prestaties van de Fondsen en de rol van de Unie daarbij, en om potentiële begunstigden in te lichten over financieringsmogelijkheden, moeten in deze verordening – rekening houdend met de omvang van de operationele programma's en overeenkomstig het evenredigheidsbeginsel – gedetailleerde regels over maatregelen betreffende informatie en communicatie, alsmede bepaalde technische kenmerken van dergelijke maatregelen, worden opgenomen.
- (104) Om ervoor te zorgen dat de toewijzing aan elk Fonds geconcentreerd is op de strategie van de Unie voor slimme, duurzame en inclusieve groei en de fondsspecifieke opdrachten overeenkomstig de in het Verdrag neergelegde doelstellingen, moeten voor de toewijzing voor technische bijstand van de lidstaat maxima worden vastgesteld. Er moet ook worden gezorgd dat het rechtskader voor de programmering van technische bijstand de invoering van gestroomlijnde uitvoeringsregelingen vergemakkelijkt in een context waarin de lidstaten verschillende Fondsen tegelijk implementeren en het moet mogelijk zijn dat dat kader verscheidene regiocategorieën omvat.
- (105) De elementen voor de differentiatie van het medefinancieringspercentage uit de Fondsen voor prioritaire assen moeten worden vastgesteld, met name om de multiplicatoreffecten van de middelen van de Unie te verhogen. Ook moeten maximale medefinancieringspercentages per regiocategorie worden vastgesteld teneinde ervoor te zorgen dat het beginsel van medefinanciering door middel van een passend niveau van publieke of private nationale steunverlening in acht wordt genomen.
- (106) Voor elk operationeel programma moeten de lidstaten een managementautoriteit, een certificeringsautoriteit en een functioneel onafhankelijke auditautoriteit aanwijzen. Om de lidstaten flexibiliteit te bieden bij het opzetten van de controlesystemen, moet de mogelijkheid worden geboden de functies van de certificeringsautoriteit te laten uitvoeren door de managementautoriteit. De lidstaten moeten ook de mogelijkheid krijgen intermediaire instanties aan te wijzen die bepaalde taken van de managementautoriteit of de certificeringsautoriteit kunnen uitvoeren. De lidstaten moeten in dat geval duidelijk bepalen welke verantwoordelijkheden en functies deze autoriteiten en instanties hebben.
- (107) Om rekening te houden met de specifieke organisatie van het beheer en de controlesystemen bij de Fondsen en het EFMZV, en met de noodzaak een evenredige aanpak te garanderen, moeten specifieke bepalingen worden vastgesteld met betrekking tot de aanwijzing van de management- en de certificeringsautoriteit. Om nodeloze administratieve lasten te vermijden, moet de voorafgaande verificatie van de inachtneming van de in deze verordening opgenomen aanwijzingscriteria worden beperkt tot de management- en de certificeringsautoriteit, en mogen op bepaalde, in deze verordening vastgelegde voorwaarden geen extra auditverrichtingen worden verlangd wanneer het systeem grotendeels hetzelfde is als in de programmeringsperiode 2007-2013. Er mag niet worden verlangd dat de aanwijzing wordt goedgekeurd door de Commissie. Om de rechtszekerheid te vergroten, moeten de lidstaten evenwel de mogelijkheid hebben om de documenten met betrekking tot de aanwijzing op bepaalde in deze verordening vastgelegde voorwaarden aan de Commissie voor te leggen. Het monitoren van de naleving van de aanwijzingscriteria die uitgevoerd wordt op grond van audit- en controleregelingen dient, indien hieruit blijkt dat de criteria niet worden nageleefd, te leiden tot remediërende acties en tot een eventuele beëindiging van de aanwijzing.
- (108) De managementautoriteit draagt de hoofdverantwoordelijkheid voor de doeltreffende en doelmatige implementatie van de Fondsen en het EFMZV en heeft aldus een groot aantal functies in verband met het beheer van en het toezicht op het programma, het financieel beheer, de financiële controle en de selectie van projecten. De verantwoordelijkheden en taken van de managementautoriteit moeten derhalve worden vastgesteld.

- (109) De certificeringsautoriteit moet betalingsaanvragen opstellen en bij de Commissie indienen. Zij moet de rekeningen opstellen, en certificeren dat deze volledig, juist en waarheidsgetrouw zijn en dat de in de rekeningen vermelde uitgaven in overeenstemming zijn met de toepasselijke regels van de Unie en de lidstaat. De verantwoordelijkheden en taken van de certificeringsautoriteit moeten worden vastgesteld.
- (110) De auditautoriteit moet waarborgen dat er audits worden uitgevoerd van de beheers- en controlesystemen, van een geschikte steekproef van concrete acties en van de rekeningen. De verantwoordelijkheden en taken van de auditautoriteit moeten worden vastgesteld. Er moeten controles van gedeclareerde uitgaven worden uitgevoerd op basis van een representatief staal van concrete acties, om ervoor te zorgen dat de resultaten kunnen worden geëxtrapoleerd. Als algemene regel moet een statistische steekproefmethode worden gebruikt, om te zorgen voor een betrouwbaar, representatief staal. In naar behoren gemotiveerde omstandigheden moeten de controleautoriteiten niettemin in staat zijn niet-statistische steekproefmethoden te gebruiken, op voorwaarde dat de aan de in deze verordening vastgestelde voorwaarden is voldaan.
- (111) Zonder afbreuk te doen aan de bevoegdheden van de Commissie op het gebied van de financiële controle, moeten de lidstaten en de Commissie op dit vlak meer samenwerken en moeten criteria worden vastgesteld aan de hand waarvan de Commissie, in het kader van haar strategie met betrekking tot de controle van nationale systemen, kan bepalen welk niveau van zekerheid zij van de nationale auditinstanties kan krijgen.
- (112) In aanvulling op gemeenschappelijke regels over financieel beheer voor de ESI-fondsen moeten aanvullende bepalingen voor de Fondsen en het EFMZV worden vastgesteld. Teneinde de Commissie al vóór de goedkeuring van de rekeningen een redelijke zekerheid te geven, moeten aanvragen voor tussentijdse betalingen worden terugbetaald voor 90 % van het bedrag dat resulteert uit toepassing van het medefinancieringspercentage voor elke prioriteit, die is neergelegd in het besluit betreffende de goedkeuring van het operationele programma, op de subsidiabele uitgaven voor de prioriteit. De uitstaande restbedragen moeten aan de lidstaten worden betaald na de goedkeuring van de rekeningen, mits de Commissie in staat is te concluderen dat de rekeningen volledig, nauwkeurig en waarachtig zijn.
- (113) De begunstigden moeten de volledige steun ontvangen uiterlijk 90 dagen na de datum van indiening van de betalingsaanvraag door de begunstigde, mits er middelen beschikbaar zijn uit de initiële en jaarlijkse voorfinanciering en uit tussentijdse betalingen. De managementautoriteit moet in staat zijn de tijdslimiet uit te stellen, als de bewijsstukken onvolledig zijn of er aanwijzingen zijn van onregelmatigheid die verder onderzoek vereisen. Er moet worden voorzien in een initiële en jaarlijkse voorfinanciering opdat de lidstaten over voldoende middelen voor de uitvoering van programma's in het kader van een dergelijke procedure beschikken. De jaarlijkse voorfinanciering moet ieder jaar bij de goedkeuring van de rekeningen worden afgewikkeld.
- (114) Om het risico te verkleinen dat onregelmatige uitgaven worden gedeclareerd, moet een certificeringsautoriteit de mogelijkheid hebben om, zonder verstrekking van een bijkomende motivering, over te gaan tot opname van de bijkomende controle vereisende bedragen in een aanvraag van tussentijdse betaling na het boekjaar waarin zij zijn opgenomen in haar boekhoudsysteem.
- (115) Om te waarborgen dat de algemene regels over vrijmaking juist worden toegepast, moeten de voor de Fondsen en het EFMZV vastgestelde regels nauwkeurig beschrijven hoe de termijnen voor vrijmaking worden vastgesteld.
- (116) Voor de toepassing van de voorschriften van het Financieel Reglement op het financieel beheer van de Fondsen en het EFMZV, is het noodzakelijk procedures vast te stellen voor de opstelling, het onderzoek en de goedkeuring van de rekeningen, om te zorgen voor een duidelijke basis en voor rechtszekerheid, wat de regelingen in kwestie betreft. Om een lidstaat in staat te stellen zijn taken naar behoren uit te voeren, moet een lidstaat bovendien de mogelijkheid hebben om bedragen uit te sluiten waarvoor een beoordeling van de wettigheid en regelmatigheid loopt.
- (117) Om de administratieve lasten voor de begunstigden te beperken, moeten specifieke termijnen worden vastgesteld gedurende welke de managementautoriteiten verplicht zijn te zorgen voor de beschikbaarheid van documenten voor concrete acties na de indiening van de uitgaven of na de voltooiing van een concrete actie. Overeenkomstig het evenredigheidsbeginsel moet de periode voor het bijhouden van de documenten worden gedifferentieerd op grond van de totale subsidiabele uitgaven voor een concrete actie.
- (118) Aangezien de rekeningen jaarlijks worden onderzocht en goedgekeurd, dient de afsluitingsprocedure aanzienlijk te worden vereenvoudigd. De definitieve afsluiting van het programma moet daarom alleen worden gebaseerd op de documenten betreffende het laatste boekjaar en het eindverslag over de uitvoering of het laatste jaarverslag over de uitvoering, zonder dat er extra documenten hoeven te worden opgesteld.
- (119) Om de financiële belangen van de Unie te vrijwaren en te voorzien in middelen om een doeltreffende implementatie van het programma te waarborgen, moeten er bepalingen worden vastgesteld op grond waarvan de Commissie op het niveau van prioriteiten of een operationeel programma betalingen kan schorsen.
- (120) Om de lidstaten rechtszekerheid te bieden, moeten er specifieke regelingen en procedures voor financiële correcties door de lidstaten en door de Commissie met betrekking tot de Fondsen en het EFMZV worden vastgesteld, met eerbiediging van het proportionaliteitsbeginsel.

- (121) Er moet een rechtskader worden ingesteld dat voorziet in solide beheers- en controlesystemen op nationaal en regionaal niveau en in een passende verdeling van de taken en verantwoordelijkheden in de context van gedeeld beheer. De rol van de Commissie moet daarom worden gespecificeerd en verduidelijkt en er moeten evenredige voorschriften worden opgesteld voor het aanbrengen van financiële correcties door de Commissie.
- (122) De frequentie van audits van concrete acties moet evenredig zijn aan de omvang van de steun die de Unie uit de Fondsen en het EFMZV verstrekt. Met name moeten minder audits worden uitgevoerd wanneer de totale subsidie uitgiften voor een concrete actie niet meer bedragen dan 200 000 EUR voor het EFRO en het Cohesiefonds, 150 000 EUR voor het ESF en 100 000 EUR voor het EFMZV. Desondanks moet het mogelijk zijn te allen tijde een audit uit te voeren wanneer er aanwijzingen zijn dat er sprake is van onregelmatigheden of fraude, dan wel, na afsluiting van een voltooid concrete actie, als onderdeel van een auditsteekproef. De Commissie moet het controlespoor van de auditautoriteit kunnen toetsen en kunnen deelnemen aan door de auditautoriteit verrichte audits ter plaatse. Als de Commissie op deze manier niet de nodige zekerheid over de doeltreffende werking van de auditautoriteit verkrijgt, moet zij de auditactiviteit kunnen herhalen, als dit in overeenstemming is met de internationaal aanvaarde auditnormen. Om ervoor te zorgen dat de omvang van de auditing door de Commissie evenredig is aan het risico, moet de Commissie haar auditwerkzaamheden kunnen verminderen voor operationele programma's die geen grote tekortkomingen te zien geven of waarvoor op de auditautoriteit kan worden vertrouwd. Om de administratieve lasten voor de begunstigden te beperken, moeten er specifieke regels worden ingevoerd om het risico van overlapping tussen audits van dezelfde concrete acties door verschillende instellingen, namelijk de Rekenkamer, de Commissie en de auditautoriteit, te beperken.
- (123) Om bepaalde niet-essentiële onderdelen van deze verordening te kunnen aanvullen of wijzigen, moet aan de Commissie de bevoegdheid worden overgedragen om overeenkomstig artikel 290 VWEU gedelegeerde handelingen vast te stellen inzake een Europese gedragscode betreffende partnerschappen, aanvullingen en wijzigingen van onderdelen 4 en 7 van het GSK, criteria voor het bepalen van de hoogte van de toe te passen financiële correctie, specifieke voorschriften voor de aankoop van grond en voor de combinatie van technische bijstand met financieringsinstrumenten, de rol, de aansprakelijkheid en de taken van de instanties die financieringsinstrumenten uitvoeren, het beheer en de controle van financieringsinstrumenten, de intrekking van betalingen aan financieringsinstrumenten en de daaruit voortvloeiende aanpassingen wat betreft betalingsverzoeken, de invoering van een systeem voor de kapitalisatie van de jaartranches voor financieringsinstrumenten, de specifieke regels die de criteria vastleggen voor het bepalen van de beheerskosten en -vergoedingen op prestatiebasis en de toepasselijke drempels, alsmede voorschriften inzake de vergoeding van gekapitaliseerde beheerskosten en -vergoedingen voor instrumenten op basis van effecten en bij microkrediet, de aanpassing van het vaste percentage voor

concrete acties die netto-inkomsten genereren in bepaalde sectoren evenals het vaststellen van een vaste percentage voor bepaalde sectoren

of subsectoren op het gebied van ICT, onderzoek, ontwikkeling en innovatie en energieefficiëntie en het toevoegen van sectoren en subsectoren, de methode voor de berekening van de verlaagde netto-inkomsten van concrete acties die netto-inkomsten genereren, aanvullende regels inzake de vervanging van een begunstigde in het kader van PPP-acties, minimumvereisten die moeten worden opgenomen in PPP-overeenkomsten en die noodzakelijk zijn voor het toepassen van een afwijking inzake de subsidiabiliteit van uitgaven, de bepaling van het vaste percentage dat wordt toegepast op de indirecte kosten voor subsidies op basis van bestaande methoden en overeenkomstige percentages, die van toepassing zijn voor beleidsmaatregelen van de Unie, de te hanteren methoden bij de beoordeling van de kwaliteit van een groot project, de criteria ter vaststelling van de te melden onregelmatigheden en de te leveren gegevens en de toe te passen voorwaarden en procedures om vast te stellen of niet-invorderbare bedragen moeten worden terugbetaald uit hoofde van de aansprakelijkheid van de lidstaten, de gegevens die in gecomputeriseerde vorm moeten worden vastgelegd en opgeslagen in het toezichtstelsel die zijn ingevoerd door managementautoriteiten, de minimumvereisten voor het controlespoor, de draagwijdte en inhoud van audits, alsook de methodologie voor het houden van steekproeven, het gebruik van de gegevens die verzameld zijn tijdens audits, en de criteria voor de vaststelling van ernstige tekortkomingen in de doeltreffende werking van de beheers- en controlesystemen, voor de vaststelling van het niveau van de financiële correctie die moet worden toegepast en voor de toepassing van vaste percentages of geëxtrapoleerde financiële correcties. Het is van bijzonder belang dat de Commissie tijdens haar voorbereidende werkzaamheden tot passende raadpleging overgaat, ook op deskundigenniveau. Bij het voorbereiden en opstellen van gedelegeerde handelingen dient de Commissie ervoor zorgen dat de desbetreffende documenten tijdig en op passende wijze gelijktijdig worden toegezonden aan het Europees Parlement en aan de Raad.

- (124) De Commissie moet de bevoegdheid krijgen om door middel van uitvoeringshandelingen voor wat betreft de ESI-fondsen over te gaan tot de vaststelling van besluiten tot goedkeuring van partnerschapsovereenkomsten en wijzigingen ervan, besluiten tot goedkeuring van de herziene partnerschapsovereenkomsten, besluiten inzake de programma's en prioriteiten die hun mijlpalen bereikt hebben en die kunnen genieten van de verdeling van de prestatiereserve, besluiten inzake het wijzigen van programma's als een gevolg van corrigerende maatregelen ten aanzien van de overdracht van financieringstoewijzingen naar andere programma's, besluiten inzake jaarlijkse actieplannen van acties die uit de technische bijstand op initiatief van de Commissie gefinancierd moeten worden, en, in het geval van vrijmaking, besluiten tot wijziging van het besluit waarbij een programma is vastgesteld; en voor wat betreft het EFRO, het ESF en het Cohesiefonds besluiten om over te gaan tot de vaststelling van de regio's en lidstaten die aan de criteria voor investeringen in groei en werkgelegenheid voldoen, besluiten tot

bepaling van de jaarlijkse verdeling van de vastgelegde kredieten aan de lidstaten, besluiten die het bedrag vastleggen dat moet overgedragen worden van de toewijzing van elke lidstaat uit het Cohesiefonds naar de Connecting Europe Facility, besluiten tot vaststelling van het uit de toewijzing van de structuurfondsen voor elke lidstaat over te schrijven bedrag voor hulp voor de meest hulpbehoevenden, besluiten inzake overdrachten van een gedeelte van de kredieten voor de doelstelling "Europese territoriale samenwerking" naar de doelstelling "investeren in groei en werkgelegenheid", besluiten over het al dan niet uitvoeren van een financiële correctie in geval van het niet voldoen aan

de additionaliteit, besluiten tot vaststelling en wijziging van operationele programma's, besluiten inzake de weigering van een financiële bijdrage aan een groot project, besluiten inzake de goedkeuring van een financiële bijdrage aan een geselecteerde groot project en de verlenging van de termijn voor het realiseren van de voorwaarde in verband met de goedkeuring van grote projecten en besluiten betreffende gezamenlijke actieplannen; en voor wat betreft het EFRO, het ESF, het Cohesiefonds en het EFMZV over te gaan tot de vaststelling van besluiten inzake de niet-goedkeuring van de rekeningen en het aan te rekenen bedrag als de rekeningen niet werden goedgekeurd, besluiten inzake de opschorting van tussentijdse betalingen en besluiten inzake financiële correcties.

(125) Om eenvormige voorwaarden te waarborgen voor de uitvoering van deze verordening, moet de Commissie uitvoeringsbevoegdheden worden verleend ten aanzien van het model dat gebruikt moet worden voor de indiening van het voortgangsverslag, het model voor operationele programma's voor de Fondsen, de methodologie die gebruikt moet worden bij de kosten-batenanalyse van grote projecten, de vorm van de informatie over belangrijke projecten, het model voor het gezamenlijke actieplan, het model van het jaarlijkse uitvoeringsverslag en het eindverslag over de uitvoering, de frequentie en de vorm van de verslaglegging inzake onregelmatigheden, het model van de beheersverklaring en de modellen voor de auditstrategie, het auditoordeel en het jaarlijkse controleverslag. Deze bevoegdheden moeten worden uitgeoefend in overeenstemming met Verordening (EU) nr. 182/2011 van het Europees Parlement en de Raad ⁽¹⁾.

(126) Om te zorgen voor de nodige input en een grotere betrokkenheid van de lidstaten wanneer de Commissie haar uitvoeringsbevoegdheden uitoefent met betrekking tot deze verordening op bepaalde bijzonder delicate beleids terreinen in verband met de ESI-fondsen en om de rol van de lidstaten te versterken met betrekking tot de vaststelling van eenvormige voorwaarden op zulke terreinen of andere uitvoeringsmaatregelen met aanzienlijke gevolgen voor of een potentieel significante impact op de nationale economie, de nationale begroting of de

behoorlijke werking van de overheidsadministratie van de lidstaten, moeten de uitvoeringshandelingen in verband met de methode voor de verstrekking van informatie over de steun voor de doelstellingen op het gebied van klimaatverandering, de gedetailleerde regelingen om te zorgen voor een consistente aanpak van de vaststelling van de mijlpalen en streefdoelen in het prestatiekader voor elke prioriteit en van de beoordeling van de vraag of de mijlpalen en streefdoelen zijn bereikt, de standaardvoorwaarden voor het monitoren van financieringsinstrumenten, de gedetailleerde regelingen voor de overdracht en het beheer van programmabijdragen die worden beheerd door de organen die financieringsinstrumenten uitvoeren, een model voor de financieringsovereenkomst met betrekking tot de gezamenlijke financieringsinstrumenten voor onbeperkte garanties en securitisatie voor mkb-bedrijven, de modellen die moeten worden gebruikt met betrekking tot de aanvullende informatie betreffende financieringsinstrumenten die samen met de betalingsaanvragen aan de Commissie wordt verstrekt en bij de verslaglegging over de financieringsinstrumenten aan de Commissie, de voorwaarden voor het systeem van elektronische gegevensuitwisseling voor beheer en controle, de nomenclatuur op basis waarvan de categorieën steunverlening

kunnen worden gedefinieerd met betrekking tot de prioritaire as in operationele programma's, het format voor de kennisgeving van het geselecteerde grote project, de technische kenmerken van voorlichtings- en communicatiemaatregelen voor concrete acties alsmede de grondregels voor de opbouw van het embleem en aanwijzingen voor de genormaliseerde kleuren, het te gebruiken model bij indiening van de financiële gegevens bij de Commissie ten behoeve van het toezicht, gedetailleerde regels voor de uitwisseling van informatie tussen de begunstigen en de managementautoriteiten, certificeringsautoriteiten, auditautoriteiten en intermediaire instanties; het model voor het verslag en het oordeel van de onafhankelijke auditinstantie en de beschrijving van de taken en procedures die zijn vastgelegd voor de managementautoriteiten en, indien nodig, de certificeringsautoriteiten; de technische specificaties van het beheers- en controlesysteem, het model voor betalingsaanvragen en het model voor de rekeningen, worden vastgesteld volgens de onderzoeksprocedure van artikel 5 van Verordening (EU) nr. 182/2011.

(127) Voor bepaalde uitvoeringshandelingen die moeten worden vastgesteld volgens de onderzoeksprocedure van artikel 5 van Verordening (EU) nr. 182/2011, zijn de potentiële impact en gevolgen voor de lidstaten zo groot dat een uitzondering op de algemene regel verantwoord is. Dienovereenkomstig mag de Commissie, als door het comité geen advies wordt uitgebracht, de ontwerpuitvoeringshandeling niet aannemen. De bedoelde uitvoeringshandelingen hebben betrekking op de vaststelling van de methode voor de verstrekking van informatie over de steun voor doelstellingen in verband met klimaatverandering; de vaststelling van de methode voor mijlpalen en streefdoelen met betrekking tot het prestatiekader; de vaststelling van de standaardvoorwaarden in verband met financieringsinstrumenten; de vaststelling van de nadere regels voor de overdracht en het beheer van de

⁽¹⁾ Verordening (EU) nr. 182/2011 van het Europees Parlement en de Raad van 16 februari 2011 tot vaststelling van de algemene voorschriften en beginselen die van toepassing zijn op de wijze waarop de lidstaten de uitoefening van de uitvoeringsbevoegdheden door de Commissie controleren (PB L 55 van 28.2.2011, blz. 13).

programmabijdragen met betrekking tot bepaalde financieringsinstrumenten; de goedkeuring van het model voor de financieringsovereenkomst met betrekking tot de gezamenlijke financieringsinstrumenten voor onbeperkte garanties en securitisatie voor mkb-bedrijven; de vaststelling van het model voor de verslaglegging over de financieringsinstrumenten aan de Commissie; de vaststelling van de nomenclatuur op basis waarvan de categorieën steunverlening kunnen worden gedefinieerd met betrekking tot de prioritaire as in operationele programma's; de vaststelling van de technische kenmerken van voorlichtings- en communicatiemaatregelen voor concrete acties alsmede de grondregels voor de opbouw van het embleem en aanwijzingen voor de genormaliseerde kleuren; de vaststelling van de technische specificaties voor het opslaan en bewaren van gegevens in verband met het beheers- en controlesysteem. Bijgevolg moet op de uitvoeringshandelingen in kwestie artikel 5, lid 4, derde alinea, van Verordening (EU) nr. 182/2011 van toepassing zijn.

- (128) Aangezien deze verordening Verordening (EG) nr. 1083/2006 vervangt, moet die verordening worden ingetrokken. Deze verordening mag niettemin geen afbreuk doen aan de voorzetting of wijziging van bijstandsverlening die door de Commissie is goedgekeurd op grond van Verordening (EG) nr. 1083/2006 of aan andere wetgeving die op 31 december 2013 op die bijstandsverlening van toepassing is. Aanvragen die uit hoofde van Verordening (EG) nr. 1083/2006 zijn ingediend of goedgekeurd, blijven derhalve geldig. In afwijking van artikel 59, lid 1, onder b), van Verordening (EG) nr. 1086/2006 moeten ook bijzondere overgangsregels worden vastgesteld in verband met de vraag wanneer een managementautoriteit de taken van de certificeringsautoriteit kan vervullen voor operationele programma's die onder het vorige wetgevingskader zijn uitgevoerd, zulks met het oog op de beoordeling door de Commissie overeenkomstig artikel 73, lid 3, van Verordening (EG) nr. 1083/2006 bij de toepassing van artikel 123, lid 5, van deze verordening en met betrekking tot de procedure voor de goedkeuring van grote projecten uit hoofde van artikel 102, lid 1, onder a), van deze verordening.
- (129) Omdat de doelstelling van deze verordening, namelijk het versterken van de economische, sociale en territoriale samenhang, vanwege de mate van ongelijkheid tussen de ontwikkelingsniveaus van de onderscheiden regio's, de achterstand van de minst begunstigde regio's en de beperktheid van de financiële middelen van de lidstaten en de regio's, niet voldoende door de lidstaten kan worden verwezenlijkt, maar beter op het niveau van de Unie kan worden verwezenlijkt, kan de Unie maatregelen treffen, overeenkomstig het in artikel 5 VEU neergelegde subsidiariteitsbeginsel. Overeenkomstig het in hetzelfde artikel neergelegde evenredigheidsbeginsel gaat deze verordening niet verder dan nodig is om die doelstelling te verwezenlijken.
- (130) Om een snelle toepassing van de in deze verordening bepaalde maatregelen mogelijk te maken moet deze verordening in werking treden op de dag na de publicatie ervan in het *Publicatieblad van de Europese Unie*,

HEBBERN DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

DEEL EEN

ONDERWERP EN DEFINITIES

Artikel 1

Onderwerp

Bij deze verordening worden de gemeenschappelijke regels vastgesteld die van toepassing zijn op het Europees Fonds voor regionale ontwikkeling (EFRO), het Europees Sociaal Fonds (ESF), het Cohesiefonds, het Europees Landbouwfonds voor plattelandsontwikkeling (ELFPO) en het Europees Fonds voor maritieme zaken en visserij (EFMZV), die onder een gemeenschappelijk kader werkzaam zijn (de "Europese structuur- en investeringsfondsen" - "ESI-fondsen"). Bovendien bevat deze verordening de bepalingen die nodig zijn om de doeltreffendheid van de ESI-fondsen te waarborgen en te zorgen voor coördinatie tussen de ESI-fondsen onderling, alsmede tussen de ESI-fondsen en andere instrumenten van de Unie. De gemeenschappelijke regels die van toepassing zijn op de ESI-fondsen zijn neergelegd in deel 2.

Deel 3 bevat de algemene regels met betrekking tot het EFRO, het ESF (samen "de structuurfondsen" genoemd) en het Cohesiefonds betreffende de taken, de prioritaire doelstellingen en de organisatie van de structuurfondsen en het Cohesiefonds ("de Fondsen") alsmede de criteria waaraan de lidstaten en de regio's moeten voldoen om voor steun uit de Fondsen in aanmerking te komen, de beschikbare financiële middelen en de criteria voor de toewijzing ervan.

Deel 4 bevat de algemene regels die van toepassing zijn op de Fondsen en het EFMZV wat betreft beheer en controle, financieel beheer, rekeningen en financiële correcties.

De regels vastgelegd in deze verordening zijn van toepassing onverminderd de bepalingen in Verordening (EU) nr. 1306/2013 van het Europees Parlement en de Raad⁽¹⁾ en de specifieke bepalingen in de volgende verordeningen (de "fonds-specifieke verordeningen") overeenkomstig de vijfde alinea van dit artikel:

- 1) Verordening (EU) nr. 1301/2013 ("de EFRO-verordening");
- 2) Verordening (EU) nr. 1304/2013 ("de ESF-verordening");
- 3) Verordening (EU) nr. 1300/2013 ("de CF-verordening");
- 4) Verordening (EU) nr. 1299/2013 ("de ETS-verordening");
- 5) Verordening (EU) nr. 1305/2013 ("de ELFPO-verordening"); en

⁽¹⁾ Verordening (EU) nr. 1306/2013 van het Europees Parlement en de Raad van 17 december 2013 inzake de financiering, het beheer en de monitoring van het gemeenschappelijk landbouwbeleid en tot intrekking van Verordeningen (EEG) nr. 352/78, (EG) nr. 165/94, (EG) nr. 2799/98, (EG) nr. 814/2000, (EG) nr. 1290/2005 en (EG) nr. 485/2008 (Zie bladzijde 549 van dit Publicatieblad).

- 6) een toekomstige rechtshandeling van de Unie tot vaststelling van de voorwaarden voor financiële steun voor het marietijde en visserijbeleid voor de programmeringsperiode 2014-2020 ("de EFMZV-verordening").

Deel twee van deze verordening is van toepassing op alle ESI-fondsen, behalve wanneer expliciet is voorzien in de mogelijkheid van uitzonderingen. In de delen drie en vier van deze verordening worden regels vastgesteld tot aanvulling van deel twee die respectievelijk van toepassing zijn op de Fondsen en op de Fondsen en het EFMZV en waarin expliciet kan worden voorzien in de mogelijkheid van afwijkingen in de fondsspecifieke verordeningen in kwestie. In de fondsspecifieke verordeningen kunnen regels worden vastgesteld tot aanvulling van deel twee van deze verordening voor de ESI-fondsen, deel drie van deze verordening voor de Fondsen en deel vier van deze verordening voor de Fondsen en het EFMZV. De aanvullende regels in de fondsspecifieke verordeningen mogen niet strijdig zijn met de delen twee, drie of vier. In geval van twijfel met betrekking tot de vraag welke bepalingen van toepassing zijn, gaat deel twee van deze verordening voor op de fondsspecifieke voorschriften en gaan de delen twee, drie en vier van deze verordening voor op de fondsspecifieke verordeningen.

Artikel 2

Definities

Voor de toepassing van deze verordening zijn de volgende definities van toepassing:

- 1) "strategie van de Unie voor slimme, duurzame en inclusieve groei": de streefdoelen en gedeelde leidende doelstellingen voor maatregelen van de lidstaten en van de Unie zoals uiteengezet in de conclusies die de Europese Raad van 17 juni 2010 heeft aangenomen als bijlage I (Nieuwe Europese strategie voor banen en groei; EU-kerndoelen), in de aanbeveling van de Raad van 13 juli 2010 ⁽¹⁾ en in het Besluit van de Raad 2010/707/EU ⁽²⁾, alsmede eventuele aanpassingen van die streefdoelen en gedeelde doelstellingen;
- 2) "strategisch beleidskader": een document of een geheel van documenten opgesteld op nationaal of regionaal niveau waarin een beperkt aantal samenhangende prioriteiten worden vastgesteld aan de hand van bewijzen en een tijdschema voor de uitvoering van die prioriteiten, en waarin een toezichtmechanisme kan zijn opgenomen;
- 3) "strategie voor slimme specialisatie": de nationale of regionale innovatiestrategieën waarin prioriteiten worden vastgesteld om een concurrentievoordeel op te bouwen door de sterke punten van onderzoek en innovatie te ontwikkelen en aan te laten sluiten bij de behoeften van het bedrijfsleven om op samenhangende wijze in te spelen op opkomende mogelijkheden en marktontwikkelingen en tegelijkertijd dubbel werk en versnippering van initiatieven te voorkomen; een strategie voor slimme specialisatie kan de vorm aannemen van of opgenomen worden in een nationaal of regionaal strategisch beleidskader voor onderzoek en innovatie (O&I);
- 4) "fondsspecifieke voorschriften": de bepalingen zoals neergelegd in of vastgesteld op basis van deel 3 of deel 4 van deze verordening of een verordening die van toepassing is op een of meer van de in artikel 1, vierde alinea, bedoelde of vermelde ESI-fondsen;
- 5) "programmering": het proces van organisatie, besluitvorming en toewijzing van financiële middelen dat, met de betrokkenheid van de partners overeenkomstig artikel 5, in verscheidene stadia plaatsvindt en tot doel heeft op meerjarenbasis uitvoering te geven aan het gezamenlijke optreden van de Unie en de lidstaten ter verwezenlijking van de doelstellingen van de strategie van de Unie voor slimme, duurzame en inclusieve groei;
- 6) "programma": "operationeel programma" als bedoeld in deel 3 of deel 4 van deze verordening en in de EFMZV-verordening, en "plattelandsontwikkelingsprogramma" als bedoeld in de ELFPO-verordening;
- 7) "programmagebied": een geografisch gebied dat bestreken wordt door een specifiek programma of, in het geval van een programma dat meer dan een regiocategorie dekt, het geografisch gebied dat overeenkomt met elke afzonderlijke regiocategorie;
- 8) "prioriteit" in deel 3 en deel 4 van deze verordening: "prioritaire as" als bedoeld in deel 3 van deze verordening voor het EFRO, het ESF en het Cohesiefonds en "prioriteit van de Unie" als bedoeld in de EFMZV-verordening en de ELFPO-verordening;
- 9) "concrete actie": een door of onder verantwoordelijkheid van de managementautoriteiten van de betrokken programma's gekozen project, contract, actie of groep projecten, bijdragend tot de verwezenlijking van de doelstellingen van een prioriteit of prioriteiten; bij financieringsinstrumenten bestaat een concrete actie in de financiële bijdragen uit een programma aan financieringsinstrumenten en de daaropvolgende financiële steun die door die financieringsinstrumenten wordt verleend;
- 10) "begunstigde": een publiek- of privaatrechtelijke instantie alsmede, uitsluitend voor de toepassing van de ELFPO-verordening en de EFMZV-verordening, een natuurlijke persoon die belast is met het opzetten, of met het opzetten en uitvoeren, van concrete acties; en in verband met regelingen voor staatssteun, als gedefinieerd in punt 13 van dit artikel, wordt onder het begrip "begunstigde" verstaan de instantie die de steun ontvangt; en in verband met financieringsinstrumenten uit hoofde van deel 2, titel IV van deze verordening, de instantie die het financieringsinstrument, of, voor zover dat geschikt is, het fonds van fondsen, ten uitvoer legt;
- 11) "financieringsinstrumenten": de in het Financieel Reglement gedefinieerde financieringsinstrumenten, tenzij in deze verordening anders is bepaald;

⁽¹⁾ Aanbeveling van de Raad van 13 juli 2010 inzake de globale richtsnoeren voor het economisch beleid van de lidstaten en de Unie (PB L 191 van 23.7.2010, blz. 28).

⁽²⁾ Besluit 2010/707/EU van de Raad van 21 oktober 2010 (richtsnoeren voor het werkgelegenheidsbeleid) (PB L 308 van 24.11.2010, blz. 46).

- 12) "eindontvanger": een natuurlijke of rechtspersoon die financiële steun ontvangt uit een financieringsinstrument;
- 13) "staatssteun": steun die onder artikel 107, lid 1, VWEU valt, die voor de toepassing van deze verordening ook de-minimissteun in de zin van Verordening (EG) nr. 1998/2006 van de Commissie ⁽¹⁾, Verordening (EG) nr. 1535/2007 van de Commissie ⁽²⁾ en Verordening (EG) nr. 875/2007 van de Commissie ⁽³⁾ wordt geacht te omvatten;
- 14) "voltooide concrete actie": een concrete actie die fysiek is voltooid of volledig ten uitvoer is gelegd en waarvoor de begunstigden alle betrokken betalingen hebben verricht en de betrokken overheidsbijdrage aan de begunstigden is betaald;
- 15) "overheidsuitgave": elke publieke bijdrage ter financiering van concrete acties, afkomstig uit de begroting van een nationale, regionale of lokale overheid, uit de begroting van de Unie voor de ESI-fondsen, uit de begroting van publiekrechtelijke instanties of uit de begroting van verenigingen van overheden of van publiekrechtelijke instanties, die voor de vaststelling van het medefinancieringspercentage van ESF-programma's of -prioriteiten alle gezamenlijk door werkgevers en werknemers bijgedragen financiële middelen kan omvatten;
- 16) "publiekrechtelijke instantie": elke publiekrechtelijke instelling in de zin van artikel 1, punt 9, van Richtlijn 2004/18/EG van het Europees Parlement en de Raad ⁽⁴⁾ en elke Europese groepering voor territoriale samenwerking (EGTS) die overeenkomstig Verordening (EG) nr. 1082/2006 van het Europees Parlement en de Raad ⁽⁵⁾ is opgericht, ongeacht of de EGTS volgens de desbetreffende nationale uitvoeringbepalingen als publiek- of privaatrechtelijke instantie wordt beschouwd;
- 17) "document": een papieren document of een elektronische gegevensdrager met informatie die in verband met deze verordening van belang is;
- 18) "intermediaire instantie": elke publiek- of privaatrechtelijke instantie die handelt onder verantwoordelijkheid van een management- of certificeringsautoriteit of die namens een dergelijke autoriteit taken verricht die in verband staan met de uitvoering van concrete acties door de begunstigden;
- 19) "strategie voor vanuit de gemeenschap geleide lokale ontwikkeling": een coherent samenstel van op de plaatselijke doelstellingen en behoeften afgestemde concrete acties, en die bijdraagt tot de verwezenlijking van de strategie van de Unie voor slimme, duurzame en inclusieve groei en wordt ontworpen en uitgevoerd door een plaatselijke actiegroep;
- 20) "partnerschapsovereenkomst": een document dat een lidstaat volgens de aanpak van meerlagig bestuur in overleg met de partners opstelt en waarin uiteengezet wordt welke strategie, prioriteiten en regelingen deze lidstaat hanteert om de ESI-fondsen op doeltreffende en doelmatige wijze te gebruiken om de strategie van de Unie voor slimme, duurzame en inclusieve groei te verwezenlijken; dit document wordt na beoordeling en overleg met de betrokken lidstaat door de Commissie goedgekeurd;
- 21) "regiocategorie": de indeling van regio's als "minder ontwikkelde regio's", "overgangsregio's" of "meer ontwikkelde regio's" overeenkomstig artikel 90, lid 2;
- 22) "betalingsverzoek": een door de lidstaat bij de Commissie ingediende betalingsaanvraag of uitgavendeclaratie;
- 23) "EIB": de Europese Investeringsbank, het Europees Investeringsfonds of een eventuele dochterinstelling van de Europese Investeringsbank;
- 24) "publiek-private partnerschappen" (PPP's) zijn vormen van samenwerking tussen overheidsinstanties en de private sector, die ten doel hebben het aantrekken van investeringen in infrastructuurprojecten of andere soorten concrete acties voor het verlenen van overheidsdiensten te verbeteren door middel van risicodeling, het bundelen van expertise uit de private sector of extra financieringsbronnen;
- 25) "concrete PPP-actie": actie die binnen een PPP-structuur wordt uitgevoerd of bedoeld is om daarbinnen te worden uitgevoerd;
- 26) "geblokkeerde rekening": een bankrekening die valt onder een schriftelijke overeenkomst tussen de managementautoriteit of een intermediaire instantie en de instantie die een financieringsinstrument uitvoert, of, in het geval van een concrete PPP-actie, een door de managementautoriteit of een intermediaire instantie goedgekeurde schriftelijke overeenkomst tussen een begunstigde openbare instantie en de private partner, en die bepaaldelijk is geopend om er geld op te plaatsen dat na de subsidiabiliteitsperiode wordt betaald, uitsluitend met het oog op de toepassing van artikel 42, lid 1, punt c), artikel 42, lid 2, artikel 42, lid 3, en artikel 64, dan wel een bankrekening die is geopend onder voorwaarden welke gelijkwaardige garanties op betalingen uit de fondsen bieden;

⁽¹⁾ Verordening (EG) nr. 1998/2006 van de Commissie van 15 december 2006 betreffende de toepassing van de artikelen 87 en 88 van het Verdrag op de-minimissteun (PB L 379 van 28.12.2006, blz. 5).

⁽²⁾ Verordening (EG) nr. 1535/2007 van de Commissie van 20 december 2007 betreffende de toepassing van de artikelen 87 en 88 van het Verdrag op de-minimissteun in de landbouwproductiesector (PB L 337 van 21.12.2007, blz. 35).

⁽³⁾ Verordening (EG) nr. 875/2007 van de Commissie van 24 juli 2007 betreffende de toepassing van de artikelen 87 en 88 van het Verdrag op de-minimissteun in de visserijsector en tot wijziging van Verordening (EG) nr. 1860/2004 (PB L 193 van 25.7.2007, blz. 6).

⁽⁴⁾ Richtlijn 2004/18/EG van het Europees Parlement en de Raad van 31 maart 2004 betreffende de coördinatie van de procedures voor het plaatsen van overheidsopdrachten voor werken, leveringen en diensten (PB L 134 van 30.4.2004, blz. 114).

⁽⁵⁾ Verordening (EG) nr. 1082/2006 van het Europees Parlement en de Raad van 5 juli 2006 betreffende een Europese groepering voor territoriale samenwerking (EGTS) (PB L 210 van 31.7.2006, blz. 19).

- 27) "fonds van fondsen": een fonds dat tot doel heeft ondersteuning uit een programma of programma's te bieden aan verscheidene financieringsinstrumenten. Met betrekking tot financieringsinstrumenten die door een fonds van fondsen worden uitgevoerd, geldt de instantie die dat fonds van fondsen uitvoert als enige begunstigde in de zin van punt 10 van dit artikel;
- 28) "mkb": midden- en kleinbedrijf, bestaande uit kleine, middelgrote en micro-ondernemingen als gedefinieerd in Aanbeveling 2003/361/EG van de Commissie ⁽¹⁾
- 29) "boekjaar": voor de toepassing van deel 3 en deel 4, de periode van 1 juli tot en met 30 juni, behalve voor het eerste boekjaar van de programmeringsperiode, dat de periode van de begindatum voor subsidiabiliteit van de uitgaven tot en met 30 juni 2015 omvat. Het laatste boekjaar loopt van 1 juli 2023 tot en met 30 juni 2024;
- 30) "begrotingsjaar": voor de toepassing van deel 3 en deel 4, de periode van 1 januari tot en met 31 december;
- 31) "macroregionale strategie": een door de Europese Raad onderschreven integraal kader dat door onder meer de ESI-fondsen kan worden gesteund met het oog op het aanpakken van gemeenschappelijke uitdagingen waarmee een afgebakend geografisch gebied wordt geconfronteerd, met betrekking tot in hetzelfde geografische gebied gelegen lidstaten en derde landen die aldus voordeel halen uit nauwere samenwerking welke tot verwezenlijking van economische, sociale en territoriale samenhang bijdraagt;
- 32) "zeegebiedstrategie": een gestructureerd samenwerkingskader in verband met een bepaald geografisch gebied, dat wordt ontwikkeld door de instellingen van de Unie, de lidstaten, de regio's van de lidstaten en, in voorkomend geval, derde landen met wie een zeegebied wordt gedeeld; in een zeegebiedstrategie wordt rekening gehouden met de specifieke geografische, klimatologische, economische en politieke kenmerken van het betrokken zeegebied;
- 33) "toepasselijke ex-antevoorwaarde": een concrete en nauwkeurig vooraf bepaalde kritische factor die een noodzakelijke voorwaarde is voor, een directe en onmiskenbare band heeft met en een direct effect heeft op de doeltreffende en efficiënte uitvoering van een specifieke doelstelling voor een investeringsprioriteit of een prioriteit van de Unie;
- 34) "specifieke doelstelling": het resultaat waaraan een investeringsprioriteit of een prioriteit van de Unie bijdraagt in een specifieke nationale of regionale context, middels acties of maatregelen die in het kader van een dergelijke prioriteit worden genomen;
- 35) "relevante specifieke aanbevelingen per land die zijn vastgesteld op grond van artikel 121, lid 2, VWEU" en "relevante aanbevelingen van de Raad die zijn vastgesteld op grond van artikel 148, lid 4, VWEU": aanbevelingen in verband met structurele uitdagingen die behoren te worden aangepakt via meerjarige investeringen die rechtstreeks onder het toepassingsgebied van de ESI-fondsen vallen, zoals bepaald in de fondsspecifieke verordeningen;
- 36) "onregelmatigheid": elke inbreuk op het Unierecht of op het nationale recht betreffende de toepassing daarvan, als gevolg van een handeling of nalatigheid van een bij de uitvoering van de ESI-fondsen betrokken economisch subject waarbij de begroting van de Unie door een onverschuldigde uitgave wordt of zou kunnen worden benadeeld.
- 37) "economisch subject": elke natuurlijke of rechtspersoon of andere instantie die betrokken is bij de uitvoering van bijstand uit de ESI-fondsen, met uitzondering van de lidstaten in de uitoefening van hun prerogatieven van openbaar gezag;
- 38) "systemische onregelmatigheid": elke onregelmatigheid, met inbegrip van een onregelmatigheid die zich herhaaldelijk voordoet, die zich met grote waarschijnlijkheid zal voordoen bij soortgelijke concrete acties, en die voortvloeit uit een ernstige tekortkoming in het doeltreffende functioneren van het beheers- en controlesysteem, daaronder begrepen het niet-vaststellen van passende procedures overeenkomstig deze verordening en de fondsspecifieke voorschriften;
- 39) "ernstige tekortkoming in het daadwerkelijke functioneren van het beheers- en controlesysteem", voor de tenuitvoerlegging van de Fondsen en het EFMZV in het kader van deel vier: tekortkoming waarvoor aanzienlijke verbeteringen in het systeem nodig zijn, die de Fondsen en het EFMZV blootstellen aan een aanmerkelijk risico van onregelmatigheden, en waarvan het bestaan niet verenigbaar is met een zonder voorbehoud goedkeurende auditverklaring over de goede werking van het beheers- en controlesysteem.

Artikel 3

Berekening van termijnen voor Commissiebesluiten

Wanneer overeenkomstig artikel 16, leden 2 en 3, artikel 29, lid 3, artikel 30, led 2 en 3, artikel 102, lid 2, artikel 107, lid 2, en artikel 108, lid 3, een termijn wordt vastgesteld waarbinnen de Commissie bij uitvoeringshandeling een besluit moet aannemen of wijzigen, is onder deze termijn niet begrepen de periode die aanvangt op de datum volgend op de datum waarop de Commissie de lidstaat haar opmerkingen toezendt, en eindigt op de datum waarop de lidstaat de opmerkingen beantwoordt.

⁽¹⁾ Aanbeveling van de Commissie van 6 mei 2003 betreffende de definitie van kleine, middelgrote en micro-ondernemingen (PB L 124 van 20.5.2003, blz. 36).

DEEL TWEE**GEMEENSCHAPPELIJKE BEPALINGEN DIE VAN TOEPASSING ZIJN OP DE ESI-FONDSEN****TITEL I****BEGINSELEN VAN STEUN VAN DE UNIE VOOR DE ESI-FONDSEN***Artikel 4***Algemene beginselen**

1. De ESI-fondsen verlenen door middel van meerjarenprogramma's steun, die een aanvulling vormt op nationale, regionale en lokale steunmaatregelen, aan de verwezenlijking van de strategie van de Unie voor slimme, duurzame en inclusieve groei alsook door middel van de fondsspecifieke opdrachten op grond van de in het Verdrag neergelegde doelstellingen, waaronder economische, sociale en territoriale cohesie, waarbij rekening wordt gehouden met de desbetreffende geïntegreerde Europa 2020-richtsnoeren en de relevante specifieke aanbevelingen per land die zijn vastgesteld in overeenstemming met artikel 121, lid 2, VWEU en met de relevante aanbevelingen van de Raad die zijn vastgesteld in overeenstemming met artikel 148, lid 4, VWEU en in voorkomend geval op nationaal niveau met het nationale hervormingsprogramma.

2. De Commissie en de lidstaten zorgen ervoor dat, rekening houdend met de specifieke context van elke lidstaat, de steun uit de ESI-fondsen coherent is met de desbetreffende beleidsmaatregelen, de horizontale beginselen bedoeld in de artikelen 5, 7 en 8 en prioriteiten van de Unie en complementair is met andere instrumenten van de Unie.

3. De tenuitvoerlegging van de steun uit de ESI-fondsen gebeurt in nauwe samenwerking tussen de Commissie en de lidstaten in overeenstemming met het subsidiariteitsbeginsel.

4. De lidstaten, op het passende territoriale niveau overeenkomstig hun institutionele, wettelijke en financiële kader, en de instanties die zij daartoe hebben aangewezen, zijn verantwoordelijk voor de voorbereiding en uitvoering van de programma's en voor het verrichten van hun taken, in partnerschap met de desbetreffende partners als bedoeld in artikel 5, in overeenstemming met deze verordening en de fondsspecifieke voorschriften.

5. De regelingen voor de uitvoering en het gebruik van de ESI-fondsen, en in het bijzonder de financiële en administratieve middelen die voor de voorbereiding en uitvoering van programma's noodzakelijk zijn in verband met toezicht, rapportage, evaluatie, beheer en controle, zijn, gezien de hoogte van de toegewezen steun, in overeenstemming met het evenredigheidsbeginsel en houden rekening met de algemene doelstelling van de vermindering van de administratieve lasten voor instanties die betrokken zijn bij het beheer en de controle van de programma's.

6. De Commissie en de lidstaten dragen, overeenkomstig hun respectieve verantwoordelijkheden, zorg voor de coördinatie tussen elk van de ESI-fondsen, alsmede tussen de ESI-fondsen en andere relevante beleidsmaatregelen, strategieën en instrumenten van de Unie, ook in het kader van het externe optreden van de Unie.

7. Het aan de ESI-fondsen toegewezen deel van de begroting van de Unie wordt onder gedeeld beheer door de lidstaten en de Commissie uitgevoerd overeenkomstig artikel 59, van het Financieel Reglement, met uitzondering van het in artikel 92, lid 6, van deze verordening bedoelde bedrag van het Cohesiefonds dat naar de Connecting Europe Facility wordt overgedragen, van innovatieve acties op initiatief van de Commissie uit hoofde van artikel 8 van de EFRO-verordening, technische bijstand op initiatief van de Commissie en de ondersteuning voor direct beheer uit hoofde van de EFMZV-verordening.

8. De Commissie en de lidstaten respecteren overeenkomstig artikel 30 van het Financieel Reglement het beginsel van goed financieel beheer.

9. De Commissie en de lidstaten zien toe op de doeltreffendheid van de ESI-fondsen tijdens de voorbereiding en uitvoering, in verband met toezicht, rapportage en evaluatie.

10. De Commissie en de lidstaten vervullen hun respectieve rollen met betrekking tot de ESI-fondsen teneinde de administratieve lasten voor de begunstigde te beperken.

*Artikel 5***Partnerschap en meerlagig bestuur**

1. Elke lidstaat organiseert voor de partnerschapsovereenkomst en voor elk programma, in overeenstemming met zijn institutionele en juridische kader, een partnerschap met de bevoegde regionale en plaatselijke instanties. Het partnerschap omvat tevens de volgende partners:

a) de bevoegde stedelijke en andere overheden;

b) de economische en sociale partners; en

c) relevante instanties die het maatschappelijk middenveld vertegenwoordigen, waaronder milieupartners, niet-gouvernementele organisaties en instanties die tot taak hebben sociale inclusie, gendergelijkheid en non-discriminatie te bevorderen.

2. De lidstaten betrekken de in lid 1 bedoelde partners volgens de aanpak van meerlagig bestuur bij de voorbereiding van de partnerschapsovereenkomsten en voortgangsverslagen alsook gedurende de voorbereiding en de uitvoering van programma's, onder meer door middel van deelname aan de toezichtcomités voor programma's, in overeenstemming met artikel 48.

3. De Commissie is bevoegd overeenkomstig artikel 149 een gedelegeerde handeling vast te stellen om te voorzien in een Europese gedragscode over partnerschap (de "gedragscode") teneinde lidstaten te steunen en te helpen partnerschap te organiseren in overeenstemming met de leden 1 en 2 van dit artikel. De gedragscode schept het kader waarin de lidstaten zich

inzetten voor de uitvoering van partnerschappen in overeenstemming met hun institutionele en juridische kader en hun nationale en regionale bevoegdheden. In de gedragscode worden de volgende elementen vastgelegd, met volledige inachtneming van de beginselen van subsidiariteit en evenredigheid:

- a) de voornaamste beginselen betreffende transparante procedures die moeten worden gevolgd voor de identificatie van de partners in kwestie, waaronder in voorkomend geval hun overkoepelende organisaties, om de lidstaten te helpen de meest representatieve relevante partners in kwestie aan te wijzen, in overeenstemming met hun institutionele en juridische kader;
- b) de voornaamste beginselen en goede werkmethode op het vlak van de betrokkenheid van de verschillende categorieën relevante partners vastgelegd in lid 1, bij de voorbereiding van de partnerschapsovereenkomst en de programma's, evenals de informatie die wordt verschaft over hun betrokkenheid en de diverse uitvoeringsstadia;
- c) de goede werkmethode betreffende het formuleren van de regels van lidmaatschap en de interne procedures van toezichtcomité's waarover in voorkomend geval moet worden besloten door de lidstaten, of de commissies die toezicht houden op de programma's, in overeenstemming met de desbetreffende bepalingen van deze verordening en de fondsspecifieke voorschriften;
- d) de voornaamste doelstellingen en goede werkmethode in gevallen waarin de managementautoriteit de partners in kwestie betreft bij de voorbereiding van oproepen tot het indienen van voorstellen en met name de goede werkmethode om mogelijke belangenconflicten te voorkomen in gevallen waarin er een mogelijkheid is dat de relevante partners ook mogelijke begunstigen zijn, en wat betreft de betrokkenheid van de relevante partners bij de voorbereiding van voortgangsverslagen en in verband met het toezicht op en de evaluatie van programma's in overeenstemming met de desbetreffende bepalingen in deze verordening en de fondsspecifieke voorschriften;
- e) de indicatieve gebieden, thema's en goede werkmethode betreffende de wijze waarop de bevoegde instanties van de lidstaten gebruik kunnen maken van de ESI-fondsen met inbegrip van technische bijstand met het oog op de versterking van de institutionele capaciteit van de betrokken partners in overeenstemming met de desbetreffende bepalingen van deze verordening en de fondsspecifieke voorschriften;
- f) de rol van de Commissie in de verspreiding van goede werkmethode;
- g) de voornaamste beginselen en goede werkmethode waarmee het de lidstaten gemakkelijker kan worden gemaakt om de uitvoering van de partnerschappen en de meerwaarde daarvan te beoordelen.

De bepalingen van de gedragscode druisen op geen enkele manier in tegen de desbetreffende bepalingen van deze verordening of de fondsspecifieke voorschriften.

4. De Commissie stelt het Europees Parlement en de Raad uiterlijk 18 april 2014 gelijktijdig op de hoogte van de gedelegeerde handeling, bedoeld in lid 3 van dit artikel, inzake de Europese gedragscode voor partnerschappen. In die gedelegeerde handeling wordt geen datum voor de toepassing gespecificeerd die vroeger is dan de datum waarop ze wordt vastgesteld.

5. Een schending van een verplichting die aan een lidstaat is opgelegd hetzij door dit artikel hetzij door de gedelegeerde handeling die is vastgesteld krachtens lid 3 van dit artikel, vormt geen onregelmatigheid die leidt tot een financiële correctie op grond van artikel 85.

6. Ten minste een keer per jaar raadpleegt de Commissie voor elk ESI-fonds de organisaties die de partners op het niveau van de Unie vertegenwoordigen over de uitvoering van de steun uit die ESI-fondsen en brengt verslag uit aan het Europees Parlement en de Raad over het resultaat daarvan.

Artikel 6

Naleving van het recht van de Unie en het nationale recht

Concrete acties die door de ESI-fondsen worden gesteund, moeten in overeenstemming zijn met het toepasselijke recht van de Unie en het nationale recht betreffende de toepassing hiervan (het "toepasselijke recht").

Artikel 7

Bevordering van gelijkheid van mannen en vrouwen en non-discriminatie

De lidstaten en de Commissie zien erop toe dat de gelijkheid van mannen en vrouwen en de integratie van het genderperspectief worden meegewogen en bevorderd tijdens de voorbereidings- en uitvoering van programma's, onder meer op het vlak van toezicht, rapportage en evaluatie.

De lidstaten en de Commissie nemen passende maatregelen om discriminatie op grond van geslacht, ras of etnische afkomst, godsdienst of overtuiging, handicap, leeftijd of seksuele geaardheid bij de voorbereiding en uitvoering van programma's te voorkomen. Tijdens de voorbereiding en uitvoering van programma's wordt met name rekening gehouden met de toegankelijkheid van personen met een handicap.

Artikel 8

Duurzame ontwikkeling

De doelstellingen van de ESI-fondsen worden nagestreefd in overeenstemming met het beginsel van duurzame ontwikkeling en met de bevordering door de Unie van de in de artikelen 11 en 191, lid 1, VWEU verankerde doelstelling inzake behoud, bescherming en verbetering van de kwaliteit van het milieu, waarbij het beginsel "de vervuiler betaalt" wordt toegepast.

De lidstaten en de Commissie zien erop toe dat bij de voorbereiding en uitvoering van partnerschapsovereenkomsten en programma's wordt bijgedragen tot milieubescherming, efficiënt gebruik van hulpbronnen, matiging van en aanpassing aan de klimaatverandering, biodiversiteit, herstelvermogen voor rampen, risicopreventie en risicobeheer. De lidstaten verstrekken informatie over de steun voor de doelstellingen op het gebied van klimaatverandering volgens voor elk van de ESI-fondsen geschikte methoden op basis van de interventiecategorieën, concentratiegebieden of maatregelen. Deze methode bestaat uit het toekennen van een specifiek gewicht aan de uit hoofde van de ESI-fondsen verstrekte steun op een passend niveau om te weerspiegelen in welke mate de steun een bijdrage levert aan de verwezenlijking van de doelstellingen op het gebied van de matiging van en de aanpassing aan de klimaatverandering. Het specifieke gewicht dat wordt toegekend, verschilt naar gelang de bijdrage die de steun aan de verwezenlijking van de doelstellingen op het gebied van klimaatverandering levert aanzienlijk of matig is. Als de steun niet aan de verwezenlijking van deze doelstellingen bijdraagt of de bijdrage onbetekenend is, wordt een nulgewicht toegekend. In het geval van het EFRO, het ESF en het Cohesiefonds worden de gewichten gekoppeld aan de interventiecategorieën die zijn vastgesteld binnen de door de Commissie goedgekeurde nomenclatuur. In het geval van het ELFPO worden de gewichten gekoppeld aan de in de ELFPO-verordening vastgestelde concentratiegebieden en in het geval van het EFMZV aan de in de EFMZV-verordening vastgestelde maatregelen.

De Commissie stelt voor elk ESI-fonds eenvormige voorwaarden voor de uitvoering van de in de tweede alinea bedoelde methoden bij uitvoeringshandeling vast. Die uitvoeringshandeling wordt volgens de in artikel 150, lid 3, bedoelde onderzoeksprocedure vastgesteld.

TITEL II

STRATEGISCHE AANPAK

HOOFDSTUK I

Thematische doelstellingen voor de ESI-fondsen en het gemeenschappelijk strategisch kader

Artikel 9

Thematische doelstellingen

Om bij te dragen aan de strategie van de Unie voor slimme, duurzame en inclusieve groei alsook aan de fondsspecifieke opdrachten overeenkomstig de in het Verdrag vastgelegde doelstellingen, met inbegrip van economische, sociale en territoriale cohesie, steunt elk ESI-fonds de volgende thematische doelstellingen:

- (1) versterking van onderzoek, technologische ontwikkeling en innovatie;
- (2) verbetering van de toegang tot en het gebruik en de kwaliteit van ICT;
- (3) vergroting van de concurrentiekracht van mkb-bedrijven, van de landbouwsector (voor het ELFPO) en van de visserij- en aquacultuursector (voor het EFMZV);
- (4) ondersteuning van de overgang naar een koolstofarme economie in alle bedrijfstakken;

- (5) bevordering van de aanpassing aan de klimaatverandering, risicopreventie en -beheer;
- (6) behoud en bescherming van het milieu en bevordering van efficiënt gebruik van hulpbronnen;
- (7) bevordering van duurzaam vervoer en opheffing van knelpunten in centrale netwerkinfrastructuren;
- (8) bevordering van duurzame en kwalitatief hoogstaande werkgelegenheid en ondersteuning van arbeidsmobiliteit;
- (9) bevordering van sociale inclusie en bestrijding van armoede en discriminatie;
- (10) investering in onderwijs, opleiding en beroepsopleiding voor vaardigheden en een leven lang leren;
- (11) vergroting van de institutionele capaciteit van overheidsinstanties en belanghebbenden en een doelmatig openbaar bestuur.

De thematische doelstellingen worden omgezet in prioriteiten die specifiek zijn voor elk van de ESI-fondsen en zijn uiteengezet in de fondsspecifieke voorschriften.

Artikel 10

Gemeenschappelijk strategisch kader

1. Om een harmonieuze, evenwichtige en duurzame ontwikkeling van de Unie te bevorderen, wordt een gemeenschappelijk strategisch kader (GSK) vastgesteld. Het GSK stelt strategische richtsnoeren op om het programmeringsproces en de sectorale en territoriale coördinatie van steunmaatregelen van de Unie in het kader van de ESI-fondsen en met ander beleid en andere instrumenten van de Unie op dit gebied te vergemakkelijken, in overeenstemming met de streefdoelen en doelstellingen van de strategie van de Unie voor slimme, duurzame en inclusieve groei en rekening houdend met de voornaamste territoriale vraagstukken van de verschillende soorten gebieden.

2. De strategische richtsnoeren, als vastgelegd in het GSK, worden opgesteld volgens de doelstellingen en binnen de reikwijdte van de steun die wordt verleend door elk ESI-fonds, en volgens de voorschriften voor de werking van elk ESI-fonds, als bepaald in deze verordening en de fondsspecifieke voorschriften. Het GSK legt de lidstaten geen nieuwe verplichtingen op die verder gaan dan die welke zijn vastgesteld in het betrokken sectorale beleid van de Unie.

3. Het GSK faciliteert de voorbereiding van de partnerschapsovereenkomst en van programma's volgens de beginselen van subsidiariteit en evenredigheid en met inachtneming van nationale en regionale bevoegdheden om specifieke en passende beleids- en coördinatiemaatregelen te treffen.

*Artikel 11***Inhoud**

In het GSK wordt het volgende vastgesteld:

- a) de mechanismen om de bijdrage van de ESI-fondsen aan de strategie van de Unie voor slimme, duurzame en inclusieve groei te waarborgen en te zorgen voor de samenhang en de consistentie van de programmering van de ESI-fondsen in verband met de relevante specifieke aanbevelingen per land die zijn vastgesteld in overeenstemming met artikel 121, lid 2, VWEU en de relevante aanbevelingen van de Raad die zijn vastgesteld in overeenstemming met artikel 148, lid 4, VWEU en, in voorkomend geval op nationaal niveau, met het nationale hervormingsprogramma;
- b) regelingen om een geïntegreerd gebruik van de ESI-fondsen te bevorderen;
- c) de regelingen voor de coördinatie tussen de ESI-fondsen en de andere relevante beleidsmaatregelen en instrumenten van de Unie, waaronder externe instrumenten voor samenwerking;
- d) horizontale beginselen, bedoeld in artikelen 5, 7 en 8, en transversale beleidsdoelstellingen voor de uitvoering van de ESI-fondsen;
- e) regelingen voor het aanpakken van de voornaamste territoriale vraagstukken voor stedelijke, plattelands-, kust- en visserijgebieden, de demografische problemen van regio's of de specifieke behoeften van de geografische gebieden die kampen met ernstige en permanente demografische en natuurlijke belemmeringen, zoals bedoeld in artikel 174 VWEU, en de specifieke problemen van ultraperifere regio's in de zin van artikel 349 VWEU;
- f) prioritaire gebieden voor samenwerkingsactiviteiten in het kader van de ESI-fondsen, waarbij in voorkomend geval rekening wordt gehouden met macroregionale en zeegebiedstrategieën.

*Artikel 12***Evaluatie**

Als er grote veranderingen plaatsvinden in de sociale en economische situatie in de Unie of als de strategie van de Unie voor slimme, duurzame en inclusieve groei wordt gewijzigd, kan de Commissie een voorstel indienen voor de evaluatie van het GSK, of kan het Europees Parlement of de Raad, handelend overeenkomstig de artikelen 225 of 241 VWEU respectievelijk, de Commissie verzoeken een dergelijk voorstel in te dienen.

De Commissie is bevoegd gedelegeerde handelingen vast te stellen in overeenstemming met artikel 149 met het oog op de aanvulling of wijziging van afdelingen 4 en 7 van bijlage I, indien dat noodzakelijk is om rekening te houden met wijzigingen in het beleid of de instrumenten van de Unie als bedoeld in afdeling 4, met wijzigingen in de samenwerkingsactiviteiten als bedoeld in afdeling 7, of met de invoering van nieuwe beleidsmaatregelen, instrumenten of samenwerkingsactiviteiten van de Unie.

*Artikel 13***Richt snoeren voor begunstigden**

1. De Commissie stelt richtsnoeren op waarin wordt beschreven hoe op doeltreffende wijze toegang tot de ESI-fondsen kan worden verkregen, hoe deze fondsen doeltreffend kunnen worden gebruikt en hoe raakvlakken met andere instrumenten van relevante beleidsmaatregelen van de Unie kunnen worden benut.
2. De richtsnoeren worden uiterlijk op 30 juni 2014 opgesteld en bevatten voor elke thematische doelstelling een overzicht van de beschikbare relevante instrumenten op het niveau van de Unie, met vermelding van gedetailleerde informatiebronnen, voorbeelden van goede werkmethode met betrekking tot het combineren van de financieringsinstrumenten die binnen een beleidsgebied of verschillende beleidsgebieden ter beschikking staan, een beschrijving van de relevante autoriteiten en organen die betrokken zijn bij het beheer van de afzonderlijke instrumenten, en een checklist ter ondersteuning van potentiële begunstigden bij het vinden van de meest geschikte financieringsbronnen.
3. De richtsnoeren worden publiekelijk beschikbaar gemaakt op de websites van de bevoegde directoraten-generaal van de Commissie. De Commissie en de managementautoriteiten, handelend overeenkomstig de fondsspecifieke voorschriften, dragen in samenwerking met het Comité van de Regio's zorg voor de verspreiding van de richtsnoeren onder potentiële begunstigden.

*HOOFDSTUK II***Partnerschapsovereenkomst***Artikel 14***Vorbereiding van de partnerschapsovereenkomst**

1. Elke lidstaat bereidt een partnerschapsovereenkomst voor die de periode van 1 januari 2014 tot en met 31 december 2020 behelst.
2. De lidstaten stellen de partnerschapsovereenkomst op in samenwerking met de in artikel 5 bedoelde partners. De partnerschapsovereenkomst wordt in dialoog met de Commissie voorbereid. De lidstaten stellen de partnerschapsovereenkomst op grond van procedures die transparant zijn voor het publiek en in overeenstemming met hun institutionele en wettelijke kader.
3. De partnerschapsovereenkomst heeft betrekking op alle steun uit de ESI-fondsen in de betrokken lidstaat.
4. Elke lidstaat doet zijn partnerschapsovereenkomst uiterlijk 22 april 2014 aan de Commissie toekomen.
5. Als een of meer van de fondsspecifieke verordeningen niet uiterlijk 22 februari 2014 in werking treedt of dat naar verwachting niet zal doen, hoeft de door een lidstaat ingediende partnerschapsovereenkomst als bedoeld in lid 4, niet de in artikel 15, lid 1, onder a), punten ii), iii), iv) en vi), genoemde elementen te bevatten voor het ESI-fonds waarvoor de inwerkingtreding van de fondsspecifieke verordening vertraging heeft of naar verwachting vertraging zal oplopen.

Artikel 15

Inhoud van de partnerschapsovereenkomst

1. De partnerschapsovereenkomst omvat het volgende:

a) regelingen om afstemming op de strategie van de Unie voor slimme, duurzame en inclusieve groei te waarborgen, alsook de fondsspecifieke opdrachten op grond van de in het Verdrag neergelegde doelstellingen, waaronder economische, sociale en territoriale cohesie, met inbegrip van:

- i) een analyse van de ongelijkheden, ontwikkelingsbehoeften en het groeipotentieel ten aanzien van de thematische doelstellingen en de territoriale vraagstukken, met inachtneming van het nationale hervormingsprogramma, in voorkomend geval, en van de relevante specifieke aanbevelingen per land die zijn vastgesteld overeenkomstig artikel 121, lid 2, VWEU en relevante aanbevelingen van de Raad die zijn vastgesteld overeenkomstig artikel 148, lid 4, VWEU;
- ii) een samenvatting van de ex-ante-evaluaties van de programma's, of de voornaamste bevindingen in de ex-ante-evaluaties van de partnerschapsovereenkomst, wanneer die laatste evaluatie op eigen initiatief door de lidstaat is verricht;
- iii) geselecteerde thematische doelstellingen en voor elke geselecteerde thematische doelstelling een samenvatting van de voornaamste verwachte resultaten voor elk van de ESI-fondsen;
- iv) de indicatieve toewijzing van steun door de Unie per thematische doelstelling op nationaal niveau voor elk van de ESI-fondsen, alsook het indicatieve totaalbedrag van de geplande steun voor doelstellingen op het gebied van klimaatverandering;
- v) de toepassing van de horizontale beginselen bedoeld in de artikelen 5, 7 en 8, en beleidsdoelstellingen voor de uitvoering van de ESI-fondsen;
- vi) de lijst van de programma's van het EFRO, het ESF en het Cohesiefonds, met uitzondering van die voor de doelstelling "Europese territoriale samenwerking", en van de programma's van het ELFPO en het EFMZV, met de respectieve indicatieve toewijzingen per ESI-fonds en per jaar;
- vii) informatie over de toewijzing in verband met de prestatiereserve, uitgesplitst per ESI-fonds en indien nodig per regiocategorie, en over de bedragen die buiten beschouwing blijven bij de berekening van de prestatiereserve op basis van artikel 20;

b) regelingen om een doelmatige uitvoering van de ESI-fondsen te waarborgen, met inbegrip van:

- i) regelingen die in overeenstemming zijn met het institutionele kader van de lidstaten en zorgen voor coördinatie

tussen de ESI-fondsen en andere financieringsinstrumenten van de Unie en de lidstaten, alsook met financiering van de EIB;

ii) de informatie die nodig is voor de ex-anteverificatie of aan de in deel drie vastgestelde voorschriften voor additionaliteit wordt voldaan;

iii) een samenvatting van de beoordeling of in overeenstemming met artikel 19 en bijlage XI aan de op nationaal niveau toepasselijke ex-antevoorwaarden is voldaan en, indien er niet voldaan is aan de toepasselijke ex-antevoorwaarden, van de maatregelen die moeten worden genomen, met vermelding van de verantwoordelijke instanties en het tijdschema voor de uitvoering van die maatregelen;

iv) de methode en mechanismen waarmee consistentie in de werking van het prestatiekader wordt beoogd in overeenstemming met artikel 21;

v) een beoordeling of de administratieve capaciteit van de autoriteiten die betrokken zijn bij het beheer en de controle van de programma's, en in voorkomend geval van de begunstigden, moet worden vergroot, alsook indien nodig een samenvatting van de maatregelen die daartoe moeten worden genomen;

vi) en samenvatting van de in de programma's geplande maatregelen, met inbegrip van een indicatief tijdschema om de administratieve lasten voor de begunstigden te verminderen;

c) regelingen voor het in artikel 5 bedoelde partnerschapsbeginsel;

d) een indicatieve lijst van de in artikel 5 bedoelde partners en een samenvatting van de maatregelen die zijn genomen om hen overeenkomstig artikel 5 te betrekken, en hun rol bij de voorbereiding van de partnerschapsovereenkomst en van het in artikel 52 bedoelde voortgangverslag.

2. De partnerschapsovereenkomst omvat tevens:

a) een geïntegreerde aanpak voor territoriale ontwikkeling met ondersteuning van de ESI-fondsen of een samenvatting van de geïntegreerde benaderingen voor territoriale ontwikkeling op basis van de inhoud van de programma's, waarin het volgende wordt vermeld:

- i) regelingen met het oog op een geïntegreerde aanpak voor het gebruik van de ESI-fondsen voor de territoriale ontwikkeling van specifieke subregionale gebieden, in het bijzonder de uitvoeringsregelingen voor de artikelen 32, 33 en 36, samen met de beginselen aan de hand waarvan wordt bepaald in welke stedelijke gebieden geïntegreerde acties voor duurzame stedelijke ontwikkeling zullen worden uitgevoerd;

- ii) de belangrijkste prioritaire gebieden voor samenwerking in het kader van de ESI-fondsen, waarbij in voorkomend geval rekening wordt gehouden met macroregionale en zeegebiedstrategieën;
 - iii) in voorkomend geval een geïntegreerde benadering om te voorzien in de specifieke behoeften van de geografische gebieden die het hardst door armoede worden getroffen of van doelgroepen die het hoogste risico van discriminatie of sociale uitsluiting lopen, met bijzondere aandacht voor gemarginaliseerde gemeenschappen, personen met een handicap, langdurig werklozen en jongeren die geen baan hebben of geen onderwijs of opleiding volgen;
 - iv) in voorkomend geval een geïntegreerde benadering om de demografische problemen van regio's het hoofd te bieden of te voorzien in de specifieke behoeften van de geografische gebieden die kampen met ernstige en permanente natuurlijke of demografische belemmeringen, als bedoeld in artikel 174 VWEU.
- b) regelingen om een doelmatige uitvoering van de ESI-fondsen te waarborgen, met inbegrip van een beoordeling van de bestaande systemen voor de elektronische uitwisseling van gegevens en een samenvatting van de geplande maatregelen om het geleidelijk mogelijk te maken dat de uitwisseling van alle informatie tussen de begunstigten en de autoriteiten die verantwoordelijk zijn voor het beheer en de controle van de programma's, elektronisch plaatsvindt.

Artikel 16

Goedkeuring en wijziging van de partnerschapsovereenkomst

1. De Commissie beoordeelt of de partnerschapsovereenkomst verenigbaar is met deze verordening, rekening houdend met, in voorkomend geval, het nationale hervormingsprogramma, de relevante specifieke aanbevelingen per land die zijn vastgesteld overeenkomstig artikel 121, lid 2, VWEU, de relevante aanbevelingen van de Raad die zijn vastgesteld overeenkomstig artikel 148, lid 4, VWEU, alsmede met de ex-ante-evaluaties van de programma's, en doet binnen drie maanden na de datum waarop zijn partnerschapsovereenkomst door de lidstaat is ingediend haar opmerkingen toekomen. De lidstaat in kwestie verstrekt alle noodzakelijke aanvullende informatie en past zo nodig de partnerschapsovereenkomst aan.
2. Uiterlijk vier maanden na indiening van zijn partnerschapsovereenkomst door de lidstaat stelt de Commissie door middel van uitvoeringshandelingen een besluit vast tot goedkeuring van de elementen van de overeenkomst die vallen onder artikel 15, lid 1, en de elementen die vallen onder artikel 15, lid 2, wanneer een lidstaat gebruik heeft gemaakt van de bepalingen in artikel 96, lid 8, voor de elementen waarvoor, uit hoofde van artikel 96, lid 10, een besluit van de Commissie is vereist, op voorwaarde dat naar behoren rekening is gehouden met de eventuele opmerkingen van de Commissie. De partnerschapsovereenkomst treedt niet vóór 1 januari 2014 in werking.
3. De Commissie stelt vóór 31 december 2015 een verslag op over de uitkomst van de onderhandelingen inzake de partnerschapsovereenkomsten en de programma's, waaronder een

overzicht van de voornaamste problemen per lidstaat. Dit verslag wordt gelijktijdig ingediend bij het Europees Parlement, de Raad, het Europees Economisch en Sociaal Comité en het Comité van de Regio's.

4. Wanneer een lidstaat voorstelt de overeenkomstig lid 2 door het Commissiebesluit bestreken elementen van de partnerschapsovereenkomst te wijzigen, verricht de Commissie een beoordeling overeenkomstig lid 1 en stelt zij zo nodig binnen drie maanden na de datum van indiening van het voorstel voor wijziging door de lidstaat door middel van uitvoeringshandelingen een besluit tot goedkeuring van de wijziging vast.

5. Wanneer een lidstaat niet, als bedoeld in lid 2, door het Commissiebesluit bestreken elementen van de partnerschapsovereenkomst wijzigt, stelt hij de Commissie binnen één maand na de datum van het besluit om een wijziging te maken, hiervan in kennis.

Artikel 17

Goedkeuring van de herziene partnerschapsovereenkomst in geval van vertraging van de inwerkingtreding van een fondsspecifieke verordening

1. Als artikel 14, lid 5, van toepassing is, dient elke lidstaat bij de Commissie een herziene partnerschapsovereenkomst in met de ontbrekende elementen van de partnerschapsovereenkomst voor het ESI-fonds in kwestie, binnen twee maanden na de datum waarop de verlate fondsspecifieke verordening in werking is getreden.

2. De Commissie beoordeelt overeenkomstig artikel 16, lid 1, of de partnerschapsovereenkomst verenigbaar is met deze verordening en stelt overeenkomstig artikel 16, lid 2, door middel van uitvoeringshandelingen een besluit vast om de herziene partnerschapsovereenkomst goed te keuren.

HOOFDSTUK III

Thematische concentratie, ex-antevoorwaarden en evaluatie van de prestaties

Artikel 18

Thematische concentratie

De lidstaten concentreren de steun, overeenkomstig de fondsspecifieke voorschriften, op interventies die de grootste meerwaarde opleveren ten aanzien van de strategie van de Unie voor slimme, duurzame en inclusieve groei, rekening houdend met de grootste territoriale uitdagingen voor de verschillende soorten gebieden in overeenstemming met het GSK, de vraagstukken die in voorkomend geval in de nationale hervormingsprogramma's en in de relevante specifieke aanbevelingen per land uit hoofde van artikel 121, lid 2, VWEU zijn geformuleerd, en de relevante aanbevelingen die de Raad uit hoofde van artikel 148, lid 4, VWEU heeft vastgesteld. De bepalingen betreffende thematische concentratie uit hoofde van de fondsspecifieke voorschriften zijn niet van toepassing op technische bijstand.

Artikel 19

Ex-antevoorwaarden

1. De lidstaten beoordelen overeenkomstig hun institutionele en wettelijke kader en in de context van de voorbereiding van de programma's en, indien van toepassing, de partnerschapsovereenkomst of de ex-antevoorwaarden zoals vastgelegd in de respectieve fondsspecifieke voorschriften en de algemene ex-antevoorwaarden zoals vastgelegd in deel 2 van bijlage XI van toepassing zijn op de specifieke doelstellingen die worden nagestreefd binnen de prioriteiten van hun programma's en of aan de toepasselijke ex-antevoorwaarden wordt voldaan.

Ex-antevoorwaarden zijn alleen van toepassing in de mate dat en op voorwaarde dat zij voldoen aan de in artikel 2, punt 33), vastgelegde definitie wat betreft de specifieke doelstellingen die in het kader van de prioriteiten van het programma worden nagestreefd. Onverminderd de in artikel 2, punt 33), vastgelegde definitie wordt bij de beoordeling van de toepasselijkheid het evenredigheidsbeginsel geëerbiedigd, overeenkomstig artikel 4, lid 5, door indien nodig rekening te houden met de hoogte van de toegewezen steun. De beoordeling van de vraag of aan de voorwaarden is voldaan, is beperkt tot de criteria die zijn vastgelegd in de fondsspecifieke voorschriften en in deel 2 van bijlage XI.

2. De partnerschapsovereenkomst bevat een samenvatting van de beoordeling of voldaan is aan de toepasselijke ex-antevoorwaarden op nationaal niveau en voor wat betreft de ex-antevoorwaarden die volgens de in lid 1 bedoelde beoordeling nog niet op de datum van indiening van de partnerschapsovereenkomst vervuld zijn bevat de samenvatting de te treffen maatregelen, de verantwoordelijke organen en een tijdschema voor de uitvoering van die maatregelen. In elk programma wordt vastgesteld welke van de ex-antevoorwaarden die zijn vastgelegd in de relevante fondsspecifieke voorschriften en de algemene ex-antevoorwaarden die zijn vastgelegd in deel 2 van bijlage XI, van toepassing zijn en aan welke hiervan volgens de in lid 1 bedoelde beoordeling op de datum van indiening van de partnerschapsovereenkomst en de programma's is voldaan. Als niet aan de toepasselijke ex-antevoorwaarden is voldaan, omvat het programma een beschrijving van de te treffen maatregelen, de verantwoordelijke organen en een tijdschema voor de tenuitvoerlegging ervan. De lidstaten voldoen uiterlijk op 31 december 2016 aan deze ex-antevoorwaarden en zorgen ervoor dat de verslaglegging hierover ten laatste gebeurt in het jaarlijkse uitvoeringsverslag in 2017 overeenkomstig artikel 50, lid 4, of in het voortgangsverslag in 2017, overeenkomstig artikel 52, lid 2, onder c)

3. Bij haar beoordeling van de programma's en, indien van toepassing, de partnerschapsovereenkomst beoordeelt de Commissie de samenhang en geschiktheid van de door de lidstaat verstrekte informatie over de toepasselijkheid van ex-antevoorwaarden en over de vervulling van de toepasselijke ex-antevoorwaarden.

Bij deze beoordeling van de toepasselijkheid door de Commissie wordt het evenredigheidsbeginsel geëerbiedigd, overeenkomstig artikel 4, lid 5, door indien nodig rekening te houden met de hoogte van de toegewezen steun. De beoordeling door de Commissie van de vraag of aan de voorwaarden is voldaan, is beperkt tot de criteria die zijn vastgelegd in de fondsspecifieke voorschriften en in deel 2 van bijlage XI, en bij deze beoordeling worden de nationale en regionale bevoegdheden

geëerbiedigd om te beslissen over de specifieke en passende beleidsmaatregelen, met inbegrip van de inhoud van strategieën.

4. In geval de Commissie en een lidstaat het niet eens zijn over de toepasselijkheid van een ex-antevoorwaarde op de specifieke doelstelling van de prioriteiten van een programma of over de vervulling ervan, dient de Commissie zowel de toepasselijkheid in overeenstemming met de definitie in artikel 2, punt 33), als het niet-vervullen ervan, te bewijzen.

5. Wanneer zij een programma vaststelt, kan de Commissie besluiten de tussentijdse betalingen aan de betreffende prioriteit van dit programma geheel of gedeeltelijk te schorsen totdat de in lid 2 bedoelde maatregelen zijn voltooid, waar nodig ten einde aanzienlijke schade aan de doeltreffendheid en efficiëntie van de verwezenlijking van de specifieke doelstellingen van de betreffende prioriteit te voorkomen. Wanneer de maatregelen om aan een toepasselijke ex-antevoorwaarde te voldoen die niet is vervuld op de datum van indiening van de partnerschapsovereenkomst en de respectieve programma's, niet zijn voltooid binnen de in lid 2 bepaalde termijn, vormt dit voor de Commissie een grond om haar tussentijdse betalingen aan de prioriteiten van het betrokken programma in kwestie die getroffen worden, te schorsen. In beide gevallen is de omvang van de schorsing evenredig aan de te nemen maatregelen en de fondsen die gevaar lopen.

6. Lid 5 is niet van toepassing wanneer de Commissie en de lidstaat overeenstemming bereiken over de niet-toepasselijkheid van een ex-antevoorwaarde of over het feit dat aan een toepasselijke ex-antevoorwaarde is voldaan, zoals aangegeven door de goedkeuring van het programma en de partnerschapsovereenkomst, of indien de Commissie geen opmerkingen maakt binnen 60 dagen na de indiening van het in lid 2 bedoelde relevante verslag.

7. De Commissie heft onverwijld de schorsing van tussentijdse betalingen voor een prioriteit op wanneer een lidstaat de maatregelen voltooid heeft om te voldoen aan de ex-antevoorwaarden die van toepassing zijn op het betrokken programma en die niet waren vervuld op het moment dat de Commissie haar besluit tot schorsing nam. Tevens heft zij onverwijld de schorsing op indien, ingevolge een wijziging van het programma dat betrekking heeft op de betrokken prioriteit, de betrokken ex-antevoorwaarde niet langer toepasselijk is.

8. De leden 1 tot en met 7 zijn niet van toepassing op programma's in het kader van de doelstelling "Europese territoriale samenwerking".

Artikel 20

Prestatiereserve

6 % van de middelen die worden toegewezen aan het EFRO, het ESF en het Cohesiefonds in het kader van de doelstelling "investeren in groei en werkgelegenheid" waarnaar wordt verwezen in artikel 89, lid 2, onder a), van deze verordening, alsmede aan het ELFPD en aan maatregelen die in gedeeld beheer worden gefinancierd overeenkomstig het EFMZV, vormt een prestatiereserve die wordt vastgesteld in de partnerschapsovereenkomst en de programma's en wordt toegewezen aan specifieke prioriteiten overeenkomstig artikel 22 van deze verordening.

Bij de berekening van de prestatiereserve blijven de volgende middelen buiten beschouwing:

- a) de middelen die worden toegekend aan het YEI zoals vastgesteld in het operationele programma overeenkomstig artikel 18 van de ESF-verordening;
- b) de middelen die worden toegewezen aan technische bijstand op initiatief van de Commissie;
- c) de middelen die worden overgeheveld uit de eerste pijler van het gemeenschappelijk landbouwbeleid naar het ELFPO overeenkomstig artikel 7, lid 2, en artikel 14, lid 1, van Verordening (EU) nr. 1307/2013;
- d) de overdrachten naar het ELFPO met toepassing van de artikelen 10 ter, 136 en 136 ter van Verordening (EG) nr. 73/2009 van de Raad, voor respectievelijk de kalenderjaren 2013 en 2014;
- e) de middelen die vanuit het Cohesiefonds worden overgeheveld naar de Connecting Europe Facility overeenkomstig artikel 92, lid 6, van deze verordening;
- f) de middelen die worden overgeheveld naar het Fonds voor Europese hulp aan de meest behoeftigen overeenkomstig artikel 92, lid 7, van deze verordening;
- g) de middelen die worden toegekend aan innovatieve maatregelen voor duurzame stadsontwikkeling overeenkomstig artikel 92, lid 8, van deze verordening.

Artikel 21

Evaluatie van de prestaties

1. In 2019 verricht de Commissie, in samenwerking met de lidstaten, een evaluatie van de prestaties van de programma's in elke lidstaat (de 'evaluatie van de prestaties') ten opzichte van het in de programma's vastgestelde prestatiekader. De methode voor de vaststelling van het prestatiekader is opgenomen in bijlage II.

2. Bij deze evaluatie van de prestaties wordt aan de hand van de informatie en de beoordelingen in het in 2019 door de lidstaten ingediende jaarverslag over de uitvoering nagegaan of de mijlpalen van de programma's op het niveau van de prioriteiten zijn bereikt.

Artikel 22

Toepassing van het prestatiekader

1. De prestatiereserve maakt tussen 5 en 7 % uit van de toewijzing aan elke prioriteit van een programma, met uitzondering van de prioriteiten die betrekking hebben op technische bijstand en specifieke programma's voor financiële instrumenten overeenkomstig artikel 39. Het totale bedrag van de prestatiereserve dat wordt toegewezen per ESI-Fonds en regiocategorie, is 6 %. De bedragen die overeenkomen met de prestatiereserve, worden vastgesteld in de programma's, met een opsplitsing per prioriteit en in voorkomend geval per ESI-fonds en per regiocategorie.

2. Op grond van de evaluatie van de prestaties stelt de Commissie binnen twee maanden na de ontvangst van de respectieve jaarlijkse uitvoeringsverslagen in het jaar 2019 door middel van uitvoeringshandelingen een besluit vast om voor elk ESI-fonds en elke lidstaat te bepalen welke programma's en prioriteiten hun mijlpalen hebben bereikt, waarbij zij deze informatie verstrekt per ESI-fonds en per regiocategorie, als een prioriteit betrekking heeft op meer dan een ESI-fonds of regiocategorie.

3. De prestatiereserve wordt alleen toegewezen aan programma's en prioriteiten die hun mijlpalen hebben bereikt. Als prioriteiten hun mijlpalen hebben bereikt, wordt het voor de prioriteit vastgestelde bedrag van de prestatiereserve beschouwd als zijnde definitief toegewezen op basis van het in lid 2 bedoelde Commissiebesluit.

4. Als prioriteiten hun mijlpalen niet hebben bereikt, stellen de lidstaten voor dat het overeenkomstige bedrag van de prestatiereserve opnieuw wordt toegewezen aan de prioriteiten die worden genoemd in het in lid 2 bedoelde Commissiebesluit en doen zij voorstellen voor andere wijzigingen in het programma als gevolg van de nieuwe toewijzing van de prestatiereserve, uiterlijk drie maanden na de vaststelling van het in lid 2 bedoelde besluit.

De Commissie keurt de wijziging van de betrokken programma's overeenkomstig artikel 30, leden 3 en 4 goed. Wanneer een lidstaat nalaat informatie overeenkomstig artikel 50, leden 5 en 6, te verstrekken, wordt de prestatiereserve voor de betrokken programma's of prioriteiten niet toegewezen aan de betrokken programma's of prioriteiten.

5. Het voorstel van de lidstaat om de prestatiereserve opnieuw toe te wijzen is consistent met de in deze verordening en de fondsspecifieke voorschriften vastgestelde vereisten inzake thematische concentratie en minimumtoewijzingen. Als afwijking hiervan kunnen de lidstaten, als een of meer prioriteiten die gekoppeld zijn aan vereisten inzake thematische concentratie en minimumtoewijzingen, hun mijlpalen niet hebben bereikt, voorstellen dat de reserve opnieuw wordt toegewezen, zonder dat bovengenoemde vereisten en minimumtoewijzingen in acht worden genomen.

6. Wanneer een evaluatie van de prestaties van een prioriteit uitwijst dat er ernstig tekortgeschoten is bij het bereiken van de in het prestatiekader vastgestelde mijlpalen voor die prioriteit die alleen verband houden met de financiële indicatoren, outputindicatoren en de belangrijkste uitvoeringsfasen die zijn vastgesteld in het prestatiekader, en dat die tekortkoming te wijten is aan duidelijk vastgestelde zwaktes in de uitvoering, waarvan de Commissie na nauw overleg met de betrokken lidstaat eerder melding heeft gemaakt overeenkomstig artikel 50, lid 8, en dat de lidstaat heeft verzuimd de nodige corrigerende maatregelen te nemen om de tekortkomingen weg te werken, kan de Commissie niet eerder dan vijf maanden na een dergelijke mededeling een tussentijdse betaling voor een prioriteit van een programma geheel of gedeeltelijk schorsen volgens de in de fondsspecifieke voorschriften vastgestelde procedure.

De Commissie heft de schorsing van de tussentijdse betalingen onverwijld op als de lidstaat de nodige corrigerende maatregelen heeft genomen. Indien de corrigerende maatregel betrekking heeft op de overschrijving van financiële toewijzingen naar andere programma's of prioriteiten die hun mijlpalen hebben bereikt, keurt de Commissie de noodzakelijke wijziging van de betrokken programma's goed door middel van een uitvoeringshandeling en in overeenstemming met artikel 30, lid 2. Bij wijze van afwijking van artikel 30, lid 2, beslist de Commissie in een dergelijk geval niet later dan twee maanden nadat de lidstaat het verzoek over de wijziging heeft ingediend.

7. Wanneer de Commissie na bestudering van het eindverslag over de uitvoering van het programma vaststelt dat ernstig tekortgeschoten is bij het bereiken van de in het prestatiekader vastgestelde streefdoelen die uitsluitend betrekking hebben op financiële indicatoren, outputindicatoren en de belangrijkste uitvoeringsfasen, wegens duidelijk vastgestelde tekortkomingen in de uitvoering, waarvan de Commissie na nauw overleg met die betrokken lidstaat eerder melding heeft gemaakt overeenkomstig artikel 50, lid 8, en dat de lidstaat heeft verzuimd de nodige corrigerende maatregelen te nemen om deze tekortkomingen weg te werken, kan de Commissie, onverminderd artikel 85, financiële correcties voor de betrokken prioriteiten toepassen overeenkomstig de fondsspecifieke voorschriften.

Bij de toepassing van financiële correcties houdt de Commissie, met inachtneming van het evenredigheidsbeginsel, rekening met het opnemingsniveau en met externe factoren die tot de tekortkoming hebben bijgedragen.

Financiële correcties worden niet toegepast als de streefdoelen niet gehaald zijn als gevolg van sociaaleconomische of milieu-factoren, ingrijpende veranderingen in de economische of milieuomstandigheden in de betrokken lidstaat, of gevallen van overmacht met ernstige gevolgen voor de uitvoering van de prioriteiten in kwestie.

De Commissie is bevoegd overeenkomstig artikel 149 gedelegeerde handelingen vast te stellen om nadere bepalingen over de criteria voor het bepalen van de hoogte van de toe te passen financiële correctie vast te leggen.

De Commissie stelt uitvoeringshandelingen vast tot vaststelling van de gedetailleerde regelingen om te zorgen voor een consistente aanpak van de vaststelling van de mijlpalen en streefdoelen in het prestatiekader voor elke prioriteit en van de beoordeling van de vraag of de mijlpalen en streefdoelen zijn bereikt. Die uitvoeringshandelingen worden vastgesteld volgens de in artikel 150, lid 3, bedoelde onderzoeksprocedure.

HOOFDSTUK IV

Maatregelen verbonden aan behoorlijk economisch bestuur

Artikel 23

Maatregelen om doeltreffendheid van de ESI-fondsen te koppelen aan gezond economisch bestuur

1. De Commissie kan een lidstaat verzoeken zijn partnerschapsovereenkomst en de betrokken programma's te evalueren en wijzigingen daarop voor te stellen wanneer dit nodig is om

de uitvoering van relevante aanbevelingen van de Raad te ondersteunen of om het effect van ESI-fondsen op de groei en het concurrentievermogen in lidstaten die financiële bijstand ontvangen, zo groot mogelijk te maken.

Dit verzoek kan worden geformuleerd:

- a) ter ondersteuning van de uitvoering van een relevante landenspecifieke aanbeveling van de Raad vastgesteld overeenkomstig artikel 121, lid 2, VWEU en van een relevante relevante tot de lidstaat gerichte aanbeveling van de Raad overeenkomstig artikel 148, lid 4, VWEU;
- b) ter ondersteuning van de uitvoering van tot de betrokken lidstaat gerichte relevante aanbevelingen van de Raad uit hoofde van artikel 7, lid 2, of artikel 8, lid 2, van Verordening (EU) nr. 1176/2011⁽¹⁾ van het Europees Parlement en de Raad op voorwaarde dat deze wijzigingen noodzakelijk worden geacht om macro-economische onevenwichtigheden te helpen corrigeren; of
- c) om het effect van de beschikbare ESI-fondsen op de groei en het concurrentievermogen zo groot mogelijk te maken, als een lidstaat aan een van de volgende voorwaarden voldoet:
 - i) aan de lidstaat is financiële bijstand van de Unie ter beschikking gesteld krachtens Verordening (EU) nr. 407/2010⁽²⁾;
 - ii) aan de lidstaat is financiële ondersteuning ter beschikking gesteld overeenkomstig Verordening (EG) nr. 332/2002 van de Raad⁽³⁾;
 - iii) aan de lidstaat is financiële bijstand ter beschikking gesteld met als gevolg een macro-economisch aanpassingsprogramma overeenkomstig Verordening (EU) nr. 472/2013 van het Europees Parlement en de Raad⁽⁴⁾ of met als gevolg een besluit van de Raad overeenkomstig artikel 136, lid 1, TFEU.

Voor de toepassing van punt b) van de tweede alinea wordt aan elk van deze voorwaarden geacht te zijn voldaan, als de bedoelde bijstand vóór of na 21 december 2013 aan de lidstaat ter beschikking is gesteld en ter beschikking van de lidstaat blijft.

⁽¹⁾ Verordening (EU) nr. 1176/2011 van het Europees Parlement en de Raad van 16 november 2011 betreffende de preventie en correctie van macro-economische onevenwichtigheden (PB L 306 van 23.11.2011, blz. 25).

⁽²⁾ Verordening (EU) nr. 407/2010 van de Raad van 11 mei 2010 houdende instelling van een Europees financieel stabilisatiemechanisme (PB L 118 van 12.5.2010, blz. 1).

⁽³⁾ Verordening (EG) nr. 332/2002 van de Raad van 18 februari 2002 houdende instelling van een mechanisme voor financiële ondersteuning op middellange termijn van de betalingsbalansen van de lidstaten (PB L 53 van 23.2.2002, blz. 1).

⁽⁴⁾ Verordening (EU) nr. 472/2013 van het Europees Parlement en van de Raad van 21 mei 2013 betreffende de versterking van het economische en budgettaire toezicht op lidstaten in de eurozone die ernstige moeilijkheden ondervinden of dreigen te ondervinden ten aanzien van hun financiële stabiliteit (PB L 140 van 27.5.2013, blz. 1).

2. Een verzoek van de Commissie aan een lidstaat overeenkomstig lid 1 wordt gemotiveerd, onder verwijzing naar de noodzaak de uitvoering te ondersteunen van de relevante aanbevelingen of het effect van de ESI-fondsen op de groei en het concurrentievermogen zo groot mogelijk te maken, al naargelang, en in dit verzoek wordt vermeld om welke programma's of prioriteiten het volgens de Commissie gaat, alsmede de aard van de verwachte wijzigingen. Zulk verzoek wordt niet geformuleerd vóór 2015 of na 2019, noch in verband met hetzelfde programma in twee opeenvolgende jaren.

3. De lidstaat dient zijn antwoord op het in lid 1 bedoelde verzoek in binnen twee maanden nadat hij het verzoek heeft ontvangen en legt uit welke wijzigingen hij in de partnerschapsovereenkomst en de programma's nodig acht en waarom en geeft aan om welke programma's het gaat en welk karakter de voorgestelde wijzigingen hebben, alsmede welke effecten ervan worden verwacht op de uitvoering van aanbevelingen en op de tenuitvoerlegging van de ESI-fondsen. Zo nodig maakt de Commissie binnen een maand na de ontvangst van dat antwoord opmerkingen.

4. De lidstaat dient een voorstel tot wijziging van de partnerschapsovereenkomst en de relevante programma's in binnen twee maanden na de datum van indiening van het in lid 3 bedoelde antwoord.

5. Als de Commissie geen opmerkingen heeft ingediend of als de Commissie van mening is dat met alle ingediende opmerkingen naar tevredenheid rekening is gehouden, stelt de Commissie onverwijld en in elk geval uiterlijk drie maanden na de indiening van de wijzigingen door de lidstaat overeenkomstig lid 3, een besluit tot goedkeuring van de wijziging van het partnerschapsovereenkomst en de betrokken programma's vast.

6. Wanneer de lidstaat als reactie op een overeenkomstig lid 1 geformuleerd verzoek niet effectief optreedt binnen de in lid 3 en lid 4 bepaalde termijnen, kan de Commissie binnen drie maanden nadat zij opmerkingen overeenkomstig lid 3 heeft gemaakt of nadat het voorstel van de lidstaat overeenkomstig lid 4 is ingediend, voorstellen aan de Raad om alle of een deel van de betalingen voor de betrokken programma's of prioriteiten te schorsen. In haar voorstel geeft de Commissie aan om welke redenen zij besluit dat de lidstaat niet effectief is opgetreden. Bij de opstelling van haar voorstel neemt de Commissie alle relevante informatie in aanmerking en houdt zij rekening met alle elementen die naar voren komen in het kader van en met alle standpunten die zijn geformuleerd via de in lid 15 bedoelde gestructureerde dialoog.

De Raad neemt door middel van een uitvoeringshandeling een besluit over dit voorstel. Die uitvoeringshandeling geldt alleen voor verzoeken om betaling die zijn ingediend na de datum van vaststelling van die uitvoeringshandeling.

7. De omvang en het niveau van de schorsing van betalingen die overeenkomstig lid 6 wordt opgelegd, is proportioneel en effectief en de gelijke behandeling van de lidstaten wordt ermee

geëerbiedigd, in het bijzonder ten aanzien van het effect van de schorsing op de economie van de betrokken lidstaat. Welke programma's moeten worden geschorst, wordt bepaald op basis van de behoeften die in het in lid 1 en lid 2 bedoelde verzoek zijn geïdentificeerd.

De schorsing van betalingen overschrijdt niet 50 % van de betalingen van elke van de betrokken programma's. In het besluit mag worden voorzien in een verhoging van het niveau van de schorsing tot 100 %, als de lidstaat als reactie op een overeenkomstig lid 1 geformuleerd verzoek niet effectief optreedt binnen drie maanden na het in lid 6 bedoelde besluit tot schorsing van betalingen.

8. Als de lidstaat wijzigingen in de partnerschapsovereenkomst en de relevante programma's heeft voorgesteld, zoals de Commissie had verzocht, besluit de Raad op voorstel van de Commissie over de opheffing van de schorsing van betalingen.

9. De Commissie doet een voorstel aan de Raad om alle of een deel van de vastleggingen of betalingen voor de programma's van een lidstaat te schorsen, in de volgende gevallen:

- a) de Raad besluit overeenkomstig artikel 126, lid 8 of 11, VWEU dat een lidstaat geen effectieve maatregelen heeft genomen om zijn buitensporige tekort te corrigeren;
- b) de Raad keurt twee opeenvolgende aanbevelingen goed in dezelfde procedure bij onevenwichtigheden, overeenkomstig artikel 8, lid 3, van Verordening (EU) nr. 1176/2011, op grond dat de lidstaat een ontoereikend plan met corrigerende maatregelen heeft ingediend;
- c) de Raad keurt twee opeenvolgende besluiten goed in dezelfde procedure bij onevenwichtigheden, overeenkomstig artikel 10, lid 4, van Verordening (EU) nr. 1176/2011, met de vaststelling dat een lidstaat zijn verplichtingen niet is nagekomen, doordat hij de aanbevolen corrigerende maatregelen niet heeft genomen;
- d) de Commissie stelt vast dat de lidstaat geen maatregelen heeft genomen om een aanpassingsprogramma als bedoeld in Verordening (EU) nr. 407/2010 of Verordening (EG) nr. 332/2002 uit te voeren en besluit bijgevolg de uitbetaling van de aan die lidstaat toegekende financiële bijstand niet goed te keuren;
- e) de Raad besluit dat een lidstaat het macro-economisch aanpassingsprogramma overeenkomstig artikel 7 van Verordening (EU) nr. 472/2013 niet naleeft of de maatregelen waarom is verzocht in een overeenkomstig artikel 136, lid 1, VWEU vastgesteld Raadsbesluit, niet neemt.

Bij de opstelling van haar voorstel eerbiedigt de Commissie de bepalingen van lid 11, neemt zij alle relevante informatie in verband hiermee in aanmerking en houdt zij rekening met alle elementen die naar voren komen in het kader van en met alle standpunten die zijn geformuleerd via de in lid 15 bedoelde gestructureerde dialoog.

Er wordt prioriteit gegeven aan het schorsen van vastleggingen: betalingen worden alleen geschorst, wanneer het de bedoeling is onmiddellijk op te treden en in het geval van niet-naleving. De schorsing van betalingen is van toepassing op verzoeken om betaling die voor de programma's in kwestie zijn ingediend na de datum van het schorsingsbesluit.

10. Een voorstel van de Commissie met betrekking tot de schorsing van vastleggingen als bedoeld in lid 9 wordt beschouwd als aangenomen door de Raad, tenzij deze door middel van een uitvoeringshandeling besluit het voorstel met gekwalificeerde meerderheid te verwerpen binnen een maand na de indiening van het Commissievoorstel. De schorsing van vastleggingen is van toepassing op de vastleggingen van de ESI-fondsen voor de lidstaat in kwestie vanaf 1 januari van het jaar na het schorsingsbesluit.

De Raad stelt op basis van een voorstel van de Commissie als bedoeld in lid 9, door middel van een uitvoeringshandeling een besluit over de schorsing van betalingen vast.

11. De omvang en het niveau van de schorsing van vastleggingen die overeenkomstig lid 10 wordt opgelegd, is evenredig, respecteert de gelijke behandeling van de lidstaten en houdt rekening met de sociaaleconomische omstandigheden van de betrokken lidstaat, in het bijzonder het werkloosheidspeil van de lidstaat in kwestie ten opzichte van het gemiddelde van de Unie en het effect van de schorsing op de economie van de betrokken lidstaat. De impact van schorsingen op programma's die van essentieel belang zijn voor de aanpak van negatieve economische of sociale omstandigheden, zijn een specifieke factor waarmee rekening moet worden gehouden.

Gedetailleerde voorschriften voor de bepaling van de omvang en het niveau van schorsingen staan in bijlage III.

Voor de schorsing van vastleggingen geldt het laagste van de volgende maxima:

- a) maximaal 50 % van de vastleggingen voor het volgende begrotingsjaar voor de ESI-fondsen bij de eerste niet-naleving van een procedure bij buitensporige tekorten als bedoeld in lid 9, eerste alinea, onder a), en maximaal 25 % van de vastleggingen voor het volgende begrotingsjaar voor de ESI-fondsen bij de eerste niet-naleving in verband met een plan met corrigerende maatregelen in het kader van een procedure bij buitensporige onevenwichtigheden als bedoeld in lid 9, eerste alinea, onder b), of niet-naleving van de aanbevolen corrigerende maatregelen in het kader van een procedure bij buitensporige onevenwichtigheden als bedoeld in lid 9, eerste alinea, onder c).

Het niveau van de schorsing stijgt geleidelijk tot maximum 100 % van de vastleggingen voor het volgende begrotingsjaar voor de ESI-fondsen in het geval van een procedure bij buitensporige tekorten en tot 50 % van de vastleggingen voor het volgende begrotingsjaar voor de ESI-fondsen in

het geval van een procedure bij buitensporige onevenwichtigheden, in lijn met de ernst van de niet-naleving;

- b) maximaal 0,5 % van het nominale bbp bij de eerste niet-naleving van een procedure bij buitensporige tekorten als bedoeld in lid 9, eerste alinea, onder a), en maximaal 0,25 % van het nominale bbp bij de eerste niet-naleving in verband met een plan met corrigerende maatregelen in het kader van een procedure bij buitensporige onevenwichtigheden als bedoeld in lid 9, eerste alinea, onder b), of niet-naleving van de aanbevolen corrigerende maatregelen in het kader van een procedure bij buitensporige onevenwichtigheden als bedoeld in lid 9, eerste alinea, onder c).

Als de niet-naleving in verband met corrigerende maatregelen als bedoeld in lid 9, eerste alinea, onder a), b) en c) blijft voortduren, stijgt het percentage van bovenstaand bbp-maximum geleidelijk tot:

- maximaal 1 % van het nominale bbp in het geval van voortdurende niet-naleving van een procedure bij buitensporige tekorten overeenkomstig lid 9, eerste alinea, onder a); en
- maximaal 0,5 % van het nominale bbp in het geval van voortdurende niet-naleving van een procedure bij buitensporige onevenwichtigheden overeenkomstig lid 9, eerste alinea, onder b) of c), in lijn met de ernst van de niet-naleving;

- c) maximum 50 % van de vastleggingen voor het volgende begrotingsjaar voor de ESI-fondsen of maximum 0,5 % van het nominale bbp bij de eerste niet-naleving als bedoeld in lid 9, eerste alinea, onder d) en e).

Voor de vaststelling van het niveau van de schorsing en de beantwoording van de vraag of deze betrekking moet hebben op vastleggingen dan wel op betalingen, wordt rekening gehouden met de fase van de programmacyclus, met bijzondere aandacht voor de periode die voor het gebruik van de middelen rest na de herbudgettering van de geschorste vastleggingen.

12. Onverminderd de vrijmakingsregels in de artikelen 86 t/m 88 heft de Commissie de schorsing van vastleggingen onverwijld op in de volgende gevallen:

- a) de procedure bij buitensporige tekorten overeenkomstig artikel 9 van Verordening (EG) nr. 1467/97⁽¹⁾ van de Raad is opgeschort of de Raad heeft overeenkomstig artikel 126, lid 12, VWEU besloten het besluit betreffende het bestaan van een buitensporig tekort in te trekken;

⁽¹⁾ Verordening (EG) nr. 1467/97 van de Raad van 7 juli 1997 over de bespoediging en verduidelijking van de tenuitvoerlegging van de procedure bij buitensporige tekorten (PB L 209 van 2.8.1997, blz. 6).

- b) de Raad heeft het door de betrokken lidstaat ingediende plan met corrigerende maatregelen overeenkomstig artikel 8, lid 2, van Verordening (EU) nr. 1176/2011 onderschreven of de procedure bij buitensporige onevenwichtigheden overeenkomstig artikel 10, lid 5, van die verordening is opgeschort, of de Raad heeft de procedure bij buitensporige onevenwichtigheden overeenkomstig artikel 11 van die verordening afgesloten;
- c) de Commissie heeft besloten dat de betrokken lidstaat adequate maatregelen heeft genomen om het aanpassingsprogramma overeenkomstig artikel 7 van Verordening (EU) nr. 472/2013 uit te voeren of de maatregelen waarom is verzocht in een overeenkomstig artikel 136, lid 1, VWEU vastgesteld Raadsbesluit, te nemen.

vastleggingen overeenkomstig artikel 8 van Verordening (EU, Euratom) nr. 1311/2013 opnieuw op de begroting te plaatsen.

Een besluit over de opheffing van de schorsing van betalingen wordt genomen door de Raad op basis van een voorstel van de Commissie, als aan de in de eerste alinea, onder a), b) en c) bepaalde toepasselijke voorwaarden is voldaan.

13. De leden 6 t/m 12 zijn niet van toepassing op het Verenigd Koninkrijk, als de schorsing van betalingen of vastleggingen betrekking heeft op kwesties die vallen onder lid 1, tweede alinea, punten a), b) en c) iii), of lid 9, eerste alinea, punten a), b) of c).

14. Dit artikel is niet van toepassing op programma's in het kader van de doelstelling "Europese territoriale samenwerking".

15. De Commissie houdt het Europees Parlement op de hoogte van de tenuitvoerlegging van dit artikel. Met name informeert zij het Europees Parlement onmiddellijk, wanneer voor een lidstaat aan een van de voorwaarden in lid 6 of lid 9, eerste alinea, onder a) t/m e), is voldaan en verstrekt zij gedetailleerde gegevens over de ESI-fondsen en de programma's waarvoor tot een schorsing van vastleggingen of betalingen kan worden besloten.

Het Europees Parlement kan de Commissie uitnodigen voor een gestructureerde dialoog over de toepassing van dit artikel, met name wat de toezending betreft van de in de eerste alinea bedoelde informatie.

De Commissie zendt het voorstel voor de schorsing van vastleggingen of betalingen, respectievelijk het voorstel om deze schorsing op te heffen onmiddellijk na de aanneming ervan toe aan het Europees Parlement en de Raad. Het Europees Parlement kan de Commissie verzoeken de redenen voor haar voorstel toe te lichten.

16. In 2017 voert de Commissie een evaluatie uit van de toepassing van dit artikel. Hiertoe stelt zij een verslag op, dat zij toezendt aan het Europees Parlement en de Raad, indien nodig vergezeld van een wetgevingsvoorstel.

17. Als er grote veranderingen plaatsvinden in de sociale en economische situatie in de Unie, kan de Commissie een voorstel indienen voor een evaluatie van de toepassing van dit artikel, of kan het Europees Parlement of de Raad, handelend overeenkomstig respectievelijk artikel 225 of 241 VWEU, de Commissie verzoeken een dergelijk voorstel in te dienen.

Artikel 24

Verhoging van betalingen voor lidstaten met tijdelijke begrotingsproblemen

1. Op verzoek van een lidstaat kunnen tussentijdse betalingen worden verhoogd met 10 procentpunten boven het medefinancieringspercentage dat van toepassing is op elke prioriteit van het EFRO, het ESF en het Cohesiefonds of op elke maatregel van het ELFPO en het EFMZV. Als een lidstaat voldoet aan een van de volgende voorwaarden na 21 december 2013, is het verhoogde percentage, dat niet meer dan 100 % mag bedragen, van toepassing op de betalingsverzoeken van die lidstaat die tot 30 juni 2016 worden ingediend:

- a) de betrokken lidstaat ontvangt een lening van de Unie op grond van Verordening (EU) nr. 407/2010 van de Raad;
- b) de betrokken lidstaat ontvangt financiële ondersteuning op middellange termijn ontvangt overeenkomstig Verordening (EG) nr. 332/2002, afhankelijk van de tenuitvoerlegging van een macro-economisch aanpassingsprogramma;
- c) aan de betrokken lidstaat wordt financiële bijstand beschikbaar gesteld, op voorwaarde van de tenuitvoerlegging van een macro-economisch aanpassingsprogramma overeenkomstig Verordening (EU) nr. 472/2013.

Dit lid is niet van toepassing op programma's in het kader van de ETS-verordening.

2. Onverminderd lid 1 mag de steun van de Unie door middel van tussentijdse betalingen en betalingen van het eindsaldo evenwel niet hoger zijn dan de openbare steun of het maximale bedrag aan steun uit de ESI-fondsen voor elke prioriteit voor het EFRO, het ESF en het Cohesiefonds, of voor elke maatregel voor het ELFPO en het EFMZV, zoals bepaald in het besluit van de Commissie tot goedkeuring van het programma.

3. De Commissie onderzoekt de toepassing van de leden 1 en 2 en dient bij het Europees Parlement en de Raad vóór 30 juni 2016 een verslag in met haar beoordeling en, indien nodig, een wetgevingsvoorstel.

Artikel 25

Beheer van technische bijstand voor lidstaten met tijdelijke begrotingsproblemen

1. Op verzoek van een lidstaat met tijdelijke begrotingsproblemen die voldoen aan de voorwaarden van artikel 24, lid 1, kan een deel van de middelen waarin is voorzien in artikel 59 en die geprogrammeerd zijn overeenkomstig fondsspecifieke voorschriften, met instemming van de Commissie worden overgedragen naar technische bijstand op initiatief van de Commissie, voor de tenuitvoerlegging van maatregelen met betrekking tot de lidstaat in kwestie, overeenkomstig artikel 58, lid 1, derde alinea, onder k), via direct of indirect beheer.

2. De in lid 1 bedoelde middelen komen bovenop de bedragen die zijn vastgesteld met inachtneming van de maxima in de fondsspecifieke voorschriften voor technische bijstand op initiatief van de Commissie. Als in de fondsspecifieke voorschriften een maximum voor technische bijstand op initiatief van de lidstaat is bepaald, wordt het over te schrijven bedrag meegeteld bij de berekening van de inachtneming van dat maximum.

3. Een lidstaat verzoekt om de in lid 2 bedoelde overschrijving voor een kalenderjaar waarvoor het voldoet aan de voorwaarden van artikel 24, lid 1, uiterlijk op 31 januari van het jaar waarin een overschrijving moet worden uitgevoerd. Het verzoek gaat vergezeld van een voorstel om het programma of de programma's waaruit de overschrijving zal worden verricht, te wijzigen. Overeenkomstig artikel 30, lid 2, worden overeenkomstige wijzigingen aangebracht in de partnerschapsovereenkomst, met vaststelling van het totaalbedrag dat jaarlijks naar de Commissie wordt overgedragen.

Als een lidstaat voldoet aan de voorwaarden van artikel 24, lid 1, op 1 januari 2014, mag hij het verzoek voor dat jaar op hetzelfde moment toezenden als zijn partnerschapsovereenkomst, waarin het naar technische bijstand op initiatief van de Commissie over te schrijven bedrag wordt vastgesteld.

TITEL III

PROGRAMMERING

HOOFDSTUK I

Algemene bepalingen betreffende de ESI-fondsen

Artikel 26

Voorbereiding van programma's

1. De ESI-fondsen worden uitgevoerd door middel van programma's overeenkomstig de partnerschapsovereenkomst. Elk programma heeft betrekking op de periode van 1 januari 2014 tot en met 31 december 2020.

2. De programma's worden opgesteld door de lidstaten of door een door hen aangewezen autoriteit, in samenwerking met de in artikel 5 bedoelde partners. De lidstaten stellen de programma's op gebaseerd op procedures die transparant zijn voor het publiek, in overeenstemming met hun institutionele en wettelijke kader.

3. De lidstaten en de Commissie werken samen om te zorgen voor doeltreffende coördinatie bij de voorbereiding en uitvoering van programma's voor de ESI-fondsen, waaronder in voorkomend geval programma's die door meerdere fondsen gefinancierd worden voor de fondsen, waarbij rekening wordt gehouden met het evenredigheidsbeginsel.

4. De programma's worden door de lidstaten binnen drie maanden na indiening van de partnerschapsovereenkomst bij de Commissie ingediend. Programma's voor Europese territoriale samenwerking worden uiterlijk 22 september 2014 ingediend. Alle programma's gaan vergezeld van een ex-ante-evaluatie overeenkomstig artikel 55.

5. Als een of meer van de fondsspecifieke verordeningen voor de ESI-fondsen in werking treedt tussen 22 februari 2014 en 22 juni 2014, worden het programma of de programma's die worden ondersteund door het ESI-fonds waarvoor de inwerkingtreding van de fondsspecifieke verordening vertraging heeft, ingediend binnen drie maanden na de indiening van de in artikel 17, lid 1, bedoelde herziene partnerschapsovereenkomst.

6. Als een of meer van de fondsspecifieke verordeningen voor de ESI-fondsen in werking treedt na 22 juni 2014, worden het programma of de programma's die worden ondersteund door het ESI-fonds waarvoor de inwerkingtreding van de fondsspecifieke verordening vertraging heeft, ingediend binnen drie maanden na de datum van inwerkingtreding van de fondsspecifieke verordening die vertraging had.

Artikel 27

Inhoud van programma's

1. Elk programma bevat een strategie voor de bijdrage van het programma tot de verwezenlijking van de strategie van de Unie voor slimme, duurzame en inclusieve groei overeenkomstig deze verordening, de fondsspecifieke voorschriften en de inhoud van de partnerschapsovereenkomst.

Elk programma omvat regelingen om te zorgen voor een doeltreffende, doelmatige en gecoördineerde uitvoering van de ESI-fondsen, alsmede acties om de administratieve lasten voor begunstigen te beperken.

2. In elk programma worden prioriteiten gesteld door middel van specifieke doelstellingen, financiële toewijzingen van steun uit de ESI-fondsen en overeenkomstige nationale medefinanciering, met inbegrip van bedragen die verband houden met de prestatiereserve, die publiek of privaat van aard kan zijn, in overeenstemming met de fondsspecifieke voorschriften.

3. Indien de lidstaten en regio's deelnemen aan macroregionale of zeegebiedstrategieën, wordt in het desbetreffende programma, in overeenstemming met de door de lidstaat vastgestelde behoeften van het programmagebied, de bijdrage van de geplande acties aan dergelijke strategieën vastgelegd.

4. Voor elke prioriteit worden indicatoren en de bijbehorende op kwalitatieve of kwantitatieve wijze uitgedrukte doelstellingen vastgesteld, in overeenstemming met fondsspecifieke

voorschriften, aan de hand waarvan de vorderingen bij de uitvoering van het programma ten opzichte van de doelstellingen worden beoordeeld als basis voor toezicht, evaluatie en beoordeling van de prestaties. Deze indicatoren omvatten:

- a) financiële indicatoren betreffende de toegewezen uitgaven;
- b) outputindicatoren betreffende de gesteunde concrete acties;
- c) resultaatindicatoren betreffende de betreffende prioriteit.

Voor elk ESI-fonds worden in de fondsspecifieke voorschriften gemeenschappelijke indicatoren en eventueel bepalingen in verband met programmaspecifieke indicatoren vastgesteld.

5. In elk programma, met uitzondering van programma's die uitsluitend betrekking hebben op technische bijstand, wordt een beschrijving, overeenkomstig de fondsspecifieke voorschriften, opgenomen van de acties om rekening te houden met de in de artikelen 5, 7 en 8 beschreven beginselen.

6. In elk programma, behalve ingeval technische bijstand in een specifiek programma wordt verleend, wordt het indicatieve bedrag van de steun voor doelstellingen op het gebied van klimaatverandering vermeld, gebaseerd op de in artikel 8 bedoelde methode.

7. De lidstaten stellen het programma op overeenkomstig de fondsspecifieke voorschriften.

Artikel 28

Specifieke bepalingen voor de inhoud van programma's die gewijld zijn aan gezamenlijke instrumenten voor onbeperkte garanties en securitisatie ter verlening van capital relief die worden uitgevoerd door de EIB

1. Als afwijking van artikel 27 omvatten de specifieke programma's die worden bedoeld in artikel 39, lid 4, eerste alinea, onder b):

- a) de elementen die worden genoemd in artikel 27, lid 1 eerste alinea, en in de leden 2, 3 en 4 van dat artikel, wat de in artikel 5 genoemde principes betreft;
- b) een identificatie van de instanties die worden genoemd in de artikelen 125, 126 en 127 van deze Verordening en artikel 65, lid 2, van de ELFPO-verordening, volgens de relevantie voor het fonds in kwestie;
- c) voor elke overeenkomstig artikel 19 en bijlage XI vastgestelde ex-antevoorwaarde die van toepassing is op het programma, een antwoord op de vraag of aan de ex-antevoorwaarde is voldaan op de datum van indiening van de partnerschapsovereenkomst en het programma, en indien dit

niet het geval is, een overzicht van de maatregelen die nodig zijn om aan de ex-antevoorwaarde te voldoen, met vermelding van de verantwoordelijke instanties en het tijdschema voor die maatregelen, overeenkomstig het in de partnerschapsovereenkomst opgenomen overzicht.

2. In afwijking van artikel 55 wordt de in artikel 39, lid 4, eerste alinea, onder a), bedoelde ex-antebeoordeling beschouwd als de ex-antebeoordeling van deze programma's.

3. Voor de programma's in artikel 39, lid 4, eerste alinea, onder b) van deze verordening zijn artikel 6, lid 2, en artikel 59, leden 5 en 6 van de ELFPO-verordening niet van toepassing. Naast de elementen die worden genoemd in lid 1 van dit artikel, gelden voor de programma's in het kader van de ELFPO alleen de bepalingen van artikel 8, lid 1, onder c), punt i), onder f), h), en i) en onder m), punten i) t/m iii) van de ELFPO-verordening.

Artikel 29

Procedure voor de vaststelling van programma's

1. De Commissie beoordeelt, rekening houdend met de relevante specifieke aanbevelingen per land die zijn vastgesteld overeenkomstig artikel 121, lid 2, VWEU, met de relevante aanbevelingen van de Raad die zijn vastgesteld overeenkomstig artikel 148, lid 4, VWEU, alsmede met de ex-ante-evaluatie, of de programma's verenigbaar zijn met deze verordening, met de fondsspecifieke voorschriften en met de partnerschapsovereenkomst, alsook de feitelijke bijdrage van de programma's tot de verwezenlijking van de geselecteerde thematische doelstellingen en de specifieke prioriteiten van de Unie voor elk ESI-fonds. In de beoordeling wordt in het bijzonder gelet op de toereikendheid van de programmastrategie, de overeenkomstige doelstellingen, indicatoren en streefdoelen, en de toewijzing van begrotingsmiddelen.

2. In afwijking van lid 1 hoeft de Commissie niet te beoordelen of de specifieke operationele programma's voor het in artikel 18), tweede lid, onder a), van de ESF-verordening bedoelde YEI en de onder artikel 39, lid 4, eerste alinea, onder b), van deze verordening bedoelde specifieke programma's verenigbaar zijn met de partnerschapsovereenkomst, als de lidstaat zijn partnerschapsovereenkomst op de datum van indiening van deze specifieke programma's niet heeft ingediend.

3. De Commissie doet binnen drie maanden na de datum waarop het programma is ingediend haar opmerkingen toekomen. De lidstaat verstrekt de Commissie alle noodzakelijke aanvullende informatie en past zo nodig het voorgestelde programma aan.

4. Overeenkomstig de fondsspecifieke voorschriften wordt elk programma uiterlijk zes maanden na de indiening ervan door de betrokken lidstaat of lidstaten door de Commissie goedgekeurd, op voorwaarde dat naar behoren rekening is gehouden met de eventuele opmerkingen van de Commissie; deze goedkeuring geschiedt echter niet vóór 1 januari 2014 of voordat de Commissie een besluit tot goedkeuring van de partnerschapsovereenkomst heeft vastgesteld.

Als afwijking van het in de eerste alinea bedoelde vereiste kunnen programma's in het kader van de doelstelling "Europese territoriale samenwerking" door de Commissie worden goedgekeurd vóór de vaststelling van het besluit tot goedkeuring van de partnerschapsovereenkomst en kunnen specifieke operationele programma's voor het in artikel 18, tweede alinea, onder a), van de ESF-verordening bedoelde YEI en de onder artikel 39, lid 4, eerste alinea, onder b), van deze verordening bedoelde specifieke programma's door de Commissie worden goedgekeurd vóór de indiening van de partnerschapsovereenkomst.

Artikel 30

Wijziging van programma's

1. Wanneer een lidstaat een verzoek tot wijziging van programma's indient, wordt dit naar behoren gemotiveerd en wordt in het bijzonder aangegeven welke gevolgen de wijziging van de programma's naar verwachting zal hebben voor de verwezenlijking van de strategie van de Unie voor slimme, duurzame en inclusieve groei en de in het programma vastgestelde specifieke doelstellingen, waarbij rekening wordt gehouden met deze verordening en de fondsspecifieke voorschriften, de horizontale beginselen bedoeld in de artikelen 5, 7 en 8, alsook met de partnerschapsovereenkomst. Bij het verzoek wordt het herziene programma gevoegd.

2. De Commissie beoordeelt de overeenkomstig lid 1 ingediende informatie, rekening houdend met de door de lidstaat gegeven motivatie. De Commissie kan binnen één maand na de indiening van het herziene programma opmerkingen maken en de lidstaat verstrekt de Commissie alle noodzakelijke aanvullende informatie. Overeenkomstig de fondsspecifieke voorschriften worden verzoeken om wijziging van een programma zo spoedig mogelijk doch uiterlijk drie maanden na de indiening ervan door de lidstaat door de Commissie goedgekeurd, op voorwaarde dat naar behoren rekening is gehouden met de eventuele opmerkingen van de Commissie.

anneer de wijziging van een programma gevolgen heeft voor de in de partnerschapsovereenkomst overeenkomstig artikel 15, lid 1, onder a), punten iii), iv) en vi) verstrekte informatie, houdt de goedkeuring van de wijziging van het programma door de Commissie in dat ook de dienovereenkomstige herziening van de informatie in de partnerschapsovereenkomst wordt goedgekeurd.

3. Als het verzoek tot wijziging bij de Commissie is ingediend om de prestatiereserve na de evaluatie van de prestaties opnieuw toe te wijzen, maakt de Commissie, als afwijking van lid 2, alleen opmerkingen, als zij van mening is dat de voorgestelde toewijzing niet in overeenstemming is met de toepasselijke regels, niet consistent is met de ontwikkelingsbehoeften van de lidstaat of de regio of een aanzienlijk risico inhoudt dat de in het voorstel vervatte doelstellingen en streefdoelen niet kunnen worden gehaald. De Commissie keurt het verzoek om wijziging van een programma zo spoedig mogelijk en uiterlijk twee maanden na de indiening van het verzoek door de lidstaat goed, op voorwaarde dat naar behoren rekening is gehouden met de eventuele opmerkingen van de Commissie. De goedkeuring van de wijziging van het programma door de Commissie houdt in dat ook de dienovereenkomstige herziening van de informatie in de partnerschapsovereenkomst wordt goedgekeurd.

4. Als afwijking van lid 2 kunnen in de EFMZV-verordening specifieke procedures worden vastgesteld voor de wijziging van operationele programma's.

Artikel 31

Deelname van de EIB

1. De EIB kan op verzoek van de lidstaten deelnemen aan de voorbereiding van de partnerschapsovereenkomst, alsook aan activiteiten in verband met de voorbereiding van concrete acties, met name grote projecten, financieringsinstrumenten en PPP's.

2. De Commissie kan de EIB raadplegen alvorens de partnerschapsovereenkomst of programma's vast te stellen.

3. De Commissie kan de EIB verzoeken de technische kwaliteit, de economische en financiële duurzaamheid, en de levensvatbaarheid van grote projecten te onderzoeken en haar bijstand te verlenen bij de tenuitvoerlegging of ontwikkeling van financieringsinstrumenten.

4. Bij de uitvoering van deze verordening kan de Commissie subsidies of opdrachten voor diensten aan de EIB verlenen voor initiatieven die op meerjarenbasis worden uitgevoerd. De vastlegging van bijdragen uit de begroting van de Unie voor deze subsidies of opdrachten voor diensten geschiedt per jaar.

HOOFDSTUK II

Vanuit de gemeenschap geleide lokale ontwikkeling

Artikel 32

Vanuit de gemeenschap geleide lokale ontwikkeling

1. Vanuit de gemeenschap geleide lokale ontwikkeling krijgt steun uit het ELFPO, en wordt "plaatselijke ontwikkeling in het kader van Leader" genoemd, en kan steun krijgen uit het EFRO, het ESF of het EFMZV. Voor de toepassing van dit hoofdstuk worden deze fondsen hierna de "betrokken ESI-fondsen" genoemd.

2. Vanuit de gemeenschap geleide lokale ontwikkeling:

- a) is gericht op specifieke subregionale gebieden;
- b) wordt geleid door plaatselijke actiegroepen bestaande uit vertegenwoordigers van de publieke en private lokale sociaal-economische belangen, waarbij noch de overheden, gedefinieerd conform de nationale regels, noch één belangengroep meer dan 49 % van de stemrechten voor de besluitvorming hebben;
- c) wordt uitgevoerd door middel van geïntegreerde en multisectorale gebiedsgebonden strategieën voor lokale ontwikkeling;
- d) wordt ontworpen in het licht van de lokale behoeften en mogelijkheden en omvat aspecten die in de lokale context innovatief zijn, alsmede netwerkvorming en in voorkomend geval samenwerking.

3. De steun uit de betrokken ESI-fondsen voor vanuit de gemeenschap geleide lokale ontwikkeling moet samenhangend zijn en tussen de betrokken ESI-fondsen worden gecoördineerd. Dit wordt onder meer gewaarborgd door gecoördineerde capaciteitsopbouw, selectie, goedkeuring en financiering van vanuit de gemeenschap geleide strategieën voor lokale ontwikkeling en lokale actiegroepen.

4. Indien het bij artikel 33, lid 3, opgerichte selectiecomité voor strategieën voor vanuit de gemeenschap geleide lokale ontwikkeling bepaalt dat voor de uitvoering van de geselecteerde strategie voor lokale ontwikkeling steun uit meer dan één fonds vereist is, kan het conform de nationale regels en procedures een hoofdfonds aanwijzen ter financiering van alle lopende en dynamiseringskosten uit hoofde van artikel 35, lid 1, punten d) en e), voor de strategie voor vanuit de gemeenschap geleide lokale ontwikkeling.

5. Door de betrokken ESI-fondsen gesteunde, vanuit de gemeenschap geleide lokale ontwikkeling wordt in het kader van een of meer prioriteiten van het desbetreffende programma of de desbetreffende programma's in overeenstemming met de fondsspecifieke voorschriften van de betrokken ESI-fondsen uitgevoerd.

Artikel 33

Vanuit de gemeenschap geleide strategieën voor lokale ontwikkeling

1. Een strategie voor vanuit de gemeenschap geleide lokale ontwikkeling omvat ten minste de volgende elementen:

- a) een definitie van het gebied en de populatie waarop de strategie betrekking heeft;
- b) een analyse van de ontwikkelingsbehoeften en mogelijkheden van het gebied, met een analyse van de sterke en zwakke punten, kansen en bedreigingen;
- c) een beschrijving van de strategie en de doelstellingen ervan, een beschrijving van de geïntegreerde en innovatieve kenmerken van de strategie en een hiërarchie van doelstellingen, met meetbare streefdoelen voor outputs of resultaten. Streefdoelen met betrekking tot resultaten kunnen in kwantitatieve of kwalitatieve termen worden uitgedrukt. De strategie moet aansluiten bij de desbetreffende programma's van alle betrokken ESI-fondsen in kwestie;
- d) een beschrijving van het proces om de gemeenschap bij de ontwikkeling van de strategie te betrekken;
- e) een actieplan waaruit blijkt hoe de doelstellingen in acties worden omgezet;
- f) een beschrijving van de beheer- en toezichtregelingen van de strategie waaruit blijkt dat de plaatselijke actiegroep in staat is de strategie uit te voeren en een beschrijving van de specifieke evaluatieregelingen;
- g) het financiële plan voor de strategie, met de geplande toewijzing uit elk van de betrokken ESI-fondsen.

2. De lidstaten stellen de criteria voor de selectie van strategieën voor vanuit de gemeenschap geleide lokale ontwikkeling vast.

3. De strategieën voor vanuit de gemeenschap geleide lokale ontwikkeling worden geselecteerd door een comité dat hiervoor door de verantwoordelijke managementautoriteit of managementautoriteiten wordt opgericht en worden door die autoriteit of autoriteiten goedgekeurd.

4. De eerste selectieronde van de strategieën voor vanuit de gemeenschap geleide lokale ontwikkeling wordt voltooid uiterlijk binnen twee jaar na de datum van goedkeuring van de partnerschapsovereenkomst. De lidstaten kunnen bijkomende strategieën voor vanuit de gemeenschap geleide lokale ontwikkeling selecteren na die datum, doch uiterlijk op 31 december 2017.

5. In het besluit tot goedkeuring van een strategie voor vanuit de gemeenschap geleide lokale ontwikkeling worden de toewijzingen uit elk betrokken ESI-fonds vermeld. Daarin worden ook de verantwoordelijkheden beschreven voor de beheers- en controletaken in het kader van het programma of de programma's in verband met de strategie voor vanuit de gemeenschap geleide lokale ontwikkeling.

6. De bevolking van het in lid 1, onder a), bedoelde gebied bestaat uit ten minste 10 000 en ten hoogste 150 000 inwoners. Evenwel kan de Commissie, in naar behoren gemotiveerde gevallen en op grond van een voorstel van een lidstaat, deze bevolkingslimieten vaststellen of aanpassen in zijn besluit uit hoofde van artikel 15, lid 2 of lid 3, om de partnerschapsovereenkomst in het geval van die lidstaat respectievelijk goed te keuren of te wijzigen, teneinde rekening te houden met dun of dicht bevolkte gebieden of om de territoriale samenhang van de gebieden binnen de vanuit de gemeenschap geleide strategieën voor lokale ontwikkeling, te waarborgen.

Artikel 34

Plaatselijke actiegroepen

1. De vanuit de gemeenschap geleide strategieën voor lokale ontwikkeling worden ontworpen en uitgevoerd door plaatselijke actiegroepen.

De lidstaten bepalen welke rol de plaatselijke actiegroep en de autoriteiten die verantwoordelijk zijn voor de uitvoering van de desbetreffende programma's bij alle uitvoeringstaken in verband met de vanuit de gemeenschap geleide strategieën voor lokale ontwikkeling hebben.

2. De verantwoordelijke managementautoriteit of managementautoriteiten zorgt of zorgen ervoor dat de plaatselijke actiegroepen hetzij één partner van de groep kiezen die in administratieve en financiële aangelegenheden als hoofdpartner optreedt, hetzij zich verenigen in een gemeenschappelijke rechtsstructuur.

3. De taken van plaatselijke actiegroepen omvatten:

- a) de opbouw van capaciteit van plaatselijke actoren om concrete acties te ontwikkelen en uit te voeren met inbegrip van het bevorderen van hun vaardigheden op het gebied van projectbeheer;
- b) de opstelling van een niet-discriminerende en transparante selectieprocedure en van objectieve criteria voor de selectie van concrete acties, waardoor belangenconflicten worden vermeden, wordt gewaarborgd dat bij selectiebeslissingen ten minste 50 % van de stemmen afkomstig is van partners die geen overheidsinstanties zijn en een selectie volgens schriftelijke procedure mogelijk wordt gemaakt;

- c) het zorgen voor samenhang met de strategie voor vanuit de gemeenschap geleide lokale ontwikkeling bij de selectie van concrete acties, door aan die acties prioriteit toe te kennen naargelang de bijdrage die zij leveren aan de verwezenlijking van de doelstellingen en streefdoelen van die strategie;
- d) de opstelling en publicatie van oproepen tot het indienen van voorstellen of een permanente procedure voor de indiening van projecten, met inbegrip van de definitie van selectiecriteria;
- e) de ontvangst en beoordeling van steunaanvragen;
- f) de selectie van concrete acties en de vaststelling van de steunbedragen alsmede, in voorkomend geval, de voorlegging van voorstellen aan de instantie die verantwoordelijk is voor de definitieve verificatie van de subsidiabiliteit voorafgaand aan de goedkeuring;
- g) het toezicht op de uitvoering van de vanuit de gemeenschap geleide strategie voor lokale ontwikkeling en van de ondersteunde concrete acties en de uitvoering van specifieke evaluatiewerkzaamheden in verband met die strategie.

4. Onverminderd lid 3, onder b), kan de plaatselijke actiegroep begunstigde zijn en concrete acties uitvoeren conform de strategie voor vanuit de gemeenschap geleide lokale ontwikkeling.

5. In het geval van samenwerkingsactiviteiten van plaatselijke actiegroepen als bedoeld in artikel 35, lid 1, onder c), kunnen de in lid 3, onder f), van dit artikel genoemde taken worden uitgevoerd door de verantwoordelijke managementautoriteit.

Artikel 35

Steun uit de ESI-fondsen voor vanuit de gemeenschap geleide lokale ontwikkeling

1. De steun uit de betreffende ESI-fondsen voor vanuit de gemeenschap geleide lokale ontwikkeling omvat:

- a) de kosten van voorbereidende steun voor capaciteitsopbouw, opleiding en netwerkvorming met het oog op de voorbereiding en de uitvoering van een vanuit de gemeenschap geleide plaatselijke ontwikkelingsstrategie.

Deze kosten kunnen bestaan uit een of meer van de volgende elementen:

- i) opleidingsacties voor plaatselijke belanghebbenden;
- ii) studies over het betrokken gebied;
- iii) kosten in verband met het ontwerp van de vanuit de gemeenschap geleide strategie voor lokale ontwikkeling, met inbegrip van advieskosten, kosten voor acties in verband met raadpleging van belanghebbenden met het oog op het opstellen van de strategie;

- iv) administratieve kosten (operationele en personeelskosten) van een organisatie die om voorbereidende steun tijdens de voorbereidingsfase verzoekt;

- v) steun voor kleine proefprojecten.

Deze voorbereidende steun is subsidiabel ongeacht of de vanuit de gemeenschap geleide strategie voor lokale ontwikkeling die door de plaatselijke actiegroep met steun is ontwikkeld, door het comité als bedoeld in artikel 33, lid 3, voor financiering wordt geselecteerd;

- b) de uitvoering van concrete acties in het kader van de vanuit de gemeenschap geleide strategie voor lokale ontwikkeling;
- c) de voorbereiding en uitvoering van samenwerkingsactiviteiten van de plaatselijke actiegroep;
- d) de lopende kosten in verband met het beheer van de uitvoering van de vanuit de gemeenschap geleide lokale ontwikkelingsstrategie, bestaande uit operationele kosten, personeelskosten, opleidingskosten, kosten voor public relations, financiële kosten en kosten voor monitoring en evaluatie van die strategie, als bedoeld in artikel 34, lid 3, onder g);
- e) dynamisering van de strategie voor vanuit de gemeenschap geleide lokale ontwikkeling teneinde uitwisseling tussen belanghebbenden te vereenvoudigen om informatie te verstrekken en de strategie te propageren en om potentiële begunstigten te ondersteunen met het doel concrete acties te ontwikkelen en aanvragen voor te bereiden.

2. De steun voor lopende kosten en dynamisering als bedoeld in lid 1, punten d) en e), bedraagt maximaal 25 % van de totale publieke uitgaven die in het kader van de vanuit de gemeenschap geleide strategie voor lokale ontwikkeling worden verricht.

HOOFDSTUK III

Territoriale ontwikkeling

Artikel 36

Geïntegreerde territoriale investering

1. Wanneer voor een strategie voor stadsontwikkeling of voor een andere territoriale strategie, of een territoriaal pact als bedoeld in artikel 12, lid 1, van de ESF-verordening een geïntegreerde aanpak nodig is met investeringen uit het ESF, het EFRO of het Cohesiefonds voor meer dan één prioritaire as van een of meer operationele programma's, kan actie ter zake als geïntegreerde territoriale investering worden uitgevoerd.

Als een geïntegreerde territoriale investering uitgevoerde acties kunnen worden aangevuld met financiële steun uit het ELFPD of het EFMZV.

2. Wanneer een geïntegreerde territoriale investering steun krijgt uit het ESF, het EFRO of het Cohesiefonds, bevat het desbetreffende operationele programma of bevatten de desbetreffende operationele programma's een beschrijving van de aanpak voor het gebruik van het instrument voor geïntegreerde territoriale investeringen alsmede de indicatieve financiële toewijzing uit elke prioritaire as conform de fondsspecifieke voorschriften.

Wanneer een geïntegreerde territoriale investering aanvullende financiële steun uit het ELFPO of het EFMZV krijgt, worden de indicatieve financiële toewijzing en de daaronder vallende maatregelen opgenomen in het desbetreffende programma of de desbetreffende programma's conform de fondsspecifieke voorschriften.

3. De lidstaat of de managementautoriteit kan een of meer intermediaire instanties, waaronder lokale overheden, instanties voor regionale ontwikkeling of niet-gouvernementele organisaties, aanwijzen die worden belast met het beheer en de uitvoering van een geïntegreerde territoriale investering conform de fondsspecifieke voorschriften.

4. De lidstaat of de bevoegde managementautoriteiten waarborgen dat in het monitoringstelsel voor het programma of de programma's de concrete acties en outputs van een prioriteit die tot een geïntegreerde territoriale investering bijdragen worden onderscheiden.

TITEL IV

FINANCIERINGSINSTRUMENTEN

Artikel 37

Financieringsinstrumenten

1. De ESI-fondsen kunnen worden gebruikt om financieringsinstrumenten in het kader van een of meer programma's te steunen, ook als deze de vorm van fondsen van fondsen hebben, teneinde bij te dragen tot de verwezenlijking van specifieke doelstellingen die in het kader van een prioriteit zijn vastgesteld.

Financieringsinstrumenten worden uitgevoerd om investeringen te steunen die naar verwachting financieel levensvatbaar zijn en onvoldoende door de markt worden gefinancierd. Bij de toepassing van de bepalingen van deze titel voldoen de managementautoriteiten, de instanties die de fondsen van fondsen uitvoeren, en de instanties die financieringsinstrumenten uitvoeren aan het toepasselijke recht, in het bijzonder met betrekking tot staatssteun en overheidsopdrachten.

2. De ondersteuning van een financieringsinstrument berust op een ex-antebeoordeling waarbij tekortkomingen van de markt of suboptimale investeringssituaties aan het licht zijn gebracht, en op het geschatte niveau en de geschatte omvang van de behoefte aan overheidsinvesteringen, inclusief de financieringsinstrumenten die moeten worden ondersteund. Deze ex-antebeoordeling omvat:

- a) een analyse van de tekortkomingen van de markt, de suboptimale investeringssituaties en de investeringsbehoeften met betrekking tot beleidsgebieden en thematische doelstellingen of investeringsprioriteiten waarvan de aanpak bijdraagt aan de verwezenlijking van specifieke doelstellingen op grond van een prioriteit of een maatregel en door middel van financieringsinstrumenten moet worden gesteund. Deze analyse wordt verricht op basis van de beschikbare methodologie van goede werkmethoden;
- b) een beoordeling van de meerwaarde van de financieringsinstrumenten met betrekking waartoe steun uit de ESI-fondsen wordt overwogen, coherentie met andere vormen van overheidsinterventie op dezelfde markt, mogelijke implicaties van staatssteun, de vraag of de voorgenoemde interventie

proportioneel is met maatregelen om marktverstoring zoveel mogelijk te beperken;

- c) een raming van aanvullende publieke en private middelen die met het financieringsinstrument kunnen worden gegenereerd, tot op het niveau van de eindontvanger (het verwachte hefboomeffect), waaronder, in voorkomend geval, een beoordeling van de behoefte aan en het niveau van de preferentiële vergoeding waarmee corresponderende middelen van private investeerders worden aangetrokken en/of een omschrijving van de mechanismen – bijvoorbeeld procedures van concurrerende of voldoende onafhankelijke beoordeling – waarmee zal worden bepaald welke preferentiële vergoedingen er nodig zijn, en in welke mate;
- d) een beoordeling van de ervaringen met soortgelijke instrumenten en ex-antebeoordelingen door de lidstaat in het verleden, en de wijze waarop die ervaring in de toekomst zal worden benut;
- e) de voorgestelde investeringsstrategie, met name een onderzoek van de mogelijkheden voor een uitvoeringsregeling in de zin van artikel 38, de financiële producten die zullen worden aangeboden, de beoogde eindontvangers en in voorkomend geval de voorgenoemde combinatie met subsidiëring;
- f) een specificatie van de verwachte resultaten en de wijze waarop het financieringsinstrument er naar verwacht toe zal bijdragen dat de specifieke doelstellingen van de prioriteit worden bereikt, met inbegrip van de indicatoren voor deze verwachte bijdrage;
- g) voorschriften op grond waarvan de ex-antebeoordeling desgewenst kan worden herzien en geactualiseerd gedurende de uitvoering van een financieringsinstrument dat op basis van een dergelijke beoordeling is uitgevoerd, indien de managementautoriteit tijdens de uitvoeringsperiode oordeelt dat in de ex-antebeoordeling de marktvoorwaarden ten tijde van de uitvoering mogelijk niet meer nauwkeurig tot uiting komen.

3. De in lid 2 bedoelde ex-antebeoordeling kan gefaseerd worden uitgevoerd. Zij wordt in ieder geval voltooid voordat de managementautoriteit besluit een financieringsinstrument te voorzien van programmabijdragen.

De bevindingen en conclusies van de ex-antebeoordeling met betrekking tot een financieringsinstrument worden samengevat bekendgemaakt binnen drie maanden nadat de beoordeling is voltooid.

De ex-antebeoordeling wordt in overeenstemming met de fondsspecifieke voorschriften ter informatie aan het toezichtcomité voorgelegd.

4. In het geval dat uit financieringsinstrumenten steun aan ondernemingen, onder meer het mkb, wordt gefinancierd, wordt die steun ingezet voor de oprichting van nieuwe ondernemingen, startkapitaal – te weten zaaikapitaal en aanloopkapitaal – expansiekapitaal, kapitaal ter versterking van de algemene bedrijfsactiviteiten of de verwezenlijking van nieuwe projecten, penetratie van nieuwe markten, of nieuwe ontwikkelingen door bestaande ondernemingen, onverminderd toepasselijke staatssteunregels van de Unie en in overeenstemming met de

fondsspecifieke voorschriften. Deze steun kan investeringen in materiële en immateriële activa omvatten, alsmede bedrijfskapitaal, binnen de grenzen van de toepasselijke staatssteunregels van de Unie en als stimulans voor de private sector als verstrekker van financiële steun aan ondernemingen. De steun kan tevens de kosten omvatten van de overdracht, tussen onafhankelijke investeerders, van de eigendomsrechten op een onderneming.

5. Investeringsinstrumenten die via financieringsinstrumenten moeten worden ondersteund, zijn op het moment van het investeringsbesluit niet reeds fysiek voltooid of volledig ten uitvoer gelegd.

6. Als met de financieringsinstrumenten steun aan eindontvangers wordt verleend voor infrastructuurinvesteringen ter ondersteuning van stadsontwikkeling of -herstel of soortgelijke infrastructuurinvesteringen voor de diversifiëring van niet-landbouwactiviteiten in plattelandsgebieden, mag deze steun het bedrag omvatten dat nodig is voor de reorganisatie van een schuldportefeuille voor infrastructuur die onder de nieuwe investering valt, tot maximum 20 % van het totale bedrag van de programma-ondersteuning die met het financieringsinstrument voor de investering wordt verleend.

7. Financieringsinstrumenten mogen worden gecombineerd met subsidies, rentesubsidies of subsidies voor garantievergoedingen. Indien steun uit de ESI-fondsen wordt verstrekt met behulp van financieringsinstrumenten en in een gecombineerde concrete actie, samen met andere steunvormen die rechtstreeks betrekking hebben op financieringsinstrumenten waarmee dezelfde eindontvangers worden beoogd – met name technische ondersteuning, rentesubsidies of subsidies voor garantievergoedingen – gelden de op de financieringsinstrumenten toepasselijke voorschriften voor elke vorm van steun in het kader van die concrete actie. In die gevallen worden de staatssteunregels van de Unie nageleefd, en wordt voor elke steunvorm een afzonderlijke boekhouding gevoerd.

8. Eindontvangers van een financieringsinstrument van een ESI-fonds komen tevens in aanmerking voor steun van een prioriteit of programma van een ander ESI-fonds of van een ander instrument dat gedragen wordt door de begroting van de Unie in overeenstemming met de staatssteunregels van de Unie. In dit geval wordt voor elke bron van steun een aparte administratie bijgehouden en de steun van de ESI-fondsen dient onderdeel uit te maken van een concrete actie met subsidiabele uitgaven die losstaan van andere bronnen van bijstand.

9. De combinatie van steun in de vorm van subsidies en financieringsinstrumenten, zoals bedoeld in de leden 7 en 8, mag, behoudens toepasselijke staatssteunregels van de Unie, dezelfde uitgavenpost betreffen, op voorwaarde dat de som van de gecombineerde steunvormen het totale bedrag van die uitgavenpost niet overschrijdt. Subsidies worden niet gebruikt om steun uit financieringsinstrumenten terug te betalen. Financieringsinstrumenten worden niet gebruikt om subsidies te voorfinancieren.

10. Bijdragen in natura vormen geen subsidiabele uitgaven voor financieringsinstrumenten, behalve als het gaat om bijdragen in de vorm van grond of onroerend goed voor investeringen om plattelandsontwikkeling, stedelijke ontwikkeling of stadsherstel te ondersteunen en de grond of het onroerend goed deel uitmaakt van de investering. Dergelijke bijdragen in de vorm van grond of onroerend goed zijn subsidiabel op voorwaarde dat aan de voorwaarden die zijn neergelegd in artikel 69, lid 1, wordt voldaan.

11. Btw is geen subsidiabele uitgaven van een concrete actie, behalve wanneer btw krachtens de nationale btw-wetgeving niet kan worden teruggevorderd. Bij de bepaling of uitgaven al dan niet subsidiabel zijn krachtens het financieringsinstrument, wordt de behandeling van btw op het niveau van de door de eindontvanger gedane investeringen buiten beschouwing gelaten. Indien een financieringsinstrument echter gecombineerd wordt met subsidies krachtens de leden 7 en 8 van dit artikel, zijn de bepalingen van artikel 69, lid 3, van toepassing op de subsidie.

12. Voor de toepassing van dit artikel zijn de toepasselijke staatssteunregels van de Unie van kracht op het moment waarop de managementautoriteit of het orgaan dat het fonds van fondsen uitvoert programmabijdragen aan een financieringsinstrument toezegt, of in voorkomend geval op het moment waarop via het financieringsinstrument contractueel programmabijdragen worden toegekend aan eindontvangers.

13. De Commissie is bevoegd overeenkomstig artikel 149 gedelegeerde handelingen vast te stellen die aanvullende specifieke voorschriften vastleggen voor de aankoop van grond en voor de combinatie van technische bijstand met financieringsinstrumenten.

Artikel 38

Uitvoering van financieringsinstrumenten

1. Bij de toepassing van artikel 37 mogen de managementautoriteiten een financiële bijdrage aan de volgende financieringsinstrumenten verlenen:

- a) op EU-niveau ingestelde financieringsinstrumenten onder direct of indirect beheer van de Commissie;
- b) op nationaal, regionaal, transnationaal of grensoverschrijdend niveau ingestelde financieringsinstrumenten, beheerd door of onder verantwoordelijkheid van de managementautoriteit.

2. Bijdragen uit de ESI-fondsen aan de in lid 1, onder a), bedoelde financieringsinstrumenten, worden op afzonderlijke rekeningen gestort en overeenkomstig de doelstellingen van de betrokken ESI-fondsen gebruikt om acties en eindontvangers te ondersteunen die verenigbaar zijn met het programma of de programma's waaruit deze bijdragen afkomstig zijn.

Voor bijdragen aan de financieringsinstrumenten bedoeld in de eerste alinea, geldt deze verordening tenzij uitdrukkelijk in uitzonderingen is voorzien.

De tweede alinea doet geen afbreuk aan de regels die gelden voor de inrichting en uitvoering van de financieringsinstrumenten opgenomen in het Financieel Reglement, tenzij deze regels strijdig zijn met de regels van deze verordening, in welk geval deze regeling voorrang heeft.

3. Voor de in lid 1), onder b), bedoelde financieringsinstrumenten kan de managementautoriteit een financiële bijdrage aan de volgende financieringsinstrumenten verlenen:

- a) financieringsinstrumenten die aan de door de Commissie vastgestelde standaardvoorwaarden voldoen, in overeenstemming met de tweede alinea van dit lid;
- b) bestaande of nieuwe financieringsinstrumenten die specifiek bedoeld zijn om de specifieke, op grond van de desbetreffende prioriteit vastgestelde doelstellingen te bereiken.

De Commissie stelt uitvoeringshandelingen vast inzake de standaardvoorwaarden waaraan de financieringsinstrumenten onder de eerste alinea, punt a), moeten voldoen. Deze uitvoeringshandelingen worden vastgesteld in overeenstemming met de in artikel 150, lid 3, bedoelde onderzoeksprocedure.

4. Wanneer de managementautoriteit steun verleent aan de in lid 1, onder b), bedoelde financieringsinstrumenten, mag deze autoriteit:

- a) investeren in het kapitaal van bestaande rechtspersonen of nieuw opgerichte rechtspersonen, waaronder uit andere ESI-fondsen gefinancierde rechtspersonen, die belast zijn met de uitvoering van financieringsinstrumenten overeenkomstig de doelstellingen van de betrokken ESI-fondsen en die uitvoeringstaken zullen verrichten; de steun aan dergelijke rechtspersonen moet beperkt zijn tot de bedragen die nodig zijn om nieuwe investeringen overeenkomstig artikel 37 en in samenhang met de doelstellingen van deze verordening uit te voeren;
- b) uitvoeringstaken toevertrouwen aan:
 - i) de EIB;
 - ii) internationale financiële instellingen waarvan een lidstaat aandeelhouder is of in een lidstaat gevestigde financiële instellingen die onder overheidstoezicht een openbaar belang nastreven;
 - iii) een publiek- of privaatrechtelijke instantie; of
- c) rechtstreeks uitvoeringstaken verrichten voor financieringsinstrumenten die uitsluitend leningen of garanties

verstrekken. In dat geval geldt de managementautoriteit als begunstigde als gedefinieerd in artikel 2, punt 10).

Bij de uitvoering van het financieringsinstrument zien de instanties bedoeld onder a), b) en c) van de eerste alinea, erop toe dat het toepasselijke recht wordt nageleefd, met inbegrip van de voorschriften betreffende ESI-fondsen, staatssteun, overheidsopdrachten en normen, en de toepasselijke wetgeving inzake witwassen van geld, bestrijding van terrorisme en belastingfraude. Deze instanties worden niet opgericht, en onderhouden geen zakenrelaties met instanties die zijn opgericht in jurisdicties welke niet met de Unie samenwerken bij de toepassing van de internationaal overeengekomen belastingnormen; zij nemen de bedoelde voorschriften op in hun overeenkomsten met de geselecteerde financiële intermediairs.

De Commissie is bevoegd overeenkomstig artikel 149 gedelegeerde handelingen vast te stellen met betrekking tot aanvullende bijzondere voorschriften betreffende de rol, de aansprakelijkheid en de taken van de instanties die financieringsinstrumenten uitvoeren, bijbehorende selectiecriteria en producten die met deze instrumenten kunnen worden geleverd overeenkomstig artikel 37. De Commissie stelt het Europees Parlement en de Raad uiterlijk 22 april 2014 gelijktijdig in kennis van die gedelegeerde handelingen.

5. Wanneer de in lid 4, eerste alinea, onder a) en b), bedoelde instanties fondsen van fondsen uitvoeren, mogen zij een deel van de uitvoering op hun beurt aan financiële intermediairs toevertrouwen, op voorwaarde dat zij onder hun verantwoordelijkheid waarborgen dat die financiële intermediairs aan de criteria in artikel 140, leden 1, 2, en 4, van het Financieel Reglement voldoen. Financiële intermediairs worden geselecteerd volgens openbare, transparante, evenredige en niet-discriminerende procedures, waarbij belangenconflicten worden vermeden.

6. De in lid 4, eerste alinea, onder b), bedoelde instanties waaraan uitvoeringstaken zijn toevertrouwd, openen namens de managementautoriteit fiduciaire rekeningen op hun eigen naam, of stellen het financieringsinstrument in als afzonderlijk financieel geheel binnen de financiële instelling. In het geval van een afzonderlijk financieel geheel wordt er in de boekhouding een onderscheid gemaakt tussen in het financieringsinstrument geïnvesteerde programmamiddelen en de overige in de financiële instelling beschikbare middelen. De activa op fiduciaire rekeningen en de afzonderlijke financiële gehelen worden beheerd volgens het beginsel van goed financieel beheer, met inachtneming van passende prudentiële voorschriften, en hebben een passende liquiditeit.

7. In geval van uitvoering van een financieringsinstrument op grond van lid 4, eerste alinea, onder a) en b), worden, onverminderd de uitvoeringsstructuur van het instrument, de algemene en bijzondere voorwaarden inzake de programmabijdragen voor het financieringsinstrument in overeenstemming met bijlage III vastgelegd in financieringsovereenkomsten op de volgende niveaus:

- a) in voorkomend geval tussen de naar behoren gemachtigde vertegenwoordigers van de managementautoriteit en de instantie die het fonds van fondsen uitvoert; en

b) tussen de naar behoren gemachtigde vertegenwoordigers van de managementautoriteit of, in voorkomend geval, de instantie die het fonds van fondsen uitvoert, en de instantie die het financieringsinstrument uitvoert.

8. Met betrekking tot financieringsinstrumenten die op grond van lid 4, eerste alinea, onder c), worden uitgevoerd, worden de algemene en bijzondere voorwaarden inzake de programmabijdragen voor het financieringsinstrument in overeenstemming met bijlage IV vastgelegd in een strategiedocument, dat door het toezichtcomité wordt besproken.

9. Er mogen, in overeenstemming met de fondsspecifieke voorschriften, op het niveau van het fonds van fondsen, het financieringsinstrument of eindontvangers, de nodige nationale publieke en private bijdragen worden geleverd, waaronder in voorkomend geval bijdragen in natura zoals bedoeld in artikel 37, lid 10,

10. De Commissie stelt door middel van uitvoeringshandelingen eenvormige voorwaarden vast betreffende gedetailleerde regelingen voor de overdracht en het beheer van programmabijdragen door de in lid 4, eerste alinea, bedoelde instanties. Deze uitvoeringshandelingen worden vastgesteld in overeenstemming met de in artikel 150, lid 3, bedoelde onderzoeksprocedure.

Artikel 39

Bijdrage van het EFRO en het ELFPO aan de gezamenlijke financieringsinstrumenten voor onbeperkte garanties en securitisatie voor het mkb, die worden uitgevoerd door de EIB

1. Voor de toepassing van dit artikel betekent schuldfinanciering: leningen, leasing of garanties.

2. De lidstaten mogen het EFRO en het ELFPO gebruiken om een financiële bijdrage te verlenen aan de in artikel 38, lid 1, onder a), van deze verordening bedoelde financieringsinstrumenten onder indirect beheer van de Commissie, met uitvoeringstaken die zijn toevertrouwd aan de EIB overeenkomstig artikel 58, lid 1, onder c), punt iii), en artikel 139, lid 4, van het Financieel Reglement, voor de volgende activiteiten:

- a) onbeperkte garanties ter verlening van capital relief aan financiële intermediairs voor nieuwe schuldfinancieringsportefeuilles voor het subsidiabele mkb overeenkomstig artikel 37, lid 4, van deze verordening;
- b) securitisatie, overeenkomstig de definitie in artikel 4, lid 1, punt 61), van Verordening (EU) nr. 575/2013 van het Europees Parlement en de Raad ⁽¹⁾, van een van de volgende:

i) bestaande schuldfinancieringsportefeuilles voor mkb-bedrijven en andere ondernemingen met minder dan 500 werknemers;

ii) nieuwe schuldfinancieringsportefeuilles voor het mkb.

De in dit lid, eerste alinea, onder a) en b), bedoelde financiële bijdrage draagt bij tot de achtergestelde en /of mezzanine tranches van de daar bedoelde portefeuilles, op voorwaarde dat de financiële intermediair in kwestie een toereikend deel van het risico van de portefeuilles behoudt, waarbij op zijn minst wordt voldaan aan de vereiste inzake het dragen van risico's waarin is voorzien in Richtlijn 2013/36/EU van het Europees Parlement en de Raad ⁽²⁾ en in Verordening (EU) nr. 575/2013, om te zorgen voor een adequate afstemming van de belangen. In het geval van securitisatie overeenkomstig dit lid, eerste alinea, onder b), is de financiële intermediair verplicht nieuwe schuldfinanciering voor het subsidiabele mkb te initiëren overeenkomstig artikel 37, lid 4, van deze verordening.

Iedere lidstaat die voornemens is aan de bedoelde financieringsinstrumenten deel te nemen, draagt bij met een bedrag dat overeenstemt met de schuldfinancieringsbehoeften van de mkb-bedrijven in die lidstaat en de geraamde vraag naar deze schuldfinanciering voor mkb-bedrijven, rekening houdend met de in lid 4, eerste alinea, onder a), bedoelde ex-antebeoordeling, en dat in elk geval niet groter is dan 7 % van de toewijzing aan de lidstaat uit het EFRO en het ELFPO. Voor de gecombineerde EFRO- en ELFPO-bijdrage van alle deelnemende lidstaten geldt een algemeen maximum van 8 500 000 000 EUR (in prijzen van 2011).

Als de Commissie in overleg met de EIB van mening is dat de geaggregeerde minimumbijdrage aan het instrument, die de som is van de bijdragen van alle deelnemende lidstaten, onvoldoende is, naar behoren rekening houdend met de kritische minimummassa die in de in lid 4, eerste alinea, onder a), bedoelde ex-antebeoordeling is bepaald, wordt de uitvoering van het financieringsinstrument stopgezet en worden de bijdragen teruggestort aan de lidstaten.

Als de lidstaat en de EIB het niet eens kunnen worden over de voorwaarden van de in lid 4, eerste alinea, onder c), van dit artikel bedoelde financieringsovereenkomst, dient de lidstaat een verzoek tot wijziging in van het in lid 4, eerste alinea, onder b), bedoelde programma wijzigen en wijst hij de bijdrage opnieuw toe aan andere programma's en prioriteitenovereenkomstig vereisten inzake thematische concentratie.

Als is voldaan aan de in lid 4, eerste alinea, onder c), bedoelde voorwaarden voor de beëindiging van de bijdrage van de lidstaat aan het instrument die in de financieringsovereenkomst tussen

⁽¹⁾ Verordening (EU) Nr. 575/2013 van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 betreffende prudentiële vereisten voor kredietinstellingen en beleggingsondernemingen en tot wijziging van Verordening (EU) nr. 648/2012 (PB L 176 van 27.6.2013, blz. 1).

⁽²⁾ Richtlijn 2013/36/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 betreffende toegang tot het bedrijf van kredietinstellingen en het prudentieel toezicht op kredietinstellingen en beleggingsondernemingen, tot wijziging van Richtlijn 2002/87/EG en tot intrekking van de Richtlijnen 2006/48/EG en 2006/49/EG (PB L 176 van 27.6.2013, blz. 338).

de betrokken lidstaat en de EIB zijn vastgesteld, dient de lidstaat een verzoek tot wijziging in van het in lid 4, eerste alinea, onder b), bedoelde programma wijzigen en wijst hij de bijdrage opnieuw toe aan andere programma's en prioriteitenovereenkomstig vereisten inzake thematische concentratie.

Als de deelname van een lidstaat is beëindigd, dient de lidstaat een verzoek tot wijziging van het programma in. Wanneer ongebruikte budgettaire vastleggingen worden vrijgemaakt, worden de vrijgemaakte vastleggingen opnieuw ter beschikking gesteld aan de betrokken lidstaat, om te worden geherprogrammeerd voor andere programma's en prioriteiten overeenkomstig vereisten voor thematische concentratie.

3. De mkb-bedrijven die nieuwe schuldfinanciering ontvangen, als gevolg van de nieuwe portefeuille die door de financiële intermediair is opgebouwd in de context van het in lid 2 bedoelde financieringsinstrument, worden beschouwd als de eindontvangers van de bijdrage van het EFRO en het ELFPO aan het financieringsinstrument in kwestie.

4. De in lid 2 bedoelde financiële bijdrage voldoet aan de volgende voorwaarden:

a) als afwijking van artikel 37, lid 2, is zij gebaseerd op één ex-antebeoordeling op het niveau van de Unie, die wordt uitgevoerd door de EIB en de Commissie.

Op basis van de beschikbare gegevens over door banken verstrekte schuldfinanciering en mkb-bedrijven omvat de ex-antebeoordeling onder andere een analyse van de financieringsbehoeften van mkb-bedrijven op het niveau van de Unie, de financieringsvoorwaarden en -behoeften van mkb-bedrijven, alsmede een indicatie van het financieringstekort van mkb-bedrijven in elke lidstaat, een schets van de economische en financiële situatie van de mkb-sector op het niveau van de lidstaat, de kritische minimummassa van de gecombineerde bijdragen, een geraamde bandbreedte voor het totale kredietvolume dat door deze bijdragen wordt genereerd en de meerwaarde;

b) zij wordt door elke deelnemende lidstaat geleverd in het kader van één specifiek nationaal programma per financiële bijdrage door het EFRO en het ELFPO ter ondersteuning van de in artikel 9, eerste alinea, punt 3), bedoelde thematische doelstelling;

c) er gelden de voorwaarden voor de bijdrage, waarin is voorzien in een financieringsovereenkomst die wordt gesloten tussen elke deelnemende lidstaat en de EIB, met daarin onder andere:

- i) taken en verplichtingen van de EIB, inclusief vergoeding;
- ii) minimaal hefboomeffect dat moet worden gerealiseerd op duidelijk vastgestelde tijdstippen binnen de in artikel 65, lid 2, aangegeven subsidiabiliteitsperiode;
- iii) voorwaarden voor de nieuwe schuldfinanciering;
- iv) bepalingen betreffende niet-subsidiabele activiteiten en uitsluitingscriteria;

v) tijdschema voor de betalingen;

vi) boetes ingeval financiële intermediairs in gebreke blijven;

vii) selectie van financiële intermediairs

viii) toezicht, verslaglegging en controle;

ix) zichtbaarheid;

x) de voorwaarden waaronder de overeenkomst wordt beëindigd.

Voor de uitvoering van het instrument sluit de EIB contractuele overeenkomsten met geselecteerde financiële intermediairs;

d) in het geval dat de onder c) bedoelde financieringsovereenkomst niet wordt gesloten binnen zes maanden na de goedkeuring van het onder b) bedoelde programma, heeft de lidstaat het recht de bedoelde bijdrage opnieuw toe te wijzen aan andere programma's en prioriteiten overeenkomstig vereisten inzake thematische concentratie.

Om eenvormige voorwaarden te waarborgen voor de uitvoering van dit artikel, stelt de Commissie door middel van een uitvoeringshandeling een model voor de in de eerste alinea, onder c), bedoelde financieringsovereenkomst vast. Deze uitvoeringshandeling wordt vastgesteld volgens de in artikel 150, lid 3, bedoelde onderzoeksprocedure.

5. In elke deelnemende lidstaat wordt op de in de in lid 4, eerste alinea, onder c), bedoelde financieringsovereenkomst vastgestelde tijdstippen een minimaal hefboomeffect gerealiseerd, dat wordt berekend als de verhouding tussen de nieuwe schuldfinanciering voor subsidiabele mkb-bedrijven die door de financiële intermediairs wordt geïnitieerd en de overeenkomstige EFRO- en ELFPO-bijdrage die door de betrokken lidstaat voor de financieringsinstrumenten wordt verstrekt. Dit minimale hefboomeffect kan tussen de deelnemende lidstaten variëren.

Ingeval de financiële intermediair het minimale hefboomeffect waarin is voorzien in de in lid 4, eerste alinea, onder c), bedoelde financieringsovereenkomst, niet haalt, is hij contractueel verplicht de deelnemende lidstaat een boete te betalen, overeenkomstig de voorwaarden van de financieringsovereenkomst.

Als de financiële intermediair het in de financieringsovereenkomst bedoelde minimale hefboomeffect niet haalt, heeft dit gevolgen noch voor de afgegeven garanties, noch voor de securitisatietransacties in kwestie.

6. Als afwijking van de eerste alinea van artikel 38, lid 2, kunnen de in lid 2 van dit artikel bedoelde financiële bijdragen worden geplaatst op afzonderlijke rekeningen per lidstaat of, als twee of meer deelnemende lidstaten hiermee akkoord gaan, op één rekening voor alle betrokken lidstaten, die wordt gebruikt overeenkomstig de specifieke doelstellingen van de programma's waaruit de bijdragen zijn verstrekt.

7. Als afwijking van artikel 41, leden 1 en 2, wat de in lid 2 van dit artikel bedoelde financiële bijdrage betreft, wordt het door de lidstaat aan de Commissie gericht verzoek om betaling gebaseerd op 100 % van de bedragen die door de lidstaat moeten worden betaald aan de EIB overeenkomstig de regeling die in de in lid 4, eerste alinea, onder c), van dit artikel bedoelde financieringsovereenkomst is vastgesteld. Deze betalingsverzoeken zijn gebaseerd op de door de EIB gevraagde bedragen die nodig worden geacht ter dekking van vastleggingen voor garantiecontracten of securitisatietransacties die binnen de drie volgende maanden moeten worden afgewerkt. De betalingen van de lidstaten aan de EIB worden onverwijld verricht, in elk geval vóór de EIB verplichtingen met betrekking tot de vastleggingen aangaat.

8. Bij afsluiting van een programma zijn de subsidiabele uitgaven het totaalbedrag van de programmabijdragen die voor het financieringsinstrument zijn betaald, dat overeenkomt:

- a) voor de in lid 2, eerste alinea, onder a), van dit artikel bedoelde activiteiten, met de in artikel 42, lid 3, eerste alinea, onder b), bedoelde middelen;
- b) voor de in lid 2, eerste alinea, onder b), van dit artikel bedoelde activiteiten, met het bedrag van de gecombineerde nieuwe schuldfinanciering als gevolg van de securitisatietransacties, betaald aan of ten gunste van subsidiabele mkb-bedrijven binnen de in artikel 65, lid 2, aangegeven subsidiabiliteitsperiode.

9. Voor de toepassing van de artikelen 44 en 45 worden de ongebruikte garanties en de respectievelijk in verband met onbeperkte garanties en securitisatietransacties teruggewonnen bedragen beschouwd als middelen die aan de financieringsinstrumenten worden terugbetaald. Bij de afwikkeling van de financieringsinstrumenten worden de netto-opbrengsten van de liquidatie, na aftrek van kosten en vergoedingen en na betaling van de bedragen die verschuldigd zijn aan crediteuren met een meer bevoorrechte positie dan het EFRO en het ELFPO, teruggestort aan de betrokken lidstaten in verhouding tot de bijdragen die zij aan het financieringsinstrument hebben geleverd.

10. Het in artikel 46, lid 1, bedoelde verslag omvat de volgende bijkomende elementen:

- a) het totale bedrag aan EFRO- en ELFPO-steun die voor onbeperkte garanties of securitisatietransacties aan het financieringsinstrument is betaald, per programma en prioriteit of maatregel;
- b) de vooruitgang die is geboekt met betrekking tot de creatie van de nieuwe schuldfinanciering, overeenkomstig artikel 37, lid 4, voor subsidiabele mkb-bedrijven.

11. De op grond van lid 1 van dit artikel aan instrumenten toegewezen middelen mogen, niettegenstaande artikel 93, lid 1, worden gebruikt voor de creatie van nieuwe schuldfinanciering voor mkb-bedrijven op het hele grondgebied van de lidstaat, ongeacht de regiocategorieën, tenzij in de in lid 4, eerste alinea, onder c), bedoelde financieringsovereenkomst anders is bepaald.

12. Artikel 70 is niet van toepassing op programma's die zijn ingesteld voor de uitvoering van financieringsinstrumenten in het kader van dit artikel.

Artikel 40

Beheer van en controle op financieringsinstrumenten

1. Instanties die voor het EFRO, het Cohesiefonds, het ESF en het EFMZV overeenkomstig artikel 124 van deze verordening zijn aangewezen en voor het ELFPO overeenkomstig artikel 65 van de ELFPO-verordening, verrichten geen verificaties ter plaatse voor concrete acties die overeenkomstig artikel 38, lid 1, onder a), uitgevoerde financieringsinstrumenten omvatten. Deze aangewezen instanties ontvangen op gezette tijden controleverslagen van de instanties die met de uitvoering van deze financieringsinstrumenten belast zijn.

2. De instanties die voor de audits van programma's verantwoordelijk zijn, verrichten geen audits voor concrete acties die overeenkomstig artikel 38, lid 1, onder a), uitgevoerde financieringsinstrumenten omvatten en voor de beheers- en controlesystemen in verband met deze financiële instrumenten. Zij ontvangen op gezette tijden controleverslagen van de controleurs die in de overeenkomsten tot oprichting van deze financieringsinstrumenten zijn aangewezen.

3. De met de audit van programma's belaste instanties mogen slechts audits uitvoeren op het niveau van de eindontvanger indien zich een of meer van de navolgende situaties voordoet:

- a) ondersteunende documenten die het bewijs leveren van de steun van het financieringsinstrument aan de eindontvangers en van het gebruik van deze steun voor de beoogde doeleinden overeenkomstig het toepasselijke recht, zijn niet beschikbaar op het niveau van de managementautoriteit of op het niveau van de organen die de financieringsinstrumenten uitvoeren;
- b) er is bewijs dat de documenten die op het niveau van de managementautoriteit of de instanties die financieringsinstrumenten uitvoeren, beschikbaar zijn, geen waarheidsgetrouw en nauwkeurig beeld van de verleende steun geven.

4. De Commissie is bevoegd overeenkomstig artikel 149 gedelegeerde handelingen vast te stellen met betrekking tot het beheer van en de controle op financieringsinstrumenten bedoeld in artikel 38, lid 1, onder b), inclusief de controles die moeten worden uitgevoerd door de management- en auditautoriteiten, de regelingen voor het bijhouden van ondersteunende documenten, de elementen die uit de ondersteunende documenten moeten blijken en de regelingen voor beheer en controle en voor audits. De Commissie stelt het Europees Parlement en de Raad uiterlijk 22 april 2014 gelijktijdig in kennis van de gedelegeerde handelingen.

5. De instanties die financieringsinstrumenten uitvoeren, zijn verantwoordelijk voor het garanderen dat de ondersteunende documenten beschikbaar zijn en leggen de eindontvangers geen verplichtingen inzake het bijhouden van gegevens op die verder gaan dan nodig is om hen in staat te stellen deze verantwoordelijkheid uit te voeren.

Artikel 41

Betalingsverzoeken die uitgaven voor financieringsinstrumenten omvatten

1. Met betrekking tot de in artikel 38, lid 1, onder a), bedoelde financieringsinstrumenten, en de in artikel 38, lid 1, onder b), bedoelde financieringsinstrumenten die in overeenstemming met artikel 38, lid 4, onder a) en b), worden uitgevoerd, worden gedurende de in artikel 65, lid 2, neergelegde subsidiabiliteitsperiode (de 'subsidiabiliteitsperiode') gefaseerde aanvragen gedaan voor tussentijdse betaling van programmabijdragen aan het financieringsinstrument overeenkomstig de volgende voorwaarden:

- a) het bedrag van de programmabijdrage aan het financieringsinstrument is per aanvraag voor tussentijdse betaling die tijdens de subsidiabiliteitsperiode wordt gedaan, niet hoger dan 25 % van het totale bedrag aan programmabijdragen dat krachtens de financieringsovereenkomst voor het financieringsinstrument is vastgelegd, en dat overeenstemt met het bedrag aan uitgaven in de zin van artikel 42, lid 1, onder a), b), en d), dat naar verwachting tijdens de subsidiabiliteitsperiode zal worden besteed. De aanvragen voor tussentijdse betaling die na de subsidiabiliteitsperiode worden ingediend omvatten het totale bedrag aan subsidiabele uitgaven in de zin van artikel 42;
- b) het bedrag per aanvraag voor tussentijdse betaling als bedoeld in dit lid, onder a), is niet hoger dan 25 % van het totale bedrag aan nationale medefinanciering zoals bedoeld in artikel 38, lid 9, dat naar verwachting tijdens de subsidiabiliteitsperiode aan het financieringsinstrument, of op het niveau van de eindontvangers in de zin van artikel 42, lid 1, onder a), b) en d), zal worden besteed;
- c) verdere aanvragen voor tussentijdse betaling die tijdens de subsidiabiliteitsperiode worden ingediend, worden uitsluitend gedaan:
 - i) wat de tweede aanvraag voor tussentijdse betaling betreft, wanneer ten minste 60 % van het in de eerste aanvraag begrepen bedrag aan een subsidiabele uitgave in de zin van artikel 42, lid 1, onder a), b) en d), is besteed;
 - ii) wat de derde en daaropvolgende aanvragen voor tussentijdse betaling betreft, wanneer ten minste 85 % van het in de voorgaande aanvraag begrepen bedrag aan een subsidiabele uitgave in de zin van artikel 42, lid 1, onder a), b) en d), is besteed;
- d) in iedere aanvraag voor tussentijdse betaling die uitgaven met betrekking tot een financieringsinstrument omvat, worden het totale bedrag aan programmabijdragen aan het financieringsinstrument en de als subsidiabele uitgaven in de zin van artikel 42, lid 1, onder a), b) en d), betaalde bedragen afzonderlijk opgegeven.

Bij de afsluiting van een programma omvat de aanvraag voor de betaling van het eindsaldo het totale bedrag aan subsidiabele uitgaven in de zin van artikel 42.

2. Met betrekking tot de in artikel 38, lid 1, onder b), bedoelde financieringsinstrumenten die overeenkomstig artikel 38, lid 4, onder c), ten uitvoer worden gelegd, omvatten de aanvragen voor tussentijdse betaling, en voor de betaling van het eindsaldo het totaalbedrag van de betalingen die de managementautoriteit heeft verricht voor investeringen in eindontvangers in de zin van artikel 42, lid 1, onder a) en b).

3. De Commissie is bevoegd overeenkomstig artikel 149 gedelegeerde handelingen vast te stellen om voorschriften vast te stellen voor de intrekking van betalingen aan financieringsinstrumenten en voor de hieruit volgende aanpassingen van betalingsaanvragen.

4. De Commissie stelt, teneinde eenvormige voorwaarden voor de uitvoering van dit artikel te waarborgen, uitvoeringshandelingen vast om de modellen vast te leggen die moeten worden gebruikt, wanneer samen met de betalingsaanvragen aan de Commissie bijkomende informatie betreffende financieringsinstrumenten wordt ingediend. Die uitvoeringshandelingen worden vastgesteld volgens de in artikel 150, lid 3, bedoelde onderzoeksprocedure.

Artikel 42

Subsidiabele uitgaven bij afsluiting

1. Bij afsluiting van een programma zijn de subsidiabele uitgaven van het financieringsinstrument het totaalbedrag van de programmabijdragen dat in de subsidiabiliteitsperiode feitelijk is betaald of, in het geval van geboden garanties, is vastgelegd, en dat overeenkomt met:

- a) de betalingen aan eindontvangers, en in de in artikel 37, lid 7, bedoelde gevallen, de betalingen ten gunste van de eindontvangers;
- b) de middelen die voor garantiecontracten zijn vastgelegd, ongeacht of de garanties nog uitstaan of reeds verlopen zijn, om aan mogelijke aanspraken op garanties voor verliezen te kunnen voldoen, berekend op grond van een prudente voorafgaande risicobeoordeling, waarmee een meervoudig bedrag van onderliggende nieuwe leningen of andere risicodragende instrumenten voor nieuwe investeringen in eindontvangers wordt gedekt;
- c) gekapitaliseerde rentesubsidies of subsidies voor garantievergoedingen, te betalen gedurende een periode van ten hoogste tien jaar na de subsidiabiliteitsperiode, die in combinatie met financieringsinstrumenten worden gebruikt en op een specifiek voor dit doel ingestelde geblokkeerde rekening worden gezet om effectief te worden uitbetaald na de subsidiabiliteitsperiode, maar voor leningen of andere risicodragende instrumenten die worden gebruikt voor investeringen in eindontvangers in de subsidiabiliteitsperiode;
- d) de vergoeding van gemaakte beheerskosten of de betaling van beheersvergoedingen van het financieringsinstrument.

De Commissie is bevoegd overeenkomstig artikel 149 gedelegeerde handelingen vast te stellen die specifieke voorschriften bevatten met betrekking tot de invoering van een systeem voor de kapitalisatie van de jaartranches van de rentesubsidies en de subsidies voor garantievergoedingen die worden bedoeld in punt c) van de eerste alinea.

2. Bij instrumenten op basis van effecten en bij microkrediet mogen gekapitaliseerde beheerskosten of -vergoedingen die na de subsidiabiliteitsperiode gedurende een periode van ten hoogste zes jaar zullen moeten worden betaald voor investeringen in eindontvangers die binnen die subsidiabiliteitsperiode hebben plaatsgevonden en die niet onder de artikelen 44 of 45 vallen, als subsidiabele uitgave worden beschouwd wanneer zij op een specifiek voor dit doel ingestelde geblokkeerde rekening worden gezet.

3. Bij voor de in artikel 37, lid 4 bedoelde ondernemingen bestemde instrumenten op basis van effecten waarvoor de in artikel 38, lid 7, onder b), bedoelde financieringsovereenkomst is ondertekend vóór 31 december 2017 en die aan het einde van de subsidiabiliteitsperiode op zijn minst 55 % van de in de financieringsovereenkomst in kwestie vastgelegde programmamiddelen hebben geïnvesteerd, mag een beperkte hoeveelheid betalingen voor investeringen in eindontvangers, die moeten worden gedaan gedurende een periode van maximum vier jaar na het einde van de subsidiabiliteitsperiode, worden beschouwd als subsidiabele uitgave, wanneer de betalingen op een specifiek voor dit doel ingestelde geblokkeerde rekening worden gezet, op voorwaarde dat de regels inzake staatssteun worden nageleefd en dat aan alle onderstaande voorwaarden is voldaan.

Het op de geblokkeerde rekening gezette bedrag:

- a) wordt alleen gebruikt voor vervolginvesteringen in eindontvangers die binnen de subsidiabiliteitsperiode initiële investeringen in de vorm van aandelenkapitaal van het financieringsinstrument hebben ontvangen, die nog steeds geheel of gedeeltelijk uitstaan;
- b) wordt alleen gebruikt voor vervolginvesteringen die worden gedaan overeenkomstig de marktnormen en standaardovereenkomsten volgens marktvoorwaarden, en is beperkt tot het minimum dat noodzakelijk is voor het stimuleren van mede-investeringen in de private sector, met dien verstande dat de continuïteit van de financiering voor de doelondernemingen in die mate moet worden verzekerd dat zowel de publieke als de private partner voordeel kan trekken uit de investeringen;
- c) bedraagt niet meer dan 20 % van de subsidiabele uitgaven van het in de eerste alinea van lid 1 bedoelde instrument in de vorm van aandelenkapitaal, na aftrek van de tijdens de subsidiabiliteitsperiode aan dat instrument in de vorm van aandelenkapitaal terugbetaalde kapitaalmiddelen en winst.

Elk op de geblokkeerde rekening gezet, niet voor investeringen in eindontvangers gebruikt bedrag dat in de in de eerste alinea bedoelde periode wordt betaald, wordt gebruikt overeenkomstig artikel 45.

4. De overeenkomstig de leden 1 en 2 vermelde subsidiabele uitgaven mogen niet hoger zijn dan de som van:

- a) het totaalbedrag aan steun dat voor de in de leden 1 en 2 bepaalde doeleinden uit de ESI-fondsen is betaald; en
- b) de overeenkomstige nationale medefinanciering.

5. De instantie die het fonds van fondsen uitvoert en de op grond van artikel 38, lid 4, onder a) en b), met de uitvoering van de financieringsinstrumenten belaste instanties mogen beheerskosten en -vergoedingen in de zin van lid 1, eerste alinea, onder d), en in lid 2 van dit artikel, in rekening brengen, die evenwel de maxima – zoals bepaald bij de in lid 6 van dit artikel bedoelde gedelegeerde handeling – niet mogen overschrijden. Aangezien de beheerskosten directe en indirecte kosten omvatten die tegen overlegging van betalingsbewijzen zijn terugbetaald, zijn zij in voorkomend geval gerelateerd aan een prijs die voor op een concurrentiemarkt verleende diensten is overeengekomen. De beheerskosten en -vergoedingen worden volgens een prestatiegerelateerde methode berekend.

De beheerskosten en -vergoedingen kunnen tevens een afsluitprovisie omvatten. Afsluitprovisies die geheel of gedeeltelijk aan de eindontvanger worden berekend, gelden niet als subsidiabele uitgave.

Beheerskosten en -vergoedingen, onder meer in verband met werkzaamheden die vóór de ondertekening van de financieringsovereenkomst worden verricht met het oog op de instelling van het financieringsinstrument, gelden als subsidiabel vanaf de datum van ondertekening van de overeenkomst.

6. De Commissie is bevoegd overeenkomstig artikel 149 gedelegeerde handelingen vast te stellen die de specifieke voorschriften vastleggen voor de criteria voor het bepalen van de beheerskosten en -vergoedingen op basis van de prestaties en de toepasselijke drempels, alsmede voorschriften inzake de vergoeding van gekapitaliseerde beheerskosten en -vergoedingen voor instrumenten op basis van effecten en voor microkrediet.

Artikel 43

Rente en andere voordelen als gevolg van steun uit de ESI-fondsen aan financieringsinstrumenten

1. Aan financieringsinstrumenten betaalde steun uit de ESI-fondsen wordt op rekeningen bij financiële instellingen in de lidstaten gezet en tijdelijk geïnvesteerd in overeenstemming met de beginselen van goed financieel beheer.

2. Rente en andere voordelen die kunnen worden toegeschreven aan steun uit de ESI-fondsen die aan financieringsinstrumenten is betaald, moeten met inbegrip van de vergoeding van gemaakte beheerskosten of de betaling van beheersvergoedingen van het financieringsinstrument in overeenstemming met artikel 42, lid 1, eerste alinea, onder d), en uitgaven op grond van artikel 42, lid 2, voor dezelfde doeleinden als de oorspronkelijke steun uit de ESI-fondsen dan wel binnen hetzelfde financieringsinstrument worden gebruikt, of na de vereffening van het financieringsinstrument, binnen andere financieringsinstrumenten of steunvormen in overeenstemming met de specifieke doelstellingen van een prioriteit, tot het verstrijken van de subsidiabiliteitsperiode.

3. De managementautoriteit zorgt ervoor dat een adequate boekhouding van het gebruik van rente en andere voordelen wordt bijgehouden.

Artikel 44

Hergebruik van middelen die kunnen worden toegeschreven aan de steun uit de ESI-fondsen tot het verstrijken van de subsidiabiliteitsperiode

1. Kapitaalmiddelen die aan financieringsinstrumenten worden terugbetaald uit investeringen of doordat middelen vrijkomen die voor garantiecontracten zijn vastgelegd, met inbegrip van terugbetaald kapitaal, voordelen en andere inkomsten en opbrengsten, zoals rente, garantievergoedingen, dividenden, kapitaalwinsten of andere door investeringen gegenereerde inkomsten, en die toe te schrijven zijn aan de steun uit de ESI-fondsen, worden hergebruikt voor de volgende doeleinden, tot het noodzakelijke maximumbedrag en in de volgorde die bij de desbetreffende financieringsovereenkomsten is overeengekomen:

- a) nadere investeringen door dezelfde of andere financieringsinstrumenten, overeenkomstig de specifieke doelstellingen van een prioriteit;
- b) in voorkomend geval, preferentiële beloning van private investeerders of publieke investeerders die volgens de regels van de markteconomie werken, en die corresponderende middelen stellen tegenover de steun uit de ESI-fondsen aan het financieringsinstrument of mede-investeren op het niveau van de eindontvangers;
- c) in voorkomend geval, de vergoeding van gemaakte beheerskosten en de betaling van beheersvergoedingen van het financieringsinstrument.

De behoefte aan en het niveau van een preferentiële beloning in de zin van punt b) van de eerste alinea wordt bij de ex-antebeoordeling vastgesteld. De preferentiële beloning ligt niet hoger dan hetgeen noodzakelijk is als stimulans om corresponderende middelen van private partners aan te trekken en biedt geen te hoge compensatie voor private investeerders of publieke investeerders die volgens de regels van de markteconomie werken. Afstemming van de belangen geschiedt met behulp van een adequate risico- en winstdeling, op normale commerciële basis en in overeenstemming met de staatssteunregels van de Unie.

2. De managementautoriteit zorgt ervoor dat een adequate boekhouding van het gebruik van de in lid 1 bedoelde middelen wordt bijgehouden.

Artikel 45

Gebruik van middelen na het einde van de subsidiabiliteitsperiode

De lidstaten nemen de nodige maatregelen om te waarborgen dat de middelen die aan financieringsinstrumenten worden terugbetaald met inbegrip van terugbetaald kapitaal en de voordelen en andere verdiensten of opbrengsten die in een periode van ten minste acht jaar na het verstrijken van de subsidiabiliteitsperiode zijn gegenereerd en aan de steun uit de ESI-fondsen

aan de financieringsinstrumenten op grond van artikel 37 kunnen worden toegeschreven, overeenkomstig de doelen van het programma of de programma's worden gebruikt, binnen hetzelfde financieringsinstrument dan wel als deze middelen niet meer tot het financieringsinstrument behoren, binnen andere financieringsinstrumenten mits, in beide gevallen een beoordeling van de marktomstandigheden aantoont dat een dergelijke investering of ander steunvorm nodig blijft.

Artikel 46

Verslag over de uitvoering van de financieringsinstrumenten

1. De managementautoriteit stuurt de Commissie een specifiek verslag over de concrete acties die financieringsinstrumenten omvatten, dat als bijlage bij het jaarverslag over de uitvoering wordt gevoegd.

2. In het in lid 1 bedoelde specifieke verslag wordt voor elk financieringsinstrument de volgende informatie opgenomen:

- a) vermelding van het programma en van de prioriteit of maatregel op grond waarvan de steun uit het ESI-fonds wordt verleend;
- b) beschrijving van het financieringsinstrument en de uitvoeringsregelingen;
- c) vermelding van de in artikel 38, lid 1, onder a), en lid 4, onder a), b) en c) bedoelde instanties die financieringsinstrumenten uitvoeren en in voorkomend geval de instanties die de fonds van fondsen beheren, alsook de in artikel 38, lid 6 bedoelde financiële intermediairs;
- d) naar prioriteit of maatregel uitgesplitst totaalbedrag aan programmabijdragen dat aan het financieringsinstrument is betaald;
- e) naar programma en prioriteit of maatregel uitgesplitst totaalbedrag van de steun die door het financieringsinstrument aan de eindontvangers of ten gunste van de eindontvangers is betaald of in garantiecontracten is vastgelegd voor investeringen in eindontvangers, alsook voor gemaakte beheerskosten of betaalde beheersvergoedingen;
- f) de prestaties van het financieringsinstrument, met inbegrip van vooruitgang bij het opzetten daarvan en bij de selectie van de instanties voor de uitvoering van het financieringsinstrument, met inbegrip van de instantie die het fonds van fondsen uitvoert;
- g) rente en andere voordelen als gevolg van steun uit de ESI-fondsen aan het financieringsinstrument en programmamiddelen die zijn terugbetaald aan financieringsinstrumenten uit investeringen zoals bedoeld in de artikelen 43 en 44;
- h) voortgang met het bewerkstelligen van het verwachte hefboomeffect van de door het financieringsinstrument gedane investeringen en waarde van de investeringen en deelnemingen;

- i) de waarde van beleggingen in aandelen, met betrekking tot voorgaande jaren;
- j) bijdrage van het financieringsinstrument tot de verwezenlijking van de indicatoren van de prioriteit of de maatregel.

De in de eerste alinea, onder h) en j), bedoelde informatie mag uitsluitend worden opgenomen in de bijlage bij de in 2017 en 2019 ingediende jaarlijkse uitvoeringsverslagen en in het einduitvoeringsverslag. De in de eerste alinea, onder a) t/m j), vermelde verslagleggingsverplichtingen zijn niet van toepassing op het niveau van de eindontvangers.

3. De Commissie stelt, teneinde eenvormige voorwaarden voor de uitvoering van dit artikel te waarborgen, uitvoeringshandelingen vast die de modellen bepalen die moeten worden gebruikt, wanneer bij de Commissie verslag over financieringsinstrumenten wordt uitgebracht. Die uitvoeringshandelingen worden vastgesteld volgens de in artikel 143, lid 3, bedoelde onderzoeksprocedure.

4. De Commissie overlegt elk jaar, te beginnen vanaf 2016, binnen zes maanden na de uiterste termijn voor de indiening van de jaarlijkse uitvoeringsverslagen voor het EFRO, het ESF en het Cohesiefonds zoals bedoeld in artikel 111, lid 1, en voor het ELFPO zoals bedoeld in artikel 75 van de ELFPO-verordening, alsmede overeenkomstig de fondsspecifieke voorschriften voor het EFMZV, de nodige samenvattingen van de door de managementautoriteiten overeenkomstig dit artikel ingediende gegevens over de vooruitgang die geboekt is bij de financiering en de tenuitvoerlegging van de financieringsinstrumenten. Deze samenvattingen worden toegezonden aan het Europees Parlement en de Raad en openbaar gemaakt.

TITEL V

TOEZICHT EN EVALUATIE

HOOFDSTUK I

Toezi^{cht}

Afdeling I

Toezi^{cht} op programma's

Artikel 47

Toezi^{cht}comité

1. Binnen drie maanden na de datum waarop aan de lidstaat kennisgeving wordt gedaan van het besluit tot goedkeuring van een programma, richt de lidstaat een comité op dat, in overeenstemming met zijn institutionele, juridische en financiële bestel, in overleg met de managementautoriteit toezicht houdt op de uitvoering van het programma (het "toezichtcomité").

Een lidstaat mag één toezichtcomité oprichten voor meer dan één programma dat door de ESI-fondsen wordt medegefinancierd.

2. Elk toezichtcomité stelt zijn reglement van orde vast overeenkomstig het institutionele, juridische en financiële bestel van de betrokken lidstaat.

3. Het toezichtcomité van een programma in het kader van de doelstelling "Europese territoriale samenwerking" wordt

opgericht door aan het samenwerkingsprogramma deelnemende lidstaten en derde landen, wanneer deze, in overleg met de managementautoriteit, binnen drie maanden na de datum waarop aan de lidstaten kennisgeving wordt gedaan van het besluit tot vaststelling van het samenwerkingsprogramma, de uitnodiging tot deelname aan het samenwerkingsprogramma aanvaard hebben. Dat toezichtcomité stelt zijn reglement van orde vast.

Artikel 48

Samenstelling van het toezichtcomité

1. De samenstelling van het toezichtcomité wordt bepaald door de lidstaat, met dien verstande dat het comité bestaat uit vertegenwoordigers van de bevoegde lidstaatautoriteiten, intermediaire instanties en vertegenwoordigers van de in artikel 5 bedoelde partners. Vertegenwoordigers van de partners in dit comité worden door de respectieve partners via transparante procedures aangewezen. Elk lid van het toezichtcomité kan een stemrecht hebben.

Het toezichtcomité van een programma in het kader van de doelstelling "Europese territoriale samenwerking" wordt samengesteld in onderlinge overeenstemming tussenaan het samenwerkingsprogramma deelnemende lidstaten en derde landen, indien deze de uitnodiging tot deelname aan het samenwerkingsprogramma aanvaard hebben. Het toezichtcomité omvat relevante vertegenwoordigers van die lidstaten en derde landen. In het toezichtcomité mogen vertegenwoordigers zitting hebben van EGTS die activiteiten in het kader van het programma binnen het programmagebied uitoefenen.

2. De lijst met de leden van het toezichtcomité wordt bekendgemaakt.

3. De Commissie neemt met raadgevende stem aan de werkzaamheden van het toezichtcomité deel.

4. Als de EIB aan een programma bijdraagt, kan zij met raadgevende stem aan de werkzaamheden van het toezichtcomité deelnemen.

5. Het toezichtcomité wordt voorgezeten door een vertegenwoordiger van de lidstaat of van de managementautoriteit.

Artikel 49

Functies van het toezichtcomité

1. Het toezichtcomité vergadert ten minste een keer per jaar en evalueert de uitvoering van het programma en de vooruitgang die geboekt is met de verwezenlijking van de doelstellingen ervan. Daarbij kijkt het naar de financiële gegevens, de gemeenschappelijke en programmaspecifieke indicatoren, met inbegrip van veranderingen in de waarde van de resultaatindicatoren en de vooruitgang ten opzichte van de gekwantificeerde streefwaarden, de in het in artikel 21, lid 1, bedoelde prestatiekader vastgestelde mijlpalen, en in voorkomend geval het resultaat van kwantitatieve analyses.

2. Het toezichtcomité doet onderzoek naar alle vraagstukken die van invloed zijn op de prestaties van het programma, met inbegrip van de conclusies van de evaluaties van de prestaties.

3. Het toezichtcomité wordt geraadpleegd en brengt, indien het dit geschikt acht, advies uit over door de managementautoriteit voorgestelde wijzigingen van het programma.

4. Het toezichtcomité kan ten behoeve van de managementautoriteit opmerkingen maken over de uitvoering en evaluatie van het programma, met inbegrip van maatregelen om de administratieve last voor de begunstigden te verminderen. Het toezichtcomité houdt toezicht op de maatregelen die naar aanleiding van zijn opmerkingen worden genomen.

Artikel 50

Verslagen over de uitvoering

1. Van 2016 tot en met 2023 dient elke lidstaat bij de Commissie een jaarverslag in over de uitvoering van het programma in het voorafgaande begrotingsjaar. Elke lidstaat dient bij de Commissie voor het EFRO, het ESF en het Cohesiefonds een eindverslag over de uitvoering van het programma in en voor het ELFPO en het EFMZV een jaarverslag over de uitvoering, vóór de in de fondsspecifieke voorschriften bepaalde tijdslimiet.

2. In de jaarverslagen over de uitvoering wordt essentiële informatie gegeven over de uitvoering van het programma en de prioriteiten ervan, onder verwijzing naar de financiële gegevens, de gemeenschappelijke en programmaspecifieke indicatoren en gekwantificeerde streefwaarden, in voorkomend geval met inbegrip van veranderingen in de waarden van de resultaat-indicatoren, en, te beginnen met het in 2017 te presenteren jaarverslag over de uitvoering, de in het prestatiekader vastgestelde mijlpalen. De vermelde waarden van de indicatoren moeten betrekking hebben op volledig uitgevoerde concrete acties en ook, indien mogelijk, recht doen aan de stand van uitvoering van geselecteerde concrete acties. In de jaarverslagen wordt ook een synthese opgenomen van de bevindingen van alle evaluaties van het programma die in het afgelopen financiële jaar beschikbaar zijn geworden, alsook vraagstukken die van invloed zijn op de prestaties van het programma en de genomen maatregelen. In het in 2016 in te dienen jaarverslag over de uitvoering, kunnen in voorkomend geval maatregelen worden beschreven die genomen zijn om aan ex-antevoorwaarden te voldoen.

3. Als afwijking van lid 2 kunnen in de ESF-verordening specifieke regels worden vastgesteld voor de gegevens die moeten worden verstrekt voor het ESF.

4. Het jaarverslag over de uitvoering dat in 2017 moet worden ingediend, omvat een uiteenzetting en beoordeling van de in lid 2 bedoelde informatie en van de vooruitgang gemaakt bij de verwezenlijking van de doelstellingen van het programma, met inbegrip van de bijdrage van de ESI-fondsen tot veranderingen in de waarde van de resultaatindicatoren, wanneer bewijzen uit relevante evaluaties beschikbaar zijn. Dat jaarverslag over de uitvoering omvat tevens een beschrijving van de maatregelen die genomen zijn om aan de ex-antevoorwaarden te voldoen waaraan nog niet was voldaan op het moment van de vaststelling van de programma's. In het verslag wordt tevens de uitvoering van de acties in het licht van de in de artikelen 7 en 8 beschreven beginselen beoordeeld, alsook de rol van de partners als bedoeld in artikel 5 bij de uitvoering van het programma, en verslag gedaan van de steun die gebruikt is voor doelstellingen op het gebied van klimaatverandering.

5. Het jaarverslag over de uitvoering dat moet worden ingediend in 2019 en het eindverslag over de uitvoering voor de

ESI-fondsen omvatten naast de in de leden 2 en 3 bedoelde informatie en beoordeling, ook informatie over en een beoordeling van de vooruitgang bij de verwezenlijking van de doelstellingen van het programma en de mate waarin het programma heeft bijgedragen tot de verwezenlijking van de strategie van de Unie voor slimme, duurzame en inclusieve groei.

6. Teneinde ontvankelijk te worden geacht, bevatten de in de leden 1 tot en met 5 bedoelde jaarverslagen over de uitvoering alle in die leden en in de fondsspecifieke voorschriften voorgeschreven informatie.

Als de Commissie een jaarverslag over de uitvoering ontvangt dat niet ontvankelijk is, deelt zij dit binnen 15 werkdagen na de datum van ontvangst aan de lidstaat mee; zo niet, dan wordt het verslag ontvankelijk geacht.

7. De Commissie onderzoekt het jaarverslag en eindverslag over de uitvoering en deelt de lidstaat binnen twee maanden na de datum van ontvangst, of in het geval van het eindverslag over de uitvoering binnen vijf maanden na de datum van ontvangst, haar opmerkingen mee. Als de Commissie geen opmerkingen maakt binnen die termijnen, worden de verslagen geacht te zijn aanvaard.

8. De Commissie kan ten behoeve van de managementautoriteit opmerkingen maken betreffende vraagstukken die in aanzienlijke mate van invloed zijn op de uitvoering van het programma. Als dergelijke opmerkingen worden gemaakt, verstrekt de managementautoriteit alle nodige informatie in verband met die opmerkingen, en stelt de managementautoriteit de Commissie binnen drie maanden in kennis van de in voorkomend geval getroffen maatregelen.

9. De jaarverslagen en eindverslagen over de uitvoering, alsmede een publiekssamenvatting van de inhoud hiervan, worden voor het publiek beschikbaar gemaakt.

Artikel 51

Jaarlijkse evaluatievergadering

1. Van 2016 tot en met 2023 wordt een jaarlijkse evaluatievergadering tussen de Commissie en elke lidstaat gehouden om de prestaties van elk programma te onderzoeken, waarbij rekening wordt gehouden met het jaarverslag over de uitvoering en de eventuele opmerkingen en aanbevelingen van de Commissie.

2. De jaarlijkse evaluatievergadering kan over meer dan een programma gaan. De jaarlijkse evaluatievergadering van 2017 en 2019 gaat over alle programma's in de lidstaat en houdt tevens rekening met de voortgangsverslagen die de lidstaten overeenkomstig artikel 52 in die jaren hebben ingediend.

3. In andere jaren dan 2017 en 2019 kunnen de lidstaat en de Commissie, in afwijking van lid 1, overeenkomen geen jaarlijkse evaluatievergadering over een programma te houden.

4. De jaarlijkse evaluatievergadering wordt voorgezeten door de Commissie of, op verzoek van de lidstaat, door de lidstaat en de Commissie tezamen.

5. De lidstaat zorgt ervoor dat na de jaarlijkse evaluatievergadering een passend gevolg aan de opmerkingen van de Commissie wordt gegeven met betrekking tot vraagstukken die een aanzienlijke invloed op de uitvoering van het programma hebben, en stelt de Commissie binnen drie maanden in kennis van de in voorkomend geval getroffen maatregelen.

Afdeling II

Strategische vooruitgang

Artikel 52

Voortgangsverslag

1. Uiterlijk op 31 augustus 2017 en op 31 augustus 2019 dient de lidstaat bij de Commissie een voortgangsverslag in over de uitvoering van de partnerschapsovereenkomst tot en met 31 december 2016, respectievelijk 31 december 2018.

2. Het voortgangsverslag bevat informatie over en een beoordeling van:

- a) wijzigingen in de ontwikkelingsbehoeften in de lidstaat sinds de vaststelling van de partnerschapsovereenkomst;
- b) de vorderingen die gemaakt zijn bij de verwezenlijking van de strategie van de Unie voor slimme, duurzame en inclusieve groei, alsmede van de fondsspecifieke opdrachten als bedoeld in artikel 4, lid 1, door de bijdrage van de ESI-fondsen aan de geselecteerde thematische doelstellingen, en in het bijzonder ten aanzien van de mijlpalen die in het prestatiekader voor elk programma zijn vastgesteld en ten aanzien van de steun die gebruikt is voor doelstellingen op het gebied van klimaatverandering;
- c) de vraag of de maatregelen die zijn genomen om te voldoen aan de toepasselijke ex-antevoorwaarden waaraan zij bij de vaststelling van de partnerschapsovereenkomst niet voldeden, overeenkomstig het daarvoor vastgestelde tijdschema zijn uitgevoerd. Dit punt is uitsluitend van toepassing op het voortgangsverslag dat in 2017 ingediend dient te worden;
- d) de toepassing van de mechanismen die zorgen voor coördinatie tussen de ESI-fondsen en andere financieringsinstrumenten van de Unie en de lidstaten, alsook met de EIB;
- e) de uitvoering van een geïntegreerde aanpak voor territoriale ontwikkeling, of een samenvatting van de uitvoering van de geïntegreerde benaderingen die gebaseerd zijn op de programma's, met inbegrip van de vorderingen bij de verwezenlijking van de prioritaire gebieden voor samenwerking;
- f) in voorkomend geval, de acties die zijn uitgevoerd ter vergroting van de capaciteit van de autoriteiten van de lidstaten en de begunstigten om de ESI-fondsen te administratief te beheren en te gebruiken;
- g) de getroffen maatregelen en de geboekte vooruitgang ten aanzien van de vermindering van de administratieve lasten voor de begunstigten;

h) de rol van de in artikel 5 bedoelde partners bij de uitvoering van de partnerschapsovereenkomst;

i) een samenvatting van de maatregelen die zijn genomen in verband met de toepassing van de horizontale beginselen bedoeld in de artikelen 5, 7 en 8, en beleidsdoelstellingen voor de uitvoering van de ESI-fondsen.

3. Als de Commissie binnen twee maanden na de indiening van het voortgangsverslag vaststelt dat de ingediende informatie onvolledig of onduidelijk is op een wijze die in aanzienlijke mate ten koste gaat van de kwaliteit en de betrouwbaarheid van de evaluatie, kan zij aanvullende informatie van de lidstaat verlangen, op voorwaarde dat dit verzoek niet tot ongerechtvaardigde vertraging leidt en dat de Commissie redenen opgeeft ter onderbouwing van het beweerde gebrek aan kwaliteit en betrouwbaarheid. De lidstaat verstrekt de Commissie binnen drie maanden alle gevraagde informatie en past zo nodig het voortgangsverslag hieraan aan.

4. De Commissie stelt, teneinde eenvormige voorwaarden voor de uitvoering van dit artikel te waarborgen, uitvoeringshandelingen vast die het model bepalen dat gebruikt moet worden voor de indiening van het voortgangsverslag. Deze uitvoeringshandelingen worden vastgesteld volgens de in artikel 150, lid 2, bedoelde raadgegingsprocedure.

Artikel 53

Verslaglegging door de Commissie en debat over de ESI-fondsen

1. Met ingang van 2016 zendt de Commissie jaarlijks een samenvattend verslag toe aan het Europees Parlement, de Raad, het Europees Economisch en Sociaal Comité en het Comité van de Regio's over de programma's van de ESI-fondsen, op basis van de door de lidstaten op grond van artikel 50 ingediende jaarverslagen over de uitvoering, alsmede een synthese van de bevindingen van de beschikbare programma-evaluaties. In 2017 en 2019 is het samenvattend verslag onderdeel van het in lid 2 bedoelde strategisch verslag.

2. In 2017 en 2019 stelt de Commissie een strategisch verslag met een samenvatting van de voortgangsverslagen van de lidstaten op, dat zij uiterlijk op respectievelijk 31 december 2017 en 31 december 2019 bij het Europees Parlement, de Raad, het Europees Economisch en Sociaal Comité en het Comité van de Regio's indient met het verzoek aan die instellingen het verslag te bespreken.

3. De Raad bespreekt het strategisch verslag in het bijzonder met betrekking tot de bijdrage van de ESI-fondsen aan de verwezenlijking van de strategie van de Unie voor slimme, duurzame en inclusieve groei met het verzoek de voorjaarsbijeenkomst van de Europese Raad van informatie te voorzien.

4. Met ingang van 2018 neemt de Commissie in haar jaarlijkse voortgangsverslag voor de voorjaarsbijeenkomst van de Europese Raad elke twee jaar een hoofdstuk op waarin de meest recente in leden 1 en 2 bedoelde verslagen worden samengevat, met bijzondere aandacht voor de bijdrage van de ESI-fondsen aan de geboekte vooruitgang bij de verwezenlijking van de strategie van de Unie voor slimme, duurzame en inclusieve groei.

HOOFDSTUK II

Evaluatie

Artikel 54

Algemene bepalingen

1. Er worden evaluaties verricht om de kwaliteit van het ontwerp en de uitvoering van programma's te verbeteren en de doeltreffendheid, de doelmatigheid en het effect ervan te beoordelen. Het effect van de programma's wordt, in het licht van de opdracht van elk ESI-fonds, beoordeeld in het licht van de streefdoelen van de strategie van de Unie voor slimme, duurzame en inclusieve groei, en, gelet op de omvang van het programma, in voorkomend geval tevens in het licht van het bruto binnenlands product (bbp) en de werkloosheid in het betrokken programmagebied.

2. De lidstaten verstrekken de nodige middelen om de evaluaties uit te voeren en zorgen voor procedures voor het produceren en verzamelen van de voor de evaluaties vereiste gegevens, waaronder gegevens over gemeenschappelijke en in voorkomend geval programmaspecifieke indicatoren.

3. De evaluaties worden uitgevoerd door interne of externe deskundigen die functioneel onafhankelijk zijn van de autoriteiten die verantwoordelijk zijn voor de uitvoering van het programma. De Commissie geeft richtsnoeren voor uitvoering van de evaluaties, onmiddellijk na de inwerkingtreding van deze verordening.

4. Alle evaluaties worden voor het publiek beschikbaar gemaakt.

Artikel 55

Ex-ante-evaluatie

1. De lidstaten verrichten ex-ante-evaluaties om de kwaliteit van het ontwerp van elk programma te verbeteren.

2. De ex-ante-evaluaties worden verricht onder verantwoordelijkheid van de autoriteit die verantwoordelijk is voor het opstellen van de programma's. Zij worden tegelijkertijd met het programma bij de Commissie ingediend en gaan vergezeld van een samenvatting. In de fondsspecifieke voorschriften kunnen drempels worden vastgesteld waaronder de ex-ante-evaluatie met de evaluatie voor een ander programma gecombineerd mag worden.

3. De ex-ante-evaluaties omvatten een beoordeling van:

- a) de bijdrage tot de verwezenlijking van de strategie van de Unie voor slimme, duurzame en inclusieve groei in het licht van de geselecteerde thematische doelstellingen en prioriteiten, waarbij rekening wordt gehouden met de nationale en regionale behoeften, met het ontwikkelingspotentieel en met de ervaring uit eerdere programmeringsperiodes;
- b) de interne samenhang van het voorgestelde programma of de voorgestelde activiteit en de relatie met andere relevante instrumenten;
- c) de verenigbaarheid van de toewijzing van begrotingsmiddelen met de doelstellingen van het programma;
- d) de verenigbaarheid van de geselecteerde thematische doelstellingen, de prioriteiten en de desbetreffende doelstellingen

van de programma's met het GSK, de partnerschapsovereenkomst en de relevante specifieke aanbevelingen per land uit hoofde van artikel 121, lid 2, VWEU en op nationaal niveau in voorkomend geval, het nationaal hervormingsprogramma;

- e) de relevantie en duidelijkheid van de voorgestelde programma-indicatoren;
- f) op welke wijze de verwachte outputs zullen bijdragen tot resultaten;
- g) of de gekwantificeerde streefwaarden voor indicatoren realistisch zijn, gezien de beoogde steun uit de ESI-fondsen;
- h) de redenen voor de voorgestelde steunvorm;
- i) de toereikendheid van de personele middelen en de administratieve capaciteit voor het beheer van het programma;
- j) de geschiktheid van de procedures voor het toezicht op het programma en voor het verzamelen van de gegevens die voor de evaluaties vereist zijn;
- k) de geschiktheid van de gekozen mijlpalen voor het prestatiekader;
- l) de toereikendheid van de geplande maatregelen om gelijke kansen van mannen en vrouwen te bevorderen en discriminatie te voorkomen; in het bijzonder met betrekking tot de toegankelijkheid voor personen met een handicap;
- m) de toereikendheid van de geplande maatregelen om duurzame ontwikkeling te bevorderen;
- n) geplande maatregelen om de administratieve lasten voor begunstigden te verlichten.

4. De ex-ante-evaluaties omvatten in voorkomend geval de voorschriften voor strategische milieubeoordeling die zijn vastgesteld in Richtlijn 2001/42/EG van het Europees Parlement en de Raad ⁽¹⁾, waarbij rekening wordt gehouden met de behoeften ten aanzien van beperking van klimaatverandering.

Artikel 56

Evaluatie tijdens de programmeringsperiode

1. De managementautoriteit of de lidstaat stelt voor elk programma een evaluatieplan op, dat meer dan één programma kan bestrijken. Het plan wordt overeenkomstig de fondsspecifieke voorschriften ingediend.

2. De lidstaten zorgen ervoor dat passende evaluatiecapaciteit beschikbaar is.

⁽¹⁾ Richtlijn 2001/42/EG van het Europees Parlement en de Raad van 27 juni 2001 betreffende de beoordeling van de gevolgen voor het milieu van bepaalde plannen en programma's (PB L 197 van 21.7.2001, blz. 30).

3. Tijdens de programmeringsperiode zorgt de managementautoriteit ervoor dat voor elk programma evaluaties worden uitgevoerd op basis van het evaluatieplan, met inbegrip van evaluaties van de doeltreffendheid, de doelmatigheid en het effect, en dat aan elke evaluatie overeenkomstig de fondsspecifieke voorschriften een passend gevolg wordt gegeven. Tijdens de programmeringsperiode wordt ten minste een keer geëvalueerd hoe de steun uit de ESI-fondsen heeft bijgedragen tot de verwezenlijking van de doelstellingen voor elke prioriteit. Alle evaluaties worden door het toezichtcomité onderzocht en naar de Commissie gezonden.

4. De Commissie kan op eigen initiatief evaluaties van programma's uitvoeren. Zij stelt de managementautoriteit hiervan in kennis; de resultaten worden aan de managementautoriteit toegezonden en aan het betrokken toezichtcomité verstrekt.

5. De leden 1, 2 en 3 gelden niet voor de in artikel 39, lid 4, eerste alinea, onder b), bedoelde specifieke programma's.

Artikel 57

Ex-postevaluatie

1. De ex-postevaluaties worden uitgevoerd door de Commissie, of door de lidstaten in nauwe samenwerking met de Commissie. In de ex-postevaluaties worden, overeenkomstig de specifieke vereisten van de fondsspecifieke voorschriften, de doeltreffendheid en doelmatigheid van de ESI-fondsen onderzocht, alsook hun bijdrage tot de verwezenlijking van de strategie van de Unie voor slimme, duurzame en inclusieve groei, waarbij rekening wordt gehouden met de voor die strategie van de Unie vastgestelde streefdoelen.

2. De ex-postevaluaties moeten uiterlijk op 31 december 2024 zijn voltooid.

3. De ex-postevaluatie van de in artikel 39, lid 4, eerste alinea, onder b), bedoelde specifieke programma's, wordt uitgevoerd door de Commissie en uiterlijk 31 december 2019 voltooid.

4. Voor elk van de ESI-fondsen stelt de Commissie uiterlijk op 31 december 2024 een syntheseverslag op met de voornaamste conclusies van de ex-postevaluaties.

TITEL VI

TECHNISCHE BIJSTAND

Artikel 58

Technische bijstand op initiatief van de Commissie

1. Op initiatief van de Commissie kunnen de ESI-fondsen steun verlenen voor maatregelen op het gebied van voorbereiding, toezicht, administratieve en technische bijstand, evaluatie, audit en controle die voor de uitvoering van deze verordening nodig zijn.

De in de eerste alinea bedoelde maatregelen kunnen worden uitgevoerd rechtstreeks door de Commissie of, onrechtstreeks, door andere entiteiten en personen dan lidstaten overeenkomstig artikel 60 van het Financieel Reglement.

De in de eerste alinea bedoelde maatregelen kunnen met name betrekking hebben op:

- a) ondersteuning voor de voorbereiding en beoordeling van projecten, ook door de EIB;
- b) steun voor institutionele versterking en vergroting van de administratieve capaciteit voor een doeltreffend beheer van de ESI-fondsen;
- c) studies in verband met de rapportage van de Commissie over de ESI-fondsen en het cohesieverslag;
- d) maatregelen in verband met analyse, beheer, toezicht, uitwisseling van informatie en uitvoering van de ESI-fondsen, alsook maatregelen in verband met de uitvoering van controlesystemen en technische en administratieve ondersteuning;
- e) evaluaties, verslagen van deskundigen, statistieken en studies, ook van algemene aard, over de huidige en toekomstige concrete acties van de ESI-fondsen, die zo nodig ook door de EIB kunnen worden uitgevoerd;
- f) acties om informatie te verspreiden, netwerkvorming te ondersteunen, communicatieactiviteiten uit te voeren, te zorgen voor bewustmaking alsook samenwerking en uitwisseling van ervaringen, ook met derde landen, te bevorderen.;
- g) het opzetten, doen functioneren en onderling koppelen van computersystemen voor beheer, toezicht, audit, controle en evaluatie;
- h) acties om de evaluatiemethoden te verbeteren en informatie over de evaluatiepraktijk uit te wisselen;
- i) acties in verband met auditing;
- j) de versterking van de nationale en regionale capaciteit voor de planning van investeringen, de beoordeling van de behoeften, de voorbereiding, het ontwerp en de uitvoering van financieringsinstrumenten, gezamenlijke actieplannen en grote projecten, waaronder gezamenlijke initiatieven met de EIB;
- k) de verspreiding van goede werkmethoden teneinde lidstaten te helpen bij de versterking van de capaciteit van de in artikel 5 bedoelde betrokken partners en hun overkoepelende organisaties
- l) maatregelen om structurele en administratieve hervormingen te identificeren, van deze hervormingen een prioriteit te maken en deze hervormingen uit te voeren, als reactie op economische en sociale uitdagingen in lidstaten die voldoen aan de in artikel 24, lid 1, bepaalde voorwaarden.

Om doelmatiger met het grote publiek te communiceren en de synergie tussen de op initiatief van de Commissie ondernomen communicatieactiviteiten te vergroten, moeten de middelen die krachtens deze verordening aan communicatieacties worden toegewezen, ook bijdragen tot de public relations ter bevordering van de politieke prioriteiten van de Unie, voor zover die verband houden met de algemene doelstellingen van deze verordening.

2. De Commissie stelt jaarlijks bij uitvoeringshandelingen haar plannen inzake de soort acties betreffende de in lid 1 bedoelde maatregelen vast, in de gevallen waarin een bijdrage uit de ESI-fondsen wordt beoogd.

Artikel 59

Technische bijstand op initiatief van de lidstaten

1. De ESI-fondsen kunnen op initiatief van een lidstaat steun verlenen voor acties op het gebied van voorbereiding, beheer, toezicht, evaluatie, voorlichting en communicatie, netwerkvorming, afhandeling van klachten en controle en audit. De lidstaat mag de ESI-fondsen gebruiken om steun te verlenen aan acties om de administratieve lasten voor begunstigten te verlichten, met inbegrip van systemen voor elektronische gegevensuitwisseling, en acties ter vergroting van de capaciteit van de autoriteiten van de lidstaten en van de begunstigten om die fondsen administratief te beheren en te gebruiken. De ESI-fondsen kunnen ook worden gebruikt om steun te verlenen aan acties om de capaciteit van betrokken partners te vergroten overeenkomstig artikel 5, lid 3, onder e), en om de uitwisseling van goede werkmethoden tussen zulke partners te verbeteren. De in dit lid bedoelde acties mogen betrekking hebben op voorafgaande en latere programmeringsperiodes.

2. In de fondsspecifieke voorschriften kunnen acties worden toegevoegd of uitgesloten die mogen worden gefinancierd uit de technische bijstand van elk ESI-fonds.

TITEL VII

FINANCIËLE STEUN UIT DE ESI-FONDSEN

HOOFDSTUK I

Steun uit de ESI-fondsen

Artikel 60

Bepaling van de medefinancieringspercentages

1. In het besluit van de Commissie tot vaststelling van een programma worden het medefinancieringspercentage of de medefinancieringspercentages en het maximumbedrag van de steun uit de ESI-fondsen overeenkomstig de fondsspecifieke voorschriften bepaald.

2. Maatregelen op het gebied van technische bijstand die op initiatief van of namens de Commissie worden uitgevoerd, kunnen voor 100 % worden gefinancierd.

Artikel 61

Concrete acties die na voltooiing netto-inkomsten genereren

1. Dit artikel is van toepassing op concrete acties die na voltooiing ervan netto-inkomsten genereren. Voor de toepassing van dit artikel wordt onder "netto-inkomsten" de instroom van kasmiddelen verstaan die de gebruikers genereren door rechtstreeks te betalen voor de door middel van de concrete actie verstrekte goederen of diensten, zoals rechtstreeks door de gebruikers betaalde vergoedingen voor het gebruik van infrastructuur, de verkoop of de verhuur van land of gebouwen, of betalingen voor diensten, minus alle operationele kosten en kosten voor de vervanging van uitrusting met een korte levensduur die in de overeenkomstige periode zijn gemaakt. Door de concrete actie gegenereerde besparingen op de operationele

kosten worden als netto-inkomsten behandeld, tenzij deze worden tenietgedaan door een evenredige verlaging van de exploitatiesubsidies.

Indien niet alle investeringskosten voor medefinanciering in aanmerking komen, worden de netto-inkomsten verhoudingsgewijs toegerekend aan de wel en niet subsidiabele delen van de investeringskosten.

2. De subsidiabele uitgaven van de concrete actie waarvoor medefinanciering uit de ESI-fondsen wordt verleend, worden van tevoren verminderd, waarbij rekening wordt gehouden met de netto-inkomsten die de concrete actie kan genereren binnen een specifieke referentieperiode die zowel de periode van uitvoering van de concrete actie als de periode na de voltooiing ervan bestrijkt.

3. De mogelijke netto-inkomsten van de concrete actie worden vooraf bepaald aan de hand van een van de volgende methoden die de managementautoriteit kiest voor een sector, een subsector of een type concrete actie:

- toepassing van een vast netto-inkomstenpercentage voor de sector of subsector van de concrete actie als omschreven in bijlage V of in een van de gedelegeerde handelingen bedoeld in de tweede, derde en vierde alinea;
- berekening van de verlaagde netto-inkomsten van de concrete actie, waarbij rekening wordt gehouden met de passende referentieperiode voor de sector of subsector van de concrete actie, de gewoonlijk verwachte rentabiliteit van de betrokken investeringscategorie, de toepassing van het beginsel "de vervuiler betaalt", alsook, in voorkomend geval, met billijkheidsoverwegingen met betrekking tot de relatieve welvaart van de betrokken lidstaat of regio.

De Commissie is bevoegd overeenkomstig artikel 149 gedelegeerde handelingen vast te stellen in naar behoren gemotiveerde gevallen tot wijziging van bijlage V door de daarin vastgestelde vaste percentages bij te stellen, in voorkomend geval met inachtneming van historische gegevens, het eventuele terugverdienen van de kosten en het beginsel "de vervuiler betaalt".

De Commissie is bevoegd overeenkomstig artikel 149 gedelegeerde handelingen vast te stellen ter vaststelling van vaste percentages voor sectoren en subsectoren op het gebied van ICT, OOI en energie-efficiëntie. De Commissie stelt het Europees Parlement en de Raad uiterlijk op 30 juni 2015 van de gedelegeerde handelingen in kennis.

Voorts is de Commissie bevoegd overeenkomstig artikel 149 gedelegeerde handelingen vast te stellen in naar behoren gemotiveerde gevallen ten aanzien van het toevoegen van aanvullende sectoren of subsectoren, met inbegrip van de subsectoren voor sectoren in bijlage V die onder de in artikel 9, eerste alinea, omschreven thematische doelstellingen vallen en door de ESI-fondsen worden gesteund.

Ingeval de in punt a) van de eerste alinea bedoelde methode wordt toegepast, wordt bij de toepassing van het vaste percentage rekening gehouden met alle netto-inkomsten die worden gegenereerd tijdens de uitvoering van de concrete actie en na de voltooiing ervan; deze netto-inkomsten worden derhalve achteraf niet afgetrokken van de subsidiabele uitgaven van de concrete actie.

Zodra er middels een gedelegeerde handeling overeenkomstig de derde en vierde alinea een vast percentage is vastgesteld voor een nieuwe sector of een subsector, kan de managementautoriteit ervoor kiezen de onder punt a) van de eerste alinea uiteengezette methode voor nieuwe concrete acties met betrekking tot de sector of subsector in kwestie toe te passen.

De Commissie is bevoegd overeenkomstig artikel 149 gedelegeerde handelingen vast te stellen om de onder punt b) van de eerste alinea bedoelde methode vast te stellen. Ingeval die methode wordt toegepast, worden de tijdens de uitvoering van de concrete actie gegenereerde netto-inkomsten die voortvloeien uit inkomstenbronnen waarmee geen rekening is gehouden bij het bepalen van de mogelijke netto-inkomsten van de concrete actie, uiterlijk in de door de begunstigde ingediende aanvraag voor de eindbetaling afgetrokken van de subsidiabele uitgaven van de concrete actie.

4. De methode waarmee de netto-inkomsten worden afgetrokken van de uitgaven voor de concrete actie die zijn weergegeven in het bij de Commissie ingediende betalingsverzoek wordt vastgesteld overeenkomstig nationale voorschriften.

5. Als alternatief voor de toepassing van de in lid 3 omschreven methoden, kan het in artikel 60, lid 1, bedoelde maximale medefinancieringspercentage op verzoek van een lidstaat op het moment van vaststelling van een programma worden verlaagd voor een prioriteit of maatregel met betrekking tot welke voor alle in het kader daarvan ondersteunde concrete acties een uniform vast percentage overeenkomstig lid 3, eerste alinea, onder a), kan worden toegepast. De verlaging is minstens gelijk aan het bedrag dat wordt verkregen door het maximale medefinancieringspercentage van de Unie dat uit hoofde van de fondsspecifieke voorschriften van toepassing is, te verminderen met het betrokken vaste percentage als bedoeld in lid 3, eerste alinea, onder a).

Ingeval de in de eerste alinea bedoelde methode wordt toegepast, wordt bij de toepassing van het verlaagde medefinancieringspercentage rekening gehouden met alle netto-inkomsten die worden gegenereerd tijdens de uitvoering van de concrete actie en na de voltooiing ervan; deze netto-inkomsten worden derhalve achteraf niet afgetrokken van de subsidiabele uitgaven van de concrete acties.

6. Wanneer het objectief niet mogelijk is de inkomsten vooraf te bepalen volgens een van de in de leden 3 of 5 beschreven methoden, worden de netto-inkomsten die binnen drie jaar na voltooiing van de concrete actie, of, als dit eerder is, tot aan het verstrijken van de termijn voor de indiening van de documenten voor afsluiting van een programma als vastgelegd in de fondsspecifieke voorschriften, worden gegenereerd, van de aan de Commissie gedeclareerde uitgaven afgetrokken.

7. De leden 1 tot en met 6 zijn niet van toepassing op:

- a) concrete acties of delen daarvan die uitsluitend uit het ESF worden gefinancierd;
- b) concrete acties waarvan de totale subsidiabele kosten vóór toepassing van de leden 1 tot en met 6 niet meer dan 1 000 000 EUR bedragen;

- c) terugvorderbare steun die volledig terugbetaald moet worden, alsook prijzen;
- d) technische bijstand;
- e) steun voor of uit financieringsinstrumenten;
- f) concrete acties met overheidssteun in de vorm van forfaitaire bedragen of standaardschalen van eenheidskosten;
- g) concrete acties die in het kader van een gemeenschappelijk actieplan worden uitgevoerd;
- h) concrete acties waarvoor steunbedragen of steunpercentages zijn vastgesteld in bijlage I bij de ELFPO-verordening.

Onverminderd het bepaalde in dit lid, eerste alinea, onder b), kan een lidstaat bij toepassing van lid 5 in de desbetreffende prioriteit of maatregel concrete acties opnemen waarvan de totale subsidiabele kosten vóór toepassing van lid 1 tot en met 6 niet hoger zijn dan 1 000 000 EUR.

8. Voorts zijn de leden 1 tot en met 6 niet van toepassing op concrete acties waarvoor steun uit hoofde van het programma is aangemerkt als:

- a) de-minimissteun;
- b) verenigbare staatssteun aan het mkb, als voor de staatssteun een beperking geldt wat de steunintensiteit of het steunbedrag betreft;
- c) verenigbare staatssteun, als een individuele controle van de financieringsbehoeften overeenkomstig de toepasselijke regels inzake staatssteun is uitgevoerd.

Onverminderd de eerste alinea kan een managementautoriteit de bepalingen van de leden 1 t/m 6 toepassen op concrete acties die vallen onder de punten a) t/m c) van de eerste alinea van dit lid, als hierin is voorzien in de nationale regels.

HOOFDSTUK II

Bijzondere voorschriften inzake steun uit de ESI-fondsen voor PPP's

Artikel 62

Publiek-private partnerschappen (PPP's)

De ESI-fondsen kunnen worden gebruikt om concrete PPP-acties te ondersteunen. Dergelijke concrete PPP-acties voldoen aan het toepasselijke recht, met name inzake staatssteun en overheidsopdrachten.

Artikel 63

Begunstigden in het kader van concrete PPP-acties

1. Met betrekking tot een concrete PPP-actie, en in afwijking van artikel 2, punt 10, kan een begunstigde:

- a) ofwel de publiekrechtelijke instantie zijn die de concrete actie inleidt;

b) ofwel een privaatrechtelijke instantie volgens het recht van een lidstaat zijn (de "private partner") die voor de uitvoering van de concrete actie is of zal worden gekozen.

2. De publiekrechtelijke instantie die de concrete PPP-actie inleidt, kan voorstellen dat de private partner die na goedkeuring van de concrete actie zal worden gekozen, de begunstigde van de steun uit de ESI-fondsen is. In dat geval hangt het goedkeuringsbesluit af van de managementautoriteit die zich ervan vergewist dat de gekozen partner alle overeenkomstige verplichtingen van een begunstigde uit hoofde van deze verordening nakomt en overneemt.

3. De private partner die voor de uitvoering van de concrete actie is gekozen, kan tijdens de uitvoering als begunstigde worden vervangen indien dit wordt verlangd op grond van de voorwaarden van de PPP of de financieringsovereenkomst tussen de private partner en de financiële instelling die de concrete actie mee financiert. In dat geval wordt de vervangende private partner of publiekrechtelijke instantie de begunstigde, mits de managementautoriteit zich ervan heeft vergewist dat de vervangende partner alle overeenkomstige verplichtingen van een begunstigde uit hoofde van deze verordening nakomt en overneemt.

4. De Commissie is bevoegd overeenkomstig artikel 149 gedelegeerde handelingen vast te stellen met aanvullende voorschriften betreffende de vervanging van een begunstigde en een verandering in de daarmee verband houdende verantwoordelijkheden.

5. Een vervanging van een begunstigde wordt niet beschouwd als een in artikel 71, lid 1, onder b), bedoelde verandering in de eigendom, indien die vervanging in overeenstemming is toepasselijke voorwaarden bepaald in lid 3 van dit artikel en in de op grond van lid 4 van dit artikel vastgestelde gedelegeerde handeling

Artikel 64

Steun voor concrete PPP-acties

1. In het geval van een concrete PPP-actie waarbij de begunstigde een overheidsinstantie is, worden uitgaven die door de private partner in het kader van een concrete PPP-actie zijn gedaan en betaald, in afwijking van artikel 65, lid 2, beschouwd als gedaan en betaald door een begunstigde en opgenomen in een betalingsverzoek aan de Commissie mits aan de volgende voorwaarden is voldaan:

- a) de begunstigde heeft een PPP-overeenkomst met een private partner gesloten;
- b) de managementautoriteit heeft zich ervan vergewist dat de door de begunstigde gedeclareerde uitgaven door de private partner zijn betaald en dat de concrete actie aan het toepasselijke Unie- en nationale recht, het programma en de voorwaarden voor steun aan de concrete actie voldoet.

2. Betalingen aan begunstigden in verband met uitgaven die in een in lid 1 bedoeld betalingsverzoek zijn opgenomen, worden op een geblokkeerde rekening gedaan die daartoe op naam van de begunstigde is geopend.

3. De op de in lid 2 bedoelde geblokkeerde rekening gezette middelen zullen worden gebruikt voor betalingen in het kader van de PPP-overeenkomst, met inbegrip van betalingen die moeten worden gedaan ingeval de PPP-overeenkomst wordt beëindigd.

4. De Commissie is bevoegd overeenkomstig artikel 149 gedelegeerde handelingen vast te stellen ter bepaling van de in PPP-overeenkomsten op te nemen vereisten waaraan ten minste moet worden voldaan voor de toepassing van de in lid 1 van dit artikel bedoelde afwijking; daartoe behoren ook bepalingen omtrent de beëindiging van de PPP-overeenkomst moeten worden toegepast en bepalingen die moeten zorgen voor een toereikend controlespoor.

HOOFDSTUK III

Subsidiabiliteit van de uitgaven en duurzaamheid

Artikel 65

Subsidiabiliteit

1. De subsidiabiliteit van de uitgaven wordt op basis van de nationale voorschriften bepaald, tenzij specifieke voorschriften zijn vastgesteld in of op grond van deze verordening of de fondsspecifieke voorschriften.

2. Uitgaven komen voor een bijdrage uit de ESI-fondsen in aanmerking als zij zijn gedaan door een begunstigde en betaald tussen de datum van indiening van het programma bij de Commissie of, als dat eerder is, 1 januari 2014, en 31 december 2023. Uitgaven komen bovendien alleen voor een bijdrage uit het ELFPPO in aanmerking als de desbetreffende steun tussen 1 januari 2014 en 31 december 2023 werkelijk betaald is door het betaalorgaan.

3. Als afwijking van lid 2 zijn uitgaven in het kader van het YEI subsidiabel vanaf 1 september 2013.

4. In het geval van kosten die op grond van artikel 67, lid 1, eerste alinea, onder b) en c), worden terugbetaald, moeten de acties die de basis voor de vergoeding vormen tussen 1 januari 2014 en 31 december 2023 zijn uitgevoerd.

5. Als afwijking van lid 4 is de startdatum voor kosten die overeenkomstig artikel 67, lid 1, eerste alinea, onder b) en c), worden terugbetaald voor acties in het kader van het YEI, 1 september 2013.

6. Concrete acties die fysiek voltooid zijn of volledig ten uitvoer zijn gelegd voordat de financieringsaanvraag in het kader van het programma door de begunstigde bij de managementautoriteit is ingediend, worden niet voor steun uit de ESI-fondsen geselecteerd, ongeacht of alle betrokken betalingen door de begunstigde zijn verricht.

7. Dit artikel laat de voorschriften van artikel 58 betreffende de subsidiabiliteit van technische bijstand op initiatief van de Commissie onverlet.

8. Dit lid is van toepassing op concrete acties die tijdens de uitvoering ervan netto-inkomsten genereren en waarop artikel 61, leden 1 tot en met 6, niet van toepassing zijn.

De subsidiabele uitgaven van de concrete actie waarvoor medefinanciering uit de ESI-fondsen zal worden ontvangen, worden uiterlijk op het tijdstip van de door de begunstigde ingediende aanvraag voor de eindbetaling verminderd met de uitsluitend tijdens de uitvoering van de concrete actie rechtstreeks gegenereerde netto-inkomsten waarmee geen rekening is gehouden op het tijdstip van goedkeuring van die actie. Indien niet alle kosten voor medefinanciering in aanmerking komen, worden de netto-inkomsten verhoudingsgewijs toegerekend aan de wel en de niet subsidiabele delen van de kosten.

Dit lid geldt niet voor:

- a) technische bijstand;
- b) financieringsinstrumenten;
- c) terugvorderbare steun die volledig terugbetaald moet worden;
- d) prijzen;
- e) concrete acties waarvoor de voorschriften inzake staatssteun gelden;
- f) concrete acties met overheidssteun in de vorm van forfaitaire bedragen of standaardschalen van eenheidskosten, op voorwaarde dat vooraf rekening is gehouden met de netto-inkomsten;
- g) concrete acties in het kader van een gezamenlijk actieplan op voorwaarde dat vooraf rekening is gehouden met de netto-inkomsten;
- h) concrete acties waarvoor steunbedragen of steunpercentages zijn vastgesteld in bijlage I bij de ELFPO-verordening; of
- i) concrete acties waarvoor de totale subsidiabele kosten ten hoogste 50 000 EUR bedragen.

Ten behoeve van dit artikel en artikel 61 worden betalingen die de begunstigde ingevolge een contractuele boete ingevolge het verbreken van een overeenkomst tussen de begunstigde en een derde dan wel derden ontvangt, of die worden gedaan naar aanleiding van het feit dat een derde die volgens de regels voor overheidsopdrachten is gekozen, zijn aanbieding intrekt (de 'borgsom'), niet als inkomsten beschouwd en niet afgetrokken van de subsidiabele uitgaven van de concrete actie.

9. Als uitgaven subsidiabel worden doordat een programma wordt gewijzigd, zijn zij pas subsidiabel vanaf de datum waarop het verzoek tot wijziging bij de Commissie is ingediend, of, in geval artikel 96, lid 11, wordt toegepast, vanaf de datum waarop het besluit tot wijziging van het programma in werking treedt.

De fondsspecifieke voorschriften voor het EFMZV kunnen afwijken van de eerste alinea.

10. Als afwijking van lid 9 kunnen in de ELFPO-verordening specifieke bepalingen betreffende de begindatum van de subsidiabiliteit worden vastgesteld.

11. Voor een concrete actie mag steun uit een of meer ESI-fondsen of uit een of meer programma's en uit andere instrumenten van de Unie worden ontvangen op voorwaarde dat voor een uitgavenpost die in een betalingsverzoek voor vergoeding door een van de ESI-fondsen wordt opgenomen, geen steun wordt ontvangen uit een ander Fonds of instrument van de Unie, noch uit hetzelfde Fonds in het kader van een ander programma.

Artikel 66

Vormen van steun

De ESI-fondsen worden gebruikt om steun te verlenen in de vorm van subsidies, prijzen, terugvorderbare bijstand en financieringsinstrumenten of een combinatie daarvan.

In het geval van terugvorderbare bijstand wordt de aan de instantie die de steun heeft verleend of aan een andere bevoegde autoriteit van de lidstaat terugbetaalde steun op een afzonderlijke rekening gestort of met behulp van boekhoudkundige codes afgezonderd en hergebruikt voor hetzelfde doeleinde of overeenkomstig de doelstellingen van het programma.

Artikel 67

Subsidievormen en terugvorderbare bijstand

1. Subsidies en terugvorderbare bijstand kunnen in de volgende vormen worden verleend:

- a) vergoeding van werkelijk gemaakte en betaalde subsidiabele kosten, in voorkomend geval gecombineerd met bijdragen in natura en afschrijvingskosten;
- b) standaardschalen van eenheidskosten;
- c) forfaitaire bedragen waarbij de overheidsbijdrage niet meer dan 100 000 EUR bedraagt;
- d) forfaitaire financiering, bepaald door een percentage toe te passen op een of meer gedefinieerde categorieën kosten.

Fondsspecifieke voorschriften kunnen de vormen van subsidies en terugvorderbare bijstand die van toepassing zijn op bepaalde concrete acties, beperken.

2. In afwijking van lid 1 kunnen in de EFMZV-verordening bijkomende vormen van subsidies en bijkomende berekeningsmethoden worden vastgesteld.

3. De in lid 1 bedoelde subsidievormen mogen alleen worden gecombineerd als elke vorm verschillende categorieën kosten dekt of als zij gebruikt worden voor verschillende projecten die deel uitmaken van een concrete actie of voor opeenvolgende fasen van een concrete actie.

4. Als een concrete actie of een project dat deel uitmaakt van een concrete actie uitsluitend wordt uitgevoerd middels de openbare aanbesteding van werken, goederen of diensten, is alleen lid 1, eerste alinea, onder a), van toepassing. Als de openbare aanbesteding binnen een concrete actie of een project dat deel uitmaakt van een concrete actie tot bepaalde categorieën kosten beperkt is, mogen alle in lid 1 bedoelde subsidievormen worden toegepast.

5. De in lid 1, eerste alinea, onder b), c) en d), bedoelde bedragen worden vastgesteld op één van de hierna genoemde manieren:

- a) een eerlijke, billijke en controleerbare berekeningsmethode op basis van:
 - i) statistische gegevens of andere objectieve informatie; of
 - ii) de gecontroleerde historische gegevens van individuele begunstigten; of
 - iii) de toepassing van de gebruikelijke kostenberekeningsmethoden van individuele begunstigten;
- b) conform de voorschriften voor de toepassing van overeenkomstige schalen van eenheidskosten, forfaitaire bedragen en vaste percentages die van toepassing zijn voor beleidsmaatregelen van de Unie voor soortgelijke soorten concrete acties en begunstigten;
- c) conform de voorschriften voor de toepassing van overeenkomstige schalen van eenheidskosten, forfaitaire bedragen en vaste percentages die worden toegepast op grond van regelingen voor volledig door de lidstaat gefinancierde subsidies voor soortgelijke soorten concrete acties en begunstigten;
- d) in deze verordening of de fondsspecifieke voorschriften vastgestelde percentages;
- e) specifieke methoden voor de bepaling van bedragen die zijn vastgesteld overeenkomstig de fondsspecifieke voorschriften.

6. In het document waarin de voorwaarden voor de steun voor elke concrete actie worden vastgesteld, worden de methode voor de vaststelling van de kosten van de concrete actie en de voorwaarden voor betaling van de subsidie beschreven.

Artikel 68

Forfaitaire financiering van de indirecte kosten en personeelskosten betreffende subsidies en terugvorderbare bijstand

1. Wanneer de uitvoering van een concrete actie indirecte kosten oplevert, mogen zij worden berekend door middel van een van de volgende vast percentages:

- a) een vast percentage van maximaal 25 % van de subsidiabele directe kosten, mits het percentage wordt berekend volgens een eerlijke, billijke en controleerbare methode of volgens een methode die wordt toegepast op grond van regelingen voor volledig door de lidstaat gefinancierde subsidies voor soortgelijke soorten concrete acties en begunstigten;

- b) een vast percentage van maximaal 15 % van de subsidiabele directe personeelskosten waarbij er geen vereiste is voor de lidstaat om te berekenen welk percentage van toepassing is;
- c) een vast percentage dat wordt toegepast op de subsidiabele directe kosten op basis van bestaande methoden en overeenkomstige percentages, die van toepassing zijn voor beleidsmaatregelen van de Unie voor soortgelijke soorten concrete acties en begunstigten.

De Commissie is bevoegd overeenkomstig artikel 149 gedelegeerde handelingen vast te stellen met betrekking tot de vaststelling van het vaste percentage en de methoden daarvoor, als bedoeld onder c) van de eerste alinea van dit lid.

2. Om de personeelskosten die gepaard gaan met de uitvoering van een concrete actie te bepalen, mag het uurloon worden berekend door het meest recente bruto jaarcijfer inzake tewerkstellingskosten te delen door 1 720 uren.

Artikel 69

Specifieke subsidiabiliteitsvoorschriften voor subsidies en terugvorderbare bijstand

1. Bijdragen in natura in de vorm van werken, goederen, diensten, grond en onroerend goed waarvoor geen door facturen of documenten met gelijkwaardige bewijskracht gestaafde contante betalingen zijn verricht, kunnen subsidiabel zijn op voorwaarde dat de subsidiabiliteitsvoorschriften van de ESIfondsen en van het programma daarin voorzien en dat aan alle volgende criteria wordt voldaan:

- a) de aan de concrete actie betaalde overheidssteun die bijdragen in natura omvat, is aan het einde van de concrete actie niet hoger dan de totale subsidiabele uitgaven, exclusief bijdragen in natura;
- b) de aan bijdragen in natura toegekende waarde is niet hoger dan de kosten die gewoonlijk op de desbetreffende markt worden aanvaard;
- c) er is een onafhankelijke beoordeling en verificatie van de waarde en de verstrekking van de bijdrage mogelijk;
- d) bij verstrekking van grond of onroerend goed kan een contante betaling worden gedaan met het oog op een huurovereenkomst voor een nominaal bedrag per jaar dat niet meer bedraagt dan een enkele eenheid van de valuta van de betreffende lidstaat;
- e) bij bijdragen in natura in de vorm van onbetaalde arbeid, wordt de waarde van de arbeid bepaald aan de hand van de gecontroleerde werkelijke arbeidstijd en de hoogte van de beloning voor soortgelijke arbeid.

De waarde van de grond of het onroerend goed als bedoeld in dit lid, eerste alinea, onder d), wordt gecertificeerd door een onafhankelijke gekwalificeerde deskundige of een hiertoe gemachtigde officiële instantie en bedraagt niet meer dan de in lid 3, onder b), bedoelde bovengrens;

2. Afschrijvingskosten kunnen als subsidiabel worden beschouwd indien is voldaan aan de volgende voorwaarden:

- a) de subsidiabiliteitsvoorschriften van het programma staan dit toe;
- b) het uitgavenbedrag wordt naar behoren gestaafd door ondersteunende documenten met dezelfde bewijskracht als facturen voor subsidiabele kosten wanneer het in de in artikel 67, lid 1, eerste alinea, onder a), bedoelde vorm wordt terugbetaald;
- c) de kosten hebben uitsluitend betrekking op de steunperiode voor de concrete actie;
- d) er is geen overheidssubsidie verleend voor de aanschaf van de afgeschreven activa.

3. De volgende kosten komen niet in aanmerking voor een bijdrage uit de ESI-fondsen of uit het in artikel 92, lid 6, bedoelde bedrag aan steun dat uit het Cohesiefonds naar de Connecting Europe Facility is overgedragen:

- a) debetrente, behalve met betrekking tot subsidies verleend in de vorm van een rentesubsidie of een subsidie voor garantievergoedingen;
- b) de aankoop van niet-bebouwde en gebouwde grond voor een bedrag van meer dan 10 % van de totale subsidiabele uitgaven van de betrokken concrete actie. Voor verwaarloosde gebieden en voormalige industriezones met gebouwen wordt die grens opgetrokken tot 15 %. In uitzonderlijke en naar behoren gemotiveerde gevallen kan een overschrijding van de bovengenoemde percentages worden toegestaan voor concrete acties ten behoeve van milieubehoud;
- c) belasting op de toegevoegde waarde (btw), behalve indien deze krachtens de nationale btw-wetgeving niet terugvorderbaar is.

Artikel 70

Subsidiabiliteit van concrete acties afhankelijk van de plaats van uitvoering

1. Concrete acties die door de ESI-fondsen worden ondersteund, moeten, behoudens de afwijkingen in de leden 2 en 3 en de fondsspecifieke voorschriften, worden uitgevoerd in het programmagebied.

2. De managementautoriteit kan aanvaarden dat een concrete actie buiten het programmagebied, maar binnen de Unie, wordt uitgevoerd als aan alle volgende voorwaarden wordt voldaan:

- a) de concrete actie komt ten goede aan het programmagebied;
- b) het totaalbedrag dat in het kader van het programma aan concrete acties buiten het programmagebied wordt toegewezen, bedraagt niet meer dan 15 % van de steun uit het EFRO, het Cohesiefonds en het EFMZV op het niveau van de prioriteit of niet meer dan 5 % van de steun uit het ELFPD op het niveau van het programma;

c) het toezichtcomité heeft met de betrokken concrete actie of soorten concrete acties ingestemd;

d) de verplichtingen van de autoriteiten voor het programma in verband met beheer, controle en audit van de concrete actie worden vervuld door de autoriteiten die verantwoordelijk zijn voor het programma in het kader waarvan de concrete actie wordt ondersteund, of zij sluiten overeenkomsten met autoriteiten in het gebied waar de concrete actie wordt uitgevoerd.

3. Uitgaven voor concrete acties die betrekking hebben op technische bijstand of promotieactiviteiten, mogen buiten de Unie worden gedaan, mits aan de voorwaarden in lid 2, onder a), en de verplichtingen in verband met beheer, controle en audit van de concrete actie wordt voldaan.

4. De leden 1 tot en met 3 zijn niet van toepassing op programma's in het kader van de doelstelling "Europese territoriale samenwerking" en de leden 2 en 3 zijn niet van toepassing op door het ESF ondersteunde concrete acties.

Artikel 71

Duurzaamheid van concrete acties

1. Voor een concrete actie die een investering in infrastructuur of een productieve investering omvat, wordt de bijdrage uit de ESI-fondsen terugbetaald wanneer, binnen vijf jaar na de eindbetaling aan de begunstigde of in voorkomend geval binnen een in de voorschriften betreffende staatssteun gestelde termijn, deze concrete actie onderworpen is aan een van de volgende gebeurtenissen:

- a) een productieactiviteit wordt beëindigd of verplaatst naar een locatie buiten het programmagebied;
- b) een verandering in de eigendom van een infrastructuurvoorziening plaatsvindt waardoor een onderneming of een overheidsinstantie een onrechtmatig voordeel behaalt;
- c) een substantiële verandering in de aard, de doelstellingen of de uitvoeringsvoorwaarden plaatsvindt waardoor de oorspronkelijke doelstellingen worden ondermijnd.

De onverschuldigd voor de concrete actie betaalde bedragen worden door de lidstaat teruggevorderd naar rato van de periode waarvoor niet aan de vereisten is voldaan.

De lidstaten mogen de in de eerste alinea vastgestelde termijn verkorten tot drie jaar bij behoud van investeringen of door het mkb gecreëerde banen.

2. Als een concrete actie een investering in infrastructuur of een productieve investering omvat, wordt de bijdrage uit de ESI-fondsen terugbetaald wanneer de productieactiviteit binnen tien jaar na de eindbetaling aan de begunstigde wordt verplaatst naar een locatie buiten de Unie, behalve indien de begunstigde een mkb-bedrijf behoort. Indien de bijdrage uit de ESI-fondsen de vorm van staatssteun aanneemt, wordt de periode van tien jaar vervangen door de uit hoofde van de voorschriften inzake staatssteun toepasselijke termijn.

3. Voor door het ESF ondersteunde concrete acties en voor door de andere ESI-fondsen ondersteunde concrete acties die geen investering in infrastructuur of een productieve investering omvatten, wordt de bijdrage uit het Fonds alleen terugbetaald als de acties onderworpen zijn aan een verplichting tot behoud van de investering krachtens de toepasselijke voorschriften betreffende staatssteun en als binnen de in die voorschriften gestelde termijn een productieactiviteit van de concrete acties wordt beëindigd of verplaatst.

4. De leden 1, 2 en 3 zijn niet van toepassing op bijdragen aan of door financieringsinstrumenten, noch op concrete acties waarvan een productieactiviteit wordt beëindigd wegens een niet-frauduleus faillissement.

5. De leden 1, 2 en 3 zijn niet van toepassing op natuurlijke personen die de begunstigde zijn van investeringssteun en na voltooiing van de concrete investeringsactie in aanmerking komen voor steun en steun ontvangen krachtens Verordening (EU) nr. 1309/2013 van het Europees Parlement en de Raad, wanneer de betrokken investering rechtstreeks verband houdt met het soort activiteit waarvoor is vastgesteld dat het voor steun uit het Europees Fonds voor aanpassing aan de globalisering in aanmerking komt.

TITEL VIII

BEHEER EN CONTROLE

HOOFDSTUK I

Beheers- en controlesystemen

Artikel 72

Algemene beginselen van beheers- en controlesystemen

Beheers- en controlesystemen bestaan overeenkomstig artikel 4, lid 8, uit:

- a) een omschrijving van de functies van elke bij het beheer en de controle betrokken instantie en de toewijzing van de functies binnen elke instantie;
- b) de naleving van het beginsel van functiescheiding tussen dergelijke instanties en binnen elke instantie;
- c) procedures om de juistheid en regelmatigheid van de gedeclareerde uitgaven te waarborgen;
- d) computersystemen voor boekhouding, voor de opslag en doorgifte van financiële gegevens en gegevens over indicatoren, voor toezicht en voor rapportage;
- e) als de verantwoordelijke instantie de uitvoering van taken aan een andere instantie toevertrouwt: systemen voor rapportage en toezicht;
- f) regelingen voor audits van de werking van de beheers- en controlesystemen;
- g) systemen en procedures om voor een toereikend controlespoor te zorgen;

- h) de voorkoming, opsporing en correctie van onregelmatigheden, waaronder fraude, en de terugvordering van onverschuldigd betaalde bedragen, vermeerderd met eventuele rente wegens laattijdige betaling.

Artikel 73

Verantwoordelijkheden in het kader van gedeeld beheer

Uit hoofde van het beginsel van gedeeld beheer zijn de lidstaten en de Commissie overeenkomstig hun in deze verordening en in de fondsspecifieke voorschriften vastgestelde respectieve verantwoordelijkheden, verantwoordelijk voor het beheer en de controle van programma's.

Artikel 74

Verantwoordelijkheden van de lidstaten

1. De lidstaten vervullen de verplichtingen in verband met beheer, controle en audit en nemen de daaruit voortvloeiende verantwoordelijkheden op zich die zijn neergelegd in de voorschriften voor gedeeld beheer, zoals opgenomen in het Financieel Reglement en de fondsspecifieke voorschriften.

2. De lidstaten waarborgen dat hun beheers- en controlesystemen voor programma's overeenkomstig de fondsspecifieke voorschriften worden opgezet en dat deze systemen doeltreffend functioneren.

3. De lidstaten zorgen voor doeltreffende regelingen voor het onderzoek van klachten in verband met de ESI-fondsen. De lidstaten zijn, overeenkomstig hun institutioneel en juridisch kader, verantwoordelijk voor het toepassingsgebied, de regels en de procedures betreffende dergelijke regelingen. Op verzoek van de Commissie onderzoeken de lidstaten bij de Commissie neergelegde klachten die onder het toepassingsgebied van hun regelingen vallen. De lidstaten lichten de Commissie op verzoek in over de resultaten van deze onderzoeken.

4. Voor alle officiële uitwisseling van informatie tussen de lidstaat en de Commissie wordt een systeem voor elektronische gegevensuitwisseling gebruikt. De Commissie stelt uitvoeringshandelingen vast met de voorwaarden waaraan dat systeem voor elektronische gegevensuitwisseling moet voldoen. Die uitvoeringshandelingen worden volgens de in artikel 150, lid 3, bedoelde onderzoeksprocedure vastgesteld.

HOOFDSTUK II

Bevoegdheden en verantwoordelijkheden van de Commissie

Artikel 75

Bevoegdheden en verantwoordelijkheden van de Commissie

1. Op basis van de beschikbare informatie, met inbegrip van informatie over de aanwijzing van organen die verantwoordelijk zijn voor beheer en controle, de documenten die elk jaar krachtens artikel 59, lid 5, van het Financieel Reglement worden verstrekt door die aangewezen organen, controleverslagen, jaarverslagen over de uitvoering en de door instanties van de lidstaten en de Unie uitgevoerde audits, gaat de Commissie na of de lidstaten beheers- en controlesystemen hebben opgezet die aan deze verordening en de fondsspecifieke voorschriften voldoen en of die systemen tijdens de uitvoering van de programma's doeltreffend functioneren.

2. Ambtenaren van de Commissie of gemachtigde vertegenwoordigers van de Commissie kunnen behoudens urgente gevallen audits of controles ter plaatse verrichten, mits deze ten minste twaalf werkdagen van tevoren aan de bevoegde nationale autoriteit worden aangekondigd. De Commissie neemt het evenredigheidsbeginsel in acht door rekening te houden met de noodzaak onnodige herhaling van audits of controles door de lidstaten te vermijden, met de omvang van het risico voor de begroting van de Unie en met de noodzaak de administratieve lasten voor de begunstigten overeenkomstig de fondsspecifieke voorschriften tot een minimum te beperken. Bij deze audits of controles kan het in het bijzonder gaan om een verificatie van de doeltreffende werking van de beheers- en controlesystemen voor een programma of een deel ervan, concrete acties en een beoordeling van het goede financiële beheer van concrete acties of programma's. Aan deze audits of controles mogen ambtenaren of gemachtigde vertegenwoordigers van de lidstaat deelnemen.

Ambtenaren van de Commissie of gemachtigde vertegenwoordigers van de Commissie die naar behoren bevoegd zijn tot het verrichten van audits of controles ter plaatse, krijgen inzage in alle noodzakelijke gegevens, documenten en metagegevens over de door de ESI-fondsen gesteunde concrete acties, ongeacht de aard van de drager, of tot de beheers- en controlesystemen. De lidstaten verstrekken de Commissie op verzoek kopieën van deze gegevens, documenten en metagegevens.

De in dit lid beschreven bevoegdheden doen niet af aan de toepassing van de nationale bepalingen die bepaalde handelingen voorbehouden aan bij nationaal recht specifiek aangewezen ambtenaren. Ambtenaren en gemachtigde vertegenwoordigers van de Commissie nemen onder meer niet deel aan huiszoekingen of aan de formele ondervraging van verdachten binnen het kader van het nationale recht. Dergelijke ambtenaren en vertegenwoordigers hebben evenwel inzage in de aldus verkregen informatie, onverminderd de bevoegdheden van nationale gerechtelijke instanties en met volledige inachtneming van de grondrechten van de betrokken rechtssubjecten.

3. De Commissie kan verlangen dat een lidstaat de nodige maatregelen neemt om de doeltreffende werking van zijn beheers- en controlesystemen of de juistheid van de uitgaven overeenkomstig de fondsspecifieke voorschriften te waarborgen.

TITEL IX

FINANCIEEL BEHEER, ONDERZOEK EN GOEDKEURING VAN REKENINGEN EN FINANCIËLE CORRECTIES, VRIJMAKING

HOOFDSTUK I

Financieel beheer

Artikel 76

Vastleggingen

De vastleggingen van de Unie voor elk programma geschieden in de periode van 1 januari 2014 tot en met 31 december 2020 in jaarlijkse tranches voor elk Fonds. De vastleggingen in verband met de prestatiereserve in elk programma geschieden afzonderlijk van de rest van de toewijzing aan het programma.

Het besluit van de Commissie tot vaststelling van een programma vormt een financieringsbesluit in de zin van artikel 84, van het Financieel Reglement en vormt na kennisgeving aan de betrokken lidstaat een juridische verbintenis in de zin van dat reglement.

De vastlegging voor de eerste tranche geschiedt voor elk programma na de vaststelling van het programma door de Commissie.

De vastleggingen voor de latere tranches worden vóór 1 mei van elk jaar door de Commissie verricht op basis van het in de tweede alinea van dit lid bedoelde besluit, behalve wanneer artikel 16 van het Financieel Reglement van toepassing is.

Na toepassing van het prestatiekader overeenkomstig artikel 22 maakt de Commissie, als prioriteiten hun mijlpalen niet hebben bereikt, indien nodig de overeenkomstige kredieten vrij die voor de programma's in kwestie zijn vastgelegd als onderdeel van de prestatiereserve en maakt zij deze opnieuw beschikbaar voor de programma's waarvoor de toewijzing is verhoogd als gevolg van een wijziging die door de Commissie is goedgekeurd overeenkomstig artikel 22, lid 5.

Artikel 77

Gemeenschappelijke voorschriften voor betalingen

1. Betalingen van de Commissie voor de bijdragen uit de ESI-fondsen aan elk programma worden verricht overeenkomstig de begrotingskredieten en onder voorbehoud van de beschikbaarheid van begrotingsmiddelen. Elke betaling wordt afgeboekt op de oudste openstaande vastleggingen van het betrokken Fonds.

2. Er worden geen betalingen in verband met de vastleggingen van de prestatiereserve gedaan vóór de definitieve toewijzing van de prestatiereserve, overeenkomstig artikel 22, leden 3 en 4.

3. De betalingen gebeuren in de vorm van een voorfinanciering, tussentijdse betalingen en een betaling van het eindsaldo.

4. Voor vormen van steun uit hoofde van artikel 67, lid 1, eerste alinea, onder b), c) en d), artikel 68 en artikel 69 worden de volgens de toepasselijke grondslag berekende kosten als subsidieabele uitgaven beschouwd.

Artikel 78

Gemeenschappelijke voorschriften voor de berekening van tussentijdse betalingen en de betaling van het eindsaldo

De fondsspecifieke voorschriften bevatten bepalingen voor de berekening van de bedragen die worden terugbetaald als tussentijdse betaling en van het eindsaldo. Dit bedrag wordt berekend door toepassing van het specifieke medefinancieringspercentage dat op de subsidieabele uitgaven van toepassing is.

Artikel 79

Betalingsverzoeken

1. De specifieke procedure en de in te dienen informatie voor betalingsverzoeken met betrekking tot een ESI-fonds worden in de fondsspecifieke voorschriften vastgesteld.

2. Betalingsverzoeken die bij de Commissie worden ingediend, moeten alle informatie bevatten die de Commissie nodig heeft om rekeningen op te stellen overeenkomstig artikel 68, lid 3, van het Financieel Reglement.

Artikel 80

Gebruik van de euro

De bedragen die worden vermeld in programma's die door de lidstaten worden ingediend, in uitgavenramingen, in uitgavenstaten, in betalingsverzoeken en in rekeningen en uitgaven die worden vermeld in de jaarverslagen en het eindverslag over de uitvoering, luiden in euro's.

Artikel 81

Betaling van initiële voorfinanciering

1. Na het besluit van de Commissie tot vaststelling van het programma betaalt de Commissie een initieel voorfinancieringsbedrag voor de hele programmeringsperiode. Het initieel voorfinancieringsbedrag wordt overeenkomstig de budgettaire behoeften in tranches uitgekeerd. Het niveau van de tranches worden in de fondsspecifieke voorschriften vastgesteld.

2. De initiële voorfinanciering wordt uitsluitend gebruikt voor betalingen aan begunstigten ter uitvoering van het programma. Zij wordt onverwijld aan de hiervoor verantwoordelijke instantie ter beschikking gesteld.

Artikel 82

Goedkeuring van initiële voorfinanciering

Het als initiële voorfinanciering uitgekeerde bedrag moet uiterlijk bij afsluiting van het programma volledig zijn behandeld in het kader van de goedkeuring van de rekeningen van de Commissie.

Artikel 83

Uitstel van betalingstermijn

1. De gedelegeerde ordonnateur in de zin van het Financieel Reglement kan de betalingstermijn voor een aanvraag betreffende een tussentijdse betaling maximaal zes maanden uitstellen als:

- a) er op basis van door een auditinstantie van de lidstaat of van de Unie verstrekte informatie duidelijke aanwijzingen zijn voor significante tekortkomingen in de werking van het beheers- en controlesysteem;
- b) de gedelegeerde ordonnateur aanvullende verificaties moet verrichten naar aanleiding van informatie die ter kennis van die ordonnateur is gekomen, die hem doet vermoeden dat uitgaven in een betalingsaanvraag verband houden met een onregelmatigheid met ernstige financiële gevolgen;
- c) een van de krachtens artikel 59, lid 5, van het Financieel Reglement vereiste documenten niet is ingediend.

De lidstaat kan ermee instemmen dat de duur van de onderbreking met nog eens drie maanden wordt verlengd.

De fondsspecifieke voorschriften voor het EFMZV kunnen specifieke gronden vastleggen voor uitstel van betalingen verbonden aan de niet-naleving van regels die van toepassing zijn uit hoofde van het gemeenschappelijk visserijbeleid, die evenredig zullen zijn, gezien de aard, ernst, duur en het zich herhaaldelijk voordoen van die niet-naleving.

2. De gedelegeerde ordonnateur beperkt het uitstel tot het deel van de uitgaven waarop de betalingsaanvraag betrekking heeft waarvoor de in de eerste alinea van lid 1 bedoelde elementen gelden, tenzij niet kan worden uitgemaakt om welk deel van de uitgaven het gaat. De gedelegeerde ordonnateur stelt de lidstaat en de managementautoriteit onmiddellijk schriftelijk in kennis van de reden voor het uitstel en verzoekt hen de situatie recht te zetten. De gedelegeerde ordonnateur beëindigt het uitstel zodra de nodige maatregelen zijn genomen.

HOOFDSTUK II

Onderzoek en goedkeuring van rekeningen

Artikel 84

Termijn voor het onderzoek en de goedkeuring van de rekeningen door de Commissie

Uiterlijk op 31 mei van het jaar volgend op het einde van de boekhoudperiode past de Commissie, overeenkomstig artikel 59, lid 6, van het Financieel Reglement procedures voor het onderzoek en de goedkeuring van de rekeningen toe en deelt zij de lidstaat mee of zij de rekeningen overeenkomstig de fondsspecifieke voorschriften beschouwt als volledig, nauwkeurig en waarachtig.

HOOFDSTUK III

Financiële correcties

Artikel 85

Financiële correcties door de Commissie

1. De Commissie verricht financiële correcties door de bijdrage van de Unie aan een programma geheel of gedeeltelijk in te trekken en bedragen van de lidstaat terug te vorderen, om uitgaven die in strijd met het toepasselijke recht zijn verricht uit te sluiten van Uniefinanciering.

2. Een inbreuk op het toepasselijke recht leidt alleen tot een financiële correctie voor uitgaven die bij de Commissie zijn gedeclareerd, en als aan een van de volgende voorwaarden wordt voldaan:

- a) de inbreuk heeft gevolgen voor de selectie van een concrete actie door de verantwoordelijke instantie voor steun uit het ESI-fonds of in gevallen waar het, door de aard van de inbreuk, niet mogelijk is deze gevolgen vast te stellen, maar er een gegrond risico bestaat dat de inbreuk deze gevolgen heeft gehad;
- b) de inbreuk heeft gevolgen voor het voor vergoeding uit de begroting van de Unie gedeclareerde uitgavenbedrag of, in gevallen waar het, door de aard van de inbreuk, niet mogelijk is de financiële gevolgen te kwantificeren, maar er een gegrond risico bestaat dat de inbreuk deze gevolgen heeft gehad.

3. De Commissie neemt bij haar besluit over de financiële correctie uit hoofde van lid 1 het proportionaliteitsbeginsel in acht door rekening te houden met de aard en de ernst van de inbreuk op het toepasselijke recht, alsook met de financiële gevolgen ervan voor de begroting van de Unie. De Commissie houdt het Europees Parlement op de hoogte van haar besluiten met betrekking tot de toepassing van financiële correcties.

4. De criteria en de procedures voor de toepassing van financiële correcties worden vastgesteld in de fondsspecifieke voorschriften.

HOOFDSTUK IV

Vrijmaking

Artikel 86

Beginselen

1. Alle programma's worden onderworpen aan een vrijmakingsprocedure die wordt vastgesteld volgens het beginsel dat de aan een vastlegging verbonden bedragen die niet binnen een bepaalde periode onder een voorfinanciering of betalingsverzoek vallen, inclusief een betalingsverzoek waarvoor voor het geheel of een gedeelte een uitstel of een schorsing van betaling geldt, worden vrijgemaakt.

2. De vastlegging voor het laatste jaar van de periode wordt vrijgemaakt volgens de voorschriften die voor de afsluiting van de programma's moeten worden gevolgd.

3. In de fondsspecifieke voorschriften wordt vastgesteld op welke wijze het vrijmakingsvoorschrift voor elk ESI-fonds precies wordt toegepast.

4. Als documenten die voor de afsluiting vereist zijn, niet vóór de in de fondsspecifieke voorschriften vastgestelde uiterste termijn zijn ingediend, wordt het nog openstaande deel van de vastleggingen vrijgemaakt.

5. Voor de vastleggingen in verband met de prestatiereserve geldt alleen de vrijmakingsprocedure van lid 4.

Artikel 87

Uitzonderingen op de vrijmaking

1. Het bedrag van de vrijmaking wordt verlaagd met de bedragen die gelijkwaardig zijn aan dat deel van de vastlegging waarvoor:

- a) de concrete acties zijn geschorst door een gerechtelijke procedure of een administratief beroep met schorsende werking; of
- b) geen betalingsverzoek kon worden ingediend wegens overmacht, voor zover deze situatie ernstige gevolgen had voor de uitvoering van het programma of een deel daarvan.

De nationale autoriteiten die zich op overmacht beroepen uit hoofde van punt b) van de eerste alinea, tonen de rechtstreekse gevolgen van de overmachtsituatie voor de uitvoering van het programma of een deel ervan aan.

Voor de toepassing van punten a) en b) van de eerste alinea kan de verlaging eenmaal worden aangevraagd indien de schorsing

of de overmachtsituatie maximaal een jaar heeft geduurd, of verscheidene keren naar gelang van de duur van de overmachtsituatie of het aantal jaren tussen de datum van het wettelijke of bestuurlijke besluit tot schorsing van de uitvoering van de concrete actie en de datum van het definitieve wettelijke of bestuurlijke besluit.

2. De lidstaat stuurt de Commissie uiterlijk op 31 januari informatie over de in lid 1, van de eerste alinea, onder a) en b), bedoelde uitzonderingen die van toepassing zijn op de bedragen die uiterlijk aan het einde van het voorafgaande jaar moesten worden gedeclareerd.

Artikel 88

Procedure

1. De Commissie brengt de lidstaat en de managementautoriteit tijdig op de hoogte wanneer het risico bestaat dat de vrijmakingsregel krachtens artikel 86 wordt toegepast.

2. De Commissie informeert de lidstaat en de managementautoriteit op basis van de informatie die zij op 31 januari heeft ontvangen over de hoogte van het bedrag dat op grond van die informatie wordt vrijgemaakt.

3. De lidstaat heeft twee maanden de tijd om in te stemmen met het vrij te maken bedrag of zijn opmerkingen te doen toekomen.

4. Uiterlijk op 30 juni dient de lidstaat een herzien financieringsplan bij de Commissie in waarin het verlaagde steunbedrag voor een of meer prioriteiten van het programma voor het betrokken begrotingsjaar is opgenomen, waar nodig rekening houdend met de toewijzing per fonds en per regiocategorie. Als de lidstaat nalaat dit herziene financieringsplan in te dienen, herziene de Commissie het financieringsplan door de bijdrage uit de ESI-fondsen voor het betrokken begrotingsjaar te verlagen. Deze verlaging wordt evenredig over de prioriteiten verdeeld.

5. Uiterlijk op 30 september wijzigt de Commissie door middel van uitvoeringshandelingen het besluit tot vaststelling van het programma.

DEEL DRIE

ALGEMENE BEPALINGEN DIE VAN TOEPASSING ZIJN OP HET EFRO, HET ESF EN HET COHESIEFONDS

TITEL I

DOELSTELLINGEN EN FINANCIËEL KADER

HOOFDSTUK I

Taak, doelen en geografische dekking van de steun

Artikel 89

Taak en doelen

1. De Fondsen dragen bij tot de ontwikkeling en voortzetting van het optreden van de Unie gericht op de versterking van de economische, sociale en territoriale samenhang overeenkomstig artikel 174 VWEU.

De door de Fondsen gesteunde acties dragen ook bij tot de verwezenlijking van de strategie van de Unie voor slimme, duurzame en inclusieve groei.

2. Ter wille van de opzet bedoeld in lid 1, worden de volgende doelen nagestreefd:

- a) "investeren in groei en werkgelegenheid" in lidstaten en regio's, te ondersteunen door alle Fondsen; en
- b) "Europese territoriale samenwerking", te ondersteunen door het EFRO.

Artikel 90

Doel "Investeren in groei en werkgelegenheid"

1. De structuurfondsen ondersteunen de doelstelling "investeren in groei en werkgelegenheid" in alle regio's die behoren tot niveau 2 van de gemeenschappelijke nomenclatuur van territoriale eenheden voor de statistiek ("regio's van NUTS-niveau 2") zoals vastgesteld bij Verordening (EG) nr. 1059/2003, gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 105/2007.

2. De middelen voor de doelstelling "investeren in groei en werkgelegenheid" worden aan de volgende drie regiocategorieën van NUTS-niveau 2 toegewezen:

- a) de minder ontwikkelde regio's, waarvan het bbp per inwoner minder dan 75 % van het gemiddelde bbp van de EU-27 bedraagt;
- b) de overgangsregio's, waarvan het bbp per inwoner 75 % tot 90 % van het gemiddelde bbp van de EU-27 bedraagt;
- c) de meer ontwikkelde regio's, waarvan het bbp per inwoner meer dan 90 % van het gemiddelde bbp van de EU-27 bedraagt.

De classificatie van de regio's in een van de drie regiocategorieën wordt vastgesteld aan de hand van het bbp per inwoner, gemeten in koopkrachtpariteiten en berekend op basis van de cijfers van de Unie voor de periode 2007-2009 ten opzichte van het gemiddelde bbp van de EU-27 voor dezelfde referentieperiode.

3. Het Cohesiefonds ondersteunt de lidstaten waarvan het bni per inwoner, gemeten in koopkrachtpariteiten en berekend op basis van de cijfers van de Unie voor de periode 2008-2010, minder dan 90 % van het gemiddelde bni per inwoner van de EU-27 voor dezelfde referentieperiode bedraagt.

De lidstaten die in 2013 in aanmerking komen voor financiering uit het Cohesiefonds, maar waarvan het overeenkomstig de eerste alinea berekende nominale bni per inwoner meer bedraagt dan 90 % van het gemiddelde bni per inwoner van de EU-27, ontvangen bij wijze van bijzondere overgangsmaatregel steun uit het Cohesiefonds.

4. Onmiddellijk na de inwerkingtreding van deze verordening stelt de Commissie bij middel van een uitvoeringshandeling een besluit vast tot vaststelling van de lijst van de regio's die aan de criteria voor de in lid 2 bedoelde drie regiocategorieën voldoen, alsmede van de lidstaten die aan de in lid 3

vermelde criteria voldoen. Deze lijst geldt van 1 januari 2014 tot en met 31 december 2020.

5. In 2016 beziet de Commissie opnieuw welke lidstaten op basis van de bni-cijfers van de Unie voor de EU-27 over de periode 2012-2014 voor steun uit het Cohesiefonds in aanmerking komen. De lidstaten waarvan het nominale bni per inwoner onder 90 % van het gemiddelde bni per inwoner van de EU-27 daalt, komen voortaan in aanmerking voor steun uit het Cohesiefonds en de lidstaten die in aanmerking kwamen voor steun uit het Cohesiefonds en waarvan het nominale bni per inwoner meer bedraagt dan 90 %, komen niet langer in aanmerking en ontvangen bij wijze van bijzondere overgangsmaatregel steun uit het Cohesiefonds.

HOOFDSTUK II

Financieel kader

Artikel 91

Middelen voor economische, sociale en territoriale samenhang

1. De middelen voor economische, sociale en territoriale samenhang die voor de periode 2014-2020 voor vastlegging in de begroting beschikbaar zijn, bedragen 322 145 694 739 EUR in prijzen van 2011, jaarlijks verdeeld zoals weergegeven in bijlage VI, waarvan 325 145 694 739 EUR de globale toewijzing voor het EFRO, het ESF en het Cohesiefonds vormt en 3 000 000 000 EUR een specifieke toewijzing voor het YEI. Ten behoeve van de programmering en vervolgens de opname in de begroting van de Unie worden de middelen voor economische, sociale en territoriale samenhang geïndexeerd met 2 % per jaar.

2. De Commissie stelt bij uitvoeringshandeling een besluit vast tot vastlegging van de jaarlijkse verdeling van de totale middelen per lidstaat in het kader van de doelstelling "investeren in groei en werkgelegenheid" en van de doelstelling "Europese territoriale samenwerking", van de jaarlijkse verdeling van de middelen voor de specifieke toewijzing voor het YEI per lidstaat samen met de lijst van in aanmerking komende regio's overeenkomstig de criteria en de methode van respectievelijk de bijlagen VII en VIII, onverminderd het bepaalde in lid 3 van dit artikel en lid 7 van artikel 92.

3. 0,35 % van de totale middelen wordt, na aftrek van de steun aan de in artikel 92, lid 6, bedoelde Connecting Europe Facility en aan de in artikel 92, lid 7, bedoelde hulp voor de meest hulpbehoevende, toegewezen aan technische bijstand op initiatief van de Commissie.

Artikel 92

Middelen voor de doelen "investeren in groei en werkgelegenheid" en "Europese territoriale samenwerking"

1. De middelen voor de doelstelling "investeren in groei en werkgelegenheid" bedragen 96,33 % van de totale middelen (d.w.z. in totaal 313 197 435 409 EUR) en worden als volgt toegewezen:

- a) 52,45 % (d.w.z. in totaal 164 279 015 916 EUR) voor de minder ontwikkelde regio's;

- b) 10,24 % (d.w.z. in totaal 32 084 931 311 EUR) voor de overgangsregio's;
- c) 15,67 % (d.w.z. in totaal 49 084 308 755 EUR) voor de meer ontwikkelde regio's;
- d) 21,19 % (d.w.z. in totaal 66 362 384 703 EUR) voor de door het Cohesiefonds ondersteunde lidstaten;
- e) 0,44 % (d.w.z. in totaal 1 386 794 724 EUR) als aanvullende financiering voor de in artikel 349 VWEU bedoelde ultraperifere gebieden en de regio's van NUTS-niveau 2 die aan de criteria in artikel 2 van Protocol nr. 6 bij de Toetredingsakte van 1994 voldoen.

2. Bovenop de bedragen in artikel 91 en in lid 1 van dit artikel, wordt voor de jaren 2014 en 2015 een bijkomend bedrag van respectievelijk 94 200 000 EUR en 92 400 000 EUR beschikbaar gemaakt, overeenkomstig de "Aanvullende aanpassingen" zoals uiteengezet in bijlage VII. Deze bedragen worden vastgelegd in het in artikel 91, lid 2, bedoelde besluit van de Commissie.

3. In 2016 voert de Commissie, in haar technische aanpassing voor het jaar 2017 overeenkomstig de artikelen 4 en 5 van Verordening (EU, Euratom) nr. 1311/2013, een herziening uit van de totale toewijzingen die elke lidstaat in het kader van de doelstelling "investeren in groei en werkgelegenheid" voor 2017-2020 heeft verricht, met toepassing van de toewijzingsmethode in de punten 1 tot en met 16 van bijlage VII, op basis van de meest recente statistieken die beschikbaar zijn en van een vergelijking, voor de lidstaten met een maximum, tussen het gecumuleerde nationale bbp dat voor de jaren 2014-2015 is vastgesteld en het gecumuleerde nationale bbp voor dezelfde periode dat in 2012 is geraamd, overeenkomstig punt 10 van bijlage VII. Als het gecumuleerde verschil tussen de herziene toewijzingen en de totale toewijzingen meer bedraagt dan +/-5 %, worden de totale toewijzingen dienovereenkomstig aangepast. Overeenkomstig artikel 5 van Verordening (EU, Euratom) nr. 1311/2013 worden de aanpassingen in gelijke delen over de jaren 2017-2020 gespreid, en worden de betrokken maxima van het financieel kader dienovereenkomstig gewijzigd. Het totale netto-effect van de aanpassingen bedraagt, noch in positieve, noch in negatieve zin, meer dan 4 000 000 EUR. Na de technische aanpassing keurt de Commissie door middel van uitvoeringshandelingen een besluit goed tot vaststelling van een herziene jaarlijkse verdeling van de totale middelen per lidstaat.

4. Om ervoor te zorgen dat er voldoende investeringen gericht zijn op de jeugdwerkgelegenheid, arbeidsmobiliteit, kennis, sociale insluiting en bestrijding van de armoede, mag het aandeel middelen uit structuurfondsen dat beschikbaar is voor de programmering van operationele programma's in het kader van de doelstelling "Investeren in groei en werkgelegenheid" per lidstaat toegewezen aan het ESF, niet lager zijn dan het overeenkomstige ESF-aandeel van de lidstaat in kwestie zoals vastgelegd in de operationele programma's voor de convergentiedoelstellingen en de doelstelling "Regionaal concurrentievermogen en werkgelegenheid" voor de programmeringsperiode 2007-2013. Bij dit aandeel wordt er voor elke lidstaat een bijkomend bedrag opgeteld dat wordt vastgesteld overeenkomstig de in bijlage IX uiteengezette methode, teneinde te waarborgen dat het aandeel van het ESF als percentage van de totale

gecombineerde middelen voor de Fondsen op Unieniveau, met uitsluiting van de steun van het Cohesiefonds voor transportinfrastructuur in het kader van de in lid 6 bedoelde Connecting Europe Facility en de steun van de structuurfondsen voor de hulp voor de meest hulpbehoevende bedoeld in lid 7, in de lidstaten minimaal 23,1 % bedraagt. Voor de toepassing van dit lid worden investeringen voor het YEI uit het ESF geacht deel uit te maken van de toewijzing uit de structuurfondsen aan het ESF.

5. De middelen voor het YEI bedragen 3 000 000 000 EUR uit de specifieke toewijzing voor het YEI en ten minste 3 000 000 000 EUR uit de geormerkte investeringen van het ESF.

6. De steun uit het Cohesiefonds die moet worden overgedragen naar de Connecting Europe Facility bedraagt 10 000 000 EUR. Zij wordt besteed aan vervoersinfrastructuurprojecten overeenkomstig Verordening (EU) nr. 1316/2013 van het Europees Parlement en de Raad, uitsluitend in de lidstaten die voor steun uit het Cohesiefonds in aanmerking komen.

De Commissie stelt door middel van een uitvoeringshandeling een besluit vast tot vaststelling van het uit de toewijzing van het Cohesiefonds voor elke lidstaat aan de Connecting Europe Facility over te schrijven bedrag, welk bedrag pro rata wordt vastgesteld voor de hele periode.

De jaarlijkse kredieten die overeenstemmen met de in de eerste alinea vermelde steun uit het Cohesiefonds, worden vanaf begrotingsjaar 2014 opgenomen in de betrokken begrotingsonderdelen van de Connecting Europe Facility.

Het in de eerste alinea bedoelde bedrag dat uit het Cohesiefonds moet worden overgedragen naar de Connecting Europe Facility, wordt ten uitvoer gelegd door middel van het lanceren van specifieke oproepen voor projecten voor de tenuitvoerlegging van de kernnetwerken of voor de projecten en horizontale activiteiten die worden genoemd in deel I van bijlage I bij Verordening (EU) nr. 1316/2013.

Op de in de vierde alinea bedoelde specifieke oproepen zijn de regels van toepassing die in het kader van Verordening (EU) nr. 1316/2013 gelden voor de vervoerssector. Tot en met 31 december 2016 worden bij de selectie van financierbare projecten de nationale toewijzingen in het kader van het Cohesiefonds geëerbiedigd. Vanaf 1 januari 2017 worden de naar de Connecting Europe Facility overgedragen middelen die niet voor een vervoersinfrastructuurproject zijn vastgelegd, beschikbaar gemaakt voor alle lidstaten die voor steun uit het Cohesiefonds in aanmerking komen, voor de financiering van vervoersinfrastructuurprojecten overeenkomstig Verordening (EU) nr. 1316/2013.

Ter ondersteuning van de lidstaten die voor financiering uit het Cohesiefonds in aanmerking komen, die moeilijkheden kunnen ondervinden om projecten aan te wijzen die voldoende maturiteit, kwaliteit of beide hebben en die voldoende meerwaarde voor de Unie hebben, wordt bijzondere aandacht besteed aan programmaondersteunende acties die gericht zijn op het vergroten van de institutionele capaciteit en de doeltreffendheid van overheidsinstellingen en overheidsdiensten met betrekking tot de ontwikkeling en tenuitvoerlegging van de projecten die worden genoemd in deel I van de bijlage bij Verordening

(EU) nr. 1316/2013. Om een zo hoog mogelijke absorptie te waarborgen van de overgedragen middelen in alle lidstaten die voor financiering uit het Cohesiefonds in aanmerking komen, kan de Commissie bijkomende oproepen organiseren.

7. De steun uit de structuurfondsen voor hulp aan de meest hulpbehoevenden in het kader van de doelstelling "investeren in groei en werkgelegenheid" bedraagt niet minder dan 2 500 000 000 EUR en kan met maximum 1 000 000 000 EUR worden verhoogd met bijkomende steun waartoe de lidstaten vrijwillig besluiten.

De Commissie stelt door middel van een uitvoeringshandeling een besluit vast tot vaststelling van het uit de toewijzing uit de structuurfondsen van elke lidstaat voor de hele periode over te schrijven bedrag voor hulp aan de meest hulpbehoevenden. Dit bedrag wordt afgetrokken van de toewijzing van de structuurfondsen voor elke lidstaat, volgens een pro rata-verlaging per regiocategorie.

De jaarlijkse kredieten die overeenstemmen met de in de eerste alinea vermelde steun uit de structuurfondsen, worden vanaf begrotingsjaar 2014 in de betrokken begrotingsonderdelen van het instrument voor hulp aan de meest hulpbehoevenden opgenomen.

8. 330 000 000 EUR van de middelen van de structuurfondsen voor de doelstelling "investeren in groei en werkgelegenheid" wordt toegewezen aan innovatieve acties in het kader van direct of indirect beheer door de Commissie op het gebied van duurzame stedelijke ontwikkeling.

9. De middelen voor de doelstelling „Europese territoriale samenwerking” bedragen 2,75 % van de totale middelen die beschikbaar zijn voor vastleggingen uit de Fondsen voor de periode 2014-2020 (d.w.z. in totaal 8 948 259 330 EUR).

10. Voor de toepassing van dit artikel, van de artikelen 18, 91, 93, 95, 99 en 120, van bijlage I en bijlage X van deze verordening, artikel 4 van de EFRO-verordening, de artikelen 4 en 16 tot en met 23 van de ESF-verordening en artikel 3, lid 3, van de ETS-verordening, wordt de ultraperifere regio Mayotte beschouwd als een regio van NUTS-niveau 2 die onder de categorie van de minder ontwikkelde regio's valt. Voor de toepassing van artikel 3, leden 1 en 2, van de ETS-verordening worden Mayotte en Saint-Martin beschouwd als regio's van NUTS-niveau 3.

Artikel 93

Niet-overdraagbaarheid van de middelen tussen regiocategorieën

1. De totale kredieten die aan elke lidstaat worden toegewezen ten behoeve van de minder ontwikkelde regio's, de overgangsregio's en de meer ontwikkelde regio's, zijn niet overdraagbaar tussen deze regiocategorieën.

2. In afwijking van lid 1 kan de Commissie, in naar behoren gemotiveerde gevallen die verband houden met de uitvoering van een of meer thematische doelstellingen, aanvaarden dat ten hoogste 3 % van de totale voor een regiocategorie naar andere regiocategorieën wordt overgedragen als een lidstaat dit

voorstelt bij de eerste indiening van de partnerschapsovereenkomst, of, in naar behoren gemotiveerde gevallen, op het moment van de toewijzing van de prestatiereserve, dan wel bij een omvangrijke herziening van de partnerschapsovereenkomst.

Artikel 94

Niet-overdraagbaarheid van middelen tussen doelen

1. De totale kredieten die aan elke lidstaat zijn toegewezen voor de doelstelling "investeren in groei en werkgelegenheid" en de doelstelling "Europese territoriale samenwerking", kunnen niet tussen deze doelen worden overgedragen.

2. In afwijking van lid 1 kan de Commissie, om ervoor te zorgen dat de Fondsen effectief bijdragen tot de in artikel 89, lid 1, genoemde taken, in naar behoren gemotiveerde omstandigheden, mits is voldaan aan de voorwaarde neergelegd in lid 3, door middel van een uitvoeringshandeling een voorstel aanvaarden dat door een lidstaat bij zijn eerste indiening van de partnerschapsovereenkomst wordt ingediend, om een deel van zijn kredieten voor de doelstelling "Europese territoriale samenwerking" over te dragen naar de doelstelling "investeren in groei en werkgelegenheid".

3. Het aandeel van de doelstelling "Europese territoriale samenwerking" in de lidstaat die het in lid 2 bedoelde voorstel indient, bedraagt niet minder dan 35 % van het totaal dat aan die lidstaat voor de doelstelling "investeren in groei en werkgelegenheid" en de doelstelling "Europese territoriale samenwerking" is toegewezen, en bedraagt na de overdracht niet minder dan 25 % van dit totaal.

Artikel 95

Additionaliteit

1. Voor de toepassing van dit artikel en bijlage X wordt verstaan onder:

- 1) "bruto-investeringen in vaste activa": het saldo van de gedurende een bepaalde periode door alle ingezeten producenten verrichte aan- en verkopen van vaste activa, plus bepaalde toevoegingen aan de waarde van niet-geproduceerde activa die zijn gerealiseerd door de productieve activiteit van producerende of institutionele eenheden, zoals vastgesteld in Verordening (EG) nr. 2223/96 ⁽¹⁾;
- 2) "vaste activa": alle als output van productieprocessen voortgebrachte materiële of immateriële activa die zelf langer dan een jaar herhaaldelijk of voortdurend in productieprocessen worden gebruikt;
- 3) "overheid": alle institutionele eenheden die, naast het vervullen van hun politieke verantwoordelijkheden en van hun rol op het gebied van economische regulering, hoofdzakelijk niet-marktdiensten (mogelijk ook goederen) voor individueel of collectief verbruik produceren en inkomen en welvaart herverdelen;
- 4) "structurele overheidsuitgaven of daarmee gelijk te stellen structurele uitgaven": de bruto-investeringen in vaste activa van de overheid;

⁽¹⁾ Verordening (EG) nr. 2223/96 van de Raad van 25 juni 1996 inzake het Europees systeem van nationale en regionale rekeningen in de Gemeenschap (PB L 310 van 30.11.1996, blz. 1).

2. De steun uit de Fondsen voor de doelstelling "investeren in groei en werkgelegenheid" mag niet in de plaats komen van de structurele overheidsuitgaven of daarmee gelijk te stellen structurele uitgaven van een lidstaat.

3. De lidstaten houden de gemiddelde jaarlijkse structurele overheidsuitgaven of daarmee gelijk te stellen structurele uitgaven voor de periode 2014-2020 op een niveau dat ten minste gelijk is aan het in de partnerschapsovereenkomst vastgestelde referentieniveau.

Bij de vaststelling van het in de eerste alinea bedoelde referentieniveau houden de Commissie en de lidstaten rekening met de algemene macro-economische omstandigheden alsook met specifieke of uitzonderlijke omstandigheden, zoals privatiseringen, een uitzonderlijk peil van de structurele overheidsuitgaven of daarmee gelijk te stellen structurele uitgaven van een lidstaat in de programmeringsperiode 2007-2013 en de evolutie van andere indicatoren van overheidsinvesteringen. Zij houden tevens rekening met wijzigingen in de nationale toewijzingen uit de Fondsen ten opzichte van de jaren 2007-2013.

4. Alleen in de lidstaten waar de minder ontwikkelde regio's ten minste 15 % van de totale bevolking uitmaken, wordt geverifieerd of het niveau van de structurele overheidsuitgaven of daarmee gelijk te stellen structurele uitgaven voor de doelstelling "investeren in groei en werkgelegenheid" in de betrokken periode is gehandhaafd.

In de lidstaten waar de minder ontwikkelde regio's ten minste 65 % van de totale bevolking uitmaken, vindt de verificatie op nationaal niveau plaats.

In de lidstaten waar de minder ontwikkelde regio's meer dan 15 % maar minder dan 65 % van de totale bevolking uitmaken, vindt de verificatie op regionaal niveau plaats. Daartoe verstrekken die lidstaten de Commissie in elke fase van het verificatieproces informatie over de uitgaven in de minder ontwikkelde regio's.

5. Op het moment van indiening van de partnerschapsovereenkomst (de "ex-anteverificatie"), in 2018 (de "tussentijdse verificatie") en in 2022 (de "ex-postverificatie") wordt geverifieerd of het niveau van de structurele overheidsuitgaven of daarmee gelijk te stellen structurele uitgaven voor de doelstelling "investeren in groei en werkgelegenheid" is gehandhaafd.

Bijlage X, punt 2, bevat nadere voorschriften voor de verificatie van de additionaliteit.

6. Als de Commissie bij de ex-postverificatie vaststelt dat een lidstaat het in de partnerschapsovereenkomst en overeenkomstig bijlage X vastgestelde referentieniveau van structurele overheidsuitgaven of daarmee gelijk te stellen structurele uitgaven voor de doelstelling "investeren in groei en werkgelegenheid" niet heeft gehandhaafd, kan de Commissie, evenredig aan de mate van niet-nakoming, een financiële correctie toepassen door middel van een besluit bij uitvoeringshandeling. Bij haar besluit om een financiële correctie toe te passen, laat de Commissie meewegen of de economische situatie van de lidstaat sinds de tussentijdse verificatie aanzienlijk is veranderd. Bijlage X, punt 3, bevat voorschriften voor de hoogte van financiële correcties.

7. De leden 1 tot en met 6 zijn niet van toepassing op programma's in het kader van de doelstelling "Europese territoriale samenwerking".

TITEL II

PROGRAMMERING

HOOFDSTUK I

Algemene bepalingen betreffende de Fondsen

Artikel 96

Inhoud, vaststelling en wijziging van operationele programma's voor de doelstelling "investeren in groei en werkgelegenheid"

1. Een operationeel programma bestaat uit prioritaire assen. Een prioritaire as heeft betrekking op één Fonds en één regio-categorie, uitgezonderd in het geval van het Cohesiefonds, en komt, onverminderd artikel 59, overeen met een thematische doelstelling en omvat een of meer van de investeringsprioriteiten van die thematische doelstelling overeenkomstig de fondsspecifieke voorschriften. Teneinde de impact en de doeltreffendheid ervan door middel van een thematisch coherente geïntegreerde aanpak te vergroten, kan een prioritaire as in voorkomend geval:

- a) betrekking hebben op meer dan één regiocategorie;
- b) een of meer complementaire investeringsprioriteiten van het EFRO, het Cohesiefonds en het ESF onder één thematische doelstelling combineren;
- c) in naar behoren gemotiveerde gevallen een of meer complementaire investeringsprioriteiten van verschillende thematische doelstellingen combineren met het oog op de maximale bijdrage aan die prioritaire as;
- d) wat het ESF betreft, investeringsprioriteiten van verschillende van de in artikel 9, eerste alinea, punten 8 tot en met 11, vermelde thematische doelstellingen combineren om de bijdrage ervan aan andere prioritaire assen te vergemakkelijken en sociale innovatie en transnationale samenwerking uit te voeren.

De lidstaten kunnen twee of meer van de onder a) tot en met d) genoemde opties combineren.

2. Een operationeel programma draagt bij aan de strategie van de Unie voor slimme, duurzame en inclusieve groei en aan de totstandbrenging van economische, sociale en territoriale cohesie. In een dergelijk programma wordt het volgende vastgesteld:

- a) een motivering van de keuze van thematische doelstellingen, bijbehorende investeringsprioriteiten en financiële toewijzingen met betrekking tot de partnerschapsovereenkomst op basis van een vaststelling van hetgeen op regionaal en, in voorkomend geval, nationaal niveau nodig is, waaronder het aanpakken van de problemen die zijn vermeld in de relevante specifieke aanbevelingen per land die zijn aangenomen

op grond van artikel 121, lid 2, VWEU, en de relevante aanbevelingen van de Raad die zijn vastgesteld op grond van artikel 148, lid 4, VWEU, met inachtneming van de ex-ante-evaluatie overeenkomstig artikel 55;

b) voor elke prioritaire as met uitzondering van technische bijstand:

i) de investeringsprioriteiten en de desbetreffende specifieke doelstellingen;

ii) om de programmering resultaatgericht te maken, de verwachte resultaten voor de specifieke doelstellingen en de bijbehorende resultaatindicatoren, met vermelding van een, waar passend gekwantificeerde, uitgangswaarde en streefwaarde, overeenkomstig de fondsspecifieke voorschriften;

iii) een beschrijving van het type voor elke investeringsprioriteit te ondersteunen maatregelen, met voorbeelden, en de verwachte bijdrage daarvan aan de verwezenlijking van de onder i) bedoelde specifieke doelstellingen, met inbegrip van de leidende beginselen voor het selecteren van concrete acties en, in voorkomend geval, vermelding van de voornaamste doelgroepen, beoogde specifieke grondgebieden, soorten begunstigten, het geplande gebruik van financieringsinstrumenten en grote projecten;

iv) de outputindicatoren, waaronder de gekwantificeerde streefwaarde, die naar verwachting aan de resultaten bijdragen, overeenkomstig de fondsspecifieke voorschriften, voor elke investeringsprioriteit;

v) vaststelling van de uitvoeringsstappen en van de financiële en outputindicatoren, en in voorkomend geval, resultaatindicatoren, die moeten dienen als mijlpalen en streefdoelen voor het prestatiekader overeenkomstig artikel 21, lid 1, en bijlage II;

vi) de desbetreffende categorieën steunverlening op basis van een door de Commissie vastgestelde nomenclatuur en een indicatieve verdeling van de geprogrammeerde middelen;

vii) in voorkomend geval, een overzicht van het geplande gebruik van technische bijstand, waaronder, waar nodig, maatregelen ter versterking van de administratieve capaciteit van de autoriteiten die betrokken zijn bij het beheer en de controle van de programma's en de begunstigten;

c) voor elke prioritaire as met betrekking tot technische bijstand:

i) specifieke doelstellingen;

ii) de verwachte resultaten voor elke specifieke doelstelling, en, wanneer zulks gelet op de inhoud van de acties objectief gerechtvaardigd is, de bijbehorende resultaatindicatoren, met vermelding van een uitgangswaarde en

een streefwaarde, overeenkomstig de fondsspecifieke voorschriften;

iii) een beschrijving van te ondersteunen acties en de verwachte bijdrage daarvan aan de verwezenlijking van de onder i) bedoelde specifieke doelstellingen;

iv) de outputindicatoren die naar verwachting aan de resultaten bijdragen;

v) de desbetreffende categorieën steunverlening op basis van een door de Commissie vastgestelde nomenclatuur en een indicatieve verdeling van de geprogrammeerde middelen.

Punt ii) is niet van toepassing wanneer de bijdrage van de Unie aan de prioritaire as of assen betreffende technische bijstand in het kader van een operationeel programma niet meer dan 15 000 000 EUR bedraagt.

d) een financieringsplan met de volgende tabellen:

i) tabellen waarin overeenkomstig de artikelen 60, 120 en 121 het bedrag van de beoogde totale financiële toewijzing van steun uit elk van de Fondsen wordt uitgesplitst, waarbij de bedragen met betrekking tot de prestatiereserve worden vastgesteld;

ii) tabellen waarin voor de hele programmeringsperiode, voor het operationele programma en voor elke prioritaire as, het bedrag van de totale financiële toewijzing van steun uit elk van de Fondsen is aangegeven, alsmede de nationale medefinanciering, waarbij de bedragen met betrekking tot de prestatiereserve worden vastgesteld. Voor prioritaire assen met betrekking tot meerdere regiocategorieën vermelden de tabellen het bedrag van de totale financiële toewijzing van de Fondsen en van de nationale medefinanciering voor elke regiocategorie.

Voor prioritaire assen die investeringsprioriteiten van verschillende thematische doelstellingen combineren, vermeldt de tabel het bedrag van de totale financiële toewijzing uit elk van de Fondsen en van de nationale medefinanciering voor elk van de desbetreffende thematische doelstellingen.

Indien de nationale medefinanciering uit publieke en private medefinanciering bestaat, bevat de tabel een indicatieve splitsing van de publieke en de private component. Ter informatie wordt ook de voorgenomen deelname van de EIB vermeld;

e) een lijst van grote projecten waarvoor de uitvoering tijdens de programmeringsperiode is voorzien.

De Commissie stelt uitvoeringshandelingen vast inzake de nomenclatuur als bedoeld in de eerste alinea, punt b), vi), en in punt c), v). Deze uitvoeringshandelingen worden vastgesteld in overeenstemming met de in artikel 150, lid 3, bedoelde onderzoeksprocedure.

3. Een operationeel programma beschrijft, gelet op de inhoud en de doelstellingen ervan, de geïntegreerde aanpak van territoriale ontwikkeling, waarbij rekening wordt gehouden met de partnerschapsovereenkomst en wordt getoond op welke wijze dat operationele programma bijdraagt aan het halen van de doelstellingen ende verwachte resultaten ervan, met vermelding, waar passend, van het volgende:

- a) de aanpak ten aanzien van het gebruik van instrumenten voor een vanuit de gemeenschap geleide lokale ontwikkeling en de beginselen voor het aanwijzen van de gebieden waar dit zal plaatsvinden;
- b) het indicatieve bedrag van de EFRO-steun voor geïntegreerde acties voor duurzame stedelijke ontwikkeling, uit te voeren overeenkomstig artikel 7, lid 3, van de EFRO-verordening en de indicatieve toewijzing van ESF-steun voor geïntegreerde acties;
- c) de aanpak voor het gebruik van het instrument voor geïntegreerde territoriale investering in andere dan onder punt b) vallende gevallen en de indicatieve financiële toewijzing daarvoor uit elke prioritaire as;
- d) de regelingen voor interregionale en transnationale acties binnen de operationele programma's waarvan de begunstigden in ten minste één andere lidstaat gevestigd zijn;
- e) indien de lidstaten en regio's deelnemen aan macroregionale en zeegebiedstrategieën, de bijdrage van de geplande acties onder het programma aan dergelijke strategieën in het licht van de door de lidstaat vastgestelde behoeften van het programmagebied.

4. Daarnaast specificeert het operationele programma het volgende:

- a) in voorkomend geval, het antwoord op de vraag of en hoe het programma voorziet in de specifieke behoeften van de geografische gebieden die het hardst door armoede worden getroffen of van doelgroepen die het grootste risico lopen op discriminatie of sociale uitsluiting, waarbij bijzondere aandacht wordt besteed aan gemarginaliseerde gemeenschappen en personen met een handicap, en voor zover relevant, de bijdrage aan de in de partnerschapsovereenkomst vastgestelde geïntegreerde aanpak;
- b) in voorkomend geval, het antwoord op de vraag of en hoe het programma de demografische uitdagingen in de regio's aanpakt of voorziet in de specifieke behoeften van de gebieden die kampen met ernstige en permanente natuurlijke of demografische belemmeringen, zoals bedoeld in artikel 174 VWEU, alsook de bijdrage aan de daartoe in de partnerschapsovereenkomst vastgestelde geïntegreerde aanpak.

5. In het operationele programma wordt het volgende vastgesteld:

- a) de managementautoriteit, de eventuele certificeringsautoriteit, voor zover van toepassing, en de auditautoriteit;
- b) de instantie waaraan de Commissie de betalingen moet verrichten;

c) de maatregelen die zijn getroffen om de in artikel 5 bedoelde relevante partners te betrekken bij de voorbereiding van het operationele programma en de rol van die partners bij de uitvoering van, het toezicht op en de evaluatie van dat programma.

6. In het operationele programma wordt voorts het volgende vermeld, gelet op de inhoud van de partnerschapsovereenkomst en rekening houdend met het institutionele en juridisch kader van de lidstaten:

- a) mechanismen die zorgen voor coördinatie tussen de Fondsen, het ELFPO, het EFMZV en andere financieringsinstrumenten van de Unie en de lidstaten, alsook met de EIB, rekening houdend met de in het GSK neergelegde bepalingen ter zake;
- b) voor elke overeenkomstig artikel 19 en bijlage XI vastgestelde ex-antevoorwaarde die van toepassing is op het operationele programma, een antwoord op de vraag of aan de ex-antevoorwaarde is voldaan op de datum van indiening van de partnerschapsovereenkomst en het operationele programma, en indien dit niet het geval is, een overzicht van de maatregelen die nodig zijn om aan de ex-antevoorwaarde te voldoen, met vermelding van de verantwoordelijke instanties en het tijdschema voor die maatregelen, overeenkomstig de in de partnerschapsovereenkomst opgenomen samenvatting;
- c) een samenvatting van de beoordeling van de administratieve lasten voor de begunstigden en waar nodig van de geplande acties, met een tijdsindicatie, om die administratieve lasten te verminderen.

7. Elk operationeel programma, met uitzondering van die waarbij in het kader van een specifiek operationeel programma technische bijstand wordt verleend, bevat, onverminderd de naar behoren gemotiveerde beoordeling door de lidstaat van de relevantie ervan voor de inhoud en de doelstellingen van de programma's, een beschrijving van:

- a) de specifieke maatregelen om bij de selectie van concrete acties rekening te houden met milieubeschermingseisen, efficiënt gebruik van hulpbronnen, matiging van en aanpassing aan de klimaatverandering, herstellervermogen voor rampen, risicopreventie en risicobeheer;
- b) de specifieke maatregelen om bij de voorbereiding, het ontwerp en de uitvoering van het operationele programma gelijke kansen te bevorderen en discriminatie op grond van geslacht, ras of etnische afkomst, godsdienst of overtuiging, handicap, leeftijd of seksuele geaardheid te voorkomen, met name in verband met de toegang tot financiering, daarbij rekening houdend met de behoeften van de verschillende doelgroepen die het risico lopen aldus te worden gediscrimineerd, en met name met de eis om de toegankelijkheid voor personen met een handicap te waarborgen;
- c) de bijdrage van het operationele programma aan de bevordering van gelijkheid van mannen en vrouwen en in voorkomend geval de regelingen om de integratie van het genderperspectief in het operationele programma en in concrete acties te waarborgen.

De lidstaten kunnen een advies van de nationale instanties voor gelijke behandeling en gelijke kansen over de in de eerste alinea, onder b) en c), bedoelde maatregelen bij het voorstel voor een operationeel programma voor de doelstelling "investeren in groei en werkgelegenheid" voegen.

8. Wanneer een lidstaat ten hoogste één operationeel programma voor elk fonds voorbereidt, mogen de elementen van het operationele programma die door lid 2, eerste alinea, onder a), lid 3, onder a), c) en d), en de leden 4 en 6 worden bestreken, uitsluitend op grond van de desbetreffende bepalingen van de partnerschapsovereenkomst worden opgenomen.

9. Het operationele programma wordt voorbereid overeenkomstig een model. De Commissie stelt, teneinde eenvormige voorwaarden voor de uitvoering van dit artikel te waarborgen, een uitvoeringshandeling vast die dat model bepaalt. Die uitvoeringshandeling wordt vastgesteld volgens de raadplegingsprocedure als bedoeld in artikel 143, lid 2.

10. De Commissie stelt door middel van uitvoeringshandelingen een besluit vast houdende goedkeuring van alle elementen, inclusief eventuele toekomstige wijzigingen ervan, van het operationele programma dat door dit artikel wordt bestreken, met uitzondering van de elementen die vallen onder lid 2, eerste alinea, onder b), vi), c), v), en e), de leden 4 en 5, lid 6, onder a) en c), en lid 7, waarvoor de lidstaten verantwoordelijk blijven.

11. De managementautoriteit brengt elk besluit tot wijziging van de elementen van het operationele programma die niet door het in lid 10 bedoelde Commissiebesluit worden bestreken, binnen één maand na de datum van dat wijzigingsbesluit ter kennis van de Commissie. Het wijzigingsbesluit vermeldt de datum van de inwerkingtreding ervan, die niet vroeger mag zijn dan de datum waarop het wordt vastgesteld.

Artikel 97

Specifieke bepalingen inzake de programmering van steun voor de gezamenlijke instrumenten voor onbeperkte garanties en securitisatie voor de doelstelling "investeren in groei en werkgelegenheid"

Overeenkomstig artikel 28 omvatten de onder artikel 39, lid 4, eerste alinea, onder b), bedoelde operationele programma's alleen de elementen als bedoeld in artikel 96, lid 2, eerste alinea, onder b), punten i), ii) en iv), en onder d), artikel 96, lid 5, en artikel 96, lid 6, onder b).

Artikel 98

Gezamenlijke steun uit de Fondsen uit hoofde van de doelstelling "investeren in groei en werkgelegenheid"

1. De Fondsen kunnen gezamenlijk steun aan operationele programma's voor de doelstelling "investeren in groei en werkgelegenheid" verlenen.

2. Het EFRO en het ESF kunnen op complementaire wijze en met inachtneming van een maximum van 10 % voor de financiering van de Unie voor elke prioritaire as van een operationeel

programma, financiering verlenen voor een deel van een concrete actie waarvan de kosten volgens de desbetreffende subsidiabiliteitsregels in aanmerking komen voor steun uit een ander Fonds, op voorwaarde dat deze kosten noodzakelijk zijn om de concrete actie naar behoren uit te voeren en rechtstreeks in verband staan met die actie.

3. De leden 1 en 2 zijn niet van toepassing op programma's in het kader van de doelstelling "Europese territoriale samenwerking".

Artikel 99

Geografisch toepassingsgebied van operationele programma's voor het doel "investeren in groei en werkgelegenheid"

Tenzij de Commissie en de lidstaat anders overeenkomen, worden de operationele programma's van het EFRO en het ESF overeenkomstig het specifieke institutionele en juridische stelsel van de lidstaat op het passende geografische niveau, en ten minste op NUTS-niveau 2, opgesteld.

Operationele programma's die steun uit het Cohesiefonds ontvangen, worden op nationaal niveau opgesteld.

HOOFDSTUK II

Grote projecten

Artikel 100

Inhoud

Als onderdeel van een of meer operationele programma's, waarover krachtens artikel 96, lid 10, van deze verordening, of krachtens artikel 8, lid 12, van de ETS-verordening, een Commissiebesluit is genomen, kunnen het EFRO en het Cohesiefonds steun verlenen aan een concrete actie die een reeks werkzaamheden, activiteiten of diensten omvat en die bedoeld is om op zichzelf een ondeelbare taak van nauwkeurig omschreven economische of technische aard, met duidelijk omschreven doelen, te vervullen en waarvoor de totale subsidiabele kosten hoger zijn dan 50 000 000 EUR en, in het geval van concrete acties die bijdragen tot de thematische doelstelling op grond van artikel 9, eerste alinea, punt 7), waarvoor de totale subsidiabele kosten hoger zijn dan 75 000 000 EUR (het "groot project"). Financieringsinstrumenten worden niet als grote projecten beschouwd.

Artikel 101

Voor de beoordeling van grote projecten noodzakelijke informatie

Vooraleer een groot project wordt goedgekeurd, zorgt de managementautoriteit ervoor dat de volgende informatie beschikbaar is:

- nadere gegevens betreffende de instantie die verantwoordelijk wordt voor de uitvoering van het grote project en de capaciteit ervan;
- een beschrijving van de investering en de plaats van uitvoering;
- de totale kosten en de totale subsidiabele kosten, rekening houdend met de voorschriften in artikel 61;
- de uitgevoerde haalbaarheidsstudies, met inbegrip van de analyse van de opties en de resultaten;

- e) een kosten-batenanalyse, met inbegrip van een economische en financiële analyse, en een risicobeoordeling;
- f) een analyse van het milieueffect, waarin rekening wordt gehouden met de behoeften ten aanzien van aanpassing aan en beperking van klimaatverandering en herstelvermogen voor rampen;
- g) uitleg over de wijze waarop de grote projecten consistent zijn met de desbetreffende prioritaire assen van het betrokken operationele programma of de betrokken operationele programma's, de verwachte bijdrage ervan aan de verwezenlijking van de specifieke doelstellingen van die prioritaire assen en de verwachte bijdrage aan de sociaaleconomische ontwikkeling;
- h) het financieringsplan, waarin het geplande totaalbedrag aan financiële middelen en de geplande steun uit de Fondsen, van de EIB en uit alle andere financieringsbronnen zijn aangegeven, met materiële en financiële indicatoren voor het toezicht op de vorderingen, rekening houdend met de vastgestelde risico's;
- i) het tijdschema voor de uitvoering van het grote project en, wanneer wordt verwacht dat de uitvoeringsperiode langer zal zijn dan de programmeringsperiode, de fasen waarvoor steun uit de Fondsen wordt gevraagd tijdens de programmeringsperiode.

De Commissie stelt uitvoeringshandelingen vast tot vaststelling van de op erkende goede werkmethode gebaseerde methode die voor de in de eerste alinea, onder e), bedoelde kosten-batenanalyse moet worden gebruikt. Deze uitvoeringshandelingen worden vastgesteld overeenkomstig de in artikel 150, lid 2, bedoelde raadplegingsprocedure.

Op initiatief van een lidstaat kan de in de eerste alinea, onder a) tot en met i), bedoelde informatie worden beoordeeld door onafhankelijke deskundigen die technische bijstand krijgen van de Commissie of, in overleg met de Commissie, door andere onafhankelijke deskundigen ("kwaliteitsevaluatie"). In andere gevallen verstrekt de lidstaat de in de eerste alinea, onder a) tot en met i), bedoelde informatie zodra deze beschikbaar is aan de Commissie.

De Commissie is bevoegd overeenkomstig artikel 149 gedelegeerde handelingen vast te stellen ter bepaling van de bij de beoordeling van de kwaliteit van een groot project te hanteren methodologie.

De Commissie stelt uitvoeringshandelingen vast tot vaststelling van de vorm waarin de in de eerste alinea, onder a) tot en met i), bedoelde informatie wordt ingediend. Die uitvoeringshandelingen worden vastgesteld volgens de in artikel 150, lid 2, bedoelde raadplegingsprocedure vastgesteld.

Artikel 102

Besluit over een groot project

1. Indien onafhankelijke deskundigen bij een kwaliteitsdoorlichting op basis van hun beoordeling van de in artikel 101, eerste alinea, bedoelde informatie een groot project positief beoordelen, kan de managementautoriteit doorgaan met de selectie van het grote project overeenkomstig artikel 125, lid 3. De

managementautoriteit stelt de Commissie in kennis van het geselecteerde grote project. Die kennisgeving omvat het volgende:

- a) het in artikel 125, lid 3, onder c), bedoelde document, waarin het volgende is opgenomen:
 - i) de instantie die verantwoordelijk wordt voor de uitvoering van het grote project;
 - ii) een beschrijving van de investeringen, de locatie, het tijdschema en de verwachte bijdrage van het grote project aan de specifieke doelstellingen van de betrokken prioritaire as of assen;
 - iii) de totale kosten en de totale subsidiabele kosten, rekening houdend met de voorschriften in artikel 61;
 - iv) het financieringsplan, en de materiële en financiële indicatoren voor het toezicht op de vorderingen, rekening houdend met de vastgestelde risico's;
- b) de kwaliteitsevaluatie door de onafhankelijke deskundigen, met duidelijke verklaringen over de haalbaarheid van de investering en de economische levensvatbaarheid van het grote project.

De financiële bijdrage aan het door de lidstaat uitgekozen grote project wordt in afwezigheid van een bij uitvoeringshandeling genomen besluit waarbij de financiële bijdrage wordt geweigerd binnen drie maanden na de in de eerste alinea bedoelde datum van kennisgeving, geacht te zijn goedgekeurd door de Commissie. De Commissie weigert de financiële bijdrage alleen als zij een significant zwak punt in de onafhankelijke kwaliteitsevaluatie heeft vastgesteld.

De Commissie stelt uitvoeringshandelingen vast ter bepaling van de vorm voor de kennisgeving bedoeld in de eerste alinea. Die uitvoeringshandelingen worden vastgesteld volgens de in artikel 150, lid 3, bedoelde onderzoeksprocedure vastgesteld.

2. In andere gevallen dan deze bedoeld in lid 1 van dit artikel beoordeelt de Commissie het grote project aan de hand van de in artikel 101 bedoelde informatie, om te bepalen of de gevraagde financiële bijdrage voor het overeenkomstig artikel 125, lid 3, door de managementautoriteit geselecteerde grote project gerechtvaardigd is. De Commissie stelt uiterlijk drie maanden na indiening van de in artikel 101 bedoelde informatie bij uitvoeringshandeling een besluit tot goedkeuring van de financiële bijdrage aan het geselecteerde grote project vast.

3. De goedkeuring door de Commissie op grond van de tweede alinea van lid 1 en van lid 2 is afhankelijk van de voorwaarde dat het eerste contract voor werken moet zijn gesloten, of, in het geval van in het kader van PPP-structuren uitgevoerde concrete acties, van de ondertekening van het PPP-contract tussen de overheidsinstantie en de private instantie binnen drie jaar na de datum van goedkeuring. Op behoorlijk gemotiveerd verzoek van de lidstaat binnen de termijn van drie jaar, met name bij vertraging vanwege administratieve en juridische procedures in verband met de uitvoering van grote projecten, kan de Commissie bij uitvoeringshandeling een besluit nemen over de verlenging van de termijn met maximaal twee jaar.

4. Als de Commissie de financiële bijdrage aan het geselecteerde grote project niet goedkeurt, geeft zij de redenen daarvoor weer in haar besluit.

5. Grote projecten die krachtens lid 1 ter kennis van de Commissie worden gebracht of die krachtens lid 2 ter goedkeuring worden ingediend, worden in de lijst van grote projecten van een operationeel programma opgenomen.

6. De uitgaven voor grote projecten kunnen worden opgenomen in een betalingsaanvraag na de in lid 1 bedoelde kennisgeving of na de in lid 2 bedoelde indiening ter goedkeuring. Indien de Commissie het door de managementautoriteit geselecteerde grote project niet goedkeurt, wordt de uitgavendeclaratie na de vaststelling van het besluit van de Commissie dienovereenkomstig gerectificeerd.

Artikel 103

Besluit betreffende een groot project waarvoor gefaseerde uitvoering geldt

1. In afwijking van artikel 101, eerste alinea, en artikel 102, leden 1 en 2, zijn de in de leden 2, 3 en 4 van dit artikel vastgestelde procedures van toepassing op een concrete actie die de volgende voorwaarden vervult:

- a) de concrete actie bestaat uit de tweede of een volgende fase van een groot project in het kader van de voorgaande programmeringsperiode, waarvan de voorgaande fase of fasen niet later dan op 31 december 2015 uit hoofde van Verordening (EG) nr. 1083/2006 door de Commissie is, respectievelijk zijn goedgekeurd, of, in het geval van lidstaten die na 1 januari 2013 tot de Unie zijn toegetreden, niet later dan op 31 december 2016;
- b) het geaggregeerde totaal van de subsidiabele kosten van alle fasen van het grote project is hoger dan de respectieve in artikel 100 bepaalde bedragen;
- c) de aanvraag voor het grote project en de beoordeling door de Commissie in het kader van de voorgaande programmeringsperiode hadden betrekking op alle geplande fasen;
- d) er zijn geen substantiële veranderingen in de in artikel 101, eerste alinea, van deze verordening bedoelde informatie betreffende het grote project ten opzichte van de informatie die verstrekt is in de krachtens Verordening (EG) nr. 1083/2006 voor het grote project ingediende aanvraag, in het bijzonder met betrekking tot het totaal van de subsidiabele uitgaven;
- e) de fase van een in het kader van de voorgaande programmeringsperiode uit te voeren groot project is klaar of zal klaar zijn om te worden gebruikt voor het beoogde doel als vermeld in het besluit van de Commissie op de uiterste datum voor de indiening van de afsluitingsdocumenten voor het operationele programma of de operationele programma's in kwestie.

2. De managementautoriteit kan voortgaan met de selectie van het grote project overeenkomstig artikel 125, lid 3, en de kennisgeving indienen waarin alle in artikel 102, lid 1, eerste

alinea, punt a), bedoelde elementen zijn vervat, tezamen met de bevestiging dat de in lid 1, punt d), van dit artikel vermelde voorwaarde vervuld is. Een kwaliteitsevaluatie door onafhankelijke deskundigen is niet vereist.

3. De financiële bijdrage aan het door de managementautoriteit geselecteerde grote project wordt in afwezigheid van een bij uitvoeringshandeling genomen besluit waarbij de financiële bijdrage aan het grote project wordt geweigerd binnen drie maanden na de in lid 2 bedoelde datum van kennisgeving, geacht te zijn goedgekeurd. Het grote project wordt alleen door de Commissie geweigerd indien er substantiële veranderingen zijn in de in lid 1, punt d), bedoelde informatie of indien het grote project niet in overeenstemming is met de relevante prioritaire as van het operationele programma of de operationele programma's in kwestie.

4. Artikel 102, leden 3 tot en met 6, zijn van toepassing op besluiten betreffende een groot project waarvoor gefaseerde uitvoering geldt.

HOOFDSTUK III

Gezamenlijk actieplan

Artikel 104

Toepassingsgebied

1. Een gezamenlijk actieplan is een concrete actie met een omschreven toepassingsgebied die wordt beheerd aan de hand van de te realiseren outputs en resultaten. Een gezamenlijk actieplan omvat een project of een groep projecten die niet uit de totstandbrenging van infrastructuur bestaan en die in het kader van een of meer operationele programma's onder verantwoordelijkheid van de begunstigde worden uitgevoerd. De outputs en resultaten van een gezamenlijk actieplan worden tussen de lidstaat en de Commissie overeengekomen en dragen bij tot de verwezenlijking van de specifieke doelstellingen van de operationele programma's en vormen de basis voor de steun uit de Fondsen. De resultaten betreffen de directe effecten van het gezamenlijke actieplan. De begunstigde in een gezamenlijk actieplan is een publiekrechtelijke instantie. Gezamenlijke actieplannen worden niet als grote projecten beschouwd.

2. De overheidsmiddelen die aan een gezamenlijk actieplan worden toegewezen, bedragen ten minste 10 000 000 EUR of, als dit minder is, 20 % van de overheidssteun van het operationele programma of de operationele programma's. Voor het uitvoeren van een proefproject kunnen de minimale overheidsmiddelen die aan een gezamenlijk actieplan worden toegewezen voor elk operationeel programma worden beperkt tot 5 000 000 EUR.

3. Lid 2 is niet van toepassing op concrete acties die worden gefinancierd in het kader van het YEI.

Artikel 105

Vorbereiding van gezamenlijke actieplannen

1. De lidstaat, de managementautoriteit of een aangewezen publiekrechtelijke instantie kan gelijktijdig met de indiening van de betrokken operationele programma's, of daarna, een voorstel voor een gezamenlijk actieplan indienen. Dat voorstel bevat alle in artikel 106 bedoelde informatie.

2. Een gezamenlijk actieplan heeft betrekking op een deel van de periode van 1 januari 2014 tot en met 31 december 2023. De outputs en resultaten van een gezamenlijk actieplan vormen alleen een aanleiding voor vergoeding als zij na de datum van het besluit tot goedkeuring van het in artikel 107 bedoelde gezamenlijk actieplan en vóór het einde van de in dat besluit vastgestelde uitvoeringsperiode zijn bereikt.

Artikel 106

Inhoud van gezamenlijke actieplannen

Een gezamenlijk actieprogramma bevat:

- 1) een analyse van de ontwikkelingsbehoeften en doelstellingen die de rechtvaardiging ervoor vormen, rekening houdend met de doelstellingen van de operationele programma's en, in voorkomend geval, de desbetreffende specifieke aanbevelingen per land en de globale richtsnoeren voor het economisch beleid van de lidstaten en van de Unie krachtens artikel 121, lid 2, VWEU en de desbetreffende aanbevelingen van de Raad waarmee de lidstaten rekening moeten houden bij hun werkgelegenheidsbeleid krachtens artikel 148, lid 4, VWEU;
- 2) een beschrijvend kader van de relatie tussen de algemene en specifieke doelstellingen van het gezamenlijke actieplan, de mijlpalen en de streefdoelen voor outputs en resultaten en de voorgenomen projecten of soorten projecten;
- 3) de gemeenschappelijke en specifieke output- en resultaatindicatoren, in voorkomend geval per prioritaire as;
- 4) informatie over de geografische dekking en de doelgroepen ervan;
- 5) de verwachte uitvoeringsperiode ervan;
- 6) een analyse van de effecten ervan op de bevordering van gelijkheid tussen mannen en vrouwen en de voorkoming van discriminatie;
- 7) een analyse van de effecten ervan op de bevordering van duurzame ontwikkeling, in voorkomend geval;
- 8) de uitvoeringbepalingen, met inbegrip van:
 - a) een aanduiding van de begunstigde die verantwoordelijk is voor de uitvoering van het gezamenlijke actieplan, met garanties voor zijn competentie op het betrokken werkterrein en zijn capaciteit op het gebied van administratief en financieel beheer;

b) de regelingen voor de leiding van het gezamenlijke actieplan, overeenkomstig artikel 108;

c) de regelingen voor het toezicht op en de evaluatie van het gezamenlijke actieplan, met inbegrip van kwaliteitsborging en de verzameling en opslag van gegevens over het bereiken van mijlpalen, outputs en resultaten;

d) de regelingen voor de verspreiding van informatie en de communicatie met betrekking tot het gezamenlijke actieplannen tot de Fondsen;

9) de financiële regelingen ervan, met inbegrip van:

- a) de kosten van het bereiken van de mijlpalen en streefdoelen voor outputs en resultaten, onder verwijzing naar punt 2, vastgesteld aan de hand van de in artikel 67, lid 5, van deze verordening en in artikel 14 van de ESF-verordening bedoelde methoden;
- b) een indicatief tijdschema voor betalingen aan de begunstigde op basis van de mijlpalen en streefdoelen;
- c) het financieringsplan uitgesplitst naar operationeel programma en prioritaire as, met inbegrip van het totale subsidiabele bedrag en het bedrag van de overheidsmiddelen.

De vorm voor het gezamenlijke actieplan wordt bepaald aan de hand van het model dat de Commissie door middel van uitvoeringshandelingen, teneinde eenvormige voorwaarden voor de uitvoering van dit artikel te waarborgen, vaststelt. Die uitvoeringshandelingen worden volgens de in artikel 143, lid 2, bedoelde raadplegingsprocedure vastgesteld.

Artikel 107

Besluit over het gezamenlijke actieplan

1. De Commissie beoordeelt aan de hand van de in artikel 106 bedoelde informatie of de steun uit de Fondsen voor het gezamenlijke actieplan gerechtvaardigd is.

Wanneer de Commissie binnen twee maanden na indiening van een voorstel voor een gezamenlijk actieplan oordeelt dat het niet aan de beoordelingsvoorschriften bedoeld in artikel 104 voldoet, doet zij opmerkingen aan de lidstaat toekomen. De lidstaat verstrekt de Commissie alle noodzakelijke gevraagde aanvullende informatie en past zo nodig het gezamenlijke actieplan hieraan aan.

2. Als naar behoren rekening is gehouden met de eventuele opmerkingen, stelt de Commissie uiterlijk vier maanden na indiening door de lidstaat, maar niet vóór de vaststelling van de betrokken operationele programma's, door middel van een uitvoeringshandeling een besluit tot goedkeuring van het gezamenlijke actieplan vast.

3. In het in lid 2 bedoelde besluit worden de volgende elementen aangeduid: de begunstigde en de algemene specifieke doelstellingen van het gezamenlijke actieplan, de mijlpalen en streefdoelen voor outputs en resultaten, de kosten van het bereiken van deze mijlpalen en streefdoelen voor outputs en resultaten en het financieringsplan uitgesplitst naar operationeel programma en prioritaire as, met inbegrip van het totale subsidiebedrag en het bedrag van de overheidsuitgaven, de uitvoeringsperiode van het gezamenlijke actieplan en in voorkomend geval de geografische dekking en de doelgroepen van het gezamenlijke actieplan.

4. Als de Commissie door middel van een uitvoeringshandeling weigert dat er steun uit de Fondsen wordt toegewezen aan een gezamenlijk actieplan, stelt zij de lidstaat binnen de in lid 2 gestelde termijn in kennis van de redenen daarvoor.

Artikel 108

Stuurgroep en wijziging van het gezamenlijke actieplan

1. De lidstaat of de managementautoriteit richt een stuurgroep voor het gezamenlijke actieplan op, die losstaat van het toezichtcomité van de desbetreffende operationele programma's. De stuurgroep vergadert ten minste twee keer per jaar en rapporteert aan de managementautoriteit. De managementautoriteit stelt het desbetreffende toezichtcomité in kennis van de resultaten van de werkzaamheden van de stuurgroep en van de voortgang bij de uitvoering van het gezamenlijke actieplan, overeenkomstig artikel 110, lid 1, onder e), en artikel 125, lid 2, onder a).

Over de samenstelling van de stuurgroep beslist de lidstaat in overleg met de desbetreffende managementautoriteit, waarbij het partnerschapsbeginsel wordt gevolgd.

De Commissie kan met raadgevende stem aan de werkzaamheden van de stuurgroep deelnemen.

2. De stuurgroep voert de volgende taken uit:

- a) zij evalueert de vorderingen bij het bereiken van de mijlpalen, de outputs en de resultaten van het gezamenlijke actieplan;
- b) zij onderzoekt eventuele voorstellen tot wijziging van het gezamenlijke actieplan om rekening te houden met aspecten die van invloed zijn op de prestaties en keurt die in voorkomend geval voorstellen goed.

3. Wanneer een lidstaat een verzoek tot wijziging van gemeenschappelijke actieplannen indient bij de Commissie, wordt dit naar behoren gemotiveerd. De Commissie beoordeelt of het verzoek tot wijziging gerechtvaardigd is, rekening houdend met de door de lidstaat verstrekte informatie. De Commissie kan opmerkingen maken en de lidstaat verstrekt de Commissie alle noodzakelijke aanvullende informatie. Uiterlijk drie maanden na de indiening van het verzoek tot wijziging door de lidstaat stelt de Commissie door middel van een uitvoeringshandeling een besluit tot goedkeuring van dat verzoek vast, op voorwaarde dat naar tevredenheid rekening is gehouden

met de eventuele opmerkingen van de Commissie. De wijziging treedt in werking op de datum van het besluit, tenzij in het besluit een andere datum van inwerkingtreding is vastgesteld.

Artikel 109

Financieel beheer en controle van het gezamenlijke actieplan

1. Betalingen aan de begunstigde van een gezamenlijk actieplan worden behandeld als forfaitaire bedragen of standaardschalen van eenheidskosten. Het in artikel 67, lid 1, eerste alinea, onder c), bedoelde maximum voor forfaitaire bedragen is niet van toepassing.

2. Het financiële beheer, de controle en de audit van het gemeenschappelijke actieplan zijn er uitsluitend op gericht te controleren of aan de in het besluit tot goedkeuring van het gemeenschappelijke actieplan vastgestelde betalingsvoorwaarden wordt voldaan.

3. De begunstigde van een gezamenlijke actieplan en onder zijn verantwoordelijkheid handelende instanties mogen hun eigen boekhoudpraktijk toepassen op de kosten voor het uitvoeren van concrete acties. De auditautoriteit of de Commissie verricht geen audit in verband met die boekhoudpraktijk en de door de begunstigde werkelijk gemaakte kosten.

TITEL III

TOEZICHT, EVALUATIE, VOORLICHTING EN COMMUNICATIE

HOOFDSTUK I

Toezicht en evaluatie

Artikel 110

Funcities van het toezichtcomité

1. Het toezichtcomité onderzoekt in het bijzonder:

- a) vraagstukken die van invloed zijn op de prestaties van het operationele programma;
- b) vorderingen gemaakt bij de uitvoering van het evaluatieplan en het vervolg dat aan de bevindingen van evaluaties is gegeven;
- c) de uitvoering van de communicatiestrategie;
- d) de uitvoering van grote projecten;
- e) de uitvoering van gezamenlijke actieplannen;
- f) acties om gelijkheid van mannen en vrouwen, gelijke kansen en non-discriminatie, met inbegrip van toegankelijkheid voor mensen met een handicap, te bevorderen;
- g) acties om duurzame ontwikkeling te bevorderen;
- h) indien niet aan de van toepassing zijnde ex-antevoorwaarden is voldaan op de datum van indiening van de partnerschapsovereenkomst en het operationele programma, voortgang in de maatregelen om aan de geldende ex-antevoorwaarden te voldoen;
- i) financieringsinstrumenten.

2. In afwijking van artikel 49, lid 3, worden de volgende elementen door het toezichtcomité onderzocht en goedgekeurd:

- a) de methoden en criteria gebruikt voor de selectie van concrete acties;
- b) de jaarverslagen en het eindverslag over de uitvoering;
- c) het evaluatieplan voor het operationele programma en eventuele wijzigingen van het evaluatieplan, ook indien onderdeel van een gemeenschappelijk evaluatieplan overeenkomstig artikel 114, lid 1;
- d) de communicatiestrategie voor het operationele programma en eventuele wijzigingen van de strategie;
- e) voorstellen van de managementautoriteit voor wijzigingen van het operationele programma.

Artikel 111

Uitvoeringsverslagen voor de doelstelling "investeren in groei en werkgelegenheid"

1. De lidstaat dient uiterlijk op 31 mei 2016 en vervolgens uiterlijk op dezelfde dag van elk volgend jaar tot en met 2023 een jaarverslag over de uitvoering overeenkomstig artikel 50, lid 1, bij de Commissie in. Het verslag dat in 2016 wordt ingediend, betreft de begrotingsjaren 2014 en 2015 alsmede de periode tussen de begindatum voor de subsidiabiliteit van de uitgaven en 31 december 2013.

2. Voor de in 2017 en 2019 in te dienen verslagen valt de in lid 1 bedoelde tijdslimiet op 30 juni.

3. In de jaarverslagen over de uitvoering wordt informatie gegeven over:

- a) de uitvoering van het operationele programma overeenkomstig artikel 50, lid 2;
- b) de vorderingen bij de voorbereiding en uitvoering van grote projecten en gezamenlijke actieplannen.

4. De jaarverslagen over de uitvoering die in 2017 en 2019 worden ingediend, omvatten een uiteenzetting en beoordeling van de krachtens artikel 50, leden 4 en 5, vereiste informatie, van de in lid 3 van dit artikel bedoelde informatie, en bovendien van de volgende informatie:

- a) de vorderingen bij de uitvoering van het evaluatieplan en het vervolg dat aan de bevindingen van evaluaties is gegeven;
- b) de resultaten van de voorlichtings- en publiciteitsmaatregelen voor de Fondsen die in het kader van de communicatiestrategie worden uitgevoerd;
- c) de betrokkenheid van de partners bij de uitvoering, het toezicht en de evaluatie van het operationele programma.

De jaarverslagen over de uitvoering die in 2017 en 2019 worden ingediend kunnen, afhankelijk van de inhoud en de doelstellingen van het operationele programma, informatie over de volgende elementen bevatten en deze beoordelen:

- a) de vorderingen bij de uitvoering van de geïntegreerde aanpak voor territoriale ontwikkeling, met inbegrip van de ontwikkeling van regio's met demografische uitdagingen en permanente of natuurlijke belemmeringen, duurzame stedelijke ontwikkeling, en vanuit de gemeenschap geleide lokale ontwikkeling in het kader van het operationele programma;
- b) de vorderingen bij de uitvoering van acties ter vergroting van de capaciteit van de autoriteiten van de lidstaten en van de begunstigden om de Fondsen administratief te beheren en te gebruiken;
- c) de vorderingen bij de uitvoering van interregionale en transnationale acties;
- d) in voorkomend geval, de bijdrage aan macroregionale en zeebekkenstrategieën;
- e) de specifieke acties die zijn uitgevoerd om de gelijkheid van mannen en vrouwen te bevorderen en discriminatie te voorkomen, met name de bevordering van de toegankelijkheid voor mensen met een handicap, en de regelingen die zijn getroffen om de integratie van het genderperspectief in het operationele programma en in concrete acties te waarborgen;
- f) de acties die overeenkomstig artikel 8 zijn uitgevoerd om duurzame ontwikkeling te bevorderen;
- g) de vorderingen bij de uitvoering van eventuele acties op het gebied van sociale innovatie;
- h) de vorderingen bij de uitvoering van maatregelen om te voorzien in de specifieke behoeften van de geografische gebieden die het hardst door armoede worden getroffen of van doelgroepen die het grootste risico lopen gediscrimineerd of sociaal uitgesloten te worden, waarbij bijzondere aandacht wordt besteed aan gemarginaliseerde gemeenschappen, personen met een handicap, langdurig werklozen en werkloze jongeren, met vermelding van de gebruikte financiële middelen, in voorkomend geval;

In afwijking van de eerste en tweede alinea en met het oog op de samenhang tussen de partnerschapovereenkomst en het voortgangsverslag, kunnen lidstaten met niet meer dan één operationeel programma per fonds de informatie in verband met de in artikel 50, lid 3, gestelde ex-antevoorwaarden, de in artikel 50, lid 4, verlangde informatie, en de onder de punten a), b), c) en h) van de tweede alinea van dit lid bedoelde informatie in het voortgangsverslag opnemen in plaats van in de in 2017 respectievelijk 2019 in te dienen jaarverslagen en het eindverslag over de uitvoering, onverminderd het bepaalde in artikel 110, lid 2, onder b).

5. De jaarverslagen en eindverslagen over de uitvoering worden opgesteld volgens modellen die de Commissie door middel van uitvoeringshandelingen, teneinde eenvormige voorwaarden voor de uitvoering van dit artikel te waarborgen, vaststelt. Die uitvoeringshandelingen worden volgens de in artikel 150, lid 2, bedoelde raadplegingsprocedure vastgesteld.

Artikel 112

Indiening van financiële gegevens

1. Ten behoeve van het toezicht dient de lidstaat uiterlijk op 31 januari, 31 juli en 31 oktober voor elk operationeel programma de volgende gegevens elektronisch bij de Commissie in, uitgesplitst naar prioritaire as:

- a) de totale en publieke subsidiabele kosten van de concrete acties en het aantal concrete acties dat voor steun is geselecteerd;
- b) de totale subsidiabele uitgaven die door de begunstigden bij de managementautoriteit zijn gedeclareerd.

2. De gegevens die uiterlijk op 31 januari worden ingediend, worden bovendien uitgesplitst naar categorie steunverlening. Door de indiening van deze gegevens wordt geacht te zijn voldaan aan het voorschrift voor de indiening van de in artikel 50, lid 2, bedoelde financiële gegevens.

3. Bij de gegevens die uiterlijk op 31 januari en 31 juli worden ingediend, wordt een raming gevoegd van het bedrag waarvoor de lidstaten betalingsaanvragen voor het lopende en het daaropvolgende begrotingsjaar verwachten in te dienen.

4. De uit hoofde van dit artikel ingediende gegevens moeten lopen tot het eind van de maand die aan de maand van indiening voorafgaat.

5. De Commissie stelt, om eenvormige voorwaarden te waarborgen voor de uitvoering van dit artikel, uitvoeringshandelingen vast met het te gebruiken model bij indiening van de financiële gegevens bij de Commissie ten behoeve van het toezicht. Die uitvoeringshandelingen worden vastgesteld volgens de in artikel 150, lid 3, bedoelde onderzoeksprocedure.

Artikel 113

Cohesieverslag

Het in artikel 175 VWEU bedoelde verslag van de Commissie bevat:

- a) een balans van de vorderingen met betrekking tot het bereiken van economische, sociale en territoriale samenhang, inclusief de sociaaleconomische situatie en ontwikkeling van de regio's, en de integratie van de prioriteiten van de Unie;
- b) een balans van de rol van de Fondsen, de EIB-financiering en de andere instrumenten, en het effect van andere beleidsacties van de Unie en de lidstaten op de gemaakte vorderingen;

- c) in voorkomend geval, een opgave van toekomstige Unie-maatregelen en beleidskeuzen ter versterking van de economische, sociale en territoriale cohesie, en realisering van de Unieprioriteiten.

Artikel 114

Evaluatie

1. De managementautoriteit of de lidstaat stelt voor een of meerdere operationele programma's een evaluatieplan op. Het evaluatieplan wordt uiterlijk een jaar na goedkeuring van het operationele programma bij het toezichtcomité ingediend.

2. Uiterlijk op 31 december 2022 dienen de managementautoriteiten, voor elk operationeel programma, een verslag in met een samenvatting van de bevindingen van de tijdens de programmeringsperiode uitgevoerde evaluaties en de belangrijkste outputs en resultaten van het operationele programma, voorzien van toelichtingen op de gerapporteerde informatie.

3. De Commissie verricht in nauwe samenwerking met de lidstaten en de managementautoriteiten ex-postevaluaties.

4. De leden 1 en 2 van dit artikel gelden niet voor de in artikel 39, lid 4, eerste alinea, onder b), bedoelde specifieke programma's.

HOOFDSTUK II

Voorlichting en communicatie

Artikel 115

Voorlichting en communicatie

1. De lidstaten en managementautoriteiten zijn verantwoordelijk voor:

- a) het opstellen van communicatiestrategieën;
- b) het verzekeren van de oprichting van één website of portaal die informatie over alle operationele programma's in die lidstaat geeft, alsook toegang tot die programma's, inclusief de informatie over het tijdschema voor de uitvoering van de programmering en eventuele openbare raadplegingen in verband daarmee;
- c) de voorlichting van potentiële begunstigden over de financieringsmogelijkheden van operationele programma's;
- d) het bij de burgers van de Unie onder de aandacht brengen van de rol en de verwezenlijkingen van het cohesiebeleid en van de Fondsen door middel van voorlichtings- en communicatieacties betreffende de resultaten en effecten van partnerschapsovereenkomsten, operationele programma's en concrete acties.

2. Om de steun uit de Fondsen inzichtelijk te maken, houden de lidstaten of de managementautoriteiten een lijst bij van de concrete acties per operationeel programma en per Fonds, in spreadsheetbestand, zodat de gegevens kunnen worden gesorteerd, doorzocht, uitgelicht, vergeleken en gemakkelijk op het internet kunnen worden gezet, bijvoorbeeld in CSV- of XML-bestand. Deze lijst van concrete acties is via de unieke website of de unieke portaalsite toegankelijk en bevat een lijst en samenvatting van alle operationele programma's in die lidstaat.

Om vervolgens het gebruik van de lijst van concrete acties door de private sector, maatschappelijke organisaties, of de nationale overheidsdiensten aan te moedigen kunnen de toepasselijke licentievoorwaarden waaronder gegevens zijn gepubliceerd, duidelijk op de website worden vermeld.

De lijst van concrete acties wordt ten minste elke zes maanden bijgewerkt.

In bijlage XII is de informatie vastgesteld die in ieder geval in de lijst van concrete acties moet worden opgenomen.

3. In bijlage XII zijn nadere voorschriften vastgesteld betreffende de op het publiek gerichte voorlichtings- en communicatiemaatregelen, alsook betreffende de op aanvragers en begunstigen gerichte voorlichtingsmaatregelen.

4. De Commissie stelt uitvoeringshandelingen vast betreffende de technische kenmerken van voorlichtings- en communicatiemaatregelen voor concrete acties alsmede instructies voor het ontwerp van het embleem en aanwijzingen voor de standaardkleuren. Die uitvoeringshandelingen worden vastgesteld volgens de in artikel 143, lid 3, bedoelde onderzoeksprocedure.

Artikel 116

Communicatiestrategie

1. De lidstaat of de managementautoriteiten stellen voor elk operationeel programma een communicatiestrategie op. Er mag een gemeenschappelijke communicatiestrategie voor verscheidene operationele programma's worden opgesteld. In de communicatiestrategie wordt overeenkomstig het evenredigheidsbeginsel rekening gehouden met de omvang van het (de) desbetreffende operationele programma(s).

De communicatiestrategie bevat de in bijlage XII vermelde elementen.

2. Overeenkomstig artikel 110, lid 2, onder d) wordt de communicatiestrategie uiterlijk zes maanden na de goedkeuring van het (de) desbetreffende operationele programma(s) ter goedkeuring aan het toezichtcomité voorgelegd.

Indien een gemeenschappelijke communicatiestrategie voor meerdere operationele programma's wordt opgesteld en meerdere toezichtcomités betreft, kan de lidstaat één toezichtcomité aanwijzen dat, in overleg met de andere toezichtcomités, verantwoordelijk is voor de goedkeuring van de communicatiestrategie en voor eventuele latere wijzigingen van die strategie.

Indien nodig kan de communicatiestrategie gedurende de programmeringsperiode door de lidstaat of de managementautoriteiten worden gewijzigd. De gewijzigde communicatiestrategie wordt overeenkomstig artikel 110, lid 2, onder d) door de managementautoriteit ter goedkeuring aan het toezichtcomité voorgelegd.

3. In afwijking van lid 2, derde alinea, brengt de managementautoriteit het (de) verantwoordelijke toezichtcomité(s) ten minste een keer per jaar op de hoogte van de vorderingen bij de uitvoering van de communicatiestrategie en van haar analyse van de resultaten alsmede van de voor het volgende jaar geplande voorlichtings- en communicatieactiviteiten, zoals bedoeld in artikel 100, lid 2, onder c). Het toezichtcomité brengt wanneer het dit passend oordeelt, advies uit over de voor het volgende jaar geplande activiteiten.

Artikel 117

Contactpersonen voor voorlichting en communicatie en hun netwerken

1. Elke lidstaat wijst een contactpersoon voor voorlichting en communicatie aan om de voorlichtings- en communicatieacties voor een of meer Fondsen te coördineren, met inbegrip van relevante programma's in het kader van de doelstelling "Europese territoriale samenwerking", en brengt de Commissie hiervan op de hoogte.

2. De contactpersoon voor voorlichting en communicatie is verantwoordelijk voor de coördinatie van het nationaal netwerk van voorlichters voor de Fondsen indien een dergelijk netwerk bestaat, het oprichten en onderhouden van de in bijlage XII bedoelde website of portaalsite en het geven van een overzicht van de communicatiemaatregelen op lidstaatsniveau.

3. Elke managementautoriteit wijst één persoon aan die verantwoordelijk is voor de voorlichting en communicatie op het niveau van het operationele programma en brengt de Commissie hiervan op de hoogte. In voorkomend geval kan één persoon voor meerdere operationele programma's worden aangewezen.

4. De Commissie richt netwerken op Unieniveau op waaraan de door de lidstaten aangewezen leden deelnemen om informatie over de resultaten van de uitvoering van de communicatiestrategieën, ervaringen met de uitvoering van voorlichtings- en communicatiemaatregelen en goede werkmethoden uit te wisselen.

TITEL IV

TECHNISCHE BIJSTAND

Artikel 118

Technische bijstand op initiatief van de Commissie

De Fondsen kunnen met inachtneming van de aftrekken gemaakt volgens artikel 91, lid 3, technische bijstand ondersteunen tot een maximum van 0,35 % van hun respectieve jaarlijkse toewijzing.

Artikel 119

Technische bijstand van de lidstaten

1. Het bedrag van de Fondsen dat aan technische bijstand wordt toegewezen, mag niet meer bedragen dan 4 % van het totale bedrag van de Fondsen dat is toegewezen aan operationele programma's in een lidstaat voor elke regiocategorie van in voorkomend geval de doelstelling "investeren in groei en werkgelegenheid".

Een lidstaat mag rekening houden met de specifieke toewijzing voor het YEI bij de berekening van het maximum van het totale bedrag van de middelen dat is toegewezen voor technische bijstand ten behoeve van de lidstaat.

2. Ieder fonds kan concrete acties inzake technische bijstand steunen die voor steun uit een ander fonds in aanmerking komen. Onverminderd lid 1 mag de toewijzing uit een Fonds voor technische bijstand niet meer bedragen dan 10 % van de totale toewijzing van dat Fonds voor operationele programma's in een lidstaat voor elke regiocategorie van in voorkomend geval de doelstelling "investeren in groei en werkgelegenheid".

3. In afwijking van artikel 70, leden 1 en 2, kunnen concrete acties inzake technische bijstand buiten het programmagebied, doch binnen de Unie, worden uitgevoerd, op voorwaarde dat zij aan het operationele programma of, in het geval van een operationeel programma voor technische bijstand, aan de andere betrokken programma's ten goede komen.

4. In het geval van de Structuurfondsen, indien de toewijzingen bedoeld in lid 1 worden aangewend ter financiering van technische bijstand voor meer dan een regiocategorie, kunnen de uitgaven van de acties worden uitgevoerd krachtens een prioritaire as waarbij verschillende regiocategorieën worden gehanteerd en kan er een pro rata grondslag worden toegepast, rekening houdend met de toewijzing uit hoofde van elke regiocategorie als een aandeel in de totale toewijzing van de lidstaat.

5. In afwijking van lid 1 kan, indien de totale toewijzing uit de fondsen aan een lidstaat in het kader van de doelstelling "Investeren in groei en werkgelegenheid", niet meer dan 1 000 000 000 EUR bedraagt, de toewijzing voor technische bijstand worden verhoogd tot ofwel 6 % van die totale toewijzing ofwel 50 000 000 EUR, indien dit laatste bedrag lager is.

6. Technische bijstand wordt verleend in de vorm van een prioritaire as van één Fonds binnen een operationeel programma of in de vorm van een specifiek operationeel programma of in beide vormen.

TITEL V

FINANCIËLE STEUN UIT DE FONDSEN

Artikel 120

Bepaling van de medefinancieringspercentages

1. In het besluit van de Commissie tot vaststelling van een operationeel programma worden het medefinancieringspercentage en het maximumbedrag van de steun uit de Fondsen voor

elke prioritaire as bepaald. Wanneer een prioritaire as betrekking heeft op verscheidene regiocategorieën of verscheidene Fondsen wordt in het besluit van de Commissie zo nodig het medefinancieringspercentage per categorie regio en Fonds vastgesteld.

2. Voor elke prioritaire as wordt in het besluit van de Commissie vermeld of het medefinancieringspercentage voor de prioritaire as van toepassing is op:

a) het totaal van de subsidiabele publieke en private uitgaven; of

b) de publieke subsidiabele uitgaven.

3. Het medefinancieringspercentage van elke prioritaire as en, waar relevant, per regiocategorie en Fonds, van operationele programma's voor de doelstelling "investeren in groei en werkgelegenheid" bedraagt niet meer dan:

a) 85 % voor het Cohesiefonds;

b) 85 % voor de minder ontwikkelde regio's van de lidstaten waarvan het bbp per inwoner voor de periode 2007-2009 minder dan 85 % van het gemiddelde van de EU-27 voor dezelfde periode bedroeg en voor de ultraperifere gebieden, inclusief de aanvullende toewijzing voor de ultraperifere gebieden overeenkomstig artikel 92, lid 1, onder e), en artikel 4, lid 2, van de ETS-verordening;

c) 80 % voor de minder ontwikkelde regio's van de andere lidstaten dan bedoeld onder b) en voor alle regio's waarvan het bbp per inwoner gebruikt als een subsidiabiliteitscriterium voor de programmeringsperiode 2007-2013 minder dan 75 % van het gemiddelde van de EU-25 bedroeg, maar waarvan het bbp per inwoner meer dan 75 % van het gemiddelde bbp van de EU-27 bedraagt, alsmede voor regio's als gedefinieerd in artikel 8, lid 1, van Verordening (EG) nr. 1083/2006 die overgangssteun ontvangen voor de programmeringsperiode 2007-2013;

d) 60 % voor de andere dan de onder c) bedoelde overgangsregio's;

e) 50 % voor de andere dan de onder c) bedoelde meer ontwikkelde regio's.

Voor de periode van 1 januari 2014 t/m 30 juni 2017 is het medefinancieringspercentage van elke prioritaire as van alle operationele programma's in Cyprus niet hoger dan 85 %.

De Commissie voert een evaluatie uit om te beoordelen of het behoud van de in de tweede alinea bedoelde medefinancieringspercentage na 30 juni 2017 verantwoord is en zij dient indien nodig een wetgevingsvoorstel in vóór 30 juni 2016.

Het medefinancieringspercentage van elke prioritaire as van operationele programma's voor de doelstelling „Europese territoriale samenwerking” bedraagt niet meer dan 85 %.

Het in punten b) tot en met e) van de eerste alinea bedoelde maximale medefinancieringspercentage wordt verhoogd voor elke prioritaire as die het YEL uitvoert en wanneer een prioritaire as is gewijd aan sociale innovatie of transnationale samenwerking of een combinatie van beide. Die verhoging wordt bepaald overeenkomstig de specifieke voorschriften voor het ESF.

4. Het medefinancieringspercentage van de aanvullende toewijzing overeenkomstig artikel 92, lid 1, onder e), bedraagt niet meer dan 50 % voor de regio's van NUTS-niveau 2 die aan de criteria in artikel 2 van Protocol nr. 6 bij de Toetredingsakte van 1994.

5. Het in lid 3 bedoelde maximale medefinancieringspercentage van elke prioritaire as wordt met tien procentpunten verhoogd als een gehele prioritaire as wordt uitgevoerd door middel van financieringsinstrumenten of door middel van vanuit de gemeenschap geleide lokale ontwikkeling.

6. De bijdrage uit de Fondsen mag voor elke prioritaire as niet lager zijn dan 20 % van de subsidiabele publieke uitgaven.

7. Binnen een operationeel programma kan een afzonderlijke prioritaire as met een medefinancieringspercentage tot 100 % worden vastgesteld om concrete acties te ondersteunen die worden uitgevoerd door middel van op het niveau van de Unie ingestelde financieringsinstrumenten onder direct of indirect beheer van de Commissie. Wanneer een afzonderlijke prioritaire as voor dit doel wordt vastgesteld, mag de steun in het kader van deze as niet op een andere wijze ten uitvoer worden gelegd.

Artikel 121

Differentiëring van de medefinancieringspercentages

Het medefinancieringspercentage voor de steun uit de Fondsen voor een prioritaire as kan worden aangepast op grond van:

- 1) het belang van de prioritaire as voor de verwezenlijking van de strategie van de Unie voor slimme, duurzame en inclusieve groei, met het oog op specifieke lacunes die moeten worden opgevuld;
- 2) milieubescherming en -verbetering, vooral door de toepassing van het voorzorgsbeginsel, het beginsel van het preventief optreden en het beginsel dat de vervuiler betaalt;
- 3) het percentage van de financiële inbreng van de private sector;
- 4) de dekking van gebieden met ernstige en permanente natuurlijke of demografische belemmeringen, die als volgt worden gedefinieerd:
 - a) insulaire lidstaten die voor bijstand uit het Cohesiefonds in aanmerking komen, en andere eilanden, behalve die waar de hoofdstad van een lidstaat gevestigd is of die een vaste verbinding met het vasteland hebben;
 - b) berggebieden als gedefinieerd in de nationale wetgeving van de lidstaat;
 - c) zones die dunbevolkt (minder dan 50 inwoners per vierkante kilometer) of zeer dunbevolkt zijn (minder dan 8 inwoners per vierkante kilometer);

d) de inclusie van de ultraperifere regio's zoals bedoeld in artikel 349 VWEU.

DEEL VIER

ALGEMENE BEPALINGEN DIE VAN TOEPASSING ZIJN OP DE FONDSEN EN HET EFMZV

TITEL I

BEHEER EN CONTROLE

HOOFDSTUK I

Beheers- en controlesystemen

Artikel 122

Verantwoordelijkheden van de lidstaten

1. De lidstaten zorgen ervoor dat beheers- en controlesystemen voor operationele programma's overeenkomstig de artikelen 72, 73 en 74 worden ingesteld.

2. Onregelmatigheden worden door de lidstaten voorkomen, opgespoord en gecorrigeerd en zij vorderen onverschuldigd betaalde bedragen terug, evenals eventuele rente wegens laattijdige betaling. Zij stellen de Commissie in kennis van onregelmatigheden die 10 000 EUR aan steun uit de fondsen overschrijden en houden haar op de hoogte van significante vooruitgang van de desbetreffende administratieve en gerechtelijke procedures.

In de volgende gevallen stellen de lidstaten de Commissie niet in kennis van onregelmatigheden:

- a) gevallen waarin de enige onregelmatigheid erin bestaat dat een concrete actie in het medegefinancierde operationele programma geheel of gedeeltelijk niet wordt uitgevoerd wegens faillissement van de begunstigde;
- b) gevallen die door de begunstigde vrijwillig ter kennis van de management- of certificeringsautoriteit worden gebracht voordat zij door een van beide autoriteiten worden ontdekt, hetzij vóór, hetzij na betaling van de overheidsbijdrage;
- c) gevallen die door de management- of certificeringsautoriteit worden ontdekt en rechtgezet vóór opnemings van de desbetreffende uitgaven in een bij de Commissie ingediende staat van uitgaven.

In alle andere gevallen, meer bepaald in gevallen voorafgaand aan een faillissement of in gevallen waarin een vermoeden van fraude bestaat, worden de geconstateerde onregelmatigheden, tezamen met de preventieve en corrigerende maatregelen daarvoor, ter kennis van de Commissie gebracht.

Wanneer onverschuldigd aan een begunstigde betaalde bedragen door een fout of nalatigheid van een lidstaat niet kunnen worden teruggevorderd, is die lidstaat verantwoordelijk voor de terugbetaling van de betrokken bedragen aan de begroting van de Unie. De lidstaten kunnen besluiten een onverschuldigd betaald bedrag niet terug te vorderen indien het van de begunstigde terug te vorderen bedrag, zonder rente, niet meer dan 250 EUR aan steun uit de fondsen bedraagt.

De Commissie is bevoegd overeenkomstig artikel 149 gedelegeerde handelingen vast te stellen die bijkomende voorschriften bevatten betreffende de criteria ter vaststelling van de te melden onregelmatigheden en de te leveren gegevens, alsmede betreffende de toe te passen voorwaarden en procedures om te kunnen vaststellen of oninbare bedragen door de lidstaten terugbetaald moeten worden.

De Commissie stelt uitvoeringshandelingen vast met voorschriften voor de frequentie en de vorm van de rapportage over onregelmatigheden. Die uitvoeringshandelingen worden vastgesteld volgens de in artikel 150, lid 2, bedoelde raadplegingsprocedure

3. De lidstaten zorgen ervoor dat uiterlijk op 31 december 2015 de uitwisseling van alle informatie tussen de begunstigten en een managementautoriteit, een certificeringsautoriteit, een auditautoriteit en intermediaire instanties door middel van elektronische systemen voor gegevensuitwisseling kan plaatsvinden.

De in de eerste alinea bedoelde systemen moeten interoperabel zijn met de kaders van de lidstaten en van de Unie en ervoor zorgen dat de begunstigten alle in de eerste alinea bedoelde informatie slechts een keer hoeven in te dienen.

De Commissie stelt uitvoeringshandelingen vast die voorschriften vastleggen voor de uitwisseling van informatie overeenkomstig dit lid. Die uitvoeringshandelingen worden volgens de in artikel 143, lid 3, bedoelde onderzoeksprocedure vastgesteld.

4. Lid 3 is niet van toepassing op het EFMZV.

HOOFDSTUK II

Management- en controleautoriteiten

Artikel 123

Aanwijzing van autoriteiten

1. Elke lidstaat wijst voor elk operationeel programma een nationale, regionale of plaatselijke openbare autoriteit of instantie, dan wel een privaatrechtelijke instantie, als managementautoriteit aan. Een en dezelfde managementautoriteit mag voor verscheidende operationele programma's worden aangewezen.

2. De lidstaten wijzen, onverminderd lid 3, voor elk operationeel programma een nationale, regionale of plaatselijke openbare autoriteit of instantie als certificeringsautoriteit aan. Een en dezelfde certificeringsautoriteit mag voor verscheidene operationele programma's worden aangewezen.

3. De lidstaten kunnen voor een operationeel programma een managementautoriteit die een openbare autoriteit of instantie is, aanwijzen om daarnaast de taken van de certificeringsautoriteit te verrichten.

4. De lidstaten wijzen voor elk operationeel programma een nationale, regionale of plaatselijke openbare autoriteit of instantie als auditautoriteit aan, die functioneel onafhankelijk is van de managementautoriteit en de certificeringsautoriteit. Een en dezelfde auditautoriteit mag voor verscheidene operationele programma's worden aangewezen.

5. In geval van de Fondsen met betrekking tot de doelstelling „investeren in groei in werkgelegenheid” en van het EFMZV mogen de managementautoriteit, de eventuele certificeringsautoriteit en de auditautoriteit deel uitmaken van dezelfde publieke autoriteit of instantie, mits het beginsel van scheiding van functies wordt nageleefd.

Indien het totale steunbedrag uit de Fondsen voor een operationeel programma meer dan 250 000 000 EUR of uit het EFMZV meer dan 100 000 000 EUR bedraagt, mag de auditautoriteit echter deel uitmaken van dezelfde publieke autoriteit of instantie als de managementautoriteit indien de Commissie, overeenkomstig de toepasselijke bepalingen voor de voorgaande programmeringsperiode, de lidstaat vóór de datum van goedkeuring van het operationele programma in kwestie in kennis heeft gesteld van haar conclusie dat zij zich hoofdzakelijk op haar auditoordeel kan verlaten, of indien de Commissie op basis van de ervaring met de vorige programmeringsperiode ervan overtuigd is dat de institutionele organisatie en verantwoordingsplicht van de auditautoriteit voldoende garanties bieden voor haar functionele onafhankelijkheid en haar betrouwbaarheid.

6. De lidstaten kunnen een of meer intermediaire instanties aanwijzen om bepaalde taken van de management- of certificeringsautoriteit onder verantwoordelijkheid van die autoriteit uit te voeren. De regelingen die de management- of certificeringsautoriteit en de intermediaire instanties hiervoor treffen, worden formeel schriftelijk vastgelegd.

7. De lidstaat of de managementautoriteit kan het beheer van een deel van een operationeel programma aan een intermediaire instantie toevertrouwen door een schriftelijke overeenkomst met die instantie te sluiten ("globale subsidie"). De intermediaire instantie verstrekt garanties omtrent haar solvabiliteit, haar competentie op het betrokken werkteerrein en haar capaciteit op het gebied van administratief en financieel beheer.

8. De lidstaat kan op eigen initiatief een coördinerende instantie aanwijzen die tot taak heeft contact met de Commissie te houden en informatie aan de Commissie te verstrekken, activiteiten van de andere aangewezen relevante instanties te coördineren en te bevorderen dat het toepasselijke recht op geharmoniseerde wijze wordt toegepast.

9. De lidstaat stelt schriftelijke voorschriften vast voor zijn relaties met de management-, certificerings- en auditautoriteiten, voor de relaties tussen die autoriteiten onderling en voor de relaties van die autoriteiten met de Commissie.

Artikel 124

Procedure voor het aanwijzen van de managementautoriteit en de certificeringsautoriteit

1. De lidstaat stelt de Commissie in kennis van de datum en de vorm van de aanwijzingen, die op het gepaste niveau geschieden, van de managementautoriteit en, waar nodig, de certificeringsautoriteit, voordat de eerste aanvraag voor tussentijdse betaling bij de Commissie wordt ingediend.

2. De aanwijzing bedoeld in lid 1 geschiedt op basis van een verslag en een oordeel van een onafhankelijke auditinstantie die nagaat of de aangewezen autoriteiten voldoen aan de criteria inzake interne controle-omgeving, risicobeheersing, beheers- en controleactiviteiten en toezicht in bijlage XIII. De onafhankelijke auditinstantie is de auditautoriteit, of een andere publiek- of privaatrechtelijke instantie met de vereiste auditcapaciteit, onafhankelijk van de managementautoriteit en, waar van toepassing, van de certificeringsautoriteit, die werkt volgens internationaal aanvaarde auditnormen. Als de onafhankelijke auditinstantie vaststelt dat het deel van het beheers- en controlesysteem betreffende de management- of de certificeringsautoriteit, in essentie hetzelfde is als voor de voorgaande programmeringsperiode, en dat er op basis van auditwerk dat is verricht overeenkomstig de bepalingen ter zake van Verordening (EG) nr. 1083/2006 en Verordening (EG) nr. 1198/2006 van de Raad⁽¹⁾ reden is om aan te nemen dat zij in die periode goed functioneerden, kan de instantie zonder aanvullend auditwerk te doen, tot de slotsom komen dat aan de criteria is voldaan.

3. Als het totale steunbedrag uit de fondsen aan een operationeel programma meer dan 250 000 000 EUR bedraagt of als het totale steunbedrag uit het EFMZV meer dan 100 000 000 EUR bedraagt, kan de Commissie binnen een maand na kennisgeving van de in lid 1 bedoelde aanwijzing het verslag en het oordeel van de in lid 2 bedoelde onafhankelijke auditinstantie opvragen, alsmede de beschrijving van de geldende functies en procedures voor de managementautoriteit of, in voorkomend geval, de certificeringsautoriteit. De Commissie besluit of zij die documenten opvraagt op basis van haar risicobeoordeling, rekening houdend met informatie over significante wijzigingen in de functies en procedures van de managementautoriteit of, in voorkomend geval, de certificeringsautoriteit, in vergelijking met de voorgaande programmeringsperiode en relevante aanwijzingen inzake hun goede functionering.

De Commissie kan binnen twee maanden na ontvangst van de in de eerste alinea bedoelde documenten opmerkingen maken. Onverminderd artikel 83 wordt door de bestudering van deze documenten de behandeling van aanvragen voor tussentijdse betalingen niet onderbroken.

4. Als het totale steunbedrag uit de fondsen aan een operationeel programma meer dan 250 000 000 EUR bedraagt of uit het EFMZV meer dan 100 000 000 EUR bedraagt en er sprake is van significante wijzigingen in de functies en procedures van de managementautoriteit of, in voorkomend geval, de certificeringsautoriteit, in vergelijking met de voorgaande programmeringsperiode, kan de lidstaat de Commissie binnen twee maanden na de in lid 1 bedoelde kennisgeving van de aanwijzingen, op eigen initiatief de in lid 3 genoemde documenten doen toekomen. De Commissie maakt binnen drie maanden na ontvangst van die documenten opmerkingen daarop.

5. Als bestaande audit- en controleresultaten aantonen dat de aangewezen autoriteit niet meer voldoet aan de criteria van lid

2, stelt de lidstaat op een passend niveau, afhankelijk van de ernst van het probleem, een proeftijd vast waarin de nodige corrigerende maatregelen zullen worden genomen.

Als de aangewezen autoriteit de vereiste corrigerende maatregelen niet binnen de door de lidstaat gestelde proeftijd uitvoert, beëindigt de lidstaat, op passend niveau de aanwijzing ervan.

De lidstaat stelt de Commissie onverwijld op de hoogte wanneer er een proeftijd wordt gesteld voor een aangewezen autoriteit, met informatie over de respectieve proeftijd, wanneer de proeftijd na uitvoering van corrigerende maatregelen wordt beëindigd, evenals wanneer de aanwijzing van een autoriteit wordt beëindigd. Door de kennisgeving dat een lidstaat een proeftijd stelt voor een aangewezen autoriteit wordt, onverminderd de toepassing van artikel 83, de behandeling van aanvragen voor tussentijdse betalingen niet onderbroken.

6. Als de aanwijzing van een management- of certificeringsautoriteit wordt beëindigd, wijzen de lidstaten, in overeenstemming met de procedure van lid 2, een nieuwe autoriteit aan die de functies van de management- of certificeringsautoriteit overneemt, en stellen de Commissie daarvan in kennis.

7. De Commissie stelt, om eenvormige voorwaarden te waarborgen voor de uitvoering van dit artikel, uitvoeringshandelingen vast betreffende het model voor het verslag en het advies van de onafhankelijke auditinstantie en de beschrijving van de geldende functies en procedures voor de managementautoriteit en, in voorkomend geval, de certificeringsautoriteit. Die uitvoeringshandelingen worden vastgesteld volgens de in artikel 150, lid 3, bedoelde onderzoeksprocedure.

Artikel 125

Functies van de managementautoriteit

1. De managementautoriteit is ervoor verantwoordelijk dat het operationele programma overeenkomstig het beginsel van goed financieel beheer wordt beheerd.

2. Ten aanzien van het beheer van het operationeel programma moet de managementautoriteit:

a) de werkzaamheden van het in artikel 47 bedoelde toezichtcomité ondersteunen en dat comité alle informatie verstrekken die het nodig heeft om zijn taken te verrichten, in het bijzonder gegevens over de vorderingen bij de verwezenlijking van de doelstellingen van het operationele programma, financiële gegevens en gegevens over indicatoren en mijlpalen;

b) de in artikel 50 bedoelde jaarverslagen en eindverslagen over de uitvoering opstellen en, na goedkeuring door het toezichtcomité, bij de Commissie indienen;

⁽¹⁾ Verordening (EG) nr. 1198/2006 van de Raad van 27 juli 2006 inzake het Europees Visserijfonds (PB L 223 van 15.8.2006, blz. 1).

- c) aan de intermediaire instanties en begunstigten informatie ter beschikking stellen die van belang is voor de uitvoering van hun taken, respectievelijk voor de uitvoering van concrete acties;
- d) een systeem opzetten voor de vastlegging en opslag in gecomputeriseerde vorm van de voor toezicht, evaluatie, financieel beheer, verificatie en audit vereiste gegevens over elke concrete actie, in voorkomend geval met inbegrip van gegevens over individuele deelnemers aan concrete acties;
- e) waarborgen dat de onder d) bedoelde gegevens worden verzameld en in het systeem bedoeld onder d) worden opgeslagen en bewaard, en dat de gegevens over indicatoren naar geslacht zijn uitgesplitst, indien voorgeschreven in bijlagen I en II bij de ESF-verordening.
3. Ten aanzien van de selectie van concrete acties moet de managementautoriteit:
- a) passende selectieprocedures en -criteria opstellen en na goedkeuring toepassen, die:
- i) ervoor zorgen dat concrete acties bijdragen tot het verwezenlijken van de specifieke doelstellingen en resultaten van de desbetreffende prioriteit;
- ii) niet-discriminerend en transparant zijn;
- iii) rekening houden met de algemene beginselen in de artikelen 7 en 8;
- b) waarborgen dat een geselecteerde concrete actie binnen het toepassingsgebied van het betrokken Fonds of de betrokken Fondsen valt en kan worden toegewezen aan een categorie steunverlening of, in het geval van het EFMZV, een maatregel die in de prioriteit of prioriteiten van het operationele programma is vastgesteld;
- c) waarborgen dat de begunstigde een document ontvangt waarin de voorwaarden voor steun voor elke concrete actie zijn vermeld, met inbegrip van de specifieke eisen betreffende de producten of diensten die in het kader van de concrete actie moeten worden geleverd, het financieringsplan en de uitvoeringstermijn;
- d) zich er vóór goedkeuring van de concrete actie van vergewissen dat de begunstigde voldoende administratieve, financiële en operationele capaciteit heeft om aan de in punt c) bedoelde voorwaarden te voldoen;
- e) zich er, als de concrete actie is begonnen vóór de indiening van een financieringsaanvraag bij de managementautoriteit, van vergewissen dat voldaan is aan het toepasselijke recht dat relevant is voor de concrete actie;
- f) waarborgen dat voor steun uit de Fondsen of uit het EFMZV geselecteerde concrete acties geen activiteiten omvatten die deel hebben uitgemaakt van een concrete actie ten aanzien waarvan een terugvorderingsprocedure overeenkomstig artikel 71 heeft of zou moeten hebben gelopen na verplaatsing van een productieactiviteit buiten het programmegebied;
- g) bepalen aan welke categorieën steunverlening of, in het geval van het EFMZV, aan welke maatregelen de uitgave van een concrete actie moet worden toegewezen.
4. Ten aanzien van het financiële beheer en de controle van het operationele programma moet de managementautoriteit:
- a) verifiëren of de medefinancierde producten en diensten zijn geleverd en of de door de begunstigten gedeclareerde uitgaven zijn betaald en voldoen aan het toepasselijke recht, aan het operationele programma en aan de voorwaarden voor de steun voor de concrete actie;
- b) ervoor zorgen dat de begunstigten die betrokken zijn bij de uitvoering van concrete acties die op basis van werkelijk gemaakte subsidiabele kosten worden terugbetaald, hetzij een afzonderlijk boekhoudstelsel, hetzij een passende boekhoudkundige code gebruiken voor alle transacties die op een concrete actie betrekking hebben;
- c) doeltreffende en evenredige fraudepreventiemaatregelen nemen op basis van de vastgestelde risico's;
- d) procedures instellen om te garanderen dat alle documenten met betrekking tot uitgaven en audits die nodig zijn om voor een toereikend controlespoor te zorgen, worden bijgehouden overeenkomstig artikel 72, onder g);
- e) de in artikel 59, lid 5, onder a) en b), van het Financieel Reglement bedoelde beheersverklaring en jaarlijkse samenvatting opstellen.
- In afwijking van het bepaalde in de eerste alinea, onder a), kan de ETS-verordening specifieke voorschriften inzake verificaties van toepassing op samenwerkingsprogramma's bevatten.
5. De verificaties op grond van lid 4, eerste alinea, onder a), omvatten de volgende procedures:
- a) administratieve verificaties voor elk verzoek tot terugbetaling van begunstigten;
- b) verificaties ter plaatse van concrete acties.
- De frequentie en de dekking van de verificaties ter plaatse moeten evenredig zijn aan het bedrag aan overheidssteun dat voor een concrete actie is verleend en aan het risico dat door deze verificaties en door audits door de auditautoriteit voor het beheers- en controlesysteem als geheel wordt vastgesteld.
6. Verificaties ter plaatse van individuele concrete acties krachtens lid 5, eerste alinea, onder b), kunnen steekproefsgewijs worden uitgevoerd.
7. Als de managementautoriteit tevens begunstigde van het operationele programma is, moeten de regelingen voor de in lid 4, eerste alinea, onder a), bedoelde verificaties een behoorlijke scheiding van functies garanderen.

8. De Commissie is bevoegd overeenkomstig artikel 149 gedelegeerde handelingen vast te stellen met voorschriften ter bepaling van de informatie met betrekking tot gegevens die in gecomputeriseerde vorm moeten worden vastgelegd en opgeslagen in het krachtens lid 2, onder d), van dit artikel opgezette toezichtstelsysteem.

De Commissie stelt uitvoeringshandelingen vast met voorschriften over de technische specificaties van het krachtens lid 2, onder d), van dit artikel opgezette systeem. Deze uitvoeringshandelingen worden goedgekeurd overeenkomstig de in artikel 150, lid 3, bedoelde onderzoeksprocedure.

9. De Commissie is bevoegd overeenkomstig artikel 149 gedelegeerde handelingen vast te stellen met de gedetailleerde minimumvereisten voor het in lid 4, eerste alinea, onder d), van dit artikel bedoelde controlespoor ten aanzien van de bij te houden boekhoudkundige gegevens en de te bewaren bescheiden op niveau van de certificeringsautoriteit, de managementautoriteit, de intermediaire instanties en de begunstigden.

10. De Commissie stelt, om eenvormige voorwaarden te waarborgen voor de uitvoering van dit artikel, uitvoeringshandelingen vast betreffende het model voor de in lid 4, eerste alinea, onder e), van dit artikel bedoelde beheersverklaring. Die uitvoeringshandelingen worden vastgesteld volgens de in artikel 150, lid 2, bedoelde raadgevingsprocedure.

Artikel 126

Funcies van de certificeringsautoriteit

De certificeringsautoriteit van een operationeel programma heeft met name tot taak:

- a) betalingsaanvragen op te stellen en bij de Commissie in te dienen en te certificeren dat deze aanvragen op betrouwbare boekhoudsystemen gebaseerd zijn, door controleerbare ondersteunende documenten worden gestaafd en aan verificaties door de managementautoriteit zijn onderworpen;
- b) de in artikel 59, lid 5, onder a), van het Financieel Reglement bedoelde rekeningen op te stellen;
- c) te certificeren dat de rekeningen volledig, nauwkeurig en waarachtig zijn en dat de in de rekeningen opgenomen uitgaven in overeenstemming zijn met het toepasselijke recht en zijn gedaan voor concrete acties die zijn geselecteerd aan de hand van de voor het operationele programma geldende criteria voor financiering, die in overeenstemming zijn met het toepasselijke recht;
- d) te waarborgen dat er een systeem is waarin de boekhoudkundige gegevens voor elke concrete actie in gecomputeriseerde vorm worden opgeslagen en bewaard en dat alle gegevens ondersteunt die nodig zijn voor de opstelling van betalingsaanvragen en rekeningen, met inbegrip van gegevens over te innen bedragen, geïnde bedragen en bedragen die zijn geschapt naar aanleiding van de volledige of gedeeltelijke intrekking van de bijdrage voor een concrete actie of operationeel programma;

- e) er, met het oog op de opstelling en indiening van betalingsaanvragen, op toe te zien dat zij van de managementautoriteit toereikende informatie krijgt over de procedures die zijn gevolgd en de verificaties die zijn verricht in verband met de uitgaven;
- f) bij de opstelling en indiening van betalingsaanvragen rekening te houden met de resultaten van alle audits die door of onder verantwoordelijkheid van de auditautoriteit zijn verricht;
- g) boekhoudkundige gegevens in gecomputeriseerde vorm bij te houden over de bij de Commissie gedeclareerde uitgaven en de overheidsbijdrage die hiervoor aan de begunstigden is betaald;
- h) een boekhouding bij te houden van de te innen bedragen en van de bedragen die worden geschapt naar aanleiding van de volledige of gedeeltelijke intrekking van de bijdrage voor een concrete actie. Geïnde bedragen worden vóór de afsluiting van het operationele programma teruggestort in de begroting van de Unie door ze in mindering te brengen op de daarop volgende uitgavenstaat.

Artikel 127

Funcies van de auditautoriteit

1. De auditautoriteit waarborgt dat er audits worden uitgevoerd op de behoorlijke werking van het beheers- en controlesysteem van het operationele programma alsook op een passende steekproef van concrete acties op basis van de bij de Commissie gedeclareerde uitgaven. De gedeclareerde uitgaven worden onderworpen aan een audit, op basis van een representatieve steekproef en bij wijze van algemene regel van statistische steekproefmethodes.

Er kan op basis van het professionele oordeel van de auditautoriteit in naar behoren gemotiveerde gevallen een niet-statistische steekproefmethode worden gebruikt overeenkomstig internationaal aanvaarde auditnormen; dit kan in elk geval als het aantal concrete acties in een boekjaar te klein is om er een statistische methode op toe te passen.

In dergelijke gevallen moet de steekproef omvangrijk genoeg zijn om de auditautoriteit in staat te stellen een geldig auditoordeel uit te brengen overeenkomstig artikel 59, lid 5, tweede alinea, van het Financieel Reglement.

De niet-statistische steekproefmethode bestrijkt minimaal 5 % van de concrete acties waarvoor gedurende het boekjaar uitgaven gedeclareerd zijn bij de Commissie, alsmede 10 % van de uitgaven die gedurende het boekjaar bij de Commissie zijn gedeclareerd.

2. Als audits worden uitgevoerd door een andere instantie dan de auditautoriteit, waarborgt de auditautoriteit dat die instantie de vereiste functionele onafhankelijkheid heeft.

3. De auditautoriteit ziet erop toe dat bij de auditwerkzaamheden rekening wordt gehouden met internationaal aanvaarde auditnormen.

4. De auditautoriteit stelt binnen acht maanden na de vaststelling van een operationeel programma een auditstrategie op voor het uitvoeren van audits. In de auditstrategie worden de auditmethodologie, de steekproefmethode voor audits van concrete acties en de planning van audits voor het lopende en de twee volgende boekjaren vastgesteld. De auditstrategie wordt van 2016 tot en met 2024 jaarlijks bijgewerkt. Wanneer een gemeenschappelijk beheers- en controlesysteem op verscheidene operationele programma's van toepassing is, mag één auditstrategie voor de betrokken operationele programma's worden opgesteld. Op verzoek verstrekt de auditautoriteit de auditstrategie aan de Commissie.

5. De auditautoriteit stelt het volgende op:

- a) een auditoordeel overeenkomstig artikel 59, lid 5, tweede alinea, van het Financieel Reglement;
- b) een controleverslag met de belangrijkste bevindingen van de overeenkomstig lid 1 uitgevoerde audits, inclusief bevindingen met betrekking tot geconstateerde tekortkomingen in de beheers- en controlesystemen, en de voorgestelde en uitgevoerde corrigerende maatregelen.

Wanneer een gemeenschappelijk beheers- en controlesysteem op verscheidene operationele programma's van toepassing is, mag de in de eerste alinea, onder b), verlangde informatie in één verslag worden opgenomen.

6. De Commissie stelt, om eenvormige voorwaarden te waarborgen voor de uitvoering van dit artikel, uitvoeringshandelingen vast ter vastlegging van modellen voor de auditstrategie, het auditoordeel en het controleverslag. Die uitvoeringshandelingen worden volgens de in artikel 150, lid 2, bedoelde raadplegingsprocedure vastgesteld.

7. De Commissie is bevoegd overeenkomstig artikel 149 gedelegeerde handelingen vast te stellen om de draagwijdte en inhoud van audits op concrete acties en audits van de rekeningen, alsook de methodologie voor de selectie van steekproeven van concrete acties als bedoeld in lid 1 van dit artikel vast te stellen.

8. De Commissie is bevoegd overeenkomstig artikel 149 gedelegeerde handelingen vast te stellen met nadere voorschriften voor het gebruik van de gegevens die verzameld zijn tijdens audits door ambtenaren van de Commissie of gemachtigde vertegenwoordigers van de Commissie.

HOOFDSTUK III

Samenwerking met auditautoriteiten

Artikel 128

Samenwerking met auditautoriteiten

1. De Commissie werkt samen met de auditautoriteiten om hun auditplannen en -methoden te coördineren en wisselt de resultaten van de audits van de beheers- en controlesystemen onmiddellijk met die autoriteiten uit.

2. Wanneer een lidstaat verscheidene auditautoriteiten heeft aangewezen, kan hij een coördinerende instantie aanwijzen om de samenwerking te vergemakkelijken.

3. Tenzij anders is overeengekomen, komen de Commissie, de auditautoriteiten en de eventuele coördinerende instantie regelmatig, en in de regel ten minste een maal per jaar, bijeen om het jaarlijkse controleverslag, het auditoordeel en de auditstrategie te onderzoeken en van gedachten te wisselen over kwesties in verband met de verbetering van de beheers- en controlesystemen.

TITLE II

FINANCIEEL BEHEER, VOORBEREIDING, ONDERZOEK, GOEDKEURING EN AFSLUITING VAN REKENINGEN EN FINANCIËLE CORRECTIES

HOOFDSTUK I

Financieel beheer

Artikel 129

Gemeenschappelijke voorschriften voor betalingen

De lidstaat waarborgt dat bij de afsluiting van het operationele programma het aan de begunstigden betaalde bedrag aan overheidsuitgaven ten minste gelijk is aan de door de Commissie aan de lidstaat betaalde bijdrage uit de Fondsen.

Artikel 130

Gemeenschappelijke voorschriften voor de berekening van tussentijdse betalingen en de betaling van het eindsaldo

1. De Commissie vergoedt als tussentijdse betalingen 90 % van het bedrag dat wordt berekend door het in het besluit tot vaststelling van het operationele programma bepaalde medefinancieringspercentage voor elke prioriteit toe te passen op de subsidiabele uitgaven voor de prioriteit die in de betalingsaanvraag zijn opgenomen. De Commissie bepaalt welke resterende bedragen worden terugbetaald als tussentijdse betalingen of worden teruggevorderd overeenkomstig artikel 139.

2. De bijdrage uit de Fondsen of het EFMZV aan een prioriteit door middel van tussentijdse betalingen en de betaling van het eindsaldo mag niet hoger zijn dan:

- a) de in de betalingsaanvraag voor de prioriteit vermelde subsidiabele overheidsuitgaven; of
- b) de in het besluit van de Commissie tot goedkeuring van het operationele programma vermelde bijdrage uit de Fondsen of het EFMZV voor de prioriteit.

Artikel 131

Betalingsaanvragen

1. In betalingsaanvragen wordt voor elke prioriteit het volgende opgenomen:

- a) het totaalbedrag van door begunstigden gedane subsidiabele uitgaven dat is betaald voor de uitvoering van concrete acties, zoals opgenomen in het boekhoudsysteem van de certificeringsautoriteit;

- b) het totaalbedrag van voor de uitvoering van concrete acties betaalde overheidsuitgaven, zoals opgenomen in het boekhoudstelsel van de certificeringsautoriteit;

2. Subsidiabele uitgaven die in een betalingsaanvraag worden opgenomen, worden gestaafd door vereffende facturen of boekhoudkundige documenten met gelijkwaardige bewijskracht, met uitzondering van de vormen van steun overeenkomstig artikel 67, lid 1, eerste alinea, onder b), c) en d), artikel 68, artikel 69, lid 1, en artikel 109 van deze verordening, alsook overeenkomstig artikel 14 van de ESF-verordening. In een betalingsaanvraag voor die vormen van steun worden de kosten opgenomen als berekend volgens de toepasselijke grondslag.

3. In geval van steunregelingen krachtens artikel 107 VWEU moet de overheidsbijdrage die overeenkomt met de in een betalingsaanvraag vermelde uitgaven door de steunverlenende instantie aan de begunstigden zijn betaald.

4. In afwijking van lid 1 kan, in geval van staatssteun, de betalingsaanvraag voorschotten omvatten die door de steunverlenende instantie aan de begunstigde zijn betaald, onder de volgende cumulatieve voorwaarden:

- a) voor die voorschotten moet een garantie van een bank of een andere financiële instelling, gevestigd in een van de lidstaten, worden verstrekt, of zij moeten gedekt zijn door een voorziening die door een overheidsinstantie of door de lidstaat als garantie is verstrekt;

- b) die voorschotten mogen niet meer bedragen dan 40 % van het totaalbedrag van de aan een begunstigde voor een bepaalde concrete actie te verlenen steun;

- c) die voorschotten moeten worden gebruikt voor de uitgaven van de begunstigden voor de uitvoering van de concrete actie en moeten uiterlijk binnen drie jaar na het jaar waarin het voorschot is betaald en of, indien dit vroeger is, op 31 december 2023 worden verantwoord door vereffende rekeningen of boekhoudkundige stukken met gelijkwaardige bewijskracht, zoniet moet de volgende betalingsaanvraag dienovereenkomstig worden gecorrigeerd.

5. Bij iedere betalingsaanvraag die voorschotten van de soort als bedoeld in lid 4 omvat, worden het totaalbedrag dat als voorschot uit het operationele programma is betaald, het bedrag dat is gebruikt voor de uitgaven van de begunstigden binnen drie jaar na de betaling van het voorschot overeenkomstig lid 4, onder c), en het bedrag dat niet is gebruikt voor de uitgaven van de begunstigden en waarvoor de termijn van drie jaar nog niet is verstreken, afzonderlijk vermeld.

6. De Commissie stelt, om eenvormige voorwaarden te waarborgen voor de uitvoering van dit artikel, uitvoeringshandelingen vast ter vastlegging van het model voor betalingsaanvragen. Die uitvoeringshandelingen worden volgens de in artikel 1450 lid 3, bedoelde onderzoeksprocedure vastgesteld.

Artikel 132

Betaling aan begunstigden

1. Onder voorbehoud van de beschikbaarheid van financiering uit de initiële en jaarlijkse voorfinanciering en tussentijdse betalingen waarborgt de managementautoriteit dat een begunstigde uiterlijk negentig dagen na de datum waarop de begunstigde de betalingsaanvraag heeft ingediend, het verschuldigde totale bedrag aan subsidiabele overheidsuitgaven ontvangt.

Er mogen geen bedragen in mindering worden gebracht of worden ingehouden, noch specifieke extra heffingen of andere heffingen met gelijke werking worden toegepast die bedragen verschuldigd aan begunstigden zou verminderen.

2. In elk van de volgende naar behoren gemotiveerde gevallen kan de managementautoriteit de in lid 1 bedoelde betalings-termijn opschorten wanneer:

- a) het bedrag van de betalingsaanvraag niet verschuldigd is of de vereiste bewijsstukken, met inbegrip van de benodigde documenten voor beheersverificaties overeenkomstig artikel 125, lid 4, eerste alinea, onder a), niet zijn verstrekt;
- b) een onderzoek is geopend met betrekking tot een mogelijke onregelmatigheid die gevolgen heeft voor de betrokken uitgaven.

De betrokken begunstigde wordt schriftelijk van de opschorting en de redenen daarvoor in kennis gesteld.

Artikel 133

Gebruik van de euro

1. De lidstaten die op de datum van de betalingsaanvraag de euro niet als munteenheid hebben aangenomen, rekenen de bedragen van de in de nationale munteenheid gedane uitgaven om in euro's. Dit gebeurt aan de hand van de maandelijkse boekhoudkundige wisselkoers voor de euro van de Commissie in de maand waarin de uitgave in de rekeningen van de certificeringsautoriteit van het betrokken operationele programma is opgenomen. De wisselkoers wordt maandelijks elektronisch bekendgemaakt door de Commissie.

2. In afwijking van lid 1 kan de ETS-verordening specifieke voorschriften inzake het tijdstip van omrekening in euro bevatten.

3. Wanneer de euro de munteenheid van een lidstaat wordt, blijft de in lid 1 beschreven omrekeningsprocedure van toepassing op alle uitgaven die vóór de datum van inwerkingtreding van de vaste omrekeningskoers tussen de nationale munteenheid en de euro zijn opgenomen in de rekeningen van de certificeringsautoriteit.

Artikel 134

Betaling van voorfinanciering

1. De initiële voorfinanciering wordt in tranches uitgekeerd, en wel als volgt:

- a) in 2014: 1 % van het steunbedrag uit de Fondsen en het EFMZV aan het operationele programma voor de gehele programmeringsperiode of 1,5 % van het steunbedrag uit de Fondsen en het EFMZV aan het operationele programma voor de gehele programmeringsperiode indien een lidstaat sinds 2010 financiële bijstand heeft ontvangen op grond van de artikelen 122 en 143 VWEU, of bijstand heeft ontvangen van de Europese Faciliteit voor financiële stabiliteit (European Financial Stability Facility - EFSF), of op 31 december 2013 financiële bijstand ontvangt op grond van de artikelen 136 en 143 VWEU;
- b) in 2015: 1 % van het steunbedrag uit de Fondsen en het EFMZV aan het operationele programma voor de gehele programmeringsperiode of 1,5 % van het steunbedrag uit de Fondsen en het EFMZV aan het operationele programma voor de gehele programmeringsperiode indien een lidstaat sinds 2010 financiële bijstand heeft ontvangen op grond van de artikelen 122 en 143 VWEU, of bijstand heeft ontvangen van de EFSF, of op 31 december 2014 financiële bijstand ontvangt op grond van de artikelen 136 en 143 VWEU;
- c) in 2016: 1 % van het steunbedrag uit de Fondsen en het EFMZV aan het operationele programma voor de gehele programmeringsperiode.

Als een operationeel programma in 2015 of later wordt vastgesteld, worden de eerdere tranches in het jaar van vaststelling betaald.

2. In de jaren 2016 tot en met 2023 wordt vóór 1 juli een jaarlijks voorfinancieringsbedrag betaald. Dit is een percentage van het steunbedrag uit de Fondsen en het EFMZV aan het operationele programma voor de gehele programmeringsperiode als volgt bepaald:

- 2016: 2 %
- 2017: 2,625 %
- 2018: 2,75 %
- 2019: 2,875 %
- 2020 t/m 2023: 3 %.

3. Bij de berekening van het bedrag van de initiële voorfinanciering bedoeld in lid 1, zijn in het steunbedrag voor de gehele programmeringsperiode niet de bedragen begrepen van de prestatiereserve die initieel aan het operationele programma werden toegewezen.

Bij de berekening van het bedrag van de jaarlijkse voorfinanciering bedoeld in lid 2 tot en met 2020 zijn in het steunbedrag voor de gehele programmeringsperiode niet de bedragen begrepen van de prestatiereserve die initieel aan het operationele programma werden toegewezen.

Artikel 135

Termijnen voor de indiening van aanvragen voor tussentijdse betaling en voor de betaling ervan

- 1. De certificeringsautoriteit dient overeenkomstig artikel 131, lid 1, op gezette tijden een aanvraag voor een tussentijdse betaling in voor de bedragen die in haar boekhoudstelsel zijn opgenomen in het boekjaar. Indien zij dit nodig acht, kan de certificeringsautoriteit deze bedragen evenwel opnemen in betalingsaanvragen die in volgende boekjaren worden ingediend.
- 2. De certificeringsautoriteit dient de laatste aanvraag voor tussentijdse betaling ten laatste in op 31 juli na het einde van het vorige boekjaar en in ieder geval vóór de eerste aanvraag voor tussentijdse betaling voor het komende boekjaar.
- 3. De eerste aanvraag voor tussentijdse betaling wordt niet ingediend voordat de Commissie in kennis is gesteld van de aanwijzing van de management- en de certificeringsautoriteit overeenkomstig artikel 124.
- 4. Voor een operationeel programma worden geen tussentijdse betalingen gedaan, tenzij het jaarverslag over de uitvoering van een operationeel programma overeenkomstig de fondsspecifieke voorschriften naar de Commissie is gestuurd.
- 5. Onder voorbehoud van de beschikbare begrotingsmiddelen voert de Commissie de tussentijdse betalingen uit binnen zestig dagen na de datum waarop de betalingsaanvraag bij de Commissie is geregistreerd.

Artikel 136

Vrijmaking

- 1. Het deel van het bedrag van een operationeel programma dat op 31 december van het derde begrotingsjaar na het jaar van vastlegging voor het operationele programma niet is gebruikt voor betalingen van initiële en jaarlijkse voorfinanciering en voor tussentijdse betalingen, of waarvoor niet overeenkomstig artikel 135 een overeenkomstig artikel 131 opgestelde betalingsaanvraag is ingediend, wordt door de Commissie vrijgemaakt.
- 2. Het deel van de vastleggingen dat op 31 december 2023 nog openstaat, wordt vrijgemaakt als een van de krachtens artikel 141, lid 1, vereiste documenten niet uiterlijk op de in artikel 141, lid 1, bepaalde datum bij de Commissie is ingediend.

HOOFDSTUK II

Opstelling, onderzoek, goedkeuring van de rekeningen en afsluiting van operationele programma's en opschorting van betalingen

Afdeling I

Opstelling, onderzoek en goedkeuring van de rekeningen

Artikel 137

Opstelling van de rekeningen

1. De rekeningen als bedoeld in artikel 59, lid 5, onder a), van het Financieel Reglement worden voor elk operationeel programma bij de Commissie ingediend. De rekeningen betreffen het boekjaar en omvatten op het niveau van elke prioritaire as en, voor zover van toepassing, elk fonds en elke regiocategorie:

- a) het totaalbedrag van de subsidiabele uitgaven die zijn opgenomen in de boekhoudsystemen van de certificeringsautoriteit en die zijn opgenomen in de betalingsaanvragen die uiterlijk op 31 juli van het jaar volgend op het einde van het boekjaar bij de Commissie zijn ingediend conform artikel 131 en artikel 135, lid 2, het totaalbedrag van de overeenkomstige voor de uitvoering van concrete acties betaalde overheidsuitgaven, alsmede het totaalbedrag van de aan begunstigden gedane betalingen krachtens artikel 132, lid 1;
- b) de bedragen die tijdens het boekjaar zijn geschrapt en geïnd, de aan het eind van het boekjaar te innen bedragen, de overeenkomstig artikel 71 teruggevorderde bedragen en de oninbare bedragen;
- c) de bedragen aan programmabijdragen die zijn betaald aan de financieringsinstrumenten op grond van artikel 41, lid 1, en de voorschotten op staatssteun op grond van artikel 131, lid 4;
- d) voor elke prioriteit: een vergelijking tussen de overeenkomstig punt a) vermelde uitgaven en de voor hetzelfde boekjaar in betalingsaanvragen gedeclareerde uitgaven, met een uitleg voor eventuele verschillen.

2. Wanneer een lidstaat uitgaven die voorheen waren opgenomen in een aanvraag tot tussentijdse betaling voor het boekjaar uit zijn rekeningen verwijdt omdat deze uitgaven voorwerp zijn van een aan de gang zijnde beoordeling van de wettigheid en regelmatigheid, mogen die uitgaven die, of het deel ervan dat, als wettig en regelmatig wordt beoordeeld, opgenomen worden in een aanvraag tot tussentijdse betaling die betrekking heeft op een volgend boekjaar.

3. De Commissie stelt, om eenvormige voorwaarden te waarborgen voor de uitvoering van dit artikel, uitvoeringshandelingen vast ter vastlegging van het model voor de rekeningen bedoeld in dit artikel. Die uitvoeringshandelingen worden vastgesteld volgens de in artikel 150, lid 3, bedoelde onderzoeksprocedure.

Artikel 138

Indiening van informatie

De lidstaten dienen binnen de in artikel 59, lid 5, van het Financieel Reglement bepaalde termijn, voor elk jaar vanaf 2016 tot en met 2025 de in dat artikel bedoelde documenten in, namelijk:

- a) de in artikel 137, lid 1, van deze verordening bedoelde rekeningen voor het voorgaande boekjaar;
- b) de beheersverklaring en de jaarlijkse samenvatting bedoeld in artikel 125, lid 4, eerste alinea, onder e), van deze verordening voor het voorgaande boekjaar;
- c) het auditoordeel en het controleverslag als bedoeld in artikel 127, lid 5, eerste alinea, onder a) en b), van deze verordening voor het voorgaande boekjaar.

Artikel 139

Onderzoek en goedkeuring van de rekeningen

1. De Commissie onderzoekt de documenten die de lidstaten uit hoofde van artikel 138 hebben ingediend. Op verzoek van de Commissie verstrekt de lidstaat alle nodige aanvullende informatie aan de hand waarvan de Commissie vóór de in artikel 84, lid 1, bepaalde datum kan vaststellen of de rekeningen volledig, nauwkeurig en waarachtig zijn.

2. De Commissie keurt de rekeningen goed als zij tot de conclusie komt dat de rekeningen volledig, nauwkeurig en waarachtig zijn. De Commissie komt tot deze conclusie wanneer de auditautoriteit zonder voorbehoud een goedkeurende auditverklaring heeft uitgebracht omtrent de volledigheid, nauwkeurigheid en waarachtigheid van de rekeningen, tenzij de Commissie over specifieke bewijzen beschikt dat het auditoordeel over de rekeningen onbetrouwbaar is.

3. De Commissie deelt de lidstaten uiterlijk op de in artikel 84, lid 1, bepaalde datum mee of zij de rekeningen kan goedkeuren.

4. Indien de Commissie wegens aan de lidstaat verwijtbare omstandigheden de rekeningen niet kan goedkeuren vóór de in artikel 84, lid 1, bepaalde datum, stelt de Commissie de lidstaten daarvan in kennis, waarbij zij vermeldt wat daarvoor de redenen zijn overeenkomstig lid 2 van dit artikel, alsmede welke acties moeten worden ondernomen en binnen welke termijn die acties voltooid moeten zijn. De Commissie deelt de lidstaat na afloop van de termijn voor het voltooien van deze acties mee of zij de rekeningen kan goedkeuren.

5. Aangelegenheden in verband met de wettigheid en regelmatigheid van de onderliggende verrichtingen betreffende de uitgaven die in de rekeningen worden opgenomen, worden niet in aanmerking genomen bij de goedkeuring van de rekeningen door de Commissie. De procedure voor het onderzoek en de goedkeuring van de rekeningen leidt niet tot onderbreking van de behandeling van de aanvragen voor tussentijdse betalingen en leidt niet tot schorsing van betalingen, onverminderd de artikelen 83 en 142.

6. De Commissie berekent op basis van de goedgekeurde rekeningen het bedrag dat voor het boekjaar ten laste van de Fondsen en het EFMZV komt, alsmede de daaruit volgende aanpassingen met betrekking tot de betalingen aan de lidstaat. De Commissie houdt rekening met:

- a) de in artikel 137, lid 1, onder a), bedoelde bedragen in de rekeningen waarop het medefinancieringspercentage voor elke prioriteit wordt toegepast;
- b) het totaalbedrag van de betalingen die de Commissie tijdens dat boekjaar heeft verricht, bestaande uit:
 - i) het bedrag van de tussentijdse betalingen door de Commissie overeenkomstig artikel 130, lid 1, en artikel 24; en
 - ii) het bedrag van de jaarlijkse voorfinanciering overeenkomstig artikel 134, lid 2.

7. Na de op grond van lid 6 uitgevoerde berekening keurt de Commissie de respectieve jaarlijkse voorfinancieringen goed en betaalt zij de verschuldigde aanvullende bedragen binnen 30 dagen na de goedkeuring van de rekeningen. Als een bedrag terugvorderbaar is van de lidstaat, wordt dat bedrag voorwerp van een door de Commissie te verstrekken invorderingsopdracht, die zo mogelijk ten uitvoer wordt gelegd door verrekking met de bedragen die aan de lidstaat verschuldigd zijn in het kader van latere betalingen binnen hetzelfde operationele programma. Die terugvordering vormt geen financiële correctie en brengt geen verlaging mee van de steun uit de Fondsen aan het operationele programma. Het teruggevorderde bedrag wordt aangemerkt als bestemmingsontvangsten overeenkomstig artikel 177, lid 3, van het Financieel Reglement.

8. Als de Commissie na toepassing van de in lid 4 bedoelde procedure niet in staat is de rekening goed te keuren, bepaalt zij op basis van de beschikbare informatie en overeenkomstig lid 6 het bedrag dat voor het boekjaar ten laste van de Fondsen komt, en informeert zij de lidstaat. Als de lidstaat de Commissie binnen twee maanden na door de Commissie te zijn geïnformeerd, in kennis stelt van zijn akkoord, is lid 7 van toepassing. Als een dergelijk akkoord uitblijft, stelt de Commissie door middel van uitvoeringshandelingen een besluit vast ter vaststelling van het bedrag dat voor het boekjaar ten laste van de Fondsen komt. Dat besluit vormt geen financiële correctie en brengt geen verlaging mee van de steun uit de Fondsen aan het operationele programma. Op basis van het besluit past de Commissie overeenkomstig lid 7 de betalingen aan de lidstaat aan.

9. De goedkeuring van de rekeningen door de Commissie, of een besluit van de Commissie op grond van lid 7 van dit artikel, laat de toepassing van correcties op grond van de artikelen 144 en 145 onverlet.

10. De lidstaten kunnen onregelmatige bedragen die na de indiening van de rekeningen worden ontdekt, vervangen door

de overeenkomstige aanpassingen aan te brengen in de rekeningen voor het boekjaar waarin de onregelmatigheid aan het licht is gekomen, onverminderd de artikelen 144 en 145.

Artikel 140

Beschikbaarheid van documenten

1. Onverminderd de voorschriften voor staatssteun zorgt de managementautoriteit ervoor dat alle ondersteunende documenten betreffende door de Fondsen gesteunde uitgaven over concrete acties waarvoor de totale subsidiabele uitgaven minder dan 1 000 000 EUR bedragen, gedurende drie jaar op verzoek aan de Commissie en de Europese Rekenkamer ter beschikking worden gesteld, vanaf 31 december na de indiening van de rekeningen waarin de uitgaven voor de concrete actie zijn opgenomen.

Voor alle andere concrete acties dan deze bedoeld in de eerste alinea, worden alle ondersteunende documenten beschikbaar gesteld gedurende twee jaar, vanaf 31 december na de indiening van de rekeningen waarin de definitieve uitgaven voor de voltooid concrete actie zijn opgenomen.

Een managementautoriteit kan besluiten op concrete acties waarvoor de totale subsidiabele uitgaven minder dan 1 000 000 EUR bedragen, de in de tweede alinea bedoelde regel toe te passen.

In geval van gerechtelijke procedures of op een met redenen omkleed verzoek van de Commissie wordt de in de eerste alinea bedoelde termijn geschorst.

2. De managementautoriteit stelt de begunstigten in kennis van de datum waarop de in lid 1 bedoelde termijn ingaat.

3. De documenten worden bewaard in de vorm van originele of gewaarmerkte kopieën van de originelen, dan wel op algemeen aanvaarde gegevensdragers, met inbegrip van elektronische versies van originele documenten of documenten waarvan uitsluitend een elektronische versie bestaat.

4. De documenten worden niet langer bewaard in een vorm die het mogelijk maakt de betrokkenen te identificeren dan noodzakelijk is voor de verwezenlijking van de doeleinden waarvoor zij worden verzameld of vervolgens worden verwerkt.

5. De procedure om de overeenstemming van op algemeen aanvaarde gegevensdragers bewaarde documenten met de originele documenten te certificeren, wordt vastgesteld door de nationale autoriteiten en moet waarborgen dat de bewaarde versies aan de nationale wettelijke eisen voldoen en dat er voor auditdoeleinden op kan worden vertrouwd.

6. De computersystemen die gebruikt worden voor documenten waarvan uitsluitend een elektronische vorm bestaat, voldoen aan aanvaarde beveiligingsstandaarden die waarborgen dat de bewaarde documenten aan de nationale wettelijke eisen voldoen en dat er voor auditdoeleinden op kan worden vertrouwd.

Afdeling II

Afsluiting van operationele programma's*Artikel 141***Indiening van afsluitingsdocumenten en betaling van het eindsaldo**

1. Naast de in artikel 138 bedoelde documenten voor het laatste boekjaar, dat van 1 juli 2023 tot en met 30 juni 2024 loopt, dienen de lidstaten een eindverslag over de uitvoering van het operationele programma of het laatste jaarverslag over de uitvoering van het door het EFMZV ondersteunde operationele programma in.

2. De betaling van het eindsaldo geschiedt uiterlijk drie maanden na de datum waarop de rekeningen van het laatste boekjaar worden goedgekeurd of, als dat later is, een maand na de datum waarop het eindverslag over de uitvoering wordt aanvaard.

Afdeling III

Schorsing van betalingen*Artikel 142***Schorsing van betalingen**

1. De Commissie kan de tussentijdse betalingen op het niveau van prioriteiten of operationele programma's geheel of gedeeltelijk schorsen als aan een of meer van de volgende voorwaarden is voldaan:

- a) de doeltreffende werking van het beheers- en controlesysteem van het operationele programma vertoont ernstige tekortkomingen die de bijdrage van de Unie aan het operationele programma in gevaar brengen, en waarvoor geen correctiemaatregelen zijn genomen;
- b) uitgaven in een uitgavenstaat verband houden met een onregelmatigheid met ernstige financiële gevolgen waarvoor geen corrigerende maatregelen zijn genomen;
- c) de lidstaat heeft nagelaten de nodige maatregelen te nemen om een einde te maken aan de situatie op grond waarvan de betalingen krachtens artikel 83 zijn uitgesteld;
- d) de kwaliteit en betrouwbaarheid van het toezichtstelsel van de gegevens over gemeenschappelijke en specifieke indicatoren ernstige tekortkomingen vertonen;
- e) de maatregelen om aan een ex-antevoorwaarde te voldoen onder de in artikel 19 genoemde voorwaarden zijn niet voltooid;
- f) een evaluatie van de prestaties voor een prioriteit heeft uitgewezen dat die prioriteit ernstig is achtergebleven bij het bereiken van de mijlpalen ervan die verband houden met financiële en outputindicatoren en belangrijkste uitvoeringsfasen onder de in artikel 22 genoemde voorwaarden.

In de fondsspecifieke voorschriften voor het EFMZV kunnen specifieke gronden voor de schorsing van betalingen worden vastgesteld in verband met de niet-naleving van regels die gelden uit hoofde van het gemeenschappelijk visserijbeleid, die proportioneel moeten zijn, rekening houdend met de aard, ernst, duur en herhaling van de niet-naleving.

2. De Commissie kan door middel van uitvoeringshandelingen besluiten de tussentijdse betalingen geheel of gedeeltelijk te schorsen nadat zij de lidstaat in de gelegenheid heeft gesteld opmerkingen te maken.

3. De Commissie heft de gehele of gedeeltelijke schorsing van de tussentijdse betalingen op als de lidstaat de nodige maatregelen heeft genomen om opheffing van de schorsing mogelijk te maken.

HOOFDSTUK III

Financiële correcties

Afdeling I

Financiële correcties door de lidstaten*Artikel 143***Financiële correcties door de lidstaten**

1. De lidstaten zijn in eerste instantie verantwoordelijk voor het onderzoeken van onregelmatigheden, voor het toepassen van de vereiste financiële correcties en voor het doen van terugvorderingen. Bij een systemische onregelmatigheid breidt de lidstaat zijn onderzoek uit tot alle concrete acties die daarbij betrokken kunnen zijn.

2. De lidstaten passen de financiële correcties toe die noodzakelijk zijn in verband met individuele of systemische onregelmatigheden die bij concrete acties of operationele programma's zijn geconstateerd. Financiële correcties bestaan in een volledige of gedeeltelijke intrekking van de overheidsbijdrage aan een concrete actie of operationeel programma. De lidstaten houden rekening met de aard en de ernst van de onregelmatigheden en met het financiële verlies voor de Fondsen of het EFMZV en passen een evenredige correctie toe. Financiële correcties worden door de managementautoriteit opgenomen in de rekeningen voor het boekjaar waarin tot de intrekking wordt besloten.

3. De overeenkomstig lid 2 ingetrokken bijdrage uit de Fondsen of het EFMZV kan door de lidstaat, behoudens lid 4, worden hergebruikt binnen het betrokken operationele programma.

4. De overeenkomstig lid 2 ingetrokken bijdrage mag niet worden hergebruikt voor een concrete actie waarvoor de correctie is toegepast of, als een financiële correctie voor een systemische onregelmatigheid is toegepast, voor een door de systemische onregelmatigheid getroffen concrete actie.

5. In de fondsspecifieke voorschriften voor het EFMZV kunnen specifieke gronden voor financiële correcties door de lidstaten worden vastgesteld in verband met de niet-naleving van regels die gelden uit hoofde van het gemeenschappelijk visserijbeleid, die proportioneel moeten zijn, rekening houdend met de aard, ernst, duur en herhaling van de niet-naleving.

Afdeling II

Financiële correcties door de commissie*Artikel 144***Criteria voor financiële correcties**

1. De Commissie past financiële correcties toe door de bijdrage van de Unie aan een operationeel programma door middel van uitvoeringshandelingen volledig of gedeeltelijk in te trekken overeenkomstig artikel 85 als zij, na het nodige onderzoek, tot de conclusie komt dat:
 - a) het doeltreffend functioneren van het beheers- en controlesysteem van het operationele programma ernstige tekortkomingen vertoont die de reeds voor het operationele programma betaalde bijdrage van de Unie in gevaar brengen;
 - b) de lidstaat niet aan zijn verplichtingen uit hoofde van artikel 143 heeft voldaan voordat de in dit lid bedoelde correctieprocedure werd ingeleid;
 - c) de uitgaven in een betalingsaanvraag onregelmatigheden vertonen die niet door de lidstaat zijn gecorrigeerd voordat de in dit lid bedoelde correctieprocedure werd ingeleid.

De Commissie baseert haar financiële correcties op geconstateerde individuele onregelmatigheden en houdt er rekening mee of de onregelmatigheid systemisch is. Wanneer het bedrag van de onregelmatige uitgaven die aan de Fondsen of het EFMZV in rekening zijn gebracht niet precies kan worden bepaald, past de Commissie een vast percentage of een geëxtrapoleerde financiële correctie toe.

2. De Commissie neemt bij haar besluit over een correctie overeenkomstig lid 1 het proportionaliteitsbeginsel in acht door rekening te houden met de aard en de ernst van de onregelmatigheid, en met de omvang en de financiële consequenties van de tekortkomingen in beheers- en controlesystemen die in het betrokken operationele programma zijn geconstateerd.

3. Wanneer de Commissie haar standpunt baseert op verslagen van andere auditoren dan die van haar eigen diensten, trekt zij met betrekking tot de financiële consequenties haar eigen conclusies, na onderzoek van de op grond van artikel 143, lid 2, door de betrokken lidstaat genomen maatregelen, de overeenkomstig artikel 122, lid 2, gedane kennisgevingen en de eventuele antwoorden van de lidstaat.

4. Wanneer de Commissie, overeenkomstig artikel 22, lid 7, na bestudering van het eindverslag over de uitvoering van het operationele programma voor de Fondsen of van het laatste jaarverslag over de uitvoering voor het EFMZV vaststelt dat ernstig tekortgeschoten is bij het bereiken van de in het prestatiekader vastgestelde streefdoelen, kan zij door middel van uitvoeringshandelingen financiële correcties voor de betrokken prioriteiten toepassen.

5. Wanneer een lidstaat zijn in artikel 95 vermelde verplichtingen niet nakomt, kan de Commissie, evenredig aan de mate van niet-nakoming van deze verplichtingen, een financiële correctie toepassen door de bijdrage van de structuurfondsen aan de betrokken lidstaat geheel of gedeeltelijk in te trekken.

6. De Commissie is bevoegd overeenkomstig artikel 149 gedelegeerde handelingen vast te stellen met nadere voorschriften betreffende de criteria voor de vaststelling van ernstige tekortkomingen in de doeltreffende werking van de beheers- en controlesystemen, met inbegrip van de belangrijkste categorieën van die tekortkomingen, de criteria voor het bepalen van de hoogte van de toe te passen financiële correctie en de criteria voor het toepassen van vaste percentages of geëxtrapoleerde financiële correcties.

7. In de fondsspecifieke voorschriften voor het EFMZV kunnen specifieke gronden voor financiële correcties door de Commissie worden vastgesteld in verband met de niet-naleving van regels die gelden uit hoofde van het gemeenschappelijk visserijbeleid, die proportioneel moeten zijn, rekening houdend met de aard, ernst, duur en herhaling van de niet-naleving.

*Artikel 145***Procedure**

1. Voordat de Commissie over een financiële correctie besluit, leidt zij de procedure in door de lidstaat in kennis te stellen van de voorlopige conclusies van haar onderzoek en hem te verzoeken binnen twee maanden zijn opmerkingen te doen toekomen.

2. Als de Commissie een financiële correctie op basis van extrapolatie of een vast percentage voorstelt, wordt de lidstaat in de gelegenheid gesteld om, door onderzoek van de betrokken documentatie, aan te tonen dat de werkelijke omvang van de onregelmatigheid geringer is dan de Commissie in haar beoordeling stelt. In overleg met de Commissie kan de lidstaat dit onderzoek beperken tot een passend deel of passende steekproef van de betrokken documentatie. Behalve in naar behoren gemotiveerde gevallen mag dat onderzoek niet langer duren dan een aanvullende termijn van twee maanden na de in lid 1 bedoelde termijn van twee maanden.

3. De Commissie houdt rekening met alle bewijsstukken die de lidstaat binnen de in de leden 1 en 2 bedoelde termijnen aanvoert.

4. Als de lidstaat de voorlopige conclusies van de Commissie niet aanvaardt, nodigt de Commissie de lidstaat uit voor een hoorzitting om te waarborgen dat zij haar conclusies over de toepassing van de financiële correctie op alle relevante informatie en opmerkingen kan baseren.

5. Indien een akkoord wordt bereikt kan de lidstaat, onverminderd lid 6 van dit artikel, de betrokken Fondsen hergebruiken overeenkomstig artikel 143, lid 3.

6. Als de Commissie financiële correcties toepast, doet zij dit door middel van uitvoeringshandelingen en binnen zes maanden na de datum van de hoorzitting, of als de lidstaat ermee instemt na de hoorzitting aanvullende informatie in te dienen, binnen zes maanden na de datum van ontvangst van die informatie. De Commissie houdt rekening met alle in de loop van de procedure ingediende informatie en opmerkingen. Als er geen hoorzitting plaatsvindt, begint de termijn van zes maanden twee maanden na de datum van de door de Commissie gezonden uitnodiging voor de hoorzitting.

7. Wanneer de Commissie bij het uitvoeren van haar taken uit hoofde van artikel 75 of de Europese Rekenkamer onregelmatigheden ontdekt waaruit blijkt dat er een ernstige tekortkoming in het doeltreffende functioneren van de beheers- en controlesystemen is, wordt de steun uit de Fondsen aan het operationele programma door de resulterende financiële correctie verlaagd.

Het bepaalde in de eerste alinea geldt niet voor een ernstige tekortkoming in het doeltreffende functioneren van een beheers- en controlesysteem die, voordat ze door de Commissie of de Europese Rekenkamer werd ontdekt:

- a) vermeld was in de beheersverklaring, het jaarlijkse controleverslag of de auditverklaring voor de Commissie overeenkomstig artikel 69, lid 5, van het Financieel Reglement, of in andere aan de Commissie overgelegde auditverslagen van de auditautoriteit en de nodige maatregelen zijn genomen, of
- b) waarvoor de lidstaten de nodige corrigerende maatregelen hadden genomen.

De beoordeling van ernstige tekortkomingen in het doeltreffende functioneren van de beheers- en controlesystemen wordt gebaseerd op het toepasselijke recht dat van toepassing was op het tijdstip van indiening van de relevante beheersverklaringen, jaarlijkse controleverslagen en auditadviezen.

Bij het besluit over een financiële correctie handelt de Commissie als volgt:

- a) zij neemt het proportionaliteitsbeginsel in acht door rekening te houden met de aard en de zwaarte van de ernstige tekortkoming in het doeltreffende functioneren van een beheers- en controlesysteem en de financiële gevolgen daarvan voor de begroting van de Unie;
- b) met het oog op de toepassing van een vast percentage of een geëxtrapoleerde correctie, sluit zij onregelmatige uitgaven uit die al eerder waren ontdekt door de lidstaat waarvoor een aanpassing van de rekeningen conform artikel 139, lid 10, is verricht, alsmede uitgaven waarvan de wettigheid en de regelmatigheid beoordeeld wordt krachtens artikel 137, lid 2;
- c) zij houdt bij het bepalen van het resterende risico voor de begroting van de Unie rekening met correcties op basis van het vaste percentage of de geëxtrapoleerde correcties die door de lidstaat worden toegepast voor andere door de lidstaat vastgestelde ernstige tekortkomingen.

8. De fondsspecifieke voorschriften voor het EFMZV kunnen bijkomende procedurevoorschriften vastleggen voor financiële correcties bedoeld in artikel 144, lid 7.

Artikel 146

Verplichtingen van de lidstaten

Een financiële correctie door de Commissie laat de verplichting van de lidstaat tot terugvordering van bedragen op grond van

artikel 143, lid 2, van deze verordening en tot terugvordering van staatssteun op grond van artikel 107, lid 1, VWEU en van artikel 14 van Verordening (EG) nr. 659/1999 van de Raad ⁽¹⁾ onverlet.

Artikel 147

Terugbetaling

1. Elke aan de begroting van de Unie te verrichten terugbetaling geschiedt vóór de vervaldag die is vermeld in de invorderingsopdracht die is opgesteld overeenkomstig artikel 73 van het Financieel Reglement. Deze vervaldatum is de laatste dag van de tweede maand die volgt op de maand waarin de invorderingsopdracht is gegeven.

2. Elke vertraging van de terugbetaling geeft aanleiding tot rente wegens te late betaling, te rekenen vanaf de vervaldatum tot en met de datum van de daadwerkelijke betaling. De toe te passen rentevoet is anderhalf procentpunt hoger dan die welke de Europese Centrale Bank toepast bij haar voornaamste herfinancieringstransacties op de eerste werkdag van de maand waarin de vervaldatum valt.

TITEL III

EVENREDIGE CONTROLE VAN OPERATIONELE PROGRAMMA'S

Artikel 148

Evenredige controle van operationele programma's

1. Concrete acties waarvan de totale subsidiabele uitgaven niet meer dan 200 000 EUR voor het EFRO en het Cohesiefonds, 150 000 EUR voor het ESF of 100 000 EUR voor het EFMZV bedragen, worden voorafgaand aan de indiening van de rekeningen voor het boekjaar waarin de concrete actie is voltooid, onderworpen aan niet meer dan één audit, verricht door hetzij de auditautoriteit, hetzij de Commissie. Andere concrete acties worden voorafgaand aan de indiening van de rekeningen voor het boekjaar waarin de concrete actie is voltooid, onderworpen aan niet meer dan één audit per boekjaar, verricht door hetzij de auditautoriteit hetzij de Commissie. Concrete acties worden in een bepaald jaar niet meer door de Commissie of de auditautoriteit aan een audit onderworpen wanneer dat jaar reeds een audit door de Europese Rekenkamer heeft plaatsgevonden, mits de auditautoriteit of de Commissie de resultaten van die audit van de Europese Rekenkamer voor die acties voor de vervulling van hun respectieve taken kunnen gebruiken.

2. Voor operationele programma's waarvoor het recentste auditoordeel niet op significante tekortkomingen wijst, kan de Commissie op de eerstvolgende vergadering als bedoeld in artikel 128, lid 3, met de auditautoriteit overeenkomen minder auditwerkzaamheden te verrichten, zodat deze werkzaamheden evenredig zijn met het vastgestelde risico. In dat geval verricht de Commissie geen eigen audits ter plaatse, tenzij er aanwijzingen zijn voor tekortkomingen in het beheers- en controlesysteem die van invloed zijn op uitgaven die bij de Commissie zijn gedeclareerd in een boekjaar waarvoor de rekeningen door de Commissie zijn goedgekeurd.

⁽¹⁾ Verordening (EG) nr. 659/1999 tot vaststelling van nadere bepalingen voor de toepassing van artikel 93 van het EG-Verdrag, PB L 83 van 27.3.1999, blz. 1.

3. Voor operationele programma's waarvoor de Commissie concludeert dat het oordeel van de auditautoriteit betrouwbaar is, kan zij met de auditautoriteit overeenkomen de audits van de Commissie ter plaatse te beperken tot een audit van de werkzaamheden van de auditautoriteit, tenzij er bewijzen zijn voor tekortkomingen in het werk van de auditautoriteit voor een boekjaar waarvoor de rekeningen door de Commissie zijn goedgekeurd.

4. De auditautoriteit en de Commissie kunnen, in weerwil van lid 1, audits voor concrete acties verrichten indien een risicobeoordeling of een audit door de Europese Rekenkamer uitwijst dat er een specifiek risico voor onregelmatigheden of fraude bestaat, wanneer er bewijzen zijn voor ernstige tekortkomingen in het doeltreffende functioneren van het beheers- en controlesysteem van het betrokken operationele programma, alsmede gedurende de in artikel 140, lid 1, bedoelde termijn. De Commissie kan om de werkzaamheden van een auditautoriteit te controleren, het controlespoor van de auditautoriteit toetsen of deelnemen aan een audit ter plaatse door de auditautoriteit en, indien het overeenkomstig internationaal aanvaarde auditstandards nodig is om zekerheid te verkrijgen omtrent het doeltreffende functioneren van de auditautoriteit, kan de Commissie audits op concrete acties uitvoeren.

DEEL VIJF

DELEGATIE VAN BEVOEGDHEID, UITVOERINGS-, OVERGANGS- EN SLOTBEPALINGEN

HOOFDSTUK I

Delegatie van bevoegdheid en uitvoeringsbepalingen

Artikel 149

Uitoefening van de bevoegdheidsdelegatie

1. De bevoegdheid om gedelegeerde handelingen vast te stellen, wordt aan de Commissie toegekend onder de in dit artikel neergelegde voorwaarden.

2. De in artikel 5, lid 3, artikel 12, tweede alinea, artikel 22, lid 7, vierde alinea, artikel 37, lid 13, artikel 38, lid 4, derde alinea, artikel 40, lid 4, artikel 41, lid 3, artikel 42, lid 1, tweede alinea, artikel 42, lid 6, artikel 61, lid 3, tweede, derde, vierde en zevende alinea, artikel 63, lid 4, artikel 64, lid 4, artikel 68, lid 1, tweede alinea, artikel 101, vierde lid, artikel 122, lid 2, vijfde alinea, artikel 125, lid 8, eerste alinea, artikel 125, lid 9, artikel 127, leden 7 en 8, en artikel 144, lid 6 bedoelde bevoegdheid om gedelegeerde handelingen vast te stellen wordt aan de Commissie toegekend met ingang van 21 december 2013 tot en met 31 december 2020.

3. Het Europees Parlement of de Raad kan de in artikel 5, lid 3, artikel 12, tweede alinea, artikel 22, lid 7, vierde alinea, artikel 37, lid 13, artikel 38, lid 4, derde alinea, artikel 40, lid 4, artikel 41, lid 3, artikel 42, lid 1, tweede alinea, artikel 42, lid 6, artikel 61, lid 3, tweede, derde, vierde en zevende alinea, artikel 63, lid 4, artikel 64, lid 4, artikel 68, lid 1, tweede alinea, artikel 101, vierde lid, artikel 122, lid 2, vijfde alinea, artikel 125, lid 8, eerste alinea, artikel 125, lid 9, artikel 127, leden 7 en 8, en artikel 144, lid 6 bedoelde bevoegdheidsdelegatie te allen tijde intrekken. Het besluit tot intrekking beëindigt

de delegatie van de in dat besluit genoemde bevoegdheid. Het wordt van kracht op de dag na die van de bekendmaking ervan in het *Publicatieblad van de Europese Unie* of op een daarin genoemde latere datum. Het laat de geldigheid van de reeds van kracht zijnde gedelegeerde handelingen onverlet.

4. Zodra de Commissie een gedelegeerde handeling heeft vastgesteld, doet zij daarvan gelijktijdig kennisgeving aan het Europees Parlement en de Raad.

5. Een overeenkomstig artikel 5, lid 3, artikel 12, tweede alinea, artikel 22, lid 7, vierde alinea, artikel 37, lid 13, artikel 38, lid 4, derde alinea, artikel 40, lid 4, artikel 41, lid 3, artikel 42, lid 1, tweede alinea, artikel 42, lid 6, artikel 61, lid 3, tweede, derde, vierde en zevende alinea, artikel 63, lid 4, artikel 64, lid 4, artikel 68, lid 1, tweede alinea, artikel 101, vierde lid, artikel 122, lid 2, vijfde alinea, artikel 125, lid 8, eerste alinea, artikel 125, lid 9, artikel 127, leden 7 en 8, en artikel 144, lid 6 vastgestelde gedelegeerde handeling treedt alleen in werking indien het Europees Parlement noch de Raad daartegen binnen een termijn van twee maanden na de kennisgeving van die handeling aan het Europees Parlement en de Raad bezwaar heeft gemaakt, of indien zowel het Europees Parlement als de Raad voor het verstrijken van die termijn de Commissie hebben medegedeeld dat zij daartegen geen bezwaar zullen maken. Die termijn wordt op initiatief van het Europees Parlement of de Raad met twee maanden verlengd.

Artikel 150

Comitéprocedure

1. Bij de toepassing van deze verordening, de EFRO-verordening, de ETS-verordening, de ESF-verordening en de CF-verordening wordt de Commissie bijgestaan door een Coördinatiecomité voor de Europese structuur- en investeringsfondsen. Dat comité is een comité in de zin van Verordening (EU) nr. 182/2011.

2. Wanneer naar dit lid wordt verwezen, is artikel 4 van Verordening (EU) nr. 182/2011 van toepassing.

3. Wanneer naar dit lid wordt verwezen, is artikel 5 van Verordening (EU) nr. 182/2011 van toepassing.

Indien door het comité geen advies wordt uitgebracht, stelt de Commissie de ontwerpuitvoeringshandeling niet vast met betrekking tot de uitvoeringsbevoegdheden van artikel 8, derde alinea, artikel 22, lid 7, vijfde alinea, artikel 38, lid 3, tweede alinea, artikel 38, lid 10, artikel 39, lid 4, tweede alinea, artikel 46, lid 3, artikel 96, lid 2, tweede alinea, artikel 115, lid 4, en artikel 125, lid 8, tweede alinea, en is artikel 5, lid 4, derde alinea, van Verordening (EU) nr. 182/2011 van toepassing.

HOOFDSTUK II

Overgangs- en slotbepalingen**Artikel 151****Evaluatie**

Het Europees Parlement en de Raad evalueren deze verordening uiterlijk op 31 december 2020 overeenkomstig artikel 177 VWEU.

Artikel 152**Overgangsbepalingen**

1. Deze verordening doet geen afbreuk aan de voortzetting of de wijziging, met inbegrip van de volledige of gedeeltelijke intrekking, van steunverlening die door de Commissie is goedgekeurd op grond van Verordening (EG) nr. 1083/2006 of andere wetgeving die op 31 december 2013 op die bijstandsverlening van toepassing is. Die verordening of zulke andere wetgeving blijft bijgevolg na 31 december 2013 op die steunverlening of de betrokken concrete acties van toepassing totdat ze worden afgesloten. Voor de toepassing van dit lid heeft bijstand betrekking op operationele programma's en grote projecten.

2. Steunaanvragen die zijn ingediend of goedgekeurd in het kader van Verordening (EG) nr. 1083/2006 blijven geldig.

3. Wanneer een lidstaat gebruik maakt van de optie in artikel 123, lid 3, kan hij bij de Commissie een verzoek indienen inhoudende dat de managementautoriteit, in afwijking van artikel 59, lid 1, onder b), van Verordening (EG) nr. 1083/2006, de functies van de certificeringsautoriteit uitoefent voor de overeenkomstige operationele programma's die worden uitgevoerd op basis van Verordening (EG) nr. 1083/2006. Het verzoek gaat vergezeld van een beoordeling van de auditautoriteit. Zodra de

Commissie zich er op basis van de informatie van de auditautoriteit en haar eigen audits van vergewist heeft dat de beheers- en controlesystemen van deze operationele programma's doeltreffend functioneren en dat dit functioneren niet zal worden geschaad wanneer de managementautoriteit de functies van certificeringsautoriteit uitoefent, deelt zij de lidstaat binnen twee maanden na de ontvangst van het verzoek haar instemming mee.

Artikel 153**Intrekking**

1. Onverminderd het bepaalde in artikel 152, wordt Verordening (EG) nr. 1083/2006 ingetrokken met ingang van 1 januari 2014.

2. Verwijzingen naar de ingetrokken verordening gelden als verwijzingen naar deze verordening en worden gelezen volgens de concordantietabel in bijlage XIV.

Artikel 154**Inwerkingtreding**

Deze verordening treedt in werking op de dag na die van de bekendmaking ervan in het *Publicatieblad van de Europese Unie*.

De artikelen 20 t/m 24, artikel 29, lid 3, artikel 38, lid 1, onder a), de artikelen 58, 60, 76 tot en met 92, 118, 120, 121 en 129 tot en met 147 zijn van toepassing met ingang van 1 januari 2014.

Artikel 39, lid 2, zevende alinea, tweede zin, en artikel 76, vijfde alinea, zijn van toepassing met ingang vanaf de datum waarop de wijziging van het Financieel Reglement met betrekking tot de vrijmaking van vastleggingen in werking is getreden.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 17 december 2013.

Voor het Europees Parlement
De voorzitter
M. SCHULZ

Voor de Raad
De voorzitter
R. ŠADŽIUS

BIJLAGE I

GEMEENSCHAPPELIJK STRATEGISCH KADER

1. INLEIDING

Teneinde een harmonieuze, evenwichtige en duurzame ontwikkeling van de Unie te bevorderen en de bijdrage van de ESI-fondsen aan de strategie van de Unie voor slimme, duurzame en inclusieve groei, alsook van de fondsspecifieke opdrachten van de ESI-fondsen, waaronder economische, sociale en territoriale cohesie, zo groot mogelijk te maken, moet gegarandeerd worden dat de in het kader van de Uniestrategie voor slimme, duurzame en inclusieve groei aangegeven beleidsverbintenissen door investeringen via de ESI-fondsen en andere instrumenten van de Unie worden ondersteund. Het gemeenschappelijk strategisch kader (GSK) moet daarom overeenkomstig artikel 10 en met inachtneming van de prioriteiten en doelstellingen zoals in de fondsspecifieke verordeningen gesteld, strategische richtsnoeren uitvaardigen met het oog op een geïntegreerde ontwikkelingsaanpak, door inzet van de ESI-fondsen in combinatie met andere instrumenten en beleidsvelden van de Unie, in aansluiting op de beleidsdoelstellingen en de kerndoelen van de Uniestrategie voor slimme, duurzame en inclusieve groei en, in voorkomend geval, de vlaggenschipinitiatieven, waarbij rekening wordt gehouden met de belangrijkste territoriale uitdagingen en de specifieke nationale, regionale en lokale achtergrond.

2. BIJDRAGE VAN DE ESI-FONDSEN AAN DE STRATEGIE VAN DE UNIE VOOR SLIMME, DUURZAME EN INCLUSIEVE GROEI EN SAMENHANG MET HET ECONOMISCH BESTUUR VAN DE UNIE

1. Teneinde te ondersteunen dat de partnerschapsovereenkomsten en -programma's doeltreffend worden gebruikt om slimme, duurzame en inclusieve groei te bevorderen, worden in deze verordening elf met de prioriteiten van de strategie van de Unie voor slimme, duurzame en inclusieve groei strokende thematische doelstellingen vastgesteld, bepaald in artikel 9, eerste alinea, die in aanmerking komen voor steun uit de ESI-fondsen.
2. Conform de thematische doelstellingen bepaald in artikel 9, eerste alinea, concentreren de lidstaten de steun overeenkomstig artikel 18 van deze verordening en de fondsspecifieke voorschriften betreffende thematische concentratie, teneinde de kritische massa te bereiken die nodig is om groei en banen te creëren en zorgen zij ervoor dat de uitgaven doeltreffend zijn. De lidstaten besteden bijzondere aandacht aan het toekennen van prioriteit aan groeivriendelijke uitgaven, met inbegrip van uitgaven voor onderwijs, onderzoek, innovatie en energie-efficiëntie en uitgaven om de toegang van het mkb tot financiering te vergemakkelijken, om de ecologische duurzaamheid en het beheer van natuurlijke hulpbronnen en klimaatactie te waarborgen en om het openbaar bestuur te moderniseren. Zij zien tevens toe op het in stand houden of versterken van de geografische dekking en de doeltreffendheid van de diensten voor arbeidsvoorziening en actief arbeidsmarktbeleid om de werkloosheid te bestrijden, met de nadruk op de jeugd, en om de sociale gevolgen van de crisis aan te pakken en sociale integratie te bevorderen.
3. Teneinde te zorgen voor samenhang met de in het kader van het Europees Semester vastgestelde prioriteiten, plannen de lidstaten bij de voorbereiding van de partnerschapsovereenkomsten het gebruik van de ESI-fondsen op basis van de nationale hervormingsprogramma's, in voorkomend geval, en van de meest recente relevante specifieke aanbevelingen per land die zijn vastgesteld overeenkomstig artikel 121, lid 2, VWEU en relevante aanbevelingen die de Raad heeft vastgesteld overeenkomstig artikel 148, lid 4, VWEU, in overeenstemming met hun respectieve rollen en verplichtingen. De lidstaten houden in voorkomend geval tevens rekening met de desbetreffende aanbevelingen van de Raad die zijn gebaseerd op het stabiliteits- en groeipact en de economische aanpassingsprogramma's.
4. Teneinde vast te stellen hoe de ESI-fondsen optimaal kunnen bijdragen aan de Uniestrategie voor slimme, duurzame en inclusieve groei, en om rekening te houden met de doelstellingen van het Verdrag, met inbegrip van economische, sociale en territoriale cohesie, kiezen de lidstaten de thematische doelstellingen voor het gepland gebruik van de ESI-fondsen binnen de passende nationale, regionale en lokale context.

3. GEÏNTEGREERDE AANPAK VAN EN REGELINGEN VOOR HET GEBRUIK VAN DE ESI-FONDSEN

3.1 Inleiding

1. Overeenkomstig artikel 15, lid 2, onder a), geeft de partnerschapsovereenkomst een geïntegreerde aanpak van de territoriale ontwikkeling weer. De lidstaten zien erop toe dat bij de keuze van de thematische doelstellingen, de investeringen en de prioriteiten van de Unie op een geïntegreerde wijze rekening wordt gehouden met de ontwikkelingsbehoeften en de territoriale problemen, conform de analyse van afdeling 6.4. De lidstaten proberen maximaal de mogelijkheden te benutten om een gecoördineerde en geïntegreerde tenuitvoerlegging van de ESI-fondsen te waarborgen.
2. De lidstaten en, indien van toepassing overeenkomstig artikel 4, lid 4, de regio's zien erop toe dat de steunmaatregelen uit de ESI-fondsen complementair zijn en op gecoördineerde wijze worden uitgevoerd om synergie tot stand te brengen, om de administratieve kosten en lasten te verminderen voor de beheersorganen en de begunstigen in overeenstemming met de artikelen 4, 15 en 27.

3.2 Coördinatie en complementariteit

1. De voor de uitvoering van de ESI-fondsen verantwoordelijke lidstaten en managementautoriteiten werken nauw samen bij de voorbereiding, uitvoering, monitoring en evaluatie van de partnerschapsovereenkomst en de programma's. Zij zien erop toe dat met name de volgende activiteiten worden uitgevoerd:
 - a) de vaststelling van de steungebieden waar de ESI-fondsen op aanvullende wijze kunnen worden gecombineerd om de in deze verordening vastgestelde thematische doelstellingen te verwezenlijken;
 - b) overeenkomstig artikel 4, lid 6, het waarborgen van het bestaan van regelingen voor de doeltreffende coördinatie van de ESI-fondsen om de impact en de doeltreffendheid van de Fondsen te vergroten, in voorkomend geval onder meer via programma's die door meerdere fondsen gefinancierd worden voor de Fondsen;
 - c) de bevordering van de betrokkenheid van voor andere ESI-fondsen verantwoordelijke managementautoriteiten en van de desbetreffende ministeries bij de ontwikkeling van steunregelingen om de coördinatie te waarborgen en overlappingen te voorkomen;
 - d) de instelling, waar nodig, van gezamenlijke toezichtcomités voor programma's ter uitvoering van de ESI-fondsen en de opstelling van andere regelingen voor gezamenlijk beheer en controle ter vergemakkelijking van de coördinatie tussen de autoriteiten die verantwoordelijk zijn voor de uitvoering van de ESI-fondsen;
 - e) het gebruik van beschikbare gemeenschappelijke e-governance-oplossingen die aanvragers en begunstigden kunnen helpen, en het gebruik van "one-stop-shops", onder meer voor advies inzake de steunmogelijkheden die elk van de onder de ESI-fondsen vallende fondsen biedt;
 - f) het instellen van mechanismen voor de coördinatie van samenwerkingsactiviteiten die worden gefinancierd uit het EFRO en het ESF met investeringen waarvoor steun wordt verstrekt via de programma's in het kader van de doelstelling "investeren in groei en werkgelegenheid";
 - g) het bevorderen van een voor de ESI-fondsen gezamenlijke aanpak ten aanzien van richtsnoeren voor het opzetten van concrete acties, de oproepen tot het indienen van voorstellen en de selectieprocessen of van andere mechanismen om ervoor te zorgen dat geïntegreerde projecten gemakkelijker toegang hebben tot de Fondsen;
 - h) het aanmoedigen van samenwerking tussen managementautoriteiten van verschillende ESI-fondsen op het gebied van monitoring, evaluatie, beheer, controle en audit.

3.3 Bevordering van een geïntegreerde aanpak

1. De lidstaten combineren, waar nodig, de ESI-fondsen in geïntegreerde, op de aanpak van specifieke territoriale uitdagingen toegesneden pakketten op lokaal, regionaal of nationaal niveau om bij te dragen aan de verwezenlijking van de doelstellingen van de partnerschapsovereenkomst en -programma's. Dit kan door gebruik te maken van geïntegreerde territoriale investeringen, geïntegreerde concrete acties, gezamenlijke actieplannen en vanuit de gemeenschap geleide lokale ontwikkeling.
2. Om tot een geïntegreerd gebruik van de thematische doelstellingen te komen, kan de financiering van verschillende prioritaire assen of operationele programma's waarvoor steun uit het ESF, het EFRO of het Cohesiefonds wordt verleend, overeenkomstig artikel 36 worden gecombineerd in het kader van een geïntegreerde territoriale investering. Acties in het kader van een geïntegreerde territoriale investering kunnen worden aangevuld met financiële steun uit de respectieve programma's van respectievelijk het ELFPO of het EFMZV.
3. Teneinde de impact en de doeltreffendheid via een thematisch coherente geïntegreerde aanpak te verhogen, kan een prioritaire as, overeenkomstig de relevante bepalingen van de fondsspecifieke voorschriften, betrekking hebben op meerdere regiocategorieën, een of meer complementaire investeringsprioriteiten van het EFRO, het Cohesiefonds en het ESF onder één thematische doelstelling combineren, en in naar behoren gemotiveerde gevallen een of meer complementaire investeringsprioriteiten van verschillende thematische doelstellingen combineren met het oog op een maximale bijdrage aan die prioritaire as.
4. De lidstaten stimuleren, overeenkomstig hun institutionele en juridische kader en artikel 32, de ontwikkeling van een lokale en subregionale aanpak. Vanuit de gemeenschap geleide lokale ontwikkeling wordt uitgevoerd in de context van een strategische aanpak om ervoor te zorgen dat bij de "bottom-up"-definitie van de lokale behoeften rekening wordt gehouden met de op een hoger niveau bepaalde prioriteiten. Daarom bepalen de lidstaten de aanpak van de vanuit de gemeenschap geleide lokale ontwikkeling in het ELFPO en, in voorkomend geval, in het EFRO, het ESF of het EFMZV overeenkomstig artikel 15, lid 2, en geven zij in de partnerschapsovereenkomst de belangrijkste problemen aan die op die manier moeten worden aangepakt, de hoofddoelstellingen en de prioriteiten van de vanuit de gemeenschap geleide lokale ontwikkeling, de soorten gebieden die moeten worden gedekt, de specifieke rol die bij de verwezenlijking van de strategie wordt toegekend aan plaatselijke actiegroepen, de rol die het ELFPO en, in voorkomend geval, voor het EFRO, het ESF of het EFMZV is toegedacht bij de uitvoering van strategieën voor vanuit de gemeenschap geleide lokale ontwikkeling in verschillende soorten gebieden zoals platteland-, stads- en kustgebieden, en de overeenkomstige coördinatiemechanismen.

4. COÖRDINATIE EN SYNERGIE TUSSEN DE ESI-FONDSEN EN ANDER BELEID EN ANDERE INSTRUMENTEN VAN DE UNIE

De op grond van deze afdeling beoogde coördinatie door de lidstaten geldt voor zover de lidstaten voornemens zijn een beroep te doen op steun van de ESI-fondsen en van andere instrumenten van de Unie op het betrokken beleidsgebied. De in dit deel beschreven programma's van de Unie vormen geen limitatieve lijst.

4.1 Inleiding

1. De lidstaten en de Commissie houden overeenkomstig hun respectieve verantwoordelijkheden rekening met het effect van het beleid van de Unie op nationaal en regionaal niveau en op de sociale, economische en territoriale samenhang, met het oog op het bevorderen van synergie en een doeltreffende coördinatie en het bepalen en stimuleren van de meest geschikte middelen om Uniefondsen ter ondersteuning van lokale, regionale en nationale investeringen in te zetten. De lidstaten zien er tevens op toe dat het beleid en de instrumenten van de Unie en nationale, regionale en lokale steunmaatregelen elkaar aanvullen.
2. De lidstaten en de Commissie zorgen, overeenkomstig artikel 4, lid 6, en hun respectieve verantwoordelijkheden, voor coördinatie tussen de ESI-fondsen en andere relevante instrumenten van de Unie op Unie- en lidstaatniveau. Zij ondernemen passende stappen om in de programmerings- en uitvoeringsfase de samenhang te verzekeren tussen de steunmaatregelen uit de ESI-fondsen en de doelstellingen van ander beleid van de Unie. Daartoe houden zij rekening met de volgende aspecten:
 - a) het vergroten van de complementariteit en de synergie tussen verschillende instrumenten van de Unie op Unie-, nationaal en regionaal niveau, zowel in de planningsfase als tijdens de uitvoering;
 - b) het optimaliseren van bestaande structuren en, waar nodig, het instellen van nieuwe structuren om de strategische identificatie van prioriteiten voor de verschillende instrumenten en structuren voor de coördinatie op Unie- en nationaal niveau te vergemakkelijken, om dubbel werk te vermijden en om de gebieden te identificeren waar aanvullende financiële steun noodzakelijk is;
 - c) het benutten van de mogelijkheid om steun uit verschillende instrumenten te combineren ter ondersteuning van individuele concrete acties en het nauw samenwerken met de verantwoordelijken voor de uitvoering op Unie- en nationaal niveau teneinde de begunstigden coherente en gestroomlijnde financieringsmogelijkheden te bieden.

4.2 Coördinatie met het gemeenschappelijk landbouwbeleid en het gemeenschappelijk visserijbeleid

1. Het ELFPO is een integrerend onderdeel van het gemeenschappelijk landbouwbeleid en vormt een aanvulling op de maatregelen in het kader van het Europees Garantiefonds voor de landbouw, die rechtstreekse steun aan landbouwers bieden en marktmaatregelen ondersteunen. De lidstaten beheren deze steunmaatregelen dan ook samen om zo veel mogelijk synergieën tot stand te brengen en de toegevoegde waarde van de steun van de Unie zo groot mogelijk te maken.
2. Het EFMZV is gericht op de verwezenlijking van de doelstellingen van het hervormde gemeenschappelijk visserijbeleid en het geïntegreerd maritiem beleid. De lidstaten maken daarom gebruik van het EFMZV om de inspanningen ter verbetering van de gegevensvergaring en ter versterking van de controle te ondersteunen en zien erop toe dat tevens gestreefd wordt naar synergieën ter ondersteuning van de prioriteiten van het geïntegreerd maritiem beleid, zoals mariene kennis, maritieme ruimtelijke ordening, geïntegreerd beheer van kustzones, geïntegreerd maritiem toezicht, bescherming van het mariene milieu en de biodiversiteit alsmede aanpassing aan de negatieve gevolgen van de klimaatverandering voor de kustgebieden.

4.3 Horizon 2020 en andere centraal beheerde Unieprogramma's op het gebied van onderzoek en innovatie

1. De lidstaten en de Commissie houden naar behoren rekening met het versterken van de coördinatie, de synergie en de complementariteit tussen de ESI-fondsen en Horizon 2020, het programma voor het concurrentievermogen van ondernemingen en voor kleine en middelgrote ondernemingen (Cosme) volgens Verordening (EU) nr. 1287/2013 van het Europees Parlement en de Raad ⁽¹⁾ en andere relevante centraal beheerde financieringsprogramma's van de Unie waarbij zij tegelijkertijd een duidelijke verdeling van de steungebieden tussen deze programma's aanbrengen.
2. De lidstaten ontwikkelen, waar nodig, nationale en/of regionale strategieën voor "slimme specialisatie" in overeenstemming met het nationale hervormingsprogramma. Deze strategieën kunnen de vorm aannemen van of opgenomen worden in een nationaal of regionaal strategisch beleidskader inzake onderzoek en innovatie voor "slimme specialisatie". De strategieën voor "slimme specialisatie" worden ontwikkeld door nationale of regionale managementautoriteiten en belanghebbenden zoals universiteiten en andere instellingen voor hoger onderwijs, het bedrijfsleven en de sociale partners bij een ondernemingsgezinnd ontdekkingsproces te betrekken. De rechtstreeks bij Horizon 2020 betrokken autoriteiten worden nauw aan dit proces verbonden. Strategieën voor "slimme specialisatie" omvatten:

⁽¹⁾ Verordening (EU) nr. 1287/2013 van het Europees Parlement en de Raad van 11 december 2013 tot vaststelling van een programma voor het concurrentievermogen van ondernemingen en kleine en middelgrote ondernemingen (COSME) (2014 - 2020) en tot intrekking van Besluit nr. 1639/2006/EG (Zie bladzijde 33 van dit Publicatieblad).

- a) "stroomopwaartse acties" om de regionale O&I-spelers voor te bereiden op deelname aan Horizon 2020-projecten ("weg naar topkwaliteit"), die in voorkomend geval via capaciteitsopbouw moeten worden ontwikkeld; communicatie en samenwerking tussen nationale Horizon 2020-contactpunten en managementautoriteiten van de onder de ESI-fondsen vallende fondsen moeten worden versterkt;
 - b) "stroomafwaartse acties" die de middelen opleveren om de uit Horizon 2020 en uit voorgaande programma's voortkomende O&I-resultaten te exploiteren en op de markt te verspreiden, met bijzondere nadruk op het scheppen van een innovatievriendelijk klimaat voor het bedrijfsleven en de industrie, met inbegrip van het mkb, en in overeenstemming met de voor de gebieden in de desbetreffende strategie voor slimme specialisatie vastgestelde prioriteiten.
3. De lidstaten moedigen de toepassing aan van de bepalingen van deze verordening die het mogelijk maken in de desbetreffende programma's voor de uitvoering van onderdelen van de strategieën bedoeld in punt 2, de ESI-fondsen te combineren met middelen uit Horizon 2020. Nationale en regionale autoriteiten krijgen gezamenlijke steun voor het ontwerp en de tenuitvoerlegging van zulke strategieën, het opsporen van mogelijkheden voor gezamenlijke financiering van O&I-infrastructuur van Europees belang, het stimuleren van internationale samenwerking, methodologische steun via peer reviews, uitwisselingen van goede werkmethoden en regio-overschrijdende opleiding.
4. De lidstaten en, indien van toepassing op grond van artikel 4, lid 4, de regio's overwegen aanvullende maatregelen die gericht zijn op het ontsluiten van hun potentieel voor excellentie in onderzoek en innovatie, op een manier die aansluit op en synergieën schept met Horizon 2020, in het bijzonder door gezamenlijke financiering. Deze maatregelen bestaan uit:
- a) het met elkaar verbinden van uitmuntende onderzoeksinstituten en minder ontwikkelde regio's alsook lidstaten en regio's die zwak presteren op het gebied van onderzoek, ontwikkeling en innovatie (OOI) om nieuwe uitmuntendheidscentra tot stand te brengen of bestaande te verbeteren in minder ontwikkelde regio's en in lidstaten en regio's die zwak presteren op het gebied van OOI;
 - b) het opbouwen van koppelingen tussen innovatieclusters met een erkende excellentie in minder ontwikkelde regio's en in lidstaten en regio's die zwak presteren op het gebied van OOI;
 - c) het oprichten van EOR-leerstoelen om vooraanstaande academici aan te trekken, met name in minder ontwikkelde regio's en lidstaten en regio's die zwak presteren op het gebied van OOI;
 - d) het ondersteunen van toegang tot internationale netwerken voor onderzoekers en innovatoren die onvoldoende bij de Europese onderzoeksruimte (EOR) betrokken zijn of afkomstig zijn uit minder ontwikkelde regio's of uit lidstaten en regio's die zwak presteren op het gebied van OOI;
 - e) waar van toepassing, het bijdragen aan de Europese innovatiepartnerschappen;
 - f) het voorbereiden van nationale instellingen en/of clusters van excellentie voor deelname aan kennis- en innovatiegemeenschappen (KIG's) van het Europese Instituut voor innovatie en technologie (EIT); alsmede
 - g) het organiseren van kwalitatief hoogstaande internationale programma's voor de mobiliteit van onderzoekers met medefinanciering uit de "Marie Skłodowska-Curie-acties".

Waar mogelijk streven de lidstaten er overeenkomstig artikel 70 naar gebruik te maken van de flexibiliteit om concrete acties buiten het programmagebied te steunen, met voldoende investeringen om een kritische massa te bereiken, teneinde de in de eerste alinea bedoelde maatregelen zo doeltreffend mogelijk uit te voeren.

4.4 Financiering van demonstratieprojecten in het kader van het NER300-programma ⁽¹⁾

1. De lidstaten zien erop toe dat financiering uit de ESI-fondsen wordt gecoördineerd met steun uit het NER300-programma, waarbij de inkomsten van de veiling van 300 miljoen emissierechten uit de nieuwkomersreserve van de EU-regeling voor de handel in emissierechten worden gebruikt.

⁽¹⁾ Besluit 2010/670/EU van de Commissie van 3 november 2010 tot vaststelling van criteria en maatregelen voor de financiering van commerciële demonstratieprojecten ter bevordering van de milieutechnisch veilige afvang en geologische opslag van CO₂, alsook voor demonstratieprojecten ter bevordering van innovatieve technologieën voor hernieuwbare energie in het kader van de bij Richtlijn 2003/87/EG van het Europees Parlement en de Raad vastgestelde regeling voor de handel in broeikasgasemissierechten binnen de Gemeenschap (PB L 290 van 6.11.2010, blz. 39).

4.5 Programma voor het milieu en klimaatactie (LIFE) ⁽¹⁾ en het milieuacquis

1. De lidstaten en de Commissie streven ernaar om, via een sterkere thematische focus in de programma's en door toepassing van het duurzaamheidsbeginsel zoals bedoeld in artikel 8, gebruik te maken van synergieën met beleidsinstrumenten van de Unie (zowel met financieringsinstrumenten als met andere instrumenten) gericht op de matiging van en de aanpassing aan de gevolgen van klimaatverandering, milieubescherming en een efficiënt gebruik van hulpbronnen.
2. De lidstaten bevorderen en zorgen, waar nodig en overeenkomstig artikel 4, voor complementariteit en coördinatie met LIFE, in het bijzonder met geïntegreerde projecten op het gebied van natuur, biodiversiteit, water, afval, lucht, matiging van en aanpassing aan de klimaatverandering. Deze coördinatie dient te worden gerealiseerd door maatregelen zoals het bevorderen van de financiering via de ESI-fondsen van activiteiten die een aanvulling vormen op de geïntegreerde projecten in het kader van LIFE, en door het bevorderen van het gebruik van uit hoofde van LIFE gevalideerde oplossingen, methoden en benaderingen zoals investeringen in groene infrastructuur, energie-efficiëntie, ecologische innovatie, op het ecosysteem gebaseerde oplossingen en de toepassing van desbetreffende innovatieve technologieën.
3. De relevante sectorale plannen, programma's of strategieën (waaronder het prioritaire actiekader, het stroomgebiedbeheersplan, het afvalbeheersplan, het risicobeperkingsplan of de aanpassingsstrategie) kunnen dienen als coördinatiekader ingeval in steun voor de betrokken gebieden wordt gepland.

4.6 Erasmus+ ⁽²⁾

1. De lidstaten streven ernaar de ESI-fondsen in te zetten om het gebruik van instrumenten en methodes die in het kader van "Erasmus+" werden ontwikkeld en met succes zijn getest te veralgemeniseren, teneinde de sociale en economische impact van investeringen in mensen te maximaliseren en onder meer impulsen te geven aan jongereninitiatieven en burgeracties.
2. De lidstaten bevorderen en zorgen overeenkomstig artikel 4 voor een doeltreffende coördinatie op nationaal niveau tussen de ESI-fondsen en "Erasmus+" door een duidelijk onderscheid te maken bij de soorten investeringen en de ondersteunde doelgroepen. De lidstaten streven naar complementariteit bij de financiering van mobiliteitsacties.
3. De coördinatie wordt gerealiseerd door passende mechanismen in te voeren voor de samenwerking tussen de managementautoriteiten en de in het kader van "Erasmus+" opgerichte nationale agentschappen, wat transparante en toegankelijke communicatie met de burgers op Unie-, nationaal en regionaal niveau kan bevorderen.

4.7 Programma van de Europese Unie voor werkgelegenheid en sociale innovatie (EaSI) ⁽³⁾

1. De lidstaten bevorderen en zorgen overeenkomstig artikel 4, lid 6, voor doeltreffende coördinatie tussen het programma van de Europese Unie voor werkgelegenheid en sociale innovatie (EaSI) en de steunmaatregelen uit de ESI-fondsen in het kader van de thematische doelstellingen op het gebied van werkgelegenheid en sociale inclusie. Deze doeltreffende coördinatie omvat de coördinatie van steun die wordt verleend uit de EURES-pijler van het EaSI via door het EFS gesteunde acties om de transnationale arbeidsmobiliteit te bevorderen en de arbeidskansen te vergroten, alsook de coördinatie van enerzijds de steunmaatregelen uit de ESI-fondsen voor zelfstandigen, ondernemerschap, de oprichting van een eigen bedrijf en sociale ondernemingen en anderzijds de steunmaatregelen uit de pijler microfinanciering en sociaal ondernemerschap van het EaSI.
2. De lidstaten streven naar schaalvergroting van de meest succesvolle maatregelen die binnen de Progress-pijler van het EaSI werden ontwikkeld, met name op het gebied van sociale innovatie en sociale beleidsexperimenten met steun uit het EFS.

4.8 Connecting Europe Facility ⁽⁴⁾

1. Teneinde de Europese meerwaarde op het gebied van vervoer, telecommunicatie en energie te maximaliseren, zien de lidstaten en de Commissie erop toe dat voor de planning van de steunmaatregelen uit het EFRO en het Cohesiefonds nauw wordt samengewerkt met de steun uit de Connecting Europe Facility om te zorgen voor complementariteit, dubbel werk te voorkomen en om ervoor te zorgen dat op lokaal, regionaal en nationaal niveau alsmede in de gehele Unie de verschillende soorten infrastructuur optimaal aan elkaar gekoppeld

⁽¹⁾ Verordening (EU) nr. 1293/2013 van het Europees Parlement en de Raad van 11 december 2013 inzake de vaststelling van een programma voor het milieu en klimaatactie (LIFE) en tot intrekking van Verordening (EG) nr. 614/2007 (Zie bladzijde 185 van dit Publicatieblad).

⁽²⁾ Verordening (EU) nr. 1288/2013 van het Europees Parlement en de Raad van 11 december 2013 tot vaststelling van "Erasmus+", het programma van de Unie voor onderwijs, opleiding, jeugd en sport en tot intrekking van Besluiten nr. 1719/2006/EG, nr. 1720/2006/EG en nr. 1298/2008/EG (Zie bladzijde 50 van dit Publicatieblad).

⁽³⁾ Verordening (EU) nr. 1296/2013 van het Europees Parlement en de Raad van 11 december 2013 betreffende een programma van de Europese Unie voor werkgelegenheid en sociale innovatie ("EaSI") en tot wijziging van Besluit nr. 283/2010/EU tot instelling van een Europese Progress-microfinancieringsfaciliteit voor werkgelegenheid en sociale insluiting (Zie bladzijde 238 van dit Publicatieblad).

⁽⁴⁾ Verordening (EU) nr. 1316/2013 van het Europees Parlement en de Raad van 11 december 2013, tot vaststelling van de Connecting Europe Facility, tot wijziging van Verordening (EU) nr. 913/2010 en tot intrekking van Verordeningen (EG) nr. 680/2007 en (EG) nr. 67/2010 (PB L 348 van 20.12.2013, blz. 129).

worden. De verschillende financieringsinstrumenten moeten een maximale hefboomwerking hebben voor projecten met een Unie- en interne markt-dimensie, die de grootste Europese toegevoegde waarde bieden en sociale, economische en territoriale cohesie bevorderen, met name voor de in de desbetreffende beleidskaders van het trans-Europese netwerk bedoelde projecten voor de uitvoering van de prioritaire netwerken voor transport, energie en digitale infrastructuur, teneinde nieuwe infrastructuur te bouwen en bestaande infrastructuur substantieel te verbeteren.

2. Op het gebied van vervoer wordt de planning van investeringen gebaseerd op de daadwerkelijke en verwachte vraag naar vervoer en geeft zij de ontbrekende schakels en de knelpunten aan, waarbij via een coherente aanpak rekening moet worden gehouden met de ontwikkeling van de grensoverschrijdende verbindingen in de Unie en regio-overschrijdende verbindingen binnen een lidstaat moeten worden ontwikkeld. Investerings in regionale aansluitingen op het uitgebreide trans-Europese vervoersnetwerk (TEN-T) en op het TEN-T-kernnetwerk dienen ervoor te zorgen dat stedelijke en plattelandsgebieden profijt hebben van de mogelijkheden die grote netwerken bieden.
3. Prioritering van investeringen waarvan het effect verder reikt dan de grenzen van een bepaalde lidstaat, met name die welke deel uitmaken van de corridors van het TEN-T-kernnetwerk, wordt gecoördineerd met de TEN-T-planning en de uitvoeringsplannen voor de corridors van het kernnetwerk, zodat de investeringen in vervoersinfrastructuur door het EFRO en het Cohesiefonds volledig in overeenstemming zijn met de TEN-T-richtsnoeren.
4. De lidstaten concentreren zich op duurzame vormen van vervoer en duurzame stedelijke mobiliteit, en op het investeren in gebieden met de grootste Europese meerwaarde, waarbij ze rekening houden met het feit dat de kwaliteit, de toegankelijkheid en de betrouwbaarheid van vervoersdiensten moeten worden verbeterd om het openbaar vervoer te bevorderen. Zodra de investeringen zijn bepaald, krijgen zij prioriteit naargelang de bijdrage ervan aan de mobiliteit, de duurzaamheid, de lagere broeikasgasemissies en de interne Europese vervoersruimte, overeenkomstig de visie die is beschreven in het Witboek met als titel "Stappenplan voor een interne Europese vervoersruimte – werken aan een concurrerend en zuinig vervoerssysteem", waarbij de noodzaak van een significante reductie van de broeikasgasemissies in de vervoerssector wordt onderstreept. De bijdrage van projecten aan duurzame Europese vrachtovervoersnetwerken via de ontwikkeling van de binnenwateren moet worden bevorderd op grond van een voorafgaande beoordeling van hun milieu-impact.
5. De ESI-fondsen worden ingezet voor de realisatie van lokale en regionale infrastructuur en voor de aansluiting daarvan op de prioritaire EU-infrastructuur op het gebied van energie- en telecommunicatie.
6. De lidstaten en de Commissie zorgen voor passende mechanismen voor coördinatie en technische ondersteuning om de complementariteit en de doeltreffende planning van ICT-maatregelen te waarborgen met het doel de verschillende instrumenten van de Unie (ESI-fondsen, Connecting Europe Facility, trans-Europese netwerken, Horizon 2020) ten volle voor de financiering van breedbandnetwerken en infrastructuur voor digitale diensten te benutten. Bij de keuze van het meest geschikte financieringsinstrument wordt rekening gehouden met de mogelijkheid van de concrete actie om inkomsten te genereren en met het risiconiveau ervan, teneinde de overheidsmiddelen optimaal te besteden. Bij de beoordeling van aanvragen voor steun uit de ESI-fondsen moeten de lidstaten rekening houden met de beoordelingen betreffende concrete acties die betrekking hebben op aanvragen waarvoor Connecting Europe Facility-financiering is aangevraagd maar niet verkregen zonder dat daarmee vooruit wordt gelopen op het definitieve selectiebesluit van de managementautoriteit.

4.9 Pre-toetredingsinstrument, Europees Nabuurschapsinstrument en Europees Ontwikkelingsfonds

1. De lidstaten en de Commissie streven, gelet op hun respectieve verantwoordelijkheden, naar verbetering van de coördinatie tussen de externe instrumenten en de ESI-fondsen om verschillende beleidsdoelstellingen van de Unie efficiënter te realiseren. Met name coördinatie en complementariteit met het Europees Ontwikkelingsfonds (EOF), het Pre-toetredingsinstrument (IPA) en het Europees Nabuurschapsinstrument (ENI) zijn belangrijk.
2. Om een diepgaandere territoriale integratie te steunen, proberen de lidstaten te profiteren van de synergieën tussen territoriale samenwerkingsactiviteiten in het kader van het cohesiebeleid en de Europese Nabuurschapsinstrumenten, met name voor grensoverschrijdende samenwerkingsactiviteiten, waarbij rekening wordt gehouden met het potentieel van EGTS'en.

5. HORIZONTALE BEGINSLEN BEDOELD IN DE ARTIKELEN 5, 7 EN 8 EN TRANSVERSALE BELEIDSDOELSTELLINGEN

5.1 Partnerschap en meerlagig bestuur

1. Overeenkomstig artikel 5 dienen de lidstaten het beginsel van partnerschap en meerlagig bestuur te respecteren om de totstandbrenging van sociale, economische en territoriale samenhang en de verwezenlijking van de EU-prioriteiten van slimme, duurzame en inclusieve groei te vergemakkelijken. Om deze beginselen te respecteren is een gecoördineerd optreden vereist, met name tussen de verschillende bestuursniveaus, uitgevoerd in overeenstemming met de beginselen van subsidiariteit en evenredigheid, ook door middel van operationele en institutionele samenwerking, op het gebied van de voorbereiding en uitvoering van de partnerschapsovereenkomst en -programma's.

2. De lidstaten onderzoeken of het nodig is de institutionele capaciteit van partners te versterken teneinde hun potentieel om bij te dragen aan de doeltreffendheid van het partnerschap te ontwikkelen.

5.2 Duurzame ontwikkeling

1. De lidstaten en de managementautoriteiten verzekeren in alle uitvoeringsfasen de volledige mainstreaming van duurzame ontwikkeling in de ESI-fondsen, waarbij wordt voldaan aan het beginsel van duurzame ontwikkeling als bedoeld in artikel 3, lid 3, VEU, alsook aan de verplichting om de eisen inzake milieubescherming te integreren ingevolge artikel 11 WEU en aan het beginsel dat de vervuiler betaalt als bepaald in artikel 191, lid 2, VWEU.

De managementautoriteiten treffen gedurende de volledige levenscyclus van het programma maatregelen om schadelijke effecten van acties op het milieu te voorkomen of te beperken en om nettovoordelen op maatschappelijk vlak, voor het milieu en voor het klimaat te bewerkstelligen. Deze maatregelen kunnen het volgende omvatten:

- a) investeringen naar de meest hulpbronnenefficiënte en duurzame opties doen vloeien;
 - b) investeringen die aanzienlijke schadelijke effecten op het milieu of het klimaat kunnen hebben vermijden en acties ter beperking van eventuele overige effecten steunen;
 - c) een langetermijnperspectief hanteren bij het vergelijken van de levenscycluskosten van de verschillende alternatieve investeringsopties;
 - d) het gebruik van groene overheidsopdrachten bevorderen.
2. De lidstaten houden overeenkomstig artikel 8 rekening met het potentieel inzake matiging van en aanpassing aan de klimaatverandering van de investeringen met steun uit de ESI-fondsen, en zien erop toe dat die investeringen bestand zijn tegen de gevolgen van klimaatverandering en natuurrampen zoals toegenomen gevaar voor overstromingen, droogte, hittegolven, bosbranden en extreme weersomstandigheden.
 3. De investeringen moeten in overeenstemming zijn met de waterbeheerhiërarchie in lijn met Richtlijn 2000/60/EG van het Europees Parlement en de Raad ⁽¹⁾, met het accent op opties voor het beheer van de watervraag. Alternatieve opties met betrekking tot de watervoorziening worden slechts in aanmerking genomen wanneer de mogelijkheden voor waterbesparing en -efficiëntie zijn uitgeput. Overheidsop treden in de sector afvalbeheer vormt een aanvulling op de inspanningen van de private sector, met name wat de producentenverantwoordelijkheid betreft. De investeringen stimuleren innovatieve benaderingen die streven naar een hoog recyclingsrendement. De investeringen moeten stroken met de bij Richtlijn 2008/98/EG van het Europees Parlement en de Raad ⁽²⁾ vastgestelde hiërarchie inzake afvalbeheer. De uitgaven met betrekking tot biodiversiteit en de bescherming van natuurlijke hulpbronnen moeten stroken met Richtlijn 92/43/EEG van de Raad ⁽³⁾.

5.3 Bevordering van gelijkheid van mannen en vrouwen en non-discriminatie

1. Overeenkomstig artikel 7 streven de lidstaten en de Commissie de doelstelling van gelijkheid van mannen en vrouwen na en ondernemen zij de nodige stappen om discriminatie te voorkomen bij de voorbereiding, uitvoering, monitoring en evaluatie van de activiteiten in de door de ESI-fondsen medegefinancierde programma's. Wanneer de lidstaten de doelstelling van artikel 7 nastreven, geven zij een beschrijving van de maatregelen die moeten worden getroffen, in het bijzonder met betrekking tot de selectie van concrete acties, de vaststelling van doelstellingen voor steunmaatregelen en de regelingen voor toezicht en verslaglegging. Indien van toepassing voeren de lidstaten ook genderanalyses uit. Via het ESF worden met name specifieke gerichte acties gesteund.
2. De lidstaten zien er overeenkomstig de artikelen 5 en 7 op toe dat de deelname van de betrokken instanties die zijn belast met de bevordering van de gendergelijkheid en non-discriminatie in het partnerschap is gewaarborgd en dat in overeenstemming met de nationale praktijken wordt gezorgd voor adequate structuren voor het verstrekken van adviezen over gendergelijkheid, non-discriminatie en toegankelijkheid om de nodige deskundigheid te bieden bij de voorbereiding en de evaluatie van de ESI-fondsen en bij het toezicht daarop.
3. De managementautoriteiten verrichten evaluaties of zelfevaluaties in samenspraak met de toezichtcomités, waarbij aandacht wordt besteed aan de toepassing van het beginsel van de integratie van de genderdimensie.

⁽¹⁾ Richtlijn 2000/60/EG van het Europees Parlement en de Raad van 23 oktober 2000 tot vaststelling van een kader voor communautaire maatregelen betreffende het waterbeleid (PB L 327 van 22.12.2000, blz. 1).

⁽²⁾ Richtlijn 2008/98/EG van het Europees Parlement en de Raad van 19 november 2008 betreffende afvalstoffen en tot intrekking van een aantal richtlijnen (PB L 312 van 22.11.2008, blz. 3).

⁽³⁾ Richtlijn 92/43/EEG van de Raad van 21 mei 1992 inzake de instandhouding van de natuurlijke habitats en de wilde flora en fauna (PB L 206 van 22.7.1992, blz. 7).

4. De lidstaten voorzien op passende wijze in de behoeften van kansarme groepen om hen beter te laten integreren in de arbeidsmarkt en daardoor hun volwaardige participatie in de samenleving te faciliteren.

5.4 Toegankelijkheid

1. De lidstaten en de Commissie nemen overeenkomstig artikel 7 passende maatregelen om discriminatie op grond van een handicap te voorkomen. De managementautoriteiten zien er via maatregelen gedurende de volledige levenscyclus van het programma op toe dat alle producten, goederen, diensten en infrastructuurvoorzieningen die openstaan voor of verleend worden aan het publiek en waarvoor medefinanciering uit de ESI-fondsen wordt verstrekt, toegankelijk zijn voor alle burgers, ook voor burgers met een handicap, dit overeenkomstig het toepasselijke nationale recht, waarbij wordt bijgedragen aan een hindernisvrije omgeving voor personen met een handicap en ouderen. Voorts moet de toegankelijkheid van de fysieke omgeving, het vervoer en de informatie- en communicatietechnologieën worden gewaarborgd om de integratie van kansarme groepen, met inbegrip van personen met een handicap, te bevorderen. Deze maatregelen kunnen het volgende omvatten: investeringen gericht op de toegankelijkheid van bestaande gebouwen en gevestigde diensten.

5.5 Aanpak van de demografische verandering

1. Met de uitdagingen die voortvloeien uit de demografische verandering, met name een krimpende actieve bevolking, een groeiend aandeel gepensioneerden in de totale bevolking en ontvolking, wordt op alle niveaus rekening gehouden. De lidstaten maken gebruik van de ESI-fondsen om, conform de betrokken nationale of regionale strategieën indien deze voorhanden zijn, demografische problemen aan te pakken en om aan een vergrijzende samenleving gerelateerde groei te creëren.
2. De lidstaten maken gebruik van de ESI-fondsen om, conform de betrokken nationale of regionale strategieën, de integratie van alle leeftijdsgroepen te vergemakkelijken, onder meer via betere toegang tot onderwijs en sociale ondersteuning, teneinde de werkgelegenheidskansen voor jongeren en ouderen te vergroten, waarbij met name aandacht wordt besteed aan regio's met een zeer hoog jeugdwerkloosheidspercentage in vergelijking met het EU-gemiddelde. Investeringen in gezondheidsinfrastructuur hebben tot doel te zorgen voor een lang en gezond beroepsleven voor alle burgers van de Unie.
3. Teneinde de problemen in de sterkst door demografische verandering getroffen regio's aan te pakken, stellen de lidstaten in het bijzonder maatregelen vast om:
 - a) de demografische vernieuwing te ondersteunen door betere omstandigheden voor gezinnen en een betere afstemming van werk en gezinsleven;
 - b) de werkgelegenheid te vergroten en de productiviteit en de economische resultaten te verbeteren door te investeren in onderwijs, ICT en onderzoek en innovatie;
 - c) de nadruk te leggen op de toereikendheid en de kwaliteit van onderwijs, opleiding en structuren voor sociale ondersteuning, alsook, waar nodig, op de efficiëntie van socialebeschermingsstelsels;
 - d) kosteneffectieve verlening van gezondheidszorg en langdurige zorg te bevorderen, met inbegrip van investeringen in e-gezondheid, e-zorg en infrastructuur.

5.6 Matiging van en aanpassing aan de klimaatverandering

Overeenkomstig artikel 8 worden de matiging van en de aanpassing aan de klimaatverandering en risicopreventie geïntegreerd in de voorbereiding en de uitvoering van de partnerschapsovereenkomsten en -programma's.

6. REGELINGEN OM GROTE TERRITORIALE UITDAGINGEN AAN TE PAKKEN

- 6.1 De lidstaten houden rekening met geografische en demografische kenmerken en nemen maatregelen met het oog op de specifieke moeilijkheden die elke regio ondervindt bij het ontplooiën van haar eigen potentieel en helpen deze regio's tevens om op de meest doeltreffende wijze slimme, duurzame en inclusieve groei te verwezenlijken.
- 6.2. De keuze en de combinatie van thematische doelstellingen, alsmede de selectie van de betrokken investerings- en EU-prioriteiten en de specifieke doelstellingen weerspiegelen de behoeften en het potentieel van elke lidstaat en elke regio op het vlak van slimme, duurzame en inclusieve groei.

- 6.3. Bij het opstellen van partnerschapsovereenkomsten en -programma's houden de lidstaten er derhalve rekening mee dat de voornaamste maatschappelijke uitdagingen waarvoor de Unie zich vandaag geplaatst ziet – globalisering, demografische veranderingen, milieuaantasting, migratie, klimaatverandering, energiegebruik, economische en maatschappelijke gevolgen van de crisis – naargelang de regio verschillende gevolgen kunnen hebben.
- 6.4. Teneinde territoriale uitdagingen via een geïntegreerde territoriale aanpak te benaderen, zorgen de lidstaten ervoor dat programma's in het kader van de ESI-fondsen de diversiteit van de Europese regio's weerspiegelen op het gebied van kenmerken van de arbeidsmarkt, onderlinge afhankelijkheid van verschillende sectoren, veranderende patronen, vergrijzing en demografische verschuivingen, cultuur-, landschaps- en erfgoedkenmerken, gevoeligheid voor en gevolgen van de klimaatverandering, beperkingen inzake landgebruik en hulpbronnen, potentieel voor een duurzamer gebruik van natuurlijke hulpbronnen, met inbegrip van herbruikbare bronnen, institutionele en bestuursregelingen, verbindingsmogelijkheden en toegankelijkheid, en verbindingen tussen plattelands- en stedelijke gebieden. Daartoe nemen de lidstaten en de regio's overeenkomstig artikel 15, lid 1, onder a), voor de voorbereiding van hun partnerschapsovereenkomsten en programma's de volgende stappen:
- a) een analyse van de kenmerken, het ontwikkelingspotentieel en de ontwikkelingscapaciteit van de lidstaat of de regio, met name vanuit het oogpunt van de belangrijkste uitdagingen die zijn vastgesteld in de Uniestrategie voor slimme, duurzame en inclusieve groei, de nationale hervormingsprogramma's en, in voorkomend geval, de relevante specifieke aanbevelingen per land die zijn vastgesteld overeenkomstig artikel 121, lid 2, VWEU en in relevante aangenomen aanbevelingen van de Raad die zijn vastgesteld overeenkomstig artikel 148, lid 4, VWEU;
 - b) een beoordeling van de voornaamste uitdagingen die de regio of de lidstaat moet aangaan, het in kaart brengen van de knelpunten en de ontbrekende schakels, alsmede de innovatieachterstanden, met inbegrip van het gebrek aan plannings- en uitvoeringscapaciteit, die een belemmering vormen voor het langetermijnpotentieel voor groei en werkgelegenheid. Op basis hiervan wordt bepaald welke gebieden en activiteiten mogelijk voor beleidsprioriteiten, beleidsmaatregelen en beleidsconcentratie in aanmerking komen;
 - c) een beoordeling van de sectoroverschrijdende, jurisdictie overschrijdende of grensoverschrijdende coördinatie-uitdagingen, met name in de context van macrorregionale en zeebekkenstrategieën;
 - d) het identificeren van de stappen die noodzakelijk zijn om te komen tot een betere coördinatie tussen de verschillende territoriale niveaus – waarbij rekening wordt gehouden met de geschikte territoriale schaal en context voor beleidsvorming en met het institutionele en wettelijke kader van de lidstaten – en de financieringsbronnen teneinde een geïntegreerde aanpak te bereiken die de strategie van de Unie voor slimme, duurzame en inclusieve groei aan regionale en lokale actoren koppelt.
- 6.5. Om rekening te houden met de doelstelling van territoriale samenhang, zorgen de lidstaten en de regio's er in het bijzonder voor dat de algemene aanpak inzake bevordering van slimme, duurzame en inclusieve groei in de betrokken gebieden:
- a) een afspiegeling vormt van steden, stedelijke en plattelandsgebieden, visserij- en kustgebieden en gebieden die kampen met specifieke geografische of demografische belemmeringen;
 - b) rekening houdt met de specifieke uitdagingen voor de ultraperifere regio's, de meest noordelijke regio's met een zeer geringe bevolkingsdichtheid, en insulaire, grensoverschrijdende of berggebieden;
 - c) werk maakt van verbindingen tussen stad en platteland, in de zin van toegang tot betaalbare, kwalitatief hoogwaardige infrastructuur en diensten, en van problemen in regio's met een hoge concentratie van sociale randgroepen.

7. SAMENWERKINGSACTIVITEITEN

7.1 Coördinatie en complementariteit

1. De lidstaten streven naar complementariteit tussen de samenwerkingsactiviteiten en andere door de ESI-fondsen ondersteunde acties.
2. De lidstaten zien erop toe dat de samenwerkingsactiviteiten een effectieve bijdrage leveren aan de doelstellingen van de Uniestrategie voor slimme, duurzame en inclusieve groei en dat de samenwerking de ruimere beleidsdoelstellingen ondersteunt. Hiertoe zorgen de lidstaten en de Commissie, gelet op hun respectieve verantwoordelijkheden, voor complementariteit en coördinatie met andere door de Unie gefinancierde programma's of instrumenten.

3. Teneinde de doeltreffendheid van het cohesiebeleid te verbeteren, streven de lidstaten naar coördinatie en complementariteit tussen de programma's in het kader van de doelstelling "Europese territoriale samenwerking" en de programma's in het kader van de doelstelling "Investeren in groei en werkgelegenheid", met name om te zorgen voor coherente planning en om de uitvoering van grootschalige investeringen te vergemakkelijken.
4. Waar nodig zien de lidstaten erop toe dat de doelstellingen van de macroregionale en zeebekkenstrategieën deel uitmaken van de algemene strategische planning in de partnerschapsovereenkomsten overeenkomstig artikel 15, lid 2, van deze verordening, en in programma's in de desbetreffende regio's en lidstaten overeenkomstig de desbetreffende bepalingen van de fondsspecifieke voorschriften. De lidstaten streven er tevens naar dat daar waar macroregionale en zeebekkenstrategieën bestaan, de ESI-fondsen de uitvoering ervan ondersteunen overeenkomstig artikel 15, lid 2, van deze verordening en de desbetreffende bepalingen van de fondsspecifieke voorschriften en naargelang de behoeften van het door de lidstaten aangewezen programmagebied. Teneinde een doeltreffende uitvoering te waarborgen, wordt er tevens gezorgd voor coördinatie met andere door de Unie gefinancierde instrumenten en met andere relevante instrumenten.
5. De lidstaten maken, waar nodig, gebruik van de mogelijkheid om in het kader van de operationele programma's voor de doelstelling "Investeren in groei en werkgelegenheid" interregionale en transnationale acties uit te voeren met begunstigden die in ten minste één andere lidstaat zijn gevestigd, met inbegrip van de tenuitvoerlegging van relevante onderzoeks- en innovatiemaatregelen uit hun strategieën voor slimme specialisatie.
6. De lidstaten en de regio's maken optimaal gebruik van territorialesamenwerkingsprogramma's om samenwerkingsbelemmeringen die de administratieve grenzen overschrijden weg te werken, waarbij ze bijdragen aan de strategie van de Unie voor slimme, duurzame en inclusieve groei en tevens de economische, sociale en territoriale samenhang versterken. In deze context moet bijzondere aandacht worden besteed aan de regio's die onder artikel 349 VWEU vallen.

7.2 Grensoverschrijdende, transnationale en interregionale samenwerking in het kader van het EFRO

1. De lidstaten en de regio's streven naar samenwerking om een kritische massa te bereiken, met name op het gebied van ICT en onderzoek en innovatie, alsook om de ontwikkeling van gezamenlijke slimme specialisatiestrategieën en partnerschappen tussen onderwijsinstellingen te bevorderen. Interregionale samenwerking omvat, in voorkomend geval, het stimuleren van samenwerking tussen innovatieve onderzoeksintensieve clusters en uitwisselingen tussen onderzoeksinstituten op basis van "kennisregio's" en "onderzoekspotentieel in convergentie- en ultraperifere gebieden" in het kader van het zevende kaderprogramma voor onderzoek.
2. De lidstaten en de regio's in de betrokken gebieden streven ernaar een beroep te doen op grensoverschrijdende en transnationale samenwerking teneinde:
 - a) te garanderen dat gebieden die belangrijke geografische kenmerken gemeen hebben (eilanden, meren, rivieren, zeebekkens, bergketens) het gezamenlijke beheer en de gezamenlijke bevordering van hun natuurlijke rijkdommen ondersteunen;
 - b) gebruik te maken van de schaalvoordelen die kunnen worden bereikt, in het bijzonder wat investeringen betreft, door het gezamenlijke gebruik van gemeenschappelijke openbare diensten;
 - c) de coherente planning en uitvoering te bevorderen van grensoverschrijdende netwerkinfrastructuur, met name ontbrekende grensoverschrijdende verbindingen en milieuvriendelijke en interoperabele vervoersvormen in grotere geografische gebieden;
 - d) een kritische massa te bereiken, in het bijzonder op het gebied van onderzoek en innovatie en ICT, onderwijs en maatregelen ter verbetering van het concurrentievermogen van het mkb;
 - e) de grensoverschrijdende arbeidsvoorziening te verbeteren om de mobiliteit van werknemers over de grenzen te bevorderen;
 - f) de grensoverschrijdende governance te verbeteren.
3. De lidstaten en de regio's streven naar interregionale samenwerking om de effectiviteit van het cohesiebeleid te vergroten door de uitwisseling van ervaringen tussen regio's en steden aan te moedigen teneinde het ontwerp en de uitvoering van programma's in het kader van de doelstelling "investeren in groei en werkgelegenheid" en de doelstelling "Europese territoriale samenwerking" te verbeteren.

7.3 Bijdrage van mainstreamprogramma's aan de macroregionale en zeebekkenstrategieën

1. Overeenkomstig artikel 15, lid 2, onder a), punt ii), van deze verordening en de relevante bepalingen van de fondsspecifieke voorschriften streven de lidstaten ernaar dat de middelen van de Unie naargelang de behoeften van het door de lidstaten aangewezen programmagebied doeltreffend worden ingezet voor de macroregionale en zeebekkenstrategieën. Het doeltreffend inzetten van middelen kan onder meer worden verwezenlijkt door prioriteit te verlenen aan concrete acties in het kader van de macroregionale en zeebekkenstrategieën, door voor deze acties specifieke oproepen te organiseren of door in het selectieproces prioriteit te verlenen aan deze acties door acties aan te duiden die in aanmerking komen voor gezamenlijke financiering uit verschillende programma's.
2. De lidstaten overwegen een beroep te doen op de desbetreffende transnationale programma's ter ondersteuning van het gamma van beleidsmaatregelen en middelen die nodig zijn voor de uitvoering van de macroregionale en zeebekkenstrategieën.
3. De lidstaten bevorderen, in voorkomend geval, het gebruik van de ESI-fondsen in het kader van de macroregionale strategieën voor het creëren van Europese transportcorridors, dit onder meer voor de modernisering van het douanewezen, de preventie van, paraatheid voor en reactie op natuurrampen, waterbeheer op stroomgebiedsniveau, groene infrastructuur, geïntegreerde grens- en sectoroverschrijdende maritieme samenwerking, O&I- en ICT-netwerken en het beheer van gedeelde maritieme rijkdommen in een zeebekken en bescherming van mariene biodiversiteit.

7.4 Transnationale samenwerking in het kader van het ESF

1. De lidstaten streven ernaar de in de aanbevelingen van de Raad vermelde beleidsgebieden aan te pakken om zoveel mogelijk van elkaar te leren.
 2. De lidstaten kiezen in voorkomend geval de thema's van transnationale activiteiten en stellen passende uitvoeringsmechanismen in naargelang hun specifieke behoeften.
-

BIJLAGE II

METHODE VOOR VASTSTELLING VAN HET PRESTATIEKADER

1. Het prestatiekader bestaat uit mijlpalen, die voor elke prioriteit voor 2018 zijn vastgesteld, met uitzondering van de prioriteiten die betrekking hebben op technische bijstand en de specifieke programma's voor financieringsinstrumenten overeenkomstig artikel 39, en uit streefdoelen voor 2023. De mijlpalen en streefdoelen worden ingediend volgens het in tabel 1 aangegeven formaat.

Tabel 1: Standaardformaat voor het prestatiekader

Prioriteit	Indicator en meeteenheid, waar van toepassing		Mijlpaal voor 2018	Streefdoel voor 2023

2. Mijlpalen zijn intermediaire streefdoelen die rechtstreeks verband houden met de verwezenlijking van de specifieke doelstelling van een prioriteit; in voorkomend geval geven zij het tempo van de beoogde vooruitgang naar de voor het eind van de periode vastgestelde streefdoelen aan. De mijlpalen voor 2018 omvatten financiële indicatoren, output-indicatoren en waar van toepassing ook resultaatindicatoren, die nauw verband houden met de ondersteunde beleidsinterventies. Voor de toepassing van artikel 22, leden 6 en 7, wordt geen rekening gehouden met resultaatindicatoren. Er kunnen ook mijlpalen worden vastgesteld voor de belangrijkste uitvoeringsfasen.
3. Mijlpalen en streefdoelen voldoen aan de volgende criteria:
- a) zij zijn realistisch, haalbaar en relevant en geven inzicht in essentiële informatie over de vooruitgang bij een prioriteit;
 - b) zij sluiten aan bij de aard en het karakter van de specifieke doelstellingen van de prioriteit;
 - c) zij zijn transparant, met objectief verifieerbare streefdoelen en duidelijk vermelde en, waar mogelijk, openbaar toegankelijke brongegevens;
 - d) zij zijn verifieerbaar, maar brengen geen onevenredige administratieve belasting mee;
 - e) waar passend, zijn zij consistent voor alle programma's.
4. Bij de vaststelling van de streefdoelen voor 2023 voor een bepaalde prioriteit wordt rekening gehouden met het bedrag van de prestatiereserve voor de prioriteit.
5. In naar behoren gemotiveerde gevallen, zoals een belangrijke verandering in de economische, ecologische en arbeidsmarktomstandigheden in een lidstaat of regio, en bovenop de wijzigingen die voortvloeien uit wijzigingen in de toewijzingen voor een bepaalde prioriteit, kan die lidstaat overeenkomstig artikel 30 een herziening van de mijlpalen en streefdoelen voorstellen.

BIJLAGE III

VOORSCHRIFTEN VOOR DE BEPALING VAN DE OMVANG EN HET NIVEAU VAN SCHORSINGEN VAN VASTLEGGINGEN OF BETALINGEN ALS BEDOELD IN ARTIKEL 23, LID 11**1. BEPALING VAN HET NIVEAU VAN DE SCHORSING VAN VASTLEGGINGEN**

worden in eerste instantie de maxima gehanteerd die zijn vastgesteld in artikel 23, lid 11, derde alinea, onder a) t/m c). Dit niveau wordt verlaagd, als sprake is van een of meer van de volgende omstandigheden:

- a) als het werkloosheidscijfer in de lidstaat voor het jaar dat voorafgaat aan de gebeurtenis dat is vernoemd in artikel 23, lid 9, het gemiddelde in de Unie overschrijdt met meer dan twee procentpunten, wordt het maximumniveau van schorsing verlaagd met 15 %;
- b) als het werkloosheidscijfer in de lidstaat voor het jaar dat voorafgaat aan de gebeurtenis dat is vernoemd in artikel 23, lid 9, het gemiddelde in de Unie overschrijdt met meer dan vijf procentpunten, wordt het maximumniveau van schorsing verlaagd met 25 %;
- c) als het werkloosheidscijfer in de lidstaat voor het jaar dat voorafgaat aan de gebeurtenis dat is vernoemd in artikel 23, lid 9, het gemiddelde in de Unie overschrijdt met meer dan acht procentpunten, wordt het maximumniveau van schorsing verlaagd met 50 %;
- d) als het percentage personen in de lidstaat voor wie armoede of sociale uitsluiting dreigt, het gemiddelde van de Unie overschrijdt met meer dan 10 procentpunten in het jaar dat voorafgaat aan de gebeurtenis dat is vernoemd in artikel 23, lid 9, wordt het maximumniveau van schorsing verlaagd met 20 %;
- e) als zich in de lidstaat een daling van het reële bbp voordoet gedurende twee of meer opeenvolgende jaren vóór de gebeurtenis dat is vernoemd in artikel 23, lid 9, wordt het maximumniveau van schorsing verlaagd met 20 %;
- f) als de schorsing betrekking heeft op vastleggingen voor de jaren 2018, 2019 of 2020, wordt het niveau dat het resultaat is van de toepassing van artikel 23, lid 11, als volgt verlaagd:
 - i) voor 2018 wordt het niveau van de schorsing verlaagd met 15 %;
 - ii) voor 2019 wordt het niveau van de schorsing verlaagd met 25 %;
 - iii) voor 2020 wordt het niveau van de schorsing verlaagd met 50 %.

De verlaging van het niveau van de schorsing die het resultaat is van de toepassing van de punten a) t/m f), bedraagt in totaal niet meer dan 50 %.

Als de situatie beschreven in punt b) of c) zich tegelijk voordoet zowel met die van punt d) als met die van punt e), wordt het effect van de schorsing met een jaar uitgesteld.

2. BEPALING VAN DE OMVANG VAN DE SCHORSING VAN VASTLEGGINGEN VOOR VERSCHILLENDE PROGRAMMA'S EN PRIORITEITEN

Een voor een lidstaat uitgesproken schorsing van vastleggingen heeft in eerste instantie op proportionele wijze betrekking op alle programma's en prioriteiten.

De schorsing laat evenwel de volgende programma's en prioriteiten onverlet:

- i) programma's en prioriteiten waarvoor al een overeenkomstig artikel 23, lid 6, vastgesteld schorsingsbesluit is genomen;
- ii) programma's en prioriteiten waarvan de middelen moeten worden verhoogd als gevolg van een verzoek om herprogrammering dat de Commissie in het jaar van de in artikel 23, lid 9, bedoelde gebeurtenis overeenkomstig artikel 23, lid 1, heeft ingediend;
- iii) programma's en prioriteiten waarvan de middelen binnen de twee jaar die voorafgaan aan de in artikel 23, lid 9, bedoelde gebeurtenis, zijn verhoogd als gevolg van een overeenkomstig artikel 23, lid 5, vastgesteld besluit;

iv) programma's of prioriteiten die van kritiek belang zijn voor de aanpak van negatieve economische of sociale omstandigheden. In zulke programma's of prioriteiten begrepen zijn programma's en prioriteiten ter ondersteuning van voor de Unie bijzonder belangrijke investeringen in verband met het YEI. Programma's en prioriteiten kunnen worden beschouwd als zijnde van zulke kritiek belang, als zij dienen ter ondersteuning van investeringen die verband houden met de uitvoering van aanbevelingen die aan de lidstaat in kwestie zijn gericht in het kader van het Europees semester en betrekking hebben op structurele hervormingen, of met prioriteiten die dienen ter ondersteuning van armoedebestrijding of financieringsinstrumenten ter bevordering van het concurrentievermogen van mkb-bedrijven.

3. BEPALING VAN HET UITEINDELIJKE NIVEAU VAN DE SCHORSING VAN VASTLEGGINGEN VOOR DE PROGRAMMA'S WAAROP DE SCHORSING BETREKKING HEEFT

De uitsluiting van een prioriteit binnen een programma gebeurt door de vastleggingen voor het programma te verlagen in verhouding tot de toewijzing aan de prioriteit.

Het niveau van schorsing dat op de vastleggingen van de programma's moet worden toegepast, is het niveau dat nodig is om te komen tot het gecombineerde schorsingsniveau dat is bepaald in punt 1.

4. BEPALING VAN DE OMVANG EN HET NIVEAU VAN DE SCHORSING VAN BETALINGEN

Ook de schorsing van de betalingen laat de programma's en prioriteiten in punt 2, onder i) t/m iv), onverlet.

Het niveau van schorsing dat moet worden toegepast, overschrijdt niet 50 % van de in het kader van programma's en prioriteiten te verrichten betalingen.

BIJLAGE IV

UITVOERING VAN FINANCIERINGSINSTRUMENTEN: FINANCIERINGSOVEREENKOMSTEN

1. In het geval van een financieringsovereenkomst die overeenkomstig artikel 38, lid 5, onder a) en b), wordt uitgevoerd, bevat de financieringsovereenkomst tevens de algemene en bijzondere voorwaarden voor het verstrekken van bijdragen uit het programma aan het financieringsinstrument, en ten minste de volgende elementen:
 - a) de investeringsstrategie of het investeringsbeleid, met inbegrip van de uitvoeringsregeling, de financiële producten die zullen worden aangeboden, de beoogde eindontvangers, en (in voorkomend geval) de voorgenomen combinatie met subsidiëring;
 - b) een ondernemingsplan of een soortgelijke documentatie met het oog op de uitvoering van het financieringsinstrument, met name betreffende het in artikel 37, lid 2, bedoelde hefboomeffect;
 - c) de beoogde resultaten waarvan verwacht wordt dat het financieringsinstrument deze zal halen om bij te dragen de specifieke doelstellingen en de resultaten van de relevante prioriteit;
 - d) regelingen inzake de voortgangsbewaking van de investeringen en het investeringsaanbod, met inbegrip van rapportage door het financieringsinstrument aan het fonds van fondsen en/of de managementautoriteit in overeenstemming met artikel 46;
 - e) auditvoorschriften, bijvoorbeeld minimeisen inzake de documentatie die op het niveau van het financieringsinstrument (en in voorkomend geval het fonds van fondsen) moet worden bijgehouden, en (in voorkomend geval) eisen inzake het voeren van een afzonderlijke boekhouding voor de verschillende steunvormen in overeenstemming met artikel 37, leden 7 en 8, met inbegrip van regels en eisen betreffende de toegang tot documenten door auditautoriteiten van de lidstaten, door controleurs van de Commissie en door de Rekenkamer, om in overeenstemming met artikel 40 een duidelijk controletraject te waarborgen;
 - f) voorschriften en procedures voor het beheer van de gefaseerde bijdragen die in overeenstemming met artikel 41 door het programma worden verstrekt, alsook voor het verwachte investeringsaanbod, met inbegrip van voorschriften inzake fiduciaire of afzonderlijke boekhouding overeenkomstig artikel 38, lid 8;
 - g) voorschriften en procedures voor het beheer van rente en andere voordelen zoals bedoeld in artikel 43, met inbegrip van aanvaardbare kastransacties en beleggingen, alsmede de taken en verplichtingen van de betrokken partijen;
 - h) regels betreffende de berekening en betaling van de gedane beheerskosten en van de vergoedingen voor het beheer van het financieringsinstrument;
 - i) regels betreffende het hergebruik van middelen die kunnen worden toegeschreven aan de steun uit de ESI-fondsen tot de subsidiabiliteitsperiode is verstreken in overeenstemming met artikel 44;
 - j) regels betreffende het gebruik van middelen die aan de steun van de ESI-fondsen kunnen worden toegeschreven na het verstrijken van de subsidiabiliteitsperiode, in overeenstemming met artikel 45, en een beleid om de bijdrage van de ESI-fondsen uit het financieringsinstrument te halen;
 - k) voorwaarden voor een eventuele al dan niet volledige intrekking van de programmabijdragen aan de financieringsinstrumenten en in voorkomend geval aan het fonds van fondsen;
 - l) regels die ervoor zorgen dat de instanties die de financieringsinstrumenten uitvoeren de financieringsinstrumenten onafhankelijk en in overeenstemming met de geldende beroepscode beheren, en uitsluitend handelen in het belang van de partijen die bijdragen verstrekken aan het financieringsinstrument;
 - m) regels inzake de vereffening van het financieringsinstrument.
- In het geval van financieringsinstrumenten die met een fonds van fondsen werken, moet de financieringsovereenkomst tussen de managementautoriteit en de instantie die het fonds van fondsen uitvoert tevens voorzien in de evaluatie en selectie van de instanties die de financieringsinstrumenten uitvoeren, onder meer met betrekking tot de oproepen tot het indienen van blijken van belangstelling of openbare aanbestedingsprocedures.
2. De in artikel 38, lid 8, bedoelde strategiedocumenten voor financieringsinstrumenten die op grond van artikel 38, lid 4, onder c), worden uitgevoerd, omvatten ten minste de volgende elementen:
 - a) de investeringsstrategie of het investeringsbeleid van het financieringsinstrument, de algemene voorwaarden inzake de schuldenproducten, de doelontvangers en de acties die zullen worden ondersteund;

- b) een ondernemingsplan of een soortgelijke documentatie met het oog op de uitvoering van het financieringsinstrument, met name betreffende het in artikel 37, lid 2, bedoelde hefboomeffect;
 - c) het gebruik en hergebruik van middelen die kunnen worden toegeschreven aan de steun uit de ESI-fondsen, in overeenstemming met de artikelen 43, 44 en 45;
 - d) de bewaking van en rapportage over de uitvoering van het financieringsinstrument, in overeenstemming met artikel 46.
-

BIJLAGE V

VASTSTELLING VAN VASTE PERCENTAGES VOOR NETTO-INKOMSTENGENERERENDE PROJECTEN

	Sector	Vast percentage
1	WEG	30 %
2	SPOOR	20 %
3	STADSVervoER	20 %
4	WATER	25 %
5	VASTE AFVALSTOFFEN	20 %

JAARLIJKSE VERDELING VAN DE VASTLEGGINGSKREDIETEN 2014-2020

Aangepast jaarlijks profiel (met inbegrip van het YEI)

	2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020	Totaal
EUR, 2011 prijzen	44 677 333 745	45 403 321 660	46 044 910 729	46 544 721 007	47 037 288 589	47 513 211 563	47 924 907 446	325 145 694 739

BIJLAGE VII

TOEWIJZINGSMETHODE

Toewijzingsmethode voor de minder ontwikkelde regio's die onder de doelstelling "investeren in groei en werkgelegenheid" vallen als bedoeld in artikel 90, lid 2, eerste alinea, onder a)

1. De toewijzing voor elke lidstaat is de som van de toewijzingen voor zijn afzonderlijke in aanmerking komende regio's van NUTS-niveau 2, die wordt berekend volgens de hiernavolgende stappen:
 - a) er wordt een absoluut bedrag (in EUR) bepaald door vermenigvuldiging van de bevolking van de betrokken regio met het verschil tussen het bbp per inwoner van die regio, uitgedrukt in koopkrachtpariteit, en het gemiddelde bbp per inwoner van de EU-27 (in koopkrachtpariteit);
 - b) op het bovengenoemde absolute bedrag wordt een percentage toegepast om de financiële toewijzing voor de betrokken regio te bepalen; dat percentage wordt naar gelang van de relatieve welvaart, uitgedrukt in koopkrachtpariteit, ten opzichte van het gemiddelde van de EU-27, van de lidstaat waar de in aanmerking komende regio ligt, als volgt gedifferentieerd:
 - i) 3,15 % voor regio's in lidstaten waarvan het niveau van het bni per inwoner minder dan 82 % van het gemiddelde van de EU-27 bedraagt;
 - ii) 2,70 % voor regio's in lidstaten waarvan het niveau van het bni per inwoner tussen de 82 % en 99 % van het gemiddelde van de EU-27 ligt;
 - iii) 1,65 % voor regio's in lidstaten waarvan het niveau van het bni per inwoner meer dan 99 % van het gemiddelde van de EU-27 bedraagt;
 - c) aan het overeenkomstig punt b) verkregen bedrag wordt, in voorkomend geval, een bedrag toegevoegd dat resulteert uit de toewijzing van een premie van 1 300 EUR per werkloze per jaar, die geldt voor het aantal werklozen in die regio boven het aantal werklozen dat de regio zou tellen indien zij het gemiddelde werkloosheidspercentage van alle minder ontwikkelde regio's van de EU zou hebben.

Toewijzingsmethode voor de overgangsregio's die in aanmerking komen uit hoofde van de doelstelling "investeren in groei en werkgelegenheid" als bedoeld in artikel 90, lid 2, eerste alinea, onder b)

2. De toewijzing voor elke lidstaat is de som van de toewijzingen voor zijn afzonderlijke in aanmerking komende regio's van NUTS-niveau 2, die wordt berekend volgens de hiernavolgende stappen:
 - a) voor elke in aanmerking komende overgangsregio wordt de minimale en maximale theoretische steunintensiteit bepaald. Het minimumniveau van de steun wordt bepaald door de gemiddelde steunintensiteit per inwoner per lidstaat voor de toepassing van het regionale veiligheidsnet die wordt toegewezen aan de meer ontwikkelde regio's van die lidstaat. Indien de lidstaat geen meer ontwikkelde regio's heeft, komt het minimumniveau van de steun overeen met de initiële gemiddelde steunintensiteit per inwoner van alle meer ontwikkelde regio's, d.w.z. 19,80 EUR per inwoner en per jaar. Het maximumniveau van de steun heeft betrekking op een theoretische regio met een bbp per inwoner van 75 % van het gemiddelde van de EU-27 en wordt berekend volgens de in punt 1, onder a) en b), beschreven methode. Van het volgens die methode verkregen bedrag wordt 40 % meegedeld;
 - b) er worden initiële regionale toewijzingen berekend, rekening houdend met het regionale bbp per inwoner (uitgedrukt in koopkrachtpariteit) door een lineaire interpolatie van het relatieve bbp per inwoner van de regio ten opzichte van de EU-27;
 - c) aan het overeenkomstig punt b) verkregen bedrag wordt, in voorkomend geval, een bedrag toegevoegd dat resulteert uit de toewijzing van een premie van 1 100 EUR per werkloze per jaar, die geldt voor het aantal werklozen in die regio boven het aantal werklozen dat de regio zou tellen indien zij het gemiddelde werkloosheidspercentage van alle minder ontwikkelde regio's zou hebben.

Toewijzingsmethode voor de meer ontwikkelde regio's die onder de doelstelling "investeren in groei en werkgelegenheid" vallen als bedoeld in artikel 90, lid 2, eerste alinea, onder c)

3. De totale initiële theoretische toewijzing wordt verkregen door de steunintensiteit per inwoner en per jaar van 19,80 EUR te vermenigvuldigen met de in aanmerking komende bevolking.
4. Het aandeel van elke betrokken lidstaat is de som van de aandelen van zijn in aanmerking komende regio's van NUTS-niveau 2, die worden bepaald volgens de onderstaande criteria, gewogen zoals vermeld:
 - a) totale regionale bevolking (weging 25 %);

- b) aantal werklozen in regio's van NUTS-niveau 2 met een werkloosheidspercentage boven het gemiddelde van alle meer ontwikkelde regio's (weging 20 %);
- c) toe te voegen werkgelegenheid om het streefdoel van de Uniestrategie voor slimme, duurzame en inclusieve groei van 75 % voor het regionale werkgelegenheidsspeil (leeftijdsgroep 20-64) te halen (weging 20 %);
- d) aantal mensen in de leeftijdsgroep 30-34 met een tertiaire opleiding dat erbij moet komen om het streefdoel van de Uniestrategie voor slimme, duurzame en inclusieve groei van 40 % te halen (weging 12,5 %);
- e) aantal vroegtijdige schoolverlaters (in de leeftijdsgroep 18-24) waarmee het totale aantal moet verminderen om het streefdoel van de Uniestrategie voor slimme, duurzame en inclusieve groei van 10 % te halen (weging 12,5 %);
- f) verschil tussen het waargenomen bbp van de regio (uitgedrukt in koopkrachtpariteit) en het theoretische regionale bbp indien de regio hetzelfde bbp per inwoner zou hebben als de meest welvarende regio van NUTS-niveau 2 (weging 7,5 %);
- g) bevolking van regio's van NUTS-niveau 3 met een bevolkingsdichtheid onder 12,5 inwoners per km² (weging 2,5 %).

Toewijzingsmethode voor de lidstaten die in aanmerking komen voor de in artikel 90, lid 3, bedoelde steun uit het Cohesiefonds

5. De totale theoretische toewijzing wordt verkregen door de gemiddelde steunintensiteit per inwoner en per jaar van 48 EUR te vermenigvuldigen met de in aanmerking komende bevolking. De toewijzing uit deze theoretische totale toewijzing waarop iedere in aanmerking komende lidstaat a priori recht heeft, komt overeen met een percentage dat is gebaseerd op zijn bevolking, oppervlakte en nationale welvaart, en dat is verkregen door toepassing van de volgende stappen:
 - a) Er wordt een rekenkundig gemiddelde berekend van het aandeel van de bevolking en de oppervlakte van de betrokken lidstaat in de totale bevolking en oppervlakte van alle in aanmerking komende lidstaten. Indien evenwel het aandeel van een lidstaat in de totale bevolking zijn aandeel in de totale oppervlakte met een factor vijf of meer overschrijdt, dat wil zeggen indien die lidstaat een uiterst hoge bevolkingsdichtheid heeft, wordt voor deze stap alleen het aandeel in de totale bevolking gebruikt;
 - b) Op de aldus verkregen percentages wordt een coëfficiënt toegepast gelijk aan een derde van het percentage waarmee het bni per inwoner (uitgedrukt in koopkrachtpariteit) van de betrokken lidstaat voor de periode 2008-2010 boven of onder het gemiddelde bni per inwoner van alle in aanmerking komende lidstaten ligt (welk gemiddelde wordt weergegeven als 100 %).
6. Gezien de aanzienlijke behoeften op het gebied van vervoer en milieu van de lidstaten die op of na 1 mei 2004 tot de Unie zijn toegetreden, wordt hun aandeel in het Cohesiefonds bepaald op minimaal een derde van de gemiddeld gedurende die periode ontvangen totale uiteindelijke financiële toewijzing na de in de punten 10 tot en met 13 omschreven plafonnering.
7. De toewijzing uit het Cohesiefonds voor de in artikel 90, lid 3, tweede alinea, omschreven lidstaten neemt in de loop van zeven jaar af. Deze overgangssteun bedraagt 48 EUR per inwoner in 2014, toegepast op de totale bevolking van de lidstaat. De bedragen tijdens de volgende jaren zullen worden uitgedrukt als percentage van het voor 2014 bepaalde bedrag. Dit percentage bedraagt 71 % in 2015, 42 % in 2016, 21 % in 2017, 17 % in 2018, 13 % in 2019 en 8 % in 2020.

Toewijzingsmethode voor de in artikel 4 van de ETS-verordening bedoelde doelstelling "Europese territoriale samenwerking"

8. De toewijzing van middelen per lidstaat voor grensoverschrijdende en transnationale samenwerking, met inbegrip van de bijdrage van het EFRO aan de financiering van het Europees Nabuurschapsinstrument en van het Pre-toetredingsinstrument, is gelijk aan de gewogen som van het aandeel in de bevolking van de grensregio's en van het aandeel in de totale bevolking van elke lidstaat. Het gewicht wordt bepaald door de respectieve aandelen van de grensoverschrijdende en de transnationale dimensie. Het aandeel van de grensoverschrijdende en de transnationale samenwerking is respectievelijk 77,9 % en 22,1 %.

Toewijzingsmethode van de aanvullende financiering voor de in artikel 92, lid 1, onder e), bedoelde regio's

9. an de ultraperifere regio's en noordelijke dunbevolkte regio's van NUTS-niveau 2 wordt een extra speciale toewijzing met een steunintensiteit van 30 EUR per inwoner per jaar toegekend. Deze toewijzing zal per regio en per lidstaat evenredig aan de totale bevolking van die regio's worden verstrekt.

Plafond voor overdrachten van middelen ter ondersteuning van de cohesie

10. n een streven naar passende concentratie van middelen uit het Cohesiefonds op de minst ontwikkelde regio's en lidstaten, en naar verkleining van de verschillen in de gemiddelde steunintensiteit per inwoner, wordt het plafond voor overdrachten (plafonnering) uit de Fondsen aan elke afzonderlijke lidstaat bepaald op 2,35 % van het bbp van de lidstaat. De plafonnering wordt op jaarbasis toegepast, afgezien van de aanpassingen die nodig zijn om rekening te houden met de vroegtijdige financiering van het YEI, en alle overdrachten aan de betrokken lidstaat (behalve die voor de meer ontwikkelde regio's en voor de doelstelling "Europese territoriale samenwerking") worden er in voorkomend geval op evenredige wijze mee verminderd, om uit te komen op de maximumoverdracht. Voor de lidstaten die vóór 2013 tot de Unie zijn toegetreden en waarvan de gemiddelde reële bbp-groei in 2008-2010 kleiner was dan -1 %, zal het plafond voor overdrachten 2,59 % bedragen.
11. Tot de in punt 10 genoemde maxima behoren de bijdrage uit het EFRO voor de financiering van het onderdeel "grensoverschrijdende samenwerking" van het Europees Nabuurschapsinstrument en het Pre-toetredingsinstrument. Deze maxima omvatten niet de specifieke toewijzing van 3 000 000 000 EUR voor het YEI.
12. De berekeningen van het bbp door de Commissie zullen worden gebaseerd op de statistieken die in mei 2012 beschikbaar waren. Voor elke lidstaat wordt, uitgaande van de ramingen van de Commissie van mei 2012, een individueel nationaal groeipercentage van het bbp voor 2014-2020 toegepast.
13. De in punt 10 beschreven regels mogen er niet toe leiden dat de toewijzingen per lidstaat hoger zijn dan 110 % van hun niveau in reële termen voor de programmeringsperiode 2007-2013.

Aanvullende bepalingen

14. oor alle regio's met een voor de periode 2007-2013 als subsidiabiliteitscriterium gebruikt bbp per inwoner (uitgedrukt in koopkrachtpariteit) van minder dan 75 % van het gemiddelde van de EU-25 en met een bbp per inwoner van meer dan 75 % van het gemiddelde van de EU-27, komt het minimumsteunniveau in 2014-2020 in het kader van de doelstelling "investeren in groei en werkgelegenheid" elk jaar overeen met 60 % van hun vroegere indicatieve gemiddelde jaarlijkse toewijzing in het kader van de convergentietoewijzing, zoals berekend door de Commissie binnen het meerjarig financieel kader 2007-2013.
15. een overgangsregio mag minder ontvangen dan zij ontvangen zou hebben als zij een meer ontwikkelde regio zou zijn geweest. Voor het bepalen van het niveau van deze minimumtoewijzing zal de toewijzingsmethode voor meer ontwikkelde regio's worden toegepast op alle regio's met een bbp per inwoner van ten minste 75 % van het gemiddelde van de EU-27.
16. e minimale totale toewijzing uit de Fondsen voor een lidstaat komt overeen met 55 % van zijn individuele totale toewijzing voor 2007-2013. De aanpassingen die nodig zijn om aan dit voorschrift te voldoen, worden evenredig toegepast op de toewijzingen van de Fondsen, met uitzondering van de toewijzingen in het kader van de doelstelling "Europese territoriale samenwerking".
17. m de gevolgen van de economische crisis voor het welvaartsniveau in lidstaten binnen de eurozone te verhelpen en in die lidstaten groei en werkgelegenheid te bevorderen, zullen de structuurfondsen in de volgende extra toewijzingen voorzien:
 - a) 1 375 000 000 EUR voor de meer ontwikkelde regio's van Griekenland;
 - b) 1 000 000 000 EUR voor Portugal, als volgt verdeeld: 450 000 000 EUR voor de meer ontwikkelde regio's, waarvan 150 000 000 EUR voor Madeira, 75 000 000 EUR voor de overgangsregio en 475 000 000 EUR voor de minder ontwikkelde regio's;
 - c) 100 000 000 EUR voor de Ierse regio Border, Midland and Western;
 - d) 1 824 000 000 EUR voor Spanje, waarvan 500 000 000 EUR voor Extremadura, 1 051 000 000 EUR voor de overgangsregio's en 273 000 000 EUR voor de meer ontwikkelde regio's;
 - e) 1 500 000 000 EUR voor de minder ontwikkelde regio's van Italië, waarvan EUR 500 000 000 EUR voor de niet-stedelijke gebieden.
18. Om rekening te houden met de moeilijke situatie van eiland-lidstaten en van bepaalde perifeer gelegen delen van de Unie, ontvangen Malta en Cyprus na toepassing van de in punt 16 bedoelde berekeningsmethode een bijkomend bedrag van respectievelijk 200 000 000 EUR en 150 000 000 EUR in het kader van de doelstelling "investeren in groei en werkgelegenheid", dat als volgt wordt verdeeld: een derde voor het Cohesiefonds en twee derde voor de structuurfondsen.

De Spaanse regio's Ceuta en Melilla krijgen een bijkomend totaal bedrag van 50 000 000 EUR uit de structuurfondsen toegewezen.

De perifere regio Mayotte krijgt een totaal bedrag van 200 000 000 EUR uit de structuurfondsen toegewezen.

19. Om het bepaalde regio's gemakkelijker te maken zich aan te passen aan hetzij veranderingen in hun subsidiabiliteits-status, hetzij de langdurige gevolgen van recente ontwikkelingen in hun economie worden de volgende aanvullende bedragen toegewezen:
- a) 133 000 000 EUR voor België, waarvan 66 500 000 EUR voor Limburg en 66 500 000 EUR voor de overgangs-regio's van het Waalse Gewest;
 - b) 710 000 000 EUR voor Duitsland, waarvan 510 000 000 EUR voor de vroegere convergentieregio's in de categorie "overgangsregio's" en 200 000 000 EUR voor de regio Leipzig;
 - c) onverminderd punt 10 krijgen de minder ontwikkelde regio's van Hongarije een extra bedrag van 1 560 000 000 EUR, de minder ontwikkelde regio's van Tsjechië een extra bedrag van 900 000 000 EUR en de minder ontwikkelde regio van Slovenië een extra bedrag van 75 000 000 EUR uit de structuurfondsen.
20. Aan het PEACE-programma wordt in totaal 150 000 000 EUR toegewezen, waarvan 106 500 000 EUR voor het Verenigd Koninkrijk en 435 000 000 EUR voor Ierland. Dit programma zal ten uitvoer worden gelegd als een grensoverschrijdend samenwerkingsprogramma waaraan Noord-Ierland en Ierland deelnemen.

Aanvullende aanpassingen overeenkomstig artikel 92, lid 2

21. n aanvulling op de in de artikelen 91 en 92 bedoelde bedragen ontvangt Cyprus een extra bedrag van 94 200 000 EUR in 2014 en 92 400 000 EUR in 2015 boven op zijn toewijzing uit de structuurfondsen.

BIJLAGE VIII

METHODE ALS BEDOELD IN ARTIKEL 91 VOOR DE SPECIFIEKE TOEWIJZING VOOR HET YEI

- I. De verdeling van de specifieke toewijzing voor het YEI wordt vastgesteld in de volgende stappen:
 1. In de in aanmerking komende regio's op NUTS 2-niveau overeenkomstig de definitie in artikel 16 van de ESF-verordening, namelijk de regio's op NUTS 2-niveau met een jeugdwerkloosheid voor jongeren tussen 15 en 24 jaar van meer dan 25 % in 2012, en voor de lidstaten waar de jeugdwerkloosheid in 2012 is toegenomen met meer dan 30 %, in de regio's met een jeugdwerkloosheid van meer dan 20 % in 2012 (de „in aanmerking komende regio's"), wordt het aantal jongere werklozen tussen 15 en 24 jaar vastgesteld.
 2. De toewijzing voor elke in aanmerking komende regio wordt becijferd aan de hand van de verhouding van het aantal jongere werklozen in de in aanmerking komende regio tot het totale aantal jongere werklozen in de zin van punt 1 in alle in aanmerking komende regio's.
 3. De toewijzing voor elke lidstaat is de som van de toewijzingen voor elk van zijn in aanmerking komende regio's.
 - II. De specifieke toewijzing voor het YEI wordt buiten beschouwing gelaten voor de toepassing van de plafonneringsregels van bijlage VII op de toewijzing van de totale middelen.
 - III. Voor de bepaling van de specifieke toewijzing van het YEI aan Mayotte worden het percentage van de jeugdwerkloosheid en het aantal jongere werklozen bepaald op basis van de recentste gegevens die beschikbaar zijn op nationaal niveau, zolang de Eurostatgegevens op NUTS 2-niveau niet beschikbaar zijn.
 - IV. De middelen voor het YEI kunnen voor de jaren 2016-2020 in het kader van de begrotingsprocedure worden verhoogd overeenkomstig artikel 14 van Verordening (EU, Euratom) nr. 1311/2013. Voor de verdeling per lidstaat van de bijkomende middelen worden dezelfde stappen gevolgd als voor de initiële toewijzing, maar onder verwijzing naar de recentste jaarlijkse gegevens die beschikbaar zijn.
-

BIJLAGE IX

METHODE TER BEPALING VAN HET MINIMALE ESF-AANDEEL

Het in artikel 92, lid 4 bedoelde bijkomende procentuele aandeel dat moet worden toegevoegd aan het aandeel van de middelen uit de structuurfondsen dat in een lidstaat wordt toegewezen aan het ESF, en dat overeenkomt met het aandeel van die lidstaat voor de programmeringsperiode 2007-2013, wordt als volgt bepaald op basis van de arbeidsparticipatie (voor personen in de leeftijd van 20-64 jaar) in het referentiejaar 2012:

- wanneer de arbeidsparticipatie 65 % of minder bedraagt, wordt het aandeel verhoogd met 1,7 procentpunten;
- wanneer de arbeidsparticipatie meer dan 65 % maar niet meer dan 70 % bedraagt, wordt het aandeel verhoogd met 1,2 procentpunten
- wanneer de arbeidsparticipatie meer dan 70 % maar niet meer dan 75 % bedraagt, wordt het aandeel verhoogd met 0,7 procentpunten
- wanneer de arbeidsparticipatie meer dan 75 % bedraagt, moet het aandeel niet worden verhoogd.

Het totale procentuele aandeel van een lidstaat na de verhoging mag niet meer bedragen dan 52 % van de middelen uit de structuurfondsen als bedoeld in artikel 92, lid 4.

Voor Kroatië dient het aandeel van de middelen uit de structuurfondsen, met uitzondering van de programma's ter verwezenlijking van de „Europese territoriale samenwerking”, dat voor de programmeringsperiode 2007-2013 wordt toegewezen aan het ESF, overeen te komen met het gemiddelde aandeel van de convergentieregio's van de lidstaten die op of na 1 januari 2004 tot de Unie zijn toegetreden.

BIJLAGE X

ADDITIONALITEIT

1. STRUCTURELE OVERHEIDSUITGAVEN OF DAARMEE GELIJK TE STELLEN STRUCTUURUITGAVEN

n de lidstaten waar de minder ontwikkelde regio's ten minste 65 % van de bevolking uitmaken, zal het cijfer voor de bruto-investeringen in vaste activa, zoals gerapporteerd in de stabiliteits- en convergentieprogramma's die de lidstaten overeenkomstig Verordening (EG) nr. 1466/97 opstellen om hun begrotingsstrategie op middellange termijn aan te geven, worden gebruikt om de structurele overheidsuitgaven of daarmee gelijk te stellen structuuruitgaven te bepalen. Het cijfer dat gehanteerd moet worden, is het cijfer dat gerapporteerd is in het kader van de algemene overheidsbalans en -schuld, verband houdt met algemene begrotingsvooruitzichten van de regering en wordt gepresenteerd als percentage van het bbp.

n de lidstaten waar de minder ontwikkelde regio's meer dan 15 % en minder dan 65 % van de bevolking uitmaken, zal het totaalcijfer voor de bruto-investeringen in vaste activa in de minder ontwikkelde regio's worden gehanteerd om de structurele overheidsuitgaven of daarmee gelijk te stellen structuuruitgaven te bepalen. Dit wordt in hetzelfde formaat als vastgelegd in de eerste alinea vermeld.

2. VERIFICATIE

Op de verificatie van de additionaliteit overeenkomstig artikel 95, lid 5, zijn de volgende regels van toepassing:

2.1 Ex-anteverificatie

- a) Wanneer een lidstaat een partnerschapsovereenkomst indient, verstrekt hij informatie over het beoogde uitgavenprofiel volgens het in tabel 1 aangegeven formaat.

Tabel 1

Uitgaven van de overheid in % van het bbp	2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020
P51	X	X	X	X	X	X	X

- b) Lidstaten waar de minder ontwikkelde regio's meer dan 15 % en minder dan 65 % van de bevolking uitmaken, verstrekken tevens informatie over het beoogde uitgavenprofiel in de minder ontwikkelde regio's volgens het in tabel 2 aangegeven formaat.

Tabel 2

	2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020
Bruto-investeringen in vaste activa van de overheid in de minder ontwikkelde regio's, in % van het bbp	X	X	X	X	X	X	X

- c) De lidstaten verstrekken de Commissie informatie over de voornaamste macro-economische indicatoren en ramingen die als basis dienen voor het niveau van de structurele overheidsuitgaven of daarmee gelijk te stellen structurele uitgaven.
- d) De lidstaten waar de minder ontwikkelde regio's meer dan 15 % en minder dan 65 % van de bevolking uitmaken, verstrekken de Commissie tevens informatie over de methode die is gebruikt om het cijfer voor bruto-investeringen in vaste activa in deze regio's te ramen. Met het oog hierop gebruiken lidstaten, indien beschikbaar, gegevens over overheidsinvesteringen op regionaal niveau. Als deze gegevens niet beschikbaar zijn, of in andere naar behoren gemotiveerde gevallen, bijvoorbeeld als een lidstaat voor de periode 2014-2020 ingrijpende wijzigingen heeft aangebracht in de regionale onderverdeling die is vastgelegd in Verordening (EG) nr. 1059/2003, kan het cijfer voor bruto-investeringen in vaste activa geraamd worden door regionale indicatoren voor overheidsuitgaven of de regionale bevolking toe te passen op de nationale gegevens over overheidsinvesteringen.
- e) Zodra de Commissie en de lidstaat hierover overeenstemming hebben bereikt, worden tabel 1 en, indien van toepassing, tabel 2 opgenomen in de partnerschapsovereenkomst van de betrokken lidstaat als referentieniveau waarop de structurele overheidsuitgaven of daarmee gelijk te stellen structurele uitgaven in de periode 2014-2020 moeten worden gehandhaafd.

2.2 Tussentijdse verificatie

- a) Een lidstaat wordt bij de tussentijdse verificatie geacht het niveau van de structurele overheidsuitgaven of daarmee gelijk te stellen structurele uitgaven te hebben gehandhaafd indien de jaarlijkse gemiddelde uitgaven in de periode 2014-2020 gelijk zijn aan of hoger zijn dan het referentieniveau in de partnerschapsovereenkomst.
- b) Na de tussentijdse verificatie kan de Commissie in overleg met een lidstaat het referentieniveau voor de structurele overheidsuitgaven of daarmee gelijk te stellen structurele uitgaven in de partnerschapsovereenkomst herzien, indien de economische situatie van de lidstaat aanzienlijk is gewijzigd ten opzichte van de situatie zoals die ten tijde van de goedkeuring van de partnerschapsovereenkomst was geraamd.

2.3 Ex-postverificatie

Een lidstaat wordt bij de ex-postverificatie geacht het niveau van de structurele overheidsuitgaven of daarmee gelijk te stellen structurele uitgaven te hebben gehandhaafd indien de jaarlijkse gemiddelde uitgaven in de periode 2014-2020 gelijk zijn aan of hoger zijn dan het referentieniveau in de partnerschapsovereenkomst.

3. FINANCIËLE CORRECTIE NA DE EX-POSTVERIFICATIE

Wanneer de Commissie besluit in overeenstemming met artikel 95, lid 6, een financiële correctie toe te passen, wordt het percentage van die correctie berekend door 3 % af te trekken van het verschil tussen het referentieniveau in de partnerschapsovereenkomst en het behaalde niveau, uitgedrukt als percentage van het referentieniveau, en de uitkomst vervolgens door 10 te delen. De financiële correctie wordt bepaald door dat percentage van de financiële correctie toe te passen op de bijdrage die de betrokken lidstaat voor de minder ontwikkelde regio's en overgangs-regio's uit de fondsen ontvangt.

Indien het verschil tussen het referentieniveau in de partnerschapsovereenkomst en het behaalde niveau, uitgedrukt als percentage van het referentieniveau in de partnerschapsovereenkomst, 3 % of minder bedraagt, wordt geen financiële correctie toegepast.

De financiële correctie bedraagt niet meer dan 5 % van de middelen die aan de betrokken lidstaat voor de minder ontwikkelde regio's uit de fondsen voor de hele programmeringsperiode zijn toegewezen.

BIJLAGE XI

Ex-antevoorwaarden

DEEL 1 Thematische ex-antevoorwaarden

Thematische doelstellingen	Investerings-prioriteiten	Ex-antevoorwaarden	Criteria waaraan moet worden voldaan
1. Versterking van onderzoek, technologische ontwikkeling en innovatie (streefdoel O&O) (als bedoeld in artikel 9, eerste alinea, punt 1))	EFRO: — Alle investeringsprioriteiten in het kader van thematische doelstelling nr. 1	1.1. Onderzoek en innovatie: het bestaan van een nationale of regionale strategie voor slimme specialisatie in overeenstemming met het nationale hervormingsprogramma, teneinde private uitgaven voor onderzoek en innovatie te mobiliseren; de kenmerken van de strategie moeten overeenkomen met die van goed functionerende nationale of regionale O&I-systemen.	— Er bestaat een nationale of regionale strategie voor slimme specialisatie die: — is gebaseerd op een SWOT- of soortgelijke analyse om de middelen te concentreren op een beperkt aantal prioriteiten voor onderzoek en innovatie; — maatregelen beschrijft om private O&TO-investeringen te stimuleren; — een controlemechanisme omvat. — Er is een kader vastgesteld met de voor onderzoek en innovatie beschikbare begrotingsmiddelen.
	EFRO: — Verbetering van de infrastructuur voor onderzoek en innovatie (O&I), en van het vermogen om O&I-excellentie te ontwikkelen, en bevordering van kenniscentra, met name centra van Europees belang.	1.2. Infrastructuur voor onderzoek en innovatie. Het bestaan van een meerjarenplan voor het op de begroting opnemen en prioriteren van investeringen	— Er is een indicatief meerjarenplan vastgesteld voor het op de begroting opnemen en prioriteren van investeringen in verband met Unieprioriteiten en, in voorkomend geval, het Europees strategieforum voor onderzoekinfrastructuur (ESFRI).
2. Verbetering van de toegang tot en het gebruik en de kwaliteit van informatie- en communicatietechnologieën (streefdoel breedband) (als bedoeld in artikel 9, eerste alinea, punt 2))	EFRO: — Ontwikkeling van ICT-producten en -diensten, e-handel, en bevordering van de vraag naar ICT. — Stimulering van ICT-toepassingen voor e-overheid, e-leren, e-insluiting, e-cultuur en e-gezondheid.	2.1. Digitale groei: het bestaan van een strategisch beleidskader voor digitale groei om betaalbare, hoogwaardige, interoperabele en op ICT steunende private en overheidsdiensten te stimuleren en om deze meer ingang te doen vinden bij burgers, met inbegrip van kwetsbare groepen, ondernemingen en het openbaar bestuur; dit omvat ook grensoverschrijdende initiatieven.	— Er is, bijvoorbeeld in de nationale of regionale strategie voor slimme specialisatie, een strategisch beleidskader voor digitale groei opgenomen dat aan de volgende criteria voldoet: — het op de begroting opnemen en prioriteren van acties via een SWOT- of soortgelijke analyse in overeenstemming met het scorebord van de digitale agenda voor Europa; — een analyse van het evenwicht tussen vraag en aanbod bij ICT;

Thematische doelstellingen	Investerings-prioriteiten	Ex-antevoorwaarden	Criteria waaraan moet worden voldaan
			— indicatoren om de vooruitgang te meten van steunmaatregelen op gebieden als digitale geletterdheid, e-inclusie, e-toegankelijkheid en vooruitgang van e-gezondheid binnen de grenzen van artikel 168 VWEU, die in voorkomend geval zijn afgestemd op bestaande relevante sectorspecifieke strategieën op EU-, nationaal of regionaal niveau; — beoordeling van de behoefte aan een versterking van de ICT-capaciteitsopbouw.
	EFRO: — Uitbreiding van het gebruik van breedband en de ontwikkeling van hogesnelheidsnetwerken, en ondersteuning van de goedkeuring van opkomende technologieën en netwerken voor de digitale economie.	2.2. NGN-infrastructuur (netwerken van de volgende generatie): het bestaan van nationale of regionale NGN-plannen waarin rekening wordt gehouden met regionale acties om Uniestreefdoelen op het gebied van een snelle internettoegang te bereiken, waarbij de aandacht vooral is gericht op gebieden waar de markt niet aan de Unievoorschriften betreffende concurrentie en staatssteun voldoet en geen open infrastructuur tegen betaalbare prijs en met toereikende kwaliteit levert, en om toegankelijke diensten te bieden aan kwetsbare groepen.	— Er bestaat een nationaal en/of regionaal NGN-plan met de volgende elementen: — een plan voor infrastructuur-investeringen, gebaseerd op een economische analyse, dat rekening houdt met de bestaande publieke en particuliere infrastructuur en de geplande investeringen; — duurzame investeringsmodellen die concurrentiebevorderend zijn en toegang geven tot open, betaalbare, hoogwaardige en toekomstbestendige infrastructuur en diensten; — maatregelen om particuliere investeringen te stimuleren
3. Vergroting van de concurrentiekracht van kleine en middelgrote ondernemingen (mkb) (als bedoeld in artikel 9, eerste alinea, punt 3))	EFRO: — Bevordering van ondernemerschap, met name door de economische exploitatie van nieuwe ideeën te vergemakkelijken en door de oprichting van nieuwe bedrijven - onder meer via starterscentra - aan te moedigen. — Ondersteuning van de capaciteit van mkb-bedrijven om te groeien op regionale, nationale en internationale markten en zich in te zetten voor innovatieprocessen.	3.1. Er zijn specifieke acties uitgevoerd om de bevordering van het ondernemerschap te ondersteunen met inachtneming van de "Small Business Act" (SBA).	— De specifieke acties zijn: — er zijn maatregelen ingevoerd om de voor het starten van een onderneming benodigde tijd en kosten terug te brengen, rekening houdend met de streefdoelen van de SBA; — er zijn maatregelen ingevoerd om de tijd die een onderneming nodig heeft om voor het uitvoeren van een specifieke activiteit een vergunning te verkrijgen terug te brengen, rekening houdend met de streefdoelen van de SBA;

Thematische doelstellingen	Investerings-prioriteiten	Ex-antevoorwaarden	Criteria waaraan moet worden voldaan
			— er bestaat een mechanisme om toezicht te houden op de tenuitvoerlegging van de maatregelen van de SBA die genomen zijn, en het effect van wetgeving op het mkb te beoordelen.
4. Ondersteuning van de overgang naar een koolstofarme economie in alle bedrijfstakken (als bedoeld in artikel 9, eerste alinea, punt 4))	EFRO+COHESIEFONDS: — Ondersteuning van energie-efficiëntie, slim energiebeheer en het gebruik van hernieuwbare energie in openbare infrastructuur, met inbegrip van openbare gebouwen, en in de woningbouwsector.	4.1. Er zijn acties ondernomen ter bevordering van kosteneffectieve verbeteringen van de energie-efficiëntie bij het eindgebruik, en van kosteneffectieve investeringen in energie-efficiëntie bij de bouw of de renovatie van gebouwen.	— De acties zijn: — maatregelen om ervoor te zorgen dat er voor de energieprestatie van gebouwen minimum-eisen zijn die in overeenstemming zijn met de artikelen 3 tot en met 5 van Richtlijn 2010/31/EU van het Europees Parlement en de Raad ⁽¹⁾. — maatregelen die nodig zijn om een systeem van energieprestatiecertificaten voor gebouwen op te zetten dat in overeenstemming is met artikel 11 van Richtlijn 2010/31/EU; — maatregelen voor strategische planning inzake energie-efficiëntie die in overeenstemming zijn met artikel 3 van Richtlijn 2012/27/EU van het Europees Parlement en de Raad ⁽²⁾; — maatregelen die in overeenstemming zijn met artikel 13 van Richtlijn 2006/32/EG van het Europees Parlement en de Raad ⁽³⁾ betreffende energie-efficiëntie bij het eindgebruik en energiediensten, om ervoor te zorgen dat eindafnemers, voor zover dit technisch mogelijk en financieel redelijk is en voor zover dit in verhouding staat tot de potentiële energiebesparingen, de beschikking krijgen over individuele meters.
	EFRO + Cohesiefonds: — Bevordering van het gebruik van hoogefficiënte warmtekrachtkoppeling gebaseerd op de vraag naar nuttige warmte	4.2. Er zijn acties ondernomen ter bevordering van hoogefficiënte warmtekrachtkoppeling	— Die acties zijn: — De steun voor warmtekrachtkoppeling is gebaseerd op de vraag naar nuttige warmte en besparingen op primaire energie conform artikel 7, lid 1, en artikel 9, lid 1, onder a) en b), van Richtlijn 2004/8/EG; de lidstaten of hun bevoegde instanties hebben het bestaande wet- en regelgevingskader met betrekking tot de vergunningsprocedures of de overige procedures geëvalueerd met het oog op:

Thematische doelstellingen	Investerings-prioriteiten	Ex-antevoorwaarden	Criteria waaraan moet worden voldaan
			a) de stimulering van het opzetten van warmtekrachtkoppelings-eenheden om te voorzien in economisch aantoonbare behoefte aan nuttige warmte en om de productie van meer warmte dan nuttige warmte te voorkomen; en b) de vermindering van de wetgevings- en andere belemmeringen voor de groei van warmtekrachtkoppeling.
	EFRO+Cohesiefonds: — Bevordering van de productie en de distributie van energie uit hernieuwbare bronnen.	4.3. Er zijn acties ondernomen ter bevordering van de productie en de distributie van hernieuwbare energiebronnen ⁽⁴⁾.	— Er is werk gemaakt van transparante steunregelingen, voorrang bij de toegang tot het net of gewaarborgde toegang en voorrang bij de dispatching, en er zijn standaardregels openbaar gemaakt voor het dragen en verdelen van de kosten van de technische aanpassingen, conform artikel 14, lid 1, en artikel 16, leden 2 en 3, van Richtlijn 2009/28/EG van het Europees Parlement en de Raad ⁽⁴⁾. — De lidstaat heeft een nationaal actieplan voor energie uit hernieuwbare bronnen goedgekeurd dat overeenstemt met artikel 4 van Richtlijn 2009/28/EG.
5. Bevordering van de aanpassing aan klimaatverandering,risico-preventie en beheer (streefdoel klimaatverandering) (als bedoeld in artikel 9, eerste alinea, punt 5))	EFRO+Cohesiefonds: — Bevordering van investeringen waarmee specifieke risico's het hoofd kan worden geboden, waarborging van de capaciteit tot herstel na rampen en ontwikkeling van systemen voor rampenbeheersing.	5.1. Risicopreventie en risicobeheer: het bestaan van nationale of regionale risicobeoordelingen voor rampenbeheersing, waarbij rekening wordt gehouden met de aanpassing aan klimaatverandering	— Er bestaat een nationale of regionale risicobeoordeling met de volgende elementen: — een beschrijving van het proces, de methodiek, de methoden en de niet-gevoelige gegevens die voor risicobeoordelingen worden gebruikt, en van de risicogebaseerde criteria voor het prioriteren van investeringen; — een beschrijving van singlerisico en multirisicoscenario's; — inachtneming van nationale strategieën voor aanpassing aan de klimaatverandering, waar van toepassing.

Thematische doelstellingen	Investerings-prioriteiten	Ex-antevoorwaarden	Criteria waaraan moet worden voldaan
6. Behoud en bescherming van het milieu en bevordering van het efficiënte gebruik van hulpbronnen (als bedoeld in artikel 9, eerste alinea, punt 6))	EFRO + COHESIEFONDS: — Investering in de watersector, om te voldoen aan de vereisten van het milieuacquis van de Unie, en het aanpakken van door de lidstaten aangewezen behoeften aan investeringen die verder gaan dan die eisen.	6.1. Watersector: het bestaan van a) een waterprijsbeleid met voldoende prikkels voor gebruikers om efficiënt gebruik te maken van waterreserves en b) een redelijke bijdrage van de diverse watergebruikssectoren aan de terugwinning van de kosten van waterdiensten tegen een percentage dat is vastgesteld in het goedgekeurde stroomgebiedsbeheerplan voor investeringen die door de programma's worden ondersteund.	— De lidstaat heeft in overeenstemming met artikel 9, lid 1, eerste streepje, van Richtlijn 2000/60/EG in door het EFRO en het Cohesiefonds gesteunde sectoren gewaarborgd dat de diverse watergebruikssectoren een bijdrage leveren aan de terugwinning van de kosten van waterdiensten, waarbij in voorkomend geval rekening wordt gehouden met zowel de sociale, economische en milieueffecten van de terugwinning, als de geografische en klimatologische omstandigheden van de betrokken gebieden. — Vaststelling van een stroomgebiedsbeheerplan voor het stroomgebiedsdistrict overeenkomstig artikel 13 van Richtlijn 2000/60/EG
	EFRO + Cohesiefonds: — Investering in de afvalsector om te voldoen aan de vereisten van het milieuacquis van de Unie, en het aanpakken van de door de lidstaten geïdentificeerde behoeften aan investeringen die verder gaan dan die vereisten.	6.2. Afvalsector: bevordering van uit economisch en ecologisch oogpunt duurzame investeringen in de afvalsector, in het bijzonder door de ontwikkeling van afvalbeheerplannen in overeenstemming met Richtlijn 2008/98/EG en met de afvalhiërarchie.	— Er is, zoals bedoeld in artikel 11, lid 5, van Richtlijn 2008/98/EG, een uitvoeringsverslag ingediend bij de Commissie over de voortgang bij het verwezenlijken van de doelen zoals uiteengezet in artikel 11 van Richtlijn 2008/98/EG. — Het bestaan van een of meer van de in artikel 28 van Richtlijn 2008/98/EG bedoelde afvalbeheerplannen. — Het bestaan van de in artikel 29 van Richtlijn 2008/98/EG bedoelde afvalpreventieprogramma's. — Er zijn de nodige maatregelen genomen om ervoor te zorgen dat uiterlijk in 2020 de doelstellingen inzake de voorbereiding op hergebruik en recycling in overeenstemming met artikel 11, lid 2, van Richtlijn 2008/98/EG worden gehaald.

Thematische doelstellingen	Investerings-prioriteiten	Ex-antevoorwaarden	Criteria waaraan moet worden voldaan
7. Bevordering van duurzaam vervoer en opheffing van knelpunten in centrale netwerk-infrastructuren (als bedoeld in artikel 9, eerste alinea, punt 7))	EFRO + Cohesiefonds: — Ondersteuning van een multimodale interne Europese vervoersruimte door middel van investeringen in het trans-Europees vervoersnetwerk (TEN-T). — Ontwikkeling en rehabilitering van fijnmazige, kwalitatief hoogwaardige en interoperabele spoorwegsysteem, en het bevorderen van lawaaireductie-maatregelen. — Ontwikkeling en verbetering van milieuvriendelijke (inclusief lawaai-arme) en koolstofarme vervoerssystemen, met inbegrip van vervoer over rivieren en over zee, havens, multimodale verbindingpunten en luchtvaartinfrastructuur, om duurzame regionale en lokale mobiliteit te bevorderen. EFRO: — Versterking van de regionale mobiliteit door het aansluiten van secundaire en tertiaire knooppunten op de TEN-T-infrastructuur, met inbegrip van multimodale knooppunten.	7.1. Vervoer: het bestaan van (een) uitgebreid(e) plan(nen) of kader(s) voor vervoersinvesteringen overeenkomstig de institutionele structuur van de lidstaten (inclusief openbaar vervoer op regionaal en lokaal niveau), waarmee de ontwikkeling van infrastructuur wordt ondersteund en de verbindingsmogelijkheden met de uitgebreide en basis-TEN-T-netwerken worden verbeterd.	— Het bestaan van (een) uitgebreid(e) vervoersplan(nen) of -kader(s) voor vervoersinvesteringen dat (die) voldoet (voldoen) aan de wettelijke eisen voor strategische milieubeoordeling en de volgende informatie bevat(ten): — de bijdrage aan de interne Europese vervoersruimte overeenkomstig artikel 10 van Verordening (EU) nr. 1315/2013 van het Europees Parlement en de Raad ⁽³⁾, met inbegrip van prioriteiten voor investeringen in:<!-- <ul--> — het basis-TEN-T-netwerk en het uitgebreide netwerk waarvoor investeringen van het EFRO en het Cohesiefonds worden overwogen; en — secundaire verbindingsmogelijkheden; — een reserve aan realistische en goed ontwikkelde projecten waarvoor steun uit het EFRO en het Cohesiefonds wordt beoogd; — Maatregelen om de capaciteit van intermediaire instanties en begunstigten te verzekeren zodat de reserve aan projecten kan worden uitgevoerd.
	EFRO + Cohesiefonds: — Ondersteuning van een multimodale interne Europese vervoersruimte door middel van investeringen in het TEN-T. — Ontwikkeling en rehabilitering van fijnmazige, kwalitatief hoogwaardige en interoperabele spoorwegsysteem, en het bevorderen van lawaaireductie-maatregelen.	7.2. Spoorwegen: het bestaan binnen het/de uitgebreid(e) vervoersplan(nen) of -kader(s), van een expliciet onderdeel over spoorwegontwikkeling, in overeenstemming met de institutionele structuur van de lidstaten (inclusief openbaar vervoer op regionaal en lokaal niveau), waarmee de ontwikkeling van infrastructuur wordt ondersteund en de verbindingsmogelijkheden met de uitgebreide en basis-TEN-T-netwerken worden verbeterd. De investeringen bestrijken rollend materieel, interoperabiliteit en capaciteitsopbouw.	— Het bestaan, binnen het/de uitgebreide vervoersplan(nen) of -kader(s), van een onderdeel over spoorwegontwikkeling, dat voldoet aan de wettelijke eisen voor strategische milieubeoordeling en een reserve aan realistische en goed ontwikkelde projecten bevat (inclusief tijdschema en begrotingskader): — maatregelen om de capaciteit van intermediaire instanties en begunstigten te verzekeren zodat de reserve aan projecten kan worden uitgevoerd.

Thematische doelstellingen	Investerings-prioriteiten	Ex-antevoorwaarden	Criteria waaraan moet worden voldaan
	— Ontwikkeling en verbetering van milieuvriendelijke (inclusief lawaai-arme) en koolstofarme vervoerssystemen, met inbegrip van vervoer over rivieren en over zee, havens, multimodale verbindingpunten en luchtvaartinfrastructuur, om duurzame regionale en lokale mobiliteit te bevorderen. EFRO: — Versterking van de regionale mobiliteit door het aansluiten van secundaire en tertiaire knooppunten op de TEN-T-infrastructuur, met inbegrip van multimodale knooppunten.		
	EFRO+COHESIEFONDS: — Ondersteuning van een multimodale interne Europese vervoersruimte door middel van investeringen in het TEN-T. — Ontwikkeling en rehabilitering van fijnmazige, kwalitatief hoogwaardige en interoperabele spoorwegsystemen, en het bevorderen van lawaai-reductie-maatregelen. — Ontwikkeling en verbetering van milieuvriendelijke (inclusief lawaai-arme) en koolstofarme vervoerssystemen, met inbegrip van vervoer over rivieren en over zee, havens, multimodale verbindingpunten en luchtvaartinfrastructuur, om duurzame regionale en lokale mobiliteit te bevorderen. EFRO: — Versterking van de regionale mobiliteit door het aansluiten van secundaire en tertiaire knooppunten op de TEN-T-infrastructuur, met inbegrip van multimodale knooppunten.	7.3. Andere vervoersvormen, met inbegrip van vervoer over rivieren en over zee, havens, multimodale verbindingpunten en luchtvaartinfrastructuur: het bestaan, binnen het/de uitgebreid(e) vervoersplan(nen) of -kader(s), van een specifiek onderdeel over vervoer over rivieren en over zee, havens, multimodale verbindingpunten en luchtvaartinfrastructuur, dat bijdraagt tot het verbeteren van de verbindingsmogelijkheden met de uitgebreide en basis-TEN-T-netwerken en tot het bevorderen van duurzame regionale en lokale mobiliteit.	— Het bestaan, binnen het/de vervoersplan(nen) of -kader(s), van een onderdeel over vervoer over rivieren en over zee, havens, multimodale verbindingpunten en luchtvaartinfrastructuur dat: — voldoet aan de wettelijke eisen voor een strategische milieubeoordeling; — een reserve aan realistische en goed ontwikkelde projecten (inclusief tijdschema en begrotingskader) vaststelt. — Maatregelen om de capaciteit van intermediaire instanties en begunstigers te verzekeren zodat de reserve aan projecten kan worden uitgevoerd.
	EFRO: — Verbetering van energie-efficiëntie en energiezekerheid door het ontwikkelen van slimme energiedistributie-, opslag- en transmissiesystemen en door de integratie van gedistribueerde opwekking van energie uit hernieuwbare bronnen.	7.4. Ontwikkeling van slimme energiedistributie-, opslag- en transmissiesystemen. Het bestaan van uitgebreide plannen voor investeringen in slimme energie-infrastructuur en van regelgeving, die bijdragen tot het verbeteren van de energie-efficiëntie en energiezekerheid.	— Uitgebreide beschrijvende plannen van de prioriteiten inzake de nationale energie-infrastructuur: — in overeenstemming met artikel 22 van de Richtlijnen 2009/72/EG en 2009/73/EG, indien van toepassing, en

Thematische doelstellingen	Investerings-prioriteiten	Ex-antevoorwaarden	Criteria waaraan moet worden voldaan
			— consistent met de ter zake doende regionale investeringsplannen uit hoofde van artikel 12, en het tienjarige netontwikkelingsplan voor de gehele Unie overeenkomstig artikel 8, lid 3, onder b), van de Verordeningen (EG) nr. 714/2009 van het Europees Parlement en de Raad ⁽⁶⁾ en (EG) nr. 715/2009 van het Europees Parlement en de Raad ⁽⁷⁾, en — verenigbaar met artikel 3, lid 4, van Verordening (EU) nr. 347/2013 van het Europees Parlement en de Raad ⁽⁸⁾; — Deze plannen omvatten: — een reserve aan realistische en goed ontwikkelde projecten die voor steun uit het EFRO in aanmerking komen; — maatregelen voor de verwezenlijking van de doelstellingen van sociale en economische cohesie en milieubescherming, in overeenstemming met artikel 3, lid 10, van Richtlijn 2009/72/EG en artikel 3, lid 7, van Richtlijn 2009/73/EG; — maatregelen om het energiegebruik te optimaliseren en energie-efficiëntie te bevorderen, in overeenstemming met artikel 3, lid 11, van Richtlijn 2009/72/EG en artikel 3, lid 8, van Richtlijn 2009/73/EG.
8. Bevordering van duurzame en kwalitatief hoogstaande werkgelegenheid en ondersteuning van arbeids-mobiliteit (streefdoel werkgelegenheid) (als bedoeld in artikel 9, eerste alinea, punt 8))	ESF: — Toegang tot werkgelegenheid voor werkzoekenden en niet-actieven, met inbegrip van langdurig werklozen en personen die ver van de arbeidsmarkt af staan, ook door middel van plaatselijke werkgelegenheidsinitiatieven en ondersteuning van de arbeidsmobiliteit.	8.1. Er wordt in het licht van de werkgelegenheidsrichtsnoeren een actief arbeidsmarktbeleid opgezet en uitgevoerd.	— De diensten voor arbeidsvoorziening hebben de capaciteit voor en behalen de volgende resultaten: — individuele diensten en vroegtijdige actieve en preventieve arbeidsmarktmaatregelen, die voor alle werkzoekenden toegankelijk zijn, met vooral aandacht voor mensen met het grootste risico op sociale uitsluiting, waaronder mensen uit gemarginaliseerde gemeenschappen;

Thematische doelstellingen	Investerings-prioriteiten	Ex-antevoorwaarden	Criteria waaraan moet worden voldaan
			— alomvattende en transparante informatie over nieuwe vacatures en werkgelegenheidsmogelijkheden, waarbij rekening wordt gehouden met de veranderende behoeften op de arbeidsmarkt; — De diensten voor arbeidsvoorziening hebben met relevante belanghebbenden formele of informele samenwerkingsverbanden opgezet.
	ESF: — Arbeid als zelfstandige, ondernemerschap en oprichting van bedrijven, met inbegrip van innovatieve micro-, kleine en middelgrote ondernemingen. EFRO: — Ondersteuning van het ontwikkelen van starterscentra en investeringssteun voor het werken als zelfstandige, micro-ondernemingen en bij het opzetten van een bedrijf.	8.2. Arbeid als zelfstandige, ondernemerschap en oprichting van bedrijven: het bestaan van een strategisch beleidskader voor inclusieve ondersteuning van startende ondernemingen.	— Er bestaat een strategisch beleidskader voor inclusieve ondersteuning van startende ondernemingen met de volgende elementen: — er zijn maatregelen ingevoerd om de voor het starten van een onderneming benodigde tijd en kosten terug te brengen, rekening houdend met de streefdoelen van de SBA; — er zijn maatregelen ingevoerd om de tijd die een onderneming nodig heeft om voor het uitvoeren van een specifieke activiteit een vergunning te verkrijgen terug te brengen, rekening houdend met de streefdoelen van de SBA; — acties om geschikte bedrijfsontwikkelingsdiensten te koppelen aan financiële diensten (toegang tot kapitaal), onder meer ten behoeve van kansarme groepen, gebieden, of beide, waar nodig.
	ESF: — Modernisering van de arbeidsmarkt-instellingen zoals openbare en private diensten voor arbeidsvoorziening, beter inspelen op de behoeften van de arbeidsmarkt, waaronder acties ter vergroting van de transnationale arbeidsmobiliteit door mobiliteits-regelingen en betere samenwerking tussen instanties en belanghebbenden. EFRO: — Investerings in infrastructuur voor diensten voor arbeidsvoorziening.	8.3. De arbeidsmarktinstellingen worden in het licht van de werkgelegenheidsrichtsnoeren gemoderniseerd en versterkt; de hervorming van arbeidsmarktinstellingen wordt voorafgegaan door een duidelijk strategisch beleidskader en een ex-ante-evaluatie waarbij ook genderspecten worden onderzocht.	— Acties tot hervorming van de diensten voor arbeidsvoorziening, ten einde hen in staat te stellen de volgende resultaten te bereiken: — individuele diensten en vroegtijdige actieve en preventieve arbeidsmarktmaatregelen, die voor alle werkzoekenden toegankelijk zijn, met vooral aandacht voor mensen met het grootste risico op sociale uitsluiting, waaronder mensen uit gemarginaliseerde gemeenschappen; — alomvattende en transparante informatie over nieuwe vacatures en banenmogelijkheden, waarbij rekening wordt gehouden met de veranderende behoeften op de arbeidsmarkt;

Thematische doelstellingen	Investerings-prioriteiten	Ex-antevoorwaarden	Criteria waaraan moet worden voldaan
			— De hervorming van de diensten voor arbeidsvoorziening omvat ook de oprichting van formele of informele samenwerkingsverbanden met relevante belanghebbenden.
	ESF: — Actief en gezond ouder worden.	8.4. Actief en gezond ouder worden: opzet van het beleid inzake actief ouder worden in het licht van de werkgelegenheidsrichtsnoeren.	— Belanghebbenden worden bij de opzet en de follow-up van het beleid inzake actief ouder worden betrokken, om oudere werknemers aan het werk te houden en hun inzetbaarheid te vergroten. — De lidstaat heeft maatregelen vastgesteld om actief ouder worden te bevorderen.
	ESF: — Aanpassing van werknemers, ondernemingen en ondernemers aan veranderingen.	8.5. Aanpassing van werknemers, ondernemingen en ondernemers aan veranderingen: het bestaan van beleid om een betere anticipatie op en een goed beheer van veranderingen en herstructurering te bevorderen.	— Er bestaan instrumenten om de sociale partners en overheidsinstanties te ondersteunen bij de ontwikkeling van en het toezicht op een proactieve benadering van verandering en herstructurering, waaronder maatregelen: — om anticipatie op veranderingen te bevorderen; — om de voorbereiding en het beheer van het herstructureringsproces te bevorderen;
	ESF: — Duurzame integratie op de arbeidsmarkt van jongeren, onder meer door tenuitvoerlegging van de jongerengarantie, met name jongeren die niet werken of geen onderwijs of opleiding volgen, met inbegrip van jongeren die gevaar lopen sociaal buitengesloten te raken en jongeren uit gemarginaliseerde gemeenschappen;	8.6. Aanwezigheid van een strategisch beleidskader voor de bevordering van werkgelegenheid onder jongeren, onder andere met de tenuitvoerlegging van de jongerengarantie. Deze ex-antevoorwaarde is alleen van toepassing op de tenuitvoerlegging van het YEI.	— Er is een strategisch beleidskader voor de bevordering van de werkgelegenheid onder jongeren aanwezig dat — steunt op harde cijfers waarmee de resultaten worden gemeten wat betreft jongeren die werkloos zijn en geen onderwijs of opleiding volgen, en een basis vormt om gericht beleid op te stellen en ontwikkelingen bij te houden; — vermeldt welke overheidsinstantie verantwoordelijk is voor het beheren van de maatregelen op het vlak van werkgelegenheid onder jongeren en het coördineren van partnerschappen op alle niveaus en in alle sectoren; — voor het aanpakken van de jeugdwerkloosheid relevante partijen erbij betreft; — interventie en activering in een vroeg stadium mogelijk maakt;

Thematische doelstellingen	Investerings-prioriteiten	Ex-antevoorwaarden	Criteria waaraan moet worden voldaan
			— ondersteunende maatregelen omvat voor toegang tot arbeid, het vergroten van vaardigheden, arbeidsmobiliteit en duurzame integratie op de arbeidsmarkt van jongeren die werkloos zijn en geen onderwijs of opleiding volgen.
9. Bevordering van sociale inclusie, bestrijding van armoede en elke vorm van discriminatie (streefdoel armoede) (als bedoeld in artikel 9, eerste alinea, punt 9))	ESF: — Actieve inclusie, mede met het oog op bevordering van gelijke kansen en actieve participatie, en het verbeteren van de inzetbaarheid. EFRO: — Investerings in de gezondheids- en sociale infrastructuur die bijdragen tot de nationale, regionale en lokale ontwikkeling, het verminderen van ongelijkheden wat de gezondheidsstatus betreft, het bevorderen van sociale inclusie door een betere toegankelijkheid van sociale, culturele en recreatieve diensten en de overgang van institutionele naar gemeenschapsgerichte diensten. — Steun voor fysieke, economische en sociale sanering van achtergestelde gemeenschappen in stedelijke en plattelands-gebieden.	9.1. Het bestaan en de uitvoering van een nationaal strategisch beleidskader voor armoedebestrijding, gericht op de actieve inclusie van personen die van de arbeidsmarkt zijn uitgesloten, in het licht van de werkgelegenheidsrichtsnoeren.	— Er bestaat een nationaal strategisch beleidskader voor armoedebestrijding, gericht op actieve inclusie, dat — voldoende wetenschappelijke basis biedt om een beleid ter bestrijding van armoede te ontwikkelen en de ontwikkelingen te volgen; — maatregelen bevat ter ondersteuning van de verwezenlijking van het nationale streefdoel inzake armoede en sociale uitsluiting (zoals gedefinieerd in het nationaal hervormingsprogramma), dat onder meer de bevordering van duurzame en kwalitatief hoogwaardige werkgelegenheidsmogelijkheden tot personen met het grootste risico op sociale uitsluiting omvat, waaronder mensen uit gemarginaliseerde gemeenschappen; — de relevante belanghebbenden bij de armoedebestrijding betreft; — afhankelijk van de geïdentificeerde behoeften, maatregelen omvat voor een overgang van institutionele naar gemeenschapszorg; — Op verzoek en indien gerechtvaardigd, zullen relevante belanghebbenden ondersteuning krijgen bij het indienen van aanvragen voor projecten en bij de uitvoering en het beheer van de geselecteerde projecten.

Thematische doelstellingen	Investerings-prioriteiten	Ex-antevoorwaarden	Criteria waaraan moet worden voldaan
	ESF: — Sociaal-economische integratie van gemarginaliseerde gemeenschappen zoals de Roma. EFRO: — Investerings in de gezondheids- en sociale infrastructuur die bijdragen tot de nationale, regionale en lokale ontwikkeling, het verminderen van ongelijkheden wat de gezondheidsstatus betreft, het bevorderen van sociale inclusie door betere toegankelijkheid van sociale, culturele en recreatieve diensten en de overgang van institutionele naar gemeenschapsgerichte diensten. — Steun voor fysieke, economische en sociale sanering van achtergestelde gemeenschappen in stedelijke en plattelandsgebieden. — Investing in onderwijs, opleiding en beroepsopleiding voor vaardigheden en een leven lang leren door het ontwikkelen van infrastructuur voor onderwijs en opleiding.	9.2. Er bestaat een nationaal strategisch beleidskader voor de integratie van de Roma.	— Er bestaat een nationaal strategisch beleidskader voor de integratie van Roma dat: — haalbare nationale doelen voor de integratie van Roma vaststelt om de kloof met de overige bevolking te dichten. Deze moeten de vier EU-doelstellingen voor de integratie van Roma omvatten, namelijk toegang tot onderwijs, werkgelegenheid, gezondheidszorg en huisvesting; — in voorkomend geval aan de hand van reeds beschikbare sociaaleconomische en territoriale indicatoren (zoals zeer laag onderwijsniveau, langdurige werkloosheid enz.) vaststelt waar achtergestelde microregio's of gesegregeerde buurten bestaan met zeer kansarme gemeenschappen; — krachtige monitoringmechanismen toepast om het effect van de maatregelen voor de integratie van Roma te beoordelen, en een toetsingsmechanisme voor aanpassing van de strategie vaststelt; — in nauwe samenwerking en voortdurende samspraak met maatschappelijke Roma-organisaties en regionale en plaatselijke autoriteiten is ontworpen en wordt uitgevoerd en gemonitord; — Op verzoek en indien gerechtvaardigd, zullen relevante belanghebbenden ondersteuning krijgen bij het indienen van aanvragen voor projecten en bij de uitvoering en het beheer van de geselecteerde projecten.
	ESF: — Verbetering van de toegang tot betaalbare, duurzame en hoogwaardige diensten, waaronder gezondheidszorg en sociale diensten van algemeen belang;	9.3. Gezondheid: het bestaan van een nationaal of regionaal strategisch beleidskader voor gezondheid binnen de grenzen van artikel 168 VWEU, dat economische duurzaamheid waarborgt.	— Er bestaat een nationaal of regionaal strategisch beleidskader voor gezondheid dat: — gecoördineerde maatregelen omvat om de toegang tot gezondheidszorg te verbeteren;

Thematische doelstellingen	Investerings-prioriteiten	Ex-antevoorwaarden	Criteria waaraan moet worden voldaan
	EFRO: — Investerings in de gezondheids- en sociale infrastructuur die bijdragen tot de nationale, regionale en lokale ontwikkeling, het verminderen van ongelijkheden wat de gezondheidsstatus betreft, het bevorderen van sociale insluiting door een betere toegankelijkheid van sociale, culturele en recreatieve diensten en de overgang van institutionele naar gemeenschaps-gerichte diensten;		— maatregelen omvat om de efficiëntie in de gezondheidszorg te stimuleren, door de toepassing van vormen van dienstverlening en infrastructurele componenten; — een monitoring- en evaluatiesysteem omvat. — De lidstaat of regio heeft een kader goedgekeurd met, op indicatieve basis, de voor gezondheidszorg beschikbare begrotingsmiddelen en een kosteneffectieve concentratie van middelen voor geprioriteerde behoeften voor de gezondheidszorg.
10. Investing in onderwijs, opleiding en beroeps-opleiding voor vaardigheden en een leven lang leren (streefdoel onderwijs) (als bedoeld in artikel 9, eerste alinea, punt 10))	ESF: — Terugdringing en voorkoming van voortijdig schoolverlaten en bevordering van de gelijke toegang tot hoogwaardige vroeg- en voorschoolse educatie waaronder (formele, niet-formele en informele) leertrajecten om weer aansluiting te vinden bij onderwijs en opleiding. EFRO: — Investing in onderwijs, opleiding en beroepsopleiding voor vaardigheden en een leven lang leren door het ontwikkelen van infrastructuur voor onderwijs en opleiding.	10.1. Voortijdig schoolverlaten: het bestaan van een strategisch beleidskader om voortijdig schoolverlaten terug te dringen, binnen de grenzen van artikel 165 VWEU.	— Er bestaat op relevante niveaus een systeem voor de verzameling en analyse van gegevens en informatie over voortijdig schoolverlaten dat: — voldoende wetenschappelijke basis biedt om gerichte beleidsmaatregelen te ontwikkelen en de ontwikkelingen te volgen. — Er bestaat een strategisch beleidskader inzake voortijdig schoolverlaten dat: — wetenschappelijk gefundeerd is; — relevante onderwijssectoren, inclusief de voor- en voorschoolse educatie bestrijkt, met name gericht is op kwetsbare groepen die het meeste risico lopen op voortijdig schoolverlaten, waaronder personen uit gemarginaliseerde gemeenschappen, en preventie-, interventie-, en compensatiemaatregelen omvat; — zich richt op alle beleidssectoren en belanghebbenden die in verband met het voortijdig schoolverlaten relevant zijn.

Thematische doelstellingen	Investerings-prioriteiten	Ex-antevoorwaarden	Criteria waaraan moet worden voldaan
	ESF: — Verbetering van de kwaliteit, de doelmatigheid en de toegang tot het hoger en daarmee gelijkwaardig onderwijs met het oog op de verhoging van de participatie-niveaus en de leerprestaties, met name voor kansarme groepen. EFRO: — Investering in onderwijs, opleiding en beroepsopleiding voor vaardigheden en een leven lang leren door het ontwikkelen van infrastructuur voor onderwijs en opleiding.	10.2. Hoger onderwijs: het bestaan van een nationaal of regionaal strategisch beleidskader om het aantal personen met een voltooide tertiaire opleiding te doen toenemen en om de kwaliteit en efficiëntie te verbeteren, binnen de grenzen van artikel 165 VWEU.	— Er bestaat een nationaal of regionaal strategisch beleidskader voor tertiair onderwijs met de volgende elementen: — waar nodig, maatregelen ter bevordering van de participatie en het aantal voltooide opleidingen: — verhoging van de participatie aan het hoger onderwijs bij lage-inkomensgroepen en andere ondervertegenwoordigde groepen, met speciale aandacht voor kansarme personen, waaronder personen uit gemarginaliseerde gemeenschappen; — beperking van het uitvalpercentage/verhoging van het percentage afgestudeerden; — maatregelen ter stimulering van innovatieve inhoud en een innovatieve opzet van studieprogramma's; — maatregelen ter bevordering van inzetbaarheid en ondernemerschap: — stimulering van de ontwikkeling van "transversale vaardigheden", inclusief ondernemerschap, in relevante hogeronderwijsprogramma's; — verkleining van genderverschillen bij academische en beroepskeuzes.
	ESF: — Verbetering van gelijke toegang tot een leven lang leren voor alle leeftijdscategorieën in formele, niet-formele en informele settings, vergroting van de kennis, vaardigheden en competenties van de beroepsbevolking en bevordering van flexibele leertrajecten, onder meer door loopbaanbegeleiding en erkenning van verworven competenties.	10.3. Een leven lang leren: het bestaan van een nationaal en/of regionaal strategisch beleidskader voor een leven lang leren, binnen de grenzen van artikel 165 VWEU.	— Er bestaat een nationaal of regionaal strategisch beleidskader voor een leven lang leren met de volgende maatregelen: — maatregelen die de zich ontwikkelende en verbindende diensten voor LLL, inclusief de uitvoering van die maatregelen en bijscholing (bv. goedkeuring, begeleiding, onderwijs en opleiding) ondersteunen en die voorzien in de betrokkenheid van en partnerschap met relevante belanghebbenden;

Thematische doelstellingen	Investerings-prioriteiten	Ex-antevoorwaarden	Criteria waaraan moet worden voldaan
	EFRO: — Investering in onderwijs, vaardigheden en een leven lang leren door het ontwikkelen van infrastructuur voor onderwijs en opleiding.		— maatregelen die voorzien in de ontwikkeling van vaardigheden van diverse doelgroepen die in nationale of regionale strategische beleidskaders zijn aangemerkt als prioriteiten (bijvoorbeeld jongeren in het beroepsonderwijs, volwassenen, herintredende ouders, laaggeschoolde en oudere werknemers, migranten en andere kansarme groepen, met name personen met een handicap); — maatregelen om de toegang tot LLL te verruimen, onder meer door inspanningen voor een effectieve toepassing van transparantie-instrumenten (bijvoorbeeld het Europees kwalificatiekader, nationaal kwalificatiekader, Europees puntenoverdrachtsysteem voor beroepsonderwijs en -opleiding, Europese kwaliteitsborging voor beroepsonderwijs en -opleiding); — maatregelen ter verbetering van de relevantie voor de arbeidsmarkt van onderwijs en opleiding en tot afstemming van onderwijs en opleiding op de behoeften van specifieke doelgroepen (bijvoorbeeld jongeren in het beroepsonderwijs, volwassenen, herintredende ouders, laaggeschoolde en oudere werknemers, migranten en andere kansarme groepen, met name personen met een handicap).
	ESF: — Verbetering van de relevantie voor de arbeidsmarkt van de onderwijs- en opleidingsstelsels, vergemakkelijking van de aansluiting tussen onderwijs en werk en versterking van beroepsopleidings- en scholingssystemen en de kwaliteit daarvan, onder meer door mechanismen voor het anticiperen op vaardigheden, aanpassing van leerplannen en invoering en ontwikkeling van werkgerelateerde opleidingen, waaronder duale leersystemen en leerlingstelsels.	10.4. Het bestaan van een nationaal of regionaal strategisch beleidskader om de kwaliteit en efficiëntie van de stelsels voor beroepsonderwijs en -opleiding te verbeteren, binnen de grenzen van artikel 165 VWEU.	— Er bestaat een nationaal of regionaal strategisch beleidskader om de kwaliteit en efficiëntie van de stelsels voor beroepsonderwijs en -opleiding te verbeteren, binnen de grenzen van artikel 165 VWEU, dat de volgende elementen omvat:

Thematische doelstellingen	Investerings-prioriteiten	Ex-antevoorwaarden	Criteria waaraan moet worden voldaan
	EFRO: — Investering in onderwijs, opleiding en beroepsopleiding voor vaardigheden en een leven lang leren door het ontwikkelen van de infrastructuur voor onderwijs en opleiding.		— maatregelen ter verbetering van de relevantie voor de arbeidsmarkt van de stelsels voor beroepsonderwijs en -opleiding in nauwe samenwerking met de desbetreffende belanghebbenden, onder meer door mechanismen voor het anticiperen op vaardigheden, aanpassing van leerplannen en een betere en gedifferentieerde verstrekking van werkgerelateerde opleidingen; — maatregelen om de kwaliteit en de aantrekkelijkheid van beroepsonderwijs en -opleidingen te vergroten, onder meer door een nationale benadering te omarmen voor kwaliteitsborging van beroepsonderwijs en -opleidingen (bijvoorbeeld in overeenstemming met het Europees referentiekader voor kwaliteitsborging in beroepsonderwijs en -opleiding) en door de transparantie- en erkenningsinstrumenten toe te passen, bijvoorbeeld het Europees systeem van studiepuntenoverdracht voor beroepsonderwijs en -opleiding. (ECVET).
11. Vergroting van de institutionele capaciteit van overheidsinstanties en belanghebbenden en een doelmatig openbaar bestuur (als bedoeld in artikel 9, eerste alinea, punt 11))	ESF: — Investering in institutionele capaciteit en in de efficiency van de overheidsadministratie en overheidsdiensten op nationaal, regionaal en lokaal niveau met het oog op hervormingen, betere regelgeving en goed bestuur. EFRO: — Verbetering van de institutionele capaciteit van openbare overheden en belanghebbenden en van de efficiëntie van de overheidsadministratie door acties ter versterking van de institutionele capaciteit en de efficiëntie van de overheidsadministratie en overheidsdiensten in verband met de uitvoering van het EFRO, en ter ondersteuning van maatregelen in het kader van het ESF met betrekking tot het versterken van de institutionele capaciteit en de efficiëntie van de overheidsadministratie.	— Het bestaan van een strategisch beleidskader ter verbetering van de bestuurlijke efficiëntie van de lidstaten, inclusief hervorming van het openbaar bestuur.	— Er bestaat een strategisch beleidskader ter verbetering van de bestuurlijke efficiëntie en de vaardigheden van de overheidsinstanties van de lidstaat met de volgende elementen, dat al wordt uitgevoerd: — een analyse en strategische planning van maatregelen voor een juridische, organisatorische en/of procedurele hervorming; — de ontwikkeling van systemen voor kwaliteitsbeheer; — geïntegreerde acties ter vereenvoudiging en rationalisering van administratieve procedures; — de ontwikkeling en uitvoering van strategieën en beleid met betrekking tot menselijke hulpbronnen, die de belangrijkste aangetoonde tekortkomingen op dit gebied bestrijken; — de ontwikkeling van vaardigheden op alle niveaus van de beroepshiërarchie bij overheidsinstanties;

Thematische doelstellingen	Investerings-prioriteiten	Ex-antevoorwaarden	Criteria waaraan moet worden voldaan
	Cohesiefonds: — Verbetering van de institutionele capaciteit van openbare overheden en belanghebbenden en de efficiëntie van de overheids-administratie door acties ter versterking van de institutionele capaciteit en het verhogen van de efficiëntie van de overheids-administratie en overheidsdiensten in verband met de uitvoering van het Cohesiefonds.		— de ontwikkeling van procedures en instrumenten voor toezicht en evaluatie.

- (¹) Richtlijn 2010/31/EU van het Europees Parlement en de Raad van 19 mei 2010 betreffende de energieprestatie van gebouwen (PB L 153 van 18.6.2010, blz. 13).
- (²) Richtlijn 2012/27/EU van het Europees Parlement en de Raad van 25 oktober 2012 betreffende energie-efficiëntie, tot wijziging van Richtlijnen 2009/125/EG en 2010/30/EU en houdende intrekking van de Richtlijnen 2004/8/EG en 2006/32/EG Voor de EER relevante tekst (PB L 315 van 14.11.2012, blz. 1).
- (³) Richtlijn 2006/32/EG van het Europees Parlement en de Raad van 5 april 2006 betreffende energie-efficiëntie bij het eindgebruik en energiediensten en houdende intrekking van Richtlijn 93/76/EEG van de Raad (PB L 114 van 27.4.2006, blz. 64).
- (⁴) Richtlijn 2009/28/EG van het Europees Parlement en de Raad van 23 april 2009 ter bevordering van het gebruik van energie uit hernieuwbare bronnen en houdende wijziging en intrekking van Richtlijn 2001/77/EG en Richtlijn 2003/30/EG (PB L 140 van 5.6.2009, blz. 16).
- (⁵) Verordening (EU) Nr. 1315/2013 van het Europees Parlement en de Raad van 11 december 2013 betreffende richtsnoeren van de Unie voor de ontwikkeling van het trans-Europees vervoersnetwerk en tot intrekking van Besluit nr. 661/2010/EU (PB L 348 van 20.12.2013, blz. 1).
- (⁶) Verordening (EG) nr. 714/2009 van het Europees Parlement en de Raad van 13 juli 2009 betreffende de voorwaarden voor toegang tot het net voor grensoverschrijdende handel in elektriciteit en tot intrekking van Verordening (EG) nr. 1228/2003 (PB L 211 van 14.8.2009, blz. 15).
- (⁷) Verordening (EG) nr. 715/2009 van het Europees Parlement en de Raad van 13 juli 2009 betreffende de voorwaarden voor de toegang tot aardgastransmissienetten en tot intrekking van Verordening (EG) nr. 1775/2005 (PB L 211 van 14.8.2009, blz. 36).
- (⁸) Verordening (EU) nr. 347/2013 van het Europees Parlement en de Raad/EU betreffende richtsnoeren voor de trans-Europese energie-infrastructuur en tot intrekking van Besluit nr. 1364/2006/EG en tot wijziging van Verordeningen (EG) nr. 713/2009, (EG) nr. 714/2009 en (EG) nr. 715/2009 (PB L 115 van 25.4.2013, blz. 39).

DEEL 2 Algemene ex-antevoorwaarden

Gebied	Ex-antevoorwaarden	Criteria waaraan moet worden voldaan
1. Bestrijding van discriminatie	Het bestaan van bestuurlijke capaciteit voor de uitvoering en toepassing van Uniewetgeving en -beleid inzake anti-discriminatie op het vlak van de ESI-fondsen.	— Regelingen in overeenstemming met het institutionele en wettelijke kader van lidstaten voor de betrokkenheid van organen die verantwoordelijk zijn voor de bevordering van de gelijke behandeling van iedereen in de hele voorbereidings- en uitvoeringsfase van programma's, met inbegrip van het geven van advies over gelijkheid bij aan het ESI-fonds gelieerde activiteiten; — Regelingen voor opleidingen voor het personeel van de instanties die betrokken zijn bij het beheer van en de controle op de ESI-fondsen op het vlak van Uniewetgeving en -beleid inzake anti-discriminatie.
2. Geslacht	Het bestaan van bestuurlijke capaciteit voor de uitvoering en toepassing van Uniewetgeving en -beleid inzake gendergelijkheid op het vlak van de ESI-fondsen.	— Regelingen in overeenstemming met het institutionele en wettelijke kader van lidstaten voor de betrokkenheid van organen die verantwoordelijk zijn voor gendergelijkheid in de hele voorbereidings- en uitvoeringsfase van programma's, met inbegrip van het geven van advies over gendergelijkheid bij aan het ESI-fonds gelieerde activiteiten; — Regelingen voor opleidingen voor het personeel van de instanties die betrokken zijn bij het beheer van en de controle op de ESI-fondsen op het vlak van Uniewetgeving en -beleid inzake gendergelijkheid en gendermainstreaming.

Gebied	Ex-antevoorwaarden	Criteria waaraan moet worden voldaan
3. Personen met een handicap	Het bestaan van bestuurlijke capaciteit voor de uitvoering en toepassing van het VN-Verdrag inzake de rechten van personen met een handicap (UNCRPD) op het vlak van de ESI-fondsen in overeenstemming met Besluit 2010/48/EG van de Raad ⁽¹⁾ .	— Regelingen in overeenstemming met het institutionele en wettelijke kader van lidstaten voor de raadpleging en betrokkenheid van organen die verantwoordelijk zijn voor de bescherming van de rechten van personen met een handicap of representatieve organisaties van personen met een handicap en andere relevante belanghebbenden in de hele voorbereidings- en uitvoeringsfase van programma's; — Regelingen voor opleidingen voor het personeel van de instanties die betrokken zijn bij het beheer van en de controle op de ESI-fondsen op het vlak van geldende uniale en nationale wetgeving en beleid inzake handicaps, met inbegrip van toegankelijkheid en de praktische toepassing van het UNCRPD, als weergegeven in uniale en nationale wetgeving in voorkomend geval; — Regelingen voor het toezicht op de uitvoering van artikel 9 van het UNCRPD in verband met de ESI-fondsen in de hele voorbereidings- en uitvoeringsfase van de programma's.
4. Overheids-opdrachten	Het bestaan van regelingen voor de effectieve toepassing van de Uniewetgeving inzake overheidsopdrachten op het vlak van de ESI-fondsen.	— Regelingen voor de effectieve toepassing van Unievoorschriften inzake overheidsopdrachten middels gepaste mechanismen; — Regelingen ter waarborging van transparante gunningsprocedures voor contracten; — Regelingen voor opleiding en informatierverspreiding ten behoeve van personeel dat bij de uitvoering van de ESI-fondsen betrokken is; — Regelingen ter waarborging van de administratieve capaciteit voor de uitvoering en toepassing van de Unievoorschriften inzake overheidsopdrachten.
5. Staatssteun	Het bestaan van regelingen voor de effectieve toepassing van de Unievoorschriften inzake staatssteun op het vlak van de ESI-fondsen.	— Regelingen voor de effectieve toepassing van de Unievoorschriften inzake staatssteun; — Regelingen voor opleiding en informatierverspreiding ten behoeve van personeel dat bij de uitvoering van de ESI-fondsen betrokken is; — Regelingen ter waarborging van de administratieve capaciteit voor de tenuitvoerlegging en toepassing van de Unievoorschriften inzake staatssteun.
6. Milieuwet-geving inzake milieueffect-beoordeling (MEB) en strategische milieueffect-beoordeling (SMEB)	Het bestaan van regelingen voor de effectieve toepassing van de EU-milieuwetgeving met betrekking tot de MEB en SMEB.	— Regelingen voor de effectieve toepassing van Richtlijn 2011/92/EU van het Europees Parlement en de Raad ⁽²⁾ (MEB) en Richtlijn 2011/42/EU van het Europees Parlement en de Raad ⁽³⁾ (SMEB); — Regelingen voor opleiding en informatierverspreiding ten behoeve van personeel dat bij de uitvoering van de MEB- en SMEB-richtlijnen betrokken is; — Regelingen om een toereikende administratieve capaciteit te waarborgen.

Gebied	Ex-antevoorwaarden	Criteria waaraan moet worden voldaan
7. Statistische systemen en resultaatindicatoren	Het bestaan van een statistische basis voor evaluaties om de doeltreffendheid en het effect van de programma's te beoordelen. Het bestaan van een systeem van resultaatindicatoren voor het selecteren van acties die het best bijdragen aan de gewenste resultaten, om toezicht te houden op de voortgang en om een effectbeoordeling uit te voeren.	— Regelingen voor de tijdige verzameling en aggregatie van statistische gegevens met de volgende elementen: — de identificatie van bronnen en mechanismen voor statistische validering; — regelingen voor publicatie en openbare toegankelijkheid van geaggregeerde gegevens; — Een doeltreffend systeem van resultaatindicatoren, waarbij: — voor elk programma resultaatindicatoren worden geselecteerd die informatie verschaffen over de motivering van de selectie van door het programma gefinancierde beleidsacties; — streefdoelen voor deze indicatoren worden vastgelegd; — voor elke indicator de volgende vereisten in acht worden genomen: robuustheid en statistische validering, een duidelijke normatieve interpretatie, responsiviteit ten aanzien van het beleid en tijdige verzameling van de gegevens. — Procedures worden vastgesteld om te waarborgen dat voor alle uit het programma gefinancierde concrete acties een doeltreffend systeem van indicatoren wordt vastgesteld.

(¹) Besluit van de Raad van 26 november 2009 betreffende de sluiting door de Europese Gemeenschap van het Verdrag van de Verenigde Naties inzake de rechten van personen met een handicap (PB L 23 van 27.1.2010, blz. 35)

(²) Richtlijn 2011/92/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 betreffende de milieueffectbeoordeling van bepaalde openbare en particuliere projecten Voor de EER relevante tekst (PB L 26 van 28.1.2012, blz. 1).

(³) Richtlijn 2001/42/EG van het Europees Parlement en de Raad van 27 juni 2001 betreffende de beoordeling van de gevolgen voor het milieu van bepaalde plannen en programma's (PB L 197 van 21.7.2001, blz. 30).

BIJLAGE XII

VOORLICHTING EN COMMUNICATIE OVER STEUN UIT DE FONDSEN

1. LIJST VAN CONCRETE ACTIES

De in artikel 115, lid 2, bedoelde lijst van concrete acties bevat de volgende gegevensvelden in ten minste een van de officiële talen van de lidstaat:

- naam van de begunstigde (alleen rechtspersonen; geen namen van natuurlijke personen vermelden);
- naam van de concrete actie;
- samenvatting van de concrete actie;
- begindatum van de concrete actie;
- einddatum van de concrete actie (verwachte datum van de materiële voltooiing of volledige uitvoering van de concrete actie);
- totale subsidiabele uitgaven die voor de concrete actie zijn toegewezen;
- medefinancieringspercentage van de Unie (per prioritaire as);
- postcode van de concrete actie; of een andere bruikbare plaatsbepaling;
- land;
- naam van de categorie steunverlening voor de concrete actie, overeenkomstig artikel 96, lid 2, eerste alinea, onder b), vi);
- datum van de laatste bijwerking van de lijst van concrete acties.

De titels van de gegevensvelden moeten tevens in ten minste een andere officiële taal van de Unie worden verstrekt.

2. OP HET PUBLIEK GERICHTE VOORLICHTINGS- EN COMMUNICATIEMAATREGELEN

De lidstaat, de managementautoriteit en de begunstigten nemen alle nodige maatregelen om het publiek voor te lichten en ermee te communiceren over concrete acties die in overeenstemming met deze verordening uit een operationeel programma worden gesteund.

2.1. Verantwoordelijkheid van de lidstaat en de managementautoriteit

1. De lidstaat en de managementautoriteit zien erop toe dat de voorlichtings- en communicatiemaatregelen in overeenstemming met de communicatiestrategie worden uitgevoerd en streven ernaar dat deze maatregelen een zo ruim mogelijke aandacht in de media krijgen, waarbij op het aangewezen niveau verschillende vormen en methoden van communicatie worden gebruikt.
2. De lidstaat of de managementautoriteit is verantwoordelijk voor ten minste de volgende voorlichtings- en communicatiemaatregelen:
 - a) de organisatie van een belangrijke voorlichtingsactiviteit waarbij bekendheid wordt gegeven aan de start van het (de) operationele programma(s), zelfs voordat de betrokken communicatiestrategieën zijn goedgekeurd;
 - b) de organisatie van één belangrijke voorlichtingsactiviteit per jaar waarbij reclame wordt gemaakt voor de financieringsmogelijkheden en de gevolgde strategie en waarbij de resultaten van het (de) operationele programma(s), met inbegrip van, indien relevant, grote projecten, gemeenschappelijke actieplannen en andere voorbeelden van projecten, worden gepresenteerd;
 - c) het aanbrengen van het logo van de Unie op het gebouw van elke managementautoriteit;

- d) het langs elektronische weg bekendmaken van de lijst van concrete acties in overeenstemming met punt 1 van deze bijlage;
 - e) het geven van voorbeelden van concrete acties per operationeel programma op de algemene website of op de site van het operationele programma die via de portaalsite toegankelijk is; de voorbeelden moeten worden gegeven in een door velen gesproken officiële taal van de Unie die niet de officiële taal of een van de officiële talen van de betrokken lidstaat mag zijn;
 - f) de actualisering van informatie over de uitvoering van de operationele programma's, in voorkomend geval met inbegrip van de belangrijkste resultaten ervan, op de algemene website of op de site van het operationele programma die via de portaalsite toegankelijk is.
3. In overeenstemming met het nationale recht en de nationale praktijken worden in voorkomend geval de volgende instanties door de managementautoriteit bij de voorlichtings- en communicatiemaatregelen betrokken:
- a) de in artikel 5 bedoelde partners;
 - b) de centra voor voorlichting over Europa en de vertegenwoordigingen van de Commissie en de voorlichtingsbureaus van het Europees Parlement in de lidstaten;
 - c) onderwijs- en onderzoeksinstellingen.

Deze instanties zorgen voor een grootschalige verspreiding van de in artikel 115, lid 1, bedoelde informatie.

2.2. Verantwoordelijkheid van de begunstigde

1. Bij alle door de begunstigde genomen voorlichtings- en communicatiemaatregelen wordt duidelijk gemaakt dat voor de concrete actie steun is verleend uit de fondsen:
- a) door weergave van het embleem van de Unie in overeenstemming met de technische kenmerken die zijn vastgesteld in de uitvoeringshandeling die de Commissie ingevolge artikel 115, lid 4, vaststelt en een vermelding van de Unie;
 - b) door vermelding van het fonds of de fondsen waaruit steun voor de concrete actie wordt verleend.
- Wanneer een voorlichtings- of communicatiemaatregel betrekking heeft op een of meerdere concrete acties die door meer dan één fonds wordt/worden medegefinancierd, kan de in punt b) vermelde verwijzing vervangen worden door een verwijzing naar de ESI-fondsen.
2. Tijdens de uitvoering van een concrete actie licht de begunstigde het publiek voor over de uit de fondsen ontvangen steun:
- a) door op zijn website, indien hij die heeft, een korte beschrijving – in verhouding tot de ontvangen steun – van de concrete actie op te nemen, met inbegrip van het doel en de resultaten ervan, en daarbij de nadruk te leggen op de financiële steun door de Unie;
 - b) door – voor concrete acties die niet onder de punten 4 en 5 vallen – ten minste één affiche met informatie over het project (minimaal in A3-formaat) met vermelding van de steun door de Europese Unie op een voor het publiek goed zichtbare plek, zoals bij de ingang van een gebouw, te hangen.
3. Voor concrete acties waarvoor steun uit het ESF wordt verleend, en in voorkomend geval ook voor concrete acties die worden gesteund uit het EFRO of het Cohesiefonds, ziet de begunstigde erop toe dat de deelnemers aan de concrete actie van deze financiële steun op de hoogte zijn.

In alle documenten betreffende de uitvoering van een concrete actie die ten behoeve van het publiek of de deelnemers worden gebruikt, met name in bewijzen van aanwezigheid of andere certificaten, wordt vermeld dat voor het operationele programma steun wordt ontvangen uit het fonds of de fondsen.

4. Gedurende de uitvoering van een door het EFRO of Cohesiefonds gesteunde concrete actie plaatst de begunstigde op een voor het publiek goed zichtbare plek een tijdelijk bord van aanzienlijk formaat voor elke concrete actie die in de financiering van infrastructuur of bouwwerkzaamheden bestaat en waarvoor de totale overheidssteun meer dan 500 000 EUR bedraagt.

5. Uiterlijk drie maanden na de voltooiing van een concrete actie plaatst de begunstigde een permanente plaat of permanent bord van aanzienlijk formaat op een voor het publiek goed zichtbare plek, wanneer het volgende van toepassing is:

- a) de totale overheidssteun voor de concrete actie bedraagt meer dan 500 000 EUR;
- b) de concrete actie bestaat in de aankoop van een fysiek object of in de financiering van infrastructuur of bouwwerkzaamheden.

De plaat of het bord vermeldt de naam en het hoofddoel van de concrete actie, en voldoet aan de technische kenmerken die de Commissie ingevolge artikel 115, lid 4, vaststelt.

3. MAATREGELEN TOT VOORLICHTING VAN POTENTIËLE BEGUNSTIGDEN EN VAN BEGUNSTIGDEN

3.1. Maatregelen tot voorlichting van potentiële begunstigten

1. De managementautoriteit ziet er in overeenstemming met de communicatiestrategie op toe dat aan potentiële begunstigten en aan alle belanghebbenden op ruime schaal informatie wordt verstrekt over de strategie, de doelstellingen en de door de gezamenlijke steun van de Unie en de lidstaat geboden financieringsmogelijkheden van het operationele programma, met nadere bijzonderheden over de steun uit de desbetreffende fondsen.
2. De managementautoriteit ziet erop toe dat de potentiële begunstigten toegang hebben tot relevante informatie, indien van toepassing met inbegrip van bijgewerkte informatie, waarbij rekening wordt gehouden met de toegankelijkheid van elektronische of andere communicatiediensten voor sommige potentiële begunstigten, over ten minste het volgende:
 - a) de financieringsmogelijkheden en het oproepen tot indiening van een aanvraag;
 - b) de subsidiabiliteitsvoorwaarden waaronder uitgaven voor steun uit een operationeel programma in aanmerking komen;
 - c) een beschrijving van de procedures en termijnen voor het onderzoek van de financieringsaanvragen;
 - d) de criteria aan de hand waarvan concrete acties voor steun worden geselecteerd;
 - e) de contacten op nationaal, regionaal of lokaal niveau waar informatie over de operationele programma's kan worden verkregen;
 - f) de taak van de potentiële begunstigten het publiek te informeren over het doel van de concrete actie en de steun die uit de fondsen voor de actie wordt verstrekt, overeenkomstig punt 2.2. De managementautoriteit kan potentiële begunstigten verzoeken in hun aanvraag indicatieve communicatieactiviteiten voor te stellen die in verhouding staan tot de omvang van de concrete actie.

3.2. Maatregelen tot voorlichting van begunstigten

1. De managementautoriteit deelt de begunstigten mee dat zij door financiering te aanvaarden ermee instemmen op de in overeenstemming met artikel 115, lid 2, gepubliceerde lijst van concrete acties te worden opgenomen.
2. De managementautoriteit verstrekt informatie- en communicatiemiddelen, met inbegrip van modellen in elektronisch formaat, om in voorkomend geval begunstigten te helpen aan de in punt 2.2 bedoelde verplichtingen te voldoen.

4. COMPONENTEN VAN DE COMMUNICATIESTRATEGIE

De door de managementautoriteit en, in voorkomend geval, door de lidstaat opgestelde communicatiestrategie omvat de volgende componenten:

- a) een beschrijving van de gekozen benadering, met inbegrip van de belangrijkste voorlichtings- en communicatiemaatregelen die de lidstaat of managementautoriteit ten aanzien van potentiële begunstigten, begunstigten, multiplicatoren en het brede publiek moet nemen, met betrekking tot de in artikel 115 beschreven doelen;
- b) een beschrijving van het materiaal dat in een voor personen met een handicap toegankelijk formaat beschikbaar zal worden gesteld;
- c) een beschrijving van de wijze waarop begunstigten bij hun communicatieactiviteiten zullen worden gesteund;
- d) de indicatieve begroting voor de uitvoering van de strategie;

- e) een beschrijving van de administratieve diensten, met inbegrip van hun personele middelen, die voor de uitvoering van de voorlichtings- en communicatiemaatregelen verantwoordelijk zijn;
 - f) de regelingen voor de in punt 2 bedoelde voorlichtings- en communicatiemaatregelen, met inbegrip van de website of portaalsite waar de desbetreffende gegevens kunnen worden gevonden;
 - g) informatie over hoe de voorlichtings- en communicatiemaatregelen worden beoordeeld op zichtbaarheid en bewustmaking van beleid, operationele programma's, concrete acties en de rol van de fondsen en de Unie;
 - h) in voorkomend geval, een beschrijving van het gebruik van de voornaamste resultaten van het vorige operationele programma;
 - i) een jaarlijkse actualisering waarin de in het volgende jaar te nemen voorlichtings- en communicatiemaatregelen worden uiteengezet.
-

BIJLAGE XIII

**CRITERIA VOOR DE AANWIJZING VAN DE MANAGEMENTAUTORITEIT EN DE
CERTIFICERINGSAUTORITEIT****1. INTERNE CONTROLE-OMGEVING**

- i) Een organisatiestructuur voor de functies van de management- en de certificeringsautoriteit en de toewijzing van functies binnen elk van die autoriteiten, waarbij het beginsel van scheiding van functies in voorkomend geval wordt gewaarborgd.
- ii) Een kader ter waarborging, in het geval van delegatie van taken aan intermediaire instanties, van de omschrijving van hun respectieve verantwoordelijkheden en verplichtingen, de verificatie van hun vermogens om gedelegeerde taken uit te voeren en het bestaan van verslagleggingsprocedures.
- iii) Procedures voor de verslaglegging over en het toezicht op onregelmatigheden en voor de terugvordering van onverschuldigd betaalde bedragen.
- iv) Plan voor de toewijzing van passende menselijke hulpbronnen met de vereiste technische vaardigheden, op diverse niveaus en voor diverse functies in de organisatie.

2. RISICOBEBEERSING

Rekening houdend met het evenredigheidsbeginsel, een kader dat waarborgt dat er een goede risicobebereidingsoefening wordt gehouden wanneer dat nodig is, en in het bijzonder in het geval van ingrijpende wijzigingen in de activiteiten.

3. BEHEERS- EN CONTROLEACTIVITEITEN**A. Managementautoriteit**

- i) Procedures voor subsidieaanvragen, beoordeling van aanvragen, selectie voor financiering, inclusief instructies en sturing die ervoor zorgen dat de concrete acties, overeenkomstig artikel 125, lid 3, onder a), i), bijdragen tot het verwezenlijken van de specifieke doelstellingen en resultaten van de desbetreffende prioriteit.
- ii) Procedures voor het beheer van verificaties inclusief administratieve verificaties met betrekking tot elk verzoek tot terugbetaling van begunstigden en de verificaties ter plaatse van concrete acties.
- iii) Procedures voor de behandeling van verzoeken om terugbetaling van begunstigden en toestemming voor betalingen.
- iv) Procedures voor een systeem voor het verzamelen, opslaan en bewaren in gecomputeriseerde vorm van gegevens van elke concrete actie, inclusief, waar passend, gegevens over afzonderlijke deelnemers en aan uitsplitsing van indicatoren per gender indien gevraagd, en om te waarborgen dat de systeembeveiliging strookt met internationaal aanvaarde normen.
- v) Procedures, vastgesteld door de managementautoriteit om ervoor te zorgen dat de begunstigden hetzij een afzonderlijk boekhoudsysteem, hetzij een passende boekhoudkundige code gebruiken voor alle verrichtingen die op een concrete actie betrekking hebben.
- vi) Procedures voor het nemen van doeltreffende en evenredige fraudepreventiemaatregelen.
- vii) Procedures die resulteren in een toereikend auditspoor en archiveringssysteem.
- viii) Procedures voor het opstellen van de beheersverklaring, het verslag over de uitgevoerde controles en aange troffen zwakke punten en het jaarlijks overzicht van eindaudits en -controles.
- ix) Procedures die ervoor zorgen dat de begunstigde een document krijgt met de voorwaarden voor steun voor iedere concrete actie.

B. Certificeringsautoriteit

- i) Procedures voor het certificeren van aanvragen voor tussentijdse betalingen aan de Commissie.
- ii) Procedures voor het opstellen van de rekeningen en het certificeren dat zij echt, volledig en nauwkeurig zijn en dat de uitgaven in overeenstemming zijn met het toepasselijke recht, gelet op de resultaten van alle audits.
- iii) Procedures voor het waarborgen van een toereikend auditspoor door middel van het bijhouden van boekhoudkundige gegevens over onder meer terugvorderbare, teruggevorderde en geschapte bedragen voor iedere concrete actie en in gecomputeriseerde vorm.
- iv) Procedures, waar nodig, die waarborgen dat zij van de managementautoriteit toereikende informatie krijgt over de verificaties die zijn verricht en over de resultaten van de audits, uitgevoerd door of onder de verantwoordelijkheid van de auditautoriteit.

4. TOEZICHT

A. Managementautoriteit

- i) Procedures ter ondersteuning van het werk van het toezichtcomité.
- ii) Procedures voor de opstelling en de indiening bij de Commissie van jaarlijkse en definitieve uitvoeringsverslagen.

B. Certificeringsautoriteit

Procedures voor de vervulling van de verantwoordelijkheden van de managementautoriteit inzake het toezicht op de resultaten van de beheersverificaties en de resultaten van de audits, uitgevoerd door of onder de verantwoordelijkheid van de auditautoriteit, alvorens betalingsaanvragen bij de Commissie in te dienen.

BIJLAGE XIV

CONCORDANTIETABEL

Verordening (EC) No 1083/2006	Deze verordening
Artikel 1	Artikel 1
Artikel 2	Artikel 2
Artikelen 3 en 4	Artikel 89
Artikelen 5, 6 en 8	Artikel 90
Artikel 7	—
Artikel 9	Artikelen 4 en 6
Artikel 10	Artikel 4, lid 1
Artikel 11	Artikel 5
Artikel 12	Artikel 4, lid 4
Artikel 13	Artikel 4, lid 5
Artikel 14	Artikelen 4, leden 7 en 8, en artikel 73
Artikel 15	Artikel 95
Artikel 16	Artikel 7
Artikel 17	Artikel 8
Artikel 18	Artikel 91
Artikelen 19 tot 21	Artikel 92
Artikel 22	Artikelen 93 en 94
Artikel 23	Artikel 92, lid 6
Artikel 24	Artikel 91, lid)
Artikel 25	Artikelen 10 en 11
Artikel 26	Artikel 12
Artikel 27	Artikel 15
Artikel 28	Artikelen 14 en 16
Artikel 29	Artikel 52
Artikel 30	Artikel 53
Artikel 31	Artikel 113
Artikel 32	Artikelen 26, 29 en artikel 96, leden 9 en 10
Artikel 33	Artikel 30 en artikel 96, lid 11
Artikel 34	Artikel 98
Artikel 35	Artikel 99
Artikel 36	Artikel 31
Artikel 37	Artikelen 27 en artikel 96, leden 1 tot 8
Artikel 38	—

Verordening (EC) No 1083/2006	Deze verordening
Artikel 39	Artikel 100
Artikel 40	Artikel 101
Artikel 41	Artikelen 102 en 103
Artikel 42	Artikel 123, lid 7
Artikel 43	—
Artikel 43a	Artikel 67
Artikel 43b	Artikel 67
Artikel 44	Artikelen 37 tot 46
Artikel 45	Artikelen 58 en 118
Artikel 46	Artikelen 59 en 119
Artikel 47	Artikel 54
Artikel 48	Artikel 55, artikel 56, leden 1 tot 3, artikel 57 en artikel 114, leden 1 en 2
Artikel 49	Artikel 56, lid 4, artikel 57 en artikel 114, lid 3
Artikel 50	Artikelen 20 tot 22
Artikel 51	—
Artikel 52	Artikel 121
Artikelen 53 en 54	Artikelen 60 en 120
Artikel 55	Artikel 61
Artikel 56	Artikelen 65 tot 70
Artikel 57	Artikel 71
Artikel 58	Artikel 73
Artikel 59	Artikel 123
Artikel 60	Artikel 125
Artikel 61	Artikel 126
Artikel 62	Artikel 127
Artikel 63	Artikel 47
Artikel 64	Artikel 48
Artikel 65	Artikel 110
Artikel 66	Artikel 49
Artikel 67	Artikelen 50 en 111
Artikel 68	Artikelen 51 en 112
Artikel 69	Artikelen 115 tot 117
Artikel 70	Artikelen 74 en 122
Artikel 71	Artikel 124
Artikel 72	Artikel 75

Verordening (EC) No 1083/2006	Deze verordening
Artikel 73	Artikel 128
Artikel 74	Artikel 148
Artikel 75	Artikel 76
Artikel 76	Artikelen 77 en 129
Artikel 77	Artikelen 78 en 130
Artikelen 78 en 78a	Artikel 131
Artikel 79	—
Artikel 80	Artikel 132
Artikel 81	Artikelen 80 en 133
Artikel 82	Artikelen 81 en 134
Artikel 83	—
Artikel 84	Artikel 82
Artikelen 85 tot 87	Artikel 135
Artikel 88	—
Artikel 89	Artikel 141
Artikel 90	Artikel 140
Artikel 91	Artikel 83
Artikel 92	Artikel 142
Artikel 93	Artikelen 86 en 136
Artikel 94	—
Artikel 95	—
Artikel 96	Artikel 87
Artikel 97	Artikel 88
Artikel 98	Artikel 143
Artikel 99	Artikelen 85 en 144
Artikel 100	Artikel 145
Artikel 101	Artikel 146
Artikel 102	Artikel 147
Artikelen 103 en 104	Artikel 150
Artikel 105	Artikel 152
Artikel 105a	—
Artikel 106	Artikel 151
Artikel 107	Artikel 153
Artikel 108	Artikel 154

Gezamenlijke verklaring van de Raad en de Commissie ad artikel 67

De Raad en de Commissie zijn het erover eens dat artikel 67, lid 4, waarbij de toepassing van de in artikel 67, lid 1, onder b) tot en met d), bedoelde vereenvoudigde kosten wordt uitgesloten als de uitvoering van een concrete actie of van een project dat deel uitmaakt van een concrete actie uitsluitend een aanbestedingsprocedure behelst, niet belet dat een concrete actie wordt uitgevoerd door middel van een aanbestedingsprocedure die ertoe leidt dat de begunstigde van tevoren vastgestelde eenheidskosten betaalt aan de contractant. De Raad en de Commissie zijn het erover eens dat de kosten die door de begunstigde worden bepaald en betaald op basis van in het kader van een aanbestedingsprocedure vastgestelde eenheidskosten, reële kosten vormen, die werkelijk zijn gemaakt en betaald door de begunstigde, op grond van artikel 67, lid 1, onder a).

Gezamenlijke verklaring van het Europees Parlement, de Raad en de Commissie over de herziening van Verordening (EU) nr. 966/2012 van het Europees Parlement en de Raad met betrekking tot de wederopvoering van kredieten

Het Europees Parlement, de Raad en de Commissie komen overeen bij de herziening van het Financieel Reglement, waarbij Verordening (EU, Euratom) nr. 966/2012 van het Europees Parlement en de Raad wordt afgestemd op het meerjarig financieel kader voor de periode 2014-2020, bepalingen op te nemen die noodzakelijk zijn voor de toepassing van de regelingen voor de toewijzing van de prestatiereserve en in verband met de uitvoering van financiële instrumenten als bedoeld in artikel 39 (KMO-initiatief) van de verordening houdende gemeenschappelijke bepalingen voor de Europese structuur- en investeringsfondsen, met betrekking tot de wederopvoering van:

- i. kredieten die waren vastgelegd voor programma's in verband met de prestatiereserve en die moesten worden geannuleerd omdat prioriteiten in het kader van deze programma's hun mijlpalen niet hadden bereikt; en
- ii. kredieten die waren vastgelegd voor specifieke programma's als bedoeld in artikel 39, lid 4, onder b), en die moesten worden geannuleerd omdat de deelname van een lidstaat in het financieel instrument moest worden stopgezet.

Gezamenlijke verklaring van het Europees Parlement, de Raad en de Commissie ad artikel 1

Indien verdere, gerechtvaardigde afwijkingen van de gemeenschappelijke bepalingen nodig blijken om rekening te houden met de specifieke kenmerken van het EFMZV en van het Elfpo, verbinden het Europees Parlement, de Raad en de Commissie zich ertoe deze afwijkingen mogelijk te maken door zorgvuldig de nodige wijzigingen aan te brengen in de verordening houdende gemeenschappelijke bepalingen voor de Europese structuur- en investeringsfondsen.

Gezamenlijke verklaring van het Europees Parlement en de Raad over de uitsluiting van elke terugwerkende kracht met betrekking tot de toepassing van artikel 5, lid 3

Het Europees Parlement en de Raad zijn het erover eens dat:

- met betrekking tot de toepassing van artikel 14, lid 2, artikel 5, lid 1, onder c), en artikel 26, lid 2, van de verordening houdende gemeenschappelijke bepalingen voor de Europese structuur- en investeringsfondsen, de door de lidstaten ondernomen acties om de in artikel 5, lid 1, bedoelde partners te betrekken bij de voorbereiding van de in artikel 5, lid 2, bedoelde partnerschapsovereenkomst en programma's, alle acties omvatten die de lidstaten ongeacht het tijdstip ervan op praktisch niveau hebben ondernomen alsook acties die zij hebben ondernomen vóór de inwerkingtreding van die verordening en vóór de datum van inwerkingtreding van de gedelegeerde handeling voor een Europese gedragscode overeenkomstig artikel 5, lid 3, van dezelfde verordening, tijdens de voorbereidende fasen van een programmerings-procedure van een lidstaat, op voorwaarde dat de doelstellingen van het in die verordening vastgestelde partnerschapsbeginsel zijn verwezenlijkt. In deze context beslissen de lidstaten overeenkomstig hun nationale en regionale bevoegdheden over de inhoud van zowel de voorgestelde partnerschapsovereenkomst als de voorgestelde ontwerpprogramma's, in overeenstemming met de desbetreffende bepalingen van die verordening en de fonds-specifieke voorschriften;
- de gedelegeerde handeling tot invoering van een Europese gedragscode, die overeenkomstig artikel 5, lid 3, is vastgesteld, onder geen beding noch rechtstreeks noch onrechtstreeks enige terugwerkende kracht heeft, met name ten aanzien van de goedkeuringsprocedure voor de partnerschapsovereenkomst en de programma's, aangezien het niet de bedoeling van de EU-wetgever is enige bevoegdheid aan de Commissie over te dragen waardoor zij de goedkeuring van de partnerschapsovereenkomst en de programma's zou kunnen verwerpen enkel en alleen omdat de Europese gedragscode, die overeenkomstig artikel 5, lid 3, is vastgesteld, op een of ander punt niet is geëerbiedigd;
- het Europees Parlement en de Raad verzoeken de Commissie hun de ontwerptekst van de overeenkomstig artikel 5, lid 3, vast te stellen gedelegeerde handeling zo spoedig mogelijk te doen toekomen, en dit uiterlijk tegen de datum waarop de Raad de politieke overeenkomst over de verordening houdende gemeenschappelijke bepalingen voor de Europese structuur- en investeringsfondsen goedkeurt of de datum waarop in de plenaire vergadering van het Europees Parlement over het ontwerpverslag over die verordening wordt gestemd, naargelang welke datum het eerst valt.

EUROPESE COMMISSIE

Directoraat-generaal Maritieme Zaken en Visserij
Beleidsontwikkeling en -Coördinatie

Contact: Structuurbeleid en economische analyse

E-mail: mare-a3@ec.europa.eu

Europese Commissie
B-1049 Bruxelles/Brussel

Juridische mededeling

Noch de Europese Commissie, noch enige persoon die optreedt in naam van de Commissie kan verantwoordelijk worden gesteld voor het gebruik dat kan worden gemaakt van de gegevens in deze publicatie.

© Europese Unie, 2014

Overneming met bronvermelding toegestaan.

Omslagfoto © Nisangha (istockphoto.com)